

પવિત્ર બાઇબલ

The Gujarati Old Version

Contents

માણી	1
માર્ક	30
લૂક	48
પરેરિતોનાં કૃત્યો	79
૧ કરિથીઓ	112
૨ કરિથીઓ	123
એફ્રેસીઓ	131
કલોસ્સીઓ	135
૧ થેસ્સલોનિકીઓ	138
૨ થેસ્સલોનિકીઓ	141
૧ તિમોથી	143
૨ તિમોથી	147
તિતસ	150
હિબ્રુઓ	152
૧ પિતર	161
૨ પિતર	165
૧ યોહાન	167
૨ યોહાન	171
૩ યોહાન	172
પ્રકટીકરણ	173

પવિત્ર બાઇબલ

The Gujarati Old Version

Language: ગુજરાતી (Gujarati)

Provided by: Bible Society of India

Contributor: The Free Bible Foundation

This print-on-demand edition of Scripture is produced and provided at cost by the Digital Bible Society in partnership with the Bible League of Canada, Open Doors International, and other missions and translation agencies. To order additional copies of this or other Bibles, please visit www.dbs.org (USA), www.bibleleague.ca (Canada), and www.opendoors.org (Europe).

Copyright and Permission to Copy

Copyright © 1908 Bible Society of India

This translation is in the Public Domain.

PDF, ePub, and MOBI Bible covers and design are copyrighted 2017 by the Digital Bible Society (www.dbs.org).

PDF generated on 2017-08-24 from source files dated 2017-08-24.

a9948860-f14a-521e-b29c-954d14da08a3

ISBN: 978-1-5313-1056-1

માણી

૧^૧ ઇસુ ખ્રીસ્ત જે દાઉદનો દીકરો, જે ઇબ્રાહીમનો દીકરો, તેની વંશાવળી. ^૨ ઇબ્રાહીમથી ઇસહાક થયો, અને ઇસહાકથી યાકુબ થયો, અને યાકુબથી યહુદા તથા તેના ભાઈઓ થયા; ^૩ અને યહુદાથી થામરને પેટે ફારસ તથા ઝારા થયા. અને ફારસથી હસરુન થયો, ને હસરુનથી આરામ થયો. ^૪ અને આરામથી આમીનાદાબ થયો, અને આમીનાદાબ નાહશોન થયો, અને નાહશોનથી સલ્મોન થયો; ^૫ અને સલ્મોનથી રાહાબને પેટે બોઆઝ થયો; અને બોઆઝથી રુથને પેટે ઓબેદ થયો; અને ઓબેદથી યિશાઈ થયો; ^૬ અને યિશાઈથી દાઉદ રાજા થયો. અને ઉરીયાહની જે વહુ હતી તેને પેટે દાઉદથી સુલેમાન થયો; ^૭ અને સુલેમાનથી રહાબઆમ થયો, અને રહાબઆમથી આબીયાહુ થયો, અને આબીયાહુથી આસા થયો; ^૮ અને આસાથી યહોશાફાટ થયો, અને યહોશાફાટથી યોરામ થયો, અને યોરામથી ઉઝીયાહુ થયો; ^૯ અને ઉઝીયાહુથી યોથામ થયો, અને યોથામથી આહાઝ થયો, અને અહાઝથી હઝકીયાહુ થયો; ^{૧૦} અને હઝકીયાહુથી મનાશ્શેહુ થયો, અને મનાશ્શેહુથી આમોન થયો, સને આમોનથી યોશીયાહુ થયો; ^{૧૧} અને બાબેલના બંદીપ્રવાસને વખતે યોશીયાહુથી યખોન્યાહુ તથા તેના ભાઈઓ થયા. ^{૧૨} અને બાબેલનો બંદીપ્રવાસ થયા પછી, યખોન્યાહુથી સલથાઈલ થયો, ને સલથાઈલથી ઝરુબબાબેલ થયો; ^{૧૩} અને ઝરુબબાબેલથી અબીહુદ થયો, અને અબીહુદથી એલિયાકીમ થયો, અને એલિયાકીમથી આઝોર થયો; ^{૧૪} અને આઝોરથી સાદુક થયો, અને સાદુકથી આખીમ થયો, અને આખીમથી એલીહુદ થયો; ^{૧૫} અને એલીહુદથી એલિયાઝર થયો, અને એલિયાઝરથી માથાન થયો, અને માથાનથી યાકુબ થયો; ^{૧૬} અને યાકુબથી જે યુસફ મરિયમનો વાર હતો તે થયો, એ [મરિયમ]થી ઇસુ જે ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તે જન્મ્યો. ^{૧૭} માટે ઇબ્રાહીમથી દાઉદ સુધી સઘળી મળીને ચૌદ પેઢી, અને દાઉદથી બાબેલના બંદીપ્રવાસ સુધી ચૌદ પેઢી, અને બાબેલના બંદીપ્રવાસના કાલથી ખ્રીસ્ત સુધી ચૌદ પેઢી થઈ. ^{૧૮} અને ઇસુ ખ્રીસ્તનો જન્મ એમ થયો કે તેની મા મરિયમનું વેવીશાળ યુસફ જોડે થયા પછી, તેઓના મિલાપ થયા અગાઉ તે પવિત્ર આત્માથી ગર્ભવતી થએલી જણાઈ. ^{૧૯} અને તેનો વાર યુસફ જે નીતિવાન હતો, તેણે તેનું ઉઘાડું અપમાન કરવા ન યહુતાં, તેને ગુપ્ત રીતે મૂકી દેવાની ધાર્યું. ^{૨૦} પણ એ સંબંધી તે વિચારતો હતો, ત્યારે જુઓ, પ્રભુના દૂતે તેને સ્વપ્નમાં દર્શન આપીને કહ્યું કે, ઓ યુસફ, દાઉદના દીકરા, તારી વહુ મરિયમને તેડી લાવવાને બીહી માં; કેમકે તેને જે ગર્ભ રહેલો છે તે પવિત્ર આત્માથી છે. ^{૨૧} અને તે દીકરો જણાશે, ને તું તેનું નામ ઇસુ પાડશે; કેમકે જે પોતાના લોકોને તેઓના પાપથી તારશે તે એજ છે. ^{૨૨} હવે એ બધું એ માટે થયું કે, પ્રભુએ ભવિષ્યવાદી મારફત જે કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે, ^{૨૩} જુઓ, કુમારી ગર્ભવતી થશે, ને દીકરો જણાશે, ને તનું નામ તેઓ ઇમાનુએલ પાડશે, જેનો અર્થ એ છે કે, દેવ આપણી સાથે. ^{૨૪} ત્યારે યુસફે ઉઘમાંથી ઉઠીને જેમ પ્રભુના દૂતે તેને આજ્ઞા આપી હતી તે ક્રીધું, એટલે તે પોતાની વહુને તેડી લાવ્યો. ^{૨૫} અને તેણીએ પોતાના પહેલા દીકરાને જણ્યો ત્યાં સુધી તેણે તેણીને જાણી નહિ; ને તેણે તેનું નામ ઇસુ પાડ્યું.

૨^૧ હવે હેરોદ્દ રાજાના સમયમાં યહુદાહુના બેથલેહેમમાં ઇસુ જન્મ્યો, ત્યારે જુઓ, માગીઓએ પૂર્વથી યરુશાલેમમાં આવીને પુછ્યું કે, ^૨ યહુદીઓનો જે રાજા જન્મ્યો છે, તે કયાં છે? કેમકે પૂર્વમાં અમે તેનો તારો જોયો, ને તેનું ભજન કરવાને આવ્યા છીએ. ^૩ અને એ સાંભળીને હેરોદ્દ રાજા તથા તેની સાથે આખું યરુશાલેમ ગભરાયું. ^૪ પછી તેણે સઘળા મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા લોકોના શાસ્ત્રીઓને એકઠા કરીને તેઓને પુછ્યું કે, ખ્રીસ્તનો જન્મ કયાં હોવો જોઈએ? ^૫ ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, યહુદાહુના બેથલેહેમમાં; કેમકે ભવિષ્યવાદીએ એમ લખ્યું છે કે, ^૬ ઓ યહુદાહુ દેશના બેથલેહેમ, તું યહુદાહુના સુબાઓમાં કોઈ પ્રકારે સર્વથી નાનું નથી, કેમકે તારામાંથી એક અધિપતિ નીકળશે, જે મારા ઇસરાએલી લોકોનું પાળણ કરશે. ^૭ ત્યારે હેરોદ્દે તે માગીઓને ગુપ્ત રીતે તેડીને, તારો કઈ વેળાએ દેખાવ્યો, તે વિષે તેઓ પાસેથી ખબર ચોકસાઈથી મેળવી. ^૮ અને તેણે તેઓને બેથલેહેમમાં મોકલતાં કહ્યું કે, તમે જઈને તે બાળક સંબંધી સારી પેઠે શોધ કરો, ને જડ્યા પછી મને ખબર આપો, એ માટે કે હું પણ આવીને તેનું ભજન કરું. ^૯ ત્યારે તેઓ રાજાનું સાંભળીને ગયા, ને જુઓ, જે તારો તેઓએ પૂર્વમાં દીઠો હતો તે તેઓની આગળ ચાલતો ગયો, ને બાળક હતો તે ઠેકાણે

ઉપર આવીને થાંભ્યો. ^{૧૦} અને તેઓ તારાને જોઈને મહા આનંદથી હરખાયા. ^{૧૧} અને ઘરમાં જઈને તેઓએ બાળકને તેની માં મરિયમની પાસે દીઠો, ને પગે પડીને તેનું ભજન કીધું; પછી તેઓને પોતાની જોણી છોડીની સોના તથા લોબાન તથા બોળનું તેને નજરાણું કીધું. ^{૧૨} અને હેરોદ પાસે પાછાં જવું નહિ, એમ સ્વપ્નમાં ચેતવણી મળ્યાથી તેઓ બીજે માર્ગે પોતાના દેશમાં પાછા ગયા. ^{૧૩} અને તેઓ પાછાં ગયા એટલે જુઓ, પ્રભુના દૂતે સ્વપ્નમાં યુસફને દર્શન આપીને કહ્યું કે, તું ઉઠ, ને બાળક તથા તેની માને લઈને મિસરમાં નાસી જા, ને હું તને કહું ત્યાં લગી ત્યાંજ રહે, કેમકે બાળકને મારી નાખવા સારું હેરોદ તેની શોધ કરવાનો છે. ^{૧૪} ત્યારે તે ઉઠીને બાળક તથા તેની માને રાત્રે લઈને મિસરમાં ગયો; ^{૧૫} અને હેરોદના મરણ લગી ત્યાં રહ્યો, એ માટે કે પ્રભુએ ભવિષ્યવાદી મારફત જે કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે, મીસરમાંથી મેં મારા દીકરાને બોલાવ્યો. ^{૧૬} જ્યારે હેરોદે જોયું કે માગીઓએ મને ઠગ્યો, ત્યારે તે ઘણો ગુસ્સે થયો, ને [માણસ] મોકલીને તેણે જે વેળા સંબંધી માગીઓની પાસેથી ચોકસાઈથી ખબર મેળવી હતી, તે વેળા પ્રમાણે વે વર્ષના તથા તેથી નાના સઘળા બાળકો જેઓ બેથલેહેમમાં તથા તેના તેની સઘળી સીમમાં હતા, તેઓને મારી નંખાવ્યા. ^{૧૭} ત્યારે યિર્મેયાહુ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરું થયું કે, ^{૧૮} રડવાનો તથા મોટા વિલાપનો પોકાર રામામાં સંભળાયો, રાહલે પોતાનાં બાળકો સારુ રડતી, ને દિલાસો પામવાને નહોતી ચહોતી, કેમકે તેઓ નથી. ^{૧૯} અને હેરોદના મરણ પછી, જુઓ, પ્રભુના દૂતે મિસરમાં યુસફને દર્શન આપીને કહ્યું કે, ^{૨૦} તું ઉઠ, ને બાળક તથા તેની માને લઈને ઇસરાએલ દેશમાં જા, કેમકે જેઓ બાળકની જીવ લેવાની શોધ કરતા હતા, તેઓ મરી ગયા છે. ^{૨૧} ત્યારે તે ઉઠીને બાળક તથા તેની માને લઈને ઇસરાએલ દેશમાં આવ્યો. ^{૨૨} પણ આર્ખેલાઉસ પોતાના બાપ હેરોદને ઠેકાણે યહુદાહમાં રાજ્ય કરે છે, એ સાંભળીને તે ત્યાં જવાને બીધો, તોપણ સ્વપ્નમાં ચેતવણી પામીને ગાલીલના પ્રાંતમાં વળ્યો. ^{૨૩} અને તે નાઝારી કહેવાશે, એવું ભવિષ્યવાદીઓનું કહેવું પુરું થવા સારુ તે નાઝારેથ નામના નગરમાં આવીને રહ્યો.

૩ ^૧ અને તે દહાડાઓમાં યોહન બાપ્તિસ્મા કરનાર પ્રગટ થયો, અને યહુદાહના રાનમાં ઉપદેશ કરતાં, એમ કહેતો કે, ^૨ પસ્તાવો કરો; કેમકે આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ^૩ કારણ કે જેનાં વિષે યશાયાહુ ભવિષ્યવાદીએ કહ્યું હતું કે, રાનમાં પોકારનારની વાણી, એટલે પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરો, તેના રસ્તા સીધા કરો, તે એજ છે. ^૪ અને તે યુદાનના લૂગાં ઉઠનાં રુઆંનાં હતાં, અને તેની કમરે ચામડાનો પટો હતો, ને તીડો તથા રાની મધ તેનો બોરાક હતો. ^૫ ત્યારે યરુશાલેમના તથા યહુદાહના તથા યરદનની આસપાસના સર્વ લોક તેની પાસે બહાર ગયા. ^૬ અને પોતાના પાપ કબુલ કરીને યરદન નદીમાં તેનાથી બાપ્તિસ્મા પામ્યા. ^૭ પણ ફરોશીઓમાંના તથા સાદુકીઓમાંના ઘણાને તેની બાપ્તિસ્મા સારુ આવવા જોઈને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ઓ સર્પોના વંશ, આવનાર ફરોધથી નાસવાને કોણે તમને ચેતાવ્યા? ^૮ તો પસ્તાવો [કરનારાને] શોભે એવું કૃળ ઉપજાવો; ^૯ અને એમ કહેવાનું તમારા મનમાં ન ધરો કે, ઈબ્રાહીમ અમારો બાપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે, આ પન્થરોમાંથી દેવ ઈબ્રાહીમને સારુ છોકરાં ઉપજાવી શકે છે. ^{૧૦} અને હુમણાંજ ઝાડોની જડ પર કુહાડો મૂક્યો છે, માટે દરેક ઝાડ જે સારુ કૃળ નથી આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નંખાય છે. ^{૧૧} પસ્તાવાને સારુ હું પાણીએ તમારું બાપ્તિસ્મા કરું છું યરો, પણ જે મારી પાછળ આવનાર છે તે મારા કરતાં સમર્થ છે, તું તેના ચંપલ ઉચકવા યોગ્ય નથી; તે પવિત્ર આત્માએ તથા અગ્નિએ તમારું બાપ્તિસ્મા કરશે. ^{૧૨} તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની અળીને પુરેપુરી સાફ કરશે, ને પોતાના ઘઉં બંડારમાં ભરશે, પણ ભુસું ન હોલવાનાર અગ્નિમાં બાળી નાખશે. ^{૧૩} ત્યારે ઇસુ યોહાનથી બાપ્તિસ્મા પામવા સારુ ગાલીલથી યરદન [નદીએ] તેની પાસે આવ્યો. ^{૧૪} પણ યોહાનને તેને વારતાં કહ્યું કે, તારાથી મારે બાપ્તિસ્મા પામવું જોઈએ, ને શું તું મારી પાસે આવે છે? ^{૧૫} પછી ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, હુમણાં એમ થવા દે, કેમકે સઘળું ન્યાયીપણું એમ પુરું કરવું આપણને ઘટાર્થ છે. ત્યારે તેણે તેને પામવા દીધું. ^{૧૬} અને ઇસુ બાપ્તિસ્મા પામીને તરત પાણીથી ઉપર આવ્યો; ને જુઓ, તેને સારુ આકાશ ઉઘડાયું, ને દેવના આત્માને કબુતરની પેઠે ઉતરતો, ને પોતા પર આવતો તેણે દીઠો. ^{૧૭} અને જુઓ આકાશવાણી થઇ કે, આ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર હું પ્રસન્ન છું.

૪ ^૧ ત્યારે ઇસુનું પરીક્ષણ થાય માટે આત્મા તેને રાનમાં લઇ ગયો, ^૨ અને યાળીસ રાત દહાડા ઉપવાસ કર્યા પછી તેને ભૂખ લાગી. ^૩ અને પરીક્ષણ કરનારે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, જો તું દેવનો દીકરો છે, તો કહે કે આ પન્થરો રોટલી થઇ જાય. ^૪ પણ તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું, એમ લખ્યું છે કે, માણસ એકલી રોટલીથી નહિ, પણ હરેક શબ્દ જે દેવના મહોમાંથી નીકળે છે તેથી જીવશે.

^૫ ત્યારે શેતાન તેને લઈને પવિત્ર નગરમાં જાય છે, ને મંદિરના બુરુજ પર બેસાડે છે; ^૬ અને તેને કહે છે કે, જો તું દેવનો દીકરો છે, તો પોતાને હેઠળ પાડી નાખ; કેમકે લખ્યું છે કે, તે પોતાના દૂતોને તારા સંબંધી આજ્ઞા કરશે, ને તને તેઓ પોતાના હાથો પર ધારી લેશે, કે રખેને તારો પગ પથ્થર સાથે અકળાય. ^૭ ઇસુએ તેને કહ્યું, એ પણ લખ્યું છે કે, પ્રભુ તારા દેવનું પરીક્ષણ તું ન કર. ^૮ ફરી શેતાન તેને લઈને ઉંચા પહાડ પર જાય છે, ને જગતનાં સઘળા રાજ્ય તથા તેઓનો મહિમા તેને દેખાડે છે; ^૯ ને તેને કહ્યું કે, જો તું પગે પાડીને મારું ભજન કરે, તો આ સઘળા હું તને આપીશ. ^{૧૦} ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, અરે શેતાન, આઘો જા; કેમકે લખ્યું છે કે, પ્રભુ તારા દેવનું ભજન કર ને તેની એકલાનીજ સેવા કર. ^{૧૧} ત્યારે શેતાન તેને મૂકીને જાય છે, ને જુઓ, દૂતોએ પાસે આવીને તેની સેવા કરી. ^{૧૨} યોહાન બંદીવાન કરાયો, એવું સાંભળીને ઇસુએ ગાલીલમાં પાછો ગયો. ^{૧૩} અને નાઝારેથ મૂકીને ઝબુલોનની તથા નફથાલીમની સીમમાંના સમુદ્ર પાસેના કાપરનાહુમમાં આવી રહ્યો. ^{૧૪} એ માટે કે યશાયાહુ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે, ^{૧૫} ઝબુલોનના પ્રાંતના તથા નફથાલીમનાં પ્રાંતના, યરદન પાસેના સમુદ્રના રસ્તાઓમાં, એટલે વિદેશીઓના ગાલીલમાંના ^{૧૬} જે લોક અંધારામાં બેઠેલા હતા તેઓએ મોટું અજવાળું દીધું, ને મરણસ્થાનમાં તથા મરણાણ્યામાં જેઓ બેઠેલા હતા, તેમના પર અજવાળું પ્રકાશ્યું. ^{૧૭} ત્યારથી ઇસુ પ્રગટ કરવા તથા કહેવા લાગ્યો કે, પસ્તાવો કરો, કેમકે આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ^{૧૮} અને ઇસુ ગાલીલના સમુદ્રને કાંઠે ચાલતો હતો ત્યારે તેણે બે ભાઈઓને, એટલે સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તેને તથા તેના ભાઈ આંદ્રયાને સમુદ્રમાં જાળ નાખતા દીઠા, કેમકે તેઓ માછલાં પકડનારા હતા. ^{૧૯} ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માણસોના પકડનારા કરીશ. ^{૨૦} અને તેઓ તરત જાળો મૂકીને તેની પાછળ ગયા. ^{૨૧} અને તેણે ત્યાંથી આગળ જતાં બીજા બે ભાઈઓને, એટલે ઝબદીના દીકરા યાકુબને તથા તેના ભાઈ યોહાનને, તેઓના બાપ ઝબદીની સાથે વહાણમાં પોતાની જાળો સાંધતા જોઈને તેઓને પણ તેડ્યા. ^{૨૨} ત્યારે તેઓ વહાણને તથા પોતાના બાપને તરત મૂકીને તેની પાછળ ગયા. ^{૨૩} અને ઇસુ તેઓના સભાસ્થાનોમાં ઉપદેશ કરતો, ને રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરતો, ને લોકોમાં હરેક પ્રકારનો રોગ તથા દુઃખ મટાડતો, આખા ગાલીલમાં ફર્યો. ^{૨૪} ત્યારે આખા સુરીઆમાં તેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ, ને તેઓ સઘળાં માંદાઓને, એટલે અનેક જાતના રોગીઓને તથા પીડાતાઓને તથા ભૂત વળગેલાઓને તથા ફેફસવાળાઓને તથા પક્ષાતીઓને તેની પાસે લાવ્યા; ને તેણે તેઓને સાંજા કર્યાં. ^{૨૫} અને ગાલીલથી તથા દકાપલીસથી તથા યરુશાલેમથી તથા યહુદાહથી તથા યરદનને પેલે પારથી લોકોનાં ટોળેટોળાં તેની પાછળ ગયાં.

૫ ^૧ ત્યારે ઘણા લોક જોઈને તે પહાડ પર ચઢી ગયો; ને તે બેઠા પછી તેના શિષ્યો તેની પાસે આવ્યા. ^૨ અને તેણે પોતાનું મહો ઉઘાડીને તેઓને ઉપદેશ કરતાં કહ્યું કે, ^૩ આખામાં જેઓ રાંક છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે. ^૪ જેઓ શોક કરે છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દિવાસો પામશે. ^૫ જેઓ નમર છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ પૃથ્વીનું વતન પામશે. ^૬ જેઓને ન્યારીપણાનું ભૂખ તથા તરસ છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ ધરાશે. ^૭ દયાળુઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દયા પામશે. ^૮ મનમાં જે શુદ્ધ તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવને જોશે. ^૯ સલાહ કારાવનારાઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવના દીકરા કહેવાશે. ^{૧૦} ન્યારીપણાને લીધે જેઓની સતાવણી કરાય છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે. ^{૧૧} જ્યારે લોક તમારી નિંદા કરશે, ને પુઠે લાગશે, ને મારે લીધે તમારી વિરુદ્ધ હરેક ભુંડી વાત અસત્યતાથી કહેશે, ત્યારે તમને ધન્ય છે. ^{૧૨} તમે આનંદ કરો તથા ઘણા હુરખાઓ; કેમકે આકાશમાં તમારો બદલો મોટો છે; કેમકે તમારી અગાઉના ભવિષ્યવાદીઓની પુઠે તેઓ એમજ લાગ્યા હતા. ^{૧૩} તમે જગતનું મીઠું છો; પણ જો મીઠું બેસવાદ થયું તો તે શાથી મારું કરાશે? બહાર ફેંકાવા તથા માણસોના પગ તળે છુંદવા વગર તે ફરી બીજા કંઈ કામનું નથી. ^{૧૪} તમે જગતનું અજવાળું છો. પહાડ પર વસાવેલું નગર સંતાઈ શકતું નથી. ^{૧૫} અને દીવો કરીને તેને માપ તળે નહિ, પણ દીવો પર મુકે છે, ત્યારે ધરમાંના બધાંને તે અજવાળું આપે છે. ^{૧૬} તેમ તમે તમારું અજવાળું લોકની આગળ એવું પ્રકાશવા દો કે, તેઓ તમારી રુડી કરણીઓ જુએ, ને આકાશમાંના તમારા બાપની સ્તુતિ કરે. ^{૧૭} નિયમશાસ્ત્ર અથવા ભવિષ્યવાદીઓની વાતોનો નાશ કરવાને હું આવ્યો છું, એમ ન ધારો; હું નાશ કરવા નહિ, પણ પૂર્ણ કરવા આવ્યો છું. ^{૧૮} કેમકે હું તમને ખસિત કરું છું કે, આકાશ તથા પૃથ્વી જતા રહે ત્યાં સુધી સઘળાં પુરા થયા વગર નિયમશાસ્ત્રમાંથી એક કાનો અથવા માત્રા જતી રહેશે નહિ. ^{૧૯} એ માટે આ

સૌથી નાની આજ્ઞાઓમાંની એકને જો કોઇ તોડશે, ને માણસોને એવું શિખવશે, તો તે આકાશના રાજ્યમાં સૌથી નાનો કહેવાશે; પણ જો કોઇ તે પાળશે ને શિખવશે તો તે આકાશના રાજ્યમાં મોટો કહેવાશે. ^{૨૦} કેમકે હું તમને કહું છું કે શાસ્ત્રીઓના તથા ફરોશીઓના ન્યાયીપણા કરતાં જો તમારું ન્યાયીપણું વધારે ન હોય, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિજ પેસશો. ^{૨૧} હુત્યા ના કર, ને જે કોઇ હુત્યા કરે તે અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે, એમ પુરાતન કાળમાં લોકોને કહેલું હતું, તે અપરાધી સાંભળ્યું છે; ^{૨૨} પણ હું તમે કહું છું કે, જે કોઇ પોતાના ભાઇ પર અમથો ફરોધ કરે છે, તે અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે; ને જે પોતાના ભાઇને પાણી કહેશે, તે ન્યાયસભાથી અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે; ને જે તેને કહેશે કે તું મૂર્ખ છે, તે અગ્નિની ગેહેજાના જોખમમાં આવશે; ^{૨૩} એ માટે જો તું તારું અર્પણ વેદી પાસે લાવે, ને ત્યાં તને યાદ આવે કે મારા ભાઇને મારે વિરુદ્ધ કંઈ છે, ^{૨૪} તો ત્યાં વેદી આગળ તારું અર્પણ મૂકીને જા, પહેલાં તારા ભાઇ સાથે સલાહ કર, ત્યાર પછી આવીને તારું અર્પણ ચઢાવ. ^{૨૫} જ્યાં સુધી તું તારા વાડીની જોડે માર્ગમાં છે, ત્યાં સુધી તેની સાથે વહેલો મળી જા; રહે કદી વાદી તને ન્યાયાધીશને સોંપે, ને ન્યાયાધીશ તને સીપાઈને સોંપે, ને તું કેદખાનામાં નંખાય. ^{૨૬} હું તને ખચિત કહું છું કે તું છેલ્લી દમડી ચુકવી આપીશ, ત્યાં લગી તું ત્યાંથી બહાર નીકળનારજ નથી. ^{૨૭} વ્યભિચાર ન કર, એમ કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ^{૨૮} પણ હું તમને કહું છું કે, બાયડી ઉપર કે કોઇ બોટી નજર કરે છે, તેણે એટલામાં પોતાના મનમાં તેની જોડે વ્યભિચાર કર્યો છે. ^{૨૯} અને જો તારી જમણી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેણે કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમકે તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આખું શરીર નરકમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે. ^{૩૦} અને જો તારો જમણો હાથ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેણે કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમકે તારા અવયવમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આખું શરીર નરકમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે. ^{૩૧} જે કોઇ પોતાની બાયડીને મૂકી દે તે તેને ફારગતી લખી આપે, એમ પણ કહ્યું હતું ^{૩૨} પણ હું તમને કહું છું કે વ્યભિચાર કારણ વગર જે કોઇ પોતાની બાયડીને મૂકી દે, તે તેની પાસે વ્યભિચાર કરાવે છે; ને જે કોઇ તે મૂકી દીધેલીની જોડે લગન કરેતે વ્યભિચાર કરે છે. ^{૩૩} વળી, તું જુદા સમ ન બા, પણ પરબુ પાસે તારા સમ પુરા કર, એમ પુરાતન કાળમાં લોકોને કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે. ^{૩૪} પણ હું તમને કહું છું કે, કંઈજ સમ ન બાઓ; આકાશના નહિ, કેમકે તે દેવનું રાજ્યાસન છે; ^{૩૫} અને પૃથ્વીના નહિ, કેમકે તે તેનું પાયાસન છે; અને યરુશાલેમના નહિ, કેમકે તે મોટા રાજાનું નગર છે. ^{૩૬} અને તું તારા માથાના પણ સમ ન બા, કેમકે તારાથી એક નીમાળો ધોળો અથવા કાળો નથી કરાતો. ^{૩૭} પણ તમારું બોલવું હાનું હા, ને નાનું ના હોય, કેમકે એ કરતાં અધિક જે છે તે બુંડાથી છે. ^{૩૮} આંખોને બદલે આંખ, દાંતને બદલે દાંત, એમ કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે. ^{૩૯} પણ હું તમે કહું છું કે જે બુંડો હોય તેની સામા ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાલ પર તમારો મારે, તેની ગમ બીજો પણ ફેરવ. ^{૪૦} અને જે તારું બદન લેવા સારું તારા પર દાવો કરે, તેને તારો અંગરખો પણ લેવા દે. ^{૪૧} અને જો કોઇ જોરાવરીએ તને એક ગાઉ લઇ જાય, તેની સાથે બે ગાઉ જા. ^{૪૨} જે કો તારી પાસે માગે તેને તું આપ, ને તારી કને જે ઉછીનું લેવા યાહે છે, તેનાથી મહો ન ફેરવ. ^{૪૩} તું તારા પડોસી પર પ્રીતિ કર, ને તારા વેરી ઉપર દ્રેષ કર, એમ કહેલું હતું, એમ તમે સાંભળ્યું છે. ^{૪૪} પણ હું તમને કહું છું કે તમે તમારા વેરીઓ પર પ્રીતિ કરો, જે તમને શાપ દે છે તેઓને આશીર્વાદ દો, જે તમારો દ્રેષ કરે છે તેઓનું ભલું કરો, ને જે તમને સતાવે છે, ને તમારી પુઠે લાગે છે તેઓને સારુ પ્રાર્થના કરો; ^{૪૫} એ માટે કે તમે આકાશમાંના તમારા બાપના દીકરા થાઓ, કારણ કે તે પોતાના સુરજને બુંડા તથા ભલા પર ઉગાવે છે, ને ન્યાયી તથા અન્યાયી પર વરસાદ વરસાવે છે. ^{૪૬} કેમકે જે તમારા પર પ્રીતિ કરે છે, તેઓ પર જો તમે પ્રીતિ કરો છો, તો તમને શું ફળ છે? દાણીઓ પણ શું એમ નથી કરતાં? ^{૪૭} અને જો તમે કેવળ તમારા ભાઇઓને સલામ કરો છો, તો તમે વિશેષ શું કરો છો? દાણીઓ પણ શું એમ નથી કરતાં? ^{૪૮} એ માટે જેવો તમારો આકાશમાંનો બાપ સંપૂર્ણ છે તેવા તમે સંપૂર્ણ થશો.

^૧ માણસો જુએ એવા હેતુથી તેઓની આગળ તમારાં ધર્મકૃત્યો કરવાથી સાવધાન રહો, નહિ તો આકાશમાંનાં તમારા બાપથી તમને ફળ મળવાનું નથી. ^૨ એ માટે જ્યારે તું દાનધર્મ કરે, ત્યારે જેમ ઢોંગીઓ સભાસ્થાનોમાં તથા રસ્તાઓમાં માણસોથી વખાણ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગળ રણશિંગડું ન વગાડ; હું તમે ખચિત કહું છું કે તેઓ પોતાનું ફળ પામે છે. ^૩ પણ તું જ્યારે દાનધર્મ કરે છે, ત્યારે જે તારો જમણો હાથ કરે તે તારો ડાબો હાથ ન જાણે; ^૪ એ માટે કે તારાં

દાનધર્મ ગુપ્તમાં થાય; ને ગુપ્તમાં જોનાર બાપ પોતે પ્રગટમાં તને તેનો બદલો આપશે. ^૫ અને જ્યારે તમે પ્રાર્થના કરો છો ત્યારે ઢોંગીઓના જેવા ન થાઓ, કેમકે માણસો તેઓને જુએ, માટે તેઓ સભાસ્થાનોમાં તથા રસ્તાઓનાં નાકાંઓ પર ઉભા રહેતાં પ્રાર્થના કરવા ચાહે છે; હું તમને બચિત કહું છું કે તેઓ પોતાનું કૃપા પામ્યા છે. ^૬ પણ જ્યારે તું પ્રાર્થના કરે છે, ત્યારે તારી આરડીમાં પેસ, ને તારું બારણું બંધ કરીને ગુપ્તમાંના તારા બાપની પ્રાર્થના કર, ને ગુપ્તમાં જોનાર તારો બાપ તને પ્રગટમાં બદલો આપશે. ^૭ અને તમે પ્રાર્થના કરતાં વિદેશીઓની પેઠે અમથો લવારો ન કરો, કેમકે તેઓ ધારે છે કે અમારા ઘણા બોલવાથી અમારું સાંભળવામાં આવશે. ^૮ એ માટે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ; કેમકે જેની તમને અગત્ય છે, તે તેની પાસે તમારા માગ્યા અગાઉ તમારો બાપ જાણે છે. ^૯ માટે તમે આ રીતે પ્રાર્થના કરો; ઓ આકાશમાંના અમારા બાપ, તારું નામ પવિત્ર મનાઓ; ^{૧૦} તારું રાજ્ય આવો; જેમ આકાશમાં તેમ પૃથ્વી પર તારી ઈરજા પુરી થાઓ. ^{૧૧} દિવસની અમારી રોટલી આજ અમને આપ; ^{૧૨} અને જેમ અમે અમારા જીવોનો માફ કર્યાં છે, તેમ તું અમારા જીવો અમને માફ કર; ^{૧૩} અને અમને પરીક્ષણમાં ન લાવ, પણ બુંડોથી અમારો છુટકો કર. [[કેમકે રાજ્ય તથા પરાક્રમ તથા મહિમા સર્વકાળ સુધી તારાં છે. આમેન]] ^{૧૪} કેમકે જો તમે માણસોના અપરાધ તેઓને માફ કરો, તો તમારો આકાશમાંનો બાપ તમને પણ માફ કરશે. ^{૧૫} પણ જો તમે માણસોના અપરાધ તેઓને માફ નહિ કરો, તો તમારો બાપ તમારા અપરાધ પણ માફ નહિ કરશે. ^{૧૬} વળી જ્યારે તમે ઉપવાસ કરો, ત્યારે ઢોંગીઓની પેઠે લેવાઈ ગએલા મૂળોના ન થાઓ, કેમકે લોકોને ઉપવાસી દેખાવા સારું તેઓ પોતાનાં મૂળો કસાણાં કરે છે. હું તમને બચિત કહું છું કે તેઓ પોતાનું કૃપા પામ્યા છે. ^{૧૭} પણ તું ઉપવાસ કરે, ત્યારે તારા માથા પર તેલ ચોપડ, ને તારું મૂળો ધો; ^{૧૮} એ માટે કે તું માણસોને નહિ, પણ તારો બાપ જે ગુપ્તમાં છે તેને ઉપવાસી દેખાય, ને ગુપ્તમાં જોનાર તારો બાપ તમને બદલો આપશે. ^{૧૯} પૃથ્વી પર પોતાને સારું દરવ્ય એકદું ન કરો, જ્યાં કીડા તથા કાટ નાશ કરે છે, ને જ્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરે છે. ^{૨૦} પણ તમે પોતાને સારું આકાશમાં દરવ્ય એકદું કરો, જ્યાં કીડા અથવા કાટ નાશ નથી કરતાં, ને જ્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરતા નથી. ^{૨૧} કેમકે જ્યાં તમારી દરવ્ય છે, ત્યાંજ તમારું ચિત્ત પણ રહેશે. ^{૨૨} શરીરનો દીવો અંબ છે, એ માટે જો તારી આંખ નિર્મળ હોય, તો તારું આંખું શરીર પ્રકાશે ભરેલું થશે. ^{૨૩} પણ જો તારી આંખ બુંડી હોય, તો તારું આંખું શરીર અંધકારે ભરેલું થશે; માટે તારામાં જે અજવાળું છે, તે જો અંધકારરૂપ હોય, તો તે અંધકાર કેટલો મોટો! ^{૨૪} ક્રોધથી બે ઘણીની યાકરી કરાય નહિ, કેમકે તે એક પર દ્વેષ કરશે, ને બીજા પર પ્રીતિ કરશે; અથવા એકના પક્ષનો તે થશે, ને બીજાનો તિરસ્કાર કરશે; દવની તથા દરવ્યની સેવા તમારાથી કરાય નહિ. ^{૨૫} એ માટે હું તમને કહું છું કે તમારા જીવને સારું ચિંતા ન કરો કે, અમે શું બાઈશું અથવા શું પીશું? અને તમારા શરીરને સારું ચિંતા ન કરો કે, અમે શું પહેરીશું? શું, જીવ બોરાક કરતાં, ને શરીર લૂગડાં કરતાં, અધિક નથી? ^{૨૬} આકાશના પક્ષીઓને જુઓ, તેઓ તો વાવતા નથી, ને કાપતા નથી, ને વખારોમાં ભરતાં નથી, તોપણ તમારો આકાશમાંનો બાપ તેઓનું પાળણ કરે છે; તો તેઓ કરતાં તમે અધિક નથી શું? ^{૨૭} અને ચિંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાના કદને એક હાથબર વધારી શકે છે? ^{૨૮} અને લૂગડાં સંબંધી તમે ચિંતા કેમ કરો છો? બેતરનાં ફૂલગાડોનો વિચાર કરો કે, તેઓ કેવા વધે છે, તેઓ મહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતતા પણ નથી; ^{૨૯} તોપણ હું તમને કહું છું કે સુલેમાન પણ પોતાના સઘળા મહિમામાં તેઓમાંના એકના જેવો પહેરેલોન હતો. ^{૩૦} એ માટે બેતરનું ઘાસ જે આજ છે, ને કાલે ભઠ્ઠીમાં ફૂંકાય છે, તેને દેવ જો એવું પહેરાવે છે, તો, ઓ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમને શું વિશેષ નહિ પહેરાવશે? ^{૩૧} માટે મે શું બાઈએ, અથવા શું પીએ, અથવા શું પહેરીએ, એમ કહેતાં ચિંતા ના કરો. ^{૩૨} કારણ કે એ સઘળાં વાનાં વિદેશીઓ શોધે છે; કેમકે તમારો આકાશમાંનો બાપ જાણે છે કે બધાની તમને અગત્ય છે. ^{૩૩} પણ તમે પહેલાં તેના રાજ્યને તથા તેના ન્યાયીપણાને શોધો, ને એ બધાં વાના પણ તમને અપાશે. ^{૩૪} તે માટે આવતી કાલને સારું ચિંતા ન કરો, કેમકે આવતી કાલ પોતા [ની વાતો]ની ચિંતા કરશે; દહાડાને સારું તે દહાડાનું દુઃખ બસ છે.

^૧ તમે ક્રોધને દોષિત ન ઠરાવો, એ માટે કે તમને ક્રોધ દોષિત ન ઠરાવે. ^૨ કેમકે જેમ તમે બજાને દોષિત ઠરાવશો તેમ તેઓ તમને દોષિત ઠરાવશે; ને જે માપથી તમે માપી આપો છો, તેથીજ તમને માપી આપશે. ^૩ અને તું તારી આંખમાંનો ભારોટીઓ દયાનમાં ન લાવતાં, તારા બીની આંખમાંનું તણખલું કેમ જુએ છે? ^૪ અથવા તું તારા બાઇને કેમ કહેશે કે તારા આંખમાંથી તણખલું મને કાઢવા દે, પણ જો, તારી પોતાની આંખમાં ભારોટીઓ છે? ^૫ ઓ ઢોંગી, પહેલાં તું પોતાની આંખમાંથી ભારોટીઓ

કાઠ, અને ત્યાર પછી તારી ભાઈની આંખમાંથી તણખલું કાઢવાને તને સારી પેઠે સુઝશે. ૬ જે પવિત્ર તે ક્રુતરાઓને ન નાઓ, તમારાં મોતી ભુંડોની આગળ ન ફેંકો; રખે કદાપિ તે પોતાના પગતળે છુંદે, ને ફરીને તમને ફાડી નાખે. ૭ માગો તો તમને અપાશે; શોધો, તો તમને જઠડશે; ઠોકો, તો તમારે સારુ ઉઘાડાશે. ૮ કેમકે જજે હરેક માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જઠડે છે, ને જે ઠોકે છે તેને સારુ ઉઘાડવામાં આવશે. ૯ તમારામાં એવું કયું માણસ છે કે, જો તેનો દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો તે તેને પત્થર આપશે? ૧૦ અથવા જો માછલું માગે, તો તે તેને સાપ આપશે? ૧૧ તે માટે તમે ભુંડા છતાં, જો પોતાના ઈકરાઓને સારા વાનાં આપી જાણો છો, તો તમારા આકાશમાંની બાપની પાસે જેઓ માગે છે તેઓને કેટલા વિશેષે કરીને સારા વાનાં આપશે? ૧૨ માટે જે જે તમે ચાહો છો કે બીજા માણસ તમને કરે, તે તે તમે પણ તેઓને કરો; કેમકે નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ [ની વાતોનો સાર] એજ છે. ૧૩ તમે સાંકડે બારણે માંહે પેસો, કેમકે જે માર્ગે નાશમાં પહોંચાડે છે, તે ચોડો છે, ને તેનું બારણું પહોંચું છે, ને ઘણા તેથી પેસે છે. ૧૪ કેમકે જે માર્ગે જીવનમાં પહોંચાડે છે તે સાંકડો છે, ને તેનું બારણું સાંકડું છે, ને જેઓને તે જઠડે છે તેઓ થોડા છે. ૧૫ જુઠા ઉપદેશકો જેઓ ઘેટાને વેશે તમારી પાસે આવે છે, પણ માંહે ફાડી ખાનારાં વરુ છે, તેઓ સંબંધી તમે સાવધાન રહો. ૧૬ તેઓનાં કૃળથી તમે તેઓને ઓળખશો. શું લોકો કાંટાના ઝાડ પરથી દ્રાક્ષ, અથવા ઉટકટારી પરથી અંજીર તોડે છે? ૧૭ તેમજ હરેક સારુ ઝાડ કૃળ આપે છે, ને ખરાબ ઝાડ નઠારાં કૃળ આપે છે. ૧૮ સારુ ઝાડ નઠારાં કૃળ આપી શકતું નથી, ને ખરાબ ઝાડ સારા કૃળ આપી શકતું નથી. ૧૯ હરેક ઝાડ જે સારુ કૃળ નથી આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નંખાય છે. ૨૦ તે માટે તેઓના કૃળથી તમે તેઓને ઓળખશો. ૨૧ જે મને પરભુ, પરભુ, કહે છે, તે સર્વ આકાશના રાજ્યમાં પેસશે એવું નહિ, પણ જે મારા આકાશમાંના બાપની ઈચ્છા પ્રમાણે કરે છે [તે પેસશે]. ૨૨ તે દહાડે ઘણા અને કહોશે કે, પરભુ, પરભુ, શું અમે તારે નામે ભવિષ્યવાદ કલ્યા નથી? અને તારે નામે ભૂતોને કાઢ્યા નથી? અને તારે નામે ઘણા પરાક્રમી કામો ક્રીધા નથી? ૨૩ ત્યારે હું તેઓને સાફ કહીશ કે, મેં તમને કદી પણ ઓળખ્યા નહિ; ઓ ભુંડું કરનારાઓ, તમે મારી પાસેથી દૂર જાઓ. ૨૪ એ માટે જે કોઈ મારી આ વાતો સાંભળે છે, ને પાળે છે, તેને એક ડાહ્યા માણસની ઉપમા અપાશે, કે જેણે પોતાનું ઘર ખડક પર બાંધ્યું; ૨૫ ને વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી, ને વાઝોડા થયાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા; પણ તેનો પાચો ખડક પર નાખેલો હતો, માટે તે પડ્યું નહિ. ૨૬ અને જે કોઈ મારી આ વાતો સાંભળે છે, ને પાળતો નથી, તેને એક મૂર્ખ માણસની ઉપમા અપાશે, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધ્યું; ૨૭ ને વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી, ને વાઝોડાં થયા, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા, ને તે પડી ગયું; અને તેનો નાશ મોટો થયો. ૨૮ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કરી, ત્યારે એમ થયું કે, લોકો તેના ઉપદેશથી અચરત થયા; ૨૯ કેમકે શાસ્ત્રીઓની પેઠે નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય છે તેની પેઠે તે તેઓને ઉપદેશ કરતો.

૧ અને પહાડ પરથી તે ઉતર્યો, ત્યારે અતિ ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા. ૨ અને જુઓ, એક કોઠીઆએ આવીને તેને પગે લાગીને કલ્યું કે, ઓ પરભુ, જો તું ચાહે તો મને શુદ્ધ કરી શકે છે. ૩ ત્યારે તેણે હાથ લાંબો કર્યો, ને તેને અડકીને કલ્યું, હું ચાહું છું, તું શુદ્ધ થા. અને તરત તે પોતાના કોઠથી શુદ્ધ થયો. ૪ પછી ઇસુ તેને કહે છે કે, જોજે, તું કોઈને કહીશ મા, પણ જા, યાજકને પોતાને દેખાડ, ને તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, જે અર્પણ મુસાએ ઠરાવ્યું હતું તે યાદાવ. ૫ અને ઇસુ કાપરનાહુમમાં પેઠો, ત્યારે એક જમાદારે તેની પાસે આવીને તેને વિનંતી કરતાં કલ્યું કે, ૬ ઓ પરભુ, મારો ચાકર ઘરમાં પક્ષઘાતી પડેલો છે, ને તેને ભારે પીડા થાય છે. ૭ ત્યારે તે તેને કહે છે કે, હું આવીને તેને સાજો કરીશ. ૮ અને જમાદારે ઉત્તર દેતા કલ્યું કે, ઓ પરભુ, તું મારાં છાપરા તળે આવે એવો હું યોગ્ય નથી; પણ તું કેવળ શબ્દ કહે, એટલે મારો ચાકર સાજો થશે. ૯ કેમકે હું પણ પરાધીન માણસ છું, ને સિપાઈઓ મારે સ્વાધીન છે; અને એકને હું કહું છું કે, જા, ને તે જાય છે; ને બીજાને, આવ, ને તે આવે છે; ને મારા દાસને કે, એ કર, ને તે કરે છે. ૧૦ ત્યારે ઇસુ તે સાંભળીને અચરત થયો, ને પાછળ આવનારાઓને તેણે કલ્યું, હું તમને ખચિત કહું છું કે, એટલો વિશ્વાસ મેં ઇસુરાએલમાં પણ જોયો નથી. ૧૧ અને હું તમને કહું છું કે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી ઘણા લોક આવશે, ને ઈબ્રાહીમની તથા ઇસહાકની તથા યાકુબની સાથે આકાશના રાજ્યમાં બેસશે; ૧૨ પણ રાજ્યના દીકરાઓ બહારના અંધારામાં નંખાશે, ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. ૧૩ અને ઇસુએ તે જમાદારને કલ્યું કે, જા, જેવો તે વિશ્વાસ ક્રીધો તેવુંજ તને થાય. અને તેજ ઘડી તેનો ચાકર સાજો થયો. ૧૪ અને ઇસુએ પીતરના ઘરમાં આવીને તેની સાસુને તાવે માંદી પડેલી દીઠી. ૧૫ અને તે તેણીની હાથને અડક્યો, એટલે તેણીનો તાવ

જતો રહ્યો, ને તેણીએ ઉઠીને તેની સેવા કરીધી. ^{૧૬} અને સાંજ પડી ત્યારે તેઓ ઘણા ભૂતવળગેલાઓને તેની પાસે લાવ્યા, ને તેણે શબ્દથી તે આત્માઓને બહાર કાઢ્યા, ને સઘળાં માંદાઓને સાજા કર્યા. ^{૧૭} એ માટે કે યશાયાહુ બવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે, તેણે પોતે આપણા મંદવાડ લીધા, ને આપણા રોગ ભોગવ્યા. ^{૧૮} અને ઇસુએ લોકોનો મોટો જથ્થો પોતાની આસપાસ દીઠો, ત્યારે પેલે પાર જવાની આજ્ઞા કરીધી. ^{૧૯} અને એક શાસ્ત્રીએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, જ્યાં કહી તું જઈશ ત્યાં હું તારી પાછળ આવીશ. ^{૨૦} ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, લોકડાને દર હોય છે, ને આકાશના પક્ષીઓને માળા હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું તેકવાનો ઠામ નથી. ^{૨૧} અને તેના શિષ્યોમાંથી બીજાએ તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, મને રજા આપ કે હું પહેલાં જઈને મારા બાપને દાટું. ^{૨૨} પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું મારી પાછળ આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને દાટવા દે. ^{૨૩} અને ઢોડી પર તે ચઢ્યો ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાછળ ગયા. ^{૨૪} અને જુઓ, સમુદ્રમાં એવું મોટું તોફાન થયું કે ઢોડી મોજાંઓથી ઢંકાઈ ગઈ; પણ તે પોતે ઉંઘતો હતો. ^{૨૫} ત્યારે તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, અમને બચાવ, અમે નાશ પામીએ છીએ. ^{૨૬} અને તે તેઓને કહે છે, ઓ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમે શા વાસ્તે ભયભીત થયા છો? પછી તેણે ઉઠીને પવનને તથા સમુદ્રને ધમકાવ્યા; ને મહા શાંતિ થઈ. ^{૨૭} ત્યારે તે માણસોએ અચરત થઈને કહ્યું કે, એ શી તરેહનું માણસ છે કે પવન તથા સમુદ્ર પણ એનું માને છે! ^{૨૮} અને પેલે પાર ગાડરેનોના દેશમાં તે પહોંચ્યો ત્યારે ભૂત વળગેલા બે માણસ કબરોમાંથી નીકળતા તેને મળ્યા, તેઓ એવા બિહામણા હતા કે તે માર્ગે કોઇથી જવાતું ન હતું. ^{૨૯} અને જુઓ, તેઓએ બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ દેવના દીકરા, અમારે ને તારે શું છે? સમય અગાઉ તું અમને પીડા દેવાને અહીં આવ્યો છે શું? ^{૩૦} હવે તેઓથી બહુ આધું ઘણાં ભુંડોનું એક ટોળું ચરતું હતું. ^{૩૧} અને ભૂતોએ તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, જો તું અમને કાઢે તો ભુંડોના ટોળામાં અમને મોકલ. ^{૩૨} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જાઓ. પછી તેઓ નીકળીને ભુંડોમાં પેઠો; ને જુઓ, આખું ટોળું કરાડા પરથી સમુદ્રમાં ઘસી પડ્યું, ને પાણીમાં બુડી મૂકી. ^{૩૩} ત્યારે ચરાવનારા નાઠા, ને નગરમાં જઈને તેઓએ સઘળું કહી જણાવ્યું; ને ભૂતવળગેલાઓને શું થયું તે પણ કહ્યું. ^{૩૪} ત્યારે જુઓ, આખું નગર ઇસુને મળવાને બહાર આવ્યું; ને તેને જોઈને તેઓએ તેને વિનંતી કરી કે, અમારી સીમોમાંથી જા.

૮ ^૧ ત્યારે ઢોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગયો, ને પોતાના નગરમાં આવ્યો. ^૨ અને જુઓ, ખાટલે પડેલા એક પક્ષઘાતીને લોક તેની પાસે લાવ્યા, ને ઇસુએ તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને પક્ષઘાતીને કહ્યું કે, દીકરા, હિમ્મત રાખ, તારાં પાપ તને માફ થયા છે. ^૩ ત્યારે જુઓ, શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાએક પોતાના મનમાં કહ્યું કે, એ દુર્ભાષણ કરે છે. ^૪ ત્યારે ઇસુએ તેઓના વિચાર જાણીને કહ્યું કે, તમે તમારા મનમાં શા માટે ભુંડા વિચાર કરો છો? ^૫ કેમકે એ બેમાનું વધારે સહેલું કર્યું છે, એ કહેવું કે તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, અથવા એ કહેવું કે ઉઠીને ચાલ? ^૬ પણ માણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપોની માફી કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે, (ત્યારે તે પક્ષઘાતી કહે છે કે) ઉઠ, તારો ખાટલો ઉચકીને તારે ઘેર ચાલ્યો જા. ^૭ અને તે ઉઠીને પોતાને ઘેર ગયો. ^૮ અને તે જોઈને લોકો અચરત થયા, ને દેવે માણસોને એવો અધિકાર આપ્યો માટે તેઓએ તેની સ્તુતિ કરીધી. ^૯ અને ઇસુએ ત્યાંથી જતાં માથી નામે એક માણસને દાણ લેવાની ચોકી પર બેઠેલો દીઠો; ને તેણે તેને કહ્યું કે, તું મારી પાછળ આવ. ત્યારે તે ઉઠીને તેની પાછળ ગયો. ^{૧૦} અને એમ થયું કે, ઘરમાં તે જમવા બેઠો ત્યારે જુઓ, ઘણા દાણીઓ તથા પાપીઓ આવીને ઇસુની તથા તેના શિષ્યોની સાથે બેઠા. ^{૧૧} અને ફરોશીઓએ એ જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તમારો ઉપદેશક દાણીઓની તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાય છે? ^{૧૨} અને તેણે એ સાંભળીને તેઓને કહ્યું કે, જેઓ સાજા છે તેઓને વેદની અગત્ય નથી, પણ જે માંદા તેઓને છે. ^{૧૩} પણ, યજ્ઞ કરતાં હું દયા ચાહું છું, એનો શો અર્થ છે, તે જઈને શિખો; કેમકે હું ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને તેડવા આવ્યો છું. ^{૧૪} ત્યારે યોહાનના શિષ્યો તેની પાસે આવીને કહે છે કે અમે તથા ફરોશીઓ ઘણીવાર ઉપવાસ કરીએ છીએ, પણ તારા શિષ્યો ઉપવાસ નથી કરતાં, એનું કારણ શું? ^{૧૫} ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જ્યાં સુધી વાર જાનેયાઓની સાથે છે, ત્યાં સુધી શું તેઓ શોક કરી શકે છે? પણ એવા દહાડા આવશે કે વાર તેઓની પાસેથી લેવાશે, ત્યારે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ^{૧૬} વળી કોરા લુંગડાનું શિંગડું જુના લુંગડામાં કોઈ નથી દેતું, કેમકે તે શિંગડાથી તે લુંગડું ખંચાય છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ^{૧૭} વળી નવો દરાક્ષરસ જુની મસકોમાં કોઈ નથી ભરતું, જો ભરે તો મસકો ફાટી જાય છે, ને દરાક્ષરસ વહી જાય છે, ને મસકોનો નાશ થાય

છે; પણ નવો દુરાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરે છે, ને બેહુનું રક્ષણ થાય છે. ^{૧૮} તે તેઓને આ વાત કહેતો હતો, ત્યારે જુઓ, એક અધિકારી આવીને તેને પગે લાગીને કહે છે કે, મારી દીકરી હવે તો મારી ગઇ હશે, અણ તું અઆવીને તારો હાથ તેના પર મૂક એટલે તે જીવતી થશે. ^{૧૯} ત્યારે ઇસુ ઉઠીને પોતાના શિષ્યો સુદ્ધાં તેની પાચલ ગયો. ^{૨૦} અને જુઓ, એક બાચડી બાર વરસથી લોહીવા હતો, ને તેની પાછળ આવીને તેના લુંગડાની કોરને અડકી. ^{૨૧} કેમકે તેણે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો હું માત્ર એના લુગદાને અડકું તો સાજી થઇ જઈશ. ^{૨૨} ત્યારે ઇસુએ પાછો ફરીને તથા તેને જોઈને કહ્યું કે, દીકરી, હિમ્મત રાખ, તારા વિશ્વાસે તને સાજી કરીધી છે; ને તે બાચડી તેજ ઘડીથી સાજી થઇ. ^{૨૩} પછી ઇસુએ તે અધિકારીના ઘરમાં આવીને વાંસળી વગાડનારાઓને તથા લોકને કલકલાટ કરતા દીઠા. ^{૨૪} ત્યારે તેણે કહ્યું કે, આઠા બસો; કેમકે છોડી મારી નથી ગઇ, પણ ઉઘે છે. અને તેઓએ તેને હસી કાઢ્યો. ^{૨૫} અને લોકોને બહાર કાઢ્યા, ત્યારે તેણે માંહે જઈને તેનો હાથ પકડ્યો; ને તે છોડી ઉઠી. ^{૨૬} અને તે વાતની યરયા તે આખા દેશમાં ફેલાઇ ગઇ. ^{૨૭} અને ઇસુ ત્યાંથી જતો હતો, ત્યારે બે આંધળા તેની પાછળ જઈને બૂમ પાડતાં કહેતા કે, ઓ દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કર. ^{૨૮} અને ઘરમાં તે ગયો, ત્યારે તે આંધળાઓ પાસે આવ્યા, ને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું એ કરી શકું છું એવો વિશ્વાસ તમે કરો છો શું? તેઓ તેને કહે છે કે, હા પરબુ. ^{૨૯} ત્યારે તે તેઓની આંખોને અડકીને કહે છે કે, તમારા વિશ્વાસ પ્રમાણે તમને થાઓ. ^{૩૦} અને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઇ. પછી ઇસુ તેઓને સખત આજ્ઞા આપીને કહે છે કે, જો જો, કોઇ જાણે નહિ. ^{૩૧} પણ તેઓએ બહાર જઈને તે આખા દેશમાં તેની કીર્તિ ફેલાવી. ^{૩૨} અને તેઓ બહાર ગયા ત્યારે જુઓ, ભૂત વળગેલા એક મુંગા માણસને તેની પાસે લાવ્યા. ^{૩૩} અને ભૂત કાઢવામાં આવ્યો ત્યારે તે મુંગો બોલ્યો, ને લોકોએ અચરત થઇને કહ્યું કે, ઇસુએલમાં આવું કદી જોવામાં આવ્યું નથી. ^{૩૪} પણ ફરોશીઓએ કહ્યું કે, તે ભૂતોના સરદારથી ભૂતોને કાઢે છે. ^{૩૫} અને ઇસુ તેઓનાં સભાસ્થાનોમાં બોધ કરતો, ને રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરો, ને હરેક [પ્રકારનો] રોગ તથા હરેક [પ્રકારની] બીમારી ટાળતો, સઘળાં નગરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો ગયો. ^{૩૬} અને લોકોને જોઈને તેઓ પર તેને દયા આવી, કેમકે તેઓ પાળક વગરનાં ઘેટાંના જેવા હેરાન તથા વેરાઈ ગએલા હતા. ^{૩૭} ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, ફસલ પુષ્કળ છે બરી, પણ મજુરો થોડા છે. ^{૩૮} એ માટે તમે ફસલના ઘણીને પરાઈના કરો કે, તે પોતાની ફસલને સારું મજુરો મોકલે.

૧૦ ^૧ પછી તેણે પોતાના બાર શિષ્યોને પાસે તેડીને અશુદ્ધ આત્માઓને કાઢવાનો, તથા હરેક તરેહનો મંદવાડ તથા હરેક જાતનો રોગ ટાળવાનો અધિકાર તેઓને આપ્યો. ^૨ અને તે બાર પ્રેરિતનાં નામ આ છે; પહેલો સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તે, ને તેનો બાઇ આંદિરયા; ઝબદીનો દીકરો યાકુબ, તથા તેનો બાઇ યોહાન; ^૩ ફિલિપ તથા બારથલમુ; થોમા તથા માત્થી દાણી; આલફીનો દીકરો યાકુબ, તથા થાદી; ^૪ સીમોન કનાની, તથા યહુદા ઇસકારીઓત, જે તેને પરસ્વાધીન કરનાર પણ હતો. ^૫ ઇસુએ તે બારોને મોકલીને એવી આજ્ઞા અઆપી કે, તમે વિદેશીઓને માર્ગે ન જાઓ ને સમારીઓના કોઇ નગરમાં ન પેસો; ^૬ પણ તે કરતાં ઇસુએલના ઘરનાં ખોવાએલાં ઘેટાંની પાસે જાઓ. ^૭ અને તમે જતાં જતાં એમ પ્રસિદ્ધ કરો કે, આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ^૮ માંદાઓને સાજા કરો, રક્તપિત્તીઓને શુદ્ધ કરો, મુએલાંઓને ઉઠાડો, ભૂતોને કાઢો, તમે મફત પામ્યા, મફત આપો. ^૯ સોનું કે રુપું કે તાંબુ તમારા કમરબંધમાં ન રાખો. ^{૧૦} મુસાફરીને સારું જોણું અથવા બે અંગરખા, અથવા જોડા, અથવા લાકડી પણ ન લો; કેમકે મજુર પોતાના પોષણ યોગ્ય છે. ^{૧૧} અને જે જે નગરમાં કે ગામમાં તમે જાઓ, તેમાં યોગ્ય કોણ છે એની તપાસ કરો, ને ત્યાંથી નીકળતાં સુધી તેણે ત્યાંજ રહો. ^{૧૨} અને ઘરમાં જઈને તેનાં સલામ કહો. ^{૧૩} અને જો તે ઘર યોગ્ય હોય તો તમારી કુશળતા તેના પર આવે, પણ જો તે યોગ્ય ન હોય તો તમારી કુશળતા તમારા પર પાછી આવે. ^{૧૪} અને જો કોઇ તમારો આવકાર નહિ કરે, ને તમારી વાતો નહિ સાંભળે તો તે ઘરમાંથી અથવા તે નગરમાંથી નીકળતાં તમે તમારા પગ પરથી ઘૂળ ખંખેરો. ^{૧૫} હું તમને ખચિત કહું છું કે, ન્યાયકાળે સદોમ તથા ગમોરા દેશના હાલ તે નગરના કરતાં સહેલ થશે. ^{૧૬} જુઓ, વરુઓમાં ઘેટાં સરખા હું તમને મોકલું છું; માટે તમે સાપના જેવા હોશિયાર, તથા કબૂતરના જેવા સાલસ થાઓ. ^{૧૭} અને તમે માણસોથી સાવધાન રહો; કેમકે તેઓ તમને ન્યાયસભામાં સોંપશે, ને તેઓનાં સભાસ્થાનોમાં તમને કોરડા મારશે. ^{૧૮} અને મારે લીધે તમે હાકેમોની તથા રાજાઓની આગળ તેઓને તથા વિદેશીઓને સાક્ષીને અર્થે લઇ જવાશો. ^{૧૯} પણ જ્યારે તેઓ તમને પકડાવે ત્યારે તમે ચિંતા ન કરો કે શી તરેહ અથવા

શું બોલીએ. કેમકે શું બોલવું તે તેજ ઘડી તમને અપાશે. ^{૨૦} કેમકે જે બોલે છે તે તો તમે નથી, પણ તમારા બાપનો જે આત્મા તે તમારામાં બોલે છે. ^{૨૧} અને ભાઇ ભાઇને તથા બાપ દીકરાને મરણને સારુ સોંપશે, ને છોકરાં માબાપની સાથે ઉઠશે, ને તેઓને મારી નાંખાવશે. ^{૨૨} અને મારા નામને સારુ સહુ તમારો દ્વેષ કરશે, પણ જે કોઇ અંત સુધી ટકશે તે તારણ પામશે. ^{૨૩} અને જ્યારે તેઓ એક નગરમાં તમારી પુઠે લાગે ત્યારે તમે બીજામાં નાસી જાઓ, કેમકે હું તમને અચિત કહું છું કે માણસનો દીકરો આવે ત્યાં સુધી ઇસ્રાએલનાં સઘળાં નગરોમાં તમે ફરી નહિ વળશો. ^{૨૪} એવો ગુરુ કરતાં મોટો નથી, ને દાસ પોતાના શેઠ કરતાં મોટો નથી. ^{૨૫} એવો પોતાના ગુરુ સરખો, ને દાસ પોતાના શેઠ સરખો હોય તો તેજ ઘણું છે. જો તેઓએ ઘરના ઘણીને બાલઝબુલ કહ્યા છે, તો તેના ઘરનાં લોકોને કેટલું વિશેષે કરીને એમજ કહેશે? ^{૨૬} તે માટે તેઓથી તમે બીહો મા, કેમકે ઉઘાડું નહિ કરાશે એવું કંઈ ઢાંકેલું નથી, ને પ્રગટ નહિ થશે એવું કંઈ ગુપ્ત નથી. ^{૨૭} હું તમને અંધારામાં જે કહું છું તે તમે અજાણ્યામાં કહો, ને તમે કને જે સાંભળો છો તે ધાબાઓ પરથી પ્રગટ કરો. ^{૨૮} અને શરીરને જે મારી નાખે છે, પણ આત્માને મારી શકતાં નથી, તેઓથી બીહો માં; પણ એ કરતાં આત્મા તથા શરીર એ બન્નેનો નાશ નરકમાં કરી શકે છે તેનાથી બીહો. ^{૨૯} પૈસાની બે ચલ્લી વેચાતી નથી શું? તો પણ તમારા બાપ [ની ઈચ્છા] વગર તેમાંથી એક ભોંય પર પડનાર નથી. ^{૩૦} અને તમારા માથાના નિમાળા પણ બધા ગણેલા છે. ^{૩૧} તે માટે બીહો માં; ઘણી ચલ્લીઓ કરતાં તમે મૂલ્યવાન છો. ^{૩૨} માટે માણસોની આગળ જે કોઇ મને કબુલ કરશે, તેને હું પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કબુલ કરીશ. ^{૩૩} પણ માણસોની આગળ જે કોઇ મારો નકાર કરશે, તેનો નકાર હું પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કરીશ. ^{૩૪} પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવાને હું આવ્યો છું એમ ન ધારો; શાંતિ નહિ, પણ તરવાર ચલાવવાને હું આવ્યો છું. ^{૩૫} કેમકે માણસને તેના બાપની સામો, તથા દીકરીને તેની માંની સામી, તથા વહુને તેની સાસુની સામી ફેરવવાને હું આવ્યો છું. ^{૩૬} અને માણસના વૈરી તેના ઘરમાંનાજ થશે. ^{૩૭} જે મારા કરતાં બાપ અથવા મા પર વતી પૂરીતિ કરે છે, તે મારે યોગ્ય નથી. ^{૩૮} અને જે પોતાનો વધસ્તંભ ઉચકીને મારી પાછળ આવતો નથી તે મારે યોગ્ય નથી; ^{૩૯} જે પોતાનો જીવ બચાવે છે તે તેને બોશે. ને મારે લીધે જે પોતાનો જીવ ખોય છે તે તેને બચાવશે. ^{૪૦} જે તમારો આવકાર કરે છે તે મારો આવકાર કરે છે, ને જે મારો આવકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો આવકાર કરે છે. ^{૪૧} ભવિષ્યવાદીને નામે ભવિષ્યવાદીનો આવકાર જે કરે છે, તે ભવિષ્યવાદીનું ફળ પામશે; ને ન્યાયીને નામે ન્યાયીનો આવકાર જે કરે છે તે ન્યાયીનું ફળ પામશે. ^{૪૨} અને હું તમને અચિત કહું છું કે શિષ્યને નામે જે કોઇ આ નાનામાંના એકને માત્ર ટાઢા પાણીનું પ્યાલું પીવાને આપશે તેનું ફળ તે નહિજ બોશે.

૧૧ ^૧ અને ઇસુ પોતાના બાર શિષ્યોને આજ્ઞા આપી ચુક્યો ત્યારે એમ થયું કે બોધ કરવાને તથા વાત પ્રગટ કરવાને ત્યાંથી તેઓનાં નગરોમાં તે ગયો. ^૨ હવે યોહાને કેંદાનામાં ખરીસ્તનાં કામ સંબંધી સાંભળીને પોતાના શિષ્યોને મોકલીને તેને પુછવ્યું કે, ^૩ આવનાર તે તુંજ છે, કે અમે બીજાની વાટ જોઈએ? ^૪ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે જે જે સાંભળો છે ને જુઓ છો, તે જઇને યોહાનને કહી દેખાડો કે, ^૫ આંધળા દેખતા થાય છે, ને પાંગળા ચાલતા થાય છે, રક્તપીત્તિઓ શુદ્ધ કરાય છે, ને બહેરા સાંભળતા થાય છે, મુએલા ઉઠાડાય છે, ને દરિદ્રીઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરાય છે. ^૬ અને જે કોઇ મારા સંબંધી ઠોકર નહિ આશે તેણે ધન્ય છે. ^૭ અને તેઓ જતા હતા ત્યારે ઇસુ યોહાન સંબંધી લોકોને કહેવા લાગ્યો કે, તમે રાનમાં શું જોવા નિકળ્યા? શું પવનથી ઠાલતા બરુને? ^૮ પણ તમે શું જોવા નીકળ્યા? શું ઝીણાં લૂગડાં પહેરેલા માણસને? જુઓ, જે ઝીણાં લૂગડાં પહેરે છે તેઓ રાજાઓના મહેલોમાં છે. ^૯ તો તમે શું જોવા નીકળ્યા? શું ભવિષ્યવાદીને? હું તમને કહું છું કે, હા, ભવિષ્યવાદી કરતાં જે ઘણો વિશેષ તેને. ^{૧૦} જે સંબંધી એ લખ્યું છે કે, જો, હું મારા દૂતને તારા મહો આગળ મોકલું છું, જે તારી આગળ તારો માર્ગ સિદ્ધ કરશે, તે એજ છે. ^{૧૧} હું તમને અચિત કહું છું કે, બાઇડીઓથી જે જન્મ્યા છે, તેઓમાં યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર કરતાં કોઇ મોટો ઉત્પન્ન થયો નથી, તો પણ આકાશના રાજ્યમાં જે બહુ નાનો તે તેના કરતાં મોટો છે. ^{૧૨} અને યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારના વખતથી હજી સુધી આકાશના રાજ્ય પર બલાત્કાર થાય છે, ને બલાત્કાર કરનારાઓ બલાત્કારથી તે લઇ લે છે. ^{૧૩} કેમકે બધા ભવિષ્યવાદીઓએ તથા નિયમશાસ્ત્રે યોહાન લગી ભવિષ્ય કહ્યાં છે. ^{૧૪} અને જો તમે માનવા ચાહો તો એલીયાહ જે આવનાર છે તે એજ છે. ^{૧૫} જેણે સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ^{૧૬} પણ આ પેદીને હું શાની ઉપમા આપું? તે છોકરાંના જેવી છે, કે જેઓ ચોટાઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને ઠાંક મારતા કહે છે કે, ^{૧૭} અમે તમારી આગળ

વાંસળી વગાડી, પણ તમે નારચ્યા નહિ; અને શોક કીધો, પણ તમે રડ્યા નહિ. ^{૧૮} કેમકે યોહાન ખાતો પીતો નથી આવ્યો, ને તેઓ કહે છે કે, તેને ભૂત વળગ્યું છે. ^{૧૯} માણસનો દીકરો ખાતો પીતો આવ્યો, ને તેઓ કહે છે કે, જુઓ, ખાવરો ને દારૂબાજ માણસ, દાણીઓનો તથા પાપીઓનો મિત્ર, પણ જ્ઞાન પોતાનાં કૃત્યોથી યથાર્થે ઠરે છે. ^{૨૦} ત્યારે જે નગરોમાં તેનાં બહુ પરાક્રમી કામો થયાં હતાં, તેઓએ પસ્તાવો નહિ કીધો, માટે તે તેઓ ઉપર દોષ મૂકવા લાગ્યો કે, ^{૨૧} ઓ ખોરાજીન, તને હાયા! હાયા! ઓ બેથસાઇદા, તમે હાયા! હાયા! કેમકે જે પરાક્રમી કામ તમારામાં થયાં, તે જો સૂર તથા સીદોનમાં થયા હોત, તો તેઓએ તાટ તથા રાખમાં ક્યારનો પસ્તાવો કર્યો હોત. ^{૨૨} વળી હું તમને કહું છું કે, ન્યાયકાળે સૂર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સહેલ પડશે. ^{૨૩} અને, ઓ કાપરનાહુમ, તું આકાશ સુધી ઉંચું કરાશે શું? તું પાતાળ સુધી નીચું ઉતરશે; કેમકે જે પરાક્રમી કામો તારામાં થયાં તે જો સદોમમાં થયા હોત, તો તે આજ લગી રહેત. ^{૨૪} વળી હું તમને કહું છું કે, ન્યાયકાળે સદોમ દેશને તારા કરતાં સહેલું પડશે. ^{૨૫} તે વળી ઇસુએ કહ્યું કે, ઓ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તારી સ્તુતિ કરું છું, કેમકે જ્ઞાનીઓ તથા તર્કશાસ્ત્રીઓથી તે એ વાતો ગુપ્ત રાખી છે, ને બાળકો આગળ પ્રગટ કીધી છે. ^{૨૬} હા, ઓ બાપ, કેમકે તને એવું સારુ લાગ્યું. ^{૨૭} મારા બાપે મને સઘળું સોંપ્યું છે; ને બાપ વગર દીકરાને કોઇ જાણતો નથી, ને દીકરા વગર, તથા જેણે દીકરા પ્રગટ કરવા ચાહું તે વગર, બાપને કોઇ જાણતો નથી. ^{૨૮} ઓ વૈતરું કરનારાઓ તથા ભારથી લદાયલાઓ, તમે સઘળા મારી પાસે આવો, ને હું તમને વિસામો આપીશ. ^{૨૯} મારી ઝુસરી પોતા પર લો, ને મારી પાસે શિખો, કેમકે હું મનમાં નમર તથા સંકડો છું, ને તમે પોતાના જીવમાં વિસામો પામશો. ^{૩૦} કેમકે મારી ઝુસરી સહેલ, ને મારો બોજો હલકો છે.

૧૨ ^૧ તે વેળાએ ઇસુ વિશ્વરામવારે દાણાનાં ખેતરમાં થઈને જતો હતો, ને તેના શિષ્યોને ભૂલ લાગી, ને તેઓ કણસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગ્યા. ^૨ ત્યારે ફરોશીઓએ જોઇને તેને કહ્યું કે, જો, વિશ્વરામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તારા શિષ્યો કરે છે.. ^૩ પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યારે દાઉદ તથા તેના સાથીઓ ભુખ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કર્યું તે શું તમે વાંચ્યું નથી? ^૪ કે તેણે દેવના ઘરમાં પેસીને અપેલી રોટલી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવા ઉચિત ન હતી, પણ એકલા યાજ્ઞકોને હતી, તે તેણે ખાધી. ^૫ અતવા શું નિયમશાસ્ત્રમાં તમે એ નથી વાંચ્યું કે, વિશ્વરામવારે મંદિરમાં યાજ્ઞકો વિશ્વરામવારને અપવિત્ર કર્યાં છતાં પણ નિર્દોષી છે? ^૬ પણ હું તમને કહું છું કે મંદિર કરતાં અહીં એક મોટો છે. ^૭ વળી યજ્ઞ કરતાં હું દયા ચાહું છું, એનો અર્થ જો તમે જાણત, તો નિર્દોષીઓને દોષિત ન ઠરાવત. ^૮ કેમકે માણસનો દીકરો વિશ્વરામવારનો પ્રભુ છે. ^૯ અને તે ત્યાંથી નીકળીને તેઓના સમાસ્થાનમાં આવ્યો. ^{૧૦} અને જુઓ, ત્યાં એક માણસ હતો જેનો હાથ સુકાઇ ગયેલા હતો; અને તેઓએ ઇસુ પર બટ્ટો મુકવા સારુ તેને પુછતાં કહ્યું કે, શું વિશ્વરામવારે સાજું કરવું ઉચિત છે? ^{૧૧} ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાં એવું કયું માણસ હશે કે, જેણે એક ઘેટું હોય, ને વિશ્વરામવારે તે જો ખાડામાં પડે તો તેને પકડીને બહાર ન કાઢશે? ^{૧૨} તો માણસ ઘેટાં કરતાં કેટલું ઉત્તમ છે? એ માટે વિશ્વરામવારે સારુ કરવું ઉચિત છે. ^{૧૩} ત્યારે પેલા માણસને તે કહે છે કે, તારો હાથ લાંબો કર. અને તેણે લાંબો કીધો, અને તે હાથ બીજાના જેવો સાજો થયો. ^{૧૪} ત્યારે ફરોશીઓએ નીકળીને તેને મારી નાખવાને માટે તેની વિરુદ્ધ મસલત કીધી. ^{૧૫} પણ ઇસુ એ જાણીને ત્યાંથી નીકળ્યો; ને ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા; ને તેણે બધાને સાજા કીધા. ^{૧૬} પણ તેઓ તેને પ્રગટ ન કરે માટે તેણે તેઓને સખત આજ્ઞા આપી. ^{૧૭} એ માટે કે યશાયાહું ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે, ^{૧૮} જુઓ, મારો સેવક, જેને મેં પસંદ કીધો; મારો પિરય, જેનાં પર મારો જીવ પ્રસન્ન છે; તે પર હું મારો આત્મા મુકીશ; ને તે વિદેશીઓને ન્યાયકરણ પ્રગટ કરશે. ^{૧૯} તે ઝઘડો નહિ કરશે, ને ભૂમ નહિ પાડશે; ને તેની વાણી રસ્તાઓમાં કોઇ નહિ સાંભળશે. ^{૨૦} જ્યાં લગી ન્યાયકરણને જયમાં પહોંચાડે ત્યાં લગી છુંદવું બરુ તે ભાંગી નહિ નાખશે, ને ધુંઆતુ સણ પણ તે નહિ હોલવશે. ^{૨૧} અને વિદેશીઓ તેના નામ પર આજ્ઞા રાખશે. ^{૨૨} ત્યારે ભૂત વળગેલા કોઇ આંધળા મુંગા માણસને તેની પાસે લાવ્યા; ને તેણે તેને સાજો કીધો, એટલે જે આંધળો તથા મુંગો હતો તે બોલવા ને જોવા લાગ્યો. ^{૨૩} અને સઘળાં લોકોએ અચરત થઈને કહ્યું કે, શું એ દાઉદનો દીકરો નથી? ^{૨૪} પણ ફરોશીઓએ તે સાંભળીને કહ્યું કે, ભૂનોના સરદાર બાલઝબુલ [ની મદદ] વગર તે ભૂનોને કાઢતો નથી. ^{૨૫} ત્યારે ઇસુએ તેઓનો વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું કે, પ્રત્યેક રાજ્ય જેમાં કૂટ પડે, તે તુટી પડે છે; ને પ્રત્યેક નગર અથવા ઘર જેમાં કૂટ પડે તે સ્થિર નહિ રહેશે. ^{૨૬} અને જો શેતાન શેતાનને કાઢે તો તે પોતે પોતાની

સામે થયો, ત્યારે તેનું રાજ્ય શી રીતે સ્થિર રહેશે? ૨૭ અને જો હું બાલઝબુલથી ભૂતોને કાઢું છું, તો તમારા દીકરા કોનાથી કાઢે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. ૨૮ પણ જો હું દેવના આત્માથી ભૂતોને કાઢું છું, તો દેવનું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે. ૨૯ વળી બળવાનના ઘરમાં જઈને પહેલાં બળવાનને બાંદ્યા વિના તેનો સામનો કોઈથી કેમ લૂટાય? પણ તેને બાંદ્યા પછી તે તેનું ઘર લૂટી લેશે. ૩૦ જે મારા પક્ષનો નથી તે મારી વિરુદ્ધ છે, ને જે મારી સાથે સંગરહ નથી કરતો, તે વેરી નાખે છે. ૩૧ એ માટે હું તમને કહું છું કે, હરેક પાપ તથા દુર્બોધણ માણસોને માફ કરશે; પણ પવિત્ર આત્મા વિરુદ્ધ જે દુર્બોધણ તે માણસને માફ નહિ કરાશે. ૩૨ અને માણસના દીકરા વિરુદ્ધ જે કોઈ કંઈ કરશે, તે તેને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્મા વિરુદ્ધ જે કોઈ કંઈ કરશે, તે તેણે માફ નહિ કરાશે; આ યુગમાં પણ નહિ, ને આવનાર યુગમાં પણ નહિ. ૩૩ ઝાડ સારું અને તેનું ફળ સારું કરો, અથવા ઝાડ નઠારું ને તેનું ફળ પણ નઠારું કરું; કેમકે ઝાડ ફળથી ઓળખાય છે. ૩૪ ઓ સર્પોના વંશ, તમે ભુંડા છતાં સારી વાતો શી રીતે કહી શકો? કેમકે મનના ભરપુરપણામાંથી મ્હો બોલે છે. ૩૫ સાર માણસ મનના સારા ભંડારમાંથી સારું કાઢે છે, ને નઠારું માણસ નઠારા ભંડારમાંથી નઠારું કાઢે છે. ૩૬ વળી હું તમને કહું છું કે, જે હરેક નકામી વાત માણસો બોલશે, તે સંબંધી ન્યાયકાળે તેઓને જવાબ આપવો પડશે. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું ન્યાયી ઠરાવાશે; અને તારી વાતોથી અન્યાયી ઠરાવાશે. ૩૮ ત્યારે કેટલાએક શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, અમે તારી પાસેથી કંઈ નિશાણી જોવા ચાહીએ છીએ. ૩૯ પણ તેણે ઉત્તર દેતા તેઓને કહ્યું કે, દુષ્ટ તથા વ્યભિચારી પેદી નિશાણી માગે છે, પણ યુના ભવિષ્યવાદીની નિશાણી શિવાય કોઈ નિશાણી તેને નહિ અપાશે. ૪૦ કેમકે જેમ યુના ત્રણ રાત દહાડા મોટા માછલાના પેટમાં હુતો, તેમ માણસનો દીકરો પણ ત્રણ રાત દહાડા પૃથ્વીના પેટમાં રહેશે. ૪૧ નીનવેહુનાં માણસ ન્યાયકાળે આ પેદી સાથે ઉઠી ઉભાં રહેશે, ને તેને અપરાધી ઠરાવશે; કેમકે યુનાનો ઉપદેશ સાંભળીને તેઓએ પસ્તાવો કર્યો, પણ જુઓ, યુના કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૪૨ દક્ષિણની રાણી આ પેદીના સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને એને અપરાધી ઠરાવશે; કેમકે પૃથ્વીને છેડેથી સુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવાને તે આવી; પણ જુઓ, સુલેમાન કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૪૩ જ્યારે અશુદ્ધ આત્મા માણસમાંથી નીકળે છે ત્યારે તે ઉજડ જગ્યામાં વિસામો શોધતો ફરે છે, પણ નથી પામતો. ૪૪ ત્યારે તે કહે છે કે, મારા જે ઘરમાંથી હું નીકળ્યો તેમાંજ હું પાછો જઈશ; ને જ્યારે તે આવે છે ત્યારે તે તેને ખાલી તથા વાળેલું તથા શોભાયમાન જુએ છે. ૪૫ પછી તે જઈને પોતા કરતાં ભુંડા બીજા સાત આત્માઓને પોતાની સાથે લાવે છે, ને તેઓ તેમાં પેસીને ત્યાં રહે છે, ત્યારે તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલાના કરતાં ભુંડી થાય છે. તેમ આ દુષ્ટ પેદીને પણ થશે. ૪૬ તે લોકોને હજુ વાત સંભળાવતો હુતો એટલામાં જુઓ, તેની માં તથા તેના ભાઇ બહાર ઉભાં હતાં, ને તેની સાથે વાત કરવા ચહાતા હતાં. ૪૭ ત્યારે કોઈએ તેને કહ્યું કે, જો, તારી મા ને તારા ભાઇ બહાર ઉભાં છે ને તેઓ તારી સાથે વાત કરવા ચાહે છે. ૪૮ પણ પેલા કહેનારને તેણે ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, મારી મા કોણ છે? ને મારા ભાઈઓ કોણ છે? ૪૯ અને તેણે પોતાના શિષ્યોની તરફ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને કહ્યું કે, જુઓ મારી મા, ને મારા ભાઈઓ. ૫૦ કેમકે મારા આકાશમાંના બાપની ઈચ્છા પ્રમાણે જ કોઈ કરે છે, તેજ મારો ભાઇ તથા બહેન તથા માં છે.

૧૩ ૧ તેજ દહાડે ઇસુ ઘરમાંથી નીકળીને સમુદ્રને કિનારે બેઠો. ૨ અને અતિ ઘણા લોક તેની પાસે એકઠા થયા, માટે હોડી પર તે ચઢી બેઠો; ને સઘળાં લોક કિનારે ઉભા રહ્યા. ૩ અને દૃષ્ટાંતોમાં તેણે તેઓને ઘણી વાતો કહી કે, જુઓ, વાવનાર વાવવાને બહાર ગયો. ૪ અને તે વાવતો હુતો ત્યારે કેટલાએક [બી] રસ્તાની કોરે પડ્યાં; ને પક્ષીઓ આવીને તે ખાઇ ગયાં. ૫ અને કેટલાંએક પત્થરવાળી ભોંય પર પડ્યાં, જ્યાં ઘણી માટી ન હતી, ને તેને માટીનું ઉડાણ ન હતું માટે વહેલાં ઉગી નીકળ્યાં. ૬ પણ જ્યારે સુરજ ઉગ્યો ત્યારે તે ચીમળાઈ ગયાં, ને તેણે જડ ન હતી માટે સુકાઈ ગયાં. ૭ અને કેટલાંએક કાંટાના જાળામાં પડ્યા; ને કાંટાના જાળાંએ વાળીને તેને દાબી નાખ્યાં. ૮ અને બીજા સારી ભોંય પર પડ્યાં ને તેઓએ ફળ આપ્યાં, કેટલાંકે સોગણાં, ને કેટલાંકે સાઠગણાં, ને કેટલાંએક ત્રીસગણાં ૯ જેણે સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ૧૦ પછી શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, તું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં શા માટે બોલે છે? ૧૧ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, આકાશના રાજ્યના મર્મો જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેઓને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપાશે, ને તેની પાસે પુષ્કળ થશે; પણ જેની પાસે નથી તેની પાસે જે છે, તે પણ તેની પાસેથી લઇ લેવાશે. ૧૩ એ માટે હું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં બોલું છું; કેમકે જોતાં તેઓ જોતાં નથી, નને સાંભળતા તેઓ

સાંભળતા નથી, ને સમજતા પણ નથી; ^{૧૪} ને યજ્ઞાચારીની ભવિષ્યવાત તેઓ સંબંધી પુરી થઇ, જે કહ્યું છે કે, તમે સાંભળતાં સાંભળશો, પણ સમજશો નહિ; ને જોતાં જોશો, પણ તમને સુઝશે નહિ. ^{૧૫} કેમકે એ લોકોનાં મન જડ થઇ ગયાં છે, ને તેઓના કાન બહુર મારી ગયા છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો મીચેલી છે, રબે કદાપિ તેઓને આંખે સુઝે, ને તેઓ કાને સાંભળે, ને મનથી સમજે, ને ફરે, ને હું તેઓને સાજા કરું. ^{૧૬} પણ તમારી આંખોને ધન્ય છે, કેમકે તેઓ જુએ છે; અને તમારા કાનોને [ધન્ય છે], કેમકે તેઓ સાંભળે છે. ^{૧૭} કારણ કે હું તમને બચિત કહ્યું છું કે, જે જે તમે જુઓ છો તે તે ઘણા ભવિષ્યવાદીઓએ તથા ન્યાયીઓએ જોવા ચાલ્યાં, પણ જોયાં નહિ; ને જે જે તમે સાંભળો છો તે સાંભળવા ચાલ્યાં પણ સાંભળ્યા નહિ. ^{૧૮} હવે વાવનારનું દૃષ્ટાંત સાંભળો. ^{૧૯} જ્યારે રાજ્યનું વચન કોઇ સાંભળે છે, ને નથી સમજતો, ત્યારે શેતાન આવે છે, ને તેના મનમાં જે વાવેલું તે છીનવી લઇ જાય છે; રસ્તાની કોરે જે બી વાવેલું તે એજ છે. ^{૨૦} અને પથ્થરવાળી ભોંય પર જે બી વાવેલું તે એ છે કે, વચન સાંભળીને તરત હુષ્કાંતે તેને માંની લે છે. ^{૨૧} તોપણ તેના પોતામાં જડ નથી; માટે થોડીજ વાર તકે છે, અને જ્યારે વચનને લીધે વિપત્તિ અથવા સતાવણી આવે છે, ત્યારે તરત તે ઠોકર ખાય છે. ^{૨૨} અને કાંટાનાં જાળામાં જે બી વાવેલું તે એ છે કે, વચન સાંભળે છે, પણ આ જગતની ચિંતા તથા દરવ્યની માયા વચનને દાબી નાખે છે, ને તે નિષ્કળ થઇ જાય છે. ^{૨૩} અને સારી ભોંય પર જે બી વાવેલું તે એ છે કે, વચન સાંભળે છે, ને સમજે છે, ને તેને નિશ્ચે કળ લાગે છે, એટલે કોઈને સોગણાં, કોઈને સાઠગણાં, ને કોઈને ત્રીસગણાં લાગે છે. ^{૨૪} તેણે તેઓની આગળ બીજું દૃષ્ટાંત પ્રગટ કરતાં કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય એક માણસના જેવું છે કે જેણે પોતાના બેતરમાં સારુ બી વાવ્યું. ^{૨૫} પણ માણસો ઉંઘતા હુતા ત્યારે તેના વૈરીઓ આવીને ઘઉંમાં કડવા દાણા વાવ્યાં, ને ચાલ્યો ગયો. ^{૨૬} પણ જ્યારે છોડવા ઉગ્યા, ને ઉંબીઓ આવી ત્યારે કડવા દાણા પણ દેખાયા. ^{૨૭} ત્યારે તે ઘરઘણીના ચાકરોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું કે, સાહેબ, તે શું તારા બેતરમાં સારું બી વાવ્યું નહોતું, તો તેમાં કડવા દાણા ક્યાંથી આવ્યા? ^{૨૮} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કોઇ વૈરીએ એ કર્યું છે; ત્યારે ચાકરોએ તેને કહ્યું કે, તારી મરજી હોય તો અમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ^{૨૯} પણ તેણે કહ્યું, ના, રબેને તમે કડવા દાણા એકઠાં કરતાં ઘઉંને પણ તેની સાથે ઉખેડો. ^{૩૦} કાપણી સુધી બેહુને સાથે વધવા ડો. અને કાપણીની મોસમમાં હું કાપનારાઓને કહીશ કે, તમે પહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, ને બાળવા સારુ તેના ભારા બાંધો, પણ ઘઉં મારી વખારમાં ભરો. ^{૩૧} તેણે તેઓની આગળ બીજું દૃષ્ટાંત પ્રગટ કરતાં કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય સઈના બી જેવું છે, જેને એક જણે લઈને પોતાના બેતરમાં વાવ્યું. ^{૩૨} તે સઘળાં બી કરતાં નાનું છે, પણ વદ્યા પછી છોડવા કરતાં તે મોટું થાય છે, ને એવું ઝાડ પણ થાય છે કે આકાશનાં પક્ષીઓ આવીને તેની ડાળીઓ પર વાસો કરે છે. ^{૩૩} તેણે તેઓને બીજું દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, આકાશનું રાજ્ય બમીર જેવું છે, જેને એક બાયડીએ લઈને લોટના ત્રણ માપમાં મેળવી દીધું, જ્યાં સુધી તે બધું બમીરવાળું થઇ ગયું. ^{૩૪} એ બધી વાતો ઇસુએ લોકોને દૃષ્ટાંતોમાં કહી; ને દૃષ્ટાંત વગર તેણે તેઓને કંઈ કહ્યું નહિ; ^{૩૫} એ માટે કે ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે, હું મારું મહો દૃષ્ટાંતોથી ઉઘાડીશ, ને જગતનો પાયો નાખ્યાના વખતથી જે છાનાં રખાયાં છે તે હું પ્રગટ કરીશ. ^{૩૬} ત્યારે લોકોને મુકીને તે ઘરમાં ગયો; પછી તેના શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, બેતરનાં કડવા દાણાના દૃષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહે. ^{૩૭} ત્યારે તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, સારુ બી જે વાવે છે તે માણસનો દીકરો છે; ^{૩૮} ને બેતર જગત છે; ને સારાં બી રાજ્યના છેઆં છે; પણ કડવા દાણા શેતાનનાં છેઆં છે; ^{૩૯} એ જે વૈરીએ તેને વાવ્યાં તે શેતાન છે; ને કાપણી જગતનો અંત છે; એ કાપનારા દૂતો છે. ^{૪૦} એ માટે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાય છે, અને અગ્નિમાં બાળી નંખાય છે, તેમ આ જગતને અંતે થશે.. ^{૪૧} માણસનો દીકરો પોતાના દૂતોને મોકલશે, ને ઠોકર ખવડાવનારી બધી વસ્તુઓને તથા ભુંડું કરનારાંઓને તેના રાજ્યમાંથી તેઓ એકઠાં કરશે. ^{૪૨} અને તેઓને બળતી ભઠ્ઠીમાં નાખી દેશે, ત્યાં રડવું તે દાંત પીશું થશે. ^{૪૩} ત્યારે ન્યાયીઓ પોતાના બાપના રાજ્યમાં સુરજની પેઠે પ્રકાશશે. જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ^{૪૪} વળી આકાશનું રાજ્ય બેતરમાં સંતાડેલા દરવ જેવું છે, જે એક માણસને જડ્યું, પછી તેણે તે છાનું રાખ્યું, ને તેના હુષ્કાંતે લીધે જઈને પોતાનું સર્વ વેચી નાખીને તે બેતર વેચાતું લીધું. ^{૪૫} વળી આકાશનું રાજ્ય સારા મોટી શોધનાર કોઇએક વેપારીના જેવું છે; ^{૪૬} જેને ઘણા મૂલ્યવાન મોતીથી શોધ લાગવાથી તેણે જઈને પોતાનું સર્વ વેચી નાખીને તે વેચાતું લીધું. ^{૪૭} વળી આકાશનું રાજ્ય જાળના જેવું છે, જેને લોકે સમુદરમાં નાખી, ને હુરેક જાતનું તેના સમેટાયું. ^{૪૮} અને જ્યારે તે ભરાઇ ગઇ ત્યારે તેઓ તેને કિનારે ખેંચી લાવ્યા, ને

બેસીને જે સારુ હતું તે વાસણોમાં એકઠું કરીધું, પણ નઠારું ફુંકી દીધું. ૪૯ એમજ જગતને અંતે થશે. દૂતો આવીને ન્યાયીઓમાંથી ભુંડાઓને જુદા પાડશે; ૫૦ અને તેઓને બળતી ભઠ્ઠીમાં ફુંકી દેશે; ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. ૫૧ શું તમે એ બધી વાતો સમજ્યા? તેઓ તેને કહે છે કે, હા. ૫૨ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે હરેક શાસ્ત્રી આકાશના રાજ્યનો શિષ્ય થયો છે તે એક ઘરઘણી જે પોતાના બંડારમાંથી નવી તથા જુની વસ્તુઓ કાઢે છે તેના જેવો છે. ૫૩ અને એમ થયું કે ઇસુ એ દૃષ્ટાંતો કહી રહ્યો, ત્યારે તે ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. ૫૪ અને પોતાના દેશમાં આવીને તેણે તેઓના સભાસ્થાનમાં તેઓને એવો બોધ કરીધો કે, તેઓ અચરત થઈને બોલ્યા કે, અ માણસની પાસે આ જ્ઞાન તથા આ પરાક્રમી કામો ક્યાંથી? ૫૫ શું એ સુતારનો દીકરો નથી? એની માનું નામ મરિયમ નથી શું? અને શું ચાકુબ તથા યોસી તથા સીમોન તથા યહુદા તેના ભાઇ નથી? ૫૬ ને એની બહેનો શું તેઓ સઘળી આપણી પાસે નથી? તો આ માણસની પાસે આ બધું ક્યાંથી? ૫૭ અને તેઓએ તેના સંબંધી ઠોકર ખાધી. પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદી પોતાના દેશ તથા પોતાના ઘર શિવાય [બીજે ઠેકાણે] માન વગરનો નથી. ૫૮ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તેણે ત્યાં ઘણાં પરાક્રમી કામ ન કરીયાં.

૧૪ ૧ તે વેળા હેરોદ રાજાએ ઈસુની કીર્તિ સાંભળી. ૨ અને તેણે પોતાના ચાકરોને કહ્યું કે, આ તે યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે, તે મુએલાંમાંથી ઉદ્ધર્યો છે, એ માટે એવાં પરાક્રમી કામો તેનાથી બને છે. ૩ કેમકે હેરોદ પોતાના ભાઇ ફિલિપની વહુ હેરોદિયાસને લીધે યોહાનને પકડ્યો હતો, ને તેને બાંધીને કેદખાનામાં નાખ્યો હતો. ૪ કેમકે યોહાનને તેને કહ્યું હતું કે, તેને તારે રાખવી ઉચિત નથી. ૫ અને તે તેને મારી નાખવા ચહુતો હતો, પણ લોકોથી તે બીધો, કેમકે તેઓ તેને ભવિષ્યવાદી ગણતા હતા. ૬ પણ હેરોદની વરસગાંઠ આવી, ત્યારે હેરોદિયાસની દીકરીએ તેઓની આગળ નાચીને હેરોદને યુશ કરીધો. ૭ ત્યારે તેણે સમ ખાઈને વચન આપ્યું કે, જે કંઈ તું માગે તે હું તને આપીશ. ૮ ત્યારે તેની માના શિખવ્યા પુરમાણે તે બોલી કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું મને કથરોટમાં આપ. ૯ અને રાજા દલગીર થયો, તો પણ પોતે સમ ખાધા હતા તેને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેઠેલાઓને લીધે, તેણે તે આપવાનો હુકમ કરીધો. ૧૦ અને તેણે [માણસોને] મોકલીને યોહાનનું માથું કેદખાનામાં કપાવ્યું. ૧૧ પછી તેનું માથું કથરોટમાં આણીને છોકરીને આપ્યું, ને તે પોતાની માની પાસે લઇ ગઇ. ૧૨ ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આવીને તેનું મુડું ઉઠાવી લઈને દાદયું, ને જઈને ઇસુને ખબર આપી. ૧૩ ત્યારે ઇસુ એ સાંભળીને ત્યાંથી ઢોડીએ ઉજડ ઠેકાણે એકાંત ગયો, ને લોકો તે સાંભળીને નગરોમાંથી પગરસ્તે તેની પાછળ ગયા. ૧૪ અને તેણે નીકળીને ઘણા લોકોને દીઠા, ત્યારે તેઓ પર તેને દયા આવી; અને તેણે તેઓમાંનાં માંદાઓને સાજાં કરીયાં. ૧૫ અને સાંજ પડી ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાસે આવીને કહે છે કે, આ ઠેકાણું ઉજડ છે, ને હવે વખત થઇ ગયો છે, માટે લોકોને વિદાય કર કે તેઓ ગામોમાં જઈને પોતાને સારુ ખાવાનું વેચાતું લે. ૧૬ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તેઓને જવાની જરૂર નથી, તમે તેઓને ખાવાનું આપો. ૧૭ અને એઓએ તેને કહ્યું કે, અહીં અમારી પાસે માત્ર પાંચ રોટલી ને બે માછલી છે. ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, તે અહીં મારી પાસે લાવો. ૧૯ પછી તેણે લોકોને ઘાસ પર બેસવાની આજ્ઞા આપી, ને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઇ આકાશ તરફ જોઇને આશીર્વાદ માગ્યો, ને રોટલી ભાંગીને શિષ્યોને આપી, ને શિષ્યોએ લોકોને [આપી]. ૨૦ અને તેઓ સઘળાં ખાઈને ધરાયાં; પછી છાંડેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉઠાવી. ૨૧ અને જેઓએ આધું તેઓ બાચડી છોકરાં ઉપરાંત આસરે પાંચ હજાર પુરુષ હતા. ૨૨ અને તરત તેણે શિષ્યોને ઠેઠ કરીને ઢોડીમાં બેસાડ્યા, ને પોતે લોકોને વિદાય કરે એટલામાં પોતાની આગળ તેઓને પેલે પાર મોકલ્યા. ૨૩ અને લોકોને વિદાય કર્યા પછી, તે પુરાર્થના કરવાને પહુડ પર એકાંતે ગયો, ને સાંજ પડી ત્યારે તે ત્યાં એકલો હતો. ૨૪ પણ તે વેળા ઢોડી સમુદ્ર મધ્યે મોજાંઓથી ડામાડોળ થતી હતી, કેમકે વા સામો હતો. ૨૫ અને રાતના ચોથે પોહોરે તે સમુદ્ર પપર ચાલતો તેઓની પાસે આવ્યો. ૨૬ અને શિષ્યોએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો દીઠો, ત્યારે તેઓએ ગાભરા થઈને કહ્યું, એ તો ક્રોધ ભૂત છે, ને બીકથી ભૂમ પાડી. ૨૭ પણ તરત ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હિમ્મત રાખો, એ તો હું છું, બીહો મા. ૨૮ ત્યારે પીતરે તેને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, પ્રભુ, એ જો તું હોય, તો મને આજ્ઞા આપ કે હું પાણી પર ચાલીને તારી પાસે આવું. ૨૯ અને તેણે કહ્યું કે આવ. ત્યારે પીતર ઢોડી પરથી ઉતરીને ઇસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલ્યો. ૩૦ પણ વા દેખીને તે બીધો ને ડુબવા લાગ્યો, તેથી તેણે ભૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મને બચાવ. ૩૧ અને ઇસુએ લાગલો હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહે છે કી, અરે અલ્પવિશ્વાસી, તેં સંદેશ કેમ આણ્યો? ૩૨ અને તેઓ ઢોડીમાં

ચદ્યા એટલે વા બંધ પડ્યો. ^{૩૩} અને હોડીમાં જેઓ હુતા તેઓએ તેને પગે લાગીને કલ્પ્યું કે, અરેબર તું દેવનો દીકરો છે. ^{૩૪} અને તેઓ પાર ઉતરીને ગેન્નેસારેત દેશમાં આવ્યા. ^{૩૫} અને જ્યારે તે જગ્યાના લોકોને તેણે ઓળખ્યો, ત્યારે તેઓએ તે આખા દેશમાં ચોતરફ [માણસોને] મોકલીને બધા માંદાઓને તેની પાસે આણ્યા. ^{૩૬} અને કેવળ તેનાં લૂગડાંની કોરને અડકવા સારુ તેઓએ તેને વિનંતી કીધી; ને જેટલા અડક્યા તેવાસાજા થયા.

૧૫ ^૧ ત્યારે યરુશાલેમથી ફરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓ ઈસુની પાસે આવીને કહે છે કે, ^૨ તારા શિષ્યો વડીલોના સંપ્રદાયનું ઉલ્લંઘન કેમ કરે છે? કેમકે તેઓ હાથ ધોયા વગર રોટલી ખાય છે. ^૩ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કલ્પ્યું કે, તમે તમારા સંપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કેમ કરો છો? ^૪ કેમકે દેવે કલ્પ્યું કે, તું તારા બાપનું તથા તારી માનું સન્માન કર, ને જે કોઇ બાપની અથવા માંની નિંદા કરે તે જીવથી માયો જાય. ^૫ પણ તમે હુકો છો કે, જે કોઇ પોતાના બાપને કે માને કહુશે કે, જે વડે મારાથી તને લાભ થયો હોત તે દેવને અર્પિત છે; ^૬ તો તે ભલે પોતાના બાપનું કે પોતાની માનું સન્માન ન કરે; એમ તમે તમારા સંપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞા રદ કીધી છે. ^૭ ઓ ઢોંગીઓ, યશારાહે તમારા સંબંધી ઠીક ભવિષ્ય કલ્પ્યું છે કે, ^૮ આ લોક પોતાના હોઠોથી મને આપે છે, પણ તેઓનાં મન મારાથી વેગળાજ રહે છે. ^૯ અને તેઓ મારી ભક્તિ ફોગટ કરે છે, કેમકે પોતાના મત તરીકે તેઓ માણસોની આજ્ઞાઓ શિખવે છે. ^{૧૦} પછી તેણે લોકોને પાસે બોલાવીને તેઓને કલ્પ્યું કે, સાંભળો તથા સમજો. ^{૧૧} મહોમાં જે જાય છે તે માણસને વટાળતું નથી, પણ મહોમાંથી જે નીકળે છે તેજ માણસને વટાળે છે. ^{૧૨} ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને કલ્પ્યું કે, આ વાત સાંભળીને ફરોશીઓએ ઠોકર ખાધી, એ શું તું જાણે છે? ^{૧૩} પણ તેણે ઉત્તર આપતાં કલ્પ્યું કે, જે રોપા મારા આક્રાશમાંના બાપે રોપ્યો નથી, તે દરેક ઉખેડી નંખાશે. ^{૧૪} તેઓને રહેવા ડો, તેઓ આંધળા દોરનારા છે; ને જો આંધળો આંધળાને દોરે તો બન્ને ખાડામાં પડશે. ^{૧૫} ત્યારે પીતરે ઉત્તર દેતાં તેને કલ્પ્યું કે, આ દૃષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહે. ^{૧૬} અને તેણે કલ્પ્યું કે, શું હજી સુધી તમે પણ અણસમજુ છો? ^{૧૭} શું તમે હજી નથી સમજતા કે જે કંઈ મહોમાં પેસે છે, તે પેટમાં જાય છે, ને સંડાસમાં નીકળી જાય છે. ^{૧૮} પણ જે મહોમાંથી નીકળે છે, તે હૃદયમાંથી આવે છે, ને તેજ માણસને વટાળે છે. ^{૧૯} કેમકે ભુંડી કલ્પનાઓ, હુત્યાઓ, વ્યભિચારો, જારકર્મો, ચોરીઓ, જુઠી સાક્ષીઓ, તથા નિંદાઓ હૃદયમાંથી નીકળે છે. ^{૨૦} માણસને જે વટાળે છે તે એજ છે; પણ અણધોએલે હાથે ખાવું એ માણસને વટાળતું નથી. ^{૨૧} અને ઇસુ ત્યાંથી નીકળીને સૂર તથા સીદોનની સીમમાં ગયો. ^{૨૨} અને જુઓ, એક કન્યાની બાયડીએ તે સીમમાં આવીને બૂમ પાડતાં તેને કલ્પ્યું કે, ઓ પરભુ, દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કર; મારી દીકરી ભૂતથી બહુ પીડા પામે છે. ^{૨૩} પણ તેણે તેને કશો જવાબ આપ્યો નહિ; ને તેના શિષ્યોએ આવીને વિનંતી કરતાં તેને કલ્પ્યું કે, તેને વિદાય કર, કેમકે તે આપણી પાછળ બૂમ પડે છે. ^{૨૪} પણ તેણે ઉત્તર દેતા કલ્પ્યું કે, ઇસ્રાએલના ઘરનાં બોવાએવાં ઘેટાં શિવાય બીજા કોઈની પાસે હું મોકલારો નથી. ^{૨૫} પછી તેણીએ આવીને તેને પગે લાગીને કલ્પ્યું કે, ઓ પરભુ, મને મદદ કર. ^{૨૬} પણ તેણે ઉત્તર દેતાં કલ્પ્યું કે, છોકરાંની રોટલી લઈને કુતરાને નાખવી વાજબી નથી. ^{૨૭} પણ તેણીએ કલ્પ્યું કે, અરં, પરભુ, કેમકે કુતરાં તો પોતાના ઘણીઓની મેજ પરથી જે કકડા પડે છે તે ખાય છે. ^{૨૮} ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેને કલ્પ્યું કે, ઓ બાઇ, તારો વિશ્વાસ મોટો છે, જેવું તું યાહે છે તેવું તને થાય. અને તેજ ઘડીથી તેની દીકરી સાજી થઇ. ^{૨૯} ત્યારે ઇસુ ત્યાંથી નીકળીને ગાલીલના સમુદ્ર પાસે આવ્યો; ને પહાડ પર ચડીને ત્યાં બેઠો. ^{૩૦} અને બહુ લોકો પાંગળાંઓને, આંધળાંઓને, મુંગાઓને, ટુંડાંઓને, તથા બીજાં ઘણાઓને પોતાની સાથે લઇને તેની પાસે આવ્યા. અને ઇસુના પગ પાસે તેઓને મુક્યાં ને તેણે તેઓને સાજાં કીધા. ^{૩૧} અને જ્યારે લોકોએ જોયું કે મુંગાઓ બોલે છે, ટુંડાંઓ સાજાં થયાં છે, પાંગળાંઓ ચાલે છે, અને આંધળાઓ દેખે છે, ત્યારે તેઓ આશ્ચર્ય પામ્યા. ને તેઓએ ઇસ્રાએલના દેવની સ્તુતિ કીધી. ^{૩૨} અને ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને પાસે તેડીને કલ્પ્યું કે, આ લોકો પર મને દયા આવે છે, કેમકે આજ તરણ દહાડા થયા તેઓ મારી સાથે છે, ને તેઓની પાસે ક્રિસ્ત બાવાનું નથી, ને તેઓને ભૂખ્યા વિદાય કરવાનું હું નથી ચહાતો. રખે કદાપિ વાટમાં તેઓ નિર્ગત થઇ જાય. ^{૩૩} અને શિષ્યો તેને કહે છે કે, આટલા બધા લોકો તૃપ્ત થાય તેટલી રોટલી અમે રાતમાં ક્યાંથી લાવીએ? ^{૩૪} ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? અને તેઓએ કલ્પ્યું કે, સાત, ને નાની માછલી થોડીએક છે. ^{૩૫} ત્યારે તેણે લોકોને ભોંય પર બેસવાની આજ્ઞા કીધી. ^{૩૬} અને તે સાત રોટલી તથા માછલી લઇ તેણે સ્તુતિ કરીને ભાંગી, ને પોતાના શિષ્યોને આપી, ને શિષ્યોએ પછી લોકોને આપી. ^{૩૭} અને સઘળાંએ ખાધું,

ને તૃપ્ત થયાં; પછી છાંડેલા ક્રકડાઓની સાત ટોપલી ભરીને તેઓએ ઉઠાવી. ^{૩૮} અને જેઓએ ખાધું તેઓ બાકી છોડ્યાં ઉપરાંત ચાર હજાર પુરુષ હતા. ^{૩૯} અને લોકોને વિદાય કીધા પછી હોડીમાં બેસીને માગદાનની સીમમાં તે આવ્યો.

૧૬ ^૧ અને ફરોશીઓએ તથા સદુક્રીઓએ આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં માગ્યું કે, અમને આકાશથી ચિન્હ દેખાડ. ^૨ પણ તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, સાંજ પડે છે ત્યારે તમે કહો છો કે ઉઘાડ થશે, કેમકે આકાશ રતુમડું છે. ^૩ અને સવારે [કહો છો] કે, આજ ઝડી પડશે, કેમકે આકાશ રતુમડું તથા અંધરાએવું છે. તમે આકાશના રૂપ સંબંધી પરખી જાણો છો ઝરા, પણ સમયોનાં ચિન્હ તમે પરખી નથી શકતાં. ^૪ બુડી તથા વ્યભિચારી પેઠી ચિન્હ માગે છે, પણ યૂના ભવિષ્યવાદીના ચિન્હ વગર બીજું ચિન્હ તેઓને નહિ અપાશે; અને તે તેઓને મૂકીને ચાલ્યો ગયો. ^૫ અને શિષ્યો પેલે પાર ગયા, પણ રોટલી લેવી વિસરી ગયા હતા. ^૬ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ફરોશીઓના તથા સદુક્રીઓના ખમીર વિષે તમ સાવધાન થાઓ ને અભરદાર રહો. ^૭ ત્યારે તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, આપણે રોટલી નથી લાવ્યા [માટે એમ કહે છે], ^૮ ઇસુએ એ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, ઓ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમારી પાસે રોટલી નથી, તે માટે માંહોમાંહે કેમ વિચાર કરો છો? ^૯ શું હજી સુધી તમે નથી સમજતા, ને પેલા પાંચ હજાર પુરુષ વચ્ચે પાંચ રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું શું સ્મરણ નથી? ^{૧૦} વળી પેલા ચાર હજાર પુરુષ વચ્ચે સાત રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું પણ શું સ્મરણ નહિ? ^{૧૧} તમે કેમ નથી સમજતા કે, મેં તમને રોટલી સંબંધી નથી કહ્યું? પણ ફરોશીઓ તથા સાદુક્રીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન રહો. ^{૧૨} ત્યારે તેઓ સમજ્યા કે રોટલીના ખમીર સંબંધી નહિ, પણ ફરોશીઓના તથા સદુક્રીઓના મત વિષે સાવધાન રહેવાનું તેણે કહ્યું હતું. ^{૧૩} અને ઇસુએ કાઈસારીઅ ફિલિપ્પીની સીમમાં આવીને પોતાના શિષ્યોને પુછ્યું કે, માણસોનો દીકરો કોણ છે, એ વિષે લોકો શું કહે છે? ^{૧૪} ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કેટલાએક [કહે છે] યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર, ને કેટલાએક એલીયાહ, ને કેટલાએક ઇમેયાહ, અથવા ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક. ^{૧૫} તે તેઓને કહે છે, પણ હું કોણ, તે વિષે તમે શું કહો છો? ^{૧૬} ત્યારે સીમોન પીતરે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, તું મસીહ જીવતા દેવનો દીકરો છે. ^{૧૭} અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, સીમોન બાર-યોના, તને ધન્ય છે, કેમકે માંસે તથા લોહીએ નહિ, પણ મારા આકાશમાંના બાપે તને એ જણાવ્યું છે. ^{૧૮} અને હું પણ તને કહું છું કે તું પીતર છે, ને આ પથ્થર પર હું મારી મંડળી બાંધીશ, ને તેનું ઉલટું હાડેસની દરબારનું જોર નહિ ચાલશે. ^{૧૯} આકાશના રાજ્યની કુચીઓ તું તને આપીશ, ને પૃથ્વી પર તું જે કંઈ બાંધશે, તે આકાશમાં બાંધશે; ને પૃથ્વી પર તું જે કંઈ છોડશે, તે આકાશમાં પણ છોડશે. ^{૨૦} ત્યારે તેણે શિષ્યોને આજ્ઞા આપી કે, હું બ્રીસ્ત છું એ તમારે કોઈને કહેવું નહિ. ^{૨૧} ત્યારથી ઇસુ પોતાના શિષ્યોને જણાવવા લાગ્યા કે, મારે યરુશાલેમમાં જવું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી ઘણું સહેવું, ને માર્યાં જવું, ને ત્રીજે દહાડે પાછા ઉઠવું જરૂરનું છે. ^{૨૨} ત્યારે પીતર તેને એક બાજુએ લઈને તેને ઠપકો દેવા લાગ્યો, ને કહ્યું કે, અરે પ્રભુ, એ તારાથી દૂર રહે, એવું તને કદી નહિ થશે. ^{૨૩} પણ તેણે ફરીને પીતરને કહ્યું કે, અરે શેતાના, મારી પછવાડે જા; તું મને ઠોકરૂપ છે; કેમકે દેવની વાતો પર નહિ, પણ માણસોની વાતો પર તું ચિત્ત લગાડે છે. ^{૨૪} પછી ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે, તો તેણે પોતાને નકારવો, ને પોતાનો વધસ્તંભ ઉચકીને મારી પાછળ આવવું. ^{૨૫} કેમકે જો કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા ચાહે છે, તે તેને ખોશે; પણ જો કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોશે, તે તેને બચાવશે. ^{૨૬} કેમકે જો માણસ આખું જગત મેળવશે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામશે, તો તેને શો લાભ થશે? અથવા માણસ પોતાના જીવને બદલે શું આપશે? ^{૨૭} કેમકે માણસનો દીકરો પોતાના બાપના મહિમાએ પોતાના દૂતો સુદ્ધાં આવશે; ને ત્યારે તે પ્રત્યેક તેના કામ પ્રમાણે ભરી આપશે. ^{૨૮} હું તમને અચિત્ત કહું છું કે, અહીં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે માણસના દીકરાને તેના રાજ્યમાં આવતો દેખશે ત્યાં સુધી મરણ પામશેજ નહિ.

૧૭ ^૧ અને છ દહાડા પછી ઇસુ પીતરને તથા યાકુબને તથા તેના ભાઈ યોહાનને સાથે લઈને તેમને એક ઉંચા પહાડ પર એકાંત લઇ જાય છે. ^૨ અને તેઓની આગળ તેઓનું રૂપાંતર થયું, એટલે તેનું મહો સૂરજના જવું તેજસ્વી થયું, ને તેનાં લૂગડાં અજવાળાના જેવા ઉજળાં થયાં. ^૩ ત્યારે, જુઓ, મુસા તથા એલીયાહ તેની જોડે વાત કરતાં તેઓને દેખાયા. ^૪ અને પીતરે ઉત્તર આપીને ઇસુને કહ્યું કે, પ્રભુ, આપણે અહીં રહેવું સારું છે, જો તારી મરજી હોય તો હું અહીં

ત્રણ માંડવા બનાવું; એક તારે કાળે, ને એક મુસાને કાળે, ને એક એલીયાહુને કાળે. ૫ તે બોલતો હતો એટલામાં, જુઓ, એક યજ્ઞકતી વાદળીએ તેઓ પર છાયા કીધી; ને જુઓ, વાદળીમાંથી એવી વાણી થઇ કે, એ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર હું પરસન્ન છું, તેનું સાંભળો. ૬ અને શિષ્યોએ તે સાંભળીને ઉઘા પડ્યા, ને બહુજ બીધા. ૭ ત્યારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને અડકીને કહ્યું કે, ઉઠો, ને બીહો મા. ૮ અને તેઓએ પોતાની નજર ઉચી કરી તો એકલા ઇસુ વિના તેઓએ કોઈને દીઠો નહિ. ૯ અને તેઓ પહાડ પરથી ઉતરતા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવી આજ્ઞા કીધી કે, માણસનો દીકરો મુએલામાંથી પાછો ઉઠે ત્યાં સુધી આ જે તમે દીઠું તે કોઈને ના કહેતા. ૧૦ ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને પુછતાં કહ્યું કે, શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, એલીયાહુ પહેલાં આવવું જોઈએ; ૧૧ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, એલીયાહુ આવવે છે બરો, ને સઘળું યથાસ્થિત કરશે; ૧૨ પણ હું તમને કહું છું કે, એલીયાહુ આવી ચુક્યો છે; ને તેઓએ તેને ન ઓળખ્યો, પણ જે કંઈ તેઓએ ચાલ્યું તે તેને કીધું; તેમજ માણસનો દીકરો પણ તેઓથી દુઃખ સહેશે. ૧૩ ત્યારે શિષ્યો સમજ્યા ક યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર સંબંધી તેણે તેઓને કહ્યું. ૧૪ અને જ્યારે તેઓ લોકની ભીડ પાસે આવ્યા, ત્યારે એક માણસ તેની પાસે આવીને તેની આગળ ઘૂંટણ ટેકીને કહ્યું કે, ૧૫ ઓ પરબુ, મારા દીકરા પર દયા કર, કેમકે તેણે ફેફરાનું દરદ છે, ને તે ઘણી પીડા પામે છે; કેમકે તે ઘણી વાર અગ્નિમાં, ને ઘણી વાર પાણીમાં પડે છે. ૧૬ અને તેને હું તારા શિષ્યોની પાસે લાવ્યો હતો, પણ તેઓ તેને સાજો કરી ન શક્યા. ૧૭ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, ઓ અવિશ્વાસી તથા આડી પેદી, ક્યાં સુધી હું તમારે સાથે રહીશ? ક્યાં સુધી હું તમારું સહીશ? તેને મારી પાસે લાવો. ૧૮ પછી ઇસુએ તે ભૂતને ધમકાવ્યું; ને તે તેનામાંથી નીકળ્યું; ને છોકરો તે ઘડીથી સાજો થયો. ૧૯ ત્યારે શિષ્યોએ એકાંતમાં ઇસુ પાસે આવીને કહ્યું કે, અમે તેને કેમ કાઢી ન શક્યા? ૨૦ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારા અવિશ્વાસને લીધે; કેમકે હું તમને ખચિત કહું છું કે, તમને રાઇના દાણા જેટલો વિશ્વાસ હોય તો તમે આ પહાડને કહેશો કે, તું અહીંથી ત્યાં ખસી જા, ને તે ખસી જશે; ને તમને કંઈ અશક્ય થશે નહિ. [[૨૧ પણ પ્રાર્થના તથા ઉપવાસ વગર એ જાત નીકળતી નથી]]. ૨૨ અને તેઓ ગાલીલમાં રહેતા હતા ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે; ૨૩ ને તેઓ તેને મારી નાખશે, ને તરીજે દહાડ તે પાછો ઉઠશે. ત્યારે તેઓ બહુ દલગીર થયા. ૨૪ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવ્યા, ત્યારે કર લેનારાઓએ પીતરની પાસે આવીને કહ્યું કે, શું તમારો ઉપદેશક [મંદિરના] કારનું નાણું નથી આપતો? ૨૫ તેણે કહ્યું કે, હા. અને ઘરમાં તે આવ્યો ત્યારે [તેના બોલવા] અગાઉ ઇસુએ કહ્યું કે, સીમોન, તને શું લાગે છે, પૃથ્વીના રાજા કોની પાસેથી દાણા અથવા કર લે છે? પોતાના દીકરાઓ પાસેથી કે પારકાઓ પાસેથી? ૨૬ અને પીતરે તેને કહ્યું કે, પારકાઓ પાસેથી; ત્યારે ઇસુએ તેને કહ્યું કે, ત્યારે દીકરાઓ તો છુટા છે. ૨૭ તોપણ આપણે તેઓને ઠોકર ન અવડાવીએ માટે તું સમુદ્ર કિનારે જઈને ગલ નાખ; ને જે માછલી પહેલી આવે તેને પકડી લે, ને જ્યારે તેનું મઠો ઉઘાડીશ ત્યારે તેને નાણું મળશે, તે લઈને મારે ને તારે સારુ તેઓને આપ.

૧૮^૧ તેજ વેળાએ શિષ્યોએ ઈસુની પાસે આવીને કહ્યું કે, આકાશના રાજ્યમાં મોટું કોણ છે? ૨ ત્યારે તેણે એક બાળકને પાસે બોલાવીને તેને તેઓની વચ્ચે ઉભું રાખ્યું, ૩ અને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, જો તમે ફરો નહિ, ને બાળકોના જેવા થાઓ નહિ, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિજ પેસશો. ૪ માટે જે કોઇ પોતાને આ બાળકના જેવું દીન કરશે, તેજ આકાશના રાજ્યમાં સૌથી મોટું છે. ૫ વળી જે કોઇ મારે નામે એવા એક બાળકનો અંગીકાર કરે છે તે મારો અંગીકાર કરે છે. ૬ પણ આ નાનાઓ જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઇ ઠોકર અવડાવશે તે કરતાં તેની કોટે ઘંટીનું પદ બંધાય, ને તે સમુદ્રના ઉડાણમાં ડુબાડાય એ તેને માટે સારુ છે. ૭ ઠોકરોને લીધે જગતને અફસોસ છે; ઠોકરો આવવાની અગત્ય તો છે, પણ જે માણસથી ઠોકર આવે છે તેણે અફસોસ છે. ૮ માટે જો તારો હાથ અથવા તારો પગ તને ઠોકર અવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારા બે હાથ અથવા બે પગ છતાં તું અનંત અગ્નિમાં નંખાય, એ કરતાં લંગડો અથવા ટુંડો થઇ જીવનમાં પેસવું તારે માટે સારું છે. ૯ અને જો તારી આંખ તને ઠોકર અવડાવે, તો તેણે કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી બે આંખ છતાં તું નરકાગ્નિમાં નંખાય, એ કરતાં કાણો થઇ જીવનમાં પેસવું તારે માટે સારુ છે. ૧૦ આ નાનાઓમાંના એકને તમે ન વખોડો માટે સાવધાન રહો, કેમકે હું તમને કહું છું કે આકાશમાં તેઓના દૂત મારા આકાશમાંના બાપનું મઠો સદા જુએ છે. ૧૧ [[કેમકે જે બોવાયેલું તેને બચાવવાને માણસનો દીકરો આવ્યો છે.]]

૧૨ તમે શું ધારો છો, જો કોઈ માણસની પાસે સો ઘેંટા હોય, ને તેમાંથી એક ભુવું પડે, તો શું નવ્વાણુંને પહોંચાડ પર મુકીને તે ભુલા પડેલાને શોધવા જતો નથી? ૧૩ અને જો તે તેને જોડે તો હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે નવ્વાણું ભુલા પડેલાં ન હતાં, તેઓના કરતાં તેને લીધે તે વત્તો હરખાય છે. ૧૪ એમ અ નાનાઓમાંથી એકનો નાશ થાય, એવી તમારા આકાશમાંના બાપની ઈચ્છા નથી. ૧૫ વળી જો તારો ભાઈ તારી વિરુદ્ધ અપરાધ કરે, તો જા, ને તું ને તે એકાંતે જઈને તેનો દોષ તેને કહે; જો તે તારું સાંભળે, તો તે તારા ભાઈને મેળવી લીધો છે. ૧૬ પણ જો તે ન સાંભળે, તો બીજા એક બે જન તારી સાથે લે, એ માટે કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ શાહેદીના મહોથી સાબીત થાય. ૧૭ અને જો તે તેઓનું ન માને, તો મંડળીને કહે, ને જો મંડળીનું પણ તે ન માને તૂ તેને વિદેશી તથા દાણીના જેવો ગણા. ૧૮ હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર બાંધશો, તે આકાશમાં બંધાશે; ને જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર છોડશો, તે આકાશમાં છોડાશે. ૧૯ વળી હું તમને કહું છું કે, જો પૃથ્વી પર તમારામાંના બે કંઈ પણ વાત સંબંધી એક ચિત્તાના થઈને માગશે, તો મારા આકાશમાંના બાપથી તેઓને સારુ તે કરાશે. ૨૦ કેમકે જ્યાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે એકઠા થએલા હોય ત્યાં તેઓની વચમાં હું છું. ૨૧ ત્યારે પીતરે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મારો ભાઈ મારી વિરુદ્ધ કેટલી વાર અપરાધ કરે, ને હું તેને માફ કરું? શું સાત વાર સુધી? ૨૨ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કહેતો, પણ સિત્તેર ગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ એ માટે આકાશના રાજ્યને એક રાજાની ઉપમા અપાય છે કે જેણે પોતાના ચાકરો પાસે હિસાબ લેવા ચાલ્યો. ૨૪ અને તે હિસાબ લેવા લાગ્યો, ત્યારે તેઓએ દસ હજાર તાલંતના એક દેવાદારને તેની પાસે આપ્યો. ૨૫ પણ વાળી આપવાનું તેની પાસે ન હોવાથી, તેના શેઠે તેને તથા તેની બાયડીને તથા તેનાં છોકરાને તથા તેની પાસે જે હતું તે સઘળું વેચીને દેવું વાળવાની આજ્ઞા કીધી. ૨૬ એ માટે એ ચાકરે તેને પગે લાગીને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, સાહેબ, ધીરજ રાખ, ને હું તારું બધું વાળીશ. ૨૭ ત્યારે તે ચાકરના શેઠને દયા આવ્યાથી તેણે તેને મૂકી દીધો, ને દેવું તેને માફ કીધું. ૨૮ પણ તેજ ચાકરે બહાર જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના એકને દીઠે જે તેના સો દીનારનો દેવદાર હતો, ત્યારે તેણે તેનો ટોટો પકડીને કહ્યું કે, તારું દેવું વાળ. ૨૯ ત્યારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે લાગીને તેને વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, ધીરજ રાખ, ને હું તારું વાળી આપીશ. ૩૦ અને તેણે માન્યું નહિ, પણ જઈને તે દેવું વાળે ત્યાં લગી તેને કંદબાનામાં નાખ્યો. ૩૧ ત્યારે જે જે થયું તે તેના સાથી ચાકરો જોઈને ઘણા દલગીર થયા, ને તેઓએ જઈને જે થયું તે બધું પોતાના શેઠને કહી દેખાડ્યું. ૩૨ ત્યારે તેના શેઠે તેને બોલાવીને કહ્યું કે, અરે દુષ્ટ ચાકર, તે મને વિનંતી કીધી, માટે મેં તને તે બધું લેણું માફ કીધું. ૩૩ ને તારા પર જેવી દયા કીધી તેવી દયા શું તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવી ઘટાઈ ન હતી? ૩૪ અને તેના શેઠે ગુસ્સે થઈને તેનું બધું દેવું વાળે ત્યાં સુધી તેને પીડા આપનારાઓને સોંપ્યો. ૩૫ એ પ્રમાણે જો તમે પોતપોતાના ભાઈઓના અપરાધ પોતાના અંતઃકરણથી માફ નથી કરતા, તો મારો આકાશમાંનો બાપ પણ તમને એમજ કરશે.

૧૯^૧ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કીધા પછી એમ થયું કે, ગાલીલથી તે નીકળ્યો, અને યરદનને પેલે પારની યહુદાહની સીમોમાં આવ્યો. ૨ અને અતિ ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા, ને ત્યાં તેણે તેઓને સાજા કીધા. ૩ અને ફરોશીઓએ તેની પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં પુછ્યું કે, શું હરેક કારણને લીધે માણસને પોતાની બાયડીને મૂકી દેવી ઉચિત છે? ૪ અને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, શું તમે એ નથી વાંચ્યું કે, જેણે આરંભથી તેઓને ઉત્પન્ન કીધાં તેણે તેઓને નરનારી ઉત્પન્ન કીધાં, ૫ ને કહ્યું કે, તે કારણને લીધે માણસ પોતાના માબાપને મૂકશે, ને પોતાની બાયડીને વળગી રહેશે, ને તે બન્ને એક દેહ થશે. ૬ માટે તેઓ હવેથી બે નથી, પણ એક દેહ છે. એ માટે દેવે જે જોડ્યું છે તેણે માણસે જુદું ન પાડવું. ૭ તેઓ તેને કહે છે કે, તો મુસાએ એવી આજ્ઞા કેમ આપી કે ફારગતી આપીને તેને મૂકી દેવી? ૮ તે તેઓને કહે છે કે, મુસાએ તમારાં હૃદયની કઠણતાને લીધે તમને તમારી બાયડીઓ મૂકવા દીધી, પણ આરંભથી એવું ન હતું. ૯ અને હું તમને કહું છું કે વ્યભિચારના કારણ વગર જે કોઈ પોતાની વડીને મૂકી દેશે, ને બીજાને પરણે, તે વ્યભિચાર કરે છે, ને તે મૂકી દીધેલી જોડે જે પરણે છે તે વ્યભિચાર કરે છે. ૧૦ તેના શિષ્યો તેને કહે છે કે, જો બાયડી સંબંધી પુરુષનો એવો હાલ છે, તો પરણવું સારુ નથી. ૧૧ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, સઘળાંથી તે વાત પળાતી નથી, પણ જેઓને આપેલું છે તેઓથીજ. ૧૨ કેમકે કેટલાએક યોજા છે જે જેઓ માના પેટથી એવા જન્મ્યા; ને કેટલાએક યોજા યોજા છે કે જેઓને માણસોએ યોજા બનાવ્યા; ને કેટલાએક યોજા છે કે જેઓએ આકાશના રાજ્યને લીધે પોતાને યોજા કીધા; જે પાળી શકે છે તે પાળે. ૧૩ ત્યારે

તેઓ બાળકોને તેની પાસે લાવ્યા, એ માટે કે તે તેઓ પર હાથ મૂકીને પ્રાર્થના કરે; અને શિષ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યા. ^{૧૪} પણ ઇસુએ કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વારો મા, કેમકે આકાશનું રાજ્ય એવાંઓનુંજ છે. ^{૧૫} પછી તેઓ પર હાથ મૂકીને તે ત્યાંથી ગયો. ^{૧૬} અને જુઓ, કોઈએક તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, ઉપદેશક, સર્વકાળનું જીવન પામવા સારું હું શું સારું કરું? ^{૧૭} ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, તું મને સારા વિષે કેમ પુછે છે? સારો તો એકજ છે; પણ જો તું જીવનમાં પેસવા યાહે છે, તો અગ્યાઓ પાળ. ^{૧૮} તે તેને કહે છે કે, કયી? ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, તું હુત્યા ન કર, વ્યભિચાર ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જુઠી સાક્ષી ન પુર, ^{૧૯} પોતાના માબાપને માન આપ, ને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવી પ્રીતિ કર. ^{૨૦} તે જુવાન તેને કહે છે કે, એ બધાં મેં પાળ્યાં છે, હજી મારામાં શું અધુરું છે? ^{૨૧} ઇસુએ તેણે કહ્યું કે, જો તું પુરો થવા યાહે છે, તો જઈને તારું જે છે તે વચી નાખ, ને દરિદ્રીઓને આપી દે, એટલે આકાશમાં તને દરવ્ય મળશે; ને આવીને મારી પાછળ ચાલ. ^{૨૨} પણ તે જુવાન એ વાત સાંભળીને દલગીર થઈને ચાલ્યો ગયો, કેમકે તેની મિલકત ઘણી હતી. ^{૨૩} ત્યારે ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, હું તમને અચિત કહું છું કે દરવ્યવાનને આકાશના રાજ્યમાં પેસવું કઠણ છે. ^{૨૪} વળી હું તમને ફરી કહું છું કે દરવ્યવાનને દેવના રાજ્યમાં પેસવા કરતાં સોચના નાકામાં થઈને ઉંટને જવું સહેલું છે. ^{૨૫} ત્યારે તેના શિષ્યોએ એ સાંભળીને ઘણા અચરત થયા, ને કહ્યું, તો કોણ તારણ પામી શકે? ^{૨૬} પણ ઇસુએ તેઓની સામું જોઇને કહ્યું કે, માણસોને તો એ અશક્ય છે, પણ દેવને સઘળાં શક્ય છે. ^{૨૭} ત્યારે પીતરે ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું, જો, અને બધું મૂકીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ, તો અમને શું મળશે? ^{૨૮} અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું, હું તમને અચિત કહું છું કે, જ્યારે પુનરુત્પત્તિમાં માણસનો દીકરો પોતાના મહિમાના રાજ્યાસન પર બેસશે, ત્યારે તમે, મારી પાછળ આવનારા, ઇસ્રાએલના બારે કુળનો ન્યાય કરતાં બાર રાજ્યાસનો પર બેસશો. ^{૨૯} અને જે કોઇએ ઘરોને, કે ભાઈઓને, કે બહેનોને, કે બાપને, કે માને, કે છોકરાંને, કે એતરોને, મારા નામને લીધે મૂકી દીધાં છે, તે સોગણાં પામશે, ને અનંતજીવનનો વારસો પામશે. ^{૩૦} પણ ઘણાં જે પહેલા, તેઓ છેલ્લા થશે; ને જે છેલ્લા તેઓ પહેલા થશે.

૨૦ ^૧ કેમકે આકાશનું રાજ્ય એક ઘરઘણીના જેવું છે, જે પોતાની દ્રાક્ષવાડીને સારું મજુરો પઠવાને મળસકામાં બહાર ગયો. ^૨ અને તેણે મજુરોની સાથે રોજનું એક દીનાર પટ્ટીને પોતાની દ્રાક્ષવાડીમાં તેઓને મોકલ્યા. ^૩ અને આસરે પોહોર દહાડે ચઢતે બહાર જઈને તેણે ચકલા પર બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા. ^૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ યોગ્ય હશે, તે હું તમને આપીશ; ત્યારે તેઓ ગયા. ^૫ વળી આસરે બપોરે તથા ત્રીજા પહોરે બહાર જઈને તેણે તેજ પ્રમાણે કીધું. ^૬ અને આસરે અગીઆરમી હોરાએ પણ તેણે બહાર જઈને બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા; ત્યારે તે તેઓને કહે છે, આખો દહાડા તમે કેમ અહીં નવરા ઉભા રહ્યા છો? ^૭ તેઓ તેને કહે છે કે, કોઇએ અમને મજુરીએ રાખ્યા નથી તે માટે; તે તેઓને કહે છે કે, તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં જાઓ. ^૮ અને સાંજ પડી ત્યારે દ્રાક્ષવાડીનો ઘણી પોતાના કારભારીને કહે છે કે, મજુરોને બોલાવ, ને છેલ્લાથી માંડીને પહેલાં સુધી તેઓનું વેતન આપ. ^૯ અને જેઓને આસરે અગીઆરમી હોરાએ રાખ્યા હતા, તેઓ જ્યારે આવ્યા ત્યારે તેઓને એક એક દીનાર મળ્યો. ^{૧૦} પછી જેઓ પહેલાં હતા, તેઓ આવીને ધારતા હતા કે અમને વધારે મળશે, ને તેઓને પણ એક એક દીનાર મળ્યો. ^{૧૧} ત્યારે તે લઈને તેઓએ ઘરઘણી વિરુદ્ધ કચકચ કીધી, ^{૧૨} ને કહ્યું કે, આ પાછલાઓ માત્ર એકજ કલાક રહ્યા છે, અને તેં તેઓને હું આખા દિવસનો બોજો તથા લૂ સહુન કરનારાઓની બરોબર ગણ્યા છે. ^{૧૩} પણ તેણે તેઓમાંના એકને ઉતર દેતાં કહ્યું કે, મિત્ર, હું તારો કશો અન્યાય નથી કરતો; શું તેં મારી સાથે એક દીનાર પાઠ્યો નહોતો? ^{૧૪} તારું લઈને ચાલ્યો જા; જેટલું તને તેટલું આ છેલ્લાને પણ આપવાની મારી મરજી છે. ^{૧૫} જે મારું જે તે મારી મરજી પ્રમાણે વાપરવાનો શું મને હુક નથી? અથવા હું સારો છું માટે તારી આંખ ભુંડી છે શું? ^{૧૬} એમ જે છેલ્લા તેઓ પહેલાં, ને જે પહેલાં તેઓ છેલ્લા થશે. ^{૧૭} અને ઇસુએ યરુશાલેમ જતાં, રસ્તે શિષ્યોને એકાંતમાં લઇ જઈને તેઓને કહ્યું કે, ^{૧૮} જુઓ, આપણે યરુશાલેમ જઈએ છીએ, ને માણસનો દીકરો મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા શાસ્ત્રીઓને સ્વાધીન કરાશે, ને તેઓ તેના પર મરણદંડ ઠરાવશે. ^{૧૯} અને ઠહા મશકરી કરવાને, તથા કોરડા મારવાને તથા વધસ્તંભે જડવાને તેઓ તેને વિદેશીઓને સોંપશે; ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો ઉઠાડાશે. ^{૨૦} ત્યારે ઝબદીના દીકરાઓની માથે પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આવીને તથા પગે લાગીને તેનીકને કંઈ માગ્યું. ^{૨૧} અને તેણે તેને કહ્યું કે, તું શું યાહે

છે? તે તેને કહે છે કે, મા મારા બે દીકરા તારા રાજ્યમાં, એક તારે જમણે હાથે ને બીજો તારે ડાબો હાથે બેસે, એવી આજ્ઞા તું કરે. ^{૨૨} પણ ઇસુએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, તમે જે માગો છો તે તમે સમજતાં નથી; જે વાટકો હું પીવાનો છું તે તમે પી શકો છો? તેઓ તેને કહે છે કે, અમે પી શકીએ છીએ. ^{૨૩} તે તેઓને કહે છે કે, તમે મારો વાટકો પીશો બરા, પણ તેઓને સારુ મારા બાપે સિદ્ધ કીધેલું છે તેઓ વગર બીજાઓને મારે જમણે હાથે ને ડાબે હાથે બેસવા દેવું એ મારું નથી. ^{૨૪} અને દસે એ સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ એ બે બાદ પર ગુસ્સે થયા. ^{૨૫} પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેડીને કહ્યું કે, તમે જાણો છો કે વિદેશીઓના રાજાઓ તેઓ પર ઘણીપણું કરે છે, ને જે મોટા છે તેઓ એઓના પર અધિકાર ચલાવે છે. ^{૨૬} પણ તમારામાં એવું ન થાય; પણ તમારામાં જે કોઇ મોટો થવા યાહે, તે તમારો સેવક થાય; ^{૨૭} ને જે કોઇ તમારામાં મુખ્ય થવા યાહે, તે તમારો દાસ થાય. ^{૨૮} જેમ માણસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, તથા ઘણા લોકની અંડણીને સારુ પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે તેમ. ^{૨૯} અને તેઓ યેરેખોમાંથી નીકળતા હતા, ત્યારે લોકોનો મોટો જથ્થો તેની પાછળ ચાલ્યો. ^{૩૦} અને જુઓ, બે આંધળા રસ્તાની કોરે બેઠા હતા, તેઓએ ઇસુનું પાસે થઈને જવાનું સાંભળીને બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કર. ^{૩૧} અને લોકે તેઓને ધમકાવ્યા કે છાના રહો, પણ તેઓએ વિશેષ બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, દાઉદના દીકરા, અમારા ઉપર દયા કર. ^{૩૨} ત્યારે ઇસુએ ઉભા રહીને તેઓને તેડીને કહ્યું કે, હું તમારે વાસ્તે શું કરું, તમારી શી ઈચ્છા છે? ^{૩૩} તેઓ તેને કહે છે કે, પ્રભુ, અમારી આંખો ઉઘડી જાય. ^{૩૪} ત્યારે ઇસુને દયા આવી, ને તે તેઓની આંખો અડક્યો, ને તરત તેઓ દેખતા થયા; ને તેઓ તેની પાછળ ચાલ્યા.

૨૧ ^૧ અને જ્યારે તેઓ યારુશાલેમની નજદીક આવ્યા, ને જૈતુનના પહાડ પાસે બેથક્રાગે સુધી પહોંચ્યા, ત્યારે ઇસુએ બે શિષ્યને મોકલતાં ^૨ કહ્યું કે, તમે સામા ગામમાં જાઓ, ને બાંધેલી એક ગધેડી તથા તેની જોડે બરચું તરત દેખશો; તેઓને છોડીને મારી પાસે લાવો. ^૩ અને જો કોઇ તમને કંઈ કહે તો તમારે કહેવું કે, પ્રભુને તેઓનો ખપ છે, એટલે તે તેઓને લાગલો મોકલી દેશે. ^૪ હવે આ એ માટે થયું કે, ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે પુરું થાય કે, ^૫ સીઓનની દીકરીને એમ કહ્યું કે, જો, તારો રાજા તારી પાસે આવે છે, તે નમ્ર છે, તથા ગધેડા પર, હા, બોલા પર, એટલે ગધેડાના વઠેરા પર, સવાર થઈને [આવે છે]. ^૬ ત્યારે શિષ્યોએ જઈને ઇસુએ તેઓને ફરમાવ્યું હતું તેમ કીધું; ^૭ અને તેઓ ગધેડીને બરચાં સુદ્ધાં લાવ્યા, ને પોતાના લૂગડાં તેઓ પર નાખ્યાં; અને તે તેઓ પપર સવાર થયો. ^૮ અને લોકોમાંના ઘણાબરાએ પોતાના લૂગડાં રસ્તામાં પાથર્યાં, ને બીજાઓએ ઝાડો પરથી ડાળીઓ કાપીને રસ્તામાં પાથરી. ^૯ અને આગળ ચાલનાર તથા પાછળ આવનાર લોકે બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, દાઉદના દીકરાને હોસાના, પ્રભુને નામે જે આવે છે તે અશીર્વાદિત છે; પરમ ઉચામાં હોસાના. ^{૧૦} અને તે જ્યારે યારુશાલેમમાં આવ્યો ત્યારે તે આખા નગરે બભળી ઉઠીને કહ્યું કે, એ કોણ છે? ^{૧૧} ત્યારે લોકે કહ્યું કે, ઇસુ ભવિષ્યવાદી જે ગાલીલના નાઝારેથનો તે એ છે. ^{૧૨} પછી ઇસુ દેવના મંદિરમાં ગયો, ને મંદિરમાં જેઓ વેચતા તથા ખરીદતા હતા, તે સર્વને તેણે કાઠી મૂક્યા; ને નાણાવટીઓના બાજટ, તથા કબૂતર વેચનારાઓના આસનો ઉઘા વાપ્યાં. ^{૧૩} અને તેઓને કહ્યું કે, મારું ઘર પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે, એમ લખેલું છે, પણ તમે એને લૂટારાઓનું કોતર કીધું છે. ^{૧૪} અને આંધળા તથા લંગડા તેની પાસે મંદિરમાં આવ્યા, ને તેણે તેઓને સાજા કીધા. ^{૧૫} પણ જે ચમત્કારો તેણે કીધા, તથા જે છોકરાં મંદિરમાં મોટે ઘાંટે દાઉદના દીકરાને હોસાના કહેતાં હતાં, તેઓને જ્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ દીઠાં, ત્યારે તેઓ બહુ ગુસ્સે થયા. ^{૧૬} અને તેને કહ્યું કે, એઓ શું કહે છે, તે તું સાંભળે છે? ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હા, બાળકોના તથા ધાવણાંઓના મ્હોથી તે સ્તુતિ પુરી કરાવી છે, એ શું તમે કદી નથી વારંચું? ^{૧૭} પછી તે તેઓને મૂકીને નગર બહાર બેથાનીઆમાં ગયો, ને ત્યાં તેણે વાસો કીધો. ^{૧૮} હવે સવારે તે પાછો નગરમાં આવતો હતું ત્યારે ભૂખ્યો થયો. ^{૧૯} અને એક અંજીરીને રસ્તાની કોરે જોઈને તે તેની પાસે આવ્યો, પણ તેના પર એકલાં પાતરાં વગર કંઈ ન મળવાથી તેણે તેને કહ્યું કે, હવેથી તારા પર કદી ફળ ન લાગો; ને એકદમ તે અંજીરી સુકાઈ ગઈ ^{૨૦} અને તે જોઈને શિષ્યોએ અચરત થઈને બોલ્યા કે, અંજીરી કેવી રીતે એકદમ સુકાઈ ગઈ? ^{૨૧} ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, હું તમને અચિત કહું છું કે, જો તમને વિશ્વાસ હોય ને સંદેહ ન લાવો તો આ અંજીરીને જે થયું તે તમે કરશો, એટલુંજ નહિ પર જો તમે આ પહાડને કહેશો કે, તું ઉચકાઈ જા ને સમુદ્રમાં નંખા, તો તેમજ થશે. ^{૨૨} અને જે કંઈ તમે વિશ્વાસ રાખીને પ્રાર્થનામાં માગશો, તે સઘળું પામશો. ^{૨૩} પછી મંદિરમાં આવીને તે બોધ કરતો હતો, એટલામાં મુખ્ય

યાજ્ઞકોએ તથા લોકોનાં વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, તું કયા અધિકારથી એ કામો કરે છે? ને એ અધિકાર તને કોણે આપ્યો? ^{૨૪} ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પુછીશ, તે જો તમે કહેશો તો હું કયા અધિકારીથી એ કામો કરું છું, તે પણ તમને કહીશ. ^{૨૫} યોહાનનું બાપ્તિસ્મા કયાંથી હતું? આકાશથી કે માણસોથી? ત્યારે તેઓએ માહોમાંહે વિચારીને કહ્યું, જો અપને કહીએ કે આકાશથી તો તે આપણને કહેશે કે, ત્યારે તમે તેના પર કેમ વિશ્વાસ કીધો નહિ? ^{૨૬} અને જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોથી આપણે બીએ છીએ, કેમકે સહુ યોહાનને ભવિષ્યવાદી મને છે. ^{૨૭} પછી તેઓએ ઇસુને ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, અમે નથી જાણતા. તેણે પણ તેઓને કહ્યું કે, હું કયા અધિકારથી એ કામો કરું છું તે હું પણ તમને નથી કહેતો. ^{૨૮} પણ તને શું ધારો છો? એક જણને બે દીકરા હતા, ને તેણે પહેલા પાસે આવીને કહ્યું કે, દીકરા, તું આજ દરાક્ષવાડીમાં જઈને કામ કર. ^{૨૯} ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, હું નથી જવાનો; તોપણ પછી તે પસ્તાઇને ગયો. ^{૩૦} અને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહ્યું. ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, સાહેબ, હું જાઉં છું, તોપણ તે ગયો નહિ. ^{૩૧} તો તે બન્નેમાંથી કોણે બાપની ઈચ્છા પ્રમાણે કીધું? તેઓ કહે છે કે, પહેલાએ; ઇસુ તેઓને કહે છે કે, હું તમને અચિત્ત કહું છું કે, દાણીઓ તથા કસબેણો તમારી અગાઉ દેવના રાજ્યમાં જાય છે. ^{૩૨} કેમકે યોહાન ન્યાયને માર્ગે તમારી પાસે આવ્યો, તોપણ તમે તેના ઉપર વિશ્વાસ ન કીધો.; પણ દાણીઓએ તથા કસબેણોએ તેના પર વિશ્વાસ કીધો; ને એ જોયા પછી પણ તમે પસ્તાવો કીધો નહિ કે તમે તેના પર વિશ્વાસ કરો. ^{૩૩} એક બીજું દૃષ્ટાંત સાંભળો, એક ઘરઘણી હતો જેણે દરાક્ષવાડી રોપી, ને તેની આસપાસ વાડ કીધી, ને તેમાં દરાક્ષકુંડ ઓદ્યો, ને બુજી બનાવ્યો, ને ખેડુતોને તે ઇજારે આપી, ને પરદેશ ગયો. ^{૩૪} અને કૃષ્ણ પાસે આવી ત્યારે તેણે કૃષ્ણ લેવા સારુ પોતાના ચાકરોને તે ખેડુતોની પાસે મોકલ્યા. ^{૩૫} ત્યારે ખેડુતોએ તેના ચાકરોને પકડીને એકને માચ્યો, ને બીજાને મારી નાખ્યો, ને ત્રીજાને પત્થરે માચ્યો. ^{૩૬} વળી તેણે પહેલાં કરતાં વધારે બીજા ચાકરોને બોલ્યા, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કીધું. ^{૩૭} પણ પાછળથી તેણે પોતાના દીકરાને તેઓની પાસે મોકલતાં કહ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાની અદબ રાખશે. ^{૩૮} પણ ખેડુતોએ દીકરાને જોઇને મહોમાંહે કહ્યું કે, એ તો વારસ છે, ચાલો, આપણે એને મારી નાખીએ, ને એનો વારસો લઈએ. ^{૩૯} ત્યારે તેઓએ તેને પકડ્યો, ને દરાક્ષવાડીમાંથી બહાર કાઢીને મારી નાખ્યો. ^{૪૦} એ માટે જ્યારે દરાક્ષવાડીનો ઘણી આવશે ત્યારે એ ખેડુતોને તે શું કરશે? ^{૪૧} તેઓ તેને કહે છે કે, તે દુષ્ટોનો પુરો નાશ તે કરશે; ને બીજા ખેડુતો જોઓ જ્ઞાતુએ કૃષ્ણો તેણે પહોંચાડશે, તેઓને દરાક્ષવાડી ઇજારે આપશે. ^{૪૨} ઇસુ તેઓને કહે છે કે, જે પત્થરનો નકાર ઘર બાંધનારાઓએ કીધી, તેજ બૂણાનો મુખ્ય પત્થર થયો. એ પ્રભુથી બન્યું, ને આપણી નજરમાં આશ્ચર્યકારક છે, એ શું તમે શાસ્ત્રમાં કદી નથી વાંચ્યું? ^{૪૩} એ માટે હું તમને કહું છું કે, દેવનું રાજ્ય તમારી પાસેથી લઇ લેવાશે, ને જે પ્રજા તેનાં કૃષ્ણ આપશે, તેઓને અપાશે. ^{૪૪} અને આ પત્થર પર જે પડશે, તેના ટુકડે ટુકડા થઇ જશે, પણ જે પર તે પડશે, તે તેનો ભુકો કરી નાખશે. ^{૪૫} અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા કુરોશીઓએ તેના દૃષ્ટાંતો સંભાળીને જાણ્યું કે તે અમારા સંબંધી કહે છે. ^{૪૬} પણ જ્યારે તેઓએ તેને પકડવાને કોશિશ કીધી ત્યારે લોકોથી તેઓ બીધા, કેમકે લોકો તેને ભવિષ્યવાદી માનતા હતા.

૨૨ ^૧ અને ઇસુએ ઉત્તર દેતાં ફરીથી તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં કહ્યું કે, ^૨ આકાશનું રાજ્ય એજ રાજાના જેવું ચ, જેણે પોતાના દીકરાના લગ્નનું જમણ કીધું. ^૩ અને લગ્નમાં નહોતરેલાઓને તેડવા સારુ તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ આવવાનું ન ચાલ્યું. ^૪ ફરી તેણે બીજા ચાકરોને મોકલતાં કહ્યું કે, નહોતરેલાઓને કહો, જુઓ, મેં મારું જમણ તૈયાર કીધું છે, મારા બળદ તથા પુષ્ટ જનાવરો કાપ્યાં છે, ને સઘળાં વાના તૈયાર છે, લગ્નમાં આવો. ^૫ પણ તેઓએ તે ગણકાર્યું નહિ; ને પોતપોતાના માર્ગે ગયા, એક પોતાના ખેતરમાં, ને બીજા પોતાને વેપારે ગયો; ^૬ અને બાકીનાઓએ તેના ચાકરોને પકડ્યા, ને તેમનું અપમાન કરીને તેમને મારી નાખ્યા. ^૭ પણ રાજા ગુસ્સે થયો, ને તેણે પોતાનું લશ્કર મોકલીને તે બુનીઓનો નાશ કીધો, ને તેઓનું નગર બાળી નાખ્યું. ^૮ પછી તે પોતાના ચાકરોને કહે છે કે, લગ્નનું જમણ તૈયાર છે અરુ, પણ નહોતરેલા યોગ્ય ન હતા. ^૯ એ માટે તમે રસ્તાઓના નાકા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મળે તેટલાને લગ્નમાં બોલાવો. ^{૧૦} અને તે ચાકરોએ બહાર રસ્તાઓમાં જઈને ભુંડા ભલા જેટલા તેઓને મળ્યા તે સહુગલને એકઠા કીધા, એટલે મેમાનોથી લગ્નની ભરતી થઇ. ^{૧૧} અને મેમાનોને જોવા સારુ રાજા માંહે આવ્યો, ત્યારે તેણે ત્યાં લગ્નનો પોશાક પહેલ્યાં વગરના એક જણને દીઠા. ^{૧૨} ત્યારે તે તેને કહે છે કે, ઓ મિત્ર,

તું લગ્નના પોશાક વિના અહીં કેમ આવ્યો? ને તે અણબોલ્યો રહ્યો. ^{૧૩} ત્યારે રાજાએ ચાકરોને કહ્યું કે, એના હાથ પગ બાંધીને એને બહારના અંધારામાં ફેંકી દો; ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. ^{૧૪} કેમકે તેડેલા ઘણા, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે. ^{૧૫} ત્યારે ફરોશીઓએ જઈને તેને શી રીતે વાતમાં સપડાવવો, એ સંબંધી મનસુબો કીધો. ^{૧૬} પછી તેઓએ પોતાના શિષ્યોને હરોદીઓ સુદ્ધાં તેની પાસે મોકલીને કહાવ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ કે તું સારો છે, ને સાચાઈથી દેવનો માર્ગ શિખવે છે, ને તું કોઈનની દરકાર નથી કરતો, કેમકે માણસોનું મહો તું નથી રાખતો. ^{૧૭} માટે તું શું ધારે છે? કાઈસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ? તે અમને કહે. ^{૧૮} પણ ઇસુએ તેઓની બુંડાઇ જાણીને કહ્યું કે, ઓ ઢોંગીઓ, તમે મારું પરીક્ષણ કેમ કરો છો? ^{૧૯} કરનું નાણું મને દેખાડો. ત્યારે તેઓ એક દીનાર તેની પાસે લાવ્યા. ^{૨૦} ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, આ સુરત તથા લેખ કોનાં છે? ^{૨૧} તેઓ તેને કહે છે કે કાઈસારનાં. ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, જે કાઈસારના તે કાઈસારને, તથા જે દેવનાં તે દેવને ભરી આપો. ^{૨૨} અને એ સાંભળીને તેઓ અચરત થયા, ને તેને મુકીને ચાલ્યા ગયા. ^{૨૩} તે દહાડે સાદુકીઓ, જે કહે છે કે પુનસ્તથાન નથી, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં ^{૨૪} કહ્યું, ઓ ઉપદેશક, મુસાએ કહ્યું છે કે, જે કોઇ નછોરવો મરી જાય, તો તેનો બાઇ તેની બાયડી પરણે, ને પોતાના બાઇને સારું વંશ ઉપજાવે. ^{૨૫} તો અમારામાં સાત બાઇ હતા, ને પહેલો પરણીને મારી ગયો. અને તે નછોરવો છતાં પોતાના બાઇને સારું પોતાની બાયડી મુકી ગયો. ^{૨૬} તે પરમાણે બીજો તથા ત્રીજો સાતમાં સુધી મારી ગયા. ^{૨૭} અને સહુથી છેલ્લી તે બાયડી પણ મારી ગઇ. ^{૨૮} એ માટે પુનસ્તથાનમાં પેલા સાતમાંથી તે કોણની બાયડી થશે? કેમકે તે સહુની થઇ હતી. ^{૨૯} ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, ધર્મલેખો તથા દેવનું પરાક્રમ ન જાણતાં તમે ચુકો છો. ^{૩૦} કેમકે પુનસ્તથાનમાં તેઓ પરણાતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આકાશમાંના દૂતો જેવા છે. ^{૩૧} પણ મુએલાંઓના પુનસ્તથાન સંબંધી દેવે જે તમને કહ્યું તે શું તમે નથી વાંચ્યું? ^{૩૨} કે હું ઉબ્રાહીમનો દેવ તથા ઇસ્હાકનો દેવ, તથા યાકુબનો દેવ છું; તે મુએલાંઓનો દેવ નથી, પણ જીવતાંઓનો છે. ^{૩૩} ત્યારે લોકો એ સાંભળીને તેના બોધથી અચરત થયા. ^{૩૪} અને જ્યારે ફરોશીઓએ સાંભળ્યું કે તેણે સાદુકીઓનું મહો બંધ કીધું ત્યારે તેઓ એકઠા થયા; ^{૩૫} અને તેઓમાંથી એક પંડિતે તેનું પરીક્ષણ કરવા સારું તેને પુછ્યું કે, ^{૩૬} ઓ ઉપદેશક, નિયમશાસ્ત્રમાં કયી આજ્ઞા મોટી છે? ^{૩૭} ત્યારે તેણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ જે તારો દેવ, તે પર તું તારા આખા હૃદયથી, ને તારા આખા જીવથી, ને તારા આખા મનથી પ્રીતિ કર. ^{૩૮} પહેલી ને મોટી આજ્ઞા એ છે. ^{૩૯} અને બીજી એના જેવી એ છે કે જેવી પોતા પર તેવી પોતાના પડોસી પર તું પ્રીતિ કર. ^{૪૦} આ બે આજ્ઞા આખા નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓનો પાયો છે. ^{૪૧} અને ફરોશીઓ એકઠા મળેલા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવું પુછ્યું કે, ^{૪૨} મસીહ સંબંધી તમે શું ધારો છો? તે કોણનો દીકરો છે? તેઓ તેને કહે છે કે, દાઉદનો. ^{૪૩} તે તેઓને કહે છે, તો દાઉદ આત્માવડે તેને પ્રભુ કેમ કહે છે? ^{૪૪} [જેમ કે.] પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે, તારા શત્રુઓને હું તારું પાયાસન કરું ત્યાં સુધી તું મારે જમણે હાથે બેસ. ^{૪૫} હવે જે દાઉદ તેને પ્રભુ કહે છે, તો તે શી રીતે તેનો દીકરો છે? ^{૪૬} અને એક પણ શબ્દનો ઉત્તર આપી શક્યો નહિ, વળી તે દહાડેથી તેને કંઈ પુછવાને કોઇએ છાતી ચલાવી નહિ.

૨૩ ^૧ ત્યારે ઇસુએ લોકોને તથા પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ^૨ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ મુસાના આસન પર બેસે છે; ^૩ એ માટે જે કંઈ તેઓ તમને ફરમાવે, તે કરો તથા પાળો; પણ તેઓના કામ પરમાણે ન કરો, કેમકે તેઓ કહે છે, પણ કરતાં નથી. ^૪ કેમકે ભારે અને ઉચકતા મહા મુસીબત પડે એવા બોજા તેઓ બાંધીને માણસોની આંધો પર ચઢાવે છે, પણ તેઓ પોતે પોતાની એક આંગળીએ તેણે ઉપાડવા ચઢાતા નથી. ^૫ અને લૂ તેઓને જુએ એ હેતુથી તેઓ પોતાના સઘળાં કામ કરે છે; તેઓ પોતાના સ્મરણપત્રોને પહોળાં બનાવે છે, ને પોતાના લુંગડાની કોર વધારે છે. ^૬ વળી જમણાવારોમાં મુખ્ય જગ્યાઓ, તથા સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો, ^૭ તથા ચૌટાઓમાં સલામો, તથા માણસ તેઓને રાબી કહે એ તેઓ ચાહે છે. ^૮ પણ તમે રાબી ન કહેવાઓ; કેમકે એકજ તમારો ગુરુ છે, ને તમે સઘળાં બાઇ છો. ^૯ અને પૃથ્વી પર તમે કોઈને તમારો બાપ ન કહો, કેમકે એક જે આકાશમાં, તે તમારો બાપ છે. ^{૧૦} અને તમે સ્વામી ન કહેવાઓ, કેમકે એક, જે ખરીસ્ત, તે તમારો સ્વામી છે. ^{૧૧} પણ તમારામાં જે મોટો તે તમારો સેવક થાય. ^{૧૨} અને જે કોઇ પોતાને ઉચો કરશે, તે નીચો કરાશે; ને જે કોઇ પોતાને નીચા કરશે, તે ઉચો કરાશે. ^{૧૩} અને, ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય લોકોની સામે તમે બંધ કરો

છો; કેમકે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જે પેસે છે તેઓને તમે પેસવા દેતાં નથી. ^{૧૪} [[અને, ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે વિધવાઓના ઘરો તમે ખાઇ જાઓ છો, ને ઢોંગી લાંબી પુસ્ત્રોનાઓ કરો છો; તે સારુ તમે વિશેષ દંડ ભોગવશો]]. ^{૧૫} ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે એક શિષ્ય કરવા સારુ સમુદર તથા પૃથ્વી ફરી વળો છો; ને તે થાય છે ત્યારે તમે તેને પોતા કરતાં બમણો નરકનો દીકરો બનાવો છો. ^{૧૬} ઓ આંધળા દોરનારાઓ, તમે અફસોસ છે; તમે કહો છો કે, જો કોઇ મંદિરના સમ ખાય, તો તેમાં કંઈ નહિ, પણ જો કોઇ મંદિરના સોનાના સમ ખાય તો તે બંધાયલો છે. ^{૧૭} ઓ મૂર્ખો તથા આંધળાઓ, વિશેષ મોટું કયું? સોનું કે સોનાને પવિત્ર કરનારું મંદિર? ^{૧૮} અને, જો કોઇ હોમવેદીના સમ ખાય તો તેમાં કંઈ નહિ, પણ જો કોઇ તે પરના અર્પણના સમ ખાય તો તે તેથી બંધાયલો છે. ^{૧૯} ઓ આંધળાઓ, વિશેષ મોટું કયું? અર્પણ કે અર્પણને પવિત્ર કરનારી હોમવેદી? ^{૨૦} એ માટે જે કોઇ હોમવેદીના સમ ખાય છે, તે તેના તથા જે સઘળાં તે પર છે તેના પણ સમ ખાય છે. ^{૨૧} અને જે કોઇ મંદિરના સમ ખાય છે, તે તેના તથા તેમાં જે રહે છે તેના પણ સમ ખાય છે. ^{૨૨} અને જે આકાશના સમ ખાય છે, તે દેવના આસનના તથા તે પર બિરાજનારના પણ સમ ખાય છે. ^{૨૩} ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે કુદનાનો તથા સૂવાનો તથા જીરાનો દસમો ભાગ તમે આપો છો; પણ નિયમશાસ્ત્રની ભારે વાતો, એટલે ન્યાયકરણ તથા દયા તથા વિશ્વાસ, તમે પડતાં મુક્યા છે; તમારે આ કરવાં, ને એ ન મુકવા જોઈતાં હતાં. ^{૨૪} ઓ આંધળા દોરનારાઓ, તમે મરદખરને ગાળી કાઢો છો, પણ ઉત્તરને ગળી જાઓ છો. ^{૨૫} ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે થાળી વાટકો બહારથી શુદ્ધ કરો છો, પણ માંહે જીવમ તથા અન્યાય ભરેલા છે. ^{૨૬} ઓ આંધળા ફરોશી, તું પહેલાં થાળી વાટકો માંહેથી શુદ્ધ કર, કે તે બહારથી પણ શુદ્ધ થઇ જાય. ^{૨૭} ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે ધોળેલી કબરના જેવા તમે છો, જે બહારથી શોભાયમાન દેખાય છે ખરી, પણ માંહે મુડદાંનાં હાડકાંએ તથા હરેક અશુદ્ધ પણાએ ભરેલી છે. ^{૨૮} તેમ તમે પણ માણસોની આગળ બહારથી ન્યાયી દેખાઓ છો ખરા, પણ માંહેથી ઢોંગે તથા બુંડાઇએ ભરેલા છો. ^{૨૯} ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે ભવિષ્યવાદીઓની કબરો બાંધો છો, ને ન્યાયીઓની કબરો સણગારો છો; ^{૩૦} ને કહો છો કે, જો અમે અમારા બાપદાદાઓના દિવસોમાં હોત તો તેઓની સાથે ભવિષ્યવાદીઓના ખૂનમાં અને ભાગીયાન થાત. ^{૩૧} એથી તમે પોતે સંબંધી સાક્ષી આપો છો કે ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખનારાઓના દીકરા તમે છો. ^{૩૨} તો તમારા બાપદાદાઓનું માપ ભરી ડો. ^{૩૩} ઓ સર્પો, સાપોના વંશ, નરકના દંડથી તમે શી રીતે બચશો? ^{૩૪} એ માટે, જુઓ, ભવિષ્યવાદીઓને તથા જ્ઞાનીઓને તથા શાસ્ત્રીઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું, ને તમે તેઓમાંના કેટલાએકને મારી નાખશો, ને વધસ્તંભે જડશો, ને તેઓમાંના કેટલાએકને તમારાં સભાસ્થાનોમાં કોરડા મારશો, ને નગરે નગર તેઓની પુઠે લાગશો; ^{૩૫} કે ન્યાયી હાબેલના લોહીથી તે બારખીઆના દીકરા જાખરીઆ, જેણે મંદિરની તથા હોમવેદીની વચ્ચે તમે મારી નાખ્યો હતો, તેના લોહી સુધી જે બધા ન્યાયીઓનું લોહી પૃથ્વી પર વહેવડાવ્યું હતું, તે તમ પર આવે. ^{૩૬} હું તમને અચિત કહું છું કે, એ બધું આ પેઠી પર આવશે. ^{૩૭} ઓ યરુશાલેમ, યરુશાલેમ, ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખનાર, ને તારી પાસે મોકલેલાઓને પથ્થરે મારનાર! જેમ મરઘી પોતાનાં બચાંને પાંખો તળે એકઠાં કરે છે, તેમ તારાં છોકરાને એકઠા કરવાનું મેં કેટલી વાર યાહ્યું, પણ તમે યાહ્યું નહિ! ^{૩૮} જુઓ, તમારે સારુ તમારું ઘર ઉજડ મુકાયું છે. ^{૩૯} કેમકે હું તમને કહું છું કે, પ્રભુને નામે જે આવે છે તે અશીર્વાદિત છે, એવું કહેશો ત્યાં સુધી હવેથી તમે મને નહિજ દેખશો.

૨૪ ^૧ આને ઇસુ મંદિરમાંથી નીકળીને માર્ગે ચાલતો હતો, ત્યારે તેના શિષ્યો તેને મંદિરના બાંધકામો દેખાડવાને પાસે આવ્યા. ^૨ ત્યારે તેણે ઉત્તર દેતાં તેઓને કહ્યું કે, શું તમે એ બધા નથી દેખતાં? હું તમને અચિત કહું છું કે, પાડી નહિ નંખાય, એવો એક પણ પથ્થર બીજા ઉપર અહીં રહેવા દેવાશે નહિ. ^૩ પછી જૈતુનના પહાડ પર તે બેઠો હતો, ત્યારે શિષ્યોએ એકાંતમાં તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, એ બહુ ક્યારે થશે? ને તારા આવવાની તથા જગતના અંતની શી નિશાની થશે? તે અમને કહે. ^૪ ત્યારે ઇસુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, તમને કોઇ ભુલાવામાં ન નાખે, માટે સાવધાન રહો. ^૫ કેમકે મારે નામે ઘણા એમ કહેતા આવશે કે, હું તે ખરીસ્ત છું; ને ઘણાને ભુલાવામાં નાખશે. ^૬ અને લડાઈઓ તથા લડાઈઓની અફવા તમે સાંભળશો, ત્યારે જોજો, ગભરાતા ના; કેમકે એ બધું થવાની અગત્ય છે, પણ તેટલેથી અંત નહિ આવે. ^૭ કેમકે પ્રજા પ્રજા વિરુદ્ધ તથા રાજ્ય

રાજ્ય વિરુદ્ધ ઉઠશે, ને દુકાળો તથા મરકીઓ તથા ઠેકાણે ઠેકાણે ધરતીકંપો થશે. ૮ પણ એ બધા તો દુઃખોના આરંભ છે. ૯ ત્યારે તેઓ તમને વિપત્તિમાં નાખશે, ને તમને મારી નાખશે, ને મારા નામને લીધે સઘળી પ્રજાઓ તમારો દ્રેષ કરશે. ૧૦ અને તે વેળા ઘણા ઠોકર ખાશે, ને એક બીજાને પરસ્વાધીન કરાવશે, ને એક બીજા પર વૈર કરશે. ૧૧ અને જુઠા ભવિષ્યવાદીઓ ઘણા ઉઠશે, ને ઘણાને ભુલાવામાં નાખશે, ૧૨ અને અન્યાય વધી જવાના કારણથી ઘણાખરાનો પ્રેમ થંડો થઇ જશે. ૧૩ પણ અંત સુધી જે ટકશે તે તારણ પામશે. ૧૪ અને સર્વ પ્રજાઓને સાક્ષી થવા સારુ રાજ્યની આ સુવાર્તા અખા જંગતમાં પ્રગટ કરાશે; ને ત્યારે અંત આવશે. ૧૫ એ માટે ઉજડની અમંગળપણા [ની નિશાણી] જે સંબંધી દાનીએલ ભવિષ્યવાદીએ કહેલું છે, તેને જ્યારે તમે પવિત્ર જગ્યાએ ઉભેલી જુઓ (જે વાંચે તે સમજે), ૧૬ ત્યારે જેઓ યહુદાઈમાં હોય તેઓ પહાડો પર નાસી જાય; ૧૭ ધાબા પર જે હોય તે પોતાના ઘરમાંનો સામાન લેવાને ન ઉતરે; ૧૮ ને ખેતરમાં જે હોય તે પોતાનું લુગડું લેવાને પાછો ન ફરે. ૧૯ અને તે દહાડાઓમાં જેઓ ગર્ભવતી હોય, તથા જેઓ ધવાડતી હોય, તેઓને અફસોસ છે. ૨૦ પણ તમારુ નાસવું શીયાળામાં કે વિશરામવારે ન થાય તે માટે તમે પ્રાર્થના કરો. ૨૧ કેમકે તે વેળા એવી મોટી વિપત્તિ આવી પડશે કે, તેવી જંગતના આરંભથી હમણાં સુધી થઇ નથી, ને કદી થશે પણ નહિ. ૨૨ અને જો તે દહાડા ઓછા કરવામાં ન આવત તો કોઇ માણસ બચી ન શકત; પણ પસંદ કરેલાઓની ખાતર તે દહાડા ઓછા કરાશે. ૨૩ ત્યારે જો કોઇ તમને કહેશે કે, જુઓ, ખરીસ્ત અહીં અથવા ત્યાં છે, તો તમે માનતા ના; ૨૪ કેમકે જુઠા ખરીસ્ત તથા જુઠા ભવિષ્યવાદીઓ ઉઠશે, ને એવા મોટા ચમત્કાર તથા અદ્ભુત કૃત્યો દેખાડશે કે જો બની શકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તે ભુલાવામાં નાખશે. ૨૫ જુઓ, મેં અગાઉથી તમને કહ્યું છે. ૨૬ એ માટે જો તેઓ તમને કહે કે, જુઓ, તે રાનમાં છે, તો બહાર ના જતા; જુઓ, તે ઓરડીઓમાં છે, તો ના માનતા. ૨૭ કેમકે જેમ વિજળી પૂર્વથી નીકળીને પશ્ચિમ સુધી ચમકે છે, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું થશે. ૨૮ જ્યાં મુડું હોય, ત્યાં ગીધો એકઠાં થશે. ૨૯ અને તે દહાડાઓની વિપત્તિ પછી, તરત સુરજ અંધકારરુપ થઇ જશે, ને ચંદ્ર પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ને આકાશથી તારા ખરશે, ને આકાશનાં પરાક્રમો હલાવાશે. ૩૦ અને ત્યારે માણસના દીકરાની નિશાની આકાશમાં દેખાશે, ને ત્યારે પૃથ્વી પરનાં સઘળાં કુળો શોક કરશે; અને માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મોટા મહિમામાં આકાશના મેઘ પર આવતો તેઓ દેખશે. ૩૧ અને રણશિંગડાડાના મોટા આવાજ સહિત તે પોતાના દૂતોને મોકલાશે, ને તેઓ ચારે દિશામાંથી આકાશના એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે. ૩૨ હવે અંજીરી પરથી તેનું દૃષ્ટાંત શીખો. જ્યારે તેની ડાળી કુમળી થઇ હોય છે, ને પાંદડા ફુટી નીકળે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાળો પાસે આવ્યો છે. ૩૩ એમજ તમે પણ જ્યારે તે બધાં થતાં જુઓ, ત્યારે તમારે જાણવું કે તે પાસે બારણા આગળજ છે. ૩૪ હું તમને અચિત કહું છું કે, એ બધાં પુરા થશે ત્યાં સુધી આ પેઠી ગુજરી નહિ જશે. ૩૫ આકાશ તથા પૃથ્વી જતાં રહેશે, પણ મારી વાતો જતી રહેશે નહિ. ૩૬ પણ તે દહાડા તથા તે ઘડી સંબંધી બાપ વગર કોઇ પણ જાણતો નથી, આકાશના દૂતો નહિ ને દીકરો પણ નહિ. ૩૭ ને જેમ ગુહુના સમયમાં થયું, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે. ૩૮ કેમકે જેમ જલપ્રલયની અગાઉ ગુહુ વહાણમાં ચઢી બેઠો ત્યાં સુધી તેઓ ખાતાં પીતા, ને પરણતા પરણાવતા હતા; ૩૯ અને જલપ્રલય આવીને સહુને તાણી લઇ ગયો, ત્યાં સુધી તેઓ ન સમજ્યા, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે. ૪૦ તે વખત બે માણસ ખેતરમાં હશે, એક લેવાશે ને બીજો પડતો મુકાશે. ૪૧ બે સ્ત્રીઓ ઘંટીએ દળતી હશે, એક લેવાશે ને બીજી પડતી મુકાશે. ૪૨ માટે જંગતના રહો, કેમકે તમારો પ્રભુ કયે દિવસે આવશે એ તમે જાણતા નથી. ૪૩ પણ એ જાણો કે ચોર કયે પહોરે આવશે, એ જો ઘરઘણી જાણતો હોત, તો તે જંગતો રહેત, ને પોતાના ઘરમાં ખાતર પાડવા ન દેત. ૪૪ એ માટે તમે પણ તૈયાર રહો; કેમકે જે ઘડીએ તમે ધારતા નથી તે ઘડીએ માણસનો દીકરો આવશે. ૪૫ તો જે યાકરના ઘણીએ પોતાના ઘરનાંને શોક વખતે ખાવાનું આપવા સારુ પોતાના ઘરનો કારભારી ઠરાવ્યો છે, તે વિશ્વાસુ તથા ભુદ્ધિવાન યાકર કોણ છે? ૪૬ જેને તેનો ઘણી આવીને એમ કરતો દેખશે તે યાકરને ધન્ય છે. ૪૭ હું તમને અચિત કહું છું કે, તે તેને પોતાની બધી સંપત્તિઓ કારભારી ઠરાવશે. ૪૮ પણ જો તે ભુંડો યાકર પોતાના મનમાં કહેશે કે, મારો ઘણી આવતાં વાર લગાડે છે; ૪૯ ને તે બીજા યાકરને મારવા તથા છાકટાઓની સાથે ખાવા તથા પીવા લાગશે, ૫૦ તો જે દહાડે તે તેની વાત જોતો નથી, ને જે ઘડી તે જાણતો નથી, તેમાં તે યાકરનો ઘણી આવશે; ૫૧ ને તેને કાપી નાખશે, ને તેનો ભાગ ઢોંગીઓની સાથે ઠરાવશે; ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે.

૨૫^૧ તો આકાશના રાજ્યને દસ કુમારિકાઓની ઉપમા અપાશે, કે જે પોતપોતાની મશાલો લઈને વરને મળવા સારુ બહાર ગઈ. ^૨ અને તેઓમાંની પાંચ મૂર્ખ ને પાંચ બુદ્ધિવાન હતી. ^૩ કેમકે મૂર્ખીઓએ પોતાની મશાલો લીધી, ત્યારે તેઓએ સાથે તેલ ન લીધું. ^૪ પણ બુદ્ધિવંતીએ પોતાની મશાલો સાથે પોતાની કુપ્પીમાં તેલ લીધું. ^૫ અને વરને વાર લાગી એટલામાં તે સર્વ ઝોકાં બાઇને ઉઘી ગઈ. ^૬ અને અરથી સત્તરે બૂમ પડી કે, જુઓ, વર આવે છે, તેને મળવાને નીકળો. ^૭ ત્યારે તે સઘળી કુમારિકાઓએ ઉઠીને પોતપોતાની મશાલો તૈયાર કરીધી. ^૮ અને મૂર્ખીઓએ બુદ્ધિવંતીને કહ્યું કે, તમારા તેલમાંથી અમને આપો, કેમકે અમારી મશાલો ઢોલવાઇ જાય છે. ^૯ પણ બુદ્ધિવંતીએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે કદાચને અમને તથા તમને પુરુ નહિ પડશે, માટે તમે વેચનારાઓની પાસે જાઓ, ને પોતપોતાને સારુ વેચાતું લો. ^{૧૦} અને તેઓ વેચાતું લેવા ગઈ એટલામાં વર આવી પહોંચ્યો, ને જેઓ તૈયાર હતી તેઓ તેની જોડે લગ્નજમણાં ગઈ, ને બારણું બંધ કરવામાં આવ્યું. ^{૧૧} પછી તે બીજી કુમારિકાઓએ આવીને કહ્યું કે, ઓ સ્વામી, સ્વામી, અમારે સારુ ઉઘાડ. ^{૧૨} પણ તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું, હું તમને ખચિત કહું છું કે હું તમને નથી ઓળખતો. ^{૧૩} માટે તમે જાગતા રહો, કેમકે તે દહાડો અથવા ઘડી તમે જાણતા નથી. ^{૧૪} કેમકે [તેનું આવવું] એક માણસના જેવું છે, જેણે પરદેશ જતાં પોતાના ચાકરોને બોલાવીને પોતાની સંપત્તિ તેઓને સોંપી. ^{૧૫} એકને તેણે પાંચ હજાર તાલંત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, હરેકને પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે આપ્યું; ને તે પરદેશ ગયો. ^{૧૬} પછી જેને પાંચ તાલંત મળ્યા હતા, તે તરત જઈને તેથી વેપાર કરીને બીજા પાંચ તાલંત કમાયો. ^{૧૭} તેમજ જેને બે, તે પણ બીજા બે કમાયો. ^{૧૮} પણ જેને એક મળ્યો હતો તેણે જઈને બોંચ ઓદીને પોતાના ઘણીનું નાણું દાટી મુક્યું; ^{૧૯} અને લાંબી મુદત પછી તે ચાકરોનો ઘણી આવે છે, ને તેઓ પાસેથી હિસાબ લે છે. ^{૨૦} ત્યારે જેને પાંચ તાલંત મળ્યા હતા તે બીજો પાંચ તાલંત પણ લેતો આવ્યો, ને કહ્યું કે, પ્રભુ, તે મને પાંચ તાલંત સોંપ્યા હતા; જો, હું તે ઉપરાંત બીજા પાંચ તાલંત કમાયો. ^{૨૧} ત્યારે તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, શાબાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસુ થયો છે; હું તને ઘણા પર ઠરાવીશ, તું તારા પ્રભુના આનંદમાં પેસ. ^{૨૨} અને જેને બે તાલંત મળ્યા હતા, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, તે મને બે તાલંત સોંપ્યાં હતા; જો, હું તે ઉપરાંત બીજા બે તાલંત કમાયો. ^{૨૩} તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, શાબાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસુ થયો છે; હું તને ઘણા પર ઠરાવીશ, તું તારા પ્રભુના આનંદમાં પેસ. ^{૨૪} પછી જેને એક તાલંત મળ્યો હતો, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, જ્યાં તે નથી વાવ્યું ત્યાંથી તું કાપનાર, ને જ્યાં તે નથી વેચ્યું ત્યાંથી તું એકઠું કરનાર છે, એવો કરડો માણસ મેં તને જાણ્યો. ^{૨૫} માટે હું બીધો, ને જઈને તારા તાલંતને મેં બોંચમાં દાટી મુક્યો; જો, જે તારું તે તને પહોંચ્યો છે. ^{૨૬} અને તેના પ્રભુએ ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, અરે ભુંડા તથા આળસી ચાકર, જ્યાં મેં નથી વાવ્યું ત્યાંથી હું કાપું છું, ને જ્યાં મેં નથી વેચ્યું ત્યાંથી હું એકઠું કરું છું એમ તું જાણ્યું હતું. ^{૨૭} તો મારું નાણું તારે શાહુકારોને આપવું જોઈતું હતું કે હું આવીને વ્યાજ સુદ્ધાં મારું પામત. ^{૨૮} એ માટે એની પાસેથી તાલંત લઈને જેની પાસે દસ તાલંત છે તેને આપો. ^{૨૯} કેમકે જેની પાસે છે તે દરેકને અપાશે, ને તેનું ઘણું થશે; પણ જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઇ લેવામાં આવશે. ^{૩૦} અને તે નકામા ચાકરને બહારના અંધકારમાં કાઢી મુકો, ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. ^{૩૧} અને જ્યારે માણસનો દીકરો પોતાના મહિમામાં સર્વ પવિત્ર દૂતો સુદ્ધાં આવશે, ત્યારે તે પોતાના મહિમાના રાજ્યાસન પર બેસશે. ^{૩૨} અને સર્વ લોક તેની આગળ એકઠા કરાશે; ને જેમ ઘેટાંપાળક ઘેટાંને બકરાંથી જુદાં પાડે છે, તેમ તે તેઓને એક બીજાથી જુદા પાડશે. ^{૩૩} અને ઘેટાંને તે પોતાને જમણે હાથે. પણ બકરાંને ડાબે હાથે રાખશે. ^{૩૪} ત્યારે રાજા પોતાની જમણી તરફનાઓને કહેશે કે, મારા બાપના આશીર્વાદિતો, તમે આવો, જે રાજ્ય જગતનો પાયો નાખ્યા અગાઉ તમારે સારુ તૈયાર કરીધેલું છે તેનો વારસો લો. ^{૩૫} કેમકે હું ભૂલ્યો હતો, ત્યારે તમે મને બાવાનું આપ્યું; હું તરસ્યો હતો, ત્યારે તમે મને [પાણી] પાડ્યું; હું પારકો હતો; ત્યારે તમે મને પરોણો રાખ્યો; ^{૩૬} હું નાગો હતો, ત્યારે તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં; હું માંદો હતો, ત્યારે તમે મને જોવા આવ્યા; હું ક્રેદમાં હતો, ત્યારે તમે મારી પાસે આવ્યા. ^{૩૭} ત્યારે ન્યાયીઓ તેને ઉત્તર દેતાં કહેશે કી, પ્રભુ, ક્યારે અમે તને ભૂલ્યો દેખીને બવાડ્યું, અથવા તરસ્યો દેખીને પાણી પાડ્યું? ^{૩૮} ને ક્યારે અમે તમે પારકો દેખીને પરોણો રાખ્યો, અથવા નાગો દેખીને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં? ^{૩૯} અને ક્યારે અમે તને માંદો અથવા ક્રેદમાં જોઈને તારી પાસે આવ્યા? ^{૪૦} ત્યારે રાજા ઉત્તર દેતાં તેઓને કહેશે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, આ મારા ભાઈઓમાંના બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કીધું એટલે મને કીધું.

૪૧ પછી ડાબી તરફનાઓને પણ તે કહેશે કે, ઓ શાપિતો, જે સર્વકાલિક અગ્નિ શેતાન તથા તેના દૂતોને સારુ તૈયાર કીધેલા છે, તેમાં તમે મારી આગળથી જાઓ. ૪૨ કેમકે હું ભૂખ્યો હતો, પણ તમે મને ખાવનું આપ્યો નહિ, હું તરસ્યો હતો, પણ તમે મને [પાણી] પાચું નહિ; ૪૩ હું પારકો હતો, પણ તમે મને પરોણો રાખ્યો નહિ; નાગો હતો, પણ તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં નહિ; માંદો તથા કંદમાં હતો, પણ તમે મને જોવા આવ્યા નહિ. ૪૪ ત્યારે તેઓ પણ ઉત્તર દેતાં કહેશે કે, પ્રભુ, ક્યારે અમે તને ભૂખ્યો, કે તરસ્યો, કે પારકો, કે નાગો, કે માંદો કે કંદમાં દેખીને તારી સેવા નહિ કીધી? ૪૫ ત્યારે તે તેઓને ઉત્તર દેતાં કહેશે કે, હું તમને અચિત કહું છું કે, આ બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કીધું નહિ, એટલે મને કીધું નહિ. ૪૬ અને તેઓ સર્વકાલિક શાસનમાં જશે, પણ ન્યાયીઓ સર્વકાલિક જીવનમાં [જશે].

૨૬ ૧ અને ઇસુએ એ સર્વ વાતો પુરી કીધી ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, ૨ તમે જાણો છો કે બે દહાડા પછી પાસ્ખા પર્વ છે; અને માણસના દીકરો વધસ્તંભે જડાવા સારુ પરસ્વાધીન કરાય છે. ૩ ત્યારે મુખ્ય યાજકો તથા લોકોનાં વડીલો કાયાફા નામે પ્રમુખ યાજકની કચેરીના એકઠા થયા. ૪ અને ઇસુને કપટથી પકડીને મારી નાખવ માટે મનસુબો કીધો. ૫ પણ તેઓએ કહ્યું કે, પર્વમાં નહિ, રખે લોકોમાં ગડબડ થાય. ૬ અને ઇસુ બેથાનીઆમાં સીમોન કોટીઆના ઘરમાં હતો. ૭ ત્યારે અતિ મૂલ્યવાન અત્તરની સંગેમરમરની ડબ્બી લઈને એક બાયડી તેની પાસે આવી, ને તે જમવા બેઠો હતો ત્યારે તેના માથા પર તેણીએ તે રેડ્યું. ૮ પણ તેનાં શિષ્યોએ તે દીકું ત્યારે તેઓને ગુસ્સે થઈને કહ્યું કે, એ નુકસાન શા માટે? ૯ કેમકે એ અત્તર ઘણું મૂલ્યે વેચાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત. ૧૦ ત્યારે ઇસુએ એ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, એ બાયડીને તમે કેમ સતાવો છો? કેમકે એણે તો મારા પરત્યે ઉત્તમ કામ કીધું છે. ૧૧ કેમકે દરિદ્રી સદા તમારી સાથે છે, પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. ૧૨ તેણે એ અત્તર મારી શરીર પર રેડ્યું એ તો મારા દટાવાણી તૈયારીને સારુ તેણે કીધું. ૧૩ હું તમને અચિત કહું છું કે, આ સુવાર્તા આખા જગતમાં જ્યાં કહી પરસિદ્ધ કરાશે ત્યાં એણે જે કીધું છે તે પણ એના સંભારણાને સારુ કહેવાશે. ૧૪ ત્યારે યહુદા ઇસકારીઓત કહેવાએલા તે બારમાંના એકે મુખ્ય યાજકોની પાસે જઈને ૧૫ કહ્યું કે, તેને હું તમારે સ્વાધીન કરું તો તમે મને શું આપવા રાજી છો? ને તેઓને તેને ત્રીસ રૂપીઆ તોળી આપ્યા. ૧૬ અને ત્યારથી તેણે તેને પરસ્વાધીન કરવાનો લાગ શોધ્યા કીધો. ૧૭ અને બેખમીર રોટલીના [પર્વને] પહેલે દહાડે શિષ્યોએ ઇસુની પાસે આવીને કહ્યું કે, મે તારે વાસ્તે પાસ્ખા કાવાની ક્યાં તૈયારી કરીએ? તારી શી ઈચ્છા છે? ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, નગરમાં ફલાણી પાસે જઈને તેને કહો, ઉપદેશક કહે છે કે મારો સમય પાસે આવ્યો છે, હું મારા શિષ્યો સુદ્ધાં તારે ઘેર પાસ્ખા પાળીશ. ૧૯ અને ઇસુએ શિષ્યોને જેવી આજ્ઞા આપી હતી, તેવું તેઓને કીધું, ને પાસ્ખા તૈયાર કીધું. ૨૦ અને સાંજ પડી ત્યારે બાર શિષ્યોની સાથે તે જમવા બેઠો. ૨૧ અને તેઓ જમતા હતા ત્યારે તેણે કહ્યું, હું તમને અચિત કહું છું કે, તમારામાંનો એક મને પરસ્વાધીન કરશે. ૨૨ ત્યારે તેઓ ઘણા શોકાતુર થયા, ને તેઓમાંનો હરેક તેને કહેવા લાગ્યો કે, પ્રભુ, શું તે હું છું? ૨૩ અને તેણે ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, જેણે મારી સાથે ઘાળીમાં હાથ ઘાલ્યો છે તેજ મને પરસ્વાધીન કરશે. ૨૪ માણસના દીકરા સંબંધી જેમ લખ્યું છે તેમ તે જાય છે ખરો; પણ જે માણસથી માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય છે, તેને અફસોસ છે; જો તે માણસ જન્મ્યો ન હોત, તો તેને માટે સારુ હોત. ૨૫ ત્યારે તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહુદાએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું, રાબી, શું તે હું છું? તેણે તેને કહે છે કે, તે પોતેજ કહ્યું. ૨૬ અને તેઓ ભોજન કરતાં હતા ત્યારે ઇસુએ રોટલી લઈને, તથા આશીર્વાદ માગીને ભાંગી, ને શિષ્યોને આપીને કહ્યું કે, લો, ખાઓ, એ મારું શરીર છે. ૨૭ અને તેણે વાટકો લઈને તથા સ્તુતિ કરીને તેઓને આપતાં કહ્યું કે, તમે સહુ એમાંનું પીઓ. ૨૮ કેમકે એ [નવો] કરારનું મારું લોહી છે, જે પાપોની માફકીને અર્થે ઘણાઓને સારુ વહેવડાવવામાં આવે છે. ૨૯ અને હું તમને કહું છું કે, હું મારા બાપના રાજ્યમાં તમારી સાથે નવો પીશે, તે દહાડા સુધી દ્રાક્ષરસ હવેથી હું પીનારજ નથી. ૩૦ અને તેઓ ગીત ગાયા પછી જૈતુનના પહાડ પર બહાર ગયા. ૩૧ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તમે સહુ આજ રાત્રે મારા સંબંધી ઠોકર ખાશો; કેમકે એમ લખ્યું છે કે હું ઘેટાંપાળકને મારીશ, ને ટોળાનાં ઘેટાં વિખેરાઈ જશે. ૩૨ પણ મારા ઉદ્યા પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ૩૩ ત્યારે પીતરે ઉત્તર દેતાં તેને કહ્યું કે, જો બધા તારા સંબંધી ઠોકર ખાશે, તોપણ હું કદી ઠોકર નહિ ખાઈશ. ૩૪ ઇસુએ તેને કહ્યું, હું તને અચિત કહું છું કે, આજ રાત્રે મરઘો બોલ્યા અગાઉ, ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ. ૩૫ પીતર તેને કહે છે કે, જો તારી સાથે મારે મરવું પડે તોપણ હું તારો

નકાર નહિજ કરીશ. ^{૩૬} ત્યારે ઇસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાને નામે એક ઠેકાણે આવે છે, ને શિષ્યોને કહે છે કે, હું પણ જઈને પ્રાર્થના કરું ત્યાં સુધી તમે અહીં બેસો. ^{૩૭} અને પીતરને તથા ઝબદીના બે દીકરાને સાથે લઈને પોતે શોકાતુર તથા ઉદાસ થવા લાગ્યો; ^{૩૮} ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, મારો જીવ મારવા જેવો ઘણો શોકાતુર છે, તમે અહીં રહીને મારી સાથે જાગતા રહો. ^{૩૯} પછી તેણે થોડે આઘે જઈને ઉઘે મઠોડે પડીને પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું કે, ઓ મારા બાપ, જો બની શકે તો આ વાટકો મારાથી દૂર કર; તોપણ મારી ઈરછા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઈરછા પ્રમાણે થાઓ. ^{૪૦} પછી શિષ્યોની પાસે તે આવે છે, ને તેઓને ઉઘતા દેખીને પીતરને કહે છે, શું તમે એક ઘડી પણ મારી સાથે જાગતા રહી નથી શકતા? ^{૪૧} તમે જાગતા રહો ને પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમાં ન આવો; આત્મા તત્પર છે બરો, પણ શરીર અબળ છે. ^{૪૨} વળી બીજી વાર તેણે જઈને પ્રાર્થના કહ્યું, ઓ મારા બાપ, જો આ વાટકો મારા પીઠા વગર મારી પાસેથી દૂર થઈ ન શકે તો તારી ઈરછા થાય. ^{૪૩} ત્યારે તેણે બીજી વાર આવીને તેઓને ઉઘતા દીઠા; કેમકે તેઓની આંખો [ઉઘતી] બારે થઈ હતી. ^{૪૪} અને તે ફરીથી તેઓને મુકી ગયો, ને ત્રીજી વાર તેજ વાત કહેતાં તેણે પ્રાર્થના કરી. ^{૪૫} ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓને કહે છે કે, હવે ઉઘ્યા કરો, ને આરામ લો; જુઓ, ઘડી પાસે આવી છે, ને માણસનો દીકરો પાપીઓના હાથમાં પરસ્વાધીન કરાયા છે. ^{૪૬} ઉઠો આપણે જઈએ; જુઓ, મને જે પરસ્વાધીન કરે છે તે પાસે આવ્યો છે. ^{૪૭} અને તે હજી બોલતો હતો, એટલામાં જુઓ, તે બારમાંનો એક, એટલે યહુદા, આવ્યો; ને તેની જોડે મુખ્ય યાજ્ઞકોની તથા લોકોનાં વડીલોની પાસેથી ઘણા લોક તરવારો તથા સોટા લઈને આવ્યા. ^{૪૮} હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને નિશાની આપી હતી કે, હું જેને યુમીશ તેજ તે છે; તેને પકડી લેજો. ^{૪૯} અને તરત તેણે ઇસુની પાસે આવીને કહ્યું, રાબી સલામ' ને તેને યુમ્યો; ^{૫૦} ને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, મિતર, જે કરવાને તું આવ્યો છે તે કર. ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને, ઇસુ પર હાથ નાખીને, તેને પકડી લીધો. ^{૫૧} પછી જુઓ, ઇસુના સાથીઓમાંના એકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની તરવાર કાઢી, ને પ્રમુખ યાજ્ઞકના ચાકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાખ્યો. ^{૫૨} ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે કે, મારી તરવાર તેનાં મ્યાનમાં પાછી ધાલ; કેમકે જે સઘળાં તરવાર પકડે છે તેઓ તરવારથી નાશ પામશે. ^{૫૩} શું તું ધારે છે કે હું એવો શકિતમાન નથી કે જો બાપની પાસે માગું, તો તે હમણાંજ દૂતોની બાર ફોજ કરતાં વધારે મારી પાસે મોકલી દેશે નહિ? ^{૫૪} તો જે ધર્મલેખો [માં લખેલું છે] કે એવું થવું જોઈએ, તે કેમ પુરું થશે? ^{૫૫} તેજ વેળા ઇસુએ લોકોને કહ્યું કે, તમે તરવારો તથા સોટા લઈને જેમ યોરને તેમ મને પકડવા નીકળી આવ્યા છો શું? હું રોજ મંદિરમાં બેસીને બોધ કરતો હતો; ને તમે મને પકડ્યો નહતો; ^{૫૬} પણ ભવિષ્યવાદીઓના લેખો પુરા થાય માટે આ બધું થયું છે. ત્યારે બધા શિષ્યો તેને મુકીને નાઠા. ^{૫૭} પછી જેઓએ ઇસુને પકડ્યો હતો, તેઓ જ્યાં શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો એકઠા થયા હતા ત્યાં કાઢાયા પ્રમુખ યાજ્ઞકની પાસે તેને લઈ ગયા. ^{૫૮} અને પીતર આઘો આઘો તેની પાછળ પ્રમુખ યાજ્ઞકની કચેરી સુધી ચાલ્યો, ને માંહે જઈને પરિણામ જોવાને ભાલદારોની સાથે બેઠો. ^{૫૯} અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા આખી ન્યાયસભાએ, ઇસુને મારી નાખવાને, તેની વિરુદ્ધ જુઠી શાહેદી શોધી; ^{૬૦} અને જો કે ઘણા જુઠા સાક્ષી આવ્યા, તોપણ તે ન જડી; પણ પાછળથી બે આવીને ^{૬૧} બોલ્યા કે, એણે કહ્યું, હું દેવના મંદિરને પાડી નાખવાને તથા ત્રણ દહાડામાં તેને પાછું બાંધવાને સમર્થ છું. ^{૬૨} ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે ઉભા થઈને તેને કહ્યું, શું તું કંઈ ઉત્તર નથી દેતો? એઓ તારી વિરુદ્ધ શી શાહેદી આપે છે. ^{૬૩} પણ ઇસુ ઇનારો રહ્યો. ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે તેને કહ્યું, હું તને જીવતા દેવના સમ ધાલું છું કે, દેવનો દીકરો જે ખરીસ્ત તેજ તું છે કે નહિ, એ અમને કહે. ^{૬૪} ઇસુ તેને કહે છે કે, તેજ કહ્યું, પરંતુ હું તમને કહું છું કે, હવે પછી માણસના દીકરાને પરાક્રમના જમણા હાથ પર બેઠેલો તથા આકાશના મેઘો પર આવતો તમે દેખશો. ^{૬૫} ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે પોતાના લૂગાં ફાડીને કહ્યું કે, એણે દુર્ભાષણ કર્યું છે; આપણને બીજા શાહેદીઓની શી જરૂર છે? જુઓ, હવે તમે એ દુર્ભાષણ સાંભળ્યું છે. ^{૬૬} તમે શું ધારો છો? ને તેઓએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, એ મરણજોગ છે. ^{૬૭} ત્યારે તેઓએ તેના મઠો પર ઘુંકીને તેને મુકી મારી; ને બીજાઓએ તેને થબડાકો મારતાં ^{૬૮} કહ્યું કે, ઓ ખરીસ્ત, તને કોણે માર્યો એ અમને કહી બતાવ. ^{૬૯} અને પીતર બહાર ચોકમાં બેઠો હતો, ત્યારે એક દાસીએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, તું પણ ગાલીલના ઇસુ જોડે હતો. ^{૭૦} પણ તેણે સહુની આગળ નકાર કરતાં કહ્યું કે, જે તું કહે છે તે હું જાણતો નથી. ^{૭૧} અને તે બહાર પરશાળમાં ગયો ત્યારે બીજીએ તેને દેખીને જેઓ ત્યાં હતા તેઓને કહ્યું કે, એ પણ ઇસુ નાઝારીની જોડે હતો. ^{૭૨} પણ તેણે સમ ખાતાં ફરીથી નકાર કરીધો કે, તે માણસને હું ઓળખતો નથી. ^{૭૩} અને થોડી વાર પછી પાસે

ઉભેલાઓએ આવીને પીતરને કલ્પ્યું કે, ખેરખર તું પણ તેઓમાંનો છે, કેમકે તારી બોલીથી તું જણાય આવે છે. ^{૭૪} ત્યારે તે શાપ દેવા તથા સમ આવા લાગ્યો કે, હું તે માણસને ઓળખતો નથી. અને તરતજ મરઘો બોલ્યો, ^{૭૫} અને જે વાત ઇસુએ પીતરને કહી હતી કે, મરઘો બોલ્યા અગાઉ તરણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેને યાદ આવી; ત્યારે બહાર જઈને તે બહુ રડ્યો.

૨૭ ^૧ અને સવાર થઇ, ત્યારે સર્વ મુખ્ય યાજકોએ તથા લોકોનાં વડીલોએ ઇસુને મારી નાખવા સારુ તેની વિરુદ્ધ મનસુબો કરીધો. ^૨ પછી તેઓએ તેને બાંદર્યો ને તેને લઇ જઈને પીલાત હાક્રેમને સોંપ્યો. ^૩ ત્યારે તે અપરાધી ઠરાવાયો, એવું જોઇને, તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહુદાને પદ્ધાતાપ થયો, ને પેલા ત્રીસ રૂપીઆ મુખ્ય યાજકોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવીને ^૪ કલ્પ્યું કે, નિરપરાધી લોહી પરસ્વાધીન કર્યાથી મેં પાપ કરીધું છે. ત્યારે તેઓએ કલ્પ્યું કે, તેમાં અમારે શું? તે તું જાણે. ^૫ પછી મંદિરમાં રૂપીઆ ફેંકી દઈને તે નીકળ્યો; ને જઈને ફ્રાંસી યાધી. ^૬ ત્યારે મુખ્ય યાજકોએ તે રૂપીઆ લઈને કલ્પ્યું કે, એ લોહીનું મૂલ્ય છે માટે બંડારમાં એ નાખવા ઉચિત નથી. ^૭ પછી તેઓએ મનસુબો કરીને પરદેશીઓને દાટવા સારુ તેનું તેનું કુંભારનું ખેત વેચાતું લીધું. ^૮ તે માટે આજ સુધી તે ખેતર લોહીનું ખેતર કહેવાય છે. ^૯ ત્યારે ચિર્મેયાહુ ભવિષ્યવાદીએ જે કલ્પ્યું હતું તે પુસ્ત્ર થયું કે, જેનું મૂલ્ય ઠરાવામાં આવ્યું, એટલે જેનું મૂલ્ય ઇસરાએલપુત્રોએ ઠરાવ્યું તેના મૂલ્યના ત્રીસ રૂપીઆ તોએ લીધા; ^{૧૦} ને જેમ પ્રબુએ મને હુકમ કરીધો, તેમ કુંભારના ખેતરને સારુ આપ્યા. ^{૧૧} અને ઇસુ હાક્રેમની આગળ ઉભો રલ્યો, ને હાક્રેમે તેને પુછતાં કલ્પ્યું કે, શું તું યહુદીઓનો રાજા છે? ત્યારે ઇસુએ તેને કલ્પ્યું કે, તું કહે છે. ^{૧૨} અને મુખ્ય યાજકોએ તથા વડીલોએ તેના પર બટ્ટા મુક્યા છતાં તેણે કંઈ ઉત્તર ન દીધો. ^{૧૩} ત્યારે પીલાત તેને કહે છે કે, તારી વિરુદ્ધ તેઓ કેટલી શાહેદી આપે છે, એ શું તું નથી સાંભળતો? ^{૧૪} પણ તેણે તેને એક શબ્દનો પણ ઉત્તર ન દીધો, જેથી હાક્રેમ ઘણો અચરત થયો. ^{૧૫} હવે પર્વમાં જે એક બંદીવાનને લોકો માગે, તેને તેઓને સારુ છોડી દેવાનો હાક્રેમનો સિવાજ હતો. ^{૧૬} અને તે વેળા બારાબાસ નામનો તેઓનો એક પ્રખ્યાત બંદીવાન હતો. ^{૧૭} તે માટે તેઓ એકઠા થયા પછી પીલાતે તેઓને કલ્પ્યું હું તમારે સારે કોણને છોડી દઉં, તમારી શી મરજી છે? બારાબાસને, કે ઇસુ જે ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તેને? ^{૧૮} કેમકે તે જાણતો હતો કે તેઓએ અદેખાઇથી તેને સોંપ્યો હતો. ^{૧૯} અને ન્યાયાસન પર તે બેઠો હતો, ત્યારે તેની બાયડીએ તેને કહેવાડી મોકલ્યું કે તે ન્યાયીને તું કંઈ કરતો ના, કેમકે આજ મને સ્વપ્નમાં તેને લીધે ઘણું દુઃખ થયું છે. ^{૨૦} પણ મુખ્ય યાજકોએ તથા વડીલોએ લોકને સમજાવ્યા, કે તેઓ બારાબાસને માગે, ને ઇસુને મારી નંખાવે. ^{૨૧} પણ હાક્રેમે ઉત્તર દેતાં તેઓને કલ્પ્યું કે, તે બેમાંથી હું કોને તમારે સારુ છોડી દઉં, તમારી શું મરજી છે? ને તેઓને કલ્પ્યું કે બારાબાસને. ^{૨૨} પીલાત તેઓને કહે છે કે, તો ઇસુ જે ખ્રીસ્ત કહેવાય છે તેને હું શું કરું? સર્વ તેને કહે, તે વધસ્તંભે જડાય. ^{૨૩} ત્યારે તેણે કલ્પ્યું શા માટે? તેણે શું બુંડું કરીધું છે? પણ તેઓએ વધારે બૂમ પાડતાં કલ્પ્યું કે, તે વધસ્તંભે જડાય. ^{૨૪} અને પીલાતે જોયું કે મારું કંઈ ચાલતું નથી, પણ ઉલટી વિશેષ ગડબડ થાય છે, ત્યારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગળ પોતાના હાથ ધોઈને કલ્પ્યું કે, એ ન્યાયીના લોહી સંબંધી હું નિર્દોષ છું; તમે જાણો. ^{૨૫} ત્યારે સર્વ લોકોએ ઉત્તર દેતાં કલ્પ્યું કે, એનું લોહી અમારે માથે તથા અમારા સંતાનને માથે આવે. ^{૨૬} પછી તેણે બારાબાસને તેઓને સારુ છોડી દીધો, ને ઇસુને કોરડા મરાવીને વધસ્તંભે જડાવા સારું સોંપ્યો. ^{૨૭} ત્યારે હાક્રેમના સિપાઈઓએ ઇસુને મહેલમાં લઇ જઈને આખી પલટણ તેની આસપાસ એકઠી કરીધી. ^{૨૮} પછી તેઓએ તેનાં લૂગડાં ઉતારીને ક્રીરમજી જભ્ભો તેને પહેરાવ્યો. ^{૨૯} અને કાંટાનો મુગટ ગુંથીને તેના માથા પર મુક્યો, ને તેના જમણા હાથમાં સોટી આપી, ને તેની સામા ઘૂંટણ ટેકીને તેના ઠઠ્ઠા કરતાં કલ્પ્યું કે, અરે યહુદીઓના રાજા, સલામ. ^{૩૦} પછી તેઓ તેના અર શુંક્યા, ને સોટી લઈને તેને માથામાં મારી. ^{૩૧} અને તેના ઠઠ્ઠા કરી રલ્યા પછી તેઓએ જભ્ભો તેના પરથી ઉતારીને લૂગડાં તેને પહેરાવ્યાં, અને વધસ્તંભે જડવાને તેઓ તેને લઇ ગયા. ^{૩૨} અને તેઓ બહાર હુતા ત્યારે ફુરેનીનો સીમોન નામે એક જણ તેઓને મળ્યો, જેની પાસે તેઓએ તેનો વધસ્તંભ પરાણે ઉચકાવી લીધો. ^{૩૩} અને ગલગથા નામે એક જગ્યા, જે ઓપરીની જગ્યા કહેવાય છે, ત્યાં પહોંચ્યા. ^{૩૪} ત્યારે તેઓએ પિત્ત ભળેલો સીરકો તેને પીવાને આપ્યો, પણ ચાખ્યા પછી તેણે પીવા ના પાડી. ^{૩૫} અને તેને વધસ્તંભે જડ્યા પછી તેઓએ ચિઠ્ઠી નાખીને તેનાં લૂગડાં માહોમાંહે વહેંચી લીધાં. ^{૩૬} પછી તેઓએ ત્યાં બેસીને તેની ચોકી કરીધી. ^{૩૭} અને તે સંબંધીનું લખેલું તહોમતનામું તેના માથાની ઉપર લગાડ્યું કે, ઇસુ જે યહુદીઓનો રાજા, તે એજ છે. ^{૩૮} ત્યારે તેઓએ તેની જોડે ચોરને

વધસ્તંભે જડ્યા, એકને જમણી તરફ ને બીજાને ડાબી તરફ. ^{૩૯} અને પાસે થઈને જનારાઓએ પોતાના માથાં હલાવતાં તથા તેના નિંદા કરતાં ^{૪૦} કલ્પ્યું કે, અરે મંદિરને પાડી નાબનાર તથા તેને તરણ દહાડામાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ; જો તું દેવનો દીકરો છે તો વધસ્તંભ પરથી ઉતરી આવ. ^{૪૧} અને તેજ રીતે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ પણ શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો સુદ્ધાં ઠંઠા કરતાં કલ્પ્યું કે, ^{૪૨} બીજાઓને તેણે બચાવ્યા, તે પોતાને બચાવી નથી શકતો; એ તો ઇસ્પરાએલનો રાજા છે, તે હુમણાં વધસ્તંભ પરથી ઉતરી આવે, ને અમે તેના પર વિશ્વાસ કરીશું. ^{૪૩} તે દેવ પર ભરોસો રાખે છે, જો તે તેને યાહે છે તો હુમણાં તેનો છુટકો તો કરે; કેમકે તેણે કલ્પ્યું હતું કે હું દેવનો દીકરો છું. ^{૪૪} અને જે યોરને તેની જોડે વધસ્તંભે જડ્યા હતા, તેઓએ પણ તેમજ તેની નિંદા કરીધી. ^{૪૫} અને છઠ્ઠી હોરાથી નવમી હોરા સુધી આખા દેશ પર અંધકાર પડ્યો. ^{૪૬} અને આસરે નવમી હોરાએ ઇસુએ મોટે ઘાટે બૂમ પાડતાં કલ્પ્યું કે, એલી, એલી, લામા સાબાબ્થાની, એટલે, ઓ મારા દેવ, મારા દેવ, તેં મને કેમ મુકી દિહો છે? ^{૪૭} અને જેઓ ત્યાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાએક સાંભળીને કલ્પ્યું કે, એલીયાહને તે બોલાવે છે. ^{૪૮} અને તરત તેઓમાંથી એકે દોડીને વાદળી લઈને સિરકાથી ભીજવી, ને લાકડીની ટોચે બાંધીને તેને યુસવા આપી. ^{૪૯} પણ બીજાઓએ કલ્પ્યું કે રહેવા દો, આપણે જોઈએ કે એલીયાહ એને છોડાવવા આવે છે કે નહિ. ^{૫૦} પછી ઇસુએ બીજી વાર મોટે ઘાંટે બૂમ પાડીને પરાણ મુક્યો. ^{૫૧} ત્યારે જુઓ, મંદિરનો પડદો ઉપરથી તળે સુધી ફાટીને તેના બે ભાગ થઇ ગયા, ને ધરતી કાંપી, ને ખડકો ફાટી ગયા, ^{૫૨} ને કબરો ઉઘડી ગઇ, ને ઉઘેલા સંતોના ઘણાં શરીર ઉઘ્યા, ^{૫૩} ને તેના પાછા ઉઘ્યા પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પવિત્ર નગરમાં ગયા, ને ઘણાઓને દેખાયા. ^{૫૪} ત્યારે જમાદારે તથા તેની સાથે જેટલા ઈસુની ચોકી કરતાં હતા, તેઓએ ધરતીકંપારો તથા જે જે થયું, તે જોઇને બહુ બીતાં કલ્પ્યું કે, અરેઅર એ દેવનો દીકરો હતો. ^{૫૫} અને ત્યાં ઘણી બાયડીઓ, જેઓ ઈસુની સેવા કરતી ગાલીલથી તેની પાછળ આવી હતી, તેઓ આઘેથી જોયાં કરતી હતી. ^{૫૬} તેઓમાં મરિયમ માગદાલેણ, ને યાકુબની તથા ચોસીની મા મરિયમ, તથા ઝબદીના દીકરાઓની મા હતી. ^{૫૭} અને સાંજ પડી ત્યારે યુસફ નામે આરીમથાઈનો એક દરવ્યવાન માણસ આવ્યો, જે પોતે પણ ઇસુનો શિષ્ય હતો, ^{૫૮} તેણે પીલાત પાસે જઇને ઇસુની લાસ માગી, ત્યારે પીલાતે તે સોંપવાની આજ્ઞા કરીધી. ^{૫૯} પછી યુસફે લાસ લઇને સણને ઉજળે લુગડે તે વિંટાળી. ^{૬૦} અને ખડકમાં બોદાવેલી પોતાની નવી કબરમાં તેને મુકી, ને એક મોટો પથ્થર કબરના મઠો પર ગબડાવીને તે ચાલ્યો ગયો. ^{૬૧} ત્યારે મરિયમ માગદાલેણ તથા બીજી મરિયમ ત્યાં કબરની સામે બેઠી હતી. ^{૬૨} અને સિદ્ધિકરણને બીજે દહાડે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા ફરોશીઓએ પીલાત પાસે એકઠા થઈને ^{૬૩} કલ્પ્યું કે, સાહેબ, અમને યાદ છે કે, તે ઠગ જીવતો હતો ત્યારે કહેતો હતો કે, તરણ દહાડા પછી હું ઉઠીશ. ^{૬૪} એ માટે તરણ દહાડા સુધી કબરનો જાપતો રાખવાની આજ્ઞા કર, રખે તેના શિષ્યો રાત્રે આવીને તેને ચોરી જાય, ને લોકોને કહે કે, મુએલાંઓમાંથી તે ઉઘ્યો છે, અને ઇલ્લી ભૂલ પહેલીના કરતાં મોટી થશે. ^{૬૫} ત્યારે પીલાતે તેઓને કલ્પ્યું કે, ચોકીદારો તમારી પાસે છે, તમે જાઓ, ને તમારી બને તેવો તેનો જાપતો રખાવો. ^{૬૬} પછી તેઓ ગયા, ને પથ્થર પર મહોર કરીને, તેઓએ કબર પર જાપતો રાખ્યો, અને ચોકીદારો તેમની સાથે હતા.

૨૮ ^૧ અને વિશ્રામવારની આખરે, અઠવાડીઆને પહેલે દહાડે પોહ ફાટવા લાગ્યો, ત્યારે મરિયમ માગદાલેણ તથા બીજી મરિયમ કબરને જોવા આવી. ^૨ અને જુઓ, મોટો ધરતીકંપારા થયો, કેમકે પરબુનો દૂત આકાશથી ઉતાર્યો, ને પાસે આવીને કબરના મઠો પરથી પથ્થરને ગબડાવીને તે પર બેઠો. ^૩ તેનું રૂપ વિજળી જેવું, ને તેનું લુગડું બરફના જેવું ઉજળું હતું. ^૪ અને તેના ધાકથી ચોકીદારો ધ્રુજ્યા ને મરણાતોલ થઇ ગયા. ^૫ ત્યારે દૂતે ઉત્તર દેતાં તે બાયડીઓને કલ્પ્યું, તમે બીહો મા, કેમકે વધસ્તંભે જડાએલા ઇસુને તમે શોધો છો, એ હું જાણું છું. ^૬ તે અહીં નથી, કેમકે તેણે જેમ કલ્પ્યું હતું તેમ તે ઉઘ્યો છે, તમે આવો, જ્યાં પરબુ સૂતો હતો તે જગ્યા જુઓ. ^૭ અને વહેલા જઈને તેના શિષ્યોને કહો કે, મુએલાંઓમાંથી તે ઉઘ્યો છે. અને જુઓ, તે તમારા અગાઉ ગાલીલમાં જાય છે, ત્યાં તમે તેને દેખશો; જુઓ મેં તમને કલ્પ્યું છે. ^૮ ત્યારે તેઓ બીક તથા ઘણા હરક સહિત, કબરની પાસેથી વહેલી નીકળીને તેના શિષ્યોને ખબર આપવાને દોડી. ^૯ અને જુઓ, ઇસુએ તેઓને મળીને કલ્પ્યું કે, કુશળતા, ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને તેના પગ પકડ્યા, ને તેનું ભજન કરીધું. ^{૧૦} ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે, બીહો મા, જાઓ, મારા ભાઈઓને કહો કે, તેઓ ગાલીલમાં જાય, ને ત્યાં તેઓ મને દેખશે. ^{૧૧} અને તેઓ જતી હતી, ત્યારે જુઓ, ચોકીદારોમાંનો કેટલાએકે નગરમાં જઈને જે

જે થયું તે સઘળું મુખ્ય યાજ્ઞકોને કલ્યું. ^{૧૨} ત્યારે તેઓએ વડીલો સુદ્ધાં એકઠા થઈને મનસુબો કરીને, તે સિપાઈઓને ઘણાં નાણાં આપીને ^{૧૩} કલ્યું કે, તમે એમ કહો કે, અમે ઉઘતા હતા ત્યારે તેના શિષ્યો સત્તરે આવીને તેને ચોરી ગયા. ^{૧૪} અને જો એ વાત હાકેમને કાને પહોંચશે, તો અમે તેને સમજાવીને તમને બચાવીશું. ^{૧૫} પછી તેઓએ નાણાં લીધાં, ને શિબવ્યા પ્રમાણે કીધું; ને એ વાત યહુદીઓમાં આજ સુધી ચાલે છે. ^{૧૬} પણ અગીઆર શિષ્યો ગાલીલમાં એક પહાડ પર જ્યાં ઇસુએ તેઓને [જવાનું] ઠરાવ્યું હતું, ત્યાં ગયા. ^{૧૭} અને તેઓએ તેને જોઈને તેનું ભજન કીધું, પણ કેટલાએકને સંદેહ આવ્યો. ^{૧૮} ત્યારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને કલ્યું કે, આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર સર્વે અધિકાર મને અપાયો છે. ^{૧૯} એ માટે તમે જઈને સર્વે દેશનાઓને શિષ્ય કરો; બાપ તથા દીકરા તથા પવિત્ર આત્માને નામે તેઓને બાપ્તિસ્મા આપતાં જાઓ. ^{૨૦} મેં તમને જે જે આજ્ઞા કીધી તે સર્વે પાળવાનું તેઓને શિખવતા જાઓ; ને જુઓ, જગતના અંત સુધી હું સર્વકાળ તમારી સાથે છું.

માર્ક

૧ દેવના દીકરા ઇસુ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાનો આરંભ; ૨ જેમ યશાયાહુ બવિખ્યવાદી[ના પુસ્તક]માં લખેલું છે કે, જો, હું તારી આગળ મારા દૂતને મોકલું છું; તે તારી આગળ તારો માર્ગ તૈયાર કરશે; ૩ રાનમાં પોકારનારની એવી વાણી કે પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરો, તેના રસ્તા સીધા કરો; ૪ તેમ યોહાન રાનમાં બાપ્તિસ્મા કરતો, તથા પાપોની માફીને સારુ, પસ્તાવાનું બાપ્તિસ્મા પ્રસિદ્ધ કરતો હતો. ૫ અને અબા યહુદાહુ દેશના તથા યરુશાલેમના રહેવાસીઓ તેની પાસે ગયા; ને બધા પોતાનાં પાપ કબૂલ કરીને યરદન નદીમાં તેનાથી બાપ્તિસ્મા પામ્યા. ૬ અને યોહાનનો પોશાક ઉંટના રુઆંનો હતો, ને તેની કમરે ચામડાનો પટો હતો; ને તે ટીડો તથા રાની મધ ખાતો હતો. ૭ અને તેણે એવું પ્રગટ કીધું કે, મારા કરતાં જે સમર્થ તે મારી પાછળ આવે છે; તેના ચંપલની વાઘરી હું વાંકો વળીને છોડવા યોગ્ય નથી. ૮ મેં પાણીથી તમારું બાપ્તિસ્મા કીધું છે અરું; પણ તે પવિત્ર આત્માથી તમારું બાપ્તિસ્મા કરશે. ૯ અને તે દહાડાઓમાં એમ થયું કે, ઇસુ ગાલીલના નાઝારેથથી આવ્યો, ને યરદનમાં યોહાનથી બાપ્તિસ્મા પામ્યો; ૧૦ ને તરત પાણી પાસેથી ઉપર આવતાં તેણે આકાશ ઉઘડેલું તથા પવિત્ર આત્માને કબુતરની પેઠે પોતા પર ઉતરતો જોયો. ૧૧ અને આકાશથી વાણી થઇ કે, તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસન્ન છું. ૧૨ અને તરત આત્મા તેને રાનમાં લઇ જાય છે; ૧૩ ને રાનમાં ચાળીસ દહાડા સુધી શેતાનથી તેનું પરીક્ષણ થયું; ને જંગલી પશુઓની સાથે તે હતો; ને દૂતોએ તેની સેવા કીધી. ૧૪ અને યોહાન પરસ્વાધીન કરાયા પછી ઇસુ ગાલીલમાં આવ્યો, ને દેવની સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં તેણે કહ્યું કે, ૧૫ સમય પુરો થયો છે, ને દેવનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે; પસ્તાવો કરો, ને સુવાર્તા પર વિશ્વાસ કરો. ૧૬ અને તેણે ગાલીલના સમુદ્રને કાંઠે ચાલતાં સીમોન તથા તેના ભાઇ આંદરયાને સમુદ્રમાં જાળ નાખતા જોયાં; કેમકે તેઓ માછલા પકડનારા હતા. ૧૭ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માણસો પકડનારા કરીશ. ૧૮ આને તરત તેઓ પોતાના જાળો મુકીને તેની સાથે ગયા. ૧૯ અને ત્યાંથી થોડું આગળ જતાં તેણે ઝબદીના દીકરા યાકુબને તથા તેના ભાઇ યોહાનને વહાણમાં જાળો સાંધતા જોયાં. ૨૦ અને તરત તેણે તેઓને બોલાવ્યા; અને તેઓ પોતાના બાપ ઝબદીને નોકરોની સાથે વહાણમાં મુકીને તેની પાછળ ગયા. ૨૧ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં ગયા; ને તરત, વિશ્વરામવારે સભાસ્થાનમાં જઈને તેણે ઉપદેશ કર્યા. ૨૨ અને તેઓ તેના ઉપદેશથી અચરત થયા; કેમકે તેણે તેઓને શાસ્ત્રીઓની પેઠે નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય છે તેની પેઠે ઉપદેશ કીધો. ૨૩ અને તત્કાળ તેઓના સભાસ્થાનમાં અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો એક માણસ માલમ પડ્યો; ને તેણે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, ૨૪ અરે, ઇસુ નાઝારી, અમારે ને તારે શું છે? શું તું અમારો નાશ કરવા આવ્યો છે? તું કોણ છે, એ હું જાણું છું, એટલે દેવનો પવિત્ર. ૨૫ અને ઇસુએ તેને ધમકાવતા કહ્યું કે, છાનો રહે, ને એમાંથી નીકળી જા. ૨૬ અને અશુદ્ધ આત્મા તેને મરડી નાખીને તથા મોટી બૂમ પાડીને તેનામાંથી નીકળી ગયો. ૨૭ અને બધા એવા અચરત થયા કે તેઓ માહોમાંહે પુછવા લાગ્યા કે, આ શું છે? આ તો નવો ઉપદેશ છે! કેમકે અધિકારથી તે અશુદ્ધ આત્માઓને પણ આજ્ઞા કરે છે, ને તેઓ તેનું માને છે. ૨૮ અને તરત તેની કીર્તિ અબા ગાલીલ પ્રાંતમાં ફેલાઇ ગઇ. ૨૯ અને તેઓ સભાસ્થાનમાંથી નીકળીને યાકુબ તથા યોહાન સુદ્ધાં તરત સીમોન તથા આંદરયાના ઘરમાં ગયા. ૩૦ હવે સીમોનની સાસુ તાવે પડેલી હતી; ને તરત તેને વિષે તેઓએ તેને કહ્યું. ૩૧ અને તેણે પાસે આવીને એનો હાથ ઝાલીને એને ઉઠાડી; ને તરત તેનો તાવ મટી ગયો; ને એણીએ તેઓની સેવા કીધી. ૩૨ અને સાંજે સુરજ આશમ્યો ત્યારે તેઓ બધાં માંદાઓને તથા ભૂતવળગેલાંઓને તેની પાસે લાવ્યા. ૩૩ અને બારણા આગળ આખું શહેર એકઠું થયું. ૩૪ અને ઘણાં જેઓ નાના પ્રકારના રોગથી પીડાતાં હતાં તેઓને તેણે સાજાં કીધાં; ને ઘણાં ભૂતોને કાઢ્યાં; ને ભૂતો તેને ઓળખતા હતાં માટે તેણે તેઓને બોલવા ન દીધાં. ૩૫ અને સવારે પો ફાટતાં પહેલાં ગણો વહેલો ઉઠીને તે બહાર ગયો; ને ઉજડ ઠેકાણે જઈને તેણે ત્યાં પ્રાર્થના કરી. ૩૬ અને સીમોન તથા જેઓ તેની સાથે હતા, તેઓ તેની પછવાડે ગયા; ૩૭ અને તેઓ તેને મળીને કહે છે કે, સહુ તને શીધે છે. ૩૮ અને તે તેઓને કહે છે કે, આપણે પાસેના ગામોમાં જઈને, કે હું ત્યાં પણ ઉપદેશ કરું; કેમકે એજ માટે હું આવ્યો છું. ૩૯ અને આખા ગાલીલમાં તેઓના સભાસ્થાનોમાં જઈને તે ઉપદેશ કરતો ને ભૂતો કાઢતો હતો. ૪૦ અને એક કોઢિયો તેની પાસે આવે છે, ને તેણે વિનંતી

કરીને તથા ઘૂંટણ ટેકીને કહે છે કે, જો તારી ઈચ્છા હોય તો તું મને શુદ્ધ કરી શકે છે. ૪૧ અને ઈસુને દયા આવી, ને તે હાથ લાંબો કરીને તેને અડક્યો, ને કહે છે કે, મારી ઈચ્છા છે, તું શુદ્ધ થા; ૪૨ ને તરત તેનો કોઠ ગયો, ને તે શુદ્ધ થયો. ૪૩ અને તેણે તેને સખત તાકીદ કરીને તરત બહાર મોકલ્યો; ૪૪ ને તેને કહે છે કે, જોજો, કોઈને કંઈ કહેતો ના; પણ જઈને પોતાને યાજ્ઞકને દેખાડ, અને જે જે મુસાએ ફરમાવ્યું તે તેનું, તારા શુદ્ધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, અર્પણ કર. ૪૫ પણ તે નીકળીને તે વાત એટલી બધી પ્રગટ કરવા તથા ફેલાવવા લાગ્યો, કે ઇસુ ફરી શહેરમાં ઉઘાડી રીતે જઈ ન શક્યો, પણ બહાર ઉજડ જગ્યાઓમાં રહ્યો, ને લોક યોમેરથી તેની પાસે આવ્યા.

૨ ૧ અને કેટલાએક દિવસ પછી, તે ફરી કાપરનાહુમમાં ગયો, ત્યારે એવી યરયા ફેલાઇ કે તે ઘરમાં છે. ૨ અને એટલા બધા એકઠાં થયા કે, દરવાજા પાસે પણ જગ્યા નહોતી; ને તે તેઓને વાત સંભળાવતો હતો. ૩ અને તેઓ ચાર માણસોએ ઉચકેલા એક પક્ષઘાતીને તેની પાસે લાવ્યા. ૪ અને બીડને લીધે તેઓ તેની પાસે આવી ન શક્યા, ત્યારે જ્યાં તે હતો ત્યાંનું ધાપરું તેઓએ ઉકેલ્યું, ને તે તોડીને જે ખાટલા પર તે પક્ષઘાતીને સુતો હતો તેને ઉતાર્યો. ૫ અને ઇસુ તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને પક્ષઘાતીને કહે છે કે, દીકરા, તારાં પાપ માફ થયાં છે. ૬ પણ કેટલાએક શાસ્ત્રીઓ જેઓ ત્યાં બેઠાં હતા, તેઓ પોતાના હરદયોમાં વિચારતા હતા કે, ૭ આ માણસ આવી રેતે કેમ બોલે છે? એ તો દુર્બાલ કરે છે. એક, એટલે દેવ, તે વિના કોણ પાપની માફી કરી શકે? ૮ અને તેઓ પોતાના મનમાં એમ વિચારે છે, એ ઇસુએ પોતાના આત્મામાં એમ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, તમે તમારાં હૃદયોમાં એવા વિચાર કેમ કરો છો? ૯ એ બેમાનું વધારે સહેલું કયું છે, પક્ષઘાતીને એ કહેવું, કે તારા પાપ તને માફ થયાં છે, અથવા એ કહેવું કે, ઉઠ ને તારો ખાટલો ઉચકીને ચાલ? ૧૦ પણ માણસના દીકરાને પૂજી પર પાપ માફ કરવાનો અધિકાર છે, એમ તમે જાણો માટે, (પક્ષઘાતીને તે કહે છે) ૧૧ હું તને કહું છું કે ઉઠ, તારો ખાટલો ઉચકીને તારે ઘેર ચાલ્યો જા. ૧૨ અને તે ઉઠ્યો, ને તરત ખાટલો ઉચકીને સહુના દેખતાં ચાલ્યો ગયો; આથી સહુએ અચરતી પામીને તથા દેવને મહિમા આપીને કહ્યું કે, અમે કદી આવું જોયું નથી. ૧૩ અને ફરી તે સમુદ્રને કાંઠે ગયો; ને બધા લોક તેની પાસે આવ્યા; ને તેણે તેઓને બોધ કર્યો. ૧૪ અને રસ્તે જતાં તેણે આલ્ફીના દીકરા લેવીને દાણાની ચોકી પર બેઠેલો જોયો; ને તેને કહે છે કે, મારી પાછળ ચાલ; ને તે ઉઠીને તેની પાછળ ચાલ્યો. ૧૫ અને એમ થયું કે તે એના ઘરમાં જમવા બેઠો, ને ઘણા દાણીઓ તથા પાપીઓ ઈસુની તથા તેના શિષ્યોની સાથે બેઠા, કેમકે તેઓ ઘણા હતા, ને તેની પાછળ ચાલતાં હતા. ૧૬ અને શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ તેને દાણીઓની તથા પાપીઓની જોડે જમતો જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું કે, તે તો દાણીઓની તથા પાપીઓની જોડે ખાચ પીએ છે. ૧૭ અને ઇસુ એ સાંભળીને તેઓને કહે છે કે, જેઓ સાજા છે તેઓને વેદની અગત્ય નથી; પણ જેઓ માંદા તેઓને છે. હું ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને તેડવા આવ્યો છું. ૧૮ અને યોહાનના તથા ફરોશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરતાં હતા; ને તેઓ આવીને તેને કહે છે કે, યોહાનના તથા ફરોશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરે છે, પણ તારા શિષ્યો ઉપવાસ નથી કરતા, એનું શું કારણ? ને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ૧૯ વાર જાનેયાની સાથે હોય, ત્યાં સુધી શું તેઓ ઉપવાસ કરી શકે? વાર તેઓની સાથે છે તેટલા વખત સુધી તેઓ ઉપવાસ કરી શકતા નથી. ૨૦ પણ એવા દિવસ આવશે કે જ્યારે વાર તેઓની પાસેથી લઇ લેવાશે, ત્યારે તે દિવસે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૨૧ અને કોરા લુગડાનું શિગડું જુની વસ્ત્રને કોઈ દેતું નથી; જો દે તો નવું જોડેલું જુનાને સાંઘવાને બદલે બેંચી કાઢે છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૨૨ અને નવો દ્રાક્ષરસ જુની મસકોમાં કોઈ ભરતું નથી; જો ભરે તો નવો દ્રાક્ષરસ મસકોને ફાડી નાખે છે, ને દ્રાક્ષરસ તથા મસકો એ બન્નેનો નાશ થાય છે; પણ નવો દ્રાક્ષરસ નવી મસકોમાં ભરે છે. ૨૩ અને એમ થયું કે વિશ્રામવારે તે દાણાનાં ખેતરોમાં થઈને જતો હતો; ને તેના શિષ્યો ચાલતાં ચાલતાં ફણસલાં તોડવા લાગ્યા. ૨૪ અને ફરોશીઓએ તેને કહ્યું કે, જો, વિશ્રામવારે જે ઉચિત નથી તે તેઓ કેમ કરે છે? ૨૫ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, દાઉદને અગત્ય હતી, ને તે તથા તેના સાથીઓ ભુખ્યા હતા, ત્યારે તેણે શું કર્યું, એ તમે કદી નથી વાંચ્યું? ૨૬ એટલે કે અબ્યાથાર મુખ્ય યાજ્ઞક હતો, ત્યારે દેવના ઘરમાં પેસીને, અર્પેલી રોટલીઓ જે યાજ્ઞકો શિવાય કોઈને ખાવાને ઉચિત નથી તે તેણે ખાધી, ને તેના સાથીઓને પણ આપી. ૨૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, વિશ્રામવાર માણસને અર્થે થયો, માણસ વિશ્રામવારને અર્થે નહિ; ૨૮ માટે માણસનો દીકરો વિશ્રામવારનો પણ પ્રભુ છે.

૩^૧ આને તે ફરી સભાસ્થાનમાં ગયો; ને ત્યાં એક માણસ હતો જેનો હાથ સુકાઇ ગયેલો હતો.
^૨ અને તે વિશ્વરામવારે તેને સાજો કરશે કે નહિ, તે વિષે તેઓએ તેના પર નજર રાખી, એ માટે કે તેઓ તેના પર દોષ મુકે. ^૩ અને પેલા સુકાએલા હાથવાળા માણસને તે કહે છે કે, વચમાં ઉભો થા. ^૪ અને તે તેઓને કહે છે કે, વિશ્વરામવારે સારુ કરવું કે માઠું કરવું? જીવને બચાવવો કે મારી નાખવો, કયું ઉચિત છે? પણ તેઓ છાના રહ્યા. ^૫ અને તેઓના હૃદયની કઠણતાને લીધે તે દલગીર થઈને ગુસ્સાસહિત ચોતરફ તેઓ ભણી જોઇને તે માણસને કહે છે કે, તારો હાથ લાંબો કર. અને તેણે લાંબો કર્યો; અને તેનો હાથ સાજો થયો. ^૬ અને શી રીતે તેનો નાશ કરવો તે વિષે ફરોશીઓએ બહાર જઈને તરત હેરોટીઓને સાથે તેની વિરુદ્ધ મનસુબો કર્યો. ^૭ અને ઇસુ પોતાના શિષ્યો સુધ્ધાં નીકળીને સમુદ્રની પાસે ગયો; ^૮ અને ગાલીલ્લાંથી ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા, અને યહુદાહુમાંથી તથા યારુશાલેમમાંથી તથા અદમમાંથી તથા યરદનને પેલે પારથી તથા સૂર તથા સીદોનની આસપાસના ઘણા લોક તેણે જે જે [કાર્યો] કર્યા તે સાંભળીને તેની પાસે આવ્યા. ^૯ અને લોકથી તે દબાઇ નહિ, માટે તેણે ભીડના કારણથી પોતાને સારુ ઢોડી તૈયાર રાખવાનું પોતાના શિષ્યોને કહ્યું; ^{૧૦} કેમકે તેણે ઘણાંને સાજાં કર્યા હતા, અને તેથી જેટલાં માંદા હતાં તેટલાં તેને અડકવા સારુ તેના પર તુટી પડતાં હતાં. ^{૧૧} અને અશુદ્ધ આત્માઓએ જ્યારે તેણે જોયો ત્યારે તેઓ તેને પગે પડ્યા તથા પોકારીને બોલ્યા કે, તું દેવનો દીકરો છે. ^{૧૨} અને તેણે તેઓને બહુ તાકીદ કરી કે, મને પરગટ ન કરો. ^{૧૩} અને તે પહાડ પર ચઢ્યો, ને જેઓને તેણે પસંદ કર્યા તેઓને તેણે તેડ્યા; ને તેઓ તેની પાસે આવ્યા. ^{૧૪} અને તેણે બારને ઠરાવ્યા એ માટે કે તેઓ તેની સાથે રહે, અને તે તેમને ઉપદેશ કરવા મોકલે, ^{૧૫} તથા અધિકાર પામીને તેઓ ભૂતો કાઢે. ^{૧૬} અને સીમોનની અટક તેણે પીતર પાડી; ^{૧૭} તથા ઝબદીનો દીકરો યાકુબ તથા યાકુબનો ભાઇ યોહાન એઓની અટક તેણે બોઅનેરગેસ પાડી, એટલે ગર્જનાના દીકરા; ^{૧૮} ને આંદરયા તથા ફીલીપ તથા બારથલમી તથા માત્થી તથા થોમા તથા આલફીનો દીકરો યાકુબ તથા થાદી તથા સીમોન કનાની, ^{૧૯} તથા તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહુદા ઇસ્કારયત; એ બારને તેણે ઠરાવ્યા. અને તે એક ઘરમાં આવે છે. ^{૨૦} અને ફરી એટલે ઘણા લોક એકઠા થયા કે તેઓ રોટલી પણ ખાઇ ન શક્યા. ^{૨૧} અને ટી સગાંઓ તે સાંભળીને તેને પકડવા બહાર નિકળ્યાં; કેમકે તેઓએ કહ્યું કે તે ઘેલો છે. ^{૨૨} અને જે શાસ્ત્રીઓ યારુશાલેમથી આવ્યા હતા તેઓએ કહ્યું કે, તેની સાથે બાલઝબુલ છે, ને ભૂતોના સરદારની મદદથી તે ભૂતોને કાઢે છે. ^{૨૩} અને તેણે તેઓને પાસે તેડીને દૃષ્ટાંતોમાં તેઓને કહ્યું કે, શેતાન શેતાનને કેમ કાઢી શકે? ^{૨૪} ને જો કોઈ રાજ્યમાં માહોમાંહે ફૂટ પડી હોય, તો તે રાજ્ય સ્થિર રહી શકતું નથી. ^{૨૫} અને જો કોઈ ઘરમાં માહોમાંહે ફૂટ પડી હોય, તો તે ઘર સ્થિર રહી શકશે નહિ. ^{૨૬} અને જો શેતાન પોતાની સામો ઉભો થયો હોય, ને પોતામાં ફૂટ પડી હોય, તો તે નબી શકતો નથી; પણ તેનો અંત આવ્યો. ^{૨૭} બળવાનના ઘરમાં પેસીને જો કોઈ પહેલાં તે બળવાનને ન બાંધે તો તે તેનો સામાન લૂટી શકતો નથી; [તેને બાંધશે] ત્યાર પછી તેનું ઘર લૂટશે. ^{૨૮} હું તમને અચિત કહું છું કે, માણસોના દીકરાઓને સર્વ અપરાધોની તથા જે જે દુર્બાંધણો તેઓ કરે તેમની માફી મળશે. ^{૨૯} પણ જે કોઈ પવિત્ર આત્મા વિરુદ્ધ દુર્બાંધણ કરશે, તેને માફી કદી મળશે નહિ; પણ તેને માથે અનંત કાળના પાપનો દોષ રહે છે. ^{૩૦} કેમકે તેઓ કહેતા હતા કે તેને અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો છે. ^{૩૧} ત્યારે તેના ભાઈઓ તથા તેની માં આવ્યાં, ને બહાર ઉભાં રહીને તેને બોલાવવા તેની પાસે માણસ મોકલ્યું. ^{૩૨} અને ઘણા લોક તેની આસપાસ બેઠેલા હતા; ને તેઓએ તેણે કહ્યું કે, જો, તારી મા તથા તારા ભાઈઓ બહાર છે ને તને શીઘે છે. ^{૩૩} અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારી મા તથા મારા ભાઈઓ કોણ છે? ^{૩૪} અને જેઓ તેની આસપાસ બેઠા હતા તેઓ ભણી ચોતરફ જોઇને તે કહે છે કે, જુઓ, મારી મા તથા મારા ભાઈઓ. ^{૩૫} કેમકે જે કોઈ દેવની ઈરછા પ્રમાણે કરશે તે મારો ભાઇ તથા મારી બહેન તથા મા છે.

૪^૧ અને તે સમુદ્રને કાંઠે ફરી બોધ કરવા લાગ્યો. અને અતિ ઘણા લોક એકઠા થયા, માટે તે સમુદ્રમાં ઢોડી પર ચઢીને બેઠો; ને બધા લોક સમુદ્રની પાસે જમીન પર હતા. ^૨ અને દૃષ્ટાંતોમાં તેણે તેઓને ઘણો બોધ ક્રીધો; ને પોતાના બોધમાં તેઓને કહ્યું, ^૩ સાંભળો, જુઓ, વાવનાર વાવવાને બહાર ગયો. ^૪ અને એમ થયું કે, તે વાવતો હતો ત્યારે રસ્તાની કોરે કેટલાંક [બી પડ્યાં; ને પક્ષીઓ આવીને તે ખાઇ ગયાં. ^૫ અને બીજાં પથ્થરવાળી ભોંયમાં પડ્યાં, જ્યાં ઘણી માટી ન હતી; ને ભોંય ઉડી ન હતી, માટે તે તરત ઉગી નીકળ્યાં; ^૬ ને સુરજ ઉગ્યો ત્યારે તેઓ ચિમળાઈ ગયાં; ને તેઓને જડ ન હતી માટે તેઓ સુકાઈ ગયાં. ^૭ અને બીજા કાંટાનાં જાળાંમાં પડ્યાં; ને કાંટાનાં જાળાંએ

વધીને તેઓને દાબી નાખ્યાં; ને તેઓએ કૃળ ન આપ્યું. ૮ અને બીજાં સારી ભોંયમાં પડ્યાં; ને તેઓએ ઉગનારું તથા વધનારું કૃળ આપ્યું, તરીસગણું તથા સાઠગણું તથા સોગણું કૃળ આપ્યું. ૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ૧૦ અને જ્યારે તે એકાંત હતો ત્યારે બાર [શિષ્યો] સુદ્ધાં જેઓ તેની પાસે હતાં, તેઓએ તેને આ દૃષ્ટાંતો વિષે પુછ્યું. ૧૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, દેવના રાજ્યનો મર્મ તમને અપાયો છે; પણ જેઓ બહારના છે તેઓને સઘળી વાતો દૃષ્ટાંતોમાં અપાય છે; ૧૨ એ માટે કે તેઓ જોતાં જુએ, પણ જાણે નહિ; ને સાંભળતા સાંભળે, પણ સમજે નહિ; રબે કદાપિ તેઓ ફરે, ને તેઓને [[પાપની] માફી મળે. ૧૩ અને તે તેઓને કહે છે કે, શું તમે આ દૃષ્ટાંત સમજતા નથી? ત્યારે સર્વ દૃષ્ટાંતો કેમ સમજશો? ૧૪ વાવનાર વચન વાવે છે. ૧૫ રસ્તાની કોરપરનાં એ છે કે જ્યાં વચન વવાય છે, ને તેઓ સાંભળે છે કે તરત શેતાન આવીને તેઓમાં જે વચન વવાયેલું હતું તે લઇ જાય છે. ૧૬ અને એમજ જેઓ પથ્થરવાળી ભોંયમાં વચ્ચેલાં તેઓ એ છે, કે જેઓ વચન સાંભળીને તરત હરબથી તેને માની લે છે; ૧૭ અને તેઓ પોતામાં જડ હોતી નથી, પણ થોડી વાર તકે છે; પછી વચનને લીધે દુઃખ અથવા સતાવણી થાય છે ત્યારે તેઓ તરત ઠોકર ખાય છે. ૧૮ અને બીજાં જેઓ કાંટાઓમાં વચ્ચેલાં છે તેઓ એ છે કે, જેઓએ વચન સાંભળ્યું, ૧૯ પણ આ કાળની ચિંતાઓ તથા દોલતની માયા તથા બીજી વસ્તુઓનો લોભ પ્રવેશ પામીને વાતને દાબી નાખે છે; ને એ નિષ્કૃળ થાય છે. ૨૦ અને જેઓ સારી ભોંયમાં વચ્ચેલાં તેઓ એ છે કે, જેઓ વચન સાંભળે છે ને તેનું ગરહણ કરે છે, ને તરીસગણું તથા સાઠગણું કૃળ આપે છે. ૨૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, શું માપ તમે અથવા ખાટલા તમે મુકવા સારુ દીવો લાવે છે? શું દીવી પર મુકવા સારુ નહિ? ૨૨ કેમકે જે કંઈ છાનું છે તે એ માટે કે તે પ્રગટ કરાય, અને જે ગુપ્ત રાખેલું તે એ સારુ કે પ્રગટમાં આવે. ૨૩ જો કોઈને સાંભળવાને કાન છે તો તેણે સાંભળવું, ૨૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે જે સાંભળો છો તે પર ધ્યાન રાખો. જે માપથી તમે માપો છો તેથી તમને માપી અપાશે; ને તમને વધતું અપાશે; ૨૫ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપાશે, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઇ લેવાશે. ૨૬ અને તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય એવું છે કે જાણે કોઈ માણસ ભોંયમાં બી નાખે, ને રાત દહાડો ઉઘે તથા જાગે, અણ તે બી ઉગે ને વધે, ૨૭ પણ શી રીતે એ તે જાણતો નથી. ૨૮ ભોંય તો પોતાની મેળે કૃળ આપે છે, પહેલાં અંકુર, પછી કણસલું, પછી કણસલામાં પુરા દાણા. ૨૯ પણ દાણા પાક્યા પછી તરત તે દાતરડું લગાડે છે; કેમકે કાપણીનો વખત થયો છે. ૩૦ અને તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય શાની સાથે સરખાવીએ? અથવા તેને શાની ઉપમા આપીએ? ૩૧ તે સર્દના દાણાના જેવું છે; એ ભોંયમાં વવાય છે ત્યારે ભોંયનાં સર્વ બી કરતાં નાનું છે; ૩૨ પણ તે વાવ્યા પાછી ઉગી નીકળે છે, ને સર્વ છોડવા કરતાં મોટું થાય છે, ને તેને એવી મોટી ડાળી થાય છે કે આકાશના પક્ષીઓ તેની છાયા નીચે વસો કરી શકે છે. ૩૩ અને એવાં ઘણાં દૃષ્ટાંતોમાં જેમ તેઓ સાંભળી શકતાં હતા તેમ તો તેઓને વચન કહેતો હતો. ૩૪ અને દૃષ્ટાંત વિના તે તેઓને કંઈ કહેતો નહોતો; પણ પોતાના શિષ્યોને એકાંતે તે સઘળી વાતનો ખુલાસો કરતો. ૩૫ અને તે દહાડે સાંજ પડી ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, આપણે પેલે પાર જઈએ. ૩૬ અને લોકને મુકીને તે હતો એમ ને એમ તેઓ તેણે પોતાની સાથે હોડીમાં લઇ જાય છે. બીજી હોડીઓ પણ તેની સાથે હતી. ૩૭ એ પવનનું મોટું તોફાન થયું; ને મોજાંઓ હોડીમાં એવાં ઉછળી આવ્યાં કે તે ભરાઇ જવા લાગી. ૩૮ અને તે ડબુસાએ ઓસીકા પર [માથું ટેકીને] ઉઘતો હતો; ને તેઓ તેને જગાડીને તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, અમે નાશ પામીએ છીએ, તેની તને શું કંઈ ચિંતા નથી? ૩૯ અને તેણે ઉઠીને પવનને ધમકાવ્યો તથા સમુદ્રને કહ્યું કે, છાનો રહે, શાંત થા. અને પવન બંધ થયો, ને મહા શાંતિ થઇ. ૪૦ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કેમ ભયભીત છો? તમને હજુએ વિશ્વાસ નથી? ૪૧ ને તેઓ બહુ બીધા, તથા માહોમાંહે બોલ્યા કે, આ તે કોણ છે? કેમકે પવન તથા સમુદ્ર પણ તેનું માને છે.

૫ ૧ અને તેઓ સમુદ્રને પાર ગેરાસીનીઓના દેશમાં ગયા. ૨ અને તે હોડીમાંથી ઉતર્યો, એટલે કબરસ્થાનમાંથી અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો એક માણસ તેને મળ્યો; ૩ તેનો કબરસ્થાનોમાં વાસ હતો; ને સાંકળોએ પણ કોઇ તેને બાંધી ન શક્યો; ૪ કેમકે તે ઘણીવાર બેડીઓએ તથા સાંકળોએ બંધાયો હતો, ને તેણે સાંકળો તોડી નાખી તથા બેડીઓ બાંધી નાખી; ને કોઇ તેને વશ કરી શકતો ન હતો. ૫ અને તે નિત્ય રાત દહાડો પહાડોમાં તથા કબરોમાં બૂમ પાડતો તથા પથ્થરોએ પોતાને ઘાયલ કરતો હતો. ૬ પણ ઇસુએ દૂરથી જોઇને તે દોડી આવ્યો, ને તેને પગે લાગ્યો, ૭ ને મોટે ઘાંટે પોકારી બોલ્યો, ઇસુ, પરાતપર દેવના દીકરા, મારે ને તારે શું છે? હું તને દેવના સમ ઘાલું છું કે, તું મને દુઃખ

ન દે. ૮ કેમકે તેણે એને કહ્યું હતું કે, અને અશુદ્ધ આત્મા, તું એ માણસમાંથી નીકળ. ૯ અને તેણે તેને પુછ્યું કે, તારું નામ શું? ને તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, મારું નામ સેના, કેમકે અમે ઘણા છીએ. ૧૦ અને એણે તેને ઘણી વિનંતી કીધી, કે તે તેઓને દેશમાંથી કાઢી ન મુકે. ૧૧ હવે ત્યાં પર્વતની બાજુ પર ભુંડોનું મોટું ટોળું ચરતું હતું. ૧૨ ને તેઓએ તેને વિનંતી કરીને કહ્યું કે, તે ભુંડોમાં અમે પેસીએ માટે અમને તેઓમાં મોકલ. ૧૩ અને તેણે તેઓને રજા આપી. અને અશુદ્ધ આત્માઓ નીકળીને ભુંડોમાં પેઠી; ને તે ટોળું કરાડાપરથી સમુદ્રમાં ઘસી પડ્યું; તે આસરે બે હજાર હતાં, ને સમુદ્રમાં ઝુંગળાઈ મુઆં. ૧૪ અને તેઓના ચરાવનાર નાઠા, ને શહેરમાં તથા ગામડાંઓમાં બંબર આપી; ને શું થયું તે જોવાને લોકો નીકળ્યા. ૧૫ અને ઈસુની પાસે તેઓ આવે છે, ને જેને ભૂત વળગેલાં હતા, એટલે જેમાં સેના હતી, તેને તેઓએ બેઠેલો તથા [વસ્ત્ર] પહેરેલો તથા હોશમાં આવેલો જોયો; ને તેઓ બીધા. ૧૬ અને ભૂતવળગેલો કેમ [સારો] થયો તેની તથા ભુંડો સંબંધીની વાત જોઓએ જોઈ હતી તે તેઓએ લોકોને કહી. ૧૭ અને તેઓની સીમોમાંથી જવાની તેઓ તેને વિનંતી કરવા લાગ્યા. ૧૮ અને તે વહાણમાં ચઢતો હતો એટલામાં જેને ભૂત વળગ્યાં હતાં તેણે તેની સાથે રહેવા સારુ વિનંતી કરી. ૧૯ પણ ઇસુએ તેને આવવા ન દીધો; પણ તેને કહે છે કે, તારે ઘેર તારાં સગાંઓની પાસે જા, ને પ્રભુએ તારે સારુ કેટલું બધું કર્યું, ને તારા પર દયા રાખી, તેની બંબર તેઓને આપ. ૨૦ અને તે ગયો, ને ઇસુએ તેને સારુ કેટલું બધું કર્યું હતું તે દકાપલીસમાં પ્રગટ કરવા લાગ્યો; ને સઘળા અરંબો પામ્યા. ૨૧ અને જ્યારે ઇસુ ફરી હોડીમાં બેસીને પેલે પાર ગયો, ત્યારે અતિઘણા લોક તેની પાસે એકઠા થયા; ને તે સમુદ્રની પાસે હતો. ૨૨ અને સભાસ્થાનના અધિકારીઓમાંનો યાએરસ નામે એ જણ આવે છે, ને તેને જોઇને તેના પગ પાસે પડે છે; ૨૩ ને તેણે તેને ઘણી વિનંતી કરીને કહ્યું કે, મારી નાની દીકરી મરણાતોલ થએલી છે; માટે આવીને તેને હાથ લગાડ એ સારુ કે તે સાજી થઈને જીવે. ૨૪ અને તે તેની સાથે ગયો; ને અતિઘણા લોક તેની પાછળ ચાલ્યા, ને તેના પર પડાપડી થઇ. ૨૫ અને એક બાચડી જેને બાર વરસથી લોહીવા હતો, ૨૬ ને જેણે ઘણા વૈદોથી ઘણું સહ્યું હતું, ને પોતાનું બળું અચીં નાખ્યું હતું, ને તેણીનું કંઈ ગુણ લાગ્યો નહોતો, પણ તેથી ઉલટું વધતી માંદી થઇ હતી, ૨૭ તે ઇસુ સંબંધીની વાતો સાંભળીને બીડમાં તેની પછવાડે આવી, ને તેના ઝુંગડાને અડકી. ૨૮ કેમકે તેણીએ કહ્યું કે, જો હું માત્ર તેનાં ઝુંગડાને અડકું તો મારો બચાવ થશે. ૨૯ અને તત્કાળ તેનો રક્તસ્રાવ બંધ થઇ ગયો, ને શરીરમાં તેને લાગ્યું કે હું દરદથી સાજી થઇ છું. ૩૦ અને મારામાંથી પરાક્રમ નીકળ્યો છે એવું પોતાને માલમ પડવાથી, ઇસુએ તરત લોકની બીડમાં પાછળ ફરીને કહ્યું કે, કોણ મારા ઝુંગડાને અડક્યું? ૩૧ ને તેના શિષ્યોએ તેને કહ્યું, તું જુએ છે કે, ઘણા લોક તારા પર પડાપડી કરે છે, ને શું તું કહે છે કે, કોણ મને અડક્યું? ૩૨ અને જેણીએ એ કામ કર્યું તેને જોવા સારુ તેણે આસપાસ નજર ફેરવી. ૩૩ અને તે બાચડી બીને તથા ધરજીને, તેને જે થયું તે જણાવીને આવી, ને તેની આગળ પડીને તેણીએ તેને બધું સાચેસાચું કહ્યું. ૩૪ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, તારા વિશ્વાસે તને બચાવી છે; શાંતિએ જા, ને તારા દરદથી સાજી થા. ૩૫ તે હજી બોલતો હતો એટલામાં સભાના અધિકારીને ત્યાંથી લોકો આવીને કહે છે કે, તારી દીકરી મરી ગઇ છે, તું હવે ઉપદેશકને તસ્દી શું કરવા દે છે? ૩૬ પણ ઇસુ તે બોલેલી વાતનો ઘ્યાન ન આપતાં સભાસ્થાનના અધિકારીને કહે છે કે, બી મા, માત્ર વિશ્વાસ રાખ. ૩૭ અને પીટર, યાકુબ, તથા યાકુબના ભાઇ યોહાન શિવાય, તેણે પોતાની સાથે કોઇને આવવા ન દીધું. ૩૮ અને સભાના અધિકારીના ઘરમાં તેઓ આવે છે; ને ગડબડ તથા રુદન તાતા બહુ વિલાપ કરનારાઓને જુએ છે. ૩૯ અને તે માંહે આવીને તેઓને કહે છે કે, તમે કેમ ગડબડ કરો છો? ને રડો છો? છોકરી મારી નથી ગઇ; પણ ઉઘે છે. ૪૦ અને તેઓએ તેણે હસી કાઢ્યો. પણ સહુને બહાર કાઢીને, છોકરીના માબાપને, તથા જેઓ પોતાની સાથે હતા તેઓને લઇને, જ્યાં છોકરી હતી ત્યાં તે માંહે પેસે છે. ૪૧ અને છોકરીનો હાથ ઝાલીને તે તેને કહે છે કે, તાલીથા કુમી, જેનો અર્થ એ છે કે, છોકરી, હું તને કહું છું. ઉઠ. ૪૨ અને તરત છોકરી ઉઠીને ચાલી; કેમકે તે બાર વરસની હતી; ને તેઓ ઘણા વિસ્મિત થયા. ૪૩ અને તેણે તેઓને તાકીદ કીધી કે કોઇ એ ન જાણે; ને તેણે તેને કંઈ બાવાનું આપવાની આજ્ઞા કીધી.

૧ અને ત્યાંથી નીકળીને તે પોતાના દેશમાં આવ્યો; ને તેના શિષ્યો તેની પાછળ આવ્યા. ૨ અને વિશ્વરામવાર આવ્યો ત્યારે તે સભાસ્થાનમાં બોધ કરવા લાગ્યો; અને ઘણાએ સાંભળીને દંગ થઈને કહ્યું કે, આ સઘળું તેની પાસે ક્યાંથી? ને તેને જે બુદ્ધિ અપાઇ તે કેવી છે! અને એના હાથથી આવાં પરાક્રમી કામો થાય છે,, એ શું? ૩ શું એ સુતાર નથી? મરિયમનો દીકરો, યાકુબ તથા યોસી

તથા યહુદા તથા સિમોનનો ભાઇ નથી? શું એની બહેનો અહીં આપણી પાસે નથી અને તેઓએ તેનાથી ઠીકર આધી. ^૪ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, ભવિષ્યવાદી પોતાના દેશ તથા પોતાનાં સગાં તથા પોતાના ઘર શિવાય [બીજાં ઠેકાણું] માન વિનાનો નથી. ^૫ અને તેણે થોડાંક માંદાઓ પર હાથ મુકીને તેઓને સજા કીધાં; એ વિના તે ત્યાં કંઈ યમત્કાર કરી ન શક્યો. ^૬ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તે અચરત થયો. અને આસપાસ ગામેગામ તે બોધ કરતો ફર્યો. ^૭ અને બાર [શિષ્યો]ને પોતાની પાસે બોલાવીને તે તેઓને બહે મોકલવા લાગ્યો; ને તેણે તેઓને અશુદ્ધ આત્માઓ પર અધિકાર આપ્યો; ^૮ ને તેઓને ફરમાવ્યું કે, માર્ગને સારુ ક્રેવળ એક લાકડી વિના બીજું કંઈ નહિ; રોટલી નહિ, ચોણું નહિ, પોતાના કમરબંધમાં નાણું નહિ; ^૯ પણ ચંપલ પહેરવાં, ને બે અંગરખા ન પહેરવા. ^{૧૦} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યાં તમે કોઈ ઘરમાં પેસો, ત્યાંથી નીકળો ત્યાં સુધી તેમાંજ રહો. ^{૧૧} અને જ્યાં કહી તેઓ તમારો આવકાર નહિ કરે, ને તમારું નહિ સાંભળે, તેઓની વિરુદ્ધ સાક્ષી થવાને માટે ત્યાંથી જતાં તમારા પગ તળેની ધૂળ બંધેરી નાઓ. ^{૧૨} અને તેઓએ નીકળીને એવો ઉપદેશ કીધો કે, પસ્તાવો કરો. ^{૧૩} અને તેઓએ ઘણાં ભૂતો કાઢ્યાં, ને ઘણા માંદાઓને તેલ ચોળ્યું, ને તેઓને સાજાં કર્યાં. ^{૧૪} અને હેરોદ રાજાએ તે વિષે સાંભળ્યું (કેમકે તેનું નામ પ્રસિદ્ધ થયું હતું), ને તેણે કહ્યું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર મુએલાંમાંથી ઉદ્ધયો છે, અને એ માટે તેનાથી આ પરાક્રમી કામો કરાયા છે. ^{૧૫} પણ બીજાઓએ કહ્યું કે, તે એલીયાહ છે; ને બીજાઓએ કે, તે ભવિષ્યવાદીઓમાંના કોઈએકના જેવો ભવિષ્યવાદી છે. ^{૧૬} પણ હેરોદ સાંભળીને કહ્યું કે, એ તો યોહાન છે જેનું માથું મેં કાપી નંખાવ્યું, ને મુએલાંમાંથી ઉદ્ધયો છે. ^{૧૭} કેમકે હેરોદ પોતે મોકલીને યોહાનને પકડાવ્યો હતો, અને પોતાના ભાઇ ફિલિપની વહુ હેરોદિયાસને લીધે તેને ક્રેદખાનામાં બંદીવાન કર્યો હતો; કેમકે તે તેણીને પરણ્યો હતો. ^{૧૮} કેમકે યોહાન હેરોદને કહ્યું હતું કે, તારા ભાઈની વહુ રાખવી તને યોગ્ય નથી. ^{૧૯} અને હેરોદિયાસ તે પર અદાવત રાખતી, ને તેને મારી નાખવા યહાતી, પણ એમ કરી ન શકી. ^{૨૦} કેમકે હેરોદ યોહાનને ન્યાયી તથા પવિત્ર માણસ જાણીને તેથી બીતો, ને તેને સંભાળતો, ને તેનું સાંભળીને બહુ ગભરાતો, પણ યુશીથી તેનું સાંભળતો. ^{૨૧} અને જ્યારે જોગવાઈનો દહાડો આવ્યો, ત્યારે હેરોદે પોતાની વરસગાંઠે પોતાના અમીરોને તથા સેનાપતિઓને તથા ગાલીલના સરદારોને સારુ મિજબાની કરી; ^{૨૨} ને તેજ હેરોદિયાસની દીકરી અંદર આવીને નાચી, ને તેથી હેરોદ તથા તેની સાથે જજમવા બેઠેલાઓ યુશ થયા; અને રાજાએ છોકરીને કહ્યું કે, તું જે ચાહે તે મારી પાસે માગ, ને હું તને તે આપીશ. ^{૨૩} અને તેણે સમ ખાઈને તેને કહ્યું કે, જે કંઈ તું મારી પાસે માગે તે મારા અડધા રાજ્ય સુધી હું તને આપીશ. ^{૨૪} અને તેણે બહાર જઈને પોતાની માને પુછ્યું કે, હું શું માગું? ^{૨૫} ને તેણીએ કહ્યું, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું. અને તરત રાજાની પાસે ઉતાવળથી માંહે આવીને તેણીએ માગીને કહ્યું કે, હું ચાહું છું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું કથરોટમાં હમણાંજ તું મને આપ. ^{૨૬} અને રાજા બહુ દલગીર થયો, પણ પોતે સમ ખાધા હતા તેને લીધે તથા પોતાની સાથે બેસનારાઓને લીધે તેને ના કહેવાને ચાલ્યું નહિ. ^{૨૭} અને તરત રાજાએ સિપાઈને મોકલીને એનું માથું લાવવાનો હુકમ કર્યો, ને તેણે જઈને ક્રેદખાનામાં તેનું માથું કાપી નાખ્યું; ^{૨૮} ને તેનું માથું કથરોટમાં લાવીને છોકરીને આપ્યું; ને છોકરીએ પોતાની માને તે આપ્યું. ^{૨૯} અને તેના શિષ્યો એ સાંભળીને આવ્યા, ને તેનું ઘડ લઇ ગયા, ને કબરમાં મુક્યું. ^{૩૦} અને પ્રેરિતો ઈસુની પાસે એકઠા થાય છે, ને જે જે તેઓએ કર્યું હતું તથા જે જે તેઓએ શિખવ્યું હતું, તે બધું તેને કહ્યું. ^{૩૧} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતે ઉજડ ઠેકાણામાં એકાંત આવો, ને થોડો વિસામો લો; કેમકે આવનારા ને જનારા ઘણા હતા; ને તેમને ખવાનો પર અવકાશ મળતો નહોતો. ^{૩૨} અને તેઓ હોડીમાં બેસીને ઉજડ ઠેકાણે એકાંત ગયા. ^{૩૩} અને લોકોએ તેઓને જતા દીઠા, ને ઘણાએ તેને ઓળખ્યો, ને સઘળાં શહેરમાંથી પગે દોડીને ત્યાં એકઠા થયા, ને તેઓની આગળ જઈ પહોંચ્યા. ^{૩૪} અને તેણે નીકળીને અતિ ઘણા લોકનેજોયા; ને તેણે તેઓ પર કરુણા આવી; કેમકે તેઓ પાળક વગરનાં ઘેટાં જેવા હતા; એ તે તેઓને ઘણી વાતો વિષે બોધ કરવા લાગ્યો. ^{૩૫} અને જ્યારે દહાડો ઘણો નમી ગયો ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, આ ઠેકાણું ઉજડ છે; ને દહાડો ઘણો નમી ગયો છે; ^{૩૬} તેઓને વિદાય કર, એ માટે કે તેઓ આસપાસનાં પરંમાં તથા ગામોમાં જઈને પોતાને સારુ કંઈ ખાવાનું વેચાતું લે. ^{૩૭} પણ તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, તમે તેઓને ખાવાનું આપો. અને તેઓ તેણે કહે છે કે, શું અમે જઈને બસં દીનારની રોટલીઓ લઈને તેઓને ખવાડીએ? ^{૩૮} પણ તે તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલીઓ છે? જઈને જુઓ, ને ખબર કાઢ્યા પછી તેઓ કહે છે કે, પાંચ

તથા બે માછલી. ૩૯ અને તેણે તેઓને હુકમ કર્યો કે, સઘળાં લીલા ઘાસ પર પંગતમાં બેસી જાય. ૪૦ અને તેઓ સો સો તથા પચાસ પચાસ ઠારબંધ બેઠો. ૪૧ અને તેણે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આકાશ તરફ જોઈને આશીર્વાદ માગ્યો; ને રોટલીઓ ભાંગીને તેઓને પિરસવા સારુ પોતાના શિષ્યોને આપી; ને બે માછલી સહુને વહેંચી આપી. ૪૨ અને સહુએ ખાધું, ને તૃપ્ત થયા; ૪૩ અને તેઓએ ટુકડાની બાર ટોપલી ભરીને ઉઠાવી, ને માછલીઓમાંથી પણ કંઈ વધ્યું. ૪૪ અને જેઓએ રોટલીઓ ખાધી તેઓ આસરે પાંચ ઉજાર પુરુષ હતા. ૪૫ અને તત્કાળ તેણે પોતાના શિષ્યોને ઠહેઠ કરીનેને ઠોડીમાં બેસાડ્યા, ને પોતે લોકોને વિદાય કરે એટલામાં પોતાની આગળ પેલે પાર બેઠસેંદાએ મોકલ્યા. ૪૬ અને તેઓને વિદાય કરીને તે પહાડ પર પ્રાર્થના કરવા ગયો. ૪૭ અને સાંજ પાડી ત્યારે ઠોડી સમુદ્ર મઘ્યે હતી; ને તે એકલો જમીન પર હતો. ૪૮ અને તેઓ ઉલ્લેસાં મારતાં ઠેરાન થાય છે કેમકે પવન તેઓની સામો છે, એ જોઈને, આસરે રાતને ચોથે પોઠોરે તે સમુદ્ર પર ચાલતો તેઓની પાસે આવે છે, ને જાણે તેઓથી આગળ જવાનું કર્યું. ૪૯ અને તેઓએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો જોઈને ધાર્યું કે, એ તો આભાસ છે, ને બૂમ પાડી; ૫૦ કેમકે સહુ તેને જોઈને ગભરાયા. અને તરત તે તેઓની સાથે બોલ્યો, ને તેઓને કહે છે કે, હિમ્મત રાખો, હું છું, બિહો મા. ૫૧ અને તે તેઓની પાસે ઠોડી પર ગયો, ને પવન શંભ્યો; ને તેઓ અતિશય વિસ્મિત થયા; ૫૨ કેમકે તેઓ રોટલી સંબંધી ન સમજ્યા, પણ તેઓનાં મન કઠણ હતાં. ૫૩ અને તેઓ પાર જઈને ગેન્નેસારેત દેશમાં આવ્યા, ને કિનારે લંગર કર્યું. ૫૪ અને તેઓ ઠોડી પરથી ઉતર્યા ત્યારે તરત લોકોએ તેને ઓળખ્યો, ૫૫ ને ચોતરફ તે આખા પ્રદેશમાં દોડી જઈને જ્યાં તેઓએ સાંભળ્યું કે તે છે, ત્યાં માંદાઓને ખાટલામાં ઘાલીને લાવવા લાગ્યા. ૫૬ અને જ્યાં તે ગામો કે શહેરો કે પરાંઓમાં પેઠો, ત્યાં તેઓએ માંદાઓને ચોટાંઓમાં રાખ્યા, ને તેને વિનંતી કીધી કે, તેઓને માત્ર તારા લુંગડાની કોરને અડકવા દે; જેટલા તેને અડક્યા તેટલા સાજા થયા.

૧ અને ફરીથીઓ તથા કેટલાએક શાસ્ત્રીઓ યરુશાલેમથી આવીને તેની પાસે એકઠા થાય છે; ૨ ને તેના કેટલાએક શિષ્યોને અશુદ્ધ, એટલે અણધોએલા, હાથે રોટલી ખાતાં તેઓએ જોયાં. ૩ કેમકે ફરોશીઓ તથા બધા યહુદીઓ વડીલોના સંપ્રદાય પાળીને સારી પેઠે હાથ ધોયા વિના ખાતાં નથી. ૪ અને ચોટેથી આવીને ન્હારા વિના તેઓ ખાતા નથી; ને વાટકા તથા ગાગરો તથા ત્રાંબાના વાસણ તથા ખાટલાઓને ધોવા ઇત્યાદી ઘણી બીજી ડિરયાઓ પાળવાને તેઓએ સ્વીકાર્યું હતું. ૫ પછી ફરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓ તેને પુછે છે કે, તારા શિષ્યો વડીલોના સંપ્રદાય ન ચાલતાં અણધોએલે હાથે રોટલી કેમ ખાય છે? ૬ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમ ઢોંગીઓ સંબંધી યજ્ઞાયાહે ઠીક ભવિષ્યવાત કહી, જેમ લખ્યું છે કે, આ લોક હોઠોએ મને માને છે, પણ તેઓનાં હૃદયો મારાથી વેગળાં રહે છે. ૭ પણ તેઓ પોતાના મત દાખલ માણસોની અજ્ઞા શિખવતાં મને વ્યર્થ ભજે છે. ૮ દેવની આજ્ઞા પડતી મુકીને તમે માણસોના સંપ્રદાય પાળો છો. ૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતાના સંપ્રદાય પાળવા સારુ દેવની અઆગ્યા બરાબર રદ કરો છો. ૧૦ કેમકે મુસાએ કહ્યું કે, તારા બાપને તથા તારી માને માન આપ, ને જે કોઇ બાપની કે માની નિંદા કરે તે માર્યો જાય; ૧૧ પણ તમે કહો છો કે, જો કોઇ માણસ પોતાના બાપને કે માને કહે કે, મારાથી તને જે કંઈ લાભ થાત તે કોરબાન, એટલે અર્પિતદાન થયલું છે, ૧૨ તો તમે તેને તેના બાપને સારુ કે તેની માને સારુ ત્યાર પછી કંઈ કરવા દેતા નથી, ૧૩ અને એમ કરીને તમારા શિખાડેલા સંપ્રદાય વડે તમે દેવનું વચન રદ કરો છો; ને એવાં ઘણાં કામો તમે કરો છો. ૧૪ અને લોકને ફરી પોતાની પાસે બોલાવીને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે સહુ મારાં સાંભળો તથા સમજો. ૧૫ માણસની બહારથી તેમાં પેસીને તેને વટાળી શકે, એવું કંઈ નથી; પણ માણસમાંથી જે નીકળે છે, તેજ માણસને વટાળે છે. ૧૬ [જો કોઈને સાંભળવાને કાન છે તો તે સાંભળે]] ૧૭ અને જ્યારે લોકોની પાસેથી જૈનને તે ઘરમાં પેઠો, ત્યારે તેના શિષ્યોએ એ દૃષ્ટાંત સંબંધી તેને પુછ્યું. ૧૮ અને તે તેઓએ કહે છે કે, તમે પણ શું એવા અણસમજુ છો? તમે જાણતા નહિ કે, બહારથી માણસમાં જે જે પેસે તે તેને વટાળી શકતું નથી? ૧૯ કેમકે એના હૃદયમાં તે પેસતું નથી, પણ પેટમાં; ને નીકળીને સંડાસમાં જાય છે; [એવું કહીને] તેણે સર્વ ઓરાક શુદ્ધ ઠરાવ્યા. ૨૦ વળી તેણે કહ્યું કે, માણસમાંથી જે નીકળે છે તેજ માણસને વટાળે છે. ૨૧ કેમકે માંહેથી, એટલે માણસોના હૃદયમાંથી ભુંડા વિચારો નીકળે છે, એટલે છિનાળા, ચોરીઓ, હુત્યાઓ, ૨૨ વ્યભિચારો, લોભ, દુષ્ટાઈ, રૂપટ, કામાતુરપણું, અદેખાઈ, નિંદા, અભિમાન, મૂર્ખપણું, ૨૩ એ બધાં ભુંડા વાનાં માંહેથી નીકળે છે, ને માણસને વટાળે છે. ૨૪ પછી તે ત્યાંથી ઉઠીને સૂર તથા સીદોનની સીમોમાં ગયો. અને તે ઘરમાં

પેઠો, ને ક્રોધ ન જાણે એવું ચહાતો હતો; પણ તે ગુપ્ત રહી ન શક્યો. ^{૨૫} કેમકે એક બાચડી જેની નાની દીકરીને અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો હતો, ને તેને વિષે સાંભળીને આવી, ને તેના પગ આગળ પડી. ^{૨૬} તે બાચડી યુનાની હતી, ને સુરફેનીકી કુળની; ને તેણે પોતાની દીકરીમાંથી ભૂત કાઢવાને તેને વિનંતી કરી. ^{૨૭} પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, ઈઝરાએ પહેલાં ધરાવા દે; કેમકે ઈઝરાંની રોટલી લઈને કુતરાંને ફેંકવી એ વાજબી નથી. ^{૨૮} પણ તે ઉત્તર આપીને તેને કહે છે કે, હા, પ્રભુ, કુતરાં પણ મેજ તળે ઈઝરાંના કકડામાંથી ખાય છે. ^{૨૯} અને તેણે તેને કહ્યું કે, આ વાતને લીધે જા; તારી દીકરીમાંથી ભૂત નીકળ્યું છે. ^{૩૦} અને તેણે પોતાને ઘેર આવીને જોયું કે, ઈઝરા આટલા પર સુતેલી છે, ને ભૂત નીકળ્યું છે. ^{૩૧} અને ફરી સૂરની સીમોમાંથી નીકળીને, સીદોનમાં થઈને દકાપલીસની સીમોની મદયે થઈને, ગાલીલના સમુદ્રની પાસે તે આવ્યો. ^{૩૨} અને તેઓ એક બહેરા બોબડાને તેની પાસે લાવે છે, ને તે પર હાથ મુકવાને તેને વિનંતી કરે છે. ^{૩૩} અને તેણે લોક પાસેથી તેને એકાંત લઇ જઈને તેના કાનોમાં પોતાની આંગળી ઘાલી, ને ઘુંકીને તેની જીભને અડક્યો; ^{૩૪} ને આકાશ તરફ જોઇને તેણે નિસાસો મુક્યો ને કહ્યું કે, એફફાથા, એટલે ઉઘડી જા. ^{૩૫} અને તરત તેના કાનો ઉઘડી ગયા, ને તેની જીભનું બંધન છુટ્યું, ને તે સાક્ર બોલ્યો. ^{૩૬} અને તેણે તેઓને તાકીદ કરી કે, તમારે કોઈને કહેવું નહિ; પણ જેમ જેમ તેણે વધારે તાકીદ કરીધી તેમ તેમ તેઓએ તે વધારે પ્રગટ કરીધું. ^{૩૭} અને તેઓ બેહુદ અચંબો પામ્યા, ને બોલ્યા કે, તેણે બધું સારું જ કર્યું છે; ને બહેરાઓને પણ સાંભળતા કરે છે, ને મુંગાઓને બોલતાં કરે છે.

૮ ^૧ તે દહાદાઓમાં જ્યારે ફરી અતિ ઘણા લોક હતા, ને તેઓની પાસે કંઈ ખાવાનું ન હતું, ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહે છે કે, ^૨ લોક પર મને દયા આવે છે, કેમકે હમણાં ત્રણ દહાડાથી તેઓ મારી જોડે રહ્યા છે, ને તેઓની પાસે કંઈ ખાવાનું નથી; ^૩ ને જો હું તેઓને ભૂખ્યા ઘેર મોકલું તો વાટમાં તેઓ નિર્ગત થશે; વળી તેઓમાંના કેટલાએક આધેથી આવ્યા છે. ^૪ તેના શિષ્યોએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, અહીં રાતમાં ક્યાંથી ક્રોધ એટલા બધાને રોટલીથી તૃપ્ત કરી શકે? ^૫ ને તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલીઓ છે? ને તેઓએ કહ્યું, સાત. ^૬ અને તેણે લોકને જમીન પર બેસવાનો હુકમ આપ્યો; ને સાત રોટલીઓ લઈને તેણે સ્તુતિ કરીને ભાંગી, ને પિરસવા સારુ પોતાના શિષ્યોને આપી; ને તેઓએ લોકને પિરસી. ^૭ અને તેઓના પાસે થોડી નાની માછલીઓ પણ હતી; ને તેણે તેમના પર આશીર્વાદ માગીને તે પણ લોકોને પિરસવાનું કહ્યું. ^૮ અને તેઓ ખાઈને ધરાયા; ને તેઓએ બાકી રહેલા કકડાઓની સાત ટોપલીઓ ઉઠાવી. ^૯ અને [ખાનારા] આસરે ચાર હજાર હતા; ને તેણે તેઓને વિદાય કરીધા. ^{૧૦} અને તરત પોતાના શિષ્યો સાથે ઢોડી પર ચઢીને તે દાલમાનુથાની સીમોમાં આવ્યો. ^{૧૧} અને ફરોશીઓ નીકળી આવ્યા, ને તેનું પરીક્ષણ કરતાં તેની પાસે આકાશમાંથી નિશાણી માગીને તેની સાથે વિવાદ કરવા લાગ્યા. ^{૧૨} અને પોતાના આત્મામાં ઉડો નિસાસો મુકીને તે કહે છે, આ પેઠી નિશાણી કેમ માગે છે? હું તમને અચિત્ત કહ્યું છું કે, આ પેઠીને કંઈ જ નિશાણી અપાશે નહિ. ^{૧૩} અને તેઓને મુક્યા પછી ઢોડી પર ફરી ચઢીને તે પેલે પાર ગયો. ^{૧૪} અને તેઓ રોટલી લાવવાને વિસરી ગયા હતા; ને તેઓની પાસે ઢોડીમાં એક કરતાં વધારે રોટલી નહોતી. ^{૧૫} અને તેમને તેઓને આજ્ઞા આપીને કહ્યું કે, જોજો, ફરોશીઓના અમીરથી તથા હેરોદના અમીરથી સાવધાન રહો. ^{૧૬} અને તેઓએ માહોમાંહું સંવાદ અરીને કહ્યું કે, આપણી પાસે રોટલી નથી. ^{૧૭} અને ઇસુ એ જાણીને તેઓને કહે છે કે, તમારી પાસે રોટલી નથી એ માટે તમે કેમ સંવાદ કરો છો? હજી સુધી શું તમે નથી જાણતા, ને નથી સમજતા? શું તમારા હૃદય કઠણ થયા છે? ^{૧૮} તમને આંખો છતાં શું તમે નથી દેખાતા? અને કાનો છતાં, શું તમે નથી સાંભળતા? ને શું યાદ નથી રાખતાં? ^{૧૯} જ્યારે પાંચ હજારને સારુ પાંચ રોટલી મેં ભાંગી, ત્યારે તમે કકડાઓની ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી? તેઓ તેને કહે છે કે, બાર. ^{૨૦} અને જ્યારે ચાર હજારને સારુ સાત, ત્યારે તમે કકડાથી ભરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી? ને તેઓએ કહ્યું કે, સાત. ^{૨૧} અને તેણે તેઓને કહ્યું શું તમે હજી નથી સમજતા? ^{૨૨} અને તે બેથેસેદામાં આવે છે. અને તેઓ તેની પાસ એક આંધળાને આવે છે, ને તેણે અડકવા સારુ તેઓ તેને વિનંતી કરે છે. ^{૨૩} અને આંધળાનો હાથ પકડીને તે તેને ગામમાંથી બહાર લઇ ગયો, ને તેની આંખોમાં ઘુંકીને ને તેના પર હાથ મુકીને તેને પુછ્યું કે, તું કંઈ જુએ છે? ^{૨૪} ને ઉચ્ચ જોઇને તેણે કહ્યું કે, હું માણસોને દેખું છું; કેમકે તેઓને ઝાંઝાના જેવા ચાલતાં દેખું છું. ^{૨૫} ત્યારે તેણે ફરી તેની આંખો પર હાથ મુક્યા, ને તેણે તાકીને જોયું, ને સાજો થયો, ને સઘળું સ્પષ્ટ રીતે દીઠું. ^{૨૬} અને તેણે તેને ઘેર મોકલતાં કહ્યું કે, ગામમાં પણ પેસતો ના. ^{૨૭} અને ઇસુ તથા તેના

શિષ્યો કાઈસારીઆ ફીલિપીના ગામોમાં ગયા; ને માર્ગમાં તેણે પોતાના શિષ્યોને પુછતાં કહ્યું કે, હું કોણ છે, એ વિષે માણસો શું કહે છે? ^{૨૮} ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, [કોઈ કહે છે કે તું] યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે; ને કોઈ કે તું એલીયાહ, ને કોઈ કે તું ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક છે. ^{૨૯} અને તેણે તેઓને પુછ્યું, પણ હું કોણ છું, એ વિષે તમે શું કહો છો? પીતર ઉત્તર આપતાં તેને કહે છે કે, તું તો ખરીસ્ત છે. ^{૩૦} અને તેણે તેઓને તાકીદ કીધી કે, મારે વિષે તમારે કોઈને કહેવું નહિ. ^{૩૧} અને તે તેઓને શિખવા લાગ્યો કે, માણસના દીકરાએ ઘણું સહેવું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસંદ થવું, ને માર્યા જવું, ને ત્રણ દહાડા પછી પાછા ઉઠવું એ જરૂરનું છે. ^{૩૨} અને તે એ વાત ઉઘાડી રીતે બોલ્યો. અને પીતર તેને એક બાજુએ લઈને તેને ઠપકો આપવા લાગ્યો; ^{૩૩} પણ તેણે પાછળ ફરીને તથા પોતાના શિષ્યોને જોઈને પીતરને ઠપકો આપતાં કહ્યું કે, શેતાન, મારી પછવાડે જા; કેમકે તું દેવની બાબતો પર નહિ, પણ માણસોની બાબતો પર ચિત્ત લગાડે છે. ^{૩૪} અને તેણે પોતાના શિષ્યો સુદ્ધાં લોકોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે છે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો, ને પોતાનો વધસ્તંભ ઉચકીને મારી પાછળ ચાલવું. ^{૩૫} કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા ચાહે, તે તેને ખોશે; અને જે કોઈ મારે લીધે તથા સુવર્ત્તીને લીધે પોતાનો જીવ ખોશે, તે તેને બચાવશે. ^{૩૬} કેમકે જો માણસ આખું જાગત મેળવે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામે, તો તેને શો લાભ થાય? ^{૩૭} વળી માણસ પોતાના જીવનો શો બદલો આપશે? ^{૩૮} કેમકે આ આ વ્યભિચારી તથા પાપી પેદામાં જે કોઈ મારે લીધે તથા મારી વાતોને લીધે શરમાશે, તેને લીધે માણસનો દીકરો પણ જ્યારે પોતાના બાપના મહિમામાં પવિત્ર દૂતોની સાથે આવશે, ત્યારે તે શરમાશે.

૯ ^૧ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને અચિત્ત કરું છું કે, અહીં ઉભા રહેનારાઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે જેઓ પરાક્રમે આવેલું દેવનું રાજ્ય જોયાં પહેલાં મરણ પામશે જ નહિ. ^૨ અને છ દહાડા પછી ઇસુ પીતરને તથા યાકુબને તથા યોહાનને સાથે લઈને એકલા તેઓને ઉંચા પહાડ ઉપર એકાંત લઈ જાય છે; ને તેઓની આગળ તેનું રૂપાંતર થયું. ^૩ અને તેના લગ્ગાં ઉજળાં, બહુજ સફેદ થયાં; એવાં કે પૃથ્વીમાં કોઈ પણ ધોબી તેવાં સફેદ કરી ન શકે. ^૪ અને એલીયાહ મુસાની સંઘાતે તેઓને દેખાયો, ને તેઓ ઈસુની સાથે વાત કરતાં હતા. ^૫ અને પીતર ઉત્તર આપીને ઇસુને કહે છે કે, રાબી, અહીં રહેવું આપણે માટે સારું છે; તો અમે ત્રણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે વાસ્તે, ને એક મુસાને વાસ્તે, ને એક એલીયાહના વાસ્તે. ^૬ કેમકે શું બોલવું એ તેણે સુઝ્યું નહિ, કેમકે તેઓ બહુ બીધા હતા. ^૭ અને વાદળું આવ્યું ને તેઓ પર છાયા કીધી; ને વાદળામાંથી એવી વાણી થઈ કે, આ મારો વહાલો દીકરો છે, તેનું સાંભળો. ^૮ અને તત્કાળ ચોતરફ જોઈને તેઓએ પછી પોતાની સાથે એકલા ઇસુ વિના કોઈને દીઠો નહિ. ^૯ અને પહાડ પરથી તેઓ ઉતરતા હતા, ત્યારે તેણે તેઓને ફરમાવ્યું કે, તમે જે જોયું છે તે માણસનો દીકરો મુએલામાંથી પાછો ઉઠે, ત્યાં સુધી કોઈને કહેતાં ના. ^{૧૦} અને તેઓએ તે વાત મનમાં રાખી, ને મુએલામાંથી પાછા ઉઠવું એ શું હશે, તે વિષે માંડોમાંડે વાદવિવાદ કરતાં હતા. ^{૧૧} અને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે, પહેલાં એલીયાહે આવવું જોઈએ? ^{૧૨} ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, એલીયાહ પહેલાં આવીને સર્વને સુધારે છે ખરો; ને માણસના દીકરા વિષે એમ કેમ લખ્યું છે કે, તેણે ઘણું દુઃખ સહેવું ને તુચ્છકાર પામવો? ^{૧૩} પણ હું તમને કહું છું કે, એલીયાહ ખરેખર આવ્યો છે; ને તેને વિષે લખેલું છે તે પ્રમાણે તેઓએ જેમ ચાલ્યું તેમ તેને કીધું. ^{૧૪} અને તેઓએ શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓની આસપાસ અતિ ઘણા લોકને તથા તેઓની સાથે વિવાદ કરતા શાસ્ત્રીઓને જોયા. ^{૧૫} અને તરત તે બધા લોક તેને જોઈને બહુ અચરતી પામ્યા, ને દોડીને તેને સલામ કીધી. ^{૧૬} આને તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તેઓની જોડે તમે શો વિવાદ કરો છો? ^{૧૭} ને લોકમાંથી એકે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, ઉપદેશક, હું મારો દીકરો મારી પાસે લાવ્યો, તેને મુગો આત્મા વળગેલો છે; ^{૧૮} અને જ્યાં કહી તે તેણે પકડે છે, ત્યાં તે તેને પાડી નાખે છે; ને તે ફીણ કાઢે છે, ને દાંત પિસે છે, ને તે તવાઈ જાય છે. અને મેં તારા શિષ્યોને તેને કાઢવાનું કહ્યું; પણ તેઓ કાઢી ન શક્યા. ^{૧૯} પણ તે ઉત્તર આપીને તેઓને કહે છે કે, ઓ અવિશ્વાસી પેદા, હું ક્યાં સુધી તમારી સાથે રહીશ? ક્યાં સુધી હું તમારું અમીશ? તેને મારી પાસે લાવો. ^{૨૦} અને તેઓ તેની પાસે તેને લાવ્યા, ને એને જોઈને આત્માએ તરત તેને મરડ્યો; ને જમીન પર પડીને તે ફીણ કાઢતો તરફડ્યો. ^{૨૧} અને તેણે એના બાપને પુછ્યું કે, એને આ થયાને કેટલો કાળ થયો છે? ને તેણે કહ્યું કે, બાળપણથી. ^{૨૨} અને તેનો નાશ કરવા સારું તેણે ઘણી વેળાએ આગમાં તથા પાણીમાં પણ તેને નાખી દીધો છે; પણ જો તું કંઈ કરી શકે તો અમારા પર કરુણા રાખીને અમને મદદ કર. ^{૨૩} પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, જો

તું કરી શકે! વિશ્વાસ રાખનારને તો અરવ શક્ય છે. ૨૪ અને તરત બાળકના બાપે ઘાંટો પાડતાં કહ્યું કે, હું વિશ્વાસ કરું છું, મારા અવિશ્વાસ વિશ્લેષ મને મદદ કર. ૨૫ પણ ઘણા લોક દોડતા આવે છે, એ જોઈને ઇસુએ અશુદ્ધ આત્માને ધમકાવીને તેને કહ્યું કે, મુંગા તથા બહેરા આત્મા, હું તમે હુકમ કરું છું કે, તેમાંથી નીકળ, ને ફરી તેમાં ન પેસ. ૨૬ અને યીસ પાડીને ને તેને બહુ મરડીને તે નીકળ્યો; ને તે મુઆ જોવો થયો, એવો કે ઘણાબરાએ કહ્યા કે, તે મારી ગયો છે. ૨૭ પણ ઇસુએ તેનો હાથ ઝાલીને તેને ઉઠાડ્યો; ને તે ઉભો થયો. ૨૮ અને તે ઘરમાં આવ્યો ત્યારે તેના શિષ્યોએ તેને એકાંતમાં પુછ્યું કે, અમે કેમ તેને કાઢી ન શક્યા? ૨૯ ને તેણે કહ્યું કે, પૂરાઈના શિવાય બીજા કોઈ ઉપાયથી એ જાત નીકળી શકે એમ નથી. ૩૦ અને ત્યાંથી નીકળીને તેઓ ગલીલમાં થઈને ગયા; ને કોઈ ન જાણે, એવી તેની ઈચ્છા હતી. ૩૧ કેમકે તે પોતાના શિષ્યોને શિખવતો, ને તેઓને કહેતો કે, માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાયો છે, ને તેઓ તેને મારી નાબંધે; ને મારી નંખાયા પછી તે તરીજે દહાડે પાછો ઉઠશે. ૩૨ અને તેઓ આ વાત સમજ્યા ન હતા, ને તેને પુછતાં બીધા. ૩૩ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવ્યા; ને તે ઘરનાં હતો, ત્યારે તેણે તેઓને પુછ્યું કે, તમે માર્ગમાં શા વિવાદ કરતાં હતા? ૩૪ પણ તેઓ ઇનાં રહ્યા; કેમકે માર્ગમાં તેઓ માહોમાંહે વિવાદ કરતાં હતા કે, મુખ્ય કોણ છે? ૩૫ અને તે બેઠો ને બારને તેડીને તેઓને કહે છે કે, જો કોઈ પહેલો થવા ચાહે, તો તે સહુથી છેલ્લો તથા સહુનો સેવક થાય. ૩૬ અને તેણે એક બાળક લઈને તેઓની વચમાં ઉભું રાખ્યું; ને તેને યોગામાં લઈને તેઓને કહ્યું કે, ૩૭ જે કોઈ મારે નામે એવા બાળકોમાંનો એકનો સ્વીકાર કરે, તે મારો સ્વીકાર કરે ય, ને જે કોઈ મારો સ્વીકાર કરે છે તે કેવળ મારોજ નહિ, પણ જેણે મને મોકલ્યો છે તેનો સ્વીકાર કરે છે. ૩૮ યોહાને તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, અમે કોઈએકને તારે નામે ભૂતોને કાઢતો દીઠો; ને અમે તેને મના કીધી, કારણ કે તે અમારી સાથે ચાલતો નથી. ૩૯ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, તેને મના કરો મા, કેમકે એવો કોઈ નથી કે જે મારે નામે ચમત્કાર કરશે, ને સહેજે મારી નિંદા કરી શકશે. ૪૦ કેમકે જે આપણી વિરુદ્ધ નથી, તે આપણ પક્ષનો છે. ૪૧ કેમકે હું તમને યચિત કહું છું કે, તમે ખરીસ્તના છો એ કારણથી જે કોઈ તમને ખ્યાલું પાણી પાશે, તે પોતાનું કૃણ નહિ બોશે. ૪૨ અને જે નાનાઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ઠોકર ખવાડે, તેને માટે તે કરતાં આ સારું છે કે ઘંટીનું પદ તેની કોટે બંધાય ને તે સમુદ્રમાં નંખાય. ૪૩ અને જો તારો હાથ તને ઠોકર ખવાડે, તો તેને કાપી નાખ; તને બે દહુઈ છતાં નરકમાં ન હોવાનાર અગ્નિમાં જવું. ૪૪ ને કરતાં હુંકા થઈને જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સારું છે. ૪૫ અને જો તારો પગ તને ઠોકર ખવાડે, તો તેને કાપી નાખ; તને બે પગ છતાં નરકમાં ન હોવાનાર અગ્નિમાં નંખાવું, ૪૬ ને કરતાં લંગડા થઈને જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સારું છે. ૪૭ અને જો તારી આંખ તને ઠોકર ખવાડે તો તેને કાઢી નાખ; તને બે આંખ છતાં અગ્નિના નરકમાં નંખાવું, ૪૮ કે જ્યાં તેઓનો કીડો મરતો નથી, ને અગ્નિ નથી હોવાવતો, તે કરતાં કાણા થઈને દેવના રાજ્યમાં પેસવું એ તારે માટે સારું છે. ૪૯ કેમકે અગ્નિથી હરેક સવુણું કરાશે; [[ને હરેક યજ્ઞ મીઠાથી સવુણો કરાશે]]. ૫૦ મીઠું તો સારું છે; પણ જો મીઠું સ્વાદ વગરનું થયું હોય, તો તેને શાથી ખાઈ કરશો? પોતામાં મીઠું રાખો, ને માહોમાંહે સલાહ રાખો.

૧૦ ૧ અને ત્યાંથી ઉઠીને તે યહુદાહુની સીમોમાં યરદનને પેલે પાર આવે છે; ને ફરી ઘણા લોક આવીને તેની પાસે એકઠા થાય છે; ને તેના રિવાજ પ્રમાણે તેણે ફરી તેઓને બોધ કર્યો. ૨ અને ફરોશીઓએ પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં તેને પુછ્યું કે, શું પુરુષને પોતાની સ્ત્રીને મુકી દેવી ઉચિત છે? ૩ પણ તેણે ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, મુસાએ તમને શી આજ્ઞા આપી હતી? ૪ ને તેઓએ કહ્યું કે, ફારગતી લખીને મુકી દેવાની મુસાએ રજા આપી. ૫ પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તમારાં હૃદયની કઠણતાને લીધે મુસાએ તમારે સારું એ આજ્ઞા લખી; ૬ પણ ઉત્પત્તિના આરંભથી દેવે તેઓને એક પુરુષ તથા એક સ્ત્રી બનાવ્યાં. ૭ એ કારણથી માણસ પોતાનાં માબાપને મુકીને પોતાની વહુને વળગી રહેશે; ૮ ને તેઓ બંને એક દેહુ થશે; એ માટે તેઓ ત્યારપછી બે નથી, પણ એક દેહુ છે; ૯ તો દેવે જે જોડ્યું છે તેને માણસે જુદું ન પાડવું. ૧૦ અને ઘરમાં તેના શિષ્યોએ ફરી તેજ બાબત વિષે તેને પુછ્યું. ૧૧ અને તે તેઓને કહે છે કે, જે કોઈ પોતાની વહુને મુકી દે, ને બીજાને પરણે, તે તેણીની વિરુદ્ધ છિનાળું કરે છે; ૧૨ ને જો વહુ પોતાના વરને મુકી દે, ને બીજાને પરણે, તો તે છિનાળું કરે છે. ૧૩ અને તેઓ તેની પાસે બાળકો લાવ્યા કે તે તેઓને અડકે; ને શિષ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યા. ૧૪ પણ ઇસુ તે જોઈને નામુશ થયો, ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા ડો, ને તેઓને વારો મા; કેમકે દેવનું રાજ્ય એવાંઓનું છે. ૧૫ હું તમને યચિત કહું છું કે, જે કોઈ

બાળકની માફક દેવનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિ, તે એમાં પ્રવેશ કરશે જ નહિ. ^{૧૬} અને તેણે તેઓને બાથમાં લીધાં, ને તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને આશીર્વાદ દીધો. ^{૧૭} અને તે બહાર નીકળીને રસ્તે જતો હતો, ત્યારે એક જન તેની પાસે દોડતો આવ્યો, ને તેણે તેની આગળ ઘૂંટણ ટેકીને પુછ્યું કે, ઓ ઉત્તમ ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવા માટે હું શું કરું? ^{૧૮} અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક, એટલે દેવ, તે વિના કોઈ ઉત્તમ નથી. ^{૧૯} તું આજ્ઞાઓ જાણે છે, હુત્યા ન કરવી, વ્યભિચાર ન કરવો, ચોરી ન કરવી, જુદી શાહેદી ન પુરવી, ઠગાઇ ન કરવી, માબાપનું સન્માન કરવું. ^{૨૦} પણ તેણે તેને કહ્યું કે, ઓ ઉપદેશક, એ સર્વ [આજ્ઞાઓ] તો હું નાનપણથી પાળતો આવ્યો છું. ^{૨૧} અને તેની તરફ જોઇને ઈસુને તેના પર હેતુ આવ્યું, ને તેણે તેને કહ્યું કે, તું એક વાત સંબંધી અધુરો છે; તારું જે છે તે જઈને વેચ, ને દરિદ્રીઓને આપ, ને આકાશમાં તને દોલત મળશે; ને આવ, મારી પાછળ ચાલ. ^{૨૨} પણ તે વાતને લીધે તેનું મહો ઉતરી ગયું, ને ઉદાસ થઇને તે ચાલ્યો ગયો, કેમકે તેની સંપત્તિ ઘણી હતી. ^{૨૩} અને ઇસુ આસપાસ જોઇને પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, જેઓની પાસે દોલત છે તેઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અઘરું પડશે! ^{૨૪} ને તેની વાતોથી શિષ્યો અચંબો પામ્યા. પણ ઇસુ ફરી ઉત્તર આપીને તેઓને કહે છે કે, છોકરાં દોલત પર ભરોસો રાખનારાઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અઘરું છે! ^{૨૫} દોલતવાનને દેવના રાજ્યમાં પેસવા કરતાં સોચના નાકામાં થઈને ઉટને જવું સહેલ છે. ^{૨૬} અને તેઓએ ઘણી અચરતી પામીને માહોમાંહે કહ્યું, તો કોણ તારણ પામી શકે? ^{૨૭} ઇસુ તેઓની તરફ જોઇને કહે છે કે, માણસોને એ અશક્ય છે, પણ દેવને નથી, કેમકે દેવને સર્વ શક્ય છે. ^{૨૮} અને પીતર તેને કહેવા લાગ્યો, જો, અમે બધું મુકીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ. ^{૨૯} ઇસુએ કહ્યું કે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે કોઈએ મારે લીધે તથા સુવાર્તાને લીધે ધરને, કે ભાઈઓને, કે બેનોને, કે માને, કે બાપને, કે છોકરાંને, કે ખેતરોને મુક્યાં, ^{૩૦} તે હુમલાં આ કાળમાં સોગણાં ધરોને તથા ભાઈઓને તથા બેનોને તથા માઓને તથા છોકરાંને તથા ખેતરોને, સતાવણી સુદ્ધાં, તથા આવતા કાળમાં અનંતજીવન, પામ્યા વગર રહેશે નહિ. ^{૩૧} પણ ઘણા જે પહેલાં તેઓ છેલ્લા, ને જે છેલ્લા તેઓ પહેલાં થશે. ^{૩૨} અને યરુશાલેમની ભણી ચટાં તેઓ માર્ગમાં હતા; ને ઇસુ તેઓની આગળ ચાલતો હતો; ને તેઓ અચંબો પામ્યા, ને પાછળ ચાલનારા બીધા. ને તે ફરી બાર [શિષ્યો] ને પાસે તેડીને પોતા પર જે વીતવાનું હતું તે તેઓને કહેવા લાગ્યો કે, ^{૩૩} જુઓ, આપણે યરુશાલેમમાં જઈએ છીએ; ને માણસનો દીકરો મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા શાસ્ત્રીઓને સોંપશે; ને તે તેના પર મરણાંડ ઠરાવશે, ને તેને વિદેશીઓને સોંપશે; ^{૩૪} ને તેની મજકરી કરશે, ને તેના પર શુંકશે, ને તેને કોરડા મારશે, ને તેને મારી નાખશે; ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો ઉઠશે. ^{૩૫} અને ઝબદીના દીકરા યાકુબ તથા યોહાન તેની પાસે આવીને કહે છે કે, ઉપદેશક, અમારી ઈરછા છે કે, અમે જજો કાંઈ માગીએ તે તું અમારે વાસ્તે કરે. ^{૩૬} ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારી શું ઈરછા છે? હું તમારે વાસ્તે શું કરું? ^{૩૭} ત્યારે તેઓને તેણે કહ્યું કે, તારા મહિમામાં અમે એક તારે જમણે હાથે, ને એક તારે ડાબે હાથે બેસીએ, એવું અમને આપ. ^{૩૮} પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, તમે જે માગો છો, તે તમે જાણતા નથી. જે વાટકો હું પીઉં છું તે શું તમે પી શકો છો? ને જે બાપ્તિસ્મા હું લઉં છું, તે બાપ્તિસ્મા શું તમે લઇ શકો છો? ^{૩૯} અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, અમે તેમ કરી શકીએ છીએ. પણ ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, જે વાટકો હું પીઉં છું તે તમે પીશો, ને જે બાપ્તિસ્મા હું લઉં છું, તે બાપ્તિસ્મા તમે લેશો; ^{૪૦} પણ કોઈને મારે જમણે હાથે કે ડાબે હાથે બેસવા દેવું, એ મારું કામ નથી, પણ જેઓએ સારું તે સિદ્ધ કરેલું છે તેઓને માટે છે. ^{૪૧} અને [બાકીના] દસ એ સાંભળીને યાકુબ તથા યોહાન સંબંધી નાબુશ થવા લાગ્યા. ^{૪૨} પણ ઇસુ તેઓને પાસે તેડીને કહે છે કે, તમે જાણો કે કે વિદેશીઓ પર જેઓ રાજ્ય કરનારા કહેવાય છે, તેઓ તેમના પર ઘણીપણું કરે છે, ને તેઓના જે મોટા તેઓ તેમના પર અધિકાર ચલાવે છે. ^{૪૩} પણ તમારામાં એમ નથી, પણ તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો સેવક થશે; ^{૪૪} ને જે કોઈ પ્રથમ થવા ચાહે તે સહુનો દાસ થશે. ^{૪૫} કેમકે માણસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, ને ઘણાની અંડણીને સારું પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે. ^{૪૬} અને તેઓ યરેખોમાં આવે છે; ને યરેખોમાંથી તે તથા તેના શિષ્યો તથા ઘણા લોક નીકળતા હતા, એટલે તીમાચનો દીકરો બારતીમાચ જે આંધળો ભીખારી હતો તે માર્ગની કોરે બેઠો હતો. ^{૪૭} અને ઇસુ નાઝારી છે, એમ સાંભળીને તે બૂમ પાડવા તથા કંહવા લાગ્યો કે, ઓ ઇસુ, દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કર. ^{૪૮} અને ઘણાએ તેને ધમકાવ્યો કે, તું ચુપ રહે; પણ તેણે વિશેષ બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, ઓ દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કર. ^{૪૯} અને ઇસુએ ઉભા રહીને કહ્યું કે, તેને બોલાવો; ને આંધળાને

બોલાવીને તેઓ તેને કહે છે કે, હિમ્મત રાખ, ઉઠ, ને તને બોલાવે છે. ^{૫૦} અને પોતાનું લુગડું નાખી દઈને તે ઉઠ્યો, ને ઈસુની પાસે આવ્યો. ^{૫૧} અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપીને કહ્યું કે, હું તને શું કરું, એ વિષે તારી શી ઈરછા છે? આંધળાએ તેને કહ્યું કે, સ્વામિ, હું દેખતો છાઉં. ^{૫૨} અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, જા, તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો છે, અને તરત તે દેખતો થયો, ને માર્ગમાં ઈસુની પાછળ ગયો.

૧૧ ^૧ અને તેઓ યરુશાલેમની નજદીક, જૈતુનના પહાડ આગળ બેથક્રાગે તથા બેથાનીઆની પાસે આવે છે, ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોમાંના બેને આગળ મોકલે છે, ^૨ ને તેઓને કહે છે કે, તમારી સામેના ગામમાં જાઓ; ને તેમાં તમે પેસશો કે તરત એક ગધેડાનો વછેરો જેનાં પર કોઇ માણસ કદી બેઠું નથી, એવો તમને બાંધેલો મળશે; તેને છોડી લાવો. ^૩ અને જો કોઇ તમને કહે કે, તમે શા માટે કરો છો? તો કહો કે, પ્રભુને તેનો અપ છે; ને તરત તે એને અહીં મોકલશે. ^૪ અને તેઓ ગયા, ને બારણાની બહાર ખુલ્લા રસ્તામાં બાંધેલો વછેરો તેઓને મળ્યો; ન તેઓ તેને છોડે છે. ^૫ અને જેઓ ત્યાં ઉભા હતા તેઓમાંના કેટલાકે તેઓને કહ્યું કે, વછેરાને તમે શું કરવા છોડો છો? ^૬ ને જેમ ઇસુએ તેઓને ફરમાવ્યું હતું, તેમ તેઓએ તેઓને કહ્યું; ને તેઓએ તેમને જવા દીધા. ^૭ અને તેઓ વછેરાને ઈસુની પાસે લાવ્યા; ને તેના પર પોતાનાં લૂગડાં નાખ્યાં; ને તેના પર તે બેઠો. ^૮ અને ઘણાઓએ પોતાના લૂગડાં રસ્તામાં પાથર્યાં; ને બીજાઓએ બેતરમાંથી ડાળીઓ કાપીને [રસ્તામાં પાથરી]. ^૯ અને આગળ તથા પાછળ ચાલનારાઓએ બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, હોસાના, પ્રભુને નામે જે આવે છે, તેને ધન્યા! ^{૧૦} આપણા બાપ દાઉદનું રાજ્ય જે પ્રભુને નામે આવે છે, તે આશીર્વાદિત છે; પરમ ઉંચામાં હોસાના. ^{૧૧} અને ઇસુ યરુશાલેમ જઈને મંદિરમાં ગયો, ને યોતરફ બધું જોઇને સાંજ પડ્યા પછી બારે સુદ્ધાં નીકળીને તે બેથાનીઆમાં ગયો. ^{૧૨} અને બીજે દહાડે તેઓ બેથાનીઆમાંથી નીકળી આવ્યા પછી, તે ભૂલ્યો થયો. ^{૧૩} અને એક અંજીરી જેને પાંદડા હતાં તેને આધેથી જોઇને તેની પાસે ગયો, ને કદાપિ તેને તે પરથી કંઈ મળે; ને તેની પાસે આવ્યો, ત્યારે પાંદડા વિના તેને કંઈ મળ્યું નહિ; કેમકે અંજીરોની ઋતુ ન હતી. ^{૧૪} અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, હવેથી કદી કોઇ તારા પરથી ફળ ન ખાઓ; ને તેના શિષ્યોએ એ સાંભળ્યું. ^{૧૫} અને તેઓ યરુશાલેમમાં આવે છે; ને તે મંદિરમાં પેસીને મંદિરમાં વેચનારાઓને તથા ખરીદનારાઓને કાઠી મુકવા લાગ્યો; ને નાણાવટીઓના બાજટ તથા કબૂતર વેચનારાઓનાં આસનો ઉઘા વાળ્યાં. ^{૧૬} અને કોઈને મંદિરમાં થઈને કંઈ વાસણ લઇ જવા ન દીધું. ^{૧૭} અને તેઓને બોધ કરતાં તેણે કહ્યું કે, શું એમ લખ્યું નથી કે, મારું ઘર સર્વ દેશનાઓને સારું પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે? પણ તમે તેને લૂંટારાનું કોતર કીધું છે. ^{૧૮} અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ તે સાંભળ્યું, ને તેના નાશ શી રીતે કરીએ તે વિષે શોધ કીધી; કેમકે તેઓ તેનાથી બીધા, ^{૧૯} અને દર સાંજે તે શહેર બહાર જતો. ^{૨૦} અને તેઓએ સંવારે અંજીરીની પાસે થઈને જતાં તેને જડથી સુકાએલી જોઈ. ^{૨૧} અને પીતર સંભારીને તેને કહે છે કે, સ્વામી, જો, જે અંજીરીને તે શાપ દીધો હતો તે સુકાઇ ગઇ છે. ^{૨૨} અને ઇસુ ઉત્તર અઆપી તેઓને કહે છે કે, દેવ પર વિશ્વાસ રાખો. ^{૨૩} કેમકે હું તમને યચિત કહું છું, કે જે કોઇ આ પર્વતને કહે છે કે ખસેડાઈ જા, ને સમુદ્રમાં નંખા, ને પોતાના હૃદયમાં સંદેહ ન આણતા વિશ્વાસ રાખશે કે, જે હું કહું છું તે થશે, તો તે વાસ્તે થશે. ^{૨૪} એ માટે હું તમને કહું છું કે, જે સર્વ તમે પ્રાર્થના કરતાં માગો છો, ને એમ પામ્યા છીએ, એવો વિશ્વાસ રાખો, તો તે તમને મળશે. ^{૨૫} અને જ્યારે જ્યારે તમે પ્રાર્થના કરતાં ઉભા રહો છો, ત્યારે ત્યારે જો કોઇ તમારો અપરાધી હોય, તો તેણે માફ કરો, એ માટે કે તમારો બાપ જે આકાશમાં છે, તે પણ તમારા અપરાધો તમને માફ કરે. ^{૨૬} પણ જો તમે માફ નહિ કરો, તો તમારો બાપ જે આકાશમાં છે તે પણ તમારા અપરાધ માફ નહિ કરશે. ^{૨૭} અને ફરી તેઓ યરુશાલેમમાં આવે છે; ને તે મંદિરમાં ફરતો હતું, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો તેની પાસે આવ્યા, ^{૨૮} ને તેને કહ્યું કે, કયા અધિકારથી તું આ કામો કરે છે, અથવા કોણે તને આ કામો કરવાને અધિકાર આપ્યો? ^{૨૯} અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું એક નાત તમને પુછીશ; ને તમે મને જવાબ ડો તો કર્યાં અધિકારથી હું આ કામો કરું છું તે હું તમને કહીશ. ^{૩૦} યોહાનનું બાપ્તિસ્મા શું આકાશથી હતું કે માણસોથી? મને જવાબ ડો. ^{૩૧} અને તેઓએ માહોમાંહે વિચારીને કહ્યું કે, જે કહીશ કે, આકાશથી, તો તે કહેશે કે, ત્યારે તમે તેના પર વિશ્વાસ કેમ નથી કરીધો? ^{૩૨} પણ જો કહીશ કે, માણસથી, ત્યારે તેઓ લોકથી બીધા, કેમકે બધા યોહાનને નિશ્ચે ભવિષ્યવાદી માનતા હતા. ^{૩૩} અને તેઓ ઉત્તર આપીને ઇસુને કહે

છે કે, અમે જાણતા નથી. અને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું તે હું પણ તમને કહેતો નથી.

૧૨ ^૧ અને તેઓએ દૃષ્ટાંતમાં કહેવા કાગ્યો કે, એક માણસે દરાક્ષવાડી રોપી, ને તેની આસપાસ વાડ કરી, ને દરાક્ષરસનો ફુંડ બોદ્યો, ને બુરુજ બાંદ્યો, ને બેડૂતોને તે ઇજારે આપી, ને પરદેશ ગયો. ^૨ અને મોસમે તેણે બેડૂતોની પાસે યાકર મોકલ્યો, કે તે બેડૂતો પાસેથી દરાક્ષવાડીનાં ફળનું કંઈ લે; ^૩ પણ તેઓએ તેને પકડીને માર્યો, ને બાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ^૪ અને ફરી તેણે બીજો યાકર તેઓની પાસે મોકલ્યો, ને તેનું માથું તેઓએ ફોડી નાખ્યું ને તેને ધિક્કારીને કાઢી મેલ્યો. ^૫ અને તેણે બીજો મોકલ્યો, ને તેને તેઓએ મારી નાખ્યો; ને બીજા ઘણા મોકલ્યા, ને તેઓએ ક્રેટલાકને કોરડા માર્યા, ને ક્રેટલાકને મારી નાખ્યા. ^૬ હવે એક બાકી હતો, જે તેનો વહાલો દીકરો હતો, એને પણ તેણે આખરે તેઓની પાસે મોકલીને કહ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાની અદબ રાખશે. ^૭ પણ તે બેડૂતોએ માઠોમાંઠો કહ્યું કે, એ તો વારસ છે; ચાલો, તેને મારી નાખીએ, તો વારસો આપણો થશે. ^૮ અને તેઓએ તેને પકડીને મારી નાખ્યો, ને દરાક્ષવાડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. ^૯ એ માટે દરાક્ષવાડીનો ઘણી શું કરશે? તે આવશે, ને એ બેડૂતોનો નાશ કરશે, દરાક્ષવાડી બીજાઓને આપશે. ^{૧૦} શું તમે આ લેખ નથી વાંચ્યો કે, જે પથ્થરનો નકાર બાંધનારાઓએ કર્યો, તેજ યુવાના મથાળાનો [પથ્થર] થયો; ^{૧૧} એ પ્રભુથી થયું, ને આપણી નજરમાં આશ્ચર્યકારક છે. ^{૧૨} અને તેઓએ તેને પકડવાને શોધ કીધી; પણ તેઓ લોકથી બીધા; કેમકે તેઓએ જાણ્યું કે તેણે આપણા પર આ દૃષ્ટાંત કહ્યું; ને તેઓ તેને મુકીને ચાલ્યા ગયા. ^{૧૩} અને તેઓ તેની પાસે ક્રેટલાએક ફરીથીઓને તથા હેરોદીઓને મોકલે છે કે તેઓ વાતમાં તેને સપડાવે. ^{૧૪} અને તેઓ આવીને તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, અને જાણીએ છીએ કે, તું ખરો છે, ને કોઈનો દરકાર કરતો નથી, કેમકે માણસોનું મઠો તું રાખતો નથી, પણ સત્યતાથી દેવનો માર્ગ શિખવે છે. કાઈસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ? ^{૧૫} આપીએ કે ન આપીએ? પણ તેણે તેઓનો ઢોંગ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, તમે મારું પરીક્ષણ કેમ કરો છો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો કે હું જોઉં. ^{૧૬} અને તેઓ લાવ્યા. અને તે તેઓને કહે છે કે, અ સુરત તથા લેખ કોનાં છે? અને તેઓએ તેણે કહ્યું કે, કાઈસારનાં. ^{૧૭} અને ઇસુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જે કાઈસારનાં તે કાઈસારને, ને જે દેવનાં તે દેવને ભરી આપો. અને તેઓ તેનાથી ઘણો અચંબો પામ્યા. ^{૧૮} અને સદુકીઓ જે કહે છે કે, પુનરુત્થાન નથી, તેઓ તેની પાસે આવે છે; ને તેઓએ તેને પુછીને કહ્યું કે, ^{૧૯} ઉપદેશક, મુસાએ અમારે વાસ્તે લખ્યું કે, જો કોઈનો ભાઇ નછોરવો મારીને વહુને મુકે, તો તેનો ભાઇ તેની વહુને લે, ને પોતાના ભાઇને સારુ સંતાન ઉપજાવે. ^{૨૦} હવે સાત ભાઇ હતા; ને પહેલો વહુ પરણીને સંતાન વિના મરી ગયો. ^{૨૧} પછી બીજાએ તેને લીધી, ને તે મારી ગયો; ને તે પણ કંઈ સંતાન મુકી ગયો નહિ; ને એ પ્રમાણે ત્રીજાએ પણ; ^{૨૨} ને સાતે સંતાન વગર મરી ગયા. છેવટે બાચડી પણ મારી ગઇ. ^{૨૩} હવે પુનરુત્થાનમાં, તે તેઓમાંના કોણની વહુ થશે? કેમકે સાતેની તે વહુ થઇ હતી. ^{૨૪} ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, શું તમે એ કારણથી ભૂલ નથી કરતાં, કે તમે ધર્મલેખો તથા દેવનું પરાક્રમ જાણતાં નથી? ^{૨૫} કેમકે મુએલામાંથી ઉઠનારાં પરણતાં પરણાવતાં નથી, પણ આકાશમાંના દૂતોના જેવા હોય છે. ^{૨૬} પણ મુએલાં લોક પછી ઉઠે છે, તે સંબંધી, શું તમે મુસાના પુસ્તકમાંના ઝાડી વિષેના પ્રકરણમાં નથી વાંચ્યું કે, દેવે તેને એમ કહ્યું કે, હું ઉબ્રાહીમનો દેવ તથા ઇસ્હાકનો દેવ તથા યાકુબનો દેવ છું. ^{૨૭} તે મુએલાંઓનો દેવ નથી, પણ જીવતાંઓનો દેવ છે. તમે મોટી ભૂલ કરો છો. ^{૨૮} અને શાસ્ત્રીઓમાંના એક પાસે આવીને તેઓની તકરાર સાંભળી, ને તેણે તેઓને સારો ઉત્તર આપ્યો છે એમ જાણીને તેને પુછ્યું કે, સહુ અજ્ઞાઓમાં પહેલી કંઈ છે? ^{૨૯} ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, પહેલી એ છે કે, ઓ ઈસરાએલ, સાંભળ, પ્રભુ આપણો દેવ તે પ્રભુ એકજ છે; ^{૩૦} તે તારા આખા હૃદયથી, ને તારા આખી જીવથી, ને તારા આખી બુદ્ધિથી, ને તારા આખા સામર્થ્યથી પ્રભુ તારા દેવ પર તું પ્રીતિ કર. ^{૩૧} અને બીજી એ છે, કે જેમ તું તારા પોતા પર પ્રીતિ કરે છે તેમ તારા પડોસી પર પ્રીતિ કર. એઓ કરતાં બીજી કોઇ મોટી આજ્ઞા નથી. ^{૩૨} અને શાસ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, ખરેખર ઉપદેશક, તે ઠીક કહ્યું છે કે, તે એકજ છે, ને તે વિના બીજો કોઇ નથી; ^{૩૩} ને આખા હૃદયથી તથા આખી સમજણથી તથા આખા સામર્થ્યથી, તેના પર પ્રીતિ કરવી, તથા પતા પર તેવી પોતાના પડોસી પર પ્રીતિ કરવી, તે સર્વ સકળ દહુનીચાર્પણ તથા યજ્ઞ કરતાં અધિક છે. ^{૩૪} અને તેણે ડહાપણથી ઉત્તર આપ્યો છે એ જોઇને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું દેવના રાજ્યથી વેગળો નથી. અને ત્યાર પછી કોઇએ તેને પૂછપરછ કરવાની હિમ્મત ન ધરી. ^{૩૫} અને મંદિરમાં બોધ કરતાં ઇસુએ ઉત્તર આપીને

કલ્પ્યું કે, શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, ખરીસ્ત દાઉદનો દીકરો છે? ^{૩૬} કેમકે દૌડે પોતે પવિત્ર આત્માથી કલ્પ્યું કે, પરભુએ મારા પરભુને કલ્પ્યું કે, તારા શત્રુઓને હું તારું પાયાસન કરું, ત્યાં સુધી મારે જમણે હાથે બેસ. ^{૩૭} દાઉદ પોતે તેને પરભુ કહે છે; તો તે તેની દીકરો કેમ છે? ને બધા લોક યુશીથી તેનું સાંભળ્યું. ^{૩૮} અને તેણે બોધ કરતાં તેઓને કલ્પ્યું કે, શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો; તેઓ જામા પહેરીને ફરવાનું તથા ચોટાંઓમાં સલામો, ^{૩૯} તથા સમાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો તથા જમણવારમાં મુખ્ય જગ્યાઓ ચાહે છે. ^{૪૦} એઓ વિધવાઓના ઘર ખાઇ જાય છે, ને ઢોંગ કરીને લાંબી પુરાર્થનાઓ કરે છે; તેઓને વિશેષ સજા મળશે. ^{૪૧} અને તેણે યજ્ઞાનાની સામે બેસીને, લોકો બંડારમાં પૈસા કેવી રીતે નાખે છે, તે જોયું, ને ઘણા પૈસાદારોએ ઘણા નાખ્યા. ^{૪૨} અને એક દરિદ્રી વિધવાએ આવીને બે દમડી, એટલે એક અધેલો નાખ્યો. ^{૪૩} અને તેણે પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને કલ્પ્યું, હું તમને ખચિત કહું છું કે, બંડારમાં એ સર્વ નાખનારાં કરતાં આ દરિદ્રી વિધવાએ વધારે નાખ્યું છે. ^{૪૪} કેમકે તે સઘળાંએ પોતાના ભરપૂરપણામાંથી નાખ્યું; પણ એણીએ પોતાની તંગીમાંથી પોતાનું સર્વસ્વ, એટલે પોતાની સર્વ ઉપજીવિકા નાખી.

૧૩ ^૧ અને મંદિરમાંથી તે નીકળતો હતો ત્યારે તેનો એક શિષ્ય તેને કહે છે કે, ઉપદેશક, જો, કેવા પત્થર તથા કેવાં બાંધકામો! ^૨ અને ઇસુએ તેણે કલ્પ્યું કે, શું તું એ મોટાં બાંધકામો જુએ છે? પાડી નહિ નંખાય એવો એક પણ પત્થર બીજા પર અહીં રહેવા દેવાશે નહિ. ^૩ અને જૈતુનના પહાડ પર, મંદિરની સામે તે બેઠો હતો એટલે પીતરે તથા ચાકુબે તથા ચોહાને તથા આંદરયાએ તેને એકાંતમાં પુછ્યું, ^૪ અમે કહે, એ ક્યારે થશે? ને જ્યારે તે બધાં પુરા થવાનાં હશે, ત્યારે શું ચિન્હ થશે? ^૫ ને ઇસુ તેઓને કહેવા લાગ્યા કે, કોઇ તમને ભુલાવામાં ન નાખે, માટે સાવધાન રહો. ^૬ ઘણા મારે નામે આવીને કહેશે કે, તે હું છું; ને ઘણાઓને ભુલાવામાં નાખશે. ^૭ પણ જ્યારે લડાઈઓ વિષે તથા લડાઈની અફવા સાંભળશો, ત્યારે ગભરાશો માં; એમ થવુંજ જોઈએ; પણ તેટલેથી અંત નહિ આવે. ^૮ કેમકે પ્રજા પ્રજા વિરુદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્ય વિરુદ્ધ ઉઠશે; ઠામોઠામ ધરતીકપારા થશે, ને દુકાળો પડશે; મહા દુઃખોના આ તો આરંભ છે. ^૯ પણ પોતા વિષે સાવધાન રહો; કેમકે તેઓ તમને ન્યાયસભાઓને સોંપશે; ને સભાસ્થાનોમાં તમે કોરડાના માર બાશે; ને તમે મારે લીધે હાક્રેમો તથા રાજાઓ આગળ, તેઓને માટે શાહેદી થવા સારુ, ઉભો થશો. ^{૧૦} અને પહેલાં સર્વ દેશોમાં સુવાર્તા પ્રગટ થવી જોઈએ. ^{૧૧} અને જ્યારે તેઓ તમને લઇ જઈને પરસ્વાધીન કરશે, ત્યારે શું બોલીશું તે વિષે અગાઉથી ચિંતા ન કરો; પણ તે વેળા તમે જે આપવામાં આવશે તે બોલો; કેમકે બોલનાર તે તમે નહિ, પણ પવિત્ર આત્મા છે. ^{૧૨} અને ભાઇ ભાઇને તથા બાપ છોકરાને મરણદંડને સારુ પરસ્વાધીન કરશે; ને છોકરાં માબાપની સામે ઉઠશે, ને તેઓને મારી નંખાવશે. ^{૧૩} અને મારા નામને લીધે સહુ તમારો દેષ કરશે; પણ જે અંત સુધી ટકશે તેજ તારણ પામશે. ^{૧૪} પણ જ્યારે તમે ઉજડના અમંગળપણાની નિશાનીની જ્યાં ઘટાર્થ નહિ ત્યાં ઉભી રહેતી જોશો, (જે વાંચે છે તેણે સમજવું), ત્યારે જેઓ યહુદાઇમાં હોય તેઓ પહાડોમાં નાસી જાય. ^{૧૫} અને ધાબા પર જે હોય તે ઉતરીને ઘરમાંથી કંઈ લેવા સારુ માંહે ન પેસે; ^{૧૬} ને જે ખેતરમાં હોય તે પોતાનું લુગડું લઇ જવાને પાછો ન ફરે. ^{૧૭} અને તે દહાડાઓમાં જેઓ ગર્ભવતી હોય તથા જેઓ ધવાડતી હોય તેઓને અફસોસ છે! ^{૧૮} અને [તમારું નાસવું] શિયાળામાં ન થાય, માટે પુરાર્થના કરો; ^{૧૯} કેમકે તે દહાડાઓમાં જેવી વિપત્તિ થશે, તેવી દેવે સૂજેલી સૃષ્ટિના આરંભથી તે હજી સુધી થઇ નથી ને થશે પણ નહિ. ^{૨૦} અને જો પરભુએ તે દહાડાઓને ઓછા ક્રીધા ન હોત, તો કોઇ માણસ ન બચત; પણ જે પસંદ ક્રીધેલાઓને તેણે પસંદ ક્રીધા તેઓને લીધે તેણે આ દહાડાઓને ઓછા કર્યાં છે. ^{૨૧} અને તે વેળાએ જો કોઇ તમે કહે કે, જુઓ, અહીં ખરીસ્ત છે, કે, જુઓ, તે ત્યાં છે, તો માનતા ના. ^{૨૨} કેમકે જુઠા ખરીસ્તો તથા જુઠા ભવિષ્યવાદીઓ ઉઠશે; ને ચમત્કારો તથા અદભૂત કામો દેખાડશે, એ માટે કે, જો બની શકે તો, તેઓ પસંદ ક્રીધેલાઓને ભુલાવામાં નાખે. ^{૨૩} પણ તમે સાવધાન રહો; જુઓ, મેં તમને સઘળું અગાઉથી કલ્પ્યું છે. ^{૨૪} પણ તે દહાડાઓમાં, એ વિપત્તિ પછી, સુરજ અંધકારરૂપ થઇ જશે, ને ચંદ્ર પોતાનું અજવાળું નહિ આપશે, ^{૨૫} ને આકાશના તારાઓ ખરવા લાગશે; ને આકાશમાંનો પરાક્રમ હલાવાશે. ^{૨૬} ત્યારે તેઓ માણસના દીકરાને બહુ પરાક્રમ તથા મહિમાસહિત વાદળામાં આવતો જોશે. ^{૨૭} અને ત્યારે તે પોતાના દૂતોને મોકલીને પૃથ્વીના છોડથી આકાશના છોડ સુધી, ચારે દિશાથી પોતાના પસંદ ક્રીધેલાઓને એકઠા કરશે. ^{૨૮} હવે અંજીરી પરથી તેનું દૃષ્ટાંત શિખો; જ્યારે તેની ડાળી કુમળીજ છે, ને પાંદડાં કુટી નીકળે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાળો પાસે છે. ^{૨૯} એમજ તમે પણ જ્યારે તે બધાં

થતાં જુઓ, ત્યારે તમને જાણવું કે તે પાસે, બારણા આગળજ છે. ^{૩૦} હું તમને ખચિત કહું છું કે આ બધાં પુરાં થાય ત્યાં સુધી આ પેઠી ગુજરી નહિ જશે. ^{૩૧} આકાશ તથા પૃથ્વી જતાં રહેશે, પણ મારી વાતો જતી રહેશે નહિ. ^{૩૨} પણ તે દહાડા તથા તે ઘડી સંબંધી બાપ વગર કોઈ જાણતો નથી, આકાશમાંના દૂતો નહિ ને દીકરો પણ નહિ. ^{૩૩} સાવધાન રહો, જાગતા રહીને પ્રાર્થના કરો; કેમકે સમય ક્યારે આવશે તે તમે જાણતા નથી. ^{૩૪} તે આ પ્રમાણે છે કે જાણે કોઈ પરદેશમાં પ્રવાસ કરનાર માણસે પોતાનું ઘર છોડીને ને પોતાના ચાકરોને અધિકાર આપીને, એટલે પૂરત્યેકને પોતપોતાનું કામ સોંપીને, દરવાનને પણ જાગતો રહેવાની આજ્ઞા આપી હોય. ^{૩૫} માટે તમે જાગતા રહો; કેમકે તમે જાણતા નથી કે ઘરનો ઘણી ક્યારે આવશે, સાંજે, કે મધરાતે, કે મરઘો બોલતી વખતે, કે સવારે; ^{૩૬} રહે તે અચાનક આવીને તમને ઉઘતા જુઓ. ^{૩૭} અને જે હું તમને કહું છું તે સર્વને કહું છું કે, જાગતા રહો.

૧૪ ^૧ હવે બે દહાડા પછી પાસ્ચા તથા બેબમીરી રોટલીનું પર્વ હતું; ને કેવી રીતે તેને દગાથી પકડીને મારી નાખે, એ વિષે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ શોધ કરતાં હતા. ^૨ કેમકે તેઓએ કહ્યું કે, પર્વમાં નહિ, રહે કદાપિ લોકોનું હુલ્લસ થાય. ^૩ અને જ્યારે તે બેથાનીઆમાં, સીમોન કોઠિયાના ઘરમાં હતો, અને બાવા બેઠો હતો, ત્યારે એક બાચડી જટામાંસીના અતિ મૂલ્યવાન અત્તરની ભરેલી સંગેમરમરની ડબ્બી લઇને આવી, ને એ ડબ્બી ભાંગીને તેણીએ તેના માથા પર તે રેડ્યું. ^૪ પણ ક્રેટલાએક પોતાના મનમાં નારાજ થઇને કહેવા લાગ્યા કે, અત્તરનો બગાડ શા માટે કરીધો? ^૫ કેમકે એ અત્તર ત્રણસે દીનાર કરતાં વધારે કિમ્મતે વેચી શકાત, ને દરિદ્રીઓને અપાત. અને તેઓએ તેણીની વિરુદ્ધ કચકચ કીધી. ^૬ પણ ઇસુએ કહ્યું કે, એને રહેવા ડો; અને કેમ સતાવો છો? એણીએ મારા પરત્યે ભવું કામ કર્યું છે. ^૭ કેમકે દરિદ્રીઓ સદા તમારી સાથે છે, ને જ્યારે તમે ચાહો ત્યારે તેઓનું ભવું કરી શકો છો; પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. ^૮ જે તેનાથી બની શક્યું, તે તેણીએ કર્યું છે; દફનને સારુ અગાઉથી તેણીએ મારા શરીરને અત્તર ચોળ્યું છે. ^૯ વળી હું તમને ખચિત કહું છું કે, આખા જગતમાં, જ્યાં કંઈ સુવાર્તા પ્રગટ કરાશે, ત્યાં આ સ્ત્રીએ જે કર્યું છે, તે એની યાદગીરીમાં કહેવામાં આવશે. ^{૧૦} અને બારમાંનો એક, એટલે યહુદા ઇસકારીઓત, મુખ્ય યાજ્ઞકોની પાસે ગયો, એ સારુ કે તે તેને તેઓના હાથમાં સોંપે. ^{૧૧} અને તેઓ તે સાંભળીને ખુશહુ થયા; ને તેના પૈસા આપવાનું વચન આપ્યું. અને તેને પરસ્વાધીન કરવાનો લાગ શોધતો હતો. ^{૧૨} અને બેબમીરી રોટલીના પર્વને પહેલે દહાડે, જ્યારે લોકો પાસ્ચા યજ્ઞ કરતાં હતા, ત્યારે તેના શિષ્યો તેને કહે છે કે, તું પાસ્ચા બાચ માટે અમે ક્યાં જઈને તૈયારી કરીએ, એ વિષે તારી શી ઈચ્છા છે? ^{૧૩} અને તે પોતાના શિષ્યોમાંના બેને મોકલે છે, ને તેઓને કહે છે કે, શહેરમાં જાઓ, ને પાણીના ગાગર લઇ જાઓ એક માણસ તમને મળશે; તેની પાછળ જાઓ; ^{૧૪} ને જ્યાં તે પેસે, ત્યાં ઘરઘણીને કહો, ઉપદેશક કહે છે કે, મારી ઉતરવાની ઓરડી ક્યાં છે, કે જેમાં હું મારા શિષ્યો સાથે પાસ્ચા ખાઉં? ^{૧૫} ને તે પોતે તમને એક મોટી મેડી સણગારેલી ને તૈયાર કરેલી દેખાડશે; ત્યાં આપણે સારુ તૈયાર કરો. ^{૧૬} અને શિષ્યો નીકળીને શહેરમાં આવ્યા, ને જેવું તેણે તેઓને કહ્યું હતું તેવું તેઓને મળ્યું; ને તેઓએ પાસ્ચા તૈયાર કરીધું. ^{૧૭} અને સાંજ પડી ત્યારે બારની સાથે તે આવે છે; ^{૧૮} અને તેઓ બેસીને ખાતાં એટ, ત્યારે ઇસુએ કહ્યું કે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, તમારામાંનો એક, જે મારી સાથે ખાય છે, તે મને પરસ્વાધીન કરશે. ^{૧૯} તેઓ શોકાતુર થવા લાગ્યા; ને એક પછી એક તેને કહેવા લાગ્યા કે, શું તે હું છું? ^{૨૦} ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બારમાંનો એક, જે મારી સાથે થાળીમાં બોળે છે તેજ તે છે. ^{૨૧} કેમકે માણસના દીકરા સંબંધી જેમ લખ્યું છે તે તે જાણ્ય છે ખરો; પણ જેનાથી માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કાર્ય છે, તે માણસને હાલ હાલ; જો તે માણસ જન્મ્યો ન હોત, તો તે તેને માટે સારુ હોત. ^{૨૨} અને તેઓ ખાતાં હતા, ત્યારે તેણે રોટલી લઇને ને આશીર્વાદ માગીને તે ભાંગી, ને તેઓને આપી; ને કહ્યું કે, લો, આ મારું શરીર છે. ^{૨૩} અને વાટકો લઈને તથા સ્તુતિ કરીને તેણે તેઓને આપ્યો; ને બધાએ તેમાંનું પીધું. ^{૨૪} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કરારનું આ મારું રક્ત છે, જે ઘણાને લીધે વહેવડાવ્યું છે. ^{૨૫} હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે દહાડે હું દેવના રાજ્યમાં નવો પીશ, તે દહાડા સુધી હું ફરી દરાક્ષનો રસ પીનાર નથી. ^{૨૬} અને ગીત ગાયા પછી તેઓ જૈતુનના પહાડ પર ગયા. ^{૨૭} અને ઇસુ તેઓને કહે છે કે, તમે સહુ ઠોકર ખાશો, કેમકે એવું લખ્યું છે કે, હું પાળકને મારીશ, ને ઘેટાં વેરાઈ જશે. ^{૨૮} પરંતુ મારા પાછાં ઉઠ્યા પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ^{૨૯} પણ પીતરે તેને કહ્યું કે, અગર જો સઘળાં ઠોકર ખાય તોપણ હું નહિ. ^{૩૦} અને ઇસુ તેને કહે છે એ, હું તને ખચિત કહું

છું કે, આજની રાત્રેજ મરઘો બે વાર બોલ્યા અગાઉ તું તરણ વાર મારો નકાર કરીશ. ૩૧ પણ તેણે બહુ જુસ્સાથી કહ્યું કે, મારે તારી સાથે મરવું પડે, તોપણ હું તારો નકાર નહિ કરીશ. અને સહુએ પણ એમજ કહ્યું. ૩૨ અને તેઓ ગેથસેમાને નામે એક જગ્યાએ આવે છે; ને તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, હું પ્રાર્થના કરું, ત્યાં સુધી અહીં બેસો. ૩૩ અને તે પોતાની સાથે પીતરને તથા યાકુબને યોહાનને લઈ જાય છે, ને તે બહુ અકળાવા તથા ઉદાસ થવા લાગ્યો. ૩૪ અને તે તેઓને કહે છે, મારો જીવ મરવા જેવો અતિ શોકાતુર છે; અહીં રહીને જાગતા રહો. ૩૫ અને થોડું આગળ જઈને તે બોંય પર પડ્યો; ને પ્રાર્થના કરી કે, જો બની શકે તો આ ઘડી મારાથી દૂર થાઓ. ૩૬ અને તેણે કહ્યું કે, આબા, બાપ, તારાથી બધું થઈ શકે છે; આ વાટકો મારાથી દૂર કરજો, તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ. ૩૭ અને તે આવે છે, ને તેઓને ઉદ્ધતા જુએ છે, ને પીતરને કહે છે, સીમોન શું તું ઉઠે છે? શું એક ઘડી સુધી તું જાગતો રહી શકતો નથી? ૩૮ જાગતા રહો તથા પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીક્ષણમાં ન આવો; આત્મા તત્પર છે યરો, પણ દેહ અબળ છે. ૩૯ અને ફરી તેણે જઈને એજ શબ્દો બોલીને પ્રાર્થના કરી. ૪૦ અને પાછા આવીને તેણે તેઓને ઉદ્ધતા જોયાં; કેમકે તેઓની આંખો [[ઉઘથી] ઘણી ભારે હતી; ને તેને શો જવાબ દેવો, એ તેઓ જાણતા ન હતા. ૪૧ અને તે તરીજે વાર આવીને તેઓને કહે છે કે, હવે ઉદ્ધતા કરો તથા આરામ લો; બસ છે, તે ઘડી આવી છે; જુઓ, માણસનો દીકરો પાપીઓના હાથમાં સ્વાધીન કરાયા છે. ૪૨ ઉઠો, આપણે જઈએ; જુઓ, મને જે પરસ્વાધીન કરે છે તે પાસે છે. ૪૩ અને તરત, તે હજી બોલતો હતો એટલામાં બારમાંનો એક, એટલે યહુદા, ને તેની સાથે મુખ્ય યાજ્ઞકોની તથા શાસ્ત્રીઓની તથા વડીલોની, પાસેથી ઘણા લોક તરવારો તથા સોટા લઈને પાસે આવે છે. ૪૪ હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારે તેઓને એવી નિશાની આપી હતી કે, જેને હું યુમીશ તે તેજ છે, તેને પકડજો, ને યોકસાઈથી લઈ જજો. ૪૫ અને તે આવ્યો કે તરત તેની પાસે જઈને કહે છે કે, રાબી, ને તેને યુમ્યો. ૪૬ અને તેઓએ તેના પર હાથ નાખ્યા, ને તેની પકડી લીધો. ૪૭ પણ પાસે ઉભા રહેનારાઓમાંના એકે તરવાર તાણીને મુખ્ય યાજ્ઞકના દાસને મારી, ને તેનો ક્રાન કાપી નાખ્યો. ૪૮ અને ઇસુએ ઉત્તર આપીને તેઓને કહ્યું કે, જેમ લૂટારાની સામે આવતા હો તેમ તરવારો તથા સોટા લઈને મને પકડવાને આવ્યા છો શું? ૪૯ હું દરરોજ તમારી પાસે મંદિરમાં બોધ કરતો હતો, ને તમે મને પકડ્યો નહિ; પણ લેખો પુરા થાય, માટે [એમ થાય છે]. ૫૦ અને સઘળા તેને મુકીને નાસી ગયા. ૫૧ અને એક જુવાન જેણે પોતાના ઉઘાડા અંગ પર સણનું લુગડું ઓઢેલું હતું તે તેની પાછળ આવતો હતો; અને તેઓએ તેને પકડ્યો; ૫૨ પણ તે લુગડું મુકીને તેઓ પાસેથી ઉઘાડે દીલે નાસી ગયો. ૫૩ અને તેઓ ઇસુને પ્રમુખ યાજ્ઞકની પાસે લઈ ગયા; ને સર્વ મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા વડીલો તથા શાસ્ત્રીઓ તેની સાથે ભેગા થાય છે. ૫૪ અને પીતર ઘણે દૂર રહીને તેની પાછળ ચાલતો ઠેઠ પ્રમુખ યાજ્ઞકના યોકની અંદર આવ્યો હતો; ને ભાલદારોની સાથે બેસીને [અંગારાની] રોશનીમાં તાપતો હતો. ૫૫ હવે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા આખી ન્યાયસભાએ ઇસુને મારી નંખાવવા સારું તેની વિરુદ્ધ સાક્ષી શોધી, પણ તે તેઓને જડી નહિ. ૫૬ કેમકે ઘણાઓએ તેની વિરુદ્ધ જુઠી સાક્ષી પુરી; પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી. ૫૭ અને કંટલાએકે ઉભા રહીને તેની વિરુદ્ધ જુઠી સાક્ષી પુરતાં કહ્યું કે, ૫૮ અને તેને એમ કહેતાં સાંભળ્યો કે, હાથે બનાવેલા આ મંદિરને હું પાડી નાખીશ, ને તરણ દેહાડામાં વગર હાથે બનાવેલું એવું બીજું બાંધીશ. ૫૯ અને એમાં પણ તેઓની સાક્ષી મળતી નહોતી. ૬૦ અને પ્રમુખ યાજ્ઞકે વચમાં ઉભા થઈને ઇસુને પુછ્યું કે, શું તું કંઈ ઉત્તર આપતો નથી? તેઓ તારી વિરુદ્ધ આ શી સાક્ષી પુરે છે? ૬૧ પણ તે છાનો રહ્યો, ને કંઈ ઉત્તર ન દીધો.. ફરી પ્રમુખ યાજ્ઞક તેને પુછતાં કહે છે કે, શું તું સ્તુતિમાનનો સીકરો ખરીસ્ત છે? ૬૨ ને ઇસુએ કહ્યું કે, હું છું; ને માણસના દીકરાને પરાક્રમની જમણી તરફ બેઠેલો તથા આકાશનાં વાદળાં સહિત આવતો તમે દેખશો. ૬૩ અને પ્રમુખ યાજ્ઞક પોતાની લૂગડાં ફાડીને કહે છે કે, હવે આપણને બીજી સાક્ષીની શું અગત્ય છે? ૬૪ તમે આ દુર્ભાષણ સાંભળ્યું છે, તમને શું લાગે છે? ને સહુએ તેને મરણદંડને યોગ્ય ઠરાવ્યો. ૬૫ અને કંટલાક તે પર શુંકવા તથા તેનું મ્હો ઢાંકવા લાગ્યા, તથા તેને મુકીઓ મારીને તેને કહેવા લાગ્યા કે, [તું ભવિષ્યવાદી છે તો] કહી બતાવ; અને ભાલદારોએ તેને તમાચા મારીને તેને કબજામાં લીધો. ૬૬ આને પીતર નીચે યોકમાં હતું, ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકની એક દાસી આવે છે, ૬૭ ને પીતરને તાપતો જોઈને તેને નિહાળીને કહે છે કે, તું પણ ઇસુ નાઝારીની સાથે હતો. ૬૮ પણ તેણે ઇનકાર કરીને કહ્યું કે, તું શું કહે છે, તે હું જાણતો નથી તેમ સમજતો પણ નથી. અને તે બહાર પરશાળમાં ગયો, ને મરઘો બોલ્યો. ૬૯ અને તે દાસી તેને જોઈને પાસે ઉભા

રહેનારાઓને ફરીથી કહેવા લાગી કે, એ તેઓમાંનો છે. ૨૦ પણ તેણે ફરી ઇનકાર કીધો. અને થોડી વાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પીતરને ફરી કહ્યું કે, અરેબર એઓમાંનો તું છે; કેમકે તું ગાલીલનો છે. ૨૧ પણ તે શાપ દેવા તથા સમ બાવા લાગ્યો કે, જે માણસ વિષે તમે કહો છો, તે હું ઓળખતો નથી. ૨૨ અને તરત મરઘો બીજી વાર બોલ્યો. અને ઇસુએ પીતરને જે વાત કહી હતી કે, મરઘો બે વાર બોલ્યા અગાઉ તરણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેને યાદ આવી; ને તે પર મન લગાડીને તે રડ્યો.

૧૫ ન્યાયસભા સાથે મળીને મનસુબો કીધો, ને ઇસુને બાંધીને લઇ ગયા, ને પીલાતને સોંપી દીધો. ૨ અણ પીલાતે તેને પુછ્યું કે, શું તું યહુદીઓનો રાજા છે? ને તેણે ઉત્તર આપતાં તેને કહ્યું કે, તું કહે છે તેજ. ૩ અને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તે પર ઘણાં તોહોમત મુક્યાં. ૪ અને પીલાતે ફરી તેને પુછતાં કહ્યું કે, શું તું કંઇજ ઉત્તર દેતો નથી? જો, તેઓ તારા પર કેટલાં બધાં તોહોમત મુકે છે! ૫ પણ ઇસુએ બીજો કંઇ ઉત્તર દીધો નહિ, જેથી પીલાતને આશ્ચર્ય લાગ્યું. ૬ અને આ પર્વમાં જે એક બંદીવાનને તેઓ માગે તેને તે છોડી દેતો. ૭ અને કેટલાએક ઠંગો કરનારાઓએ ઠંગામાં ખૂન કર્યું હતું તેઓની સાથે કેદમાં પડેલો એવો એક બારાબાસ નામનો માણસ હતો. ૮ અને લોકક ઉપર ચઢીને તેને વિનંતી કરવા લાગ્યા કે, જેમ તું અમારે સારું હુમેશ કરતો, તે પરમાણે કર. ૯ અને પીલાતે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, શું તમારી મરજી એવી છે કે, હું તમારે સારુ યહુદીઓના રાજાને છોડું? ૧૦ કેમકે તે જણાવતો હતો કે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ અદેબાઇને લીધે તેને સોંપી દીધો હતો. ૧૧ પણ મુખ્ય યાજ્ઞકોએ લોકને ઉશ્કેર્યો, એ સારુ કે તેના કરતાં તે તેઓને વાસ્તે બારાબાસને છોડે. ૧૨ પણ પીલાતે ફરી તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જેને તમે યહુદીઓનો રાજા કહો છો, તેને હું શું કરું? ૧૩ ને તેઓએ ફરી બૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તંભે જડાવ. ૧૪ અને પીલાતે તેઓને કહ્યું કે, શા માટે? તેણે શું બૂંઝું કર્યું છે? પણ તેઓએ વિશેષ બૂમ પાડી કે, તેને વધસ્તંભે જડાવ. ૧૫ આને પીલાતે લોકને રાજી કરવા યહાતા તેઓને સારુ બરાબાસને છોડ્યો; ને ઇસુને કોરડા મરાવીને વધસ્તંભે જડાવ સારું સોંપ્યો. ૧૬ અણ સિપાઈઓ તેને પ્રેતોરિયમ નામે કચેરીમાં લઇ ગયા; ને તેઓએ આખી ટુકડી એકઠી કરીધી. ૧૭ અને તેઓએ તેને જાંબુઓ જબ્બો પહેરાવ્યો, અણ કાંટાનો મુગટ ગુંથીને તેણે માટે મુક્યો; ૧૮ ને, હે યહુદીઓના રાજા, સલામ! એમ કહીને તેને નમસ્કાર કરવા લાગ્યા. ૧૯ અને તેઓએ તેના માથામાં સોટી મારી, ને તેના પર શુંકયા, ને ઘૂંટણ ટેકીને તેની આગળ નમ્યા. ૨૦ અને તેના ઠગ્ઠા કરી રહ્યા પછી તેઓએ તેના પરથી જાંબુઓ જબ્બો ઉતાર્યો, ને તેનાં પોતાના લૂગડાં તેને પહેરાવ્યાં; ને વધસ્તંભે જડાવ સારુ તેને લઇ ગયા. ૨૧ આને સીમોન કરીને એક કુરેની માણસ જે આલેક્સાંદરનો તથા રુફસનો બાપ હતો, તે સીમમાંથી આવતાં ત્યાં થઈને જતો હતો, તેની પાસે તેઓએ બલાત્કારે તેનો વધસ્તંભ ઉચકાવ્યો. ૨૨ અને ગલગથા નામની જગ્યા, જેનો અર્થ ઓપરીના જગ્યા કે, ત્યાં તેઓ તેણે લાવે છે. ૨૩ અને તેઓએ બોળ બેળેલો દુરાક્ષરસ તેને [પીવાને આપવા માંડ્યા; પણ તેણે લીધે નહિ. ૨૪ અને તેઓએ તેને વધસ્તંભે જડ્યો, ને પ્રત્યેક કયો ભાગ લેવો, તે જણાવવા મારે ચિઠ્ઠીઓ નાખીને તેઓએ તેનાં વસ્ત્ર માહોમાંહે વહેંચી લીધા. ૨૫ અને ત્રીજો કલાક હતો, ત્યારે તેઓએ તેને વધસ્તંભે જડ્યા. ૨૬ અને તેના ઉપર તેનું એવું તોહોમતનામું લખ્યું હતું કે યહુદીઓનો રાજા. ૨૭ અને તેની સાથે બે લુતારને વધસ્તંભે જડ્યા, એક તેની જમણી તરફ, ને એક તેની ડાબી તરફ. ૨૮ [[અને જે લેખ કહે છે કે તે અપરાધીઓમાં ગણાયો, તે પુરો થયો]]. ૨૯ અને પાસે થઈને જનારાઓએ તેની નિંદા કરી તથા માથાં હલાવીને કહ્યું કે, વાહુરે, મંદિરને પાડી નાખનાર તથા તરણ દહાડામાં બાંધનાર. ૩૦ તું પોતાને બચાવ, ને વધસ્તંભ પરથી ઉતર. ૩૧ અને એજ પરમાણે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ મહોમાંહે શાસ્ત્રીઓ સુદ્દાં ઠગ્ઠા કરીને કહ્યું કે, તેણે બીજાઓને બચાવ્યા, પણ પોતાને બચાવી શકતો નથી. ૩૨ ઇસરાએલનો રાજા, ખરીસ્ત, હુમણાં વધસ્તંભ પરથી ઉતરી આવે, કે અમે જોઇને વિશ્વાસ કરીએ. અને જેઓ તેની સાથે વધસ્તંભે જડાએલા હતા તેઓએ તેની નિંદા કરીધી. ૩૩ અને છણે કલાક થયો, ત્યારે આખા દેશમાં નવમા કલાક સુધી અંધકાર પડ્યો. ૩૪ અને નવમા કલાકે ઇસુએ મોટે ઘાંટે બૂમ પાડે કે, એલોઇ, એલોઇ લામા સાબાખ્થાની, એટલે, મારા દેવ, મારા દેવ, તે મને કેમ મુકી દીધો છે? ૩૫ ને જેઓ પાસે ઉભા રહેલા હતા તેઓમાંના કેટલાએકે તે સાંભળી કહ્યું કે, જુઓ, તે એલીયાહને બોલાવે છે. ૩૬ અને એક માણસ દોડીને સિરકાથી વાદળી ભરી, ને લાકડાની ટોચે બાંધીને તેને યુસવા આપીને કહ્યું કે, રહેવા ડો, આપણે જોઇએ કે, એલીયાહ તેને ઉતારવાને આવે છે કે નહિ. ૩૭ અને ઇસુએ મોટી બૂમ પાડીને પ્રણા છોડ્યો. ૩૮ અને મંદિરનો પડો ઉપરથી તે

નીચે સુધી ફાટીને તેના બે ભાગ થયા. ૩૯ અને જે સુબેદાર તેની સામે ઉભો હતો, તેણે જ્યારે જોયું કે એણે આવી રીતે [[ધાંટો પાડીને]] પરાણ છોડ્યો, ત્યારે કહ્યું કે, બરેબર આ માણસ દેવનો દીકરો હતો. ૪૦ અને બાચડીઓ પણ વેગળેથી જોતી હતી; જેઓમાં મરિયમ માગદાલેણ, અને નાના યાકુબ તથા યોસીની મા મરિયમ, અને સાલોમે હતી; ૪૧ એઓ, જ્યારે તે ગાલીલમાં હતો ત્યારે, તેની પાછળ ચાલીને તેની સેવા કરતી હતી; ને તેની સાથે યરુશાલેમમાં આવેલી બીજી પણ ઘણી સ્ત્રીઓ [ત્યાં હતી]. ૪૨ અને સાંજ પડી ત્યારે સિદ્ધિકરણનો દિવસ, એટલે વિશ્વરામવારની આગળનો દિવસ હતો, માટે, ૪૩ એક માનવંતો ન્યાયસભાસદ, એટલે આરમથાઈનો યુસુફ આવ્યો, જે પોતે પણ દેવના રાજ્યની વાટ જોતો હતો; તેણે હિંમત ધરીને પીલાતની પાસે જઈને ઇસુની વાસ માગી. ૪૪ અને પીલાત અચરતી પામ્યો કે, શું તે એટલામાં મારી ગયો હોય! ને સુબેદારને પોતાની પાસે બોલાવીને તેને પુછ્યું કે, શું તેને મારી ગયાને કંઈ વાર થઈ છે? ૪૫ ને સુબેદાર પાસેથી તે વિષે બબર મળી ત્યારે તેણે યુસુફને તે વાસ અપાવી. ૪૬ અને તેણે સણનું લુગડું વેચાતું લીધું, ને તેને ઉતારીને તેને તે સણના લુંગડામાં વિંટાળ્યો, ને બડકમાં ખોટેલી એક કબરમાં તેને મુક્યો; ને તે કબરના મૂળે આગળ પથ્થર ગબડાવી મેલ્યો. ૪૭ અને તેને કયાં મુક્યો એ મરિયમ માગદાલેણે તથા યોસીની મા મરિયમે જોયું.

૧૬ ૧ આને વિશ્વરામવાર વિતી ગયા પછી મરિયમ માગદાલેણ તથા યાકુબની મા મરિયમ તથા સાલોમે, એઓએ સુગંધી વસ્તુઓ વેચાતી લીધી, એ માટે કે તેઓ આવીને તેને યોગે. ૨ અને અઠવાડિયાને પહેલે દહાડે મોટે પરોડીએ, સુરજ ઉગતે, તેઓ કબરે આવે છે. ૩ અને તેઓ મહોમાંહે કહેતી હતી કે, આપણે વાસ્તે કબરના મૂળે આગળથી પથ્થર કોણ ગબડાવશે. ૪ અને તેઓ નજર ઉચી કરીને જુએ છે કે, પથ્થર ગબડી ગયો છે; કેમકે તે બહુ મોટો હતો. ૫ અને તેઓએ કબરમાં પેસીને સફેદ જામો પહેરેલા, જમણી તરફ બેઠેલા, એક જુવાન માણસને જોયો, ને તેઓ અચરત થઈ. ૬ પણ તે તેઓને કહ્યું છે કે, અચરત ન થાઓ; વધસ્તંભે જડાયલા ઇસુ નાઝારીને તમે શોધો છે; તે ઉઠ્યો છે; તે અહીં નથી; જુઓ, જે જગ્યાએ તેને મુક્યા હતો તે આ છે. ૭ પણ તમે જાઓ, તેના શિષ્યોને તથા પીતરને કહો કે, તે તમારી આગળ ગાલીલમાં જાય છે, જેમ તેણે તમને કહ્યું તેમ તમે ત્યાં તેને જોશો. ૮ અને તેઓ બહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડી ગઈ; કેમકે તેઓને ધરુજરી તથા અચંબો લાગ્યાં હતાં; ને તેઓએ કોઈને કંઈ કહ્યું નહિ; કેમકે તેઓ બીધી હતી. ૯ હવે અઠવાડિયાના પહેલાં દહાડાને પ્રભાતે તે પાછો ઉઠને મરિયમ માગદાલેણ, જેનામાંથી તેણે સાત ભૂત કાઢ્યાં હતાં. તેને તે પહેલાં દેખાયો. ૧૦ જેઓ તેની સાથે રહેલા હતા, તેઓ શોક તથા રુદન કરતાં હતા, ત્યારે તેણીએ તેઓની પાસે જઈને બબર આપી. ૧૧ અને તે જીવતો છે, ને તેણીના જોવામાં આવ્યો છે, એ સાંભળીને તેઓએ માન્યું નહિ. ૧૨ અને એ પછી તેઓમાંના બે જણ ચાલતા ગામડે જતાં હતા, એટલામાં તે બીજા રૂપમાં તેઓને દેખાયો. ૧૩ અને તેઓએ જઈને બાકી રહેલાઓને કહ્યું, ને તેઓએ પણ તેઓનું માન્યું નહિ. ૧૪ અને ત્યાર પછી અગિયાર જમવા બેઠા હતા, ત્યારે તે તેઓને દેખાયો; ને તેણે તેઓના અવિશ્વાસ તથા હુદયની કઠણતાને લીધે તેઓને ઠપકો દીધો; કેમકે તે પાછો ઉઠ્યા પછી જેઓએ તેને જોયો હતો. તેઓનું તેઓએ માન્યું ન હતું. ૧૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આખા જગતમાં જઈને આખી સૃષ્ટિને સુવાર્તા પ્રગટ કરો. ૧૬ જે વિશ્વાસ કરે છે તથા બાપ્તિસ્મા લે છે, તે તારણ પામશે; પણ જે વિશ્વાસ નહિ કરે, તે અપરાધી ઠરશે. ૧૭ અને વિશ્વાસ રાખનારાઓની સંઘાતે આ ચમત્કારો થશે; મારે નામે તેઓ ભૂતો કાઢશે, નવી બોલીઓ બોલશે, ૧૮ સર્પોને ઉઠાવી લેશે, ને જો તેઓ કંઈ ઘાતક વસ્તુ પીએ, તો તેઓને કંઈ ઇજા થશે નહિ; તેઓ માંદાઓ પર હાથ મુકશે, ને તેઓ સાજા થશે. ૧૯ ત્યારે પ્રભુ ઇસુ તેઓની સાથે બોલી રહ્યા પછી આકાશમાં લેવાયો, ને દેવને જમણે હાથે બેઠો. ૨૦ અને તેઓએ ત્યાંથી જઈને બધે ઠેકાણે સુવાર્તા પ્રગટ કરીધી; અને પ્રભુ તેઓના કામમાં તેઓને સહાય આપતો, ને સંઘાતે થએલા ચમત્કારોથી સુવાર્તા [ની સત્યતા] સાબિત કરતો હતો. આમેન.

લૂક

૧^૧ આરંભથી જ નજરે જોનારા તથા વચનના સેવકો હતા, તેમના આપણને કઠી દીધેલા પ્રમાણે, ૧^૨ આપણામાં પુરી થએલી વાતોનું વર્ણન કરવાને ઘણાંએ હાથમાં લીધું છે; ૩^૩ એ માટે, એ નેકનામદાર થેઓફિલ, મેં પણ શરૂઆતથી સઘળી વાતોની શોધ યોકસાઈથી કરીને, તને વિગતવાર લખવાને ઠરાવ્યું, ૪^૪ કે જે વાતો તને શીખવવામાં આવી છે, તેઓની નિશ્ચયતા તું જાણે. ૫^૫ યહુદાહુના રાજા હેરોદના દિવસોમાં ઝબાર્યાહુ નામે અભિયાહુના વર્ગમાનો એક યાજ્ઞક હતો; ને તેની વહુ હારુનની દીકરીઓમાંની હતી, ને તેનું નામ એલીસબેત હતું. ૬^૬ અને તે બેહુ દેવની આગળ ન્યાયી હતી, ને પ્રભુની સઘળી આજ્ઞા તથા વિધિઓ પ્રમાણે નિદોષ રીતે ચાલતા હતી. ૭^૭ અને તેઓને સંતાન નહોતું, કારણ કે એલીસાબેત વાંઝણી હતી, ને તેઓ બેહુ ઘણાં ઘરડાં હતાં. ૮^૮ અને એમ થયું કે તે પોતાના વર્ગના વારા પ્રમાણે યાજ્ઞકનું કામ દેવની આગળ કરતો હતો, ૯^૯ એટલામાં યાજ્ઞકપદના રિવાજ પ્રમાણે પ્રભુના મંદિરમાં જઈને ધૂપ ચઢાવવાનો તેનો વારો આવ્યો. ૧૦^{૧૦} અને લોકની આખી સભા ધૂપ કરતી વેળા બહાર પ્રાર્થના કરતી હતી. ૧૧^{૧૧} તેટલામાં ધૂપવેદીની જમણી બાજુએ પ્રભુનો એક દૂત ઉભેલો તેને દેખાયો. ૧૨^{૧૨} અને તેને જોઈને ઝબાર્યાહુ ગભરાયો, ને તેને બીક લાગી. ૧૩^{૧૩} પણ દૂતે તેને કહ્યું કે, ઝબાર્યાહુ, બી માં; કેમકે તારી વિનંતી સાંભળવામાં આવી છે, ને તારી વહુ એલીસાબેત દીકરો જણાશે, ને તેનું નામ તું યોહાન પાડીશ. ૧૪^{૧૪} અને તને હર્ષ તથા આનંદ થશે, ને ઘણાં તેના જન્મના લિખે હરખાશે. ૧૫^{૧૫} કેમકે તે પ્રભુ આગળ મોટો થશે, ને દરાક્ષરસ કે દારુ તે પીશે નહિ; તે પોતાના માના પેટથી પવિત્ર આત્માએ ભરપૂર થશે. ૧૬^{૧૬} અને તે ઇસરાએલના વંશમાંના ઘણાને તેઓના દેવ પ્રભુ તરફ ફેરવશે. ૧૭^{૧૭} અને તે એલીયાહુના આત્માએ તથા પરાક્રમે તેની આગળ ચાલશે, એ માટે કે તે બાપોનાં મન છોડરા તરફ તથા ન માનનારાઓને ન્યાયીઓના જ્ઞાનમાં [ચાલવાને] ફેરવે; તથા પ્રભુને સારું સિદ્ધ થએલી કોમ તૈયાર કરે. ૧૮^{૧૮} અને ઝબાર્યાહુ દૂતને કહ્યું કે, એ મને શાથી જણાય? કેમકે હું ઘરડો છું, ને મારી વહુ ઘણાં વરસની થઇ છે. ૧૯^{૧૯} અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, દેવની આગળ ઉભો રહનાર ગબરીએલ હું છું, ને તારી સાથે બોલવા તથા તને આ સુવાર્તા કહેવા સારું હું મોકલાયો છું; ૨૦^{૨૦} ને જો, એ વાત બનશે તે દિવસ લગી તું મુંગો રહેશે ને બોલી શકશે નહિ, કેમકે મારી વાતો જે પોતાને સમયે પુરી થશે તેઓનો વિશ્વાસ તે કીધો નહિ. ૨૧^{૨૧} અને લોક ઝબાર્યાહુની વાટ જોહતા હતા, ને તેને મંદિરમાં વાર લાગી, માટે અચંબો પામ્યા. ૨૨^{૨૨} અને તે બહાર આવ્યો ત્યારે તેઓની જોડે તે બોલી શક્યો નહિ; ને મંદિરમાં તેને કંઈ દર્શન થયું હશે એવું તેઓ સમજ્યા; ને તે તેઓને ઈસરો કરતો હતો, ને મુંગો રહ્યો. ૨૩^{૨૩} અને તેના સેવા કરવાના દિવસો પુરા થયા ત્યારે એમ થયું કે તે પોતાના ઘેર ગયો. ૨૪^{૨૪} અને તે દહાડો પછી તેની વહુ એલીસાબેતને ગર્ભ રહ્યો, ને પાંચ મહિના સુધી તે સંતાઈ રહી, ને કહ્યું કે, ૨૫^{૨૫} માણસોમાંથી મારું મેણું ટાળવા સારું મારા પર પોતાના દરષ્ટિ કરવાના દિવસોમાં પ્રભુએ મને આવું કીધું છે. ૨૬^{૨૬} અને છઠ્ઠે મહિને ગાબરીએલ દૂત નાઝારેથ નામે ગાલીલના શહેરમાં એક કુમારિકાની પાસે દેવ તરફથી મોકલાયો હતો. ૨૭^{૨૭} દાઉદના વંશના, યુસફ નામે, એક પુરુષ જોડે તેની સગાઇ થઇ હતી; ને તે કુમારિકાનું નામ મરિયમ હતું. ૨૮^{૨૮} અને દૂતે તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, હે કૃપા પામેલી, સુખી રહે, પ્રભુ તારી સાથે છે. ૨૯^{૨૯} પણ એ વચન સાંભળીને તે ઘણી ગભરાઈ, ને વિચાર કરવા લાગી કે, આ કંઈ જાતની સલામ હશે! ૩૦^{૩૦} અને દૂતે તેને કહ્યું કે, એ મરિયમ, બી માં, કેમકે દેવથી તું કૃપા પામી છે. ૩૧^{૩૧} અને જો, તને ગર્ભ રહેશે ને તું દીકરો જણાશે, ને તું તેનું નામ ઇસુ પાડશે. ૩૨^{૩૨} તે મોટો થશે, ને પરાત્પરનો દીકરો કહેવાશે; ને દેવ પ્રભુ તને તેના પિતા દાઉદનું રાજ્યાસન આપશે. ૩૩^{૩૩} અને તે ત્રાકુબના ઘર પર સર્વકાળ રાજ્ય કરશે, ને તેના રાજ્યનો અંત આવશે નહિ. ૩૪^{૩૪} અને મરિયમે દૂતને કહ્યું કે, એ કેમ કરીને થશે? કેમકે મેં કોઈ પુરુષને જણ્યો નથી. ૩૫^{૩૫} અને દૂતે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા તારા પર આવશે, ને પરાત્પરનું પરાક્રમ તારા પર આરછાદન કરશે; માટે જે [તારાથી જન્મશે તે પવિત્ર દેવનો દીકરો કહેવાશે. ૩૬^{૩૬} અને જો તારી સગી એલીસાબેતે પણ તેના ઘડપણમાં દીકરાનો ગર્ભ ધર્યો છે; અને જે વાંઝણી કહેવાતી હતી, તેને આ છઠ્ઠે મહિને જાચ છે. ૩૭^{૩૭} કેમકે દેવ પાસેથી [આવેલું] કોઈ પણ વચન પરાક્રમ વગરનું નહિ થશે. ૩૮^{૩૮} અને મરિયમ કહ્યું કે, જો, હું પ્રભુની દાસી, તારા કહ્યા પ્રમાણે મને થાઓ. ત્યારે દૂત તેની પાસેથી ગયો. ૩૯^{૩૯} અને તે દિવસોમાં મરિયમ ઉઠીને પહાડી દેશમાં યહુદાહુના

એક શહેરમાં ઉતાવળથી ગઇ. ^{૪૦} અને ઝબાર્યાહુને ઘેરે જઈને એલીસાબેતને સલામ કહી. ^{૪૧} અને એમ થયું કે એલીસાબેતે મરિયમની સલામ સાંભળી, ત્યારે બાળક તેના પેટમાં કૂદ્યું, ને એલીસાબેત પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઇ; ^{૪૨} ને મોટો ઘાટો પાડીને કહ્યું કે, બાલકીઓમાં તને ધન્ય છે, ને તારા પેથના કૃપાને ધન્ય છે. ^{૪૩} અને એ [કુપા] મને ક્યાંથી, કે મારા પ્રભુની માં મારી પાસે આવે? ^{૪૪} કેમકે, જો, તારી સલામનો અવાજ મારે કાને પડતાં બાળક મારા પેટમાં હરખે કૂદ્યું. ^{૪૫} અને જેણે વિશ્વાસ કીધો તેણીને ધન્ય છે, કેમકે તેને પ્રભુ તરફથી જે વાતો કહેવામાં આવી છે તેઓ પુરી થશે. ^{૪૬} અને મરિયમે કહ્યું કે, મારો જીવ પ્રભુને મોટો માને છે, ^{૪૭} અને દેવ મારા તારનારમાં મારો આત્મા હરખાવ્યો છે, ^{૪૮} કારણ કે તેણે પોતાની દાસીની દીનાવસ્થા પર દ્રષ્ટિ કીધી છે; કેમકે, જો, હવેથી સઘળી પેઠીઓ મને ધન્ય કહેશે. ^{૪૯} કેમકે પરાક્રમીએ મારે સારું મોટું કામ કીધાં છે, ને તેનું નામ પવિત્ર છે. ^{૫૦} અને જેઓ તેનું ભય રાખે છે, તેઓ પર પેઠી દર પેઠી તેની દયા રહે છે. ^{૫૧} તેણે પોતાને ભુજ બળ દેખાડ્યું છે, ને ગર્વિષ્ઠોને તેઓની હૃદય ની કલ્પનામાં વેરી નાખ્યા છે. ^{૫૨} તેને સરદારોને રાજ્યાસન પરથી ઉતારી નાખ્યા છે, ને દીન જનોને તેણે ઉચો કીધા છે. ^{૫૩} તેણે ભુખ્યાંઓને સારાં વાનાંથી તૃપ્ત કીધા છે, ને શર્મંતોને ખાલી હાથે પાછા કાઢ્યા છે. ^{૫૪} આપણા બાપદાદાઓને, તેના કહ્યા પ્રમાણે, ઈબ્રાહીમ પર તથા તેના વંશ પર ^{૫૫} સદા દયા કરવાનું સંભારીને, તેણે પોતાના સેવક ઇસ્રાએલને સહાય કીધી, ^{૫૬} અને મરિયમ આસરે તરણ મહિના સુધી તેની સાથે રહી, ને પાછા પોતાને ઘેર પાછી ગઈ. ^{૫૭} હવે એલીસાબેતના જણવાના દંહડા પૂરા થયા, એટલે તેની દીકરો જણી. ^{૫૮} અને તેના પડોસીઓએ તથા સગાંઓએ સાંભળ્યું કે પ્રભુએ તેના પર મોટી દયા કીધી છે, ને તેઓ તેણીની સાથે હર્ષ પામ્યા. ^{૫૯} અને એમ થયું કે આઠમે દિવસે તેઓ છોકરાની સુનંત કરવા આવ્યા, ને તેઓ તેના બાપના નામ ઉપરથી તેનું નામ ઝબાર્યાહુ પાડત; ^{૬૦} અને તેની માએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એમ નહિ, પણ તેનું નામ યોહાન પાડવું. ^{૬૧} અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, તારા સગાંમાંના કોઈનું એવું નામ પાડવું નથી. ^{૬૨} અને તેઓએ ઈસારો કરીને તેના બાપને પુછ્યું કે, તું તેનું શું નામ પાડવા ચાહે છે? ^{૬૩} ને તેણે પાટી માગી, ને એમ લખ્યું કે, તેનું નામ યોહાન છે. ^{૬૪} અને તેઓ સર્વ અચંબો પામ્યા. અને તરત તેનું મહોડું ઉઘડી ગયું, ને તેની જીભ [છુટી થઇ], ને તે દેવની સ્તુતિ કરતો બોલવા લાગ્યો. ^{૬૫} અને તેઓની આસપાસના સર્વ રહેવાસીઓને બીક લાગી, ને યહુદાહુના આખા પહાડી દેશમાં એ સઘળી વાતોની ચર્ચા ચાલી. ^{૬૬} અને જેઓએ તે વાતો સાંભળી તેઓ સઘળાએ તે પોતાના મનમાં રાખીને કહ્યું કે, ત્યારે આ છોકરો કેવો થશે! કેમકે પ્રભુનો હાથ તેના પર હતો. ^{૬૭} અને તેનો બાપ ઝબાર્યાહુ પવિત્ર આત્માએ ભરપુર થયો; ને તેણે એવું ભવિષ્ય કહ્યું કે, ^{૬૮} ઇસ્રાએલનો દેવ પ્રભુ સ્તુતિવાન થાઓ, કેમકે તેણે પોતાના લોકની મુલકાત લઈને તેઓનો ઉદ્ધાર કીધો છે. ^{૬૯} અને તેણે જગતના આરંભથી તથા આવેલા પવિત્ર ભવિષ્યવાદીઓના મહોથી કહ્યું હતું તે પ્રમાણે, ^{૭૦} તેણે પોતાના સેવક દાઉદના કુળમાં આપણને સારું તારણનું શીગ ઉભું કીધું છે, ^{૭૧} એટલે આપણા શત્રુઓથી તથા આપણા પર દ્રેષ રાખનારા સર્વના હાથમાંથી તારણ; ^{૭૨} એ સારું કે તે આપણા બાપદાદાઓ પ્રત્યે દયા દેખાડે, તથા પોતાનો પવિત્ર કરાર સંભારે, ^{૭૩} એટલે તેણે આપણા બાપ ઈબ્રાહીમની સાથે જે સમ યાદા તે; ^{૭૪} એ માટે કે તે આપણે સારું એવું કરે કે, આપણે પોતાના શત્રુઓના હાથમાંથી છુટકો પામીને, નિર્ભયતાથી આપણા આખા આયુષ્યભર તેની આગળ ^{૭૫} શુદ્ધતાથી તથા ન્યાયીપણાથી તેની સેવા કરીએ. ^{૭૬} અને, ઓ છોકરા, તું પરાતપરનો ભવિષ્યવાદી કહેવાશે; કેમકે તું પ્રભુની આગળ ચાલશે, એ માટે કે તું પ્રભુના માર્ગો તૈયાર કરે, ^{૭૭} તથા તેના લોકના પાપની માફી મળવાથી જે તારણ તેનું જ્ઞાન તું તેઓને આપે. ^{૭૮} [અને આ માફી] આપણા દેવની ઘણી દયાને લીધે થાય છે; જેણે કરીને અરુણોદય ઉપરથી આપણા પર આવ્યો છે, ^{૭૯} એ માટે કે અંધારામાં તથા મરણથી છાયામાં જેઓ બેઠેલા તેઓને તે પ્રકાશ પમાડે તથા આપણા પગને શાંતિના માર્ગમાં દોરી જાય. ^{૮૦} અને છોકરો મોટો થયો, ને આત્મામાં બળવાન થતો ગયો, અને ઇસ્રાએલમાં તેના પ્રગટ થવાના દિવસ સુધી તે રાનમાં રહ્યો.

૧ આને એમ થયું કે તે દિવસોમાં કાઈસાર ઔગસ્તસથી એવો ઠરાવ બહાર પડ્યા કે, સર્વ દેશોના લોકનાં નામ નોંધાય. ^૨ ફરેનિયસ સુરિયાનો હાકેમ હતો, તેના વખતમાં વસ્તીની એ પ્રથમ ગણતરી થઇ હતી. ^૩ અને પોતાના નામ નોંધાવવા સારું બધાં પોતપોતાના શહેરમાં ગયાં. ^૪ અને યુસફ પણ ગાલીલના નાઝારેથ શહેરમાંથી યહુદાહુ મધ્યે દાઉદનું શહેર જે બેથલેહેમ કહેવાય છે તેમાં, ^૫ પોતાનું તથા પોતાની ગર્ભવતી વેવીશાળી વહુ મરિયમનું નામ નોંધાવવા ગયો, કેમકે તે

દાઉદના વંશ તથા કુળમાંનો હતો. ૬ અને એમ થયું કે તેઓ ત્યાં હતાં એટલામાં તેના જણવાના દંડાડા પુરા થયા. ૭ અને તેણી પોતાનો પ્રથમ દીકરો જણી; અને તેને લુગડે લપેટીને ગભાણમાં સુવાડ્યો, કારણ કે તેઓને સારું ધર્મશાળામાં કંઈ જગ્યા નહોતી. ૮ અને તે દેશમાં ઘેટાંપાળકો રાત્રે બેતરમાં રહીને પોતાનાં ટોળાને સાચવતા હતા. ૯ અને પ્રભુનો એક દૂત તેઓની પાસે ઉભો રહ્યો, ને પ્રભુનું ગૌરવ તેઓની આસપાસ પ્રકાશ્યું, ને તેઓ ઘણા ભયભીત થયા. ૧૦ અને દૂતે તેઓને કહ્યું કે બીહો માં; કેમકે, જુઓ, હું મોટા આનંદથી સુવાર્તા તમને કહું છું, અને તે સર્વ લોકને સારું થશે; ૧૧ કેમકે આજ દાઉદના શહેરમાં તમારે સારું એક તારનાર, એટલે બિરસ્ત બ્રહ્મ જનમ્યો છે. ૧૨ અને તમારે સારું એ નિશાની છે કે, તમે એક બાળકને લુગડે લપેટેલો ગભાણમાં સૂતેલો જોશો. ૧૩ અને એકાએક દૂતની સાથે આકાશી સેનાનો સમુદાય પ્રકટ થયો; તેઓ દેવની સ્તુતિ કરીને કહેતા હતા કે, ૧૪ પરમ ઉચામાં દેવને મહિમા, તથા પૃથ્વીમાં જે માણસો વિષે તે પ્રસન્ન છે, તેઓ મદ્યે શાંતિ. ૧૫ અને એમ થયું કે દૂતો તેઓની પાસેથી આકાશમાં ગયા પછી, તે ઘેટાંપાળકોએ એક બીજાને કહ્યું કે, ચાલો, હવે આપણે બેથલેહેમ જઈને, ને આ થએલી વાત જેની ખબર પ્રભુએ આપણને આપી છે તે જોઈએ. ૧૬ અને તેઓ ઉતાવળથી ગયા, ને મરિયમને તથા યુસફને તથા ગભાણમાં સુતેલા બાળકને દીઠાં. ૧૭ અને દીઠા પછી જે વાત એ છોકરા સંબંધી તેઓને કહેવામાં આવી હતી, તે તેઓએ જાહેર કીધી. ૧૮ અને જે વાતો ઘેટાંપાળકોએ તેમને કહી, તેથી સઘળા સાંભળનારાઓ અચરત થયા, ૧૯ પણ મરિયમ એ સઘળી વાતો મનમાં રાખીને તેઓ વિષે વિચાર કરતી. ૨૦ અને ઘેટાંપાળકોએ જેમ તેઓને કહેવામાં આવ્યું હતું તે તેઓએ બધું સાંભળ્યું તથા જોયું, તેને લીધે તેઓ દેવનો મહિમા તથા સ્તુતિ કરતા પાછા ગયા. ૨૧ અને આજ દંડાડા પુરા થયા પછી તેની સુનંત કરવાનો વખત આવ્યો, ત્યારે તેનું નામ ઇસુ પાડ્યું, કે જે નામ તે પેટે રહ્યો ત્યાર પહેલાં દૂતે પાડ્યું હતું. ૨૨ અને મુસાના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે તેઓના શુદ્ધિકરણ દિવસ પુરા થયા, ૨૩ ત્યારે જેમ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે, કે પેહેલો અવતરેલો દરેક નાર પ્રભુને સારું પવિત્ર કહેવાય, તે પ્રમાણે તેઓ તેને પ્રભુની આગળ હાજર કરવાને, ૨૪ તથા પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે એક જોડ હોવાનો અથવા કબુતરનાં બે બચ્ચાંનો યજ્ઞ કરવા સાર, તોઓ તેને યરુશાલેમમાં લાવ્યાં. ૨૫ અને જુઓ, શિમઓન નામે એક માણસ યરુશાલેમમાં હતો, અને તે માણસ ન્યારી તથા ધાર્મિક હતો, ને ઇસ્રાએલના દિલાસાની વાટ જોતો હતો, ને પવિત્ર આત્મા તેના પર હતો. ૨૬ અને પવિત્ર આત્માએ તેને જણાવ્યું હતું કે, પ્રભુના ખરીસ્તને જોયા પહેલાં તું મોત નહિ દેખે. ૨૭ અને તે આત્માની પ્રેરણાથી મંદિરમાં આવ્યો, ને નિયમશાસ્ત્રના વિધિ પ્રમાણે બાળક ઇસુ વિષે કરવા સારું, તેનાં માબાપ તેને માંહે લાવ્યા, ૨૮ ત્યારે તેણે તેને યોગામાં લઈને દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, ૨૯ ઓ સ્વામી, હવે તારા વચન પ્રમાણે તું તારા દાસને શાંતિએ જવા દે; ૩૦ કેમકે મારી આંખોએ તારું તારણ દીઠું છે, ૩૧ જેણે સર્વ લોકની સન્મુખ તે સિદ્ધ કીધું છે; ૩૨ વિદેશીઓને પ્રકાશ આપવા સારું, તથા તારા ઇસ્રાએલી લોકોનો મહિમા થવા સારું તે અજવાળું છે. ૩૩ અને તેના સંબંધી જે વાતો કહેવામાં આવી, તેથી માબાપ અચરત થતાં હતાં. ૩૪ અને શિમઓને તેઓને આશીર્વાદ દીધો, અને તેની માં મરિયમને કહ્યું કે, જો, આ બાળક ઇસ્રાએલમાંના ઘણાના પડવા, તથા પાછા ઉઠવા સારું, તથા જેની વિરુદ્ધ વાંધા લેવામાં આવે તેવી નિશાની થવા સારું ઠરાવેલો છે. ૩૫ હા, ને તારા પોતાના જીવને તરવાર વીધી નાખશે; એ માટે કે ઘણાં મનની કલ્પના પ્રગટ થાય. ૩૬ અને આશરના કુળની કુળનુએલની દીકરી આન્ના નામે, એક ભવિષ્યવાદેણ હતી, તે ઘણી વૃદ્ધ થઇ હતી, તે પોતાના કુવારાપણા પછી પોતાની વરની સાથે સાત વરસ સુધી રહેલી હતી, ૩૭ ને તે યોર્યાસી વરસથી વિધવા હતી; તે મંદિરમાંથી અસતી ન હતી, ને રાતદિવસ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થનાઓસહિત તે ભક્તિ કર્યાં કરતી. ૩૮ અને તેણે તેજ ઘડીએ ત્યાં આવીને પ્રભુની સ્તુતિ કીધી, ને જેઓ યરુશાલેમના ઉદ્ધારની વાત જોતા હતા તે સઘળાને તેના સંબંધી વાત કરી. ૩૯ અને તેઓ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે બધું કરી ચુક્યા પછી પછી ગાલીલમાં પોતાના શહેર નાઝરેથમાં પાછાં ગયા. ૪૦ અને તે છોકરો મોટો થયો, ને જ્ઞાનથી ભરપૂર થઈને બળવાન થયો, ને દેવની કૃપા તેના પર હતી. ૪૧ અને તેનાં માબાપ વરસોવરસ પાસપાવર્વમાં યરુશાલેમ જતા હતાં. ૪૨ અને તે બાર વરસનો થયો, ત્યારે તેઓ પર્વની રીત પ્રમાણે ત્યાં ગયા. ૪૩ અને [પર્વ]ના દિવસો પુરા કરીને તેઓ પાછાં જવા લાગ્યાં, ત્યારે છોકરો ઇસુ યરુશાલેમમાં પછવાડે રહ્યો, ને તેનાં માબાપને તેની ખબર ન પડી. ૪૪ પણ તે સંઘમાં છે, એમ ધરીને તેઓએ એક મજલ ગયા પછી પોતાનાં સગામાં તથા અજાણીતામાં તેને શોધ્યો.

૪૫ અને તે તેઓને જડરૂપો નહિ, ત્યારે તેઓ તેને શોધતા શોધતા યરુશાલેમમાં પાછા ગયા. ૪૬ અને એમ થયું કે તરણ દહાડા પછી તેઓએ તેને મંદિરમાં ધર્મશિક્ષકોની વચમાં બેઠેલો તેઓનું સંભાળતો તથા તેઓને સવાલો પૂછતો દીઠો. ૪૭ અને જેઓએ તેનું સાંભળ્યું તેઓ બધા તેની સમજણથી તથા તેના ઉત્તરોથી વિસ્મિત થયા. ૪૮ અને તેને જોઇને તેઓ અચરત પામ્યા; ને તેની માએ તેને કહ્યું કે, દીકરા, અમારી સાથે તું આવી રીતે કેમ વત્યો? જો, તારા બાપે તથા મેં દુઃખી થઈને શોધ કીધી. ૪૯ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે મારી શોધ શા માટે કીધી? શું તમે જાણતા નહોતાં કે મારા બાપને ત્યાં મારે હોવું જોઈએ? ૫૦ અને જે વાત તેણે તેઓને કહી તે તેઓ સમજ્યાં નહિ. ૫૧ અને તે તેઓની સાથે ગયો, ને નાઝારેથમાં આવ્યો, ને તે તેઓને આઠીન રહ્યો, ને તેની માએ એ સઘળી વાતો પોતાના મનમાં રાખી. ૫૨ અને ઇસુ જ્ઞાનમાં તથા કદમાં, ને દેવની તથા માણસની પ્રસન્નતામાં વધતો ગયો.

૩ ૧ હવે તીબેરયસ કાર્થસારની કારકીદીને પંદરમે વરસે, જ્યારે પંતિયસ પીવાત યહુદાહુનો અધિપતિ, તથા હેરોદ ગાલીલનો રાજા, તથા તેનો ભાઈ ફિલીપ ઇયુરાઈ તથા ત્રાબોનીતી દેશનો રાજા, તથા લુસનાયસ આબિલેનેનો રાજા હુતો, ૨ ને આજ્ઞાસ તથા કાર્યાજ્ઞાસ પ્રમુખ યાજ્ઞકો હતા, ત્યારે ઝબાર્યાહુના દીકરા યોહાનની પાસે દેવનું વચન રાનમાં આવ્યું. ૩ અને તે યદનની આસપાસના સઘળા પ્રદેશમાં પાપની માફીને સારુ પ્રસ્તાવાનું બાપ્તિસમાં પ્રગટ કરતો આવ્યો. ૪ યશાયાહુ ભવિષ્યવાદીનાં વચનોના પુસ્તકમાં જેમ લખ્યું છે કે, રાનમાં ઘાંટો પાડનારની વાણી, કે પ્રભુનો માર્ગ સિદ્ધ કરો, તેની વાટો પાધરી કરો; ૫ હરેક નીચાણ પુરાશે, ને હરેક પહાડ તથા ટેકરો નીચા કરાશે, ને વાંકું શીધું થશે, ને આડાટકરાવાળા માર્ગ સપાટ થશે; ૬ ને સઘળા દેહધારી દેવનું તારણ જોશે. ૭ ત્યારે જે ઘણા લોકો તેનાથી બાપ્તિસમા પામવા સારુ આવ્યા, તેઓને તેણે કહ્યું કે, ઓ સર્પોના વંશ, આવનાર ડરોઘથી નાસવાને તમને કોણે ચેતાવ્યા? ૮ તો પ્રસ્તાવો [કરનારને] શોભે એવાં કૃળ ઉપજાવો, ને પોતાના મનમાં એમ ન કહેવા માંડો કે, ઈબ્રાહીમ અમારો બાપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે, દેવ આ પત્થરોમાંથી ઈબ્રાહીમને સારુ વંશ ઉત્પન્ન કરી શકે છે. ૯ અને વળી હમણાં ઝાંડોની જડ પર કુહાડો લગાડેલો છે, માટે જે હરેક ઝાડ સારાં કૃળ આપતું નથી, તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નંખાય છે. ૧૦ અને લોકોએ તેને પુછતાં કહ્યું, ત્યારે અમારે શું કરવું? ૧૧ ને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જેની પાસે બે અંગરખા હોય તે જેની પાસે એક નથી તેને આપે; ને જેની પાસે બાવાનું હોય તે પણ એમજ કરે. ૧૨ અને દાણીઓ પણ બાપ્તિસમાં પામવા સારુ આવ્યા, ને તેને પુછ્યું કે, ઉપદેશક, અમારે શું કરવું? ૧૩ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે તમારે સારું નીમેલું છે, તે કરતાં વધારે બલાત્કારી ન લો. ૧૪ અને સિપાઈઓએ પણ તેને પુછતાં કહ્યું કે, અમારે શું કરવું? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કોઈ પર જબરદસ્તી ન કરો, તેમજ ગેરકાયદે કોઈ પાસેથી બલાત્કારે કંઈ ન લો, ને તમારા પગારથી સંતોષી રહો. ૧૫ અને લોક વાત જોતા હતા, ને સઘળા યોહાન સંબંધી પોતાના મનમાં વિચાર કરતા હતા કે, એ બિરસ્ત હશે કે નહિ; ૧૬ ત્યારે યોહાને ઉત્તર આપતાં સર્વને કહ્યું કે, હું તો પાણીથી તમારું બાપ્તિસમાં કરું છું, પણ મારા કરતા જે બળવાન તે આવે છે, કે જેના ચંપલની વાધરી છોડવા હું યોગ્ય નથી, તે પવિત્ર આત્માથી તથા અગ્નિથી તમારું બાપ્તિસમાં કરશે. ૧૭ તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તેથી તે પોતાની બળીને સાફ કરી નાખશે, ને ઇહુ પોતાની વચારમાં તે ભરી રાખશે; પણ બુસું ન હોલવાનાર અગ્નિમાં બાલી નાખશે. ૧૮ અને તેણે બીજો ઘણો બોધ કરતાં લોકોને સુવાર્તા પ્રગટ કરી. ૧૯ પણ તેન ભાઈની વહુ હેરોદિયાસને લીધે, તથા જે ભુંડા કામ તેણે કીધાં હતાં તે બધાંને લીધે હેરોદને યોહાને તાપકો દીધો હતો; ૨૦ તેથી તે સઘળા ઉપરાંત તેણે યોહાનને બંદીખાનામાં પુર્યો. ૨૧ અને એમ થયું કે સર્વ લોક બાપ્તિસમા પામ્યા પછી ઇસુ પણ બાપ્તિસમા પામીને પ્રાર્થના કરતો હતો, એટલામાં આકાશ ઉઘડી ગયું; ૨૨ અને પવિત્ર આત્મા દેહરૂપે કબૂતરની પેઠે તેના પર ઉતર્યા; ને આકાશમાંથી એવી વાણી થઈ કે, તું મારો વહુલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસન્ન છું. ૨૩ અને ઇસુ પોતે [બોધ] કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે આસરે ત્રીસ વર્ષની ઉમરનો હતો, અને [ધાર્યા પ્રમાણે] તે યુસફનો દીકરો હતો, જે હેલીનો [દીકરો], ૨૪ જે માત્થાતનો, જે લેવીનો, જે મલખીનો, જે યાનાઈનો, જે યુસફનો, ૨૫ જે માતાથિયાસનો, જે આમોસનો, જે નાહુમનો, જે અસલીનો, જે નગાઈનો, ૨૬ જે માથનો, જે માતાથિયાસનો, સમઇનનો, જે યોસેબનો, જે યોદાનનો, ૨૭ જે યોઆનાનનો, જે રેસાનો, જે ઝરુબબાબેલનો, જે શઆલ્તીએલનો, જે નેરીનો, ૨૮ જે મલખીનો, જે આદીનો, જે ક્રોસામનો, જે અલમાદામનો, જે અરનો, ૨૯ જે યેશુનો, જે અલીએઝરનો, જે યોરીમનો, જે માત્થાતનો, જે લેવીનો, ૩૦ જે સીમેઓનનો, જે યહુદાનો, જે યુસફનો, જે યોનામનો,

જે એલિયાકીમનો, ^{૩૧} જે મેલેઆનો, જે મેજ્જાનો, જે માતાથાનો, જે નાથાનનો, જે દાઉદનો, ^{૩૨} જે યશાઈનો, જે ઓબેદનો, જે બોઆઝનો, જે સલમોનનો, જે નાસોનનો, ^{૩૩} જે અમીનાદાબનો, જે અરનીનો, જે હેઝરોનનો, જે પેરેઝનો, જે યહુદાહનો, ^{૩૪} જે યાકુબનો, જે ઇસ્રાકનો, જે ઇબ્રાહીમનો, જે તેરાહનો, જે નાહોરનો, ^{૩૫} જે સરુગનો, જે રેઉનો, જે પેલેગનો, જે અબેરનો, જે શેલાહનો, ^{૩૬} જે કાઈનાનનો, જે આફ્રિકસાદનો, જે શેમનો, જે નુહનો, જે લામેખનો, ^{૩૭} જે મથુસેલાહનો, જે હનોખનો, જે યારેદનો, જે મહાલાલઅલનો, જે કાઈનાનનો, ^{૩૮} જે અનોશનો, જે શેથનો, જે આદમનો, જે દેવનો.

૪^૧ અને ઇસુ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થઈને યર્દનથી પાછો ફર્યો. ને ચાળીસ દહાડા લગી આત્માથી અહીંતહીં રાનમાં દોરવાયો, ^૨ ને તે [દરમ્યાન] શેતાનથી તેનું પરીક્ષણ થતું; ને તે દિવસોમાં તેણે કંઈ બાધું નહિ, ને તે પુરા થયા પછી તે ભૂખ્યો થયો. ^૩ અને શેતાને તેને કહ્યું કે, જો તું દેવનો દીકરો છે તો આ પથ્થરને આજ્ઞા કર કે, તે રોટલો થાય. ^૪ અને ઈસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, એમ લખ્યું છે કે, માણસ એકલી રોટલીથી નહિ જીવશે. ^૫ અને તે તેને ઉચી જગ્યાએ લઇ ગયો, ને એક પળમાં જગતનાં સઘળા રાજ્ય તેને દેખાડ્યાં. ^૬ અને શેતાન તેને કહ્યું કે, આ બધો અધિકાર તથા તેઓનો મહિમા હું તને આપું છું; ^૭ માટે જો તું મારી આગળ [પડીને] ભજન કરશે તો તે સઘળું તારું થશે. ^૮ અને ઈસુએ તેને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, તારે તારા દેવ પ્રભુનું ભજન કરવું, ને એકલાં તેનીજ સેવા કરવી. ^૯ અને તે તેને યરુશાલેમ લઇ ગયો, ને મંદિરના બુરજ પર તેને ઉભો રાખીને તેણે તેને કહ્યું કે, જો તું દેવનો છે તો અહીંથી હેઠળ પડ. ^{૧૦} કેમકે લખ્યું છે કે, તે પોતાના દૂતોને તારા સંબંધી આજ્ઞા કરશે કે તેઓ તારું રક્ષણ કરે; ^{૧૧} અને તેઓ પોતાના હાથે તને ધરી લેશે, રખેને તારો પગ પથ્થર પર અફળાય. ^{૧૨} અને ઈસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એમ કહેલું છે કે, તારે તારા દેવ પ્રભુનું પરીક્ષણ ન કરવું. ^{૧૩} અને શેતાન સર્વ પરીક્ષણ પુરું કરીને કંઈક મુદત સુધી તેની પાસેથી ગયો. ^{૧૪} અને ઇસુ આત્માને પરાક્રમે ગાલીલમાં પાછો આવ્યો, ને તેના સંબંધીની યરયા આસપાસમાં આખા દેશમાં ફેલાઈ ગઈ. ^{૧૫} અને તેણે તેઓનાં સભાસ્થાનોમાં બોધ કરીધો, ને સઘળાંથી ને માન પામ્યો. ^{૧૬} અને નાઝારેથ જ્યાં તે ઉછર્યો હતો ત્યાં તે આવ્યો, ને પોતાની રીત પ્રમાણે તે વિશ્વામવારે સભાસ્થાનમાં ગયો, ને વાંચવા સારું તે ઉભો થયો. ^{૧૭} અને યશયાહુ ભવિષ્યવાદીનું પુસ્તક તેને આપવામાં આવ્યું, ને તેણે તે પુસ્તક ઉઘાડીને, જ્યાં નીચે પ્રમાણે લખ્યું છે તે જગ્યા કાઢી કે, ^{૧૮} પ્રભુનો આત્મા મારા પર છે, કેમકે દરિદ્રીઓ આગળ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સારું તેણે મારો અભિષેક કરીધો છે; બંદીવાનોનો છુટકો તથા આંધળાઓને દરિદ્રિ પામવાનું જાહેર કરવા, ધાયલ થયેલાઓને છોડાવવા, ^{૧૯} તથા પ્રભુનું માન્ય વરસ પ્રગટ કરવા સારું તેણે મને મોકલ્યો છે. ^{૨૦} અને તેણે પુસ્તક બંદ કરીધું, અને સેવકને પાછું આપીને બેસી ગયો, અને સભામાં સહુની નજર તેના પર ચોંટી રહી હતી. ^{૨૧} અને તે તેઓને કહેવા લાગ્યો કે, આજ આ લેખ તમારા સાંભળતાં પુરો થયો છે. ^{૨૨} અને બધાએ તેની વિષે સાક્ષી આપી, ને જે કૃપાની વાતો તેના મહોમાંથી નીકળી તેથી તેઓએ અચરત થઈને કહ્યું કે, શું એ યુસફનો દીકરો નથી? ^{૨૩} ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ દૃષ્ટાંત તમે નિઘાય મને કહેશો કે, વેદ, તું પોતાને સાજો કર; કાપરનાહુમમાં કરેલા જે જે કામો વિષે અમે સાંભળ્યું તેવા કામો અહીં તારા પોતાના વતનમાં પણ કર. ^{૨૪} અને તેણે કહ્યું કે, હું તમને અચિત કહું છું કે, કોઈ ભવિષ્યવાદી પોતાના વતનમાં માન્ય નથી. ^{૨૫} પણ હુમ તમને સાચું કહું કે એલીયાહના સમયમાં સાડા ત્રણ વરસ સુધી આકાશ બંધ રહ્યું, ને આખા દેશમાં મોટો દુકાળ પડ્યો, ત્યારે ઘણી વિધવાઓ ઇસ્રાએલમાં હતી; ^{૨૬} ને એલીયાહને તેઓમાંની કોઈ પાસે નહિ, પણ સિદોનના સારકાથમાં એક વિધવા હતી તેનીજ પાસે મોકલવામાં આવ્યો હતો. ^{૨૭} વળી અલીશા ભવિષ્યવાદીના વખતમાં ઘણા કોઠિયા ઇસ્રાએલમાં હતા, ને સુરીયાના નાઅમાન શિવાય તેઓમાંનો કોઈ શુદ્ધ કરાયો ન હતો. ^{૨૮} અને એ વાત સાંભળીને સભામાંના સઘળા ફરોધે ભસાયા; ^{૨૯} ને તેઓએ ઉઠીને તેને શહેર બહાર કાઢી મુક્યો, ને તેને હેઠળ પડી નાખવા સારું જે પહાડ પર તેઓનું શહેર બાંધેલું હતું તેની કોરે તેઓ તેને લઇ ગયા. ^{૩૦} પણ તે તેઓની વચમાં થઈને ચાલ્યો ગયો. ^{૩૧} અને તે ગાલીલના કાપરનાહુમ શહેરમાં આવ્યો; ને વિશ્વામવારે તેઓને બોધ કરતો હતો; ^{૩૨} અને તેઓ તેના બોધથી અચરત થયા, કેમકે તેનું બોલવું અધિકારસહિત હતું. ^{૩૩} અને સભાસ્થાનમાં અશુદ્ધ ભૂત વળગેલો એક માણસ હતો, જેણે મોટે ઘાટે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, ^{૩૪} અરે, ઇસુ નાઝારી, તારે ને અમારે શું છે? શું તું અમારો વિનાશ કરવા આવ્યો છે? તું કોણ છે તે હું જાણું

છું, એટલે દેવનો પવિત્ર. ^{૩૫} અને ઈસુએ તેને ધમકાવીને કહ્યું કે, યાનો રહે, ને તેમાંથી નીકળ. અને ભૂત તેને વચમાં પાડીને તેને કંઈ નુકસાન કીધા વિના તેમાંથી નીકળ્યું. ^{૩૬} અને બધાને અચરત લાગ્યું, ને તેઓએ મહોમાંહે કહ્યું કે, આ કેવું વચન છે! કેમકે તે અધિકાર તથા પરાક્રમ સહિત અશુદ્ધ આત્માઓને હુકમ કરે છે, ને તેઓ નીકળી જાય છે. ^{૩૭} અને આસપાસના પરદેશની સર્વ જગ્યાએ તેની વિષેની ચર્ચા ફેલાઈ ગઈ. ^{૩૮} અને સભાસ્થાનમાંથી ઉઠીને તે સીમોનના ઘરમાં ગયો. અને સિમોનની સાસુને સખત તાવ આવતો હતો, ને તેના હુકમાં તેઓએ તેને વિનંતી કીધી. ^{૩૯} અને તેણે તેની પાસે ઉભા રહીને તાવને ધમકાવ્યો, ને તે તેમાંથી નીકળી ગયો; અને તે તરત ઉઠીને તેઓની સેવા કરવા લાગી. ^{૪૦} અને સુરજ આથમથી વખતે જ્યોને ત્યાં નાના પ્રકારના રોગથી પિડાતા માણસો હતા તેઓ તેમને તેની પાસે લાવ્યા, ને તેણે તેઓમાંના દરેક પર હાથ મુકીને તેઓને સાજા કીધા. ^{૪૧} અને ભૂતો પણ ઘણાંઓમાંથી નીકળ્યાં, ને ઘાટો પાડીને કહેતા હતા કે, તું દેવનો દીકરો છે. અને તેણે તેઓને ધમકાવ્યાં, ને બોલવા દીધાં નહિ, કેમકે તેઓ જાણતા હતા કે, તે બિરસ્ત છે. ^{૪૨} અને દહાડો ઉગ્યો ત્યારે તે નીકળીને ઉજડ ઠેકાણે ગયો, ને લોકો તેની શોધ કરતા તેની પાસે આવ્યા, અને તે તેઓની પાસેથી ન જાય માટે તેઓએ તેને અટકાવવાનું કર્યું. ^{૪૩} પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, મારે બીજાં શહેરોમાં પણ દેવના રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરવી જોઈએ, કેમકે એ સારું હું મોકલાયો છું. ^{૪૪} અને ગાલીલનાં સભાસ્થાનોમાં તે વાત પ્રગટ કરતો રહ્યો.

૫ ^૧ અને એમ થયું કે ઘણા લોક તેના પર પડાપડી કરીને દેવની વાત સાંભળતા હતા, ત્યારે તે ગેજેસારેતના સરોવરને કાંઠે ઉભો રહ્યો હતો. ^૨ અને તેણે સરોવરને કાંઠે લાગેલી બે હોડી દીઠી, પણ માછીઓ તેઓ પરથી ઉતરીને જાળો ધોતા હતા. ^૩ તે હોડીઓમાંની એક સીમોનની હતી, તે પર તે ચડયો, ને તેને કાંઠાથી થોડે દૂર હંકારવાનું કહ્યું. અને તેણે બેસીને લોકોને હોડી પરથી બોધ કીધો. ^૪ અને બોલી રહ્યા પછી તેણે સિમોનને કહ્યું કે, ઉડા પાણીમાં હંકારો, ને [માછલાં] પકડવા સારું તમારી જાળો નાખો. ^૫ અને સીમોને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સાહેબ, અમે આખી રાત મહેનત કીધી, પણ કશું પકડ્યું નહિ, તોપણ તારો કહ્યાથી હું જાળો નાખીશ. ^૬ અને એમ કીધા પછી તેઓએ માછલાંનો મોટો જથ્થો ઘેરી લીધો, ને તેઓની જાળ ફાટવા લાગી. ^૭ અને તેઓનાં ભાગિયા બીજા હોડીમાં હતા તેઓને તેઓ ઇસારો કીધો કે, તેઓ આવીને તેઓને સહાય કરે; અને તેઓએ આવીને બન્ને હોડીઓ એવી ભરી કે તેઓ ડૂબવા લાગી. ^૮ અને તે જોઈને સીમોન પીતરે ઈસુના પગ આગળ પડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, મારી પાસેથી જા, કેમકે હું પાપી માણસ છું. ^૯ કેમકે તે તથા તેના સઘળા સાથીઓ માછલાંનો જ જથ્થો પકડ્યો હતો, તેથી અચરતી પામ્યા. ^{૧૦} અને ઝબડીના દીકરા, યાકુબ તથા યોહાન, જે સીમોનના ભાગ્યા હતા, તેઓને પણ અરબો લાગ્યો. અને ઈસુએ સીમોનને કહ્યું કે, બી મા, હવેથી તું માણસો પકડનાર થશે. ^{૧૧} અને તેઓની હોડીઓને કાંઠે લાવ્યા પછી તેઓ બધું મુકીને તેની પાછળ ચાલ્યા. ^{૧૨} અને એમ થયું કે તે એક શહેરમાં હતો, ત્યારે જુઓ, એક કોઠે ભરેલો માણસ હતો; ને તે ઈસુને જોઈને તેને પગે પડ્યો; ને તેને વિનંતી કરતા બોલ્યો, પ્રભુ, જો તું ચાહો તો તું મને શુદ્ધ કરી શકે છે. ^{૧૩} અને તેણે હાથ લાંબો કર્યો, ને તેને અડકીને કહ્યું કે, હું ચાહું છું, તું શુદ્ધ થા. અને તરત તેનો કોઠ જતો રહ્યો. ^{૧૪} અને તેણે તેને તાકીદ કીધી કે કોઈને કહેવું નહિ, પણ મુસાના ફરમાવ્યા પ્રમાણે જઈને યાજકને પોતાને દેખાડ, ને તારા શુદ્ધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, અર્પણ ચઢાવ. ^{૧૫} પણ તેના સંબંધીને ચરચા ઉલટી વધારે ફેલાઈ, ને અતિઘણા લોક સાંભળવા સારું તથા પોતાના મંદવાડથી સજા થવા સારું તેની પાસે એકઠા થયા. ^{૧૬} પણ પોતે એકાંતે રાતમાં જઈને પ્રાર્થના કીધી. ^{૧૭} અને એમ થયું કે એક દહાડો તે બોધ કરતો હતો, ત્યારે ફરોશીઓ તથા નિયમોપદેશકો ગાલીલના હરેક ગામમાંથી તથા યહુદાહથી તથા યરુશાલેમથી આવીને ત્યાં બેઠા હતા, ને [મંદાને] સાજા કરવા સારું પ્રભુનું પરાક્રમ તેની પાસે હતું. ^{૧૮} અને જુઓ, કેટલાએક જણ એક પક્ષઘાતી માણસને ખાટલા પર લાવ્યા, ને તેને માંહે લઈ જઈને તેની આગળ મુકવાનો તેઓએ પ્રયત્ન કીધો; ^{૧૯} પણ તેને માંહે લઈ જવાનો લાગ બીડને લીધે ન ફાવ્યાથી તેઓએ ધાબા પર ચઢીને છાપરામાં થઈને તેને ખાટલા સુધાં ઇસુની આગળ વચ્ચે ઉતાર્યો. ^{૨૦} ને તેણે તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને તેને કહ્યું કે, માણસ, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે. ^{૨૧} અને શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહેવા લાગ્યા કે, આ દુર્ભાષણ કરનાર કોણ છે? એકલા દેવ શિવાય બીજો કોણ પાપની માફી આપી શકે છે? ^{૨૨} પણ ઈસુએ તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, તમે પોતાના મનમાં શા વિચાર કરો છો? ^{૨૩} આ બેમાનું વધારે સહેલું કર્યું છે, તારાં પાપ તને માફ થયાં

છે, એમ કહેવું, અથવા ઉઠીને ચાલ, એમ કહેવું? ૨૪ પણ પૃથ્વી પર માણસના દીકરાને પાપ માફ કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે, (તેણે પક્ષઘાતીને કહ્યું કે) હું તને કહું છું કે ઉઠ, તારો ખાટલો ઉચકીને તારે ઘેર ચાલ્યો જા. ૨૫ અને તરત તે તેઓની આગળ ઉઠીને જે પર તે સૂતો હતો તે ઉચકીને દેવની સ્તુતિ કરતો પોતાને ઘેર ગયો. ૨૬ અને સઘળા વિસ્મિત થયા, ને તેઓએ દેવની સ્તુતિ કીધી; ને તેઓએ બયભીત થઈને કહ્યું કે, આજ અપને અજાયબ જેવી વાતો જોઈ છે. ૨૭ ત્યાર પછી તે નીકળ્યો ને લેવી નામે એક દાણી દાણની ચોકી પર બેઠેલો હતો તેને જોઈને તેણે કહ્યું કે, મારી પાછળ ચાલ. ૨૮ અને તે સઘળું મુકીને ઉઠ્યો, ને તેની પાછળ ગયો. ૨૯ અને લેવીએ પોતાને ઘેર તને સારું મોટી મિજબાની કીધી, ને દાણીઓ તથા બીજાઓનો મોટો જથ્થો તેઓની સાથે જમવા બેઠો હતો. ૩૦ અને ફરોશીઓએ તથા તેઓના શાસ્ત્રીઓએ તેના શિષ્યોની સામે કચકચ કરીને કહ્યું કે, તમે દાણીઓ તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાઓ પીઓ છો? ૩૧ ને ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જેઓ સાજા છે તેઓને વૈદની અગત્ય નથી, પણ જેઓ માંદા છે તેઓને છે; ૩૨ ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને પસ્તાવાને સારું બોલાવવા હું આવ્યો છું. ૩૩ અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, યોહાનના શિષ્યો અને તેમજ ફરોશીઓના શિષ્યો પણ વારંવાર ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરે છે, પણ તારા શિષ્યો ખાયા પીએ છે. ૩૪ અને ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, વાર જાનેચાઓની સાથે છે ત્યાં સુધી તેઓની પાસે તમે ઉપવાસ કરાવી શકો છો શું? ૩૫ પણ એવા દહાડા આવશે; અને વાર તેઓની પાસેથી લઇ લેવાશે, ત્યારે તે દહાડાઓમાં તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૩૬ અને તેણે તેઓને એક દ્રષ્ટાંત પણ કહ્યું કે, નવા લૂગડામાંથી કટકો ફાડીને કોઈ માણસ જુના લૂગડાને થિગડું દેતું નથી; જો દે તો તે નવું ફાડશે, ને વળી નવામાંથી લીધેલું થિગડું જુનાને મળતું નહિ આવશે. ૩૭ અને નવો દરાક્ષરસ જુની મસકોમાં કોઈ ભરતું નથી, જો ભરે તો નવો દરાક્ષરસ મસકોને ફાડી નાખશે, અને પોતે ઢળી જશે ને મસકોને નાશ થશે. ૩૮ પણ નવો દરાક્ષરસ નવો મસકોમાં ભરવો જોઈએ. ૩૯ અને જુનો દરાક્ષરસ પીધા પછી કોઈ નવાને ચડાતો નથી, કેમકે તે કહે છે કે. જુનો સારો છે.

૧ અને એમ થયું કે વિશ્વામવારે તે ખેતરોમાં થઈને જતો હતો, ને તેના શિષ્યો કણસલાં તોડતા, ૨ ને હાથે મસળીને ખાતા હતા. ૩ પણ ફરોશીઓમાંના કેટલાએક કહ્યું કે, વિશ્વામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તમે કેમ કરો છો? ૪ ને ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, દાઉદ તથા તેના સાથીઓ ભૂખ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કીધું તે પણ તમે શું વાંચ્યું નથી, ૫ કે તે દેવના ઘરમાં ગયો, ને અપેલી રોટલી જે યાજ્ઞક શિવાચ બીજા કોઈને ખાવી ઉચિત નથી તે તેણે લઈને ખાધી, ને પોતાના સાથીઓને પણ આપી? ૬ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસનો દીકરો વિશ્વામવારનો પ્રભુ છે. ૭ અને એમ થયું કે એક બીજે વિશ્વામવારે તેણે સભાસ્થાનમાં જઈને બોધ કીધો, ને ત્યાં એક માણસ હતો જેનો જમણો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો. ૮ અને વિશ્વામવારે તે સાજો કરશે કે નહિ, તે વિષે શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ તેને જોયાં કરતા હતા એ માટે કે તેના પર દોષ મૂકવાને તેઓને લાગ મળે. ૯ પણ તેણે તેઓના વિચાર જાણીને જે માણસનો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો તેને કહ્યું કે, ઉઠ ને વચમાં ઉભો રહે. અને તે ઉઠીને વચમાં ઉભો રહ્યો. ૧૦ ત્યારે ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું તમને પુછું છું, વિશ્વામવારે સારું કરવું કે માફું કરવું, જીવને બચાવવો કે તેનો નાશ કરવો, કયું ઉચિત છે? ૧૧ ને તે સઘળા પર ચોતરફ નજર ફેરવીને તેણે તે માણસને કહ્યું કે, તારો હાથ લાંબો કર. અને તેણે તે કીધું, એટલે તેનો હાથ સાજો થયો. ૧૨ પણ તેઓ ગાંડા જેવા બની ગયા, ને એક બીજાને કહેવા લાગ્યા કે, ઈસુ વિષે આપણે શું કરીએ? ૧૩ અને તે દહાડાઓમાં એમ થયું કે તે નીકળીને પ્રાર્થના કરવા પહાડ પર ગયો; ને તેણે દેવની પ્રાર્થનામાં આખી રાત કાઢી. ૧૪ અને દહાડો ઉગ્યો ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને બોલાવીને તેઓમાંના બારને પસંદ કીધા, જેઓને તેણે પ્રેરીતો પણ કહ્યા; ૧૫ એટલે, સીમોન જેનું નામ તેણે પીતર પણ પાડ્યું તેને, તથા તેના ભાઈ આંદરયાને, અને યાકુબને તથા યોહાનને, અને ફિલિપને તથા બારથલમીને, ૧૬ અને માત્થીને તથા થોમાને, અને અલ્ફીના [દીકરા] યાકુબને, તથા સીમોન જેણે જેલોટીસ કહેતા હતા તેને, ૧૭ અને યાકુબના [ભાઈ] યહુદાને, અને યહુદા ઇસકારીઓત જે વિશ્વાસઘાતી હતો તેને. ૧૮ અને તે તેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહ્યો, ને તેના શિષ્યોનો મોટો જથ્થો તથા આખા યહુદાહુમાંના તથા યરુશાલેમમાંના, ને સૂર તથા સીદોનના કાંઠાના લોકોનો મોટો સમુદાય [હતો], કે જેઓ તેની વાત સાંભળવા તથા પોતાના રોગથી સાજા થવા સારું આવ્યા હતા; ૧૯ ને અશુદ્ધ આત્માઓથી જેઓ પીડાતા હતા તેઓ સાજા કરાયા. ૨૦ અને સઘળા લોકે તેને અદાકવાને કોશિશ કીધી; કેમકે તેનામાંથી પરાક્રમ

નીકળીને સઘળાંને સાજાં કરતું હતું. ^{૨૦} અને તેણે પોતાનો શિષ્યો તરફ પોતાની આંખો ઉચી કરીને કહ્યું કે, ઓ દરિદ્રીઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે દેવનું રાજ્ય તમારું છે. ^{૨૧} ઓ હુમણાંના ભૂખ્યાઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે તમે તૃપ્ત થશો. ઓ હુમણાંનો રડનારાઓ, તમને ધન્ય છે, કેમકે તમે હસશો. ^{૨૨} જ્યારે માણસના દીકરાને લીધે માણસો તમારો દ્રેષ કરશે, ને તમને જુદા કાઢશે, ને તમને મહેણાં મારશે, ને તમારું નામ ભુંડું માનીને તમને કાઠી નાખશે, ત્યારે તમને ધન્ય છે. ^{૨૩} તે દહાડે તમે આનંદ કરો, ને [યુશાલીમાં] કુદો; કેમકે જુઓ, આકાશમાં તમારું ફળ ઘણું છે; કેમકે તેજ પ્રમાણે તેઓના બાપદાદાઓએ ભવિષ્યવાદીઓને કીધું. ^{૨૪} પણ તમ શ્રીમંતોને અફસોસ છે! કેમકે તમે તમારો દિવાસો પામ્યા છો. ^{૨૫} ઓ હુમણાંના ઘરાએલાઓ, તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે ભૂખ્યા થશો. ઓ હુમણાંના હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે શોક કરશો ને રડશો. ^{૨૬} જ્યારે સઘળાં માણસો તમારું સારું કહેશે ત્યારે તમને અફસોસ છે! કેમકે તેઓના બાપદાદાઓએ જુદા ભવિષ્યવાદીઓને તેમજ કીધું. ^{૨૭} પણ હું તમ સાંભળનારાઓને કહું છું કે, તમારા વેરીઓ પર પ્રેમ કરો, જેઓ તમારો દ્રેષ કરે છે તેઓનું ભલું કરો, ^{૨૮} જેઓ તમને શાપ દે છે તેઓને આશીર્વાદ દો, જેઓ તમારું અપમાન કરે છે તેઓને સારું પ્રાર્થના કરો. ^{૨૯} જે કોઈ તને એક ગાલ પર મારે, તેની આગળ બીજો પણ ધર; વળી જે તારો અંગરખો લઇ લે, તેનાથી તારું બદન પણ પાછું રાખીશ નહિ. ^{૩૦} જે કોઈ તારી પાસે માગે, તેને આપ; ને જે કોઈ તારો માલ લઇ જાય તેની પાસેથી તું પાછો માગીશ નહિ. ^{૩૧} આને જેમ તમે યાહો કે માણસો તમને કરે તેમજ તમે પણ તેઓને કરો. ^{૩૨} અને તમારા પર જેઓ પ્રીતિ રાખે છે તેઓ પર જો તમે પ્રીતિ રાખો, તો તમારી મહેરબાની શાની? કેમકે પાપીઓ પણ તેમના પર પ્રીતિ રાખનારાઓ પર પ્રીતિ રાખે છે. ^{૩૩} અને જે તમારું સારું કરે છે તેઓનું સારું જો તમે કરો, તો તમારી મહેરબાની શાની? કેમકે પાપીઓ પણ એમજ કરે છે. ^{૩૪} ને જેની પાસેથી તમે પાછું લેવાની આશા રાખો છો, તેઓને જો તમે ઉછીનું આપો, તો તમારી મહેરબાની શાની? કેમકે તેટલું પાછું લેવાં સારું પાપીઓ પણ પાપીઓને ઉછીનું આપે છે. ^{૩૫} પણ તમે તમારા વેરીઓ પર પ્રીતિ રાખો, ને તેઓનું સારું કરો, ને કદી નિરાશ ન થતાં ઉછીનું આપો; ને તમને પણ ઘણું ફળ થશે, ને તમે પરાત્પરના દીકરા થશો; કેમકે અનુપકરીઓ પર તથા ભુંડાઓ પર તે માયાળુ છે. ^{૩૬} માટે જેમ તમારો બાપ દયાળુ છે, તે તમે દયાળુ થાઓ. ^{૩૭} અને કોઈનો ઇન્સાફ ન કરો, ને તમારો ઇન્સાફ નહિ કરાશે. કોઈને દોષિત ન ઠરાવો, ને તમે દોષિત નહિ ઠરાવાશો. છોડો ને તમે છોડાશો; ^{૩૮} આપો ને તમને અપાશે; સારું માપ દાબેલું ને હુલાવેલું તથા ઉભરાતું તમારા બોળામાં તેઓ [ઠાલવી] દેશે. કેમકે જે માપથી તમે માપી આપો છો, તેથી તમને પાછું માપી અપાશે. ^{૩૯} અને તેણે તેઓને એક દ્રષ્ટાંત પણ કહ્યું કે, શું આંધળા આંધળાને દોરી શકે? શું બેહુ બાડામાં પડશે નહિ? ^{૪૦} શિષ્ય પોતાના ગુરુ કરતા મોટા નથી, પણ પ્રત્યેક જન સંપૂર્ણ થયા પછી પોતાના ગુરુ સરખો થશે. ^{૪૧} અને તું તારી પોતાની આંખમાંનો ભારોટીઓ દયાનમાં લીધા વિના તારા ભાઈની આંખમાંનું તણાવું કેમ જુએ છે? ^{૪૨} અથવા તારી પોતાની આંખમાંનો ભારોટીઓ ન જોતાં તું તારા ભાઈને કેમ કહી શકે કે, ભાઈ, તારી આંખમાંથી મને તણાવું કાઢવા દે? ઓ ઢોંગી, તું પહેલાં પોતાની આંખમાંથી ભારોટીઓ કાઢ, ને ત્યાર પછી તારા ભાઈની આંખમાંથી તણાવું કાઢવાને તને સારી પેઠે સૂઝશે. ^{૪૩} કેમકે કોઈ સારા ઝાડને નઠારું ફળ આવતું નથી; ને વળી કોઈ નઠારા ઝાડને સારું ફળ આવતું નથી. ^{૪૪} કેમકે હરેક ઝાડ પોતાનાં ફળથીજ ઓળખાય છે; કેમકે કાંટાના ઝાડ પરથી લોક અંજીર વીણતા નથી, ને ઉટકટારી પરથી દ્રાક્ષ વીણતા નથી. ^{૪૫} સારું માણસ પોતાના મનનાસારા ભંડારમાંથી સારું કાઢે છે; ને ભુંડું માણસ પોતાના મનના ભુંડા ભંડારમાંથી ભુંડું કાઢે છે; કારણ કે મનના ભરપુરપણામાંથી તેનું મહોલું બોલે છે. ^{૪૬} અને તમે મને પ્રભુ, પ્રભુ, કેમ કહો છો, ને જે હું કહું છું તે નથી? ^{૪૭} હરેક જે મારી પાસે આવે છે, ને મારી વાતો સાંભળે છે તથા પાળે છે, તે કોના જેવા છે, એ હું તમને બતાવીશ. ^{૪૮} તે એક ધર બાંધનાર માણસના જેવો છે, જેણે ઉંડું બોદ્યું ને અડક પર પાચો નાખ્યો; ને જ્યારે રેલ આવી, ત્યારે તે ધરને નદીનો સપાટો લાગ્યો, અને તે તેને હુલાવી ન શક્યો, કેમકે તે સારું બાંધેલું હતું. ^{૪૯} પણ જે સાંભળીને પાળતો નથી તે એક માણસના જેવા છે, જેણે પાચા વિના ભોંય પર ધર બાંધ્યું; તેને નદીનો સપાટો લાગ્યો, ને તે તરત પડી ગયું; ને તે ધરનો ભરે નાશ થયો.

^૧ લોકને પોતાની બધી વાતો કહી સાંભળાવ્યા પછી તે કાપરનાહુમમાં આવ્યો. ^૨ આને એક સુબેદારનો ચાકર જે તેને વહાલો હતો તે માંડો થઈને મરવાની અર્ણી પર હતો. ^૩ અને ઇસુ સંબંધી તેણે સાંભળ્યું ત્યારે ચહુદીઓના વડીલોને તેની પાસે મોકલીને તેને વિનંતી કીધી કે, તું આવીને મારા

ચાકરને બચાવ. ૪ અને તેઓએ ઇસુની પાસે આવીને તેને આગ્રહથી વિનંતી કરતા કહ્યું કે, તેને સારું તું આપું કરે તેને તે યોગ્ય છે; ૫ કેમકે કે તે આપણા લોક પર પૂરેમ રાખે છે, ને તેને પોતે આપણે સારું આપણું સભાસ્થાન બંધાવ્યું છે. ૬ અને ઇસુ તેઓની સાથે ગયો. અને તે હવે ઘરથી વેળગો ન હતો એટલામાં સુબેદારે તેની પાસે મત્સે મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, પૂરબુ, તું તરદી ન લે, કેમકે તું મારા છાપરા તળે આવે. એવો હું યોગ્ય નથી; ૭ એ કારણથી મેં પણ તારી પાસે આવવા પોતાને યોગ્ય ગણ્યો નહિ; પણ તું શબ્દ બોલ, એટલે મારો ચાકર સાજો થશે. ૮ કેમકે હું પણ તાબેદાર માણસ ઠરેલો છું; ને મારે પોતાને તાબે સિપાઈઓ છે; ને હું એકને કહું છું કે, જા, ને તે જાય છે; ને બીઈજાને કહું છું કે, આવ, ને તે આવે છે; ને મારા ચાકરને કહું છું કે આ કર, ને તે કરે છે. ૯ અને એ વાત સાંભળીને ઇસુ તેનાથી અચરત થયો, ને ફરીને પોતાની પાછળ આવેલા લોકને તેણે કહ્યું કે, હું તમને કહું છું કે, એટલો બધો વિશ્વાસ ઇસ્રાએલમાં પણ મારા જોવામાં આવ્યો નથી. ૧૦ અને જેઓને મોકલ્યા હતા તેઓ પાછા ઘેર આવ્યા ત્યારે તેઓએ માંદા ચાકરને સાજો થયેલો જોયો. ૧૧ અને એમ થયું કે, થોડી મુદત પછી નાઈન નામના શહેરમાં તે ગયો, ને તેના શિષ્યો તથા ઘણા લોક પણ તેની સંઘાતે ગયા. ૧૨ હવે શેરની ભાગળ પાસે તે આવ્યો ત્યારે, જુઓ, એક મુએલા માણસને બહાર લઇ જતા હતા; ને તેની માનો એકનોએક દીકરો હતો, ને તે વિધવા હતી; ને શહેરના ઘણા લોક તેણીની સાથે હતા. ૧૩ અને તેને જોઇને પૂરબુને તેના પર કરુણા આવી, ને તેણે તેને કહ્યું કે, રડ મા. ૧૪ અને તે પાસે આવીને ઠાઠડીને અડક્યો; ને ખાંધિયા ઉભા રહ્યા. અને તેને કહ્યું કે, જુવાન, હું તને કહું છું કે, ઉઠ. ૧૫ અને જે મુએલો હતો તે બેઠો થયો, ને બોલવા લાગ્યો. અને તેણે તેને તેની માને સોંપ્યો. ૧૬ અને સઘળાને ભય લાગ્યો, ને તેઓએ દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, એક મોટો ભવિષ્યવાદીઆપણામાં ઉભો થયો છે, ને દેવે પોતાના લોક પર નજર કીધી છે. ૧૭ અને તેના સંબંધીની આ વાત આખા યહુદાહમાં તથા આસપાસના સઘળા પ્રદેશમાં ફેલાઈ ગઈ. ૧૮ અને યોહાનના શિષ્યોએ એ સર્વ વાતો વિષે તેને કહ્યું. ૧૯ અને યોહાને પોતાના શિષ્યોમાંના બેને પોતાની પાસે બોલાવીને તેઓને પૂરબુની પાસે મોકલીને પુછાવ્યું કે, જે આવનાર છે તે શું તું છે, કે અમે બીજાની વાટ જોઈએ? ૨૦ ને તે માણસોએ તેની પાસે અર્ધીને કહ્યું કે, બાપ્તિસ્મા કરનાર યોહાને તારી પાસે અમને એવું પુછવા મોકલ્યા છે કે, જે આવનાર છે તે શું તું છે, કે અમે બીજાની વાટ જોઈએ? ૨૧ ને તેજ વેળાએ [નાના પ્રકારના] રોગથી તથા પીડાથી તથા ભુંડા આત્માઓથી તેણે ઘણાઓને સજા કીધા, ને ઘણા આંધળાઓને તેને દેખતા કીધા. ૨૨ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, જે જે તમે જોયું તથા સાંભળ્યું તે જઈને યોહાનને કહી સંભળાવો; એટલે આંધળા દેખતા થાય છે, લુલા ચાલતા થાય છે, કોઢિયા શુદ્ધ કરાય છે, અને બહેરા સાંભળતા થાય છે, મુએલાને ઉઠાડવામાં આવે છે, દરિદ્રીઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરાય છે, ૨૩ અને જે મારા સંબંધી ઠોકર નહિ ખાશે, તેને ધન્ય છે. ૨૪ અને યોહાનના કસોટી ગયા પછી તે લોકને યોહાન સંબંધી કહેવા લાગ્યો કે, રાનમાં તમે શું જોવા ગયા હતા? શું પવનથી ઠાલતા બરુને? ૨૫ પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું ઝીણાં લૂગડાં પહેરેલા માણસને? જુઓ, જે ભભકાદાર લૂગડાં પહેરે છે તથા એશઆરામ ભોગવે છે, તેઓ રાજદરબારમાં હોય છે. ૨૬ પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું ભવિષ્યવાદીને? હું તમને કહું છું કે, હા, ભવિષ્યવાદી કરતાં જે ઘણો વિશેષ, તેને. ૨૭ જેના સંબંધી લખ્યું છે કે, જુઓ, હું મારા દૂતને તારા મહો આગળ મોકલું છું, કે જે તારી આગળ તારો માર્ગ સિદ્ધ કરશે, તે એજ છે. ૨૮ હું તમને કહું છું કે, બાચડીઓથી જેઓ જન્મ્યા છે, તેઓમાં યોહાન કરતો કોઈ મોટો નથી, તોપણ દેવના રાજ્યમાં જે માત્ર નાનો છે, તે તેના કરતાં મોટો છે. ૨૯ એ સાંભળીને સર્વ લોક તથા દાણીઓ જેઓ જેઓ યોહાનના બાપ્તિસ્માથી બાપ્તિસ્મા પામેલા હતા, તેઓએ દેવને યથાર્થ માન્યો. ૩૦ પણ ફરોશીઓ તથા પંડિતો તેનાથી બાપ્તિસ્મા પામ્યા ન હતા માટે તેઓએ પોતા સંબંધી દેવનો ઈરાદો નકાર્યો. ૩૧ માટે આ પેઠીના માણસોને હું શાની ઉપમા આપું? ને તેઓ કોના જેવા છે? ૩૨ તેઓ છોકરા જેવા છે કે જેઓ ચોટામાં બેસીને એક બીજાને ઢાંક મારીને કહે છે કે, અમે તમારી આગળ વાંસળી વગાડી, પણ તમે નારચાં નહિ; અમે વિલાપ કીધો, પણ તમે રડ્યાં નહિ. ૩૩ કેમકે યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર સેટલી ખાતો કે દુરાક્ષરસ પીતો આવ્યો નથી, ને તમે કહો છો કે તેને ભૂત વળગ્યું છે. ૩૪ માણસનો દીકરો ખાતો પીતો આવ્યો છે, ને તમે કહો છો કે, જુઓ, ખાવરો ને દારુબાજ માણસ, દાણીઓનો તથા પાપીઓનો મિત્ર! ૩૫ પણ જ્ઞાન પોતાનાં સઘળાં છોકરાંથી યથાર્થ ઠરે છે. ૩૬ અને ફરોશીઓમાંના એકે પોતાની સાથે જમવા સારું તેને વિનંતી કીધી. અને ફરોશીના ઘરમાં જઈને તે જમવા બેઠો. ૩૭ અને, જુઓ, એ શહેરમાં એક પાપી બાચડી

હતી; તેણીએ જ્યારે જાણ્યું કે ફરોશીને ઘેર તે જમવા બેઠો છે, ત્યારે અત્તરની સંગેમરમરની ડબ્બી લાવીને, ^{૩૮} તેના પગ પાસે રડતી રડતી પછવાડે ઉભી રહી, ને પોતાનાં આસુંએ તેના પગ પલાળવા તથા પોતાના માથાના ચોટલાએ લુછવા લાગી, ને તેના પગને યુમ્યા, ને અત્તર ચોળ્યું. ^{૩૯} હવે તે જોઈને જે ફરોશીએ તેને નહોતયો હોતો તે મનમાં એમ કહેવા લાગ્યો કે, જો આ માણસ ભવિષ્યવાદી હોત, તો આ બાચડી કે તને અડકે છે, તે કોણ ને કેવી છે, તે જાણત, એટલે કે એ પાપી છે. ^{૪૦} અને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સીમોન, મારે તને કંઈ કહેવું છે. અને તેણે કહ્યું કે, ઉપદેશક, કહે. ^{૪૧} એક લેણદારને બે દેવાદાર હતા; એકને પાંચસે દીનારનું દેવું, ને બીજાને પચાસનું હુંતું. ^{૪૨} જ્યારે તેઓની પાસે કંઈ વાળી આપવાનું ન હતું, ત્યારે તેણે બેહુને માફ કરીધું, તો તેઓમાંનો કોણ તેના પર વિશેષ પ્રેમ રાખશે? ^{૪૩} સીમોને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મને લાગે છે કે જેને તેણે વિશેષ માફ કરીધું તે. અને તેણે કહ્યું, તે વાજબી નિર્ણય કર્યો. ^{૪૪} અને તેણે પેલી બાચડી તરફ મઠો ફેરવીને સીમોનને કહ્યું કે, આ બાચડી તું જુએ છે? હું તારે ઘેર આવ્યો ત્યારે મારા પગને સારું તે મને કંઈ પાણી આપ્યું નહિ; પણ એણીએ મારા પગ આંસુએ પલાળીને તેમને પોતાના માથાના ચોટલાએ લૂછ્યા છે. ^{૪૫} તે મને ચુંબન કરીધું નહિ; પણ હું માંહે આવ્યું તે વેળાથી એ મારા પગ યુમ્યાજ કરે છે. ^{૪૬} તે મારે માથે તેલ ચોળ્યું નહિ; પણ એણીએ મારા પગે અત્તર ચોળ્યું છે. ^{૪૭} એ માટે હું તને કહું છું કે, એનાં પાપ જે ઘણાં છે તેઓની માફી થઈ છે; કેમકે એણીએ ઘણાં પ્રેમ રાખ્યો; પણ જેને થોડું માફ થયું છે તે થોડો પ્રેમ રાખે છે. ^{૪૮} અને તેને એણીને કહ્યું કે, તારાં પાપ માફ થયાં છે. ^{૪૯} અને તેની સાથે જેઓ ખાવા બેઠા હતા, તેઓ પોતાના મનમાં કહેવા લાગ્યા કે, એ કોણ છે જે પાપને પણ માફ કરે છે? ^{૫૦} ને તેણે તે બાચડીને કહ્યું કે, તારા વિશ્વાસે તને બચાવી છે; શાંતિએ જા.

^૧ અને થોડી મુદત પછી એમ થયું કે તે શહેરે શહેર તથા ગામોગામ ઉપદેશ કરતો તથા દેવના રાજ્યની સુવાર્તા કહેતો ફર્યો. ને તેની સાથે બાર શિષ્યો હતા, ^૨ ને કેટલીક બાચડીઓ જે બુંડા આત્માઓથી તથા મંદવાડોથી સાજી કરવામાં આવી હતી, એટલે માગ્દાલેણ કહેવાએલી મરિયમ જેનામાંથી સાત ભૂત નીકળ્યાં હતાં તે, ^૩ તથા હેરોદના કારભારી યુઝાની વહુ યોહાન્ના તથા સુસાન્ના તથા બીજી ઘણી બાચડીઓ જેઓ પોતાની પુંજીમાંથી તેની સેવા કરતી હતી તેઓ પણ [તેની સાથે] હતી. ^૪ અને જ્યારે અતિ ઘણા લોક એકઠા થયા, ને શહેરે શહેરના લોક તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે તેણે દરખાંત કહ્યું કે, ^૫ વાવનાર પોતાનાં બી વાવવાને ગયો, ને તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાએક માર્ગની કોરે પડ્યા; ને તે પગતળે યુંદાઈ ગયાં, ને આકાશનાં પક્ષીઓ તે ખાઈ ગયાં. ^૬ અને બીજાં પથ્થર પર પડ્યાં, ને તેને ભીનાસ મળી નહિ માટે ઉગ્યાં તેવાંજ તે ચિમળાઈ ગયાં. ^૭ અને બીજાં કાંટાઓમાં પડ્યાં, ને કાંટાઓએ તેની સાથે ઉગીને તેને દાબી નાખ્યાં. ^૮ અને બીજાં સારી ભોંચમાં પડ્યાં, ને ઉગ્યાં, ને તેને સોગણું ફળ આવ્યું. એ વાતો કહેતા તેણે ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, જેણે સાંભળવાને કાન છે તેણે સાંભળવું, ^૯ અને તેના શિષ્યોએ તેને પુછ્યું કે, એ દરખાંત [નો અર્થ] શો હશે? ^{૧૦} ને તેણે કહ્યું કે, દેવના રાજ્યના મર્મે જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ બીજાઓને દરખાંતોમાં, કે જોતા તેઓ જુએ નહિ, ને સાંભળતા તેઓ સમજે નહિ. ^{૧૧} હવે દરખાંત[નો અર્થ] આ છે; બી તો દેવની વાત છે. ^{૧૨} અને માર્ગની કોર પરનાં તો સાંભળનારા છે; પછી શેતાન આવીને તેઓનાં મનમાંથી વાત લઇ જાય છે, રાખે તેઓ વિશ્વાસ કરીને તારણ પામે. ^{૧૩} અને પથ્થર પરનાં તો એ છે કે, જેઓ સાંભળીને વાત હરખથી માની લે છે; અને તેઓને જડ નથી, માટે તેઓ થીડી વાર સુધી વિશ્વાસ કરે છે, ને પરીક્ષણની વેળાએ પાછા હુંઠે છે. ^{૧૪} અને જે કાંટાઓમાં પડ્યાં તે એ છે કે, જેઓએ વાત સાંભળી છે, ને પોતાને માર્ગ ચાલતા ચાલતા સંસારની ચિંતા તથા દરવ્ય તથા વિલાસથી દબાય જાય છે, ને તેઓને પાકું ફળ આવતું નથી. ^{૧૫} અને સારી ભોંચમાં પડેલી એ છે કે, જેઓ સાંભળીને ચોખ્ખા તથા રૂડા દિલથી વાત પકડી રાખે છે, ને ધીરજથી ફળ આપે છે. ^{૧૬} વળી કોઈ માણસ દીવો સળગાવીને તેને વાસણથી ઢાંકતો નથી, અથવા ખાટલા હુંઠળ મુકતો નથી; પણ દીવી પર મુકે છે કે માંહે આવનારાઓ અજવાળું જુએ. ^{૧૭} કેમકે પરગટ નહિ કરાશે, એવું કંઈ છાનું નથી; ને જણાશે નહિ, તથા ઉઘાડું નહિ થશે, એવું કંઈ ગુપ્ત નથી. ^{૧૮} માટે તમે કેવી સાંભળો છો તે વિષે સાવધાન રહો; કેમકે જેની પાસે છે તેને અપાશે; ને જેની પાસે નથી તેની પાસેથી તેના ધારવા પ્રમાણે તેનું જે છે તે પણ લઇ લેવાશે. ^{૧૯} અને તેની મા તથા ભાઈઓ તેની પાસે આવ્યાં, પણ લોકની ભીડને લીધે તેઓ તેની નજદીક જઈ શક્યાં નહિ. ^{૨૦} અને તેને [કોઈએ] બચાવ આપી કે, તારી મા તથા તારા ભાઈઓ બહાર ઉભાં રહ્યા છે, ને તને મળવા યાહે છે. ^{૨૧} પણ તેણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, આ જેઓ

દેવની વાત સાંભળે છે તથા પાળે છે તેઓ મારી મા તથા ભાઈઓ છે. ૨૨ અને એ અરસામાં એક દહાડો એમ થયું કે તે પોતાના શિષ્યોની સાથે ઢોડી પર ચઢ્યો; ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, આપણે સરોવરને પેલે પાર જઈએ; ને તેઓ નીકળ્યા. ૨૩ અને તેઓ હંકારતા હતા એટલામાં તે ઉઘી ગયો; ને સરોવર પર પવનનું તોફાન આવી પડ્યું; ને [પાણીથી ઢોડી] ભરાઈ જવા લાગી, ને તેઓ જોબમમાં હતા. ૨૪ અને તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું કે, સાહેબ, સાહેબ, સાહેબ, અમે નાશ પામીએ છીએ. ત્યારે તેણે ઉઠીને પવનને તથા પાણીના મોજાને ધમકાવ્યાં, ને તેઓ બંધ પડ્યાં, ને શાંતિ થઈ. ૨૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારો વિશ્વાસ કયાં છે? ને તેઓ બંને અચરત થયા, ને માંહોમાંહો કહ્યું કે, આ તે કોણ છે કે પવનને તથા પાણીને પણ આજ્ઞા કરે છે ને તેઓ એનું માને છે? ૨૬ અને ગાલીલની સામેના ગેરાસીનીઓના દેશમાં તેઓ પહોંચ્યા. ૨૭ અને તે કાંઈ ઉતર્યો, ત્યારે શહેરમાંથી એક માણસ તેને મળ્યો જેણે ભૂતો વળગેલાં હતાં; ને ઘણી મુદતથી તે લુગડાં પહેરતો ન હતો, ને ઘરમાં નહિ, પણ કબરોમાં રહેતો હતો. ૨૮ અને તેણે ઇસુને દીઠો ત્યારે તે બૂમ પાડીને તેની આગળ પડ્યો ને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, ઓ ઇસુ, પરાત્પર દેવના દીકરા, મારે ને તારે શું છે? હું તને વિનંતી કરું છું કે મને પીડા ન દે. ૨૯ કારણ કે તેણે અશુદ્ધ આત્માને તે માણસમાંથી નીકળવાનો હુકમ કીધો હતો. કેમકે તે વારે વારે તેને વળગ્યો હતો; ને સાંકળોથી તથા બેડીઓથી તેને બાંધીને કબજે રાખતા હતા; પણ બંધનો તોડી નાખીને તે ભૂતથી રાનમાં હંકારી જતો હતો. ૩૦ અને ઇસુએ તેને પુછ્યું કે, તારું નામ શું છે? ને તેણે કહ્યું કે, સેના, કેમકે ઘણા ભૂતો તેમાં પેઠા હતાં. ૩૧ અને તેઓએ તેને વિનંતી કીધી કે, અમને નીકળીને ઊંડાણમાં જવાનો હુકમ ન કર. ૩૨ હવે ત્યાં ઘણાં ભુંડોનું ટોળું પહાડ પર ચરતું હતું; ને તેઓએ તેને વિનંતી કીધી કે, અમને તેઓમાં પેસવાની રજા આપ. અને તેણે તેઓને રજા આપી. ૩૩ અને ભૂતો તે માણસમાંથી નીકળીને ભુંડોમાં પેઠાં; ને તે ટોળું જરાડા પરથી સરોવરમાં ઘસી પડ્યું, ને ડુબી મુઠિ. ૩૪ અને જે થયું તે જોઇને ચરાવનારા નાઠા, ને શહેરમાં તથા ગામડાંમાં તે જાહેર કર્યું. ૩૫ અને જે થયું તે જોવા સારુ લોક નીકળ્યા, ને ઇસુની પાસે આવ્યા; અને જે માણસમાંથી ભૂતો નીકળ્યાં હતાં તેને તેઓએ [લૂગડાં] પહેરેલો તથા શુદ્ધિમાં આવેલો ઇસુના પગ આગળ બેઠેલો દીઠો; ને તેઓ બીધા. ૩૬ અને ભૂત વળગેલો માણસ શી રીતે સાજો થયો, તે જોયું જોયું તેઓએ તેમને કહ્યું. ૩૭ અને ગેરાસીનીઓના આસપાસના દેશમાં સર્વ લોકે તેને વિનંતી કીધી કે, અમારી પાસેથી ચાલ્યો જા; કેમકે તેઓને ઘણી દહેશત લ્લાગી હતી. અને તે ઢોડી પર ચઢીને પાછો ગયો. ૩૮ પણ જ માણસમાંથી ભૂતો નીકળ્યાં હતાં તેણે તેની સાથે રહેવા સારુ વિનંતી કરી; પણ તેણે તેને વિદાય કરતા કહ્યું કે, ૩૯ તારે ઘેર પાછો જા, ને દેવે તારે સારુ કેવાં મોટાં કામ કીધાં છે તે કહી જણાવ. અને તેણે જઈને ઈસુએ કેવાં મોટાં કામ તેને સારુ કીધાં હતાં, તે આખા શહેરમાં પુરગટ કીધું. ૪૦ અને ઇસુ પાછો આવ્યો, ત્યારે લોકોએ તેનો આવકાર કીધો; કેમકે બધા તેની વાટ જોતા હતા. ૪૧ અને જુઓ, યાઅરસ નામે એક માણસ આવ્યો, ને તે સભાસ્થાનનો અધિકારી હતો; ને તેણે ઇસુને પગે પડીને તેને વિનંતી કીધી કે, મારે ઘેર આવ; ૪૨ કેમકે તેને આસરે બાર વરસની એકનીએક દીકરી હતી, ને તે મરવા પડી હતી. પણ તે જતો હતો તે દરમ્યાન ઘણા લોકે તેના પર પડાપડી કીધી. ૪૩ અને એક બાલકને બાર વરસથી લોહીવા હતો, ને તેનીઓ પોતાની બધી પુંજી વેદો પાછળ ખરચી નાખી હતી, પણ કોઈથી તે સાજી થઈ શકી નહિ. ૪૪ ને તેની પછવાડે આવીને તના લૂગડાંની કોરને અડકી, ને તરત તેનો લોહીવા બંધ થયો. ૪૫ અને ઈસુએ કહ્યું કે, મને કોણ અડક્યું? ને બધાએ ના કહી, ત્યારે પીતર તથા જે તેની સાથે હતા તેઓએ કહ્યું કે, સાહેબ, ઘણા લોક તારા ઉપર પડાપડી કરે છે, ને [તને] ચગદી નાખે છે. ૪૬ પણ ઈસુએ કહ્યું કે, કોઈ મને અડક્યું ખરું; કેમકે મારામાંથી પરાક્રમ નીકળ્યું એવી મને ખબર પડી. ૪૭ અને જ્યારે તે બાલકીએ જાણ્યું કે હું ગુપ્ત રહી નથી, ત્યારે તે ધરુજતી ધરુજતી આવી, ને તેને પગે પડીને શા કારણથી તે તેને અડકી હતી, ને શી રીતે તરત સાજી થઈ હતી, તે તેણીએ બધા લોકની આગળ તેને કહી સંભળાવ્યું. ૪૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરી, તારા વિશ્વાસે તેને સાજી કરી છે; શાંતિએ જા. ૪૯ તે હજી બોલતો હતો એટલામાં સભાસ્થાનના અધિકારીને ત્યાંથી એક જાણે આવીને તેને કહ્યું કે, તારી દીકરી મરી ગઈ છે, ઉપદેશકને તસ્દી ન દે. ૫૦ પણ તે સાંભળીને ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, બી મા, માત્ર વિશ્વાસ કર, ને તે સાજી થશે. ૫૧ અને તે ઘરમાં આવ્યો, ત્યારે પીતર તથા યાકુબ તથા યોહાન તથા છોકરીનાં માબાપ શિવાય તેણે કોઈને પોતાની સાથે માંહો આવવા દીધું નહિ. ૫૨ અને બધાં તેણીને સારુ રડતાં તથા વિલાપ કરતાં હતાં; પણ તેણે કહ્યું કે, રડો મા; કેમકે તે મારી ગઈ નથી, પણ ઉઠે છે. ૫૩ અને તે

મારી ગઈ છે એમ જાણીને તેઓએ તેને હસી કાઢ્યો. ^{૫૪} પણ તેણે તેનો હાથ પકડીને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, છોકરી, ઉઠ. ^{૫૫} અને તેનો આત્મા પાછો આવ્યો, ને તે તરત ઉઠી; ને તેણે તેને ખાવાનું આપવાનો હુકમ કરીધો. ^{૫૬} અને તેનાં માબાપ અચરત થયાં; પણ તેણે તેઓને તાકીદ કરી કે, જે થયું તે કોઈને કહેતા ના.

૮ ^૧ અને તેણે [પોતાના] બાર [શિષ્યો]ને બોલાવીને તેઓને સઘળાં ભૂતો પર, તથા રોગો ટાળવાને પરાક્રમ તથા અધિકાર આપ્યાં; ^૨ ને દેવનું રાજ્ય પ્રગટ કરવા તથા માંદાઓને સાજાં કરવા તેણે તેઓને મોકલ્યા. ^૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારી મુસાફરીને સારું કંઈ લેતા ના, લાકડી નહિ, કે જોણું નહિ, કે રોટલી નહિ, કે નાણું નહિ; વળી બબે અંગરખા રાખશો નહિ. ^૪ અને જો કોઈ ઘરમાં તમે જાઓ, તેમાંજ રહો, ને ત્યાંથીજ નીકળો. ^૫ અને તે શહેરમાંથી તમે નીકળો ત્યારે જેટલાએ તમારો અંગીકાર કરીધો ન હોય તેટલાની વિરુદ્ધ સાક્ષી તરીકે તમારા પગની ધૂળ ખંખેરી નાખજો. ^૬ અને તેઓ [ત્યાંથી] નીકળ્યા. ને ગામોગામ સુવાતોં પ્રગટ કરતા તથા સર્વ ઠેકાણે રોગ મટાડતા ગયા. ^૭ હવે જે થયું તે સઘળું સાંભળીને હોરોદ રાજા બહુ ગુંચવણમાં પડ્યો, કેમકે કેટલાએક એમ કહેતા હતા કે, યોહાન મુએલામાંથી ઉદ્યો છે. ^૮ અને કેટલાએક કહેતા હતા કે, એલિયાહુ પ્રગટ થયો છે; ને બીજાઓ કહેતા હતા હે, પુરાતન ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક પાછો ઉદ્યો છે. ^૯ અને હોરોદ કહ્યું કે, યોહાનનું માથું મેં કાપી નંખાવ્યું; પણ આ કે જેના સંબંધી હું આવી વાતો સાંભળું છું તે કોણ છે? ને તેણે તેને જોવા ચાલ્યું. ^{૧૦} અને પ્રેરીતોએ પાછા આવીને જે જે કીધું હતું તે તે તેની કહી બતાવ્યું, અને તે તેઓને તેડીને બેથસાઇદા નામના શહેરમાં એકાંતમાં ગયો. ^{૧૧} પણ ઘણા લોકો એ જાણીને તેની પછવાડે ગયા; ને તેણે તેઓને આવકાર કરીને તેઓને દેવના રાજ્ય સંબંધી વાત કરીધી, ને જેઓને સાજા થવાની ગરજ હતી તેઓને સાજા કરીધા. ^{૧૨} અને દહાડો નમવા લાગ્યો, ત્યારે [બાર શિષ્યોએ] આવીને તેને કહ્યું કે, લોકોને વિદાય કર કે તેઓ આસપાસનાં ગામોમાં તથા પરાંમાં જઈને ઉતરે, ને ખાવાનું મેળવે; કેમકે આપણે અહીં ઉજળ ઠેકાણે છીએ. ^{૧૩} પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે તેઓને ખાવાનું આપો. અને તેઓએ કહ્યું કે, જો અમે જઈને એ સઘળા લોકોને સારું ખાવાનું વેચાતું ન લાવીએ તો અમારી પાસે પાંચ રોટલી ને બે માછલી શિવાય બીજું કંઈ નથી. ^{૧૪} કેમકે તેઓ આસરે પાંચ હજાર પુરુષ હતા. અને તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, આસરે પચાસ પચાસની પંગત પાડી તેઓને બેસાડો. ^{૧૫} અને તેઓએ તેમ કીધું, ને સર્વને બેસાડ્યા. ^{૧૬} અને તેણે પાંચ રોટલી ને બે માછલી લઈને આકાશ તરફ જોઈને તેઓને આશીર્વાદ દીધો, ને ભાંગીને લોકને પિરસવા સારું શિષ્યોને આપી. ^{૧૭} અને તેઓએ ખાધું, ને સર્વ તૃપ્ત થયા; ને છાંડેલા કાકડાની તેઓએ બાર ટોપલી ઉઠાવી. ^{૧૮} અને એમ થયું કે તે એકાંતમાં પ્રાર્થના કરો હતો, ત્યારે શિષ્યો તેની સાથે હતા; ને તેણે તેઓને પુછતાં કહ્યું કે, હું કોણ છું, તે વિષે લોકો શું કહે છે? ^{૧૯} અને તેઓએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર, પણ કેટલાએક [કહું છું] કે, એલીયાહુ; ને બીજા [કહે છે] કે, પુરાતન ભવિષ્યવાદીઓમાંનો એક પાછો ઉદ્યો છે. ^{૨૦} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, પણ હું કોણ છું તે વિષે તમે શું કહો છો? ને પીતરે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, દેવનો બિરસ્ત. ^{૨૧} પણ તેણે તેઓને તાકીદ આપી ને આજ્ઞા કરીધી કે, એ વાત કોઈને કહેતા ના. ^{૨૨} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસના દીકરાને ઘણું સહેવું, ને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસંદ થવું તથા માર્યા જવું, ને તરીજે દહાડે પાછાં ઉઠવું એ જરૂરનું છે. ^{૨૩} અને તેણે સઘળાને કહ્યું કે, જો કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો, ને રોજ પોતાનો વધસ્તંભ ઉચકીને મારી પાચલ ચાલવું. ^{૨૪} કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા ચાહે છે, તે તેને ખોશે; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોશે, તે તેને બચાવશે. ^{૨૫} કેમકે જો કોઈ માણસ આખું જગત મેળવીને પોતાનો [આત્મા] ખોય, અથવા તેની હાની પામે, તો તેને શો લાભ છે? ^{૨૬} કેમકે જે કોઈ મારે લીધે તથા મારી વાતોને લીધે લજવાશે, તેને લીધે માણસનો દીકરો જ્યારે પોતે પોતાના તથા બાપના તથા પવિત્ર દૂતોના મહિમામાં આવશે ત્યારે લજવાશે. ^{૨૭} પણ હું તમને ખરું કહું છું કે, અહીં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએક એવાં છે કે જેઓ દેવનું રાજ્ય જોશે ત્યાં સુધી મરણ પામશે નહિ. ^{૨૮} અને એ વાતો કહ્યાને આસરે આઠ દહાડા પછી એમ થયું કે તે પીતર તથા યોહાન તથા યાકુબને તેડીને પ્રાર્થના કરવા સારું પહાડ પર ગયો. ^{૨૯} અને તે પ્રાર્થના કરતો હતો ત્યાં તેના ચેહરાનું સ્વરૂપ બદલાઈ ગયું, ને તેનાં વસ્ત્ર ઉજળાં [તથા] ચળકતાં થયાં. ^{૩૦} અને, જુઓ, બે પુરુષ, એટલે મુસા તથા એલીયાહુ, તેની સાથે વાત કરતા હતા. ^{૩૧} તેઓ મહિમાસહિત દેખાતા હતા,

ને તેનું મરણ જે યરુશાલેમમાં થવાનું હતું તે સંબંધી બોલતા હતા. ^{૩૨} હવે પીતર તથા જેઓ તેનો સાથે હતા તેઓ ઉઘે ધેરાયલા હતા; પણ જ્યારે તેઓ પુરા જાગતા થયા, ત્યારે તેઓએ તેનો મહિમા દીધા. ^{૩૩} અને એમ થયું કે તેઓ તેની પાસેથી વિદાય થતા હતાં, ત્યારે પીતરે ઇસુને કહ્યું કે, સાહેબ, અહીં રહેવું આપણે માટે સારુ છે; તો અમે ત્રણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે સારુ, ને એક મુસાને સારુ, ને એક એલીયાહને સારુ; કેમકે પોતે શું કહ્યું તે તે સમજતો નહોતો. ^{૩૪} અને તે એક કહોતો હતો, એટલામાં એક વાદળું આવ્યું, ને તેઓ પર તેની છાયા પડી; ને તેઓ વાદળમાં પેઠા ત્યારે તેઓ બીધા. ^{૩૫} અને વાદળામાંથી એવી વાણી થઇ કે, આ મારો પસંદ કરેલો દીકરો છે; તેનું સાંભળો. ^{૩૬} તે વાની થઇ રહી, ત્યારે ઇસુ એકલો દેખાયો. અને તેઓ યાના રહ્યા, ને જે જે જોયું હતું તેમાંનું કંઈ તેઓએ તે દિવસોમાં કોઈને કહ્યું નહિ. ^{૩૭} અને એમ થયું કે બીજે દહાડે તેઓ પહાડ પરથી ઉતરી, ત્યારે અતિધણા લોક તેને મળ્યા. ^{૩૮} અને, જુઓ, લોકો મદ્યેથી એક માણસ ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, ઉપદેશક, હું તને વિનંતી કરું છું કે, મારા દીકરા પર દરષ્ટિ કર; કેમકે તે મારો એકનોએક પુત્ર છે; ^{૩૯} ને જો, એક [અશુદ્ધ] આત્મા તેને વળગે છે, ને એકએક તે બૂમ પાડે છે; ને તેને એવો મરડે છે કે તેને ફીણ આવે છે, ને તેને ઘણી ઈજા કરીને મુશ્કેલીથી તેને છોડે છે. ^{૪૦} અને તેને કાઢવાની મેં તારા શિષ્યોને વિનંતી કરીધી, પણ તેઓ કાઢી શક્યા નહિ. ^{૪૧} અને ઈસુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ઓ અવિશ્વાસી તથા આડી પેઠી, હું ક્યાં સુધી તમારી સાથે રહીશ, ને તમારું સહન કરીશ? તારા દીકરાને અહીં લાવ. ^{૪૨} અને તે આવતો હતો એટલામાં ભૂતે તેને પછાડી નાખ્યો, ને તેને બહુ મરડ્યો. પણ ઇસુએ અશુદ્ધ આત્માને ધમકાવ્યો, ને છોકરાને સારો કરીધો, ને તેને તેના બાપને પાછો સોંપ્યો. ^{૪૩} અને દેવના મહા પરાક્રમથી તેઓ બધા વિસ્મિત થયા. પણ તેણે જે જે કીધું તે સઘળું જોઈને સર્વ વિસ્મિત થતા હતા, ત્યારે તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ^{૪૪} આ વચનો તમારા જ્ઞાનમાં ઉતારવા દો; કેમકે માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે. ^{૪૫} પણ એ વાત તેઓ સમજ્યા નહિ, ને તેઓથી તે ગુપ્ત રહ્યાઈ, એ માટે કે તેઓ તે સમજે નહિ; અને આ વાત સંબંધી તેને પુછતાં તેઓ બીધા. ^{૪૬} અને તેઓમાં વાદવિવાદ શરૂ થયો કે, આપણામાં કોણ સૌથી મોટો થાય? ^{૪૭} પણ ઇસુએ તેઓના મનના વિચાર જાણીને એ બાળકને લઈને તેને પોતાની પાસે ઉભું રાખ્યું, ^{૪૮} ને તેઓને કહ્યું કે, ને જે કોઈ મારો અંગીકાર કે છે તે મારો મોકલનારનો અંગીકાર કરે છે; કેમકે તમ સર્વમાં જે સૌથી નાનો તેજ મોટો છે. ^{૪૯} અને યોહાને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, સાહેબ, અમે એક માણસને તારા નામે ભૂત કાઢતાં જોયો; ને અમે તેને મના કરીધી, કારણ કે તે આપણી સાથે ચાલતો નથી. ^{૫૦} પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, મના ન કરો, કેમકે જે તમારી વિરુદ્ધ નથી તે તમારા પક્ષનો છે. ^{૫૧} અને એમ થયું કે તેને ઉપર લઇ લેવાનો દિવસો પુરા થવા આવ્યા, ત્યારે તેણે યરુશાલેમ જવા સારુ પોતાનું મઠો [તે ભણી] દૂઢ રાખ્યું. ^{૫૨} અને તેણે પોતાની આગળ કાસદો મોકલ્યા, ને એઓ જઈને તેને સારુ તૈયારી કરવા માટે સમરુનીઓના એક ગામડાં પેઠા. ^{૫૩} અને તેઓએ તેનો આવકાર કરીધો નહિ, કારણ કે યરુશાલેમ ભણી તેનો મઠો હતું. ^{૫૪} અને તેના શિષ્યો યાકુબ તથા યોહાને એ જોઈને કહ્યું કે, પ્રભુ, શું, તારી એવી ઈરછા છે કે અમે આજ્ઞા કરીએ કે આકાશથી આગ પડીને તેઓનો નાશ કરે? ^{૫૫} પણ તેણે પાછા ફરીને તેઓને ધમકાવ્યા. ^{૫૬} અને તેઓ બીજે ગામ ગયા. ^{૫૭} અને તેઓ માર્ગે ચાલતા હતા, તેવામાં કોઈ એકે તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, જ્યાં કહી તું જઈશ ત્યાં હું તારી પાછળ આવીશ. ^{૫૮} અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, લોકડાંને દર હોય છે, ને આકાશનાં પક્ષીઓને માળા હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું મુકવાનો ઠામ નથી. ^{૫૯} અને તેણે બીજાને કહ્યું કે, મારી પાછળ આવ. પણ તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, પ્રભુ મને રજા આપ કે પહેલાં જઈને મારા બાપને દાંટું. ^{૬૦} પણ તેણે કહ્યું કે, મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને દાટવા દે, પણ તું જઈને દેવના રાજ્યા[ની વાત] પ્રગટ કર. ^{૬૧} અને બીજાએ પણ કહ્યું કે, હું પ્રભુ, હું તારી પાછળ આવીશ; પણ પહેલવહેલાં જે મારે ઘેર છે તેઓને છેલ્લી સલામ કરી આવવાની મને રજા આપ. ^{૬૨} પણ ઇસુએ તેને કહ્યું કે, કોઈ માણસ હું હાથ દીધા પછી પછવાડે જુએ તો તે દેવના રાજ્યને યોગ્ય નથી.

૧૦ ^૧ હવે આ બિનાઓ બન્યા પછી પ્રભુએ બીજા સિતેરને ઠરાવ્યા, ને જે પ્રત્યેક શહેર તથા જગ્યામાં તે પોતે જવાનો હતો, તેમાં તેઓમાંથી બબ્બેને પોતાની આગળ મોકલ્યા. ^૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ફસલ પુષ્કળ છે, પણ મજૂરો થોડા છે; માટે તમે ફસલના ઘણીની પ્રાર્થના કરો કે તે પોતાની ફસલને સારુ મજૂરો મોકલે. ^૩ ચાલ્યા જાઓ; જુઓ, વરુઓ મદ્યે ઘેટાનાં બરચા જેવાં મોકલું છું. ^૪ એલી કે જહોલું લેતા ના; ને માર્ગે કોઈને સલામ કરતા ના. ^૫ અને જે કોઈ ઘરમાં

તમે પેસો ત્યાં પ્રથમ એમ કહો કે, આ ઘરને શાંતિ થાઓ. ૬ અને જો કોઈ શાંતિનો પુત્ર ત્યાં હશે તો તમારી શાંતિ તેના પર રહેશે; પણ જો નહિ હશે, તો તે તમારી પાસે પછી વળશે. ૭ અને તેજ ઘરમાં રહો, ને જે તેઓની પાસે હોય તે આતા પિતા રહો; કેમકે મજુર પોતાના મુસરને યોગ્ય છે; ઘેરઘેર ફરતા ના. ૮ અને જે કોઈ ઘરમાં તમે પેસો અને તેઓ તમારા આવકાર કરે, તો જે કંઈ તેઓ તમારી આગળ મુકે તે ખાઓ; ૯ અને તેમાંના માંદોઓને સાજા કરો, ને તેઓને કહો કે, દેવનું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે. ૧૦ પણ જે કોઈ શહેરમાં તમે પેસો, ને તેઓ તમારા આવકાર નહિ કરે, તો તેના રસ્તાઓમાંથી નીકળી જઈને કહો કે, ૧૧ તમારા શેરની ધૂળ જે અમારા પગમાં લાગેલી છે તે પણ તમારી વિરુદ્ધ અમે બંધેરી નાખીએ છીએ; તોપણ એટલું જાણો કે દેવનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ૧૨ હું તમને કહું છું કે, તે દહાડે તે શહેરના કરતાં સદોમના હાલ સહેલ થશે. ૧૩ ઓ બોરાજીન, તને હાયા! હાયા! ઓ બેથસાઇદા, તને હાયા! હાયા! કેન્કે જે પરાક્રમી કામ તમારામાં થયા છે, તે જો સૂર તથા સીદોનમાં થયા હોત, તો તેઓએ ક્યારનો તાટમા તથા રાખમાં બેસીને પસ્તાવો કર્યો હોત. ૧૪ તથાપિ ન્યાયાકાળે તમારા કરતા સૂર તથા સીદોનને સહેલું પડશે. ૧૫ અને, ઓ કાપરનાહુમ, તું આકાશ સુધી ઉંચું કરાશે શું? તું હાડેસ સુધી નીચું નંખાશે. ૧૬ જે તમારું સાંભળે છે તે મારું સાંભળે છે; ને જે તમારો નકાર કરે છે તે મારો નકાર કરે છે; ને જે મારો નકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો નકાર કરે છે. ૧૭ અને તે સિતેર હરખાતા હરખાતા પાછા આવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ, તારા નામથી ભૂતો પણ અમારે તાબે થયા છે. ૧૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, મેં શેતાનને વિજીતીની પેઠે આકાશથી પડેલો જોયો. ૧૯ જુઓ, સર્પો તથા વીછુંઓ પર પગ મુકવાનો, તથા શત્રુના બધા પરાક્રમ પરનો અધિકાર મેં તમને આપ્યો છે; ને કશાથી પણ તમને ઈજા થશે નહિ. ૨૦ પણ આત્માઓ તમારે તાબે થયા છે, તેને લીધે હરખાઓ માં; પણ તમારાં નામ આકાશમાં લખેલાં છે, તેને લીધે હરખાઓ. ૨૧ તેજ વેળાએ તે પવિત્ર આત્માથી હરખાયો, ને બોલ્યો કે, ઓ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીની ઘણી, હું તારી સ્તુતિ કરું છું કે, જ્ઞાનીઓથી તથા બુદ્ધીવાનોથી એ વાત તે ગુપ્ત રાખી, ને બાળકોને પ્રગટ કીધી છે; હા બાપ, કેમકે તને એ સારું લાગ્યું. ૨૨ મારા બાપે મને સઘળું સોંપ્યું છે; ને દીકરો કોણ છે, એ બાપ વિના કોઈ જાણતો નથી; ને બાપ કોણ છે, એ દીકરા વિના તથા જેણે દીકરો પ્રગટ કરવા ચાહે તે વિના બીજો કોઈ જાણતો નથી. ૨૩ અને તેણે શિષ્યો તરફ ફરીને તેઓને એકાંતમાં કહ્યું કે, જે તને જુઓ છો, તે જે આંખો જુએ તેઓને ધન્ય છે. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છું કે, જે તમે જુઓ છો તે ઘણા ભવિષ્યવાદીઓ તથા રાજાઓ જોવા ચહાતા હતા, પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ. ૨૫ અને જુઓ, એક પંડિતે ઉભા થઈને તેનું પરીક્ષણ કરતા કહ્યું કે, ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવા સારું મારે શું કરવું? ૨૬ અને તેણે તેને કહ્યું કે, નિયમશાસ્ત્રમાં શું લખ્યું છે? તું શું વાંચે છે? ૨૭ ને તેણે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, તારા દેવ પ્રભુ પર તારા પુરા હૃદયથી તથા તારા પુરા જીવથી તથા તાર પુરા સામર્થ્યથી તથા તારા પુરા મનથી પ્રેમ રાખવો, ને જેવા પોતા પર તેવો તારા પડોસી પર [પ્રેમ રાખવો]. ૨૮ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તે ઠીક ઉત્તર આપ્યો છે; એમ કર ને તું જીવશે. ૨૯ પણ તેણે પોતાને ન્યાયી ઠરાવવા ચાહીને ઇસુને કહ્યું, તો મારો પડોસી કોણ છે? ૩૦ ઇસુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એક પુરુષ યરુશાલેમથી યરેબો જતો હતો; અને તે લુટારાના હાથમાં પડ્યો, અને તેઓ તેના લુગડાં ઉતારી લઈને તથા તેને મારીને તેને અધમુઓ મુકીને ચાલ્યા ગયા. ૩૧ અને દૈવયોગે એક યાજક તે માર્ગે થઈને જતો હતો, ને તે તેને જોઈને બીજી બાજુએ થઈને ચાલ્યો ગયો. ૩૨ અને એમજ એક લેવી પણ તે ઠેકાણે આવ્યો, ત્યારે તેને જોઈને બીજી બાજુએ થઈને ચાલ્યો ગયો. ૩૩ પણ એક સમરુની માર્ગે ચાલતાં ચાલતાં જ્યાં તે પડ્યો હતો ત્યાં આવ્યો, ને તેને જોઈને તેને કરુણા આવી. ૩૪ અને તે તેની પાસે ગયો, ને તેના ઘ પર તેલ તથા દૂરાક્ષરસ રેડીને પતા બાંદ્યા, ને તેને પોતાના જાનવર પર બેસાડીને તેને ઉતારામાં લઇ ગયો, ને તેની માવજાત કીધી. ૩૫ અને બીજે દહાડે તેણે બે દીનાર કાઢીને ઉતારાવાળાને આપ્યા, ને કહ્યું કે, તેની માવજાત કરજે, ને એ કરતાં જે કંઈ બરચ તને લાગશે તે હું પાછો આવીશ ત્યારે તને વાળી આપીશ. ૩૬ હવે તું શું ધારે છે, લુટારાના હાથમાં પડેલા માણસનો પડોસી એ ત્રણમાંનો કોણ ઠર્યો? ૩૭ ને તેણે કહ્યું કે, જેણે તેના પર દયા કીધી તે. અને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું જઈને એ પ્રમાણે કર. ૩૮ અને તેઓ માર્ગે ચાલતા હતા એ દરમ્યાન તે એક ગામમાં પેઠો; ને મારથા નામે એક બાચડીએ પોતાને ઘેર તેને પરોણે રાખ્યો. ૩૯ અને મરિયમ નામે તેની એક બહેન હતી, તે ઇસુના પગ આગળ બેસીને તેની વાત સાંભળતી હતી. ૪૦ પણ મારથા ઘણી યાકરી હોવાથી ગભરાઈ, ને તેણીએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, પ્રભુ, મારી બહેને મને યાકરી કરવા એકલી મુકી છે, તેની શું તને ચિંતા

નથી? એ માટે તેને કહે કે મને સહાય કરે. ૪૧ પણ પ્રભુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, મારથા, મારથા, તું ઘણી વાતો વિશે ચિંતા કરે છે ને ગભરાય છે; ૪૨ પણ એક વાતની અગત્ય છે; અને મરિયમે સારો ભાગ પસંદ કરીધો છે, ક જે તેની પાસેથી લઇ લેવાશે નહિ.

૧૧ ૧ અને એમ થયું કે તે એક ઠેકાણે પ્રાર્થના કરતો હતો, તે કરી ચુક્યા પછી, તેના શિષ્યોમાંના એકે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, યોહાને તેમના શિષ્યોને પ્રાર્થના કરવા શિખવ્યું તે તું પણ અમને શિખવ. ૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પ્રાર્થના કરો, ત્યારે કહો કે, ઓ [[આકાશમાંના અમારા]] બાપ, તારું નામ પવિત્ર મનાઓ; તારું રાજ્ય આવો; [[જેમ આકાશમાં તે પૃથ્વી પર તારી ઈચ્છા પુરી થાઓ]] ૩ દિવસની અમારી રોટલી રોજ રોજ અમને આપ; ૪ ને અમારાં પાપ અમને માફ કર; કેમકે અમે પોતે પણ અમારા હરેક ઋણીને માફ કરીએ છીએ. અને અમને પરીક્ષણમાં ન લાવ, [[પણ બુંડાથી અમારો છુટકો કર]] ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાંના કોઈને મિત્ર હોય, ને મધરાતે તે તેની પાસે જઈને તેને એવું કહે કે, મિત્ર, મને ત્રણ રોટલી ઉછીની આપ, ૬ કેમકે મારો એક મિત્ર મુસફરીએથી માટે ત્યાં આવ્યો છે, ને તેની આગળ પીરસવાનું મારે પાસે કંઈ નથી, ૭ તો શું, તે માંહેથી ઉત્તર આપતા એમ કહેશે કે, મને તસ્દી ન દે, હુમણાં બારણું બંધ છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે આટલામાં છે, હું તો ઉઠીને તને આપી શકતો નથી? ૮ હું તમને કહું છું કે, તે તેનો મિત્ર છે, તેને લીધે તે ઉઠીને તેને આપે નહિ, તો પણ તેના આગરહુને લીધે તે ઉઠશે, ને જોઈએ તેટલી [રોટલી] તેને આપશે. ૯ અને હું તમને કહું છું કે, માગો, ને તમને અપાશે; શોધો, ને તમને જડશે; ડોકો ને તમારે સારુ ઉઘાડાશે. ૧૦ કેમકે જે કોઈ માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જડે છે, ને જે ડોકે છે તેને સારુ ઉઘાડાશે. ૧૧ વળી તમારામાંના કોઈ બાપની પાસેથી જો પોતાનો છોકરો રોટલી માગે તો શું તે તેને પત્થર આપશે? અથવા જો માછલી [માગે] તો શું માછલીને બદલે તે તેને સાપ આપશે? ૧૨ અથવા તે ઈંડું માગે તો શું તે તેને વીછું આપશે? ૧૩ માટે જો તમે બુંડા છતાં તમારાં છોકરાંને સારાં દાન આપી જાણો છો, તો આકાશમાંના બાપની પાસેથી જેઓ માગે, તેમને તે પવિત્ર આત્મા આપશે, તે કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે? ૧૪ અને તે એક મુંગા ભૂતને કાઢતો હતો. અને એમ થયું કે ભૂત નીકળ્યા પછી તે મુંગો માણસ બોલ્યો, ને લોકો અચરત થયા. ૧૫ પણ તેઓમાંના કેટલાએકે કહ્યું કે, ભૂતોના સરદાર બાલઝબુલાની મદદથી તે ભૂતો કાઢે છે. ૧૬ અને બીજાઓએ પરીક્ષણ કરતાં તેની પાસે આકાશમાંથી નિશાની માગી. ૧૭ પણ તેણે તેઓના વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું કે, હરેક રાજ્ય જેમાં ફૂટ પડે છે તે ઉજડ થાય છે; ને ઘરમાં ફૂટ પડે, તો તે પડી જાય છે; ૧૮ ને જો શેતાન પણ પોતાની સામો થએલો હોય તો તેનું રાજ્ય કેમ નિભે? કેમકે તમે કહો છો કે, બાલઝબુલાની મદદથી હું ભૂતો કાઢું છું. ૧૯ અને જો હું બાલઝબુલાની મદદથી ભૂતો કાઢું છું તો તમારા દીકરાઓ કોણ [ની મદદ]થી કાઢે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. ૨૦ પણ જો હું દેવની આંગળીથી ભૂતો કાઢું છું, તો દેવનું રાજ્ય તમારી મદદે આવ્યું છે. ૨૧ બળવાન માણસ હથિયારબંધ થઈને પોતાની હવેલી સાચવે છે, ત્યારે તેનો માલ સલામત રહે છે; ૨૨ પણ જ્યારે તેના કરતા બળવાન માણસ તેના પર આવી પડીને તેને જીતે ત્યારે તેનાં સઘળા હથિયાર જેના પર તે ભરોસો રાખતો હતો તે તેની પાસેથી લઇ લે છે, ને તેની લૂટ વહોરે છે. ૨૩ જે મારા પક્ષનો નથી તે મારી વિરુદ્ધ છે, ને જે મારી સાથે સમેટતો નથી તે વેરી નાખે છે. ૨૪ અશુદ્ધ આત્મા માણસમાંથી નીકળ્યા પછી નિર્જળ જગ્યામાં વિસામો શોધતો ફરે છે; પણ તે જડતો નથી, ત્યારે તે કહે છે કે, મારા જે ઘરમાંથી હું નીકળ્યો તેમાં હું પાછો જઈશ. ૨૫ અને જ્યારે તે આવે છે ત્યારે તે તેને વાળેલું તથા શોભાયમાન કરેલું માલમ પડે છે. ૨૬ ત્યારે તે જઈને પોતા કરતા બુંડા બીજા સાત આત્માઓને તેડી લાવે છે; અને તેઓ માંહે આવીને ત્યાં રહે છે; ને તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલીના કરતાં બુંડી થાય છે. ૨૭ અને એમ થયું કે તે આ વાતો કહેતો હતો, ત્યારે લોકમદ્યે થી એક બાયડીએ મોટે ઘાટે તેને કહ્યું કે, જે ઉદરમાં તું રલ્યો, ને જે શાનને તું ધાવ્યો તેઓને ધન્ય છે. ૨૮ પણ તને કહ્યું કે, તે કરતાં જેઓ દેવની વાત સાંભળે છે ને પાળે છે તેઓને ધન્ય છે. ૨૯ અને લોકો સંખ્યાબંધ તેની પાસે ભેગા થયા હતા ત્યારે તે કહેવા લાગ્યો કે, આ પેઢી તો બુંડી પેઢી છે; તે નિશાની માગે છે, પણ યુનાની નિશાની વિના બીજી નિશાની તેને અપાશે નહિ. ૩૦ કેમકે જેમ યુના નીનવીઓને નિશાનીરૂપ થયો, તે માણસનો દીકરો પણ આ પેઢીને થશે. ૩૧ દક્ષિણની રાણી આ પેઢીનાં માણસોની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને તેઓને દોષિત ઠરાવશે; કેમકે તે પૃથ્વીના ઇઝાથી સુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવા આવી હતી, અને જુઓ, સુલેમાન કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૩૨ નીનવેહના માણસો આ પેઢીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, ને તેને દોષિત ઠરાવશે; કેમકે

યુનાનો ઉપદેશ સાંભળી તેઓએ પસ્તાવો કીધો; ને જુઓ, યુના કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૩૩ કોઈ માણસ દીવા સળગાવીને તેને ભોંયરામાં કે માપ તળે મુકતો નથી, પણ દીવા પર [મુકે છે] એ માટે કે માંહે આવનારાઓ તેનું અજવાળું જુએ. ૩૪ તારા શરીરનો દીવો તારી આંખ છે; જ્યારે તારી આંખ નિર્મળ હોય છે, ત્યારે તારું આંખું શરીર પણ પ્રકાશે ભરેલું હોય છે; પણ તે ભુંડી હોય છે, ત્યારે તારું આંખું શરીર પણ અંધકારે ભરેલું હોય છે; ૩૫ તે સારું તારામાં જે અજવાળું છે તે અંધકાર ન હોય, માટે સાવધાન રહે. ૩૬ એ માટે જો તારું આંખું શરીર પ્રકાશથી ભરેલું હોય, ને તેનો કોઈ પણ ભાગ અંધકારરૂપ ન હોય તો જેમ દીવો પોતાની રોશનીથી તને અજવાળું આપે છે તેમ [તારું શરીર] ખુરું પ્રકાશથી ભરેલું થશે. ૩૭ અને તે બોલતો હતો ત્યારે એક ફરોશીએ પોતાની સાથે જમવાને તેને નોતર્યો, ને તે માંહે જઈને જમવ બેઠો. ૩૮ અને જમવા પહેલાં તે નાલ્યો નહિ, તે જોઈને ફરોશી અચરત થયો. ૩૯ અને પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તમે ફરોશીઓ તો ઘાળી વાટકો બહારથી શુદ્ધ કરો છો; પણ તમારું અંતર જુલમે તથા ભુંડાઈએ ભરેલું છે. ૪૦ અરે મૂખો, જેણે બહારનું બનાવ્યું, તેણે માંહેનું પણ બનાવ્યું નથી શું? ૪૧ પરંતુ માંહેની વસ્તુઓ દાનધર્મમાં આપો, ને જુઓ, બધું તમને શુદ્ધ છે. ૪૨ પણ તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમકે તમે કુદનાનો તથા સિતાબને! તથા સઘળી વનસ્પતિનો દસમો ભાગ આપો છો; પણ ન્યાયકરણ તથા દેવની પરીતિ પડતાં મુકો છો; તમારે આ કરવાં ને એ ન મુકવા જોઈતાં હતાં. ૪૩ તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમકે તમે સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો તથા ચોટાંઓમાં સલામો ચાહો છે. ૪૪ તમને અફસોસ છે! કેમકે જે કબરો દેખાતી નથી, ને જેના ઉપર માણસો જાણ્યા વિના ચાલે છે, તેઓના જેવા તમે છો. ૪૫ ત્યારે પંડિતોમાંના એકે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ઉપદેશક, એમ કહેવાથી તું અમને પણ મેલાં મારે છે. ૪૬ અને તેણે કહ્યું કે, ઓ પંડિતો, તમને પણ અફસોસ છે! કારણ કે તમે માણસો પર એવા બોજા ચઢાવો છો કે જે ઉચકતાં મહા મુસીબત પડે છે, ને તમે પોતે જે બોજને તમારી એક આંગળી પણ લગાડતા નથી. ૪૭ તમને અફસોસ છે! કેમકે તમે ભવિષ્યવાદીઓની કબરો બાંધો છો, ને તમારા બાપદાદાઓએ તેઓને મારી નાખ્યાં. ૪૮ તો તમે સાક્ષીઓ છો, ને તમારા બાપદાદાઓના કામોને સમ્મતિ આપો છો; કેમકે તેઓએ તેમને મારી નાખ્યા હતા, ને તમે [તેમની કબરો] બાંધો છો. ૪૯ એ માટે દેવના જ્ઞાને પણ કહ્યું કે, હું ભવિષ્યવાદીઓ તથા પ્રેરીતો તેઓની પાસે મોકલીશ, ને તેઓમાંના કેટલાએકને તેઓ મારી નાખશે ને સતાવશે; ૫૦ એ માટે કે જગતના મંડાણથી સઘળા ભવિષ્યવાદીઓના વહેવડાવેલા લોહીનો બદલો આ પેઢીનાં લોક પાસેથી લેવામાં આવે; ૫૧ હા, હું તમને કહું છું કે હાબેલના લોહીથી તે ઝાખાઈહું જે હોમવેદી તથા પવિત્રસ્થાનથી વચ્ચે માર્યો ગયો, તેના લોહી સુધી એ સર્વનો બદલો આ પેઢીના લોક પાસેથી લેવાશે. ૫૨ તમે પંડિતોને અફસોસ છે! કેમકે તમે જ્ઞાનની કુંડી લઈ લીધી છે; તમે પોતે માંહે પેઠા નહિ, ને જેઓ માંહે પેસતા હતા તેઓને તમે અટકાવ્યા. ૫૩ અને તે ત્યાંથી નીકળ્યો, ત્યાર પછી શાસ્ત્રીઓ તથા ફરીશીઓ ઝનુનથી તેની સામે ઘઈને તેને ઘણી વાતો વિષે બોલવાને છંટેડવા લાગ્યા. ૫૪ [અને] તેના મ્હોમાંથી કંઈ વાત પકડી લેવાં સારું તેઓ ટાંપી રહ્યા.

૧૨ ^૧ એટલામાં હજારો લોક એકઠાં થયાં તે એટલે સુધી કે તેઓ એક બીજા પર પડતા હતા, ત્યારે સૌથી પહેલાં તે પોતાની શિષ્યોને કહેવા લાગ્યો કે ફરોશીઓના ઝમીરથી સાવધાન રહો; તે તો ઢોંગ છે. ^૨ પણ પ્રગટ નહિ કરાશે એવું કંઈ ઢાંકાએલું નથી; ને નહિ જણાશે એવું કંઈ ગુપ્ત નથી. ^૩ માટે જે કંઈ તમે અંધારામાં કહ્યું છે તે અજવાળામાં સંભળાશે; ને ઓરડીમાં જે કંઈ તમે કાનમાં કહ્યું હશે તે ધાબા પર પ્રગટ કરાશે. ^૪ અને, મારા મિત્રો, હું તમને કહું છું કે, જેઓ શરીરને મારી નાખે, ને ત્યાર પછી બીજું કંઈ ન કરી શકે, તેઓથી બીહો મા. ^૫ પણ તમારે કોનાથી બીવું તે વિષે હું તમને ચેતવણી આપીશ; મારી નાખ્યા પછી નરકમાં નાખી દેવાનો જેણે અધિકાર છે તેનાથી બીહો; હા, હું તમને કહું છું કે, તેનાથી બીહો. ^૬ શું પાંચ ચલ્લી બે પૈસે વેચાતી નથી? પણ દેવની દ્રષ્ટિમાં તેઓમાંની એકે વિસારેલી નથી. ^૭ પણ તમારા માથાના નિમાળા પણ સઘળા ગણેલા છે. બીહો મા, ઘણી ચલ્લીઓ કરતી તમે મૂલ્યવાન છો. ^૮ અને હું તમને કહું છું કે, માણસોની આગળ જે કોઈ મને કબૂલ કરશે તેને દેવના દૂતો આગળ માણસનો દીકરો પણ કબૂલ કરશે. ^૯ પણ માણસોની આગળ જે કોઈ મારો નકાર કરશે તેનો નકાર દેવની દૂતોની આગળ કરવામાં આવશે. ^{૧૦} અને જે કોઈ માણસના દીકરાની વિરુદ્ધ વાત બોલશે, તેને તે માફ કરવામાં આવશે; પણ પવિત્ર આત્માની વિરુદ્ધ જે કોઈ દુર્ભાષણ કરે તેને તે માફ કરવામાં આવશે નહિ. ^{૧૧} અને જ્યારે તેઓ તમને સભાસ્થાનોમાં તથા અધિપતિઓ તથા અધિકારીઓ આગળ લઈ જશે, ત્યારે અમારે કેવી રીતે અથવા શો ઉત્તર આપવો,

અથવા અમારે શું કહેવું, તે વિષે ચિંતા ન કરો; ^{૧૨} કેમકે જે તમને કહેવું જોઈએ તે તેજ ઘડીએ પવિત્ર આત્મા તમને શિખવશે. ^{૧૩} અને લોકોમાંથી એક જણે તેને કહ્યું કે, ગુરુ, મારા ભાઈને કહે કે તે વારસાનો ભાગ મને આપે. ^{૧૪} અને તેણે કહ્યું કે, ઓ માણસ, મને તમારા પર ન્યાયાધીશ કે વહીંચી આપનાર કોણે ઠરાવ્યો? ^{૧૫} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, સાવધાન રહો, ને સર્વ લોભથી પોતાને દૂર રાખો; કેમકે કોઈનું જીવન તેની મિલકતની પુષ્કળતામાં હોતું નથી. ^{૧૬} અને તેણે તેઓને એવું દરખાંત કહ્યું કે, એક ધનવાન માણસની ભોંયમાંથી ઘણી ઉપજ થઈ; ^{૧૭} અને તેણે મનમાં એવો વિચાર કરીધો કે, હું શું કરું? કેમકે મારી ઉપજ ભરી મૂકવાને મારી પાસે જગ્યા નથી. ^{૧૮} ને તેણે કહ્યું કે, હું આમ કરીશ; મારી વખારોને હું પાડી નાખીશ, એ તે કરતાં હું મોટી બંધાવીશ; ને ત્યાં મારું બધું અનાજ તથા મારી માલમિલકત હું ભરી મુકીશ. ^{૧૯} અને હું મારા જીવને કહીશ કે, ઓ જીવ, ઘણાં વરસને માટે ઘણી માલમિલકત તારે સારુ રાખી મુકેલી છે; આરામ લે, ખા, પી, આનંદ કર. ^{૨૦} પણ દેવે તેણે કહ્યું કે, ઓ મૂર્ખ, આ રાત્રે તારો જીવ તારી પાસેથી માગી લેવામાં આવે છે; ત્યારે જે વસ્તુઓ તે સિદ્ધ કરીધી છે તે કોની થશે? ^{૨૧} જે પોતાને સારુ દેરવ્યો સંગરહ કરે છે, ને દેવ પ્રત્યે ધનવાન નથી, તે તેવોજ છે. ^{૨૨} અને તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, એ માટે હું તમને કહું છું કે [તમારા] જીવને સારુ ચિંતા ન કરો કે અમે શું ખાઈશું, તે તમારા શરીરને સારુ પણ ન કરો, કે અમે શું પહેરીશું. ^{૨૩} કેમકે ખોરાક કરતા જીવ, ને વસ્ત્ર કરતા શરીર, અધિક છે. ^{૨૪} કાગડાઓનો વિચાર કરો; તેઓ તો વાવતા નથી ને કાપતા નથી; તેઓની પાસે વખાર કે કોઠાર નથી; તોપણ દેવ તેઓનું પોષણ કરે છે; પક્ષીઓ કરતા તમે કેટલા વિશેષ મૂલ્યવાન છો! ^{૨૫} અને ચિંતા કરવાથી તમારામાંના કોણે પોતાના કદને એક હાથભાર વધારી શકે છે? ^{૨૬} માટે જે સૌથી નાનું કામ તે જો તમે કરી નથી શકતા, તો બીજાં વિષે તમે કેમ ચિંતા કરો છો? ^{૨૭} ફૂલઝાડોનો વિચાર કરો; તેઓ કેવા વધે છે; તેઓ મહેનત કરતા નથી, તેઓ કાંતતાં પણ નથી; તોપણ હું તમને કહું છું કે, સુલેમાન પણ પોતાના સઘળા વૈભવમાં તેઓમાંના એકના જેવો પહેરેલો ન હતો. ^{૨૮} એ માટે ખેતરનું ઘાસ જે આજ છે તે કાલે ભઠ્ઠીમાં ફુંકાય છે, તેને જો દેવ એવું પહેરાવે છે, તો, ઓ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તે તમને પહેરાવશે, એ કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે? ^{૨૯} આને અમે શું ખાઈશું કે શું પીશું, એની શોધ ન કરો, ને મનમાં સંદેહ ન રાખો. ^{૩૦} કેમકે જગતના લોકો એ સઘળા વાનાં શોધે છે; પણ તમારો બાપ જાણે છે કે એ વાનાંની તમને અગત્ય છે. ^{૩૧} પરંતુ તમે તેનું રાજ્ય શોધો; ને એ વાનાં પણ તમને અપાશે. ^{૩૨} ઓ નાની ટોળી, બીઓ મા; કેમકે તમને રાજ્ય આપવાની તમારા બાપની યુશી છે. ^{૩૩} તમારી પાસે જે છે તે વેચીને દાનધર્મ કરો; જીર્ણ નહિ થાય એવી થેલીઓ, એટલે આકાશમાં અખુટ દેરવ્ય, પોતાને સારુ મેળવો; કે જ્યાં ચોર આવતો નથી, ને કીડો ખાઈ જતો નથી. ^{૩૪} કેમકે જ્યાં તમારું દેરવ્ય છે ત્યાંજ તમારું ચિત્ત પણ રહેશે. ^{૩૫} તમારી કમરો બાંધેલો તથા તમારી દીવો સળગેલો રાખો; ^{૩૬} અને જે માણસો પોતાનો ઘણી લગ્નમાંથી ક્યારે પાછો આવે તેની વાટ જુએ છે, એ માટે કે તે આવીને ઠોકે કે તત્કાળ તેઓ તેને સારુ દાર ઉઘાડે, તેઓના જેવો તમે થાઓ. ^{૩૭} જે દાસોને ઘણી આવીને જાગતા જોશે તેઓને ધન્ય છે; હું તમને ખચિત કહું છું કે, તે પોતાની કમર બાંધીને તેઓને જમવા બેસાડશે, ને આવીને તેઓની સેવા કરશે. ^{૩૮} અને જો તે બીજે પહોરે આવે, કે ત્રીજે પહોરે આવે, ને તેઓને એમ [કરતાં] જુએ, તો તે દાસોને ધન્ય છે. ^{૩૯} પણ આટલું સમજો જે જો ઘરઘણી જાણતો હોત કે, કઈ ઘડીએ ચોર આવશે, તો તે જાગતો રહેત, ને પોતાના ઘરમાં ખાતર પાડવા ન દેત. ^{૪૦} તમે પણ તૈયાર રહો; કેમકે તમારા ધારવામાં નહિ હોય તે ઘડીએ માણસનો દીકરો આવશે. ^{૪૧} અને પીતરે કહ્યું કે, પરબુ, તું આ દૃષ્ટાંત અમને, કે સર્વને કહે છે? ^{૪૨} ને પરબુએ કહ્યું કે, જેણે તેનો ઘણી પોતાના ઘરનાંઓને યોગ્ય સમયે અજ્ઞ આપવા સારુ પોતાના ઘર પર ઠરાવશે એવો વિશ્વાસુ તથા શાણો કારભારી કોણ છે? ^{૪૩} જે દાસને તેનો ઘણી એમ કરતો જોશે તેનો ધન્ય છે. ^{૪૪} હું તમને સાચું કહું છું કે, તે પોતાની સર્વ માલમિલકત પર તેને [કારભારી] ઠરાવશે. ^{૪૫} પણ જો તે દાસ પોતાના મનમાં કહેશે કે મારો ઘણી આવતાં વાર લગાડે છે, ને દાસોને તથા દાસીઓને મરવા [માંડેશે], અને ખાવા પીવા, તથા છાંટકો થવા માંડશે; ^{૪૬} તો જે દહાડે તે વાટ જોતો નથી, ને જે ઘડી તે જાણતો નથી, તેવામાં તે દાસનો ઘણી આવશે, ને તેને કાપી નાખશે, ને તેનો ભાગ અવિશ્વાસીઓની સાથે ઠરાવશે. ^{૪૭} અને જે દાસ પોતાની ઘણીની ઈરછા જાણ્યા છતાં પોતે સિદ્ધ થયો નહિ હોય, ને તેની ઈરછા પ્રમાણે વત્તો નહિ હોય, તે ઘણો માર ખાશે. ^{૪૮} પણ જેણે વગર જાણે ફટકા યોગ્ય કામ કરીધું હશે, તે થોડો માર ખાશે. ને જે કોઈને ઘણું આપેલું છે, તેની પાસેથી ઘણું માંગવામાં આવશે, ને જેણે ઘણું સોંપેલું છે તેની પાસેથી વધારે માંગવામાં આવશે. ^{૪૯} હું

પૃથ્વી પર આગ નાખવા આવ્યો છું, ને જો તે સળગી ચુકી હોય તો હું શું યાહું? ^{૫૦} પણ મારે એક બાપ્તિસ્મા પામવાનું છે, ને તે પુરું થાય ત્યાં સુધી હું કેવો સંકોચમાં આવેલો છું? ^{૫૧} શું તમે ધારો છો કે પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવા હું આવ્યો છું? હું તમને કહું છું કે ના, પણ તે કરતા કૂટ પાડવા [આવ્યો છું]. ^{૫૨} કેમકે હવેથી એક ઘરમાં પાંચ મદયે કૂટ પડશે, એટલે ત્રણ બેની સામા, ને બે ત્રણની સામા થશે. ^{૫૩} બાપ દીકરાની સામો, તથા દીકરો બાપની સામો થશે; માં દીકરીની સામી, ને દીકરી પોતાની માની સામી થશે; સાસુ પોતાની વહુની સામી, ને વહુ પોતાની સાસુની સામી થશે, એમ તેઓમાં કૂટ પડશે. ^{૫૪} અને તેણે લોકોને પણ કહ્યું કે, તમે પશ્ચિમથી વાદળી ચઢતી જુઓ છો, કે તરત તમે કહો છો કે, ઝાપટું આવશે, ને એમજ થાય છે. ^{૫૫} અને જ્યારે દક્ષિણનો વાં વાય છે ત્યારે તમે કહો છો કે, લુ વાશે, ને એમજ થાય છે. ^{૫૬} ઓ ઢોંગીઓ, પૃથ્વીનું તથા આકાશનું રૂપ તમે પારખી જાણો છો, તો આ સમય તમે કેમ પારખી નથી જાણતા? ^{૫૭} ને વાજબી શું છે તે તમે પોતાની મેળે કેમ પારખતા નથી? ^{૫૮} અને તું તારા વાદીની સાથે અધિકારીની આગળ જતો હોય ત્યારે માર્ગમાં તું તેનાથી છુટકો પામવા સારું યત્ન કર, રહે તે તને ન્યાયાધીશ આગળ ઘસડી લઇ જાય, ને ન્યાયાધીશ તને સિપાઈને સ્વાધીન કરે, ને સિપાઈ તને બંદીખાનામાં નાખે. ^{૫૯} હું તને કહું છું કે, તું છેલ્લી દમડી ચુકવશે, ત્યાં સુધી તું ત્યાંથી નીકળવાનો નથી.

૧૩ ^૧ હવે તેજ સમયે ત્યાં કેટલાએક હાજર હતા કે જેઓએ પીલાતે જે ગાલીલીઓનું લોહી તેઓના યજ્ઞો સાથે ભેળી દીધું હતું તેઓ વિષે તેને કહ્યું. ^૨ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, એ ગાલીલીઓ પર એવી [વિપત્તિઓ] પડી તેથી તેઓ બધા ગાલીલીઓ કરતાં વિશેષ પાપી હતા, એમ તમે ધારો છો શું? ^૩ હું તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો કરશો નહિ, તો તમે સર્વ તેજ પ્રમાણે નાશ પામશો. ^૪ અથવા સીલોઅમમાં જે અરાઠ માણસ પર બુરજ પડ્યો, ને તેઓને મારી નાખ્યા, તેઓ યરુશાલેમમાંના સર્વ રહેવાસી કરતાં વિશેષ ગુનહેગાર હતા, એમ તમે ધારો છો શું? ^૫ હું તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો કરશો નહિ, તો તમે સર્વ તેમજ નાશ પામશો. ^૬ અને તેણે આ દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, કોઈએકની પોતાની દરાક્ષવાડીમાં રોપેલી એક અંજીરી હતી; અને તે તેના પરથી ફળ શોધતો આવ્યો, પણ એકે જડ્યું નહિ. ^૭ ત્યારે તેણે દરાક્ષવાડીના માળીને કહ્યું કે, જો, આ ત્રણ વરસથી આ અંજીરી પરથી હું ફળ શોધતો આવ્યો છું ને એકે જડતું નથી; તેને કાપી નાખ; ને વળી બોય કેમ નકામી રોકે છે? ^૮ ને તે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું છે કે, સાહબ, તેને આ વરસ પર રહેવા દે, એટલામાં હું તેની આસ પાસ બોદું, ને બાતર નાખું; ^૯ ને જો ત્યાર પછી તેને ફળ આવે તો ઠીક; નહિ તો તેને કાપી નાખજે. ^{૧૦} અને વિશ્વરામવારે તે એક સભાસ્થાનમાં બોધ કરતો હતો. ^{૧૧} અને જુઓ, અરાઠ વરસથી જેણે મંદવાડનો આત્મા વળગેલો એવી એક બાયડી હતી; તે કુબડી હતી, પણ કોઈ પણ રીતે સીધી ઉભી થઇ શકતી નહિ. ^{૧૨} અને ઇસુએ તેને જોઇને તેને બોલાવી, અને તેને કહ્યું કે, બાઈ, તારા મંદવાડથી તું છુટી થઇ છે. ^{૧૩} અને તેણે તેના પર હાથ મુક્યા; ને તરત તે ટટાર થઇ, ને દેવની સ્તુતિ કરી. ^{૧૪} અને વિશ્વરામવારે ઇસુએ તેને સાજી કરી, માટે સભાસ્થાનના અધિકારીએ ગુસ્સે થઈને ઉત્તર આપતાં લોકોને કહ્યું કે, છ દહાડા છેકે જેમાં માણસોને કામ કરવું જોઈએ, એ માટે તે [દિવસો]એ તમે આવીને સાજા થાઓ, પણ વિશ્વરામવારે નહિ. ^{૧૫} પણ પ્રભુએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, ઓ ઢોંગીઓ, તમારામાંનો હરેક પોતપોતાના બળદને તથા ગધેડાને કોડમાંથી છોડીને વિશ્વરામવારે પાવા સારું લઇ જતો નથી શું? ^{૧૬} ને આ બાયડી જે ઈબ્રાહીમની દીકરી છે, ને જેણે, જુઓ, શેતાને અરાઠ વરસથી બાંધી રાખી હતી, તેને વિશ્વરામવારે આ બંધનથી છોડવી જોઈતી ન હતી શું? ^{૧૭} ને તેણે એ વાતો કહી ત્યારે તેના બધા સામેવાળા લજવાયા; ને જે બધાં મહિમાવંત કામો તેનાથી કરાયાં તેને લીધે બધા લોકો હર્ષ પામ્યા. ^{૧૮} એ માટે તેણે કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય શાના જેવું છે? ને હું તેને શાની ઉપમા આપું? ^{૧૯} તે રાઈના બી જેવું છે, જેણે એક જણે લઈને પોતાની વાડીમાં નાખ્યું, ને તે વધીને મોટું ઝાડ થયું, ને આકાશની પક્ષીઓએ તેની ડાળીઓ પર વાસો કરી. ^{૨૦} અને વળી તેણે કહ્યું કે, હું દેવની રાજ્યને શાની ઉપમા આપું? ^{૨૧} તે અમીર જેવું છે, જેણે એક બાયડીએ લઈને ત્રણ માપ લોટમાં ઘાલ્યું, ને પરિણામે તે બધો અમીરવાળો થયો. ^{૨૨} અને તે યરુશાલેમ ભણી મુસાફરી કરતાં શહેરે શહેર તથા ગામે ગામ બોધ કરતો ગયો. ^{૨૩} અને એક જણે તેને કહ્યું કે, પ્રભુ, તારા પામનાર થોડા છે શું? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ^{૨૪} સાંકડા બારણામાં થઈને પેસ્વને કપ્પ કરો, કેમકે હું તમને કહું છું કે ઘણા પેસવા યાહશે, પણ [પેસી] શકશે નહિ. ^{૨૫} જ્યારે ઘરઘણી ઉઠીને બારણું બંધ કરશે, ને તમે બહાર ઉભા રહીને બારણું ઠીકવા માંડશો, ને કહોશો કે, પ્રભુ, અમારે સારું ઉઘાડ; ને તે

તમને ઉત્તર આપતા કહેશે કે, હું તમને જાણતો નથી કે તમે ક્યાંના છો; ૨૬ ત્યારે તેમે કહેવા લાગશે કે, અમે તારી સમક્ષ ખાધું પીધું હતું, ને તે અમારા રસ્તાઓમાં બોધ કીધો હતો. ૨૭ અને તે કહેશે કે, હું તમને કહું છું કે તમે ક્યાંના છો એ હું જાણતો નથી; ૨૮ રે અન્યાય કરનારા, તમે સર્વ મારી પાસેથી જાઓ. ૨૯ જ્યારે તમે ઈબ્રાહીમને તથા ઇસ્હાકને તથા યાકુબને તથા બધા ભવિષ્યવાદીઓને દેવના રાજ્યમાં જોશો, ને પોતાને બહાર કાઢી મુકેલા [જોશો], ત્યારે રડવું તથા દાંત પીસવું થશે. ૩૦ અને તેઓ પૂર્વ તથા પશ્ચિમથી, ને ઉત્તર તથા દક્ષિણથી આવશે, ને દેવના રાજ્યમાં બેસશે. ૩૧ અને, જુઓ, [ક્રેટલાક] જે છેલ્લા તેઓ પહેલા થશે, ને [ક્રેટલાક] જે પહેલા તેઓ છેલ્લા થશે. ૩૨ તેજ ઘડીએ ક્રેટલાએક ફરોશીઓએ તેની પાસે આવીને કહ્યું કે, અહીંથી નીકળી જા, કેમકે હેરોદ તને મારી નાખવા યાહે છે. ૩૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે જઈને તે લોકડાને કહો, જુઓ, આજ તથા કાલ હું ભૂતો કાઢું છું, ને રોગ મટાડું છું, ને ત્રીજે દિવસે [દહાડે] હું સંપૂર્ણ કરાઈશ. ૩૪ તોપણ આજ તથા કાલે તથા પરણ દહાડે મારે યાલવું જોઈએ, કેમકે કોઈ ભવિષ્યવાદી યરુશાલેમની બહાર નાશ પામે એવું થઇ શકતું નથી. ૩૫ ઓ યરુશાલેમ, યરુશાલેમ, ભવિષ્યવાદીઓને મારી નાખનાર તથા તારી પાસે મોકલેલાઓને પથ્થર મારનાર, જેમ મરઘી પોતાનાં બરયાં પાંખો તળે એકઠાં કરે છે, તેં મેં ક્રેટલીવાર તારાં છોકરાને એકઠાં કરવાનું ચાલ્યું, પણ તમે ચાલ્યું નહિ! ૩૬ જુઓ, તમારું ઘર તમારે સારુ [ઉજળ કરી] મુકાયું છે, ને હું તમને કહું છું કે, તમે કહેશો કે પ્રભુને નામે જે આવે છે તેને ધન્ય છે, ત્યાં સુધી તમે મને જોશો નહિ.

૧૪ ૧ અને એમ થયું કે ફરોશીઓના અધિકારીઓમાંના એકને ઘેર વિશ્વરામવારે તે રોટલી ખાવા ગયો હતો, ત્યારે તેઓ તેના પર તાકી રહ્યા હતા. ૨ અને જુઓ, એક માણસ તેની આગળ હતો જેણે જલંદરનો રોગ થયો હતો. ૩ અને ઇસુએ પંડિતોને અને ફરોશીઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, વિશ્વરામવારે સાજું કરવું ઉચિત છે કે નહિ? ૪ પણ તેઓ ધાના રહ્યા. અને તેણે તેને ઝાલીને સાજો કીધો, ને તેને જવા દીધો. ૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારામાંના કોઈનું ગધડું અથવા બળદ કુવામાં પડ્યો હોય, તો તરત વિશ્વરામવારે તેં નહિ કાઢે શું? ૬ ને એ વાતોનો પ્રત્યુત્તર તેઓ તેને આપી શક્યા નહિ. ૭ અને નોતરેલાઓ કેવી રીતે મુખ્ય આસનો પસંદ કરતા, તે જોઈને તેણે તેઓને દૃષ્ટાંત કહ્યું, ૮ કોઈ તને લગ્નમાં નોતરે ત્યારે મુખ્ય આસન પર ન બેસ; ૯ રાખે કદાપિ તારા કરતાં કોઈ માનવતો માણસ તેણે નોતરેલો હોય, ૧૦ ને જેણે તને તથા તેને નોતર્યો તે આવીને તને કહે કે, એને જગ્યા આપ; ત્યારે તું લજવાઈને સહુથી નીચી જગ્યાએ જઈ બેસવા માંડશે. ૧૧ પણ કોઈ તને નોતરે ત્યારે સહુથી નીચી જગ્યાએ જઈ બેસ, કે જેણે તને નોતર્યો તે આવે, ત્યારે તે તને કહે કે, મિતર ઉપર આવ; ત્યારે તારી સાથે જમવા બેઠેલા સર્વની આગળ તને માન મળશે. ૧૨ કેમકે જે કોઈ પોતાને ઉચો કરે છે તે નીચો કરાશે, ને જે પોતાને નીચો કરે છે તે ઉચો કરાશે. ૧૩ અને જેણે તેને નોતર્યો હતો તેને પણ તેણે કહ્યું કે, જ્યારે તું દિવસનું કે રાતનું ખાણું આપે, ત્યારે તારા મિત્રોને, કે તારા ભાઈઓને, કે તારાં સગાંઓને, કે શરીરમંત પડોશીઓને ન બોલાવ; ૧૪ રાખે કદાપિ તેઓ પણ તને પાછા નોતરે, ને તને બદલો મળે. ૧૫ પણ જ્યારે તું મિજબાની આપે ત્યારે દરિદ્રીઓને, ટુંડાઓને, લંગડાઓને તથા આંધળાઓને બોલાવ; ૧૬ ને તને ધન્ય થશે; કેમકે તને બદલો આપવાને તેઓની પાસે કંઈ નથી; ઓઅન ન્યાયીઓના પુનરુત્થાનમાં તને બદલો અપાશે. ૧૭ અને તેની સાથે જમવા બેઠેલાઓમાંના એકે એ વાત સાંભળીને તેને કહ્યું કે, દેવના રાજ્યમાં જે રોટલી ખાશે તેને ધન્ય છે. ૧૮ પણ તેણે તેને કહ્યું કે, કોઈ એક માણસે મોટું રાતનું ખાણું કીધું ને ઘણાને નોતર્યાં. ૧૯ અને વાળું વખતે તેણે પોતાના દાસને નોતરેલાઓને એમ કહેવા મોકલ્યો, કે આવો; કેમકે હમણાં બધું તૈયાર [થયું] છે. ૨૦ અને સર્વ એકે માટે બાનું કાઢવા લાગ્યા. પહેલાએ તેને કહ્યું કે, મેં ખેતર વેચાતું લીધું છે, મારે જઈને તે જોવાની અગત્ય છે; હું તને વિનંતી કરું છું કે મને માફ કર. ૨૧ અને બીજાએ કહ્યું કે, મેં પાંચ જોડ બળદ વેચાતા લીધા છે, ને તેઓને પારખવા જાઉં છું; હું તને વિનંતી કરું છું કે મને માફ કર. ૨૨ અને બીજાએ કહ્યું કે, હું બાયડી પરણ્યો છું, માટે મારાથી અવાશે નહિ. ૨૩ પછી તે દાસે આવીને પોતાના ઘણીને એ વાતો કહી; ત્યારે ઘરઘણીએ ગુસ્સે થઈને પોતાના દાસને કહ્યું કે, શહેરના રસ્તાઓમાં તથા ગલીઓમાં જલદી જઈને દરિદ્રીઓને તથા ટુંડાઓને તથા આંધળાઓને તથા લંગડાઓને અહીં તેડી લાવ. ૨૪ ને તે દાસ કહ્યું કે, સાહેબ, તારા હુકમ પરમાણ કરવામાં આવ્યું છે, ને હજી પણ જગ્યા છે. ૨૫ અને ઘણીએ દાસને કહ્યું કે, સડકે તથા પગથીએ જઈને તેઓને આગ્રહ કરીને તેડી લાવ, કે મારું ઘર ભરાઈ જાય. ૨૬ કેમકે હું તમને કહું છું કે, પેલા માણસનો જે

નોતરાએલા હતા તેઓમાંનો કોઈ મારું વાળું ચાબશે નહિ. ^{૨૫} હવે ઘણા લોક તેની સાથે જતા હતા, ને તેને પાછા ફરીને તેઓને કહ્યું કે, ^{૨૬} જો કોઈ મારી પાસે આવે, ને પોતાનો બાપનો તથા માનો તથા વહુનો તથા છોકરાંનો તથા ભાઈઓનો તથા બહેનોનો, હા, પોતાના જીવનો પણ દ્રેષ ન કરે, તો તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી. ^{૨૭} જે કોઈ પોતાનો વધસ્તંભ ઉચકીને મારી પાછળ આવતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી. ^{૨૮} કેમકે તમારામાં એવો કોણ છે કે જે બુરુજ બાંધવા ચાહે, પણ પહેલાં બેસીને ધરય નહિ ગણે, કે તે પુરો કરવા જેટલું મારી પાસે છે કે નહિ? ^{૨૯} રબે કદાપિ પણ નાખ્યા પછી તે પુરો કરી શકે નહિ; ત્યારે જે જુએ તેઓ સર્વ તેની મશકરી કરવા લાગે, ^{૩૦} અને કહે કે, આ માણસ બાંધવા લાગ્યો, પણ પુરુ કરી શક્યો નહિ. ^{૩૧} અથવા કયો રાજા એવો છે કે બીજા રાજાની સામે લડાઈ કરવા જતો હોય, પણ પહેલાં બેસીને વિચાર નહિ કરે, કે જે વીસ હજાર લઈને મારી સામે આવે છે, તેની હું દસ હજારથી સામો થઈ શકીશ કે નહિ? ^{૩૨} નહિ તો બીજો હજી ઘણો વેળગો છે, એટલામાં તે એલચીઓને મોકલીને સલાહની સરતો વિષે પુછશે. ^{૩૩} તે પરમાણે તમારામાંનો જે કોઈ પોતાની સર્વ વસ્તુઓનો ત્યાગ કરતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી. ^{૩૪} મીઠું તો સારુ છે, પરંતુ મીઠું પણ સ્વાદ વગરનું થયું હોય, તો તે શાથી ખાઈ કરાશે? ^{૩૫} તે ભોંયને વાસ્તે અથવા ખાતરને વાસ્તે યોગ્ય નથી; પણ તેને બહાર નાખી દે છે. જેને સાંભળવાને કાન છે તેણે સાંભળવું.

૧૫ ^૧ હવે તેનું સાંભળવા સારુ સઘળા દાણીઓતથા પાપીઓ તેની પાસે આવતા હતા. ^૨ અને ફરોશીઓએ તથા શાસ્ત્રીઓએ બન્નેએ ક્યક્ય કરીને કહ્યું કે, આ માણસ પાપીઓનો અંગીકાર કરે છે, ને તેઓની સાથે ખાય છે. ^૩ અને તેણે તેઓને આ દૃષ્ટાંત કહ્યું કે, ^૪ તમારામાં એવું કયું માણસ હોય કે, જો તેને સો ઘેટાં હોય, ને તેઓમાંનું એક માણસ ખોવાયું હોય, તો તે પેલાં નવ્વાણું રાનમાં મુકીને ખોવએવું જડે ત્યાં લગી તેની શોધમાં નહિ જાય? ^૫ ને તેને જડે છે ત્યારે તે હર્ષ કરીને પોતાની ખાંધ પર ચઢાવે છે. ^૬ અને ઘેર આવીને પોતાના મિત્રોને તથા પડોશીઓને બોલાવે છે, ને તેઓને કહે છે કે, મારી સાથે હર્ષ કરો, કેમકે મારું ઘેટું જે ખોવાયું હતું તે મને જડ્યું છે. ^૭ હું તમને કહું છું કે, તેમજ નવ્વાણું ન્યાયીઓ કે જેઓને પસ્તાવાની અગત્ય નથી, તેઓ કરતા એક પાપી પસ્તાવો કરે તેને લીધે આકાશમાં હર્ષ થશે. ^૮ અથવા કયી બાચડી એવી હોય કે જો તેની પાસે અઘલી હોય, ને તેઓમાંની એક અઘલી ખોવાય, તો તે દીવો કરીને ઘર નહિ વાલે, ને જડે ત્યાંલગી તેની શોધ સારીપેઠે નહિ કરે? ^૯ ને તેને જડે ત્યારે તે પોતાની સખીઓ તથા પડોશીઓ બોલાવીને કહી છે કે, મારી સાથે હર્ષ કરો, કેમકે મારી અઘલી જે ખોવાઈ હતી, તે મને જડી છે. ^{૧૦} હું તમને કહું છું કે તેમજ એક પાપી પસ્તાવો કે, તેને લીધે દેવના દૂતોની સમક્ષ હર્ષ થાય છે. ^{૧૧} અને તેણે કહ્યું કે, એક માણસને બે દીકરા હતા. ^{૧૨} અને તેઓમાંના નાનાએ બાપને કહ્યું કે, બાપ, મિલકતનો જે મારો ભાગ આવે તે મને આપ; ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બાપ, મિલકતનો જે મારો ભાગ આવે તે મને આપ; ને તેણે તેઓને પોતાની પુંજી વહેચી આપી. ^{૧૩} અને થોડા દહાડા પછી નાનો દીકરો સઘળું એકઠું કરીને દૂર દેશમાં ગયો, ને ત્યાં બદકેલીમાં પોતાની સંપત ઉડાવી નાખી. ^{૧૪} અને તેણે બધું ધરચી નાખ્યું, ત્યાર પછી તે દેશમાં બારે દુકાળ પડ્યો; ને તેને તંગી પડવા લાગી. ^{૧૫} અને તે જઈને તે દેશના વાતનીઓમાંના એકને ત્યાં રલ્યો; ને તેણે પોતાના ખેતરમાં બુંડો ચારવા સારુ તેને મોકલ્યો. ^{૧૬} અને જે શીગો બુંડો ખાતાં હતાં તેથી પોતાનું પેટ ભરવાને તેને મન થતું હતું; ને કોઈ તેને આપતું નહિ. ^{૧૭} પણ તે સાવચેત થયો ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મારા બાપના કેટલા બધા મજુરોને પુષ્કળ રોટલી મળે છે ને હું તો અહીં ભૂએ મરું છું! ^{૧૮} હું ઉઠીને મારા બાપની પાસે જઈશ, ન તેને કહીશ કે, બાપ, મેં આકાશ સામે તથા તારી આગળ પાપ કીધું છે; ^{૧૯} હવે હું તારો દીકરા કહેવાવા યોગ્ય નથી; ^{૨૦} અને તે ઉઠીને પોતાના બાપની પાસે ગયો, ને તે હજી ઘણો વેળગો હતો એટલામાં તેના બાપ તેને દીઠો, ને તેને દયા આવી, ને તે હજી ઘણો વેળગો હતો એટલામાં તેના બાપે તેને દીઠો, ને તેને દયા આવી, ને તે દોડીને તેને ભેટ્યો, ને તેને ચુમીઓ કીધી. ^{૨૧} અને દીકરાએ તેને કહ્યું કે, બાપ, મેં આકાશ સામે તથા તારી આગળ પાપ કીધું છે, હવે હું તારો દીકરો કહેવાવા યોગ્ય નથી. ^{૨૨} પણ બાપે પોતાના નોકરોને કહ્યું કે, સારામાં સારો જામો જલદી કાઢીને એને પહેરાવો; ને એને હાથે વીટી ધાલો, ને પગમાં જોડા પહેરાવો; ^{૨૩} અને પાળેલા વાછરડાને લાવીને કાપો, ને આપણે ખાઈને આનંદ કરીએ. ^{૨૪} કેમકે આ મારો દીકરો મુઓ હતો, ને પાછો જીવતો થયો છે; તે ખોવાયેલો હતો, ને જડ્યો છે. અને તેઓ આનંદ કરવા લાગ્યા. ^{૨૫} હવે તેનો વડો દીકરો ખેતરમાં હતો; ને તે આવતાં ધરની નજદીક આવી પહોંચ્યો, ત્યારે તેણે ગાયનનો તથા નાયનો અવાજ સાંભળ્યો. ^{૨૬} અને તેને

ચાકરોમાંના એકને બોલાવીને પુછ્યું કે, આ શું હુશે? ૨૭ અને તેણે તેને કહ્યું કે, તારો ભાઈ આવ્યો છે, ને તારા બાપે પાળેલા વાછરડાને કપાવ્યો છે, કેમકે તે તેને સહીસલામત પાછો મળ્યો છે. ૨૮ પણ તે ગુસ્સે થયો, ને માંહે જઠાને રાજી નહોતો; અને તેના બાપે બહાર આવીને તેને આજીવન કીધી. ૨૯ પણ તેણે બાપને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, જો, આટલાં બધાં વરસથી હું તારી ચાકરી કરું છું, ને તારી આજ્ઞા મેં કદી ઉઠાપી નથી, તોપણ મારા મિત્રોની સાથે યુશાલી કરવા સારુ તે મને લવારું પણ કડી આપ્યું નથી. ૩૦ પણ આ તારો દીકરો જે કસબેણોની સાથે તારી મિલકત ખાઈ ગયો, તે પાછો આવ્યો ત્યારે તે તેને સારુ પાળેલા વાછરડાને કપાવ્યો છે. ૩૧ અને તેણે તેને કહ્યું કે, દીકરો, તું મારી સાથે નિત્ય છે, ને મારું સઘળું તે તારુંજ છે. ૩૨ પણ યુશી થવું તથા હુઆંવું ઉચિત હતું, કેમકે આ તારો ભાઈ મુઓ હતો, ને તે જીવતો થયો છે; તે યોવાએલો હતો, ને જડ્યો છે.

૧૬ ૧ અને તેણે શિષ્યોને પણ કહ્યું કે, એક શરીમંત માણસ હતો, જેને એક કારભારી હતો; ને એની આગળ તેના ઉપર એવું તોહોમત મુકવામાં આવ્યું કે, તે તમારી મિલકત ઉડાવી દે છે. ૨ અને તેણે તેને બોલાવીને કહ્યું કે, આ જે તારે વિષે હું સાંભળું છું તે શું છે? તારા કારભારનો હિસાબ આપ; કેમકે હવેથી તું કારભારી રહી શકશે નહિ. ૩ અને કારભારીએ પોતાના મનમાં કહ્યું કે, હું શું કરું? કેમકે મારો ઘણી મારી પાસેથી કારભાર લઇ લે છે. મારામાં યોદવાની શક્તી નથી; ભિક્ષા માગતાં હું લજવાઉં છું. ૪ અમે કારભારમાંથી કાઢી મુકે ત્યારે લોકો પોતાના ઘરમાં મારો અંગીકાર કરે માટે શું કરવું તેની મને સૂઝ પડે છે. ૫ ત્યારે તેણે પોતાના ઘણાના દરેક લેણદારને બોલાવીને પહેલાંને કહ્યું કે, મારા ઘણીનું તારે કેટલું દેવું છે? ૬ ને તેણે કહ્યું કે, સો માપ તેલ. અને તેણે તેને કહ્યું કે, તારાં ખાતું લે, ને વહેલો બેસીને પચાસ લખ. ૭ પછી તેણે બીજાને કહ્યું કે, તારે કેટલું દેવું છે? ને તેણે કહ્યું કે, સો માપ ઘઉં, તેણે તેને કહ્યું કે, તારાં ખાતું લે, ને એસી લખ. ૮ અને તેના ઘણીએ અન્યાયી કર્બારીને વખાણ્યો, કારણ કે તે હોશિયારીથી વત્યો હતો; કેમકે આ જગતના દીકરા પોતાની પેઠી વિષે અજાણના દીકરા કરતા હોશિયાર હોય છે. ૯ અને હું તમને કહું છું કે, અન્યાયીપણાના દરવ્ય વડે પોતાને સારુ મિત્રો કરો, કે જ્યારે તે થઇ રહે, ત્યારે તેઓ સદાકાળના માંડવાઓમાં તમારો અંગીકાર કરે. ૧૦ જે બહુ થોડામાં વિશ્વાસુ છે તે ઘણામાં પણ વિશ્વાસુ છે; ને જે બહુ થોડામાં અન્યાયી છે તે ઘણામાં પણ અન્યાયી છે. ૧૧ માટે જો અન્યાયી દરવ્યમાં તમે વિશ્વાસુ ન થયા હો, તો અહં [દરવ્ય] તમને કોણ સોંપશે? ૧૨ ને જો તમે પરાયામાં વિશ્વાસુ ન થયા હો, તો જે તમારું પોતાનું તે કોણ તમને સોંપશે? ૧૩ કોઈ ચાકર બે ઘણીઓની ચાકરી કરી શકતો નથી; કેમકે તે એકનો દ્રેષ કરશે, ને બીજા પર પ્રેમ કરશે, અથવા તે એકના પક્ષનો થશે, ને બીજાને તુચ્છ કરશે. દેવની તથા દરવ્યની ચાકરી તમે કરી નથી શકતા. ૧૪ અને ફરોશીઓ જે દરવ્ય લોભી હતા તેઓએ તે સઘળી વાતો સાંભળીને તેના ઠણુ કીધા. ૧૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, માણસોની આગળ પોતાને ન્યાયી દેખાડનારા તમે છો, પણ દેવ તમારાં અંતઃકરણ જાણે છે; કેમકે માણસોમાં જે ઉત્તમ ગણેલું છે તે દેવની દરવ્યમાં કંટાળારૂપ છે. ૧૬ નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ યોહાન લગી હતા; ત્યારથી દેવના રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરાય છે, ને હરેક માણસ તેમાં બલાત્કારથી પેસે છે. ૧૭ પણ શાસ્ત્રની એક પણ માત્રા રદ થાય, તે કરતાં આકાશ તથા પૃથ્વી ને જન્તુ રહેવું સહેલ છે. ૧૮ જે કોઈ પોતાની બાયડીને છોડીને બીજાને પરણે છે, તે વ્યભિચાર કરે છે, ને વારે છોડેલી બાયડીને જે પરણે તે વ્યભિચાર કરે છે. ૧૯ હવે એક શરીમંત માણસ હતો, ને તે કીરમજી તથા ઝીણાં વસ્ત્ર પહેરતો હતો, ને નિત્ય દબદબાસહિત મોજમઝા મારતો હતો. ૨૦ અને લાજરસ નામે એક ભિખારી જેને આખા શરીરે ફોલ્લા હતા, તે તેના દરવાજા આગળ પડેલો હતો. ૨૧ અને શરીમંતની મેજ પરથી પડેલા ક્રકડા વડે તે પેટ ભરવા ચાહતો હતો; વળી કુતરા પણ આવીને તેના ફોલ્લા ચાટતા હતા. ૨૨ અને એમ થયો કે તે ભિખારી મરી ગયો, ને દૂતો તેને ઈબ્રાહીમની ગોદમાં લઇ ગયા; ને શરીમંત પણ મરી ગયો અને દટાયો. ૨૩ અને હાડેસમાં પીડા ભોગવતાં તેણે પોતાની આંખો ઉચી કરીને વેગળેથી ઈબ્રાહીમને તથા તેની ગોદમાં લાજરસ જોયા. ૨૪ અને તેણે ઘાટો પાડીને કહ્યું કે, ઈબ્રાહીમ બાપ, મારા પર દયા કરીને લાજરસને મોકલ, કે તે પોતાની આંગળીનું ટેરવું પાણીમાં બોળીને મારી જીવને થાંડી કરે, કેમકે આ બળતામાં હું વેદના પામું છું. ૨૫ પણ ઈબ્રાહીમે કહ્યું, દીકરા, સંભાર કે તારા જીવનમાં તું તારાં સારા વાનાં પામ્યો, ને એમજ લાજરસ ભૂંડાં વાનાં [પામ્યો]; પણ હમણાં અહીં તે દિવાસો પામે છે, ને તું વેદના પામે છે. ૨૬ અને તે સર્વ ઉપરાંત અમારી તથા તમારી વચમાં મોટી ખાઈ આવેલી છે, એ માટે કે જેઓ અહીંથી તમારી પાસે આવવા ચાહે, તેઓ આવી ન

શક્રે, ને ત્યાંથી કોઈ અમારી પાસે આ પાર આવે નહિ. ^{૨૭} અને તેણે કહ્યું કે, બાપ, એ માટે હું તને વિનંતી કરું છું કે, તેને મારા બાપને ઘેર મોકલ, ^{૨૮} કેમકે મારા પાંચ ભાઈઓ છે, કે તે તેઓને શાહેદી આપે, રખે તેઓ પણ આ પીડાને ઠેકાણે આવે. ^{૨૯} પણ ઈબ્રાહીમ કહે છે કે, તેઓની પાસે મુસા તથા ભવિષ્યવાદીઓ છે; તેઓનું તેઓ સાંભળે. ^{૩૦} અને તેણે કહ્યું કે, ઈબ્રાહીમ બાપ, એમ નહિ, પણ જો કોઈ મુએલામાંથી તેઓની પાસે જાય, તો તેઓ પસ્તાવો કરે. ^{૩૧} અને તેને કહ્યું કે, જો મુસા તથા ભવિષ્યવાદીઓનું તેઓ નહિ સાંભળે, તો જો કોઈ મુએલાઓમાંથી ઉઠે, તોપણ તેઓ માનશે નહિ.

૧૭ ^૧ અને તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ઠોકર ખાવાના પ્રસંગ ન આવે એમ બની શકતું નથી, પણ જેનાથી તે આવે છે તેને અફસોસ છે! ^૨ કોઈ આ નાનાઓમાંના એકને ઠોકર ખવાડે, એ કરતાં તેની કોટે ઘંટીનું પડ બંધાય ને તે સમુદ્રમાં નંખાય, એ તેને માટે સારુ છે. ^૩ સાવચેત રહો; જો તમારો ભાઈ અપરાધ કરે, તો તને ઠપકો દે; ને જો તે પસ્તાવો કરે, તો તેને માફ કર. ^૪ અને જો તે એક દંડાડામાં સાત વાર તારો અપરાધ કરે, ને સાત વાર તારી તરફ ફરીને કહે કે, હું પસ્તાઉં છું, તો તેને માફ કર. ^૫ અને પ્રેરિતોએ પ્રભુને કહ્યું કે, અમારો વિશ્વાસ વધાર. ^૬ અને પ્રભુએ કહ્યું કે, જો તમને રાઈના દાણા જેટલો વિશ્વાસ હોય તો તમે આ ગુલ્લર ઝાડને કહેત ક્રે, તું ઉખડ, ને સમુદ્રમાં રોપા, તો તે તમારું માનત. ^૭ પણ તમારામાંનો એવો કોના છે કે જેનો યાકર ખેડતો અથવા યારતો હોય, ને તે [યાકર] ખેતરમાંથી આવે ત્યારે તેને કહે કે, તરત આવીને જમવા બેસ; ^૮ એ કરતાં, શું તે એમ નહિ કહેશે કે, મારું વાળું સિદ્ધ કર, ને ક્રમર બાંધીને હું બાઈ પી રહું ત્યાં સુધી મારીસેવા કર, ને ત્યાર પછી તું આજે પીજે? ^૯ તે દાસે આજ્ઞા પાળી માટે તે તેનો ઉપકાર માને છે શું? ^{૧૦} તે જે આજ્ઞા તમને આપેલી છે તે સર્વ પાળ્યા પછી તમારે પણ એમ કહેવું કે, અમે નકામા યાકરો છીએ, કેમકે જે કરવાની અમારી ફરજ હતી તેજ અમે કર્યું છે. ^{૧૧} અને એમ થયું કે યરુશાલેમ જતા તે સમરૂનની મદયે તથા ગાલીલની મદયે થઈને જતો હતો. ^{૧૨} અને એક ગામમાં તે પેઠો, એટલે દસ કોઠિયા તેને સામા મળ્યા, જેઓએ વેગળા ઉભા રહી. ^{૧૩} ઘાટો પાડીને કહ્યું કે, ઇસુ સ્વામી, અમારા પર દયા કર. ^{૧૪} અને તેઓને જોઈને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જાઓ, પોતાને યાજ્ઞકોને દેખાડો. અને એમ થયું કે તેઓ રાસ્તે ચાલતાં શુદ્ધ કરાયા. ^{૧૫} અને તેઓમાંનો એક, પોતે સાજો થયો છે એ જોઈને, મોટે ઘાટો દેવની સ્તુતિ કરો પાછો ફર્યો. ^{૧૬} અને તેણે સાષ્ટાંગ દંડવત કરીને તેનો ઉપકાર માન્યો; ને તે સમરૂનની હતો. ^{૧૭} અને ઇસુએ ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, શું દેસે જણ શુદ્ધ કરાયા નહોતો? તો બીજાં નવ કયાં છે? ^{૧૮} દેવને મહિમા આપવાને પાછો ફરે, એવો આ પરદેશી વિના કોઈ મળ્યો નહિ શું? ^{૧૯} અને તેણે કહ્યું કે, ઉઠીને યાવ્યો જા; તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો છે. ^{૨૦} અને ફરોશીઓએ તેને પુછ્યું કે, દેવનું રાજ્ય ક્યારે આવશે? ત્યારે તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, દેવનું રાજ્ય દૃશ્ય રીતે નથી આવતું. ^{૨૧} અને એમ નહિ કહેવામાં આવશે કે, જુઓ, આ રહ્યું! કે, પેલું રહ્યું! કેમકે જુઓ, દેવનું રાજ્ય તમારામાં છે. ^{૨૨} અને તેને શિષ્યોને કહ્યું કે, એવા દંડાડા આવશે કે માણસના દીકરાના દિવસોમાં એકને તમે જોવા ચડાશો, પણ તમે જોશો નહિ. ^{૨૩} અને તેઓ તમને કહેશે હે જુઓ, પેલો રહ્યો, જુઓ, આ રહ્યો, તમે જતો ના, ને એમની પાછળ ચાલતા ના. ^{૨૪} કેમકે વીજળી એક દિશાથી ચમકતી આકાશ તળે બીજી દિશા સુધી પ્રકાશે છે, તે માણસનો દીકરો પોતાનો દિવસમાં થશે. ^{૨૫} પણ પહેલાં તેને ઘણું સહેવું પડશે, ને આ પેઠીથી નાપસંદ થવું પડશે. ^{૨૬} અને જેમ નુહના દિવસોમાં થયું, તેમજ માણસના દીકરાના દિવસોમાં પણ થશે. ^{૨૭} નુહ વહાણમાં પેઠો ને જલપરલયે આવીને બધાનો વિનાશ કર્યો તે દિવસ લગી તેઓ ખાતા, પીતા, પરણતા, પરણાવાતા હતા. ^{૨૮} અને તેમજ લુતના દિવસોમાં પણ થયું, તેઓ ખાતા, પીતા, વેચાતું લેતા આપતા, રોપતા, બાંધતા હતા; ^{૨૯} પણ લૂટ સોદમમાંથી નીકળ્યો તે દિવસે આગ તથા ગંધક આકાશમાંથી વરસ્યાં, ને તેથી બધાનો વિનાશ થયો; ^{૩૦} જે દિવસે માણસનો દીકરો પ્રગટ થશે તે દિવસે તેજ પ્રમાણેજ થશે. ^{૩૧} તે દિવસે જે ધાબા પર હોય, તેનો સામાન ઘરમાં હોય તો તે લેવાં સારુ તેણે ઉતરવું નહિ, ને જે ખેતરમાં હોય તેણે પણ પાછા ફરવું નહિ. ^{૩૨} લુતના વહુને સંભારો. ^{૩૩} જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા કોશિશ કરશે, તે તેને ખોશે, ને જે કોઈ તેને ખોશે તે તેને બચાવશે. ^{૩૪} હું તમને કહું છું કે, તે રાત્રે એક ખાટલામાં બે જન હશે; તેઓમાંનો એક લઇ લેવાશે, ને બીજો પડતો મુકાશે. ^{૩૫} બે બાયડી સાથે દળતી હશે; તેમાંથી એક લઇ લેવાશે, ને બીજી પડતી મુકાશે. ^{૩૬} ખેતરમાં બે જન હશે, તેઓમાંનો એક લેવાશે,

ને બીજો પડતો મુકાશે. ^{૩૦} અને તેઓએ તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, પ્રભુ, ક્યાં? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યાં મુડકું હશે ત્યાં ગીધો પણ એકઠાં થશે.

૧૮ ^૧ સર્વદા પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, ને કાયર થવું નહિ, તે [શિખવા] સારુ તેણે એક દરખાંત તેઓને કહ્યું કે, ^૨ એક શહેરમાં એક ન્યાયાધીશ હતો, જે દેવથી બીતો ન હતો, ને માણસને ગણકારતો ન હતો; ^૩ અને તે શહેરમાં એક વિધવા હતી; ને તે વારંવાર તેની પાસે આવીને કહેતી કે, મારા વાદીની પાસેથી મને દાદ અપાવ. ^૪ અને કેટલીક મુદત સુધી તે [એમ કરવા] ઈચ્છતો ન હતો; પણ પછીથી તે પોતાના મનમાં કહ્યું કે, જો કે હું દેવથી બીતો નથી, ને માણસને ગણકારતો નથી, ^૫ તોપણ આ વિધવા મને તસ્દી દે છે, માટે હું તેને દાદ અપાવીશ, રાખે તે વારંવાર એ આવીને મને શકવે. ^૬ અને પ્રભુએ કહ્યું કે, એ અન્યાયી ન્યાયાધીશ શું કહે છે તે સાંભળો. ^૭ તો દેવ પોતાના પસંદ કરેલા, જેઓ તેની આગળ રાત દહાડા હાંક મારે છે, ને જેઓ વિષે તે આમોશી રાખે છે, તેઓને દાદ નહિ આપશે શું? ^૮ હું તમને કહું છું કે, તે જલદીથી તેઓને દાદ આપશે. પરંતુ માણસનો દીકરો આવશે, ત્યારે તેને પૃથ્વી પર વિશ્વાસ જણશે શું? ^૯ અને કેટલાએક પોતા વિષે અભિમાન રાખતા હતા કે અમે ન્યાયી છીએ, ને બીજોને તુરંજ કરતા હતા, તેઓને પણ તેણે આ દરખાંત કહ્યું કે, ^{૧૦} બે માણસ પ્રાર્થના કરવા સારુ મંદિરમાં ગયા; એક ફરોશી, ને બીજો દાણી હતો. ^{૧૧} ફરોશીએ ઉભા રહીને પોતાના મનમાં એ પ્રાર્થના કરી કે, ઓ દેવ, બીજા માણસોના જેવો જુલમી, અન્યાયી, વ્યભિચારી અથવા આ દાણીના જેવો હું નથી, માટે હું તારી ઉપકારસ્તુતિ કરું છું. ^{૧૨} અઠવાડીએ બે બાર હું ઉપવાસ કરું છું, ને મારી બધી આવકનો દસમો ભાગ આપું છું. ^{૧૩} પણ દાણીએ વેગળા ઉભા રહીને પોતાની આંખો પણ આકાશ તરફ ઉઘી કરવા ન ચાહતાં પોતાની છાતી કુટીને કહ્યું કે, ઓ દેવ, મુજ પાપી પર દયા કર. ^{૧૪} હું તમને કહું છું કે, પેલા કરતા એ માણસ ન્યાયી ઠરીને પોતાને ઘેર ગયો; કેમકે જે કોઈ પોતાને ઉઘો કરે છે તે નીચો કરાશે, ને જે પોતાને નીચો કરે છે તે ઉચો કરાશે. ^{૧૫} અને તેઓ તેની પાસે પોતાના બાળકો પણ લાવ્યા, એ સારુ કે તે તેઓને અડકે, પણ શિષ્યોએ તે જોઈને તેઓને ધમકાવ્યા. ^{૧૬} પણ ઇસુએ તેઓને પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વારો મા; કેમકે દેવનું રાજ્ય એવાંઓનું છે. ^{૧૭} હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે કોઈ બાળકની પેઠે દેવનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિ, તે તેમાં નહિજ પેસશે. ^{૧૮} અને એક અધિકારીએ તેને પુછ્યું કે, ઉત્તમ ઉપદેશક, અનંત જીવનનો વારસો પામવા હું શું કરું? ^{૧૯} ને ઇસુએ તેને કહ્યું કે, તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક એટલે દેવ તે વિના ઉત્તમ કોઈ નથી. ^{૨૦} તું આજ્ઞાઓ જાણે છે કે, વ્યભિચાર ન કર, હત્યા ન કર, ચોરી ન કર, જુઠી શાહેટી ન પુર, પોતાના માબાપને માન આપ. ^{૨૧} અને તેણે કહ્યું કે, એ બંધુ તો હું મારા નાનપણથી પાળતો આવ્યો છું. ^{૨૨} અને ઇસુએ તે સાંભળીને તેને કહ્યું કે, તું હજી એક વાત સંબંધી અધુરો છે. તારું જે છે તે બધું વેચી નાખ, ને દરિદ્રીઓને આપી દે, ને આકાશમાં તને દરવ્ય મળશે; ને આવીને મારી પાછળ ચાલ. ^{૨૩} પણ એ સાંભળીને તે અતિ ઉદાસ થયો, કેમકે તે બહુ શ્રીમંત હતો. ^{૨૪} અને ઇસુએ તેને જોઈને કહ્યું કે, જેઓની પાસે સંપત છે, તેઓને દેવના રાજ્યમાં પેસવું કેવું અઘરું છે! ^{૨૫} કેમકે શ્રીમંતને દેવની રાજ્યમાં પેસવું, તે કરતાં ઉંટને સોયના નાકામાં ઇર્ધને જવું સહેલ છે. ^{૨૬} અને તે વાત સાંભળનારાઓએ કહ્યું કે, તો કોણ તારણ પામી શકે? ^{૨૭} પણ તેણે કહ્યું કે, માણસોને જે અશક્ય છે તે દેવને શક્ય છે. ^{૨૮} અને પીતરે કહ્યું કે, જુઓ, અમે પોતાના [બધું] મુકીને તારી પાછળ આવ્યા છીએ. ^{૨૯} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમને ખચિત કહું છું કે, જે કોઈએ ઘરને કે વહુને, કે ભાઈઓને, કે માબાપને કે છોકરાંને દેવના રાજ્યને લીધે મુક્યાં હશે, ^{૩૦} તે આ કાળમાં બહુગણું તથા આવનાર જમાનામાં અનંત જીવન પામ્યા વિના રહેશે નહિ. ^{૩૧} અને તેણે બારેને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું કે, જુઓ, આપણે યરુશાલેમ જઈએ છીએ, ને માણસના દીકરા સંબંધી ભવિષ્યવાદીઓથી જે લખાવું છે તે સર્વ પુરું કરાશે. ^{૩૨} કેમકે તે વિદેશીઓને સ્વાધીન કરાશે, ને તેના ઠહા કરાશે, તથા અપમાન કરાશે, ને તેના પર તેઓ શું કરશે; ^{૩૩} ને કોરડા મારીને તેઓ તેને મારી નાખશે, ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો ઉઠશે. ^{૩૪} અને એમાંનું કંઈ તેઓના સમજવામાં ન આવ્યું; ને આ વાત તેઓથી ગુપ્ત રહી, ને જે કહેવામાં આવ્યું તે તેઓ સમજ્યા નહિ. ^{૩૫} અને એમ થયું કે તે એરેઓ પાસે આવતો હતો, ત્યારે માર્ગની કોરે ભીખ માગતો એક આંધળો બેઠો હતો; ^{૩૬} અને ઘણા લોકોને પાસે ઇર્ધને જતા સાંભળીને તેણે પુછ્યું કે, આ શું હશે? ^{૩૭} ને તેઓએ તેને કહ્યું કે, ઇસુ નાઝારી પાસે ઇર્ધને જાય છે. ^{૩૮} અને તેણે બૂમ પાડીને કહ્યું કે, ઓ ઇસુ, દાઉદના દીકરા મારા પર દયા કર. ^{૩૯} અને જેઓ આગળ જતા હતા તેઓએ તેને ધમકાવ્યો, કેમ છાનો રહે;

પણ તેણે વિશેષ ઘાંટો પાડીનને કલ્પ્યું કે, દાઉદના દીકરા મારા પર દયા કર. ^{૪૦} અને ઇસુએ ઉભા રહીને તેને પોતાની પાસે લાવવાનો હુકમ કીધો; ને તે પાસે આવ્યો, ત્યાં તેણે તેને પછ્યું કે, ^{૪૧} હું તારે વાસ્તે શું કરું, તારી ઈચ્છા શી છે? ને તેણે કલ્પ્યું કે, પ્રભુ હું દેખતો થાઉં. ^{૪૨} અને ઇસુએ તેને કલ્પ્યું કે, તું દેખતો થા; તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો છે. ^{૪૩} અને તરત તે દેખાતો થયો, ને દેવને મહિમા આપતો તે તેની પાછળ ચાલ્યો; ને બધા લોકોએ તે જોઈને દેવની ઉપકારસ્તુતિ કીધી.

૧૯ ^૧ અને તે એરેઓમાં પેસીને તેમાં થઈને જતો હતો. ^૨ અને જુઓ, જાહી નામે એક પુરુષ હતો; ને તે મુખ્ય દાણી હતો, ને શરીરમંત હતો. ^૩ અને તેણે ઇસુને જોવા કોશિષ કીધી કે તે કોણ છે, પણ ભીડને લીધે તે જોઈ શક્યો નહિ, કેમકે તે ઠીંગણો હતો. ^૪ અને આગળ દોડી જઈને તેને જોવા સારુ ગુલ્લર ઝાડ પર તે ચડ્યો; કેમકે તે રસ્તે થઈને તે જવાનો હતો. ^૫ અને તે જગ્યાએ આવીને ઉચું જોઈને તેને કલ્પ્યું કે, જાહી, તું જલદી ઉતરી આવ, કેમકે મારે આજ તારે ઘેર ઉતરવાનું છે. ^૬ અને તે જલદી ઉતરી આવ્યો, ને તેણે આનંદથી તેનો આવકાર કીધો. ^૭ અને સઘળાએ તે જોઈને કચકચ કરીને કલ્પ્યું કે, તે પાપી માણસને ત્યાં પરોણો રહેવા ગયો છે. ^૮ અને જાહીએ ઉભા રહીને પ્રભુને કલ્પ્યું કે, પ્રભુ, જો, હું મારો સંપતનો અરધો ભાગ દરિદ્રીઓને આપું છું; ને જો અન્યાયથી મેં કોઈનું કંઈ પડાવી લીધું હોય, તો હું ચોગણું પાછું આપું છું. ^૯ અને ઇસુએ તેને કલ્પ્યું કે, આજ આ ઘેર તારણ આવ્યું છે, કારણ કે તે પણ ઇબ્રાહીમનો દીકરો છે. ^{૧૦} કેમકે બોવારોલું શોધવા તથા તારવા સારુ માણસનો દીકરો આવ્યો છે. ^{૧૧} અને તેઓ આ વાતો સાંભળતા હતા, ત્યારે તેણે એક દ્રષ્ટાંત પણ કલ્પ્યું, કેમકે તે યરુશાલેમ પાસે આવ્યો હતો, ને તેઓ એમ ધારતા હતા કે, દેવનું રાજ્ય હમણાંજ પ્રગટ થશે. ^{૧૨} માટે તેણે કલ્પ્યું કે, એક કુલીન માણસ પોતાને સારુ રાજ્ય મેળવીને પાછા આવવાના ઈરાદાથી દૂર દેશ ગયો. ^{૧૩} અને તેણે પોતાના દસ ચાકરોને બોલાવીને તેઓને દસ મહોર આપી, ને તેઓને કલ્પ્યું કે, હું આવું ત્યાં લગી તનો વહીવટ કરો. ^{૧૪} પણ તેના શહેરના માણસો તેના પર દ્રેષ રાખતા હતા, ને તેની પાછળ એલચીઓને મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, એ માણસ અમારા પર રાજ્ય કરે એવું અમે યાહુતા નથી. ^{૧૫} અને એમ થયું કે તે રાજ્ય લઈને પાછો આવ્યો, ત્યારે જે ચાકરોને તેણે નાણું આપ્યું હતું, તેઓને પોતાની પાસે બોલાવવાનું કલ્પ્યું, એ માટે કે તેઓ શું શું કમાયા, તે એ જાણે. ^{૧૬} ત્યારે પહેલાએ તેની પાસે આવીને કલ્પ્યું કે, સાહેબ, તારી એક મહોરે બીજી દસ મહોરે બીજી દસ મહોર પેદા કીધી છે. ^{૧૭} અને તેણે તેને કલ્પ્યું કે, શાબાશ, ભલા ચાકર, તું જૂજ વાતમાં વિશ્વાસુ માલમ પડ્યો છે, માટે દસ શહેરોનો અધિકારી થા. ^{૧૮} અને બીજાએ આવીને કલ્પ્યું કે, સાહેબ, તારી એક મહોરે પાંચ મહોર પેદા કીધી હે. ^{૧૯} અને તેણે તેને પણ કલ્પ્યું કે, તું પણ પાંચ શહેરનો ઉપરી થા. ^{૨૦} અને બીજાએ આવીને કલ્પ્યું કે, સાહેબ, જો, તારી મહોર આ રહી, મેં રુમાલમાં ઘાલીને તેને રાખી મુકી હતી, ^{૨૧} કારણ એ હું તારાથી બીધો, કેમકે તું કઠણ માણસ છે; જે તું મુક્યું ન હોય તે તું ઉઠાવે છે, ને જે તું વાવ્યું ન હોય તે તું કાપે છે. ^{૨૨} તેને તેને કલ્પ્યું, ઓ ભુંડા ચાકર, તારા પોતાના મહોરથી હું તારો ન્યાય કરીશ; હું કઠણ માણસ છું, જે મુક્યું ન હોય, તે હું ઉઠાવું છું, ને જે વાવ્યું ન હોય તે કાપું છું, તું એમ જાણતો હતો; ^{૨૩} માટે સાહુકારને ત્યાં મારું નાણું તેં કેમ નહોતું આપ્યું, કે હું આવીને વ્યાજ સુદ્દાં મારું વસુલ કરત? ^{૨૪} પછી જે પાસે ઉભા હતા તેઓને તેણે કલ્પ્યું કે, તેની પાસેથી તે મહોર લઇ લો, ને જેની પાસે દસ મહોર છે તેને આપો. ^{૨૫} અને તેઓએ તેને કલ્પ્યું કે, સાહેબ, તેની પાસે તો દસ મહોર છે! ^{૨૬} હું તમને કહું છું કે, જે કોઈની પાસે છે, તેને અપાશે, ને જેની પાસે નથી તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઇ લેવાશે. ^{૨૭} પરંતુ આ મારા વૈરીઓ જેઓ ચહાતા નહોતા કે હું તેઓ પર રાજ્ય કરું, તેઓને અહીં લાવો, ને મારી આગળ મારી નાખો. ^{૨૮} અને એમ કલ્યા પછી તે યરુશાલેમને માર્ગે તેમની આગળ ચાલ્યો. ^{૨૯} અને એમ થયું કે તે બેથફાગી તથા બેથાની પાસે જૈતુન નામના પહાડ આગળ આવ્યો, ત્યારે તેણે સીશ્યોમાંના બેને એમ કહીને મોકલ્યા કે, ^{૩૦} સામેના ગામમાં જાઓ, ને તેમાં પેસતાંજ એક [ગધેડાનું] વછેર બાંધેલું તમને મળશે, જે પર કોઈ માણસ કડી બેઠું નથી; તેને છોડી લાવો. ^{૩૧} અને જો કોઈ તમને પુછે કે, તેને કેમ છોડો છો? તો એમ કહો કે, પ્રભુને તેનો બપ છે. ^{૩૨} અને જેઓને મોકલ્યા તેઓ ગયા, જેમ તેણે તેઓને કલ્પ્યું હતું તેમજ તેઓને મળ્યું. ^{૩૩} ને તેઓ વછેરું છોડતા હતા ત્યારે તેના ઘણીઓએ તેઓને કલ્પ્યું કે, તમે વછેરું કેમ છોડો છો? ^{૩૪} અને તેઓએ કલ્પ્યું કે, પ્રભુને તેનો બપ છે. ^{૩૫} અને તેઓ તેને ઇસુની પાસે લાવ્યા, ને વછેરા પર પોતાના લુગડાં નાખીને ઇસુને તેના પર બેસાડ્યો. ^{૩૬} અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓએ પોતાનાં લુગડાં માર્ગેમાં પાથર્યાં. ^{૩૭} અને તે નજદીક, જેતુન પહાડના ઢોળાવ પાસે, આવી

પહોંચ્યો, ત્યારે જે પરાક્રમી કામો તેઓએ જોયાં હતાં, તે સઘળાંને લીધે શિષ્યોનો આખો સમુદાય હર્ષ કરીને મોટે ઘાંટે દેવની સ્તુતિ કરતાં કહેવા લાગ્યો કે, ^{૩૮} પૂરબુને નામે જે રાજા આવે છે તેને ધન્ય છે! આકાશમાં શાંતિ તથા પરમ ઉચામાં મહિમા! ^{૩૯} અને લોકોમાંથી કેટલાએક ફરોશીઓએ તેને કહ્યું કે, ઉપદેશક, તારા શિષ્યોને ધમકાવ. ^{૪૦} અને તેણે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, હું તમને કહું છું કે જો એઓ છાના રહે તો પત્થરા પોકારી ઉઠશે. ^{૪૧} અને તે પાસે આવ્યો ત્યારે શહેરને જોઇને તે તેને લીધે રડ્યો, ને કહ્યું કે, ^{૪૨} જો તે, હા તે, શાંતિને લગતાં જે વાનાં તે આજે જાણ્યાં હોત તો કેવું સારું! પણ હમણાં તેઓ તારી આંખોથી સંતાએલાં છે. ^{૪૩} કેમકે તારા ઉપર એવા દિવસો આવી પડશે કે જ્યારે તારા વૈરીઓ તારી સામા પાળ બાંધશે, ને તને ઘેરો ઘાવશે, ને ચારો તરફ તને સંકડાવશે. ^{૪૪} અને તેઓ તને તથા તારી મદયે તારાં છોકરાંને જમીન પર પછાડી નાખશે, ને તેઓ તારામાં એક પત્થર પર બીજો પત્થર રહેવા દેશે નહિ, કેમકે તારી કૃપાદરષ્ટિનો સમય તે જાણ્યો નહિ. ^{૪૫} અને તે મંદિરમાં ગયો ને વેચનારાઓને માંહેથી કાઢી મુકવા લાગ્યો, ^{૪૬} ને તેઓને કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, મારું ઘર પ્રાર્થનાનું ઘર થશે, પણ તમે તેને લુટારાઓનું કોતર કીધું. ^{૪૭} અને તે રોજ મંદિરમાં બોધ કરતો હતો, પણ મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ તથા લોકના મુખીઓ તેને મારી નાખવાની કોશિશ કરતા હતા; ^{૪૮} અને શું કરવું તે તેઓને સુઝવું નહિ; કેમકે બધા લોક એકાગ્ર ચિત્તે તેનું સાંભળતા હતા.

૨૦ ^૧ અને તે અરસામાં એક દિવસે એમ થયું કે મંદિરમાં લોકોને તે બોડ કરતો ને સુવાર્તા પૂરગટ કરતો હતો, ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ, વડીલો સુદ્ધાં, પાસે આવીને ઉભા રહ્યા. ^૨ અને તેની સાથે વાત કરતા કહ્યું કે, અમને કહે કે, કયા અધિકારથી તું આ કામો કરે છે? અથવા આ અધિકાર તને કોણ આપ્યો છે? ^૩ અને તેણે તેઓને ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, હું પણ તમને એક વાત પુછું છું, તે મને કહો: ^૪ યોહાનનો બપ્તિસમા આકાશથી હતું કે માણસોથી? ^૫ ને તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, જો કહીએ કે આકાશથી તો તે કહેશે, તો તમે તેનું કેમ માન્યું નહિ? ^૬ પણ જો કહીએ કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પત્થર મારશે, કેમકે તેઓને ખાતરી છે કે યોહાન ભવિષ્યવાદી હતો. ^૭ અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, તે ક્યાંથી હતું એ અમે નથી જાણતા. ^૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, હું પણ તમને કહેતો નથી કે કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું. ^૯ અને તે લોકોને એ દરષ્ટાંત કહેવા લાગ્યો કે, એક માણસે દરાક્ષવાડી રોપી, ને તે ખેડૂતોને ઇજારો આપી, ને લાંબી મુદત સુધી પરદેશ જઇ રહ્યો. ^{૧૦} અને મોસમે તેણે ખેડૂતોની પાસે એક ચાકરને મોકલ્યો કે તેઓ દરાક્ષવાડીનાં ફળનો [ભાગ] તેને આપે; પણ ખેડૂતોએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ^{૧૧} વળી તેણે બીજા એક ચાકરને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ મારીને તથા અપમાન કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો. ^{૧૨} અને તેણે વળી ત્રીજાને મોકલ્યો; ને તેઓએ તેને પણ ઘાએલ કરીને બહાર કાઢ્યો. ^{૧૩} અને દરાક્ષવાડીના ઘણીએ કહ્યું કે, હું શું કરું? હું મારા વહાલા દીકરાને મોકલીશ, તેને જોઇને કદાપિ તેઓ તની અદબ રાખશે. ^{૧૪} પણ ખેડૂતોએ જ્યારે તેને જોયો ત્યારે તેઓએ માહોમાંહે મનસુબો કરીને કહ્યું કે, આ વારસ છે, ચાલો, આપણે તેને મારી નાખીએ કે વારસો આપણને મળે. ^{૧૫} અને તેઓએ તેને વાડીમાંથી કાઢીને મારી નાખ્યા. માટે દરાક્ષવાડીનો ઘણી તેઓને શું કરશે? ^{૧૬} તે આવીને તે ખેડૂતોનો નાશ કરશે, ને દરાક્ષવાડી બીજાઓને આપશે. અને એ સાંભળીને તેઓએ કહ્યું કે, એવું ન થાય. ^{૧૭} પણ તેણે તેઓની તરફ જોઇને કહ્યું, તો આ જે લખેલું છે તે શું છે, એટલે, જે પત્થરનો બાંધનારાઓએ નકાર કીધો તે ખૂણાનું મથાળું થયો. ^{૧૮} તે પત્થર પર જે કોઈ પડશે તેના ટુકડેટુકડા થઇ જશે, પણ જેના પર તે પડશે તેનો ભૂકો કરી નાખશે. ^{૧૯} અને શાસ્ત્રીઓએ તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તેજ ઘડીએ તેના પર હાથ નાખવાની કોશિષ કીધી; પણ તેઓ લોકથી બીધા, કેમકે તેઓએ જાણ્યું કે, તેણે આ દરષ્ટાંત આપણા પર કહ્યું છે. ^{૨૦} અને તેના પર નજર રાખીને તેઓએ ન્યાયી હોવાનું ડોળ રાખનારા જાસુસોને મોકલ્યા, એ સારુ કે તેઓ તેને વાતમાં પકડીને તેને હાકેમના કબજામાં તથા અધિકારમાં સોંપી દે. ^{૨૧} અને તેઓએ તેને પુછ્યું કે, ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ, કે તારું કહેવું અને શીખવવું સત્ય છે, ને તું કોઈનું મહો રાખતો નથી, પણ સચાઈથી દેવનો માર્ગ શિખવે છે; ^{૨૨} તો આપણે કાઈસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ? ^{૨૩} પણ તેણે તેઓનું કપટ જાણીને તેઓને કહ્યું કે, ^{૨૪} મને એક દીનાર દેખાડો; એનાં પર કોના સુરત તથા લેખ છે? અને તેઓએ કહ્યું કે, કાઈસારનાં. ^{૨૫} ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, તો જે કાઈસારનાં તે કાઈસારને, ને જે દેવનાં તે દેવને ભરી આપો. ^{૨૬} અને લોકની આગળ તેઓ આ વાતમાં

તેને પકડી શક્યા નહિ, ને તેના ઉત્તરથી અચરત થઈને તેઓ છાના રહ્યા. ^{૨૭} અને સદ્દુક્રીઓ જે કહે છે કે પુનરુત્થાન નથી, તેઓમાંના ક્રેટલાએકે તેની પાસે આવીને તેને પુછ્યું કે, ^{૨૮} ઉપદેશક, મુસાએ અમારે વાસ્તે લખ્યું છે કે, જો કોઈનો ભાઈ, વહુ [જીવતી] છતાં, સંતાન વિના મારી જાય, તો તેનો ભાઈ તેની વહુને લે, ને પોતાના ભાઈને સારુ સંતાન ઉપજાવે. ^{૨૯} વારુ સાત ભાઈ હતા; ને પહેલો વહુ પરણીને સંતાન વિના મારી ગયો; ^{૩૦} પછી બીજાએ [તેને લીધી]; ^{૩૧} અને ત્રીજાએ તેને લીધી; ને તેજ પ્રમાણે સાતે સંતાન મુક્યા વગર મરી ગયા. ^{૩૨} પછીથી બાચડી પણ મારી ગઈ. ^{૩૩} તો પુનરુત્થાનમાં તે તેઓમાંના કોની બાચડી થશે? કેમકે સાતેની તે વહુ થઇ હતી. ^{૩૪} અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું કે, આ જગતના છોકરાં પરણે છે તથા પરણાવાય છે; ^{૩૫} પણ જેઓ તે જગતને તથા મુએલામાંથી પુનરુત્થાન પામવાને યોગ્ય ગણાય છે, તેઓ પરણતા નથી તથા પરણાવાતા નથી; ^{૩૬} કેમકે તેઓ ફરીથી મારી નથી શકતા; કારણ કે તેઓ દૂતોના સરખા છે; ને પુનરુત્થાનના દીકરો હોવાથી તેઓ દેવના દીકરા છે. ^{૩૭} વળી ઝાડવાં [નામના પ્રકરણમાં] મુસા પ્રભુને ઇબ્રાહીમનો દેવ તથા ઇસહાકનો દેવ તથા યાકુબનો દેવ કહે છે, ત્યારે તે પણ એવું જણાવે છે કે મુએલાં ઉઠાડાય છે. ^{૩૮} હવે તે મુએલાંને દેવ નથી, પણ જીવતાંઓનો છે; કેમકે સઘળા તેની પરત્યે જીવે છે. ^{૩૯} અને શાસ્ત્રીઓમાંના ક્રેટલાએક ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, ઉપદેશક, તેં ઠીક કહ્યું. ^{૪૦} અને પછીથી તેને કંઈ પુછવાને તેઓની યાદી ચાલી નહિ. ^{૪૧} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, બિરસ્ત દાઉદનો દીકરો છે, એમ લોકો કેમ કહે છે! ^{૪૨} કેમકે દાઉદ પોતે ગીતશાસ્ત્રમાં કહે છે કે, પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે, ^{૪૩} હું તારા શત્રુઓને તારાં પાયાસન કરું ત્યાં લગી તું મારે જમણે હાથ બેસ. ^{૪૪} દાઉદ તો તેને પ્રભુ કહે છે, માટે તે તેનો દીકરો કેમ હોય? ^{૪૫} અને સઘળા લોકના સાંભળતા તેને પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, ^{૪૬} શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો, કે જેઓ જામા પહેરીને ફરવાનું, તથા ચોટાઓમાં સલામો તથા સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો તથા જમણાવારમાં મુખ્ય જગ્યાઓ ચાહે છે; ^{૪૭} જેઓ વિધવાઓનાં ઘર ભાઈ જાય છે, ને ઢોંગથી લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરે છે; તેઓ વિશેષ દંડ ભોગવશે.

૨૧ ^૧ અને તેણે ઉચે જોયું તો શરીમંતોને [ધર્મ] ભંડારમાં પોતાનાં દાન નાખતા દીઠા. ^૨ અને એક દરિદ્રી વિધવાને તેમાં બે દમડી નાખતી દીઠી, ^૩ ને તેણે કહ્યું કે, હું તમને સાચું કહું છું કે, આ દરિદ્રી વિધવાએ એ સઘળો કરતા વધારે નાખ્યું છે. ^૪ કેમકે એ સહુએ પોતાના વધારામાંથી દનોમાં કંઈ નાખ્યું, પણ એણીએ પોતાની તંગીમાંથી પોતાની જે ઉપજીવિકા હતી તે બધી નાખી દીધી. ^૫ અને સુંદર પથરોથી તથા દાનોથી મંદિર કેવું સુશોભિત કરેલું છે તે વિષે ક્રેટલાએક વાત કરતા હતા, ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ^૬ આ બધું તમે જુઓ છો ખરા, પણ એવા દિવસો આવશે કે જેમાં અહીં પાડી નંખાશે નહિ એવો એક પથર બીજા પર રહેવા દેવાશે નહિ. ^૭ અને તેઓએ તેને પુછ્યું કે, ઉપદેશક, તો એ ક્યારે થશે? ને જ્યારે આ વાતો પુરી થવાની હશે ત્યારે શું ચિન્હ થશે? ^૮ ને તેણે કહ્યું કે, કોઈ તમને નાં ભુલાવે માટે સાવધાન રહો; કેમકે મારે નામે ઘણા આવીને કહેશે કે, તે હું છું, ને, સમય પાસે આવ્યો છે; તમે તો તેઓની પછવાડે જશો મા. ^૯ અને જ્યારે તમે લડાઈઓ તથા હુલ્લડોના સમાચાર સાંભળશો ત્યારે ગભરાશો મા, કેમકે આ બધું પ્રથમ થવું જોઈએ; પણ એટલેથી અંત નથી. ^{૧૦} ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, પ્રજા પ્રજા વિરુદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્ય વિરુદ્ધ ઉઠશે; ^{૧૧} આને મોટા ધરતીકંપો [થશે], તથા ઠામેઠામ દુકાળો તથા મરકીઓ થશે; ને આકાશમાંથી ભયંકર ઉત્પાત તથા મોટાં ચિન્હો થશે. ^{૧૨} પણ એ સર્વ થયા પહેલાં મારા નામને લીધે તેઓ તમારા પર હાથ નાખશે, ને તમને સતાવીને સભાસ્થાનો તથા બંદીખાનાના અધિકારીઓને હુલાવે કરશે, ને રાજાઓ તથા હુક્રેમોની આગળ લઇ જશે. ^{૧૩} એ તમારે સારુ સાક્ષીરૂપ થઇ પડશે. ^{૧૪} માટે તમે પોતાના મનમાં નિશ્ચય કરો કે પ્રત્યુત્તર કેવી રીતે દેવો તે વિષે આગળથી ચિંતા ન કરવી. ^{૧૫} કેમકે હું તમને એવું મુખ તથા એવી બુદ્ધિ આપીશ, કે તમારો કોઈ પણ વિરોધી પ્રત્યુત્તર આપી અથવા સામો થઇ નહિ શકશે. ^{૧૬} પણ માબાપથી તથા ભાઇઓથી તથા સંગાથી તથા મિત્રોથી પણ તમે પરસ્વાધીન કરશો; ને તમારામાંના ક્રેટલાએકને તેઓ મારી નંખાવશે. ^{૧૭} અને મારા નામને લીધે સઘળા તમારો દ્રેષ કરશે. ^{૧૮} પણ તમારા માથાનો એમ નિમાળો પણ નાશ પામશે નહિ. ^{૧૯} તમારી ધીરજથી તમારા જીવને તમે બચાવશો. ^{૨૦} પણ જ્યારે યરુશાલેમ ફોજોથી ઘેરાયેલું જશે ત્યારે જાણજાણે કે તેનો ઉજ્જડ થવાનો [સમય] પાસે આવ્યો છે. ^{૨૧} ત્યારે જેઓ યહુદાહમાં હોય તેઓએ પહાડોમાં નાસી જવું; ને જેઓ તેની મધ્યે હોય તેઓએ બહાર નીકળી જવું; ને જો સીમમાં હોય તેઓએ [શહેર]માં આવવું નહિ. ^{૨૨} કેમકે એ વેર વાળવાના દિવસો છે, એ માટે કે જે જે લખ્યું છે, તે બધું પુરું થાય. ^{૨૩} તે દિવસોમાં જેઓ

ગર્ભવતી હશે તથા જેઓ ઘવડાવતી હશે તેઓને અફસોસ છે! કેમકે દેશ પર મોટો વિપત્તિ, ને આ લોક પર ક્રોધ આવી પડશે. ^{૨૪} અને તેઓ તારવારની ધારથી માર્યા જશે, ને ગુલામ થઈને બધા દેશોમાં લઇ જવાશે; ને વિદેશીઓના સમયો પુરા થશે, ત્યાં લગી યરુશાલેમ વિદેશીઓથી યુદ્ધી નંબાશે. ^{૨૫} અને સુરજ તથા ચંદ્ર તથા તારાઓમાં ચિન્હો થશે; ને પૃથ્વી ઉપર દેશજાતિઓ, સમુદ્ર તથા ચંદ્ર તથા મોઝાઓની ગર્જનાથી અકળાઈને, ગભરાશે; ^{૨૬} પૃથ્વી ઉપર જે આવી પડવાનું છે તેની બીકથી તથા તેની વક્રીથી માણસો નિર્ગત થશે; કેમકે આકાશમાંનાં પરાક્રમો હલાવાશે. ^{૨૭} અને ત્યારે તેઓ માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મહા મહિમા સહિત વાદળમાં આવતો જોશે. ^{૨૮} પણ આ વાતો થવા લાગે ત્યારે તમે નજર ઉઠાવીને તમારાં માથા ઉંચા કરો, કેમકે તમારો ઉદ્ધાર પાસે આવ્યો છે. ^{૨૯} અને તેણે તેઓને દરખાંત કલ્પ્યું કે, અંજીરી તથા સર્વ ઝાડોને જુઓ. ^{૩૦} હવે તેઓ જ્યારે ફુટવા માંડે છે ત્યારે તમે તે જોઈને પોતાની મેળે જાણો છો કે ઉનોળો પાસે છે. ^{૩૧} તેમજ તમે પણ આ સઘળા થતાં જુઓ, તારે જાણજો કે દેવનું રાજ્ય પાસે છે. ^{૩૨} હું તમને અચિત કહું યુ કે, સઘળાં પુરા થશે ત્યાં લગી આ પેઠી ટળી જશે નહિ. ^{૩૩} આકાશ તથા પૃથ્વી જતી રહેશે, પણ મારી વાતો જતી નહિ રહેશે. ^{૩૪} પણ તમે પોતા વિષે સાવધાન રહો, રખે કદાપિ અતિશય ખાધાથી કે પીધાથી તથા સંસારી ચિંતાથી તમારાં મન જડ થાય, ને તે દિવસ તમારા પર ફંદાની પેઠે ઓચિંતો આવી પડશે. ^{૩૫} કેમકે તે દિવસ આખી પૃથ્વી ઉપરના સર્વ વસનારા પર એમજ આવી પડશે. ^{૩૬} પણ હર વખત જાગતા રહો, ને વિનંતી કરો કે, આ બધું જે થવાનું છે, તેમાંથી બચી જવાને તથા માણસના દીકરાની આગળ ઉભા રહેવાને તમે પ્રબળ થાઓ. ^{૩૭} અને રોજ તે મંદિરમાં દહાડે બોધ કરતો હતો, ને રાત્રે નીકળીને જૈતુન નામે પહાડ પર રહેતો હતો. ^{૩૮} અને બધા લોક તેનું સાંભળવા સારુ પરોઢિયે તેની પાસે મંદિરમાં આવતા હતા.

૨૨ ^૧ હવે બેબીલર રોટલીનું પર્વ જે પાસ્યા કહેવાય છે, તે પાસે આવ્યું. ^૨ અને તેને શી રીતે મારી નાખવો, તેની તજવીજ મુખ્ય યાજકો તથા શાસ્ત્રીઓ કરતા હતા; કેમકે તેઓ લોકથી બીતા હતા. ^૩ અને યહુદા જે ઇસકારીઓત કહેવાતો હતો, જે બારમાંનો એક હતો, તેમાં શેતાન પેઠો. ^૪ અને તેણે જઈને મુખ્ય યાજકો તથા સરદારોના હાથમાં તેણે શી રીતે સ્વાધીન કરવો, તે સંબંધી તેઓની સાથે મસલત કીધી. ^૫ અને તેઓ યુજ થયા, ને તેને પૈસા આપવાનું વચન આપ્યું; ^૬ ને તેણે કબૂલ કીધું, ને લોકો હાજર ન હોય ત્યારે તેને તેઓના હાથમાં સ્વાધીન કરવાનો લાગ શોદયો. ^૭ અને બેબીલર રોટલીનો દિવસ આવ્યો કે જેમાં પાસ્યા યજ્ઞ કરવો જોઈએ. ^૮ અને તેણે પીતરને તથા યોહાનને એમ કહીને મોકલ્યા કે, જઈને આપણે સારું પાસ્યા સિદ્ધ કરો કે આપણે ખાઈએ. ^૯ ને તેઓએ તેણે કલ્પ્યું કે, અમે કયાં સિદ્ધ કરીએ એ વિષે તારી શી ઈરછા છે? ^{૧૦} ને તેણે તેઓને કલ્પ્યું કે, જુઓ, તમને શહેરમાં પેસતાં પાણીની ગાગર લઈને એક પુરુષ સામો મળશે, તે જે ઘરમાં જાય ત્યાં તેની પાછળ જજો. ^{૧૧} અને ઘરનાં ઘણીને કહેજો કે, ઉપદેશક તને કહે છે કે, જ્યાં મારા શિષ્યોની સાથે હું પાસ્યા ખાઉ તે ઉતારાની ઓરડી કયાં છે? ^{૧૨} ને તે તમને સરસામાન સહિતની એક મોટી મેડી દેખાડશે, ત્યાં તૈયાર કરો. ^{૧૩} અને તેઓ ગયા ને જેમ તેણે તેઓને કલ્પ્યું હતું તેમ તેઓને મળ્યું, ને તેઓએ પાસ્યા તૈયાર કીધું. ^{૧૪} અને વખત થયો ત્યારે તે બેઠો, તથા બાર પૂરેરીતો તેની સાથે બેઠા. ^{૧૫} અને તેણે તેઓને કલ્પ્યું કે, [મરણ] સલ્યા પહેલાં આ પાસ્યા તમારી સાથે આવ્યાની મારી ઘણી ઈરછા હતી. ^{૧૬} કેમકે હું તમને કહું છું કે, દેવના રાજ્યમાં તે પુરું થાય ત્યાં લગી હું તે ફરી ખાઈશ નહિ. ^{૧૭} અને તેણે વાટકો લઈને સ્તુતિ કરીને કલ્પ્યું કે, આ લો, ન માહોમાંહે વહુંયો. ^{૧૮} કેમકે હું તમને કહું છું કે, દેવનું રાજ્ય આવે ત્યાં લગી હું હવેથી દરાક્ષનો રસ પીનાર નથી. ^{૧૯} અને તેણે રોટલી કીને સ્તુતિ કરીને ભાંગી, ને તેઓને આપીને કલ્પ્યું કે, આ મારું શરીર છે જે તમારે સારુ આપવામાં આવે છે, મારી યાદગારીમાં આ કરો. ^{૨૦} અને તે પ્રમાણે વાળું કયાં પછી તેણે વાટકો લઈને કલ્પ્યું કે, આ વાટકો તમારે સારુ વહેવડાવેલા મારા લોહીમાંનો નવો કરાર છે. ^{૨૧} પણ જુઓ, જે મને પરસ્વાધીન કરે છે તેનો હાથ મારી સાથે મેજ પર છે. ^{૨૨} માણસનો દીકરો ઠરાવ્યા પ્રમાણે જાય છે ખરો, પણ જે માણસથી તે પરસ્વાધીન કરાય છે તેને અફસોસ છે! ^{૨૩} અને તેઓ માહોમાંહે પુછપરછ કરવા લાગ્યા, કે આપણામાંનો કોણ આ કામ કરવાનો હશે? ^{૨૪} ને આપણામાં કોણ મોટા ગણાય છે તે સંબંધી પણ તેઓમાં વાદવિવાદ શરુ થયો. ^{૨૫} અને તેણે તેઓને કલ્પ્યું કે, વિદેશીઓના રજાઓ તેમના પર ઘણીપણું કરે છે; ને જેઓ તેમના પર અધિકાર કરે છે તેઓ પરોપકારી કહેવાય છે. ^{૨૬} પણ તમે એવા ન થાઓ; પણ તમારામાં જે મોટો તે નાના જેવો થવું, ને જે આગેવાન તેણે સેવા કરનારના

જેવા થવું. ૨૭ કેમકે આ બેમાં કયો મોટો છે, જમવા બેસનાર કે સેવા કરનાર? શું જમવા બેસનાર [મોટો] નથી? પણ હું તમારામાં સેવા કરનારના જેવો છું. ૨૮ પણ મારાં પરીક્ષણોમાં મારી સાથે રહેનાર તે તમે છો. ૨૯ અને જેમ મારા બાપે મને [રાજ્યા] ઠરાવી આપ્યું, તેમ હું તમને રાજ્ય ઠરાવી આપું છું; ૩૦ કે તમે મારા રાજ્યમાં મારી મેજ પર બાઓ અને પીઓ; અને તમે ઇસ્રાએલનાં બાર કુળોનો ન્યાય ઠરાવતાં રાજ્યાસન પર બેસશો. ૩૧ સીમોન, સીમોન, જો, શેતાને તને ઘઉંની પેઠે યાગવા સારું તને [કબજે લેવા] માગ્યો. ૩૨ પણ મેં તારે સારું વિનતી કીધી કે, તારો વિશ્વાસ ખૂટે નહિ; ને તું તારા કુર્યા પછી તારા ભાઈઓને સ્થિર કરજો. ૩૩ અને તેણે તેણે કહ્યું કે, પ્રભુ, હું તારી સાથે બંદીબાનામાં જોવા તથા મારવા પણ તૈયાર છું. ૩૪ અને તેણે કહ્યું કે, પીતર, હું તને કહું છું કે, સાજ મરઘો બોલ્યા અગાઉ, હું તને ઓળખતો નથી, એમ [કહીને] તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે. ૩૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જ્યારે થેલી તથા જોણું તથા જોડા વિના મેં તમને મોકલ્યા ત્યારે તમને કશાની યોટ પડી? ને તેઓએ કહ્યું કે, કશાની નહિ. ૩૬ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, પણ હમણાં જોની પાસે થેલી હોય તે રાખે, ને જોણું પણ રાખે, ને જોની પાસે તરવાર નહિ હોય તે પોતાનું લુગડું વેચીને [તરવાર] રાખે. ૩૭ કેમકે હું તમને કહું છું કે, તે અપરાધીઓની સાથે ગણાયો, એ જે લખેલું તે મારામાં હજી પુરું થવું જોઈએ; કારણ કે મારા સંબંધીની વાતો પુરી થાય છે. ૩૮ અને તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ, જો આ બે તરવાર રહી; ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, એ બસ છે. ૩૯ અને તે બહાર નીકળીને પોતાની રીત પ્રમાણે જૈતુન પહાડ પર ગયો; ને શિષ્યો પણ તેની પાછળ ગયા. ૪૦ અને તે તે ઠેકાણે આવ્યો, ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો. ૪૧ અને આસરે પથ્થર ફેંકાય તેટલે છેટે તે તેઓથી ગયો, ને ઘૂંટણ ટેકવીને તેણે પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે, ૪૨ હું બાપ, જો તારી ઈચ્છા હોય, તો આ વાટકો મારાથી દૂર કર, તો પણ મારી ઈચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઈચ્છા પ્રમાણે થાઓ. ૪૩ અને તેણે બળ આપતો આકાશથી એક દૂત તેણે દેખાવ્યો. ૪૪ અને તેણે કહ્યું, તારા ઈચ્છાને વિશેષ આગ્રહથી પ્રાર્થના કરી, ને તેનો પરસેવો ભોંય પર પડતાં લોહીનાં ટીપાં જેવો થયો. ૪૫ અને પ્રાર્થના કરી ઉઠીને તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવ્યો, ત્યારે તેઓને શોકને લીધે ઉઘેલા દીઠા, ૪૬ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કેમ ઉઘો છો? ઉઠીને પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો. ૪૭ અને તે હજી બોલતો હતો એટલામાં, જુઓ, ઘણા લોક આવ્યા, અને યહુદા કરીને બારમાંનો એક તેઓની આગળ ચાલતો હતો; ને તે ઈસુને યુંબન કરવા સારું તેની પાસે આવ્યો. ૪૮ પણ ઈસુ તેને કહ્યું, શું તું માણસના દીકરાને યુંબન કરીને પરસ્વાધીન કરે છે? ૪૯ ને જોઓ તેની આસપાસ હતા તેઓએ શું થવાનું છે તે જોઈને તેણે કહ્યું, પ્રભુ, એમ તરવારથી મારીએ શું? ૫૦ ને તેઓમાંનો એકે મુખ્ય યાજ્ઞકના ચાકરને ઝટકો માર્યો, ને તેનો જમણો કાન કાપી નાખ્યો. ૫૧ પણ ઈસુએ ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, આટલું થવા દો. અને તેણે તેના કાનને અડકીને તેને સારો કીધો. ૫૨ અને જે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા મંદિરના સરદારો તથા વડીલો તેની સામે આવ્યા હતા, તેઓને ઈસુએ કહ્યું, જેમ લુટારાની સામે આવતા હો તેમ તરવારો તથા સોટા લઈને આવ્યા છો શું? ૫૩ હું રોજ તમારી સાથે મંદિરમાં હતો, ત્યારે તમે મારા પર હાથ નહોતા નાખ્યા; પણ આ તમારી ઘડી તથા અંધકારનું સામર્થ્ય છે. ૫૪ અને તેઓ તેણે પકડીને લઇ ગયા, ને મુખ્ય યાજ્ઞકના ઘરમાં તેણે લાવ્યા. પણ પીતર છેટે રહીને તેની પાછળ પાછળ ચાલતો હતો. ૫૫ અને ચોકની વચમાં અગ્નિ સળગાવીને તેઓ એકઠા બેઠા ત્યારે પીતર તેઓની વચમાં બેઠો. ૫૬ અને એક છોકરીએ તેને [અગ્નિના] પ્રકાશમાં બેઠેલો દેખીને તેની તરફ એકી નજરે જોઈ રહીને કહ્યું કે, આ માણસ પણ તેની સાથે હતો. ૫૭ પણ તેણે ઇનકાર કરીને કહ્યું કે, બાઈ, હું તેને ઓળખતો નથી. ૫૮ અને થોડી વાર પછી બીજાએ તેણે જોઈને કહ્યું કે, તું પણ તેઓમાંનો છે. પણ પીતરે કહ્યું, અરે, બાઈ, હું [એમાંનો] નથી. ૫૯ અને આસરે એક કલાક પછી બીજાએ આતરીથી કહ્યું કે, અરેઅર આ માણસ પણ તેની સાથે હતો, કેમકે તે ગાલીલનો છે. ૬૦ પણ પીતરે કહ્યું, અરે બાઈ, તું શું કહે છે તે હું જાણતો નથી. અને તરત, તે બોલતો હતો એટલામાં મરઘો બોલ્યો. ૬૧ અને પ્રભુએ ફરીને પીતરની સામું જોયું. અને પીતરને પ્રભુનું વચન યાદ આવ્યું કે તેણે તેને કહ્યું હતું કે, આજ મરઘો બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે. ૬૨ અને તે બહાર જઈને ઘણોજ રડ્યો. ૬૩ અને જે માણસોના હવાલામાં ઈસુ હતો તેઓએ તેના ઠહા કરીને તેણે માર માર્યો. ૬૪ અને તેઓએ તેની આંખોએ પાટો બાંધીને તેને પુછ્યું કે કહી બતાવ, તને કોણ માર્યો? ૬૫ અને તેઓએ તેની નિંદા કરીને તેની વિરુદ્ધ બીજું ઘણું કહ્યું. ૬૬ અને દહાડો ઉગાંજ લોકના વડીલોની સભા, મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ સુદ્ધાં ભેગી થઇ; ને તેને પોતાની ન્યાયસભામાં લઇ

જઈને તેઓએ કહ્યું કે, ^{૬૭} જો તું બિરસ્ત હોય, તો અમને કહે. પણ તેણે તેઓને કહ્યું કે, જો હું તમને કહું, તો તમે વિશ્વાસ કરશો નહિ; ^{૬૮} ને જો હું પુછીશ તો તમે મને ઉત્તર નહિ આપશો. ^{૬૯} પણ હવે પછી માણસનો દીકરો દેવના પરાક્રમને જમણે હાથે બિરાજશે. ^{૭૦} ને બધાએ કહ્યું, તો શું, તું દેવનો દીકરો છે? ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કહો છો કે હું તે છું. ^{૭૧} અને તેઓએ કહ્યું કે, હવે આપણને પુરાવાની શી અગત્ય છે? કેમકે આપણે પોતે તેના મઠોથીજ સાંભળ્યું છે.

૨૩ ^૧ અને તેઓનો આખો સમુદાય ઉઠીને તેને પીલાતની પાસે લઇ ગયો. ^૨ અને તેઓ તેના પર એવો તહોમત મુકવા લાગ્યા કે, અને એવું માલમ પડ્યું છે કે આ માણસ અમારા લોકોને ભુલાવે છે, અને કાઈસારને યંડણી આપવાની મના કરે છે, ને કહે છે કે, હું પોતે બિરસ્ત રાજા છું. ^૩ અને પીલાતે તેણે પુછ્યું, શું તું યહુદીઓનો રાજા છે? ને તેણે તેને ઉત્તર આપતા કહ્યું, તું કહે છે. ^૪ અને પીલાતે મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા લોકોને કહ્યું, આ માણસમાં મને કંઈ અપરાધ જણાતો નથી. ^૫ પણ તેઓએ વિશેષ આગ્રહથી કહ્યું કે, ગાલીલથી માંડીને અહીં લગી આખા યહુદાહમાં તે બોધ કરીને લોકને ઉચ્કેરે છે. ^૬ પણ પીલાતે તે સાંભળ્યું ત્યારે તેણે પુછ્યું કે, શું, આ માણસ ગાલીલનો છે? ^૭ અને તે હેરોદના તાબાનો છે એમ તેણે જાણ્યું, ત્યારે તેને હેરોદની પાસે મોકલ્યો; [હેરોદ] પોતે પણ તે દિવસોમાં યરુશાલેમમાં હતો. ^૮ હવે હેરોદ ઈસુને જોઇને ઘણો હરખાયો; કેમકે તેના સંબંધી તેણે સાંભળ્યું હતું, માટે ઘણા દહાડાથી તે તેને જોવા ઈચ્છતો હતો; ને મારા દેખતાં તે કંઈ ચમત્કાર કરશે એવી આશા તે રાખતો હતો. ^૯ અને તેણે તેને ઘણી ઘણી વાતો પુછી, પણ તેણે તેને કંઈ ઉત્તર આપ્યો નહિ. ^{૧૦} અને મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ તેના ઉપર જુસ્સાથી તહોમત મુકતા ઉભા હતા. ^{૧૧} અને હેરોદે પોતાના સિપાઈઓ સહિત તેનો તુરછકાર કરીને તથા ઠણૂ કરીને બપુકાદાર વસ્ત્ર તેને પહેરાવીને પીલાતની પાસે તેણે પાછો મોકલ્યો. ^{૧૨} અને તેજ દહાડે પીલાત તથા હેરોદ એક બીજાના મિત્ર થયા; આગળ તો તેઓ એક બીજા પર વેર રાખતા હતા. ^{૧૩} ને પીલાતે મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા અધિકારીઓને તથા લોકને એકઠા બોલાવીને ^{૧૪} તેઓને કહ્યું કે, આ માણસ લોકને ભુલાવે છે, એવું કહીને તમે તેને મારી પાસે લાવ્યા છો; પણ, જુઓ, મેં તમારી આગળ તેની તપાસ કર્યાં છતાં, જે વાતોનું તમે તેના પર તહોમત મુકો છો તે સંબંધી કંઈ અપરાધ આ માણસમાં મને જણાયો નહીં; ^{૧૫} ને તેમજ હેરોદને પણ નહિ; કેમકે તેણે તેને અમારી પાસે પાછો મોકલ્યો; ને જુઓ, મરણદંડને યોગ્ય તેણે કંઈ કર્યું નથી. ^{૧૬} માટે હું તેણે કંઈ શિક્ષા કરીને છોડી દઈશ. ^{૧૭} [[હવે તે પર્વે તેને તેઓને સારુ કોઈએકને છોડી દેવો પડતો હતો]] ^{૧૮} પણ તેઓએ સામટો મોટો ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, એને લઇ જા, ને બારાબાસને અમારે વાસ્તે છોડી દે. ^{૧૯} એ તો શહેરમાં કંઈ દંગો તથા હુત્યા કરવાને લીધે બંદીખાનામાં નંખાયો હતો. ^{૨૦} ત્યારે ઈસુને છોડવાની ઈચ્છા રાખીને પીલાત ફરીથી તેઓની સાથે બોલ્યો. ^{૨૧} પણ તેઓએ પોકારીને કહ્યું કે, એને વધસ્તંભે જડાવ, વધસ્તંભે જડાવ. ^{૨૨} અને તેણે તરીજી વાર તેઓને કહ્યું કે, શા વાસ્તે? તેણે શું બુંડું કર્યું છે? તેનામાં મરણદંડ યોગ્ય મને કંઈ જણાયું નથી; માટે હું તેણે કંઈ શિક્ષા કરીને છોડી દઈશ. ^{૨૩} પણ તેઓએ મોટે ઘાંટે હુઠ્ઠથી માગ્યું કે તેને વધસ્તંભે જડાવ. અને તેઓના ઘાંટા આખર ફાવ્યા. ^{૨૪} અને પીલાતે હુકમ કીધો કે તેઓના માગ્યા પ્રમાણે કરવામાં આવે. ^{૨૫} અને દંગો તથા ખૂન કરવાને લીધે જે માણસ બંદીખાનામાં નંખાયો હતો, અને જેને તેઓએ માગ્યો હતો, તેને તેણે છોડી દીધો, પણ ઈસુને તેઓની ઈચ્છાને સ્વાધીન કીધો. ^{૨૬} અને તેઓ તેણે લઇ જતા હતા ત્યારે સીમોન કરીને કુરેનેનો એક માણસ જે સીમમાંથી આવતો હતો તેને તેઓએ પકડ્યો, ને તેની યાંધે વધસ્તંભ યદાવ્યો, કે તે ઉચકીને તે ઈસુની પાછળ ચાલે. ^{૨૭} અને લોકો તેમ રડનારી તથા વિલાપ કરનારી બાચડીઓ સંખ્યાબંધ તેની પાછળ ચાલતાં હતાં ^{૨૮} પણ ઈસુએ તેઓની તરફ ફરીને કહ્યું કે, યરુશાલેમની દીકરીઓ, મારે લીધે રડો મા, પણ પોતાને લીધે તથા પોતાનાં છોકરાંને લીધે રડો. ^{૨૯} કેમકે જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જેમાં તેઓ કહેશે કે, જેઓ વાંઝણી છે તથા જેઓને પેટે કદી સંતાન થયું નથી, ને જેઓએ કદી ધવાડ્યું નથી, તેઓને ધન્ય છે. ^{૩૦} ત્યારે તેઓ પહાડોને કહેવા માંડશે કે, અમારા પર પડો; ને ટોકરાઓને કે, અમને ઢાંકી નાખો. ^{૩૧} કેમકે જો તેઓ લીલા ઝાડને આમ કરે છે તો સૂકાને શું કરવામાં આવશે? ^{૩૨} અને બીજા બે માણસ, જે ગુનહેગાર હતા, તેઓને મારી નાખવા સારુ તેની સાથે લઇ જતા હતા. ^{૩૩} અને ઓપરી નામની જગ્યાએ આવ્યા, ત્યારે તેઓએ ત્યાં તેને તથા ગુનહેગારોમાંના એકને જમણી તરફ, ને બીજાને ડાબી તરફ, વધસ્તંભે જડાવ્યા. ^{૩૪} અને ઈસુએ કહ્યું, હે બાપ, તેઓને માફ કર, કેમકે જે તેઓ કરે છે તે તો જાણતા નથી. અને તેનાં લૂગડાં પોતામાં વહેલીએ તેઓએ યિઠ્ઠીઓ નાખી.

૩૫ અને લોક જોતા ઉભા હતા. અને અધિકારીઓ પણ તેનો તુરંદુર કરીને કહુતા હતા કે, તેણે બીજાઓને બચાવ્યા; જો એ દેવનો બિરસ્ત, [એટલે] તેનો પસંદ કરેલો હોય તો તે પોતાને બચાવે. ૩૬ અને સિપાઈઓએ પણ તેના ઠગા કર્યાં, ને પાસે આવીને સીરકો આપવા લાગ્યા, ૩૭ ને કહ્યું કે, જો તું યહુદીઓનો રાજા છે તો પોતાને બચાવ. ૩૮ અને તેના ઉપર એવો લેખ પણ લખેલો હતો કે, આ યહુદીઓનો રાજા છે. ૩૯ અને તેની સાથે ટાંગેલ ગુન્હેગારોમાંના એકે તેની નિંદા કરીને કહ્યું કે, શું તું બિરસ્ત નથી? તું પોતાને તથા અમને બચાવ. ૪૦ પણ બીજાએ ઉત્તર આપતાં તેને ધમકાવીને કહ્યું કે, તું તેજ શિક્ષા ભોગવે છે તે છતાં શું તું દેવથી પણ બીતો નથી? ૪૧ અને આપણે તો વાજબી રીતે [ભોગવીએ છીએ], કેમકે આપણા કામનું યોગ્ય કૃપા પામીએ છીએ; પણ એણે કંઈ બોલ્યું નથી. ૪૨ અને તેણે કહ્યું કે, હે ઇસુ, તું તારા રાજ્યમાં આવે ત્યારે તું મને સંભારજે. ૪૩ અને તેણે તેને કહ્યું કે, હું તને યશિત કહું છું કે, આજ તું મારી સાથે પારદેશમાં હોઈશ. ૪૪ અને હમણાં લગભગ બપોર થયા હતા, ને ત્રીજા પહોર લગી સુરજાનું તેજા ઘેરાઈ જવાથી આખા દેશમાં અંધકાર વ્યાપી રહ્યો. ૪૫ વળી મંદિરનો પડો વચમાંથી ફાટી ગયો. ૪૬ અને ઇસુએ મોટી બૂમ પાડી, ને કહ્યું કે, ઓ બાપ, હું મારો આત્મા તારા હાથમાં સોંપું છું; ને તેણે એમ કહીને પરાણ છોડ્યો. ૪૭ અને જે થયેલું હતું તે જોઈને સુબેદારે દેવની સ્તુતિ કરીને કહ્યું કે, ઝરેઝર આ તો ન્યાયી માણસ હતો. ૪૮ અને જે લોક એ જોવા સારું એકઠા થયા હતા તેઓ સઘળા, જે થયેલું હતું તે જોઈને, પોતાની છાતી કુટતા પાછા ગયા. ૪૯ અને તેના સઘળા ઓળખીતાઓ તથા જે બાચડીઓ ગાલીલમાંથી તેની પાછળ પાછળ આવી હતી, તેઓ દૂર ઉભાં રહીને આ જોતા હતાં. ૫૦ અને, જુઓ, યુસુફ નામે એક ન્યાયસભાસદ, જે સારો તથા ન્યાયી માણસ હતો, ૫૧ તે યહુદીઓના એક શહેર આરીમથાઈનો હતો, તેણે તેઓના મનસુબા તથા કામમાં સમ્મતિ આપી નહોતી. અને તે પણ દેવના રાજ્યની રાહ જોતો હતો. ૫૨ તેણે પીલાતની પાસે જઈને ઈસુનું શબ માગ્યું. ૫૩ અને તેણે તેને ઉતારીને સણને લુગડે વિટાળ્યું, ને તેને ઝડકમાં બોદેલી કબરમાં મુક્યું, જ્યાં કદી કોઈને મુક્યો નહોતો. ૫૪ અને સિદ્ધિકરણો દિવસ હતો, ને વિશ્વરામવાર નજદીક આવ્યો હતો. ૫૫ અને જે બાચડીઓ તેની સાથે ગાલીલમાંથી આવી હતી, તેઓએ પણ પાછળ પાછળ જઈને કબર જોઈ, અને તેનું શબ શી રીતે મુકાયું હતું તે જોયું. ૫૬ અને તેઓએ પાછા આવીને સુગંધિ તથા અત્તર સિદ્ધ કર્યાં અને આજ્ઞા પરમાણે વિશ્વરામવારે તેઓએ વિશ્વરામ લીધો.

૨૪ ૧ પણ અઠવાડિયાને પહેલે દહાડે પરભાતે, જે સુગંધિઓ તેઓએ સિદ્ધ કરી હતી, તે લઈને તેઓ કબરે આવી. ૨ અને તેઓએ કબર પરથી પથ્થર ગબડાવી દીધેલો દીઠો. ૩ અને તેઓ માંહે પેઠી, પણ પરબુ ઈસુનું શબ તેઓએ દીઠું નહિ. ૪ અને એમ થયું કે, એ સંબંધી તેઓ ગુંચવણમાં પડી હતી, ત્યારે, જુઓ, યજ્ઞકર્તા લુગડાં પહેરેલા બે પુરુષો તેઓની પાસે ઉભા રહ્યા. ૫ અને તેઓએ બીને જમીન સુધી પોતાનાં માથા નમાવ્યાં, ત્યારે તેઓએ તેઓને કહ્યું કે, મુએલાંઓમાં જીવતાને કેમ શોધો છો? ૬ તે અહીં નથી, પણ ઉઠ્યો છે; યાદ કરો કે તે ગાલીલમાં હતો, ૭ ત્યારે તેણે તમને કહ્યું હતું કે, પાપી માણસોના હાથમાં માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય તથા વધસ્તંબે જડાય તથા ત્રીજે દિવસે પાછો ઉઠે એ આવશ્યનું છે. ૮ અને તેની વાતો તેઓને યાદ આવી. ૯ અને કબર આગળથી પાછી આવીને તેઓએ અગિયાર [શિષ્યોને] તથા બીજા સર્વને એ બધી વાતો કહી. ૧૦ જાવે જેઓએ આ વાત પરેરીતોને કહી તે મરિયમ માગદાલેણ તથા યોહાન્ના તથા યાકુબની [મા] મરિયમ તથા તેમની સાથેની બીજી બાઈઓ હતી. ૧૧ અને એ વાતો તેઓને પોકળ લાગી, ન તેઓએ તેનું માન્યું નહિ. ૧૨ પણ પીતર ઉઠીને કબરે દોડી ગયો; ને નીચા વળીને માંહે જોયું તો તેણે લુગડાં એકલા પડેલા દીઠાં; ને જે થયું હતું તે સંબંધી પોતાના મનમાં તે અચરત થતો પોતાને ઘેર ગયો. ૧૩ અને, જુઓ, તેજ દહાડે તેઓમાં બે, એમ્માસ નામનું એક ગામ યરુશાલેમથી ચારેક ગાઉ આઠું છે, ત્યાં જતા હતા. ૧૪ અને આ બધી બનેલી બિનાઓ વિષે તેઓ એક બીજાની સાથે વાત કરતા હતા. ૧૫ અને એમ થયું કે તેઓ એક બીજાની સાથે વાત કરતા તથા માહોમાંહે સવાલ પુછતા હતા, ત્યારે ઇસુ પોતે તેઓની પાસે આવીને તેઓની સાથે ચાલ્યો. ૧૬ પણ તેઓની આંખો બંધાઈ હતી કે તેઓ તેણે ઓળખે નહિ. ૧૭ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે ચાલતાં ચાલતાં એક બીજાની સાથે શું વાત કરો છો? ને તેઓ ઉદાસ થઈને ઉભા રહ્યા. ૧૮ અને કલીઓપાસ નામે એકે ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે, શું, યરુશાલેમમાં રહેનારાઓમાંનો એકલો તુંજ આ દિવસોમાં બનેલી બિનાઓ આથી જાણતો? ૧૯ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, કંઈ બિનાઓ? ને તેઓએ તેણે કહ્યું કે, ઇસુ નાઝારી, જે દેવની આગળ તથા

સઘળા લોકની આગળ કામમાં તથા વચનમાં પરાક્રમી ભવિષ્યવાદી હતો, તે સંબંધીની બિનાઓ; ૨૦ વળી કેવી રીતે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા અમારા અધિકારીઓએ તેને મરણદંડ ભોગવવા સારુ પરસ્વાધીન કર્યો, ને તેને વધસ્તંભે જડાવ્યો. ૨૧ પણ અમે આશા રાખતા હતા કે, જે ઇસુસાએલને ઉદ્ધાર આપવાનો હતો તે એ છે; વળી એ સર્વ ઉપરાંત આ બનાવ બન્યાને આજ તરીકે દહાડો થયો. ૨૨ વળી અમારામાંની કેટલીએક બાણીઓ જેઓ કબર આગળ વહેલી ગઈ હતી, તેઓએ અમને આશ્ચર્ય પમાડ્યું, ૨૩ એટલે તેઓએ તેનું શબ દીઠો નહિ, ત્યારે તેઓએ આવીને કહ્યું કે, અમને દૂતોનું દર્શન પણ થયું હતું, કે જેઓએ કહ્યું કે તે જીવતો છે. ૨૪ અને આમારી સાથેના કેટલાએક કબર આગળ ગયા, ને જેમ બાણીઓએ કહ્યું હતું તેમજ તેઓને માલમ પડ્યું; પણ તેને તેઓએ જોયો નહિ. ૨૫ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, ઓ અણસમજુઓ, તથા જે ભવિષ્યવાદીઓએ કહ્યું છે, તે સર્વ પર વિસ્વાસ કરવામાં મંદબુદ્ધિના; ૨૬ શું ખરીસ્તે એ બધું સહેવું ને પોતાના મહિમામાં પેસવું જોઈતું નહોતું? ૨૭ ને મુસાથી તથા સઘળા ભવિષ્યવાદીઓથી માંડીને તેણે બધા ધર્મલોકોમાંથી પોતાના સંબંધીની વાતોનો ખુલાસો કરી બતાવ્યો. ૨૮ અને જે ગામ તેઓ જતા હતા તેની નજીક તેઓ પહોંચ્યા, ત્યારે તેણે જાને કે આગળ જવાનું કર્યું. ૨૯ અને તેઓએ તેને આગ્રહ કરીને કહ્યું કે, અમારી સાથે રહે; કેમકે સાંજ થવા આવી છે ને દહાડો નમી ગયો છે. અને તેઓની સાથે રહેવા સારુ તે માંહે ગયો. ૩૦ અને એમ થયું કે, તે તેઓની સાથે જમવા બેઠો, ત્યારે તેણે રોટલી લઈને સ્તુતિ કરીને ભાંગી, ને તેઓને આપી. ૩૧ અને તેઓની આંખો ઉઘડી, ને તેઓએ તેણે ઓળખ્યો; ને તેઓની દ્રષ્ટિમાંથી લોપ થઇ ગયો. ૩૨ અને તેઓ એક બીજાને કહ્યું કે, જ્યારે તે માર્ગે આપણી સાથે વાત કરતો હતો, ને ધર્મલોકોનો ખુલાસો આપણને કરી બતાવતો હતો, ત્યારે આપણા મન આપણામાં ઉલ્લાસી નહોતાં થતાં શું? ૩૩ અને તેજ ઘડી તેઓ ઉઠીને યરુશાલેમ ભણી પાછા વાળ્યા, ને અગિયાર [શિષ્યો]ને તથા તેઓની સાથેનાઓને એકઠા થએલા દીઠા, ૩૪ જે જેઓ કહેતા હતા કે, પ્રભુ ખરેખર ઉઠ્યો છે, ને સીમોનને દેખાયો છે. ૩૫ ત્યારે તેઓએ માર્ગમાં બનેલી બિના તથા રોટલી ભાંગતાં તે તેઓથી કેવી રીતે ઓળખાયો હતો તે કહી બતાવ્યું. ૩૬ અને તેઓ એ વાતો કહેતા હતા, ત્યારે [ઇસુ] પોતે તેઓની વચમાં ઉભો રહીને તેઓને કહે છે કે, તમને શાંતિ થાઓ. ૩૭ પણ તેઓએ ગભરાઈને તથા ભયભીત થઈને એમ ધાર્યું કે, અમારા જોવામાં કોઈ આત્મા આવે છે. ૩૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે કેમ ગભરાઓ છો, ને તમારાં મનમાં તર્કવિતર્ક કેમ થાય છે? ૩૯ મારા હાથ તથા મારા પગ જુઓ, કે એ હું પોતે છું; મને હાથ અડકાડીને જુઓ; કેમકે જેમ તમે જુઓ છે કે મને માંસ તથા હાડકાં છે તેમ આત્માને હોતાં નથી. ૪૦ અને એ કહ્યા પછી તેણે હાથ તથા પગ તેઓને દેખાડ્યા. ૪૧ અને તેઓ હર્ષને લીધે હજી વિશ્વાસ કરતા નહોતા, ને અચરત થતા હતા, ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમારી પાસે અહીં કંઈ ખાવાનું છે? ૪૨ ને તેઓએ તેને શેકેલી માછલીનો કકડો આપ્યો, ૪૩ અને તેણે તે લઈને તેઓની આગળ ખાધો. ૪૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, હું તમારી સાથે હતો, ત્યારે મને એ વાતો તમને કહી હતી કે, જે મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં તથા ભવિષ્યવાદીઓમાં તથા ગીતશાસ્ત્રમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે તે બધું પુરું થવું જોઈએ. ૪૫ ત્યારે ધર્મલોકો સમજવા સારુ તેણે તેઓનાં મન ખોલ્યાં. ૪૬ અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, એમ લખ્યું છે, કે ખરીસ્તે દુઃખ સહન કરવું, ને તરીકે દહાડે મુએલાંઓમાંથી પાછા ઉઠવું જોઈએ; ૪૭ અને યરુશાલેમથી માંડીને સઘળા પ્રજાઓને તેના નામમાં પસ્તાવો તથા પાપનિવારણ પ્રગટ કરાવાં જોઈએ. ૪૮ એ વાતના સાક્ષીઓ તમે છો. ૪૯ અને, જુઓ, હું મારા બાપનું વચન તમારા પર મોકલું છું; પણ તને ઉપરથી પરાક્રમે વેષ્ટિત થાઓ ત્યાં સુધી શહેરમાં રહેજો. ૫૦ અને બેથાનીઆની સામે તે તેઓને બહાર લઇ ગયો; અને તેણે પોતાના હાથ પ્રસારીને તેઓને આશીર્વાદ દીધો. ૫૧ અને એમ થયું કે તે તેઓને આશીર્વાદ દેતો હતો એટલામાં તે તેઓથી છુટો પડ્યો, ને આકાશમાં લઇ જવાયો. ૫૨ અને તેનું ભજન કરીને તેઓ બહુ હરખ કરતા યરુશાલેમમાં પાછા વળ્યા. ૫૩ અને તેઓ નિત્ય મંદિરમાં દેવની સ્તુતિ કરતા રહેતા હતા.

પ્રેરિતોનાં કૃત્યો

અધ્યાય-૧

૧^૧ ઓ થીઓફીલ, ઈસુએ પોતાના પસંદ કીધેલ પ્રેરિતોને પવિત્ર આત્માથી આજ્ઞા આપી, ^૨ ને તે ઉપર લઇ લેવામાં આવ્યો, તે દિવસ સુધી પોતે જે કરવા તથા શીખવવા લાગ્યો, તે સઘળાં વિષે મેં પેહેલું પુસ્તક લખ્યું છે; ^૩ તેણે મરણ સહ્યા પછી તેઓને ઘણા પ્રમાણોથી પોતાને સજીવન દેખાડ્યો, એટલે યાળીસ દિવસ સુધી તે તેઓને દેખાતો ને દેવના રાજ્ય વિશેની વાતો કહેતો રહ્યો; ^૪ અને તેણે તેઓની સાથે એકઠા મળીને તેઓને આજ્ઞા કીધા કે, યરુશાલેમથી જતા ના, પણ બાપનું વચન જે તને મારાથી સાંભળ્યું છે તેની વાટ જોતા રહેજો; ^૫ કેમકે યોહાને પાણીથી બાપ્તિસમાં કીધું ખરું, પણ થોડા દિવસ પછી તમે પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિસમાં પામશો. ^૬ હવે તેઓ એકઠા થયા ત્યારે તેઓએ તેને એમ પૂછ્યું કે, પ્રભુ, તું આ વેળાએ ઇસરાએલનું રાજ્ય ફરી સ્થાપન કરે છે શું? ^૭ ને તેણે તેઓને કહ્યું કે, જે કાળ તથા સમય બાપે પોતાના અખત્યારમાં રાખ્યા છે, તે જાણવાનું તમારું કામ નથી. ^૮ પણ પવિત્ર આત્મા તમારા પર આવશે ત્યારે તમે સામર્થ પામશો, ને યરુશાલેમમાં તથા આખા યહુદાહુમાં તથા સમરૂનમાં તથા પૃથ્વીના છેડા સુધી તમે મારા સાક્ષી થશો. ^૯ અને એ વાતો કહી રહ્યા પછી, તેઓના દેખાતાં તે ઉપર લઇ જવાયો; ને વાદળાએ તેઓની દરિદ્રીથી તેને ઢાંકી દીધો. ^{૧૦} અને તે જતો હતો ત્યારે તેઓ આકાશ તરફ એકી નજરે જોઈ રહ્યા હતા, એવામાં જુઓ, ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરેલા બે પુરુષ તેઓની પાસે ઉભા રહ્યા; ^{૧૧} અને તેઓએ કહ્યું કે, ગાલીલના માણસો, તમે આકાશ તરફ જોતા કેમ ઉભા રહ્યા છો? એજ ઇસુ જે તમારી પાસેથી આકાશમાં લઇ લેવામાં આવ્યો છે તે, જેમ તમે તેને આકાશમાં જતાં જોયો તેમજ [પાછો] આવશે. ^{૧૨} ત્યારે જૈતુન કહેવાએલો પહાડ જે યરુશાલેમની પાસે, એટલે વિશ્વામવારની મજલ જેટલે છેટે છે, ત્યાંથી તેઓ યરુશાલેમમાં પાછા ગયા. ^{૧૩} અને તેઓ ત્યાં આવ્યા ત્યારે જે મેડીએ તેઓ રહેતા હતા, એટલે જ્યાં પીતર તથા યોહાન તથા યાકૂબ તથા આંદરયા, ફીલીપ તથા થોમા, બારથલમી તથા માત્થી, અલફીનો [દીકરો] યાકુબ તથા સીમોન ઝલોતસ, તથા યાકૂબનો [ભાઈ] યહુદા રહેતા હતા ત્યાં યદયા. ^{૧૪} એ સઘળાં, બાયડીઓ સુદ્દાં, તથા ઈસુની મા મરિયમ તથા તના ભાઈઓ સુદ્દાં, એકચિતે પ્રાર્થનામાં તત્પર રહેતા હતા. ^{૧૫} અને તે દિવસોમાં (જ્યારે માણસોનો જથ્થો આસરે એકસો વીસનો હતો ત્યારે) ભાઈઓની વચમાં પીતરે ઉભા થઈને કહ્યું કે, ^{૧૬} ભાઈઓ, જેઓએ ઈસુને પકડ્યો તેઓને રસ્તો દેખાડનાર યહુદા વિષે દાઉદના મહોથી પવિત્ર આત્માએ અગાઉથી જે કહ્યું હતું તે લેખ પૂરો થવાની અગત્ય હતી. ^{૧૭} કેમકે તે આપણાંનો ગણાયો હતો, ને આ સેવામાં તેને ભાગ મળ્યો હતો. ^{૧૮} (હવે એ માણસે અન્યાયના મૂલથી ખેતર વેચાતું લીધું, અને ઉધો પડીને તે વચમાંથી ફાટી ગયો, ને તેનાં સર્વ આંતરડા નીકળી પડ્યા. ^{૧૯} અને યરુશાલેમના સઘળા રહેવાસીઓને તે માલમ પડ્યું, તેથી તે ખેતરનું નામ તેઓની ભાષામાં આકેલદમ, એટલે લોહીનું ખેતર, એવું પડ્યું. ^{૨૦} કેમકે ગીતશાસ્ત્રમાં એમ લખ્યું છે કે, તેની રહેવાની જગ્યા ઉજડ થાઓ, ને તેમાં કોઈ ન વસે, અને તેનું અદ્યક્ષપદ બીજો લે. ^{૨૧} માટે યોહાનના બાપ્તિસમાં માંડીને પ્રભુ ઇસુ આપણી પાસેથી ઉપર લઇ લેવામાં આવ્યો તે દિવસ સુધી તેણે આપણાંમાં આવજા કીધી. ^{૨૨} તે સઘળા વખતમાં જે માણસો આપણી સાથે ફરતા હતા તેઓમાંથી એક જણે આપણી સાથે તેના પુનરુત્થાનના સાક્ષી થવું જોઈએ. ^{૨૩} ત્યારે યુસફ જે બાર્સાબાસ કહેવાય છે, જેની અટક યુસ્તસ હતી, તથા માત્થીઅસ, એ બેને તેઓએ આગળ ધર્યાં. ^{૨૪} અને તેઓએ પ્રાર્થના કરતા કહ્યું કે, સર્વના અંતઃકરણ જાણનાર પ્રભુ, ^{૨૫} જે સેવા તથા પ્રેરિતપદમાંથી યહુદા પતિત થઈને પોતાના જગ્યાએ ગયો, તેમાં તેની જગ્યા પુરવાને આ બેમાંથી કોને તે પસંદ કીધો છે તે દેખાડ. ^{૨૬} અને તેઓએ તેઓને વાસ્તે ચિઠ્ઠીઓ નાખી, ને માત્થીઅસના [નામની] ચિઠ્ઠી નીકળી; પછી અગીઆર પ્રેરિતોની સાથે તે ગણાયો.

અદયાય-૨

૨^૧ અને પચાસમાનો દિવસ આવ્યો, ત્યારે તેઓ સર્વ એક જગ્યામાં એકઠા થયલા હતા. ^૨ ત્યારે એકએક ભારે આંધીના ધુધવાટ જવો આકાશમાંથી આવજા આવ્યો, ને તેઓ બેઠા હતા તે આખું ઘર ગાજી રહ્યું. ^૩ અને અગ્નિના જેવા જૂદી પડતી જીભો તેઓને દેખાઈ, ને તેઓમાંના પ્રત્યેક ઉપર બેઠી. ^૪ અને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થયા, ને આત્માએ જેમ તેઓની બોલવાની શક્તિ આપી તેમ તેઓ અન્ય ભાષાઓમાં બોલવા લાગ્યાં. ^૫ હવે આકાશની તળેના પ્રત્યેક દેશમાંથી ધાર્મિક યહુદી માણસો યરુશાલેમમાં રહેતા હતા. ^૬ અને તે અવાજ સંભળાયો ત્યારે ઘણા લોકો એકઠા થયા, ને તેઓ દંગ થઇ ગયા, કેમકે તેઓમાંના પ્રત્યેક પોતપોતાની ભાષામાં તેઓને બોલતા સાંભળ્યા. ^૭ અને તેઓ સઘળા વિસ્મિત થયા, ને અચરત ઘર્ષને એક બીજાને કહેવા લાગ્યાં કે, જુઓ, આ સઘળા બોલનારા ગાલીલના નથી શું? ^૮ તો આપણે પ્રત્યેક પોતપોતાની જન્મભાષામાં [તેઓને બોલતાં] કેમ સાંભળીએ છીએ? ^૯ પારથીઓ તથા માદીઓ તથા એલામીઓ, ને મેસોપોટામ્યાના તથા યહુદાહુના તથા કાપાદોક્રિયાના, પંતસના તથા આશિયાના, ^{૧૦} ફ્રુગિયાના તથા પાંકુલ્યાના, મિસરના તથા કુરેના પાસેના લીબયાના પરાન્તોમાંના રહેવાસીઓ તથા રૂમી પુરવાસીઓ, યહુદીઓ તથા થયલા યહુદીઓ પણ, ^{૧૧} ફરેતીઓ તથા અરબો, તેઓને આપણી ભાષાઓમાં દેવનાં મોટા કામો વિષે બોલતાં સાંભળીએ છીએ. ^{૧૨} અને તેઓ સર્વ વિસ્મિત થયા, ને ગૂંચવણમાં પડીને તેઓ એક બીજાને કહેવા લાગ્યા કે, આ શું હશે? ^{૧૩} પણ બીજાઓએ ઠણ્ઠા કરતાં કહ્યું કે, એ માણસોએ નવો દુરાક્ષરસ પીધો છે. ^{૧૪} ત્યારે પીતરે અગીઆરો સુદ્ધાં ઉભા થઇ ઘાટો પાડીને તેઓને કહ્યું કે, યહુદાહુના માણસો, તથા યારુશાલેમના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે આ જાણી લો, ને મારી વાતોને કાન ધરો; ^{૧૫} આ માણસો પીધેલા છે એમ તમે ધારો છો, પણ એમ નથી, કેમકે [હજી તો] દિવસનો પહેલોજ પહોર છે; ^{૧૬} પણ એ તો યોએલ ભવિષ્યવાદીએ જે કહ્યું હતું તે છે કે, ^{૧૭} દેવ કહે છે કે, છેલ્લો દિવસોમાં એમ થશે કે, હું મારો આત્મા સર્વ માણસો પર રેડીશ, ને તમારા દીકરાઓ તથા તમારી દીકરીઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે, ને તમારા જુવાનોને સંદર્શનો થશે, ને તમારા વૃદ્ધાને સવખ્ન આવશે; ^{૧૮} વળી તે દિવસોમાં હું મારા દાસો પર તથા માર દાસીઓ પર મારો આત્મા રેડીશ, ને તેઓ ભવિષ્યવાદ કહેશે; ^{૧૯} ને ઉપર આકાશમાં અદભૂત કામ, તથા નીચે પૃથ્વીમાં ચમત્કારો હું દેખાડીશ, લોહી તથા અગ્નિ તથા ધુમાડાના ગોટેગોટા; ^{૨૦} પ્રભુનો તે મોટો તથા પ્રસિદ્ધ દિવસ આવ્યા અગાઉ સૂરજ અંધકારરૂપ, ને ચંદ્ર લોહીરૂપ થઇ જશે; ^{૨૧} ને એમ થશે કે જે કોઈ પ્રભુને નામે પ્રાર્થના કરશે તે તારણ પામશે. ^{૨૨} ઇસ્રાએલી માણસો, તમે આ વાતો સાંભળો. ઇસુ નાગરી, જેની મારફતે દેવે તમારામાં જે પરાક્રમી કામો તથા આદ્યો તથા ચમત્કારો કરાવ્યા, જે વિષે તમે પોતે પણ જાણો છો, તેઓ વડે તે દેવને પસંદ પડેલો માણસ તમારી આગળ [સાબિત થયો] તે છતાં, ^{૨૩} દેવના ઠરાવેલા મનસુબા તથા પૂર્વજ્ઞાન પ્રમાણે તે પરસ્વાધીન કરાયેલો, તેને તમે પકડીને બૂંડાઓની હસ્તક વધસ્તંભે જઠાવીને મારી નાખ્યો. ^{૨૪} તેને દેવે મરણની વેદનાથી છોડીને ઉઠાડ્યો, કેમકે તે તેથી બંધાઈ રહે તે અશક્ય હતું. ^{૨૫} કેમકે દાઉદ તેના વિષે કહે છે કે, મેં પોતાની સન્મુખ પ્રભુને સદા જોયો, કેમકે તે મારે જમણે હાથ છે, એ માટે કે હું ખસેડાઉં નહિ. ^{૨૬} તે સારુ મારું અંતઃકારણ મગ્ન થયું, ને મારી જીભ હરખાઈ, વળી મારો દેહ પણ આશામાં રહેશે. ^{૨૭} કેમકે તું મારા આત્માને હાડેસમાં રહેવા નહિ દઈશ, વળી તું તારા પવિત્રને કહોવાણ પણ જોવા નહિ દઈશ; ^{૨૮} તે મને જીવનના માર્ગ જણાવ્યા છે; તું તારા મુખાના દર્શનથી મને આંનદે ભરપૂર કરીશ. ^{૨૯} ભાઈઓ, [આપણા] પૂર્વજ દાઉદ વિષે હું તમને યુલ્લી રીતે કહી શકું છું કે, તે મરણ પામ્યો છે, ને દટાયો પણ છે, ને તેની કબર આજ લગી આપણે અહીં છે. ^{૩૦} તે ભવિષ્યવાદી હતો, ને જાણતો હતો કે દેવે સમ આઈને મને કહ્યું છે કે, તારા સંતાનમાંના એકને હું તારા રજ્યાસન પર બેસાડીશ; ^{૩૧} એવું આગળથી જાણીને તેણે ખરીસ્તના પુનરુત્થાન વિષે કહ્યું કે, તે હાડેસમાં મુકી દેવાયો નહિ, ને તેના દેહે કહોવાણ પણ જોયું નહિ. ^{૩૨} એ ઈસુને દેવે ઉઠાડ્યો છે, ને તે વિષે અમે સર્વ સાક્ષી છીએ. ^{૩૩} માટે દેને જમણે હાથે ઉચો કરાઈને, તથા બાપ પાસેથી પવિત્ર આત્માનું વચન પામીને, આ જે તમે જુઓ છો, ને સાંભળો છો, તે તેણે રેડ્યું છે. ^{૩૪} કેમકે દાઉદ તો આકાશમાં ચઢ્યો ન હતો; પણ તે પોતે કહે છે, ^{૩૫} પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે, તારા શત્રુઓને હું તારું પાયાસન કરું ત્યાં લગી તું મારે

જમણે હાથે બેસ. ^{૩૬} એ માટે ઇસ્રાએલના આખા વંશે નિશ્ચે જાણવું કે, જે ઈસુને તમે વધસ્તંભ પર મારી નાખ્યો, તેને દેવે પ્રભુ તથા બિરસ્ત ભણાવ્યો છે. ^{૩૭} હવે આ સાંભળીને તેઓનાં મન વીધાઈ ગયાં, અને તેઓએ પીતરને તથા બીજા પરેસ્તિને કહ્યું કે, ભાઈઓ, અમે શું કરીએ? ^{૩૮} ત્યારે પીતરે તેઓને [કહ્યું કે], પસ્તાવો કરો, ને ઇસુ બ્રીસ્તને નામે તમારામાંનો પ્રત્યેક બાપ્તિસમાં પામો, કે તમારાં પાપનું નિવારણ થાય; ને તમને પવિત્ર આતામનું દાન મળશે. ^{૩૯} કેમકે તે વચન તમારે સારુ તથા તમારાં છોકરાને તથા બધાં વેગળાઓને. એટલે આપણે દેવ પ્રભુ જેટલાને પોતાની પાસે તેડશે તેઓને સારુ છે. ^{૪૦} અને બીજા ઘણી વાતો કહીને તેણે શાહુદી આપી, તથા બોધ કીધો કે, તમે આ જમાનાના આડા લોકથી બચી જાઓ. ^{૪૧} ત્યારે જેઓએ તેની વાત અંગીકારી તેઓ બાપ્તિસમાં પામ્યા, ને તેજ દિવસે ત્રણેક હજાર માણસ ઉમેરાયાં. ^{૪૨} અને તેઓ પરેસ્તિના બોધમાં તથા સંગતમાં તથા રોટલી ભાંગવામાં તથા પ્રાર્થનામાં દૃઢતાથી લાગુ રહ્યાં. ^{૪૩} અને બધાં ભયભિત થયાં; ને પરેસ્તિથી ઘણાં અદભૂત કામ તથા ચમત્કારો થયાં. ^{૪૪} અને સઘળા વિશ્વાસીઓ એકઠા રહેતા હતા, ને તેઓની બધી [મિલકત] સામાન્ય હતી. ^{૪૫} અને તેઓ પોતાની મિલકત તથા સામાન વેચી નાખતા, ને પ્રત્યેકની અગત્ય પ્રમાણે સર્વને વહેંચી આપતા. ^{૪૬} અને તેઓ નિત્ય મંદિરમાં એક ચિતે [હાજર] રહેતા તથા ઘેર રોટલી ભાંગીને, હરખે તથા ભોળા મને ભોજન કરતા રહેતા, ^{૪૭} અને તેઓ દેવની સ્તુતિ કરતા હતા, ને સર્વ લોકો તેમના પર પ્રસન્ન હતા. ને પ્રભુ રોજરોજ તારણ પામનારાઓને તેઓમાં ઉમેરતો હતો.

અદ્યાય-૩

૩ ^૧ અને પ્રાર્થનાની વેળાએ, ત્રીજો પહોરે, પીતર તથા યોહાન મંદિરમાં જતાં હતાં. ^૨ હવે એક જન્મથી લંગડા માસને [લોક] ઉચકી જતાં હતા, ને તેને મંદિરમાં જનારાની પાસે ભીખ માંગવા સારુ મંદિરના સુંદર નામના દરવાજા આગળ નિત્ય મુકત હતા; ^૩ તેણે પીતરને તથા યોહાનને મંદિરમાં જતા જોઈને ભીખ માગી. ^૪ ત્યારે પીતરે યોહાન સુદ્ધાં તેની સાગું એકી નજરે જોઈને કહ્યું કે, અમારી તરફ જો. ^૫ અને તેઓની પાસેથી કંઈ મળશે એવી આશાએ તેણે તેઓ પર દયાન લગાડ્યું. ^૬ પણ પીતરે કહ્યું કે, સોનું રૂપું તો મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે જે છે તે હું તને આપું છું. ઇસુ બિરસ્ત નાઝારીના નામથી ચાલતો થા. ^૭ અને તેણે તેનો જમણો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડ્યો, ને તરત તેના પગમાં તથા ઘુંટીઓમાં જોર આવ્યું. ^૮ અને કુદીને તે ઉભો થયો, ને ચાલવા લાગ્યો; ને ચાલતો, કુદતો, તથા દેવનો સ્તુતિ કરતો તેઓની સાથે મંદિરમાં ગયો. ^૯ અને સર્વ લોકે તેને ચાલતો તથા દેવની સ્તુતિ કરતો દીઠો; ^{૧૦} અને તેને ઓળખ્યો કે મંદિરના સુંદર [નામના] દરવાજા આગળ જે ભીખ માંગવાને બેસતો હતો તે એજ છે, ને તેને જે થયું હતું તેથી તેઓ પુરા અજાયબ તથા વિસ્મિત થયા. ^{૧૧} અને તે [માણસ] પીતર અને યોહાનને પકડી રહ્યો હતો, ત્યારે બધા લોકો બહુ વિસ્મિત થઈને સુલેમાનની કહેવાએલી પરસાળમાં તેઓની પાસે દોડી આવ્યા. ^{૧૨} તે જોઈને પીતરે લોકોને ઉત્તર આપ્યો કે, ઇસ્રાએલી માણસો, આને જોઈને તમે કેમ અજાયબ થાઓ છો? ને જાણે અમે પોતાના સામર્થ્યથી અથવા ધાર્મિકપણાથી તેને ચાલતો કીધો હોય તેમ શા માટે અમને ધારીને જોઈ રહ્યા છો? ^{૧૩} ઈબ્રાહીમના તથા ઇસ્હાકના તથા યાકૂબના દેવે, એટલે આપણા પૂર્વજોના દેવે, પોતાના સેવક ઈસુને મહિમાવાન કીધો, જેને તમે પકડાવ્યો, ને પિલાતે તેને છોડી દેવાનું ઠરાવ્યું ત્યારે તેની આગળ તમે તેનો નકાર કીધો. ^{૧૪} પણ તમે તે પવિત્ર તથા ન્યાયીનો નકાર કીધો; ને એવું માગ્યું કે આમરે સારુ એક બૂની છોડવામાં આવે, ^{૧૫} અને જીવનના અધિકારીને મારી નાખ્યો; તેને દેવે મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડ્યો; ને તેના સાક્ષી અમે છીએ. ^{૧૬} અને તેના નામના વિશ્વાસથી આ માણસ જેને તમે જુઓ છો ને ઓળખો છો, તેને તેના નામે બળવાન કીધો; હા, તે પરના વિશ્વાસે તેને આ પુરું સજાપણું તમ સર્વની આગળ આપ્યું છે. ^{૧૭} હવે ભાઈઓ, તમે તેમજ તમારા અધિકારીઓએ પણ અજ્ઞાનપણાએ તે કીધું એ હું જાણું છું. ^{૧૮} પણ દેવે બધા ભવિષ્યવાદીઓના મઠોથી જે આગળથી કહ્યું હતું કે, તેનો બિરસ્ત દુઃખ સહીશે, તે એ રીતે તેણે પૂરું કીધું. ^{૧૯} માટે તમે પસ્તાવો કરો, ને ફરો, એ સારુ કે, તમારા પાપ ભુસી નખાય; ને એમ પ્રભુની હજૂરમાંથી તાજગીના સમયો આવે છે; ^{૨૦} અને બિરસ્ત જે તમારે સારુ ઠરાવવામાં આવ્યો છે, તેને એટલે ઇસુને, તે મોકલે. ^{૨૧} અને દેવે જગતના આરંભથી પોતાના પવિત્ર ભવિષ્યવાદીઓના મઠોથી જે વિષે કહ્યું છે તે સઘળું પુનઃસ્થાપિત

કરવાના સમયો સુધી આકાશમાં તેણે રહેવું જોઈએ. ^{૨૨} મુસાએ તો કહ્યું હતું કે, પરબુ દેવ તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવા એક ભવિષ્યવાદીને તમારે સારું ઉભો કરશે, તે જે કંઈ તમને કહે તે સઘળા વિષે તમારે તેનું સાંભળવું. ^{૨૩} અને એમ થશે કે જે કોઈ માણસ તે ભવિષ્યવાદીનું નહિ સાંભળશે, તેનો લોકમાંથી પુરો નાશ થશે. ^{૨૪} વળી શમૂએલથી માંડીને તેની પાછળ આવનાર જેટલા ભવિષ્યવાદીઓ બોલ્યા છે, તે સર્વએ આ દિવસો વિષે પણ ખબર આપી છે. ^{૨૫} તમે ભવિષ્યવાદીઓના સંતાન છો; ને તારા વંશથી પૃથ્વી પરના સર્વ કુળો અશીર્વાદિત થશે, એવું ઈબ્રાહીમને કહીને દેવે તમારા પૂર્વજો સાથે કરાર કરીધો, તેના [સંતાન] તમે છો. ^{૨૬} દેવે પોતાના સેવકને ઉઠાડીને તેને પહેલાં તમારી પાસે મોકલ્યો, એ માટે કે તમે હરેકને તમારાં ભૂડા કામથી ફેરવીને તે તમને આશીર્વાદ દે.

અધ્યાય-૪

૪ ^૧ તથા મંદિરનો સરદાર, તથા સાદુક્રીઓ તેઓ પર ઉઠી આવ્યા; અને તેઓ લોકો આગળ વાત કરતા હતા એટલામાં યાજ્ઞકો, ^૨ કેમકે તેઓ લોકોને બોધ કરતા હતા, ને ઇસુમાં મુએલાઓનું પુનરુત્થાન પરગટ કરતા હતા, તે તેઓને બહુ માહું લાગ્યું. ^૩ અને તેઓએ તેમના પર હાથ નાખ્યા, ને તે વેળા સાંજ પડી હતી, માટે બીજા દિવસ લગી તેઓને બંદીખાનામાં રાખ્યાં. ^૪ તોપણ જેઓએ વાત સાંભળી હતી તેઓમાંના ઘણાએ વિશ્વાસ કરીધો, ને તે માણસોની સંખ્યા આસરે પાંચ હજારની થઈ. ^૫ અને બીજે દિવસે એમ થયું કે, તેઓના અધિકારીઓ તથા વડીલો તથા શાસ્ત્રીઓ. ^૬ તથા આજ્ઞાસ પરમુખ્ય યાજ્ઞક તથા કાયાકાસ તથા ચોહાન તથા આલેકસાંદર તથા પરમુખ્ય યાજ્ઞકના સગામાંના જેટલા હતા તેટલાં યરુશાલેમમાં એકઠા થયા. ^૭ અને એઓએ તેઓને વચમાં ઉભા રાખીને પુછ્યું કે, કયા પરાક્રમે, કે કયા નામે તમે એ કર્યું છે? ^૮ ત્યારે પીતરે પવિત્ર આત્માંથી ભરપૂર થઈને તેઓને કહ્યું કે, ઓ લોકોના અધિકારીઓ, તથા વડીલો, ^૯ જે સારું કામ એક અશક્ત માણસના હુકમાં થયું છે, તે વિષે જો આજ અમારી તપાસ થાય છે કે તે શાથી સાજો થયો છે, ^{૧૦} તો તમ સર્વને તથા સંઘા ઇસરાએલી લોકોને એ માલુમ થાય કે, ઇસુ ખ્રિસ્ત નાગરી, જેને તમે વધસ્તંભ પર મારી નાખ્યો, જેને દેવે મુએલાઓમાંથી ઉઠાડ્યો, તેના નામથી આ માણસ અહીં તમારી આગળ આજો ઉભો રહ્યો છે. ^{૧૧} જે પથ્થર તમ બંધનારાઓએ નકાર્યો હતો તે એજ છે, ને તે ખુણાનું મથાળું થયો છે. ^{૧૨} અને બીજા કોઇથી તારણ નથી, કેમકે જેથી આપણું તારણ થાય એવું બીજું કોઈ નામ આકાશ તળે માણસો મદ્યે આપેલું નથી. ^{૧૩} ત્યારે પીતર તથા ચોહાનની હિમ્મત જોઇને, તથા તેઓ અભણ તથા અજ્ઞાની માણસો છે, એ ધ્યાનમાં આણીને એઓ અચરતી પામ્યો, ને તેઓએ તેઓને ઓળખ્યા કે તેઓ ઇસુની સાથે હતા. ^{૧૪} અને તે સજા થએલા માણસને તેઓની સાથે ઉભો રહેલો જોઇને એઓથી કંઈ ઉલટું બોલી શકાયું નહિ. ^{૧૫} પણ તેઓને સભામાંથી બહાર જવાનો હુકમ કરીધા પછી તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું કે, આ માણસોને આપણે શું કરીએ? ^{૧૬} કેમકે તેઓની મારફતે એક પ્રસિદ્ધ ચમત્કાર થયો છે, એ 10 યરુશાલેમના સઘળા રહેવાસીઓને પરગટ છે; ને આપણે તેનો ઇનકાર કરી શકતા નથી. ^{૧૭} પણ લોકોમાં તે વધારે ફેલાય નહિ, માટે આપણે તેઓને એવી ધમકી દઈએ કે હવે પછી તમારે કોઈપણ માણસ સાથે વાત કરતાં એ નામ લેવું નહિ. ^{૧૮} અને એઓએ તેઓને બોલાવીને તાકીદ કરીધી કે, વાત કરતાં તેમજ બોધ કરતાં પણ તમારે ઇસુનું નામ બિલકુલ લેવું નહિ. ^{૧૯} પણ પીતર તથા ચોહાને તેઓને ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, દેવના કરતા તમારું સાંભળવું દેવની નજરમાં યોગ્ય છે કે નહિ, એ તમેજ ઠરાવો. ^{૨૦} કેમકે અમે જે જે દીઠું, તથા સાંભળ્યું, તે કહ્યા વિના અમારાથી રહેવાય એમ નથી. ^{૨૧} અને તેઓને શિક્ષા કરવાનું કંઈ કારણ ન મળ્યાથી તેઓએ તેઓને ફરી ધમકી દીધા પછી લોકોને લીધે તેમને છોડી દીધા; કેમકે જે થયું હતું તેને લીધે સઘળા [લોકો] દેવને મહિમા આપતા હતા. ^{૨૨} કેમકે જે માણસના હુકમાં આ સાજો કરવાનો ચમત્કાર થયો હતો તે યાજ્ઞીસ વરસથી વધારે વચનો હતો. ^{૨૩} અને તેઓ છૂટીને પોતાના સાથીઓ પાસે ગયા, ને મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા વડીલોએ તેમને જે કંઈ કહ્યું હતું, તે સઘળું તેઓને કહી સંભળાવ્યું. ^{૨૪} અને તે સાંભળીને તેઓએ એક ચિત્તે દેવની આગળ ઘાંટો પાડીને કહ્યું કે, ઓ પરબુ, આકાશ તથા પૃથ્વી તથા સમુદ્ર ને તેઓમાંનાં સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર [તું છે]; ^{૨૫} તે તારા સેવક અમારા પિતા દાઉદના મહોથી પવિત્ર આત્માને પ્રેરણાએ કરીને કહ્યું છે કે, વિદેશીઓએ કેમ તોફાન કરીધું છે, ને લોકોએ કેમ વ્યર્થે કલ્પના કરીધી છે? ^{૨૬} પરબુની વિરુદ્ધ તથા તેના ખ્રીસ્તની વિરુદ્ધ પૃથ્વીના

રજાઓ સજ્જ થયા, તથા અધિકારીઓ એકઠા થયા; ^{૨૭} ક્રેમક્રે બરેબર તારો પવિત્ર સેવક ઇસુ જેને તે અભિષિક્ત કીધો, તેને ઉલટા હેરોદ તથા પંતીઅસ પીલાત, વિદેશીઓ તથા ઇસરાએલી લોકો સુદ્ધાં આ શહેરમાં એકઠા થયા; ^{૨૮} એ સારુ ક્રે તારા હાથે તથા તારા મનસુબાએ જે થવાનાં આગળથી ઠરાવ્યાં હતા તે સઘળા તેઓ કરે. ^{૨૯} હવે, હું પ્રભુ, તું તેઓની ધમકીઓ દયાનમાં લે, ને તારા સેવકોને તારી વાત પુરી હિમ્મતથી કહેવાનું [સામર્થી] આપ; ^{૩૦} તેટલામાં તું લોકોને નિરોગી કરવાને તારો હાથ લાંબો કર; ને તારા પવિત્ર સેવક ઈસુને નામે ચમત્કારો તથા અદ્ભૂત કામો કરાવ. ^{૩૧} અને તેઓ પ્રાર્થના કરી રહ્યા ત્યારે જે મકાનમાં તેઓ ભેગા થયા હતા તે હાલ્યું; ન તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરપુર થયા, ને દેવની વાત હિમ્મતથી બોલવા લાગ્યા. ^{૩૨} અને વિશ્વાસીઓનો સમુદાય એક મનનો તથા એક જીવનો હતો ને પોતાના જે વાનાં હતા તેમનું કંઈ મારું પોતાનું છે એવું કોઈએ કહ્યું નહિ; પણ તેઓને સઘળાં વાનાં સામાન્ય હતાં. ^{૩૩} અને પરેસ્તિઓ મહા પરાક્રમથી પ્રભુ ઈસુના પુનરુત્થાનની સાક્ષી પુરી; ને તેઓ સર્વ પણ ઘણી કૃપા હતી. ^{૩૪} અને તેઓમાંના કોઈને કશાની અછત ન હતી; કરણ ક્રે જેટલાની પાસે ભોંય ક્રે ઘર હતા તેટલાએ તે વેચી નાખ્યાં. ^{૩૫} ને વેચેલી વસ્તુઓનું મૂલ્ય લાવીને પરેસ્તિના પગ આગળ મૂકતા; ને જેવી જેને અગત્ય હતી તે પ્રમાણે તેને વહેંચી આપવામાં આવતું. ^{૩૬} અને યુસફ કરીને એક લેવી હતો, જે કુપ્રેસનો વાતની હતો, અને જેની અટક પરેસ્તિઓ બર્નાબાસ (એટલે સુબોધનો દીકરો) પાડી હતી, ^{૩૭} તેને ભોંય હતી તે તેણે વેચી, અને તેનું નાણું લાવીને પરેસ્તિના પગ આગળ મૂક્યા.

અદયાય-૫

૫ ^૧ પણ અનાન્યા નામે એક માણસે તથા તેની વહુ સાફીરાએ મિલકત વેચી, ^૨ અને તેની વહુના પણ જાણનાં તેણે તેના મૂલ્યમાંથી કંઈ પાછું રાખ્યું; ને તેને ક્રેટલોક ભાગ લાવીને પરેસ્તિના પગ આગળ મૂક્યો. ^૩ પણ પીતરે કહ્યું ક્રે, ઓ અનાન્યા, પવિત્ર આત્માને જુદું કહેવાનું, તથા ભોંયના મૂલ્યમાંથી કંઈ પાછું રાખવાનું સેતાને તારા મનમાં ક્રેમ ભર્યું છે? ^૪ તે [ભોંય] તારી પાસે હતી ત્યારે શું તારી ન હતી? ને વેચ્યા પછી શું [તેનું મૂલ્ય] તારે સ્વાધીન ન હતું? આ વિચાર તે પોતાના મનમાં ક્રેમ આવવા દીધો? તે માણસોને નહિ પણ દેવને જુદું કહ્યું છે. ^૫ અને એ વાતો સાંભળતા અનાન્યાએ પાડીને પ્રણામ મૂક્યો, ને જેઓએ એ વાત સાંભળી તે સર્વને ઘણું ભય લાગ્યું. ^૬ અને જુવાનોએ ઉઠીને તેને [ક્રક્રને] વીટાળ્યો, ને બહાર લઇ જઈને દાટ્યો. ^૭ ને ત્રણ કલાક પછી તેની બાચડી જે થયું હતું તે જાણ્યા વિના, માંહે આવી. ^૮ ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું ક્રે, મને કહે, તમે શું એટલી ક્રિમ્મતે તે ભોંય વેચી? તેણીએ તેને કહ્યું ક્રે, હા, એટલીજ ક્રિમ્મતે. ^૯ ત્યારે પીતરે તેને કહ્યું ક્રે, પ્રભુના આત્માનું પરીક્ષણ કરવાને તને બન્નેએ ક્રેમ સંપ કર્યો છે? જુઓ તારા વર્ણ દાટનારાઓના પગલાં બારણે આવી પહોંચ્યાં છે, ને તેઓ તને પણ લઇ જશે. ^{૧૦} ત્યારે તત્કાળ તેણીએ તેના પગ પાસે પાડીને પ્રણામ મૂક્યો; પછી તે જુવાનોએ માંહે આવીને તેને મુએલી દીઠી, ને બહાર લઇ જઈને તેના વરના પડએ તેને દાટી. ^{૧૧} અને આખી મંડળીને તથા જે લોકોએ એ વાત સાંભળી તે સઘળાને ઘણું ભય લાગ્યું. ^{૧૨} અને પરેસ્તિની હસ્તક લોકોમાં ચમત્કારો તથા અદ્ભૂત કામો ઘણાં થયાં. (ને તેઓ સર્વ એક ચિત્તે સુલેમાનની પરસાળમાં [મળેલા] હતા; ^{૧૩} પણ બીજાઓમાંથી કોઈને તેઓની સાથે મળી જવાની હિમ્મત ન હતી; તોએ લોકોએ તેઓને માન આપ્યું; ^{૧૪} અબ પ્રભુ પર વિશ્વાસ કરનારા, સંખ્યાબંધ પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ અધિકાધિક ઉમેર્યાં; ^{૧૫} એટલે સુધી ક્રે તેઓએ માંદાઓને માર્ગમાં આણીને પથારીઓ તથા માટલાઓ પર સુવાડ્યા, એ સારી ક્રે પીતરનાં આવતા તેનો પડછાયો પણ તેઓમાંના કોઈ પર પડે. ^{૧૬} અને યરુશાલેમની આસપાસનાં શહેરમાંના ઘણા લોક માંદાઓને તથા અશુદ્ધ આત્માઓથી પીડાતાઓને લઈને ત્યાં ભેગા થયા; ને તેઓ બધાને સાજા કરવાના આવ્યા. ^{૧૭} પણ પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક તથા તેના સઘળાં સાથીઓ (જે સાદુકી પંથના હતા), તેઓ ઈર્ષ્યાએ ભરીને ઉઠ્યા, ^{૧૮} ને પરેસ્તિ ઉપર હાથ નાખીને તેઓને બંદીબાનામાં ઘાલ્યા. ^{૧૯} પણ રાત્રે પ્રભુના દૂતે બંદીબાનાના બારણાં ઉઘાડ્યા, ને તેઓને બહાર લાવીને કહ્યું ક્રે, ^{૨૦} તમે જાઓ, ને મંદિરમાં ઉભા રહીને એ જીવન વિષેની સઘળી વાતો લોકોને કહો. ^{૨૧} અને એ સાંભળીને તેઓએ પ્રભાતે મંદિરમાં જઈને બોધ કીધો, પણ પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક તથા તેના સાથીઓએ આવીને સભાને તથા ઇસરાએલી લોકોના વડીલોને એકઠા બોલાવ્યા, પછી તેઓને લાવવાને બંદીબાનામાં [માણસ] મોકલ્યા. ^{૨૨} પણ

બાલદારો ત્યાં ગયા ત્યારે તેમણે તેઓ બંદીબાનામાં મળ્યાં નહિ; ત્યારે પાછા આવીને તેઓ ખબર આપી કે, ^{૨૩} અમે બંદીબાનાને સારી પેઠે બંધ કરેલું, તથા ચોકીદારોને બારણાં આગળ ઉભા રહેલા દીઠાં; પણ અમે ઉઘાડ્યું ત્યારે માંહે અમને કોઈ માલમ પડ્યો નહિ. ^{૨૪} હવે જ્યારે મંદિરમાં સરદારે તથા મુખ્ય યાજ્ઞકોએ આ વાતો સાંભળી ત્યારે એ સંબંધી તેઓ બહુ સંદેહમાં પડ્યા કે, એનું પરિણામ શું થશે? ^{૨૫} એટલામાં એક જણે આવીને તેઓને ખબર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે બંદીબાનામાં ધાલ્યા હતા, તેઓ મંદિરમાં ઉભા રહીને લોકોને બોધ કરે છે. ^{૨૬} ત્યારે સરદાર બાલદારો એ જઈને બલાત્કાર કર્યો વિના તેઓને લઇ આવ્યા; કેમકે તેઓ લોકોથી બીધા, કે રખેને તેઓ અમને પથ્થર મારે. ^{૨૭} અને તેઓએ તેઓને લાવીને સભા આગળ ઉભા રાખ્યા, ને પ્રમુખ્ય યજ્ઞકે તેઓને પૂછતાં કહ્યું કે, ^{૨૮} અને તમને સખત મના કીધી હતી કે તમારે બોધ કરતા એ નામ લેવું નહિ; પણ જુઓ, તમે તમારા બોધથી યરુશાલેમને ગજબી મુક્યું છે, ને તે માણસનું લોહી [પાડવાનો દોષ] અમારા પર નાખવા ઈચ્છો છો. ^{૨૯} પણ પીતર તથા પરેસ્તિઓ ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, માણસોના કરતા દેવનું અમારે વધારે માનવું જોઈએ. ^{૩૦} જે ઈસુને તમે લાકડા પર ટાંગીને મારી નાખ્યો, તને આપણા પૂર્વજોના દેવે ઉઠાડ્યો છે. ^{૩૧} તેને દેવ પોતાને જમણે હાથે રાજા તથા તારનાર થવાને ઉચ્ચો કીધો છે, કે તે ઇસરાએલને પશ્ચાતાપ [કરવાનું મન] તથા પાપની માફી આપે. ^{૩૨} અને અમે એ વાતો વિષે સાક્ષી છીએ, ને જે પવિત્ર આત્મા દેવે પોતાની આજ્ઞા માનનારાઓને આપ્યો છે તે પણ સાક્ષી છે. ^{૩૩} અને તે સાંભળીને તેઓના મન વીધાઈ ગયા, ને તેઓએ તેઓને મારી નાખવાનું મનસુબો કીધો. ^{૩૪} પણ ગમાલીએલ નામનો એક ફરોશી ન્યાયશાસ્ત્રી, જેને સઘળા લોકો માન આપતા હતા, તેણે સભામાં ઉઠીને હુકુમ કીધો કે એ માણસોને થોડી વાર લગી બહાર કાઢો. ^{૩૫} પછી તેણે તેઓને કહ્યું કે, આ ઇસરાએલી માણસો, આ માણસોને તમે જે કરવાના છો તે વિષે સાવચેત રહો. ^{૩૬} કેમકે આ દિવસો અગાઉ થયુદાએ ઉઠીને કહ્યું કે, હું મોટો માણસ છું; તેની તેની સાથે આસરે ચારસે માણસ મળી ગયા હતા; તે માર્યો ગયો, ને જેટલાઓએ તેને માન્યું તેઓ સર્વ વિખેરાઈ જઈને નાશ પામ્યા. ^{૩૭} એના પછી વસ્તીપત્રક કરવાના વખતમાં ગાલીલના યહુદાએ ઉઠીને બહુ લોકોને પોતાને પછવાડે ખેંચ્યા, ત પણ નાશ પામ્યો, ને જેટલા કોઈ તેનું માન્યું તેઓ સઘળા વિખેરાઈ ગયા. ^{૩૮} અને હવે હું તમને કહું છું કે, આ માણસોથી તમે આઘા રહો, ને તેઓને રહેવા દો; કેમકે જો એ મત અથવા એ કામ માણસોથી હશે તો તે ઉથલી પડશે; ^{૩૯} પણ જો દેવથી હશે તો તમારીથી તેઓ ઉથલાવી નહાશે નહિ; નહિ તો કદાપિ તમે દેવની સામા પણ લડનારા માલમ પડશે. ^{૪૦} અને તેઓએ તેનું માન્યું; અને તેઓએ પરેસ્તિનો પોતાની પાસે બોલાવીને માર માર્યો; ને વાત કરતા ઈસુનું નામ લેવું નહિ, એવી આજ્ઞા કરીને તેઓને છોડી દીધો. ^{૪૧} ત્યારે તેઓ તે નામને બદલે અપમાન પામવા જોગ ગણાયા તેથી હરખાતા હરખાતા તેઓ સભાની આગળ થી ચાલ્યા ગયા. ^{૪૨} અને નિત્ય મંદિરમાં તથા ઘેર ઇસુ તેજ બિરસ્ત છે તે વિષે શીખવવાનું તથા પ્રગટ કરવાનું તેઓએ મુક્યું નહિ.

અદ્યાય-૬

૬ ^૧ અને તે દિવસોમાં શિષ્યોની સંખ્યા વધતી જતી હતી, ત્યારે હેબ્રીઓની સામે હેલેની યહુદીઓએ કચકચ કીધી, કેમકે નિત્યની વહેયણીમાં તેઓની વિધવાઓને પડતી મુકવામાં આવતી હતી. ^૨ ત્યારે બાર [પરેસ્તિઓ] બધા શિષ્યોને પોતાની પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, અમે દેવની વાત મુકીને બાણા પિરસવાની સેવા કરીએ, એ શોભતું નથી. ^૩ માટે, ભાઈઓ, તમે પોતામાંથી [પવિત્ર] આત્માએ તથા જ્ઞાને ભરપૂર એવા સાત સુક્રીર્તિમાન માણસને શોધી કાઢો, કે જેઓને અમે એ કામ પર ઠરાવીએ. ^૪ પણ અમે તો પ્રાર્થનામાં તથા [દેવની] વાતની સેવામાં લાગુ રહીશું. ^૫ અને એ વાત આખા સમુદાયને સારુ લાગી; ને સ્તેફન નામે વિશ્વાસે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરપૂર એવા એક માણસને, તથા ફીલીપને, તથા પ્રોબરસને, તથા નિકાનોરને, તથા તીમોનને, તથા પાર્મેનાસને, તથા અંત્યોબના થએલા યહુદી નિકોલાસને, તેઓએ પસંદ કર્યા. ^૬ અને તેઓએ તેમને પરેસ્તિની આગળ ઉભા કર્યા, અને એઓએ પ્રાર્થના કરીને તેમના પર હાથ મુક્યા. ^૭ અને દેવની વાત ફેલાઈ ગઈ, ને યરુશાલેમમાં શિષ્યોની સંખ્યા ઘણી વધી ગઈ; અને યાજ્ઞકોનો મોટો જથ્થો વિશ્વાસને આધીન થયો. ^૮ અને સ્તેફને કૃપાથી તથા સામર્થ્યથી ભરપૂર હોઈને મોટો અદ્ભુત કામો તથા ચમત્કારો લોકોમાં કર્યા. ^૯ પણ લીબેરતીની કહેવાયેલી સભામાંના, તથા ફરેનીના, તથા આલેક્સાંદિરયાના,

તથા કિલક્રીમાંના તથા આશીઆમાંના ક્રેટલાએક ઉભા થઈને સ્તેકુન સાથે વાદવિવાદ કરવા લાગ્યા. ^{૧૦} પણ તે એવા જ્ઞાનથી તથા આત્માની પરેરણાથી બોલતો હતો કે તેઓ તેની સામા ટકી શક્યા નહિ. ^{૧૧} ત્યારે તેઓએ ક્રેટલાએક માણસોને સમજાવ્યા, ને તેઓએ કહ્યું કે, અમે તેને મુસા તથા દેવને ઉલટું દુર્ભાષણ કરતો સાંભળ્યો છું. ^{૧૨} અને તેઓ લોકોને તથા વડીલોને તથા શાસ્ત્રીઓને ઉશ્કેરીને તેના પર તુટી પડ્યા, અને તેને પકડીને સભામાં લાવ્યા. ^{૧૩} અને તેઓએ જુઠા સાક્ષીઓ ઉભા કરીયા જેઓએ કહ્યું કે, એ માણસ આ પવિત્ર જગ્યા તથા નિયમશાસ્ત્રને ઉલટું દુર્ભાષણ કર્યા વિના રહેતો નથી; ^{૧૪} કેમકે અમે તેને એમ કહ્યું સાંભળ્યો છે કે, એ ઇસુ નાગારી આ જગ્યાને નાશ કરશે, જે રીતીઓ મુસાએ આપણે સૌપી છે તેઓને એ બદલશે. ^{૧૫} અને જેઓ સભામાં બેઠા હતા તે સઘળાએ તેની તરફ એકી નજરે જોઈ રહેતાં તેનું મહો દૂતના મહો જેવું જોયું.

અદયાય-૭

^૧ ત્યારે પ્રમુખ્ય યાજકે કહ્યું કે, એ વાતો શું એમ છે? ^૨ ને તેણે કહ્યું કે, ભાઈઓ તથા વડીલો, સાંભળો. આપણો પૂર્વજ ઈબ્રાહીમ ખારાનમાં રહ્યા અગાઉ મેસોપોટામ્યામાં હતો, ત્યારે મહિમાવાન દેવે તેને દર્શન દીધું; ^૩ ને તેને કહ્યું કે, તું તારા દેશમાંથી, તથા તારા સગામાંથી નીકળ, ને જે દેશ હું તને દેખાડું તેમાં આવ. ^૪ ત્યારે ખાલદી દેશમાંથી નીકળીને ખારાનમાં તે વસ્યો, ને ત્યાંથી તેના બાપ મરણ પામ્યા પછી, એ દેશ જેમાં તમે હુમણાં રહો છો, તેના દેવે તેને લાવીને વસાવ્યો. ^૫ અને તેણે એમાં તેને કંઈ વતન આપ્યું નહિ; ના, એક પગલું ભર પણ નહિ; અને હજી સુધી તેને સંતાન થયું નહોતું એવામાં તેણે તેને તથા તેના પછી તેના વંશને વતન તરીકે [આ દેશ] આપવાનું વચન આપ્યું. ^૬ અને દેવે તેને એમ કહ્યું કે, તારો વંશ પરદેશમાં પ્રવાસી થશે, ને [ત્યાંના લોકો] ચારસે વરસ સુધી તેઓને ગુલામગીરીમાં આણીને દુઃખ દેશે. ^૭ અને દેવે એમ કહ્યું કે, જે લૂના ગુલામ તેઓ થશે તેમણો ન્યાય હું કરીશ, ને ત્યાર પછી તેઓ નીકળી આવશે, ને આ જગ્યામાં મારી સેવા કરશે. ^૮ અને તેણે તેને સુનતનો કરાર આપ્યો; ને પછી [ઇબ્રાહીમથી] ઇસ્હાક થયો, ને તેણે આઠમે દિવસે તેની સુનત કરીધી; પછી ઇસ્હાકથી યાકૂબ થયો. ને યાકૂબથી બાર પૂર્વજો થયા. ^૯ પછી પૂર્વજોએ યુસફ પર અદેખાઈ સખીને તેને મિસરમાં [લઇ જવા સારું] વેચ્યો; પણ દેવ તેની સાથે હતો, ^{૧૦} અને તેના સઘળાં સંકટોમાંથી તેને છોડાવ્યો, ને મિસરના રાજા ફારુનની આગળ તેને પ્રસન્નતા તથા બુદ્ધિ આપી; ને તેણે તેને મિસર પર તથા પોતાના આખા ઘર પર અધિકારી ઠરાવ્યો. ^{૧૧} પછી આખા મિસરમાં તથા કનાનમાં દુકાળ પડ્યો, અને ભારે સંકટ આવ્યું, ને આપણા પૂર્વજોને ખાવાનું મળ્યું નહિ. ^{૧૨} પણ યાકૂબે સાંભળ્યું કે મિસરમાં અનાજ છે, ત્યારે તેણે આપણા પૂર્વજોને પહેલી વખત ત્યાં મોકલ્યા. ^{૧૩} પછી બીજી વખતે યુસફ પોતાના ભાઈઓની આગળ જાહેર થયો; ને યુસફનું ફળ ફારુનના જાણવામાં આવ્યું. ^{૧૪} ત્યારે યુસફે સંદેશો મોકલીને પોતાના બાપ યાકૂબને તથા પોતાના સઘળા સગાંને, એટલે પોણોસો માણસને પોતાની પાસે તેડાવ્યાં. ^{૧૫} અને યાકૂબ મિસરમાં ગયો, ને તે તથા આપણો પૂર્વજો [ત્યાં] ગુજરી ગયા. ^{૧૬} અને તેઓને શખેમમાં લઇ ગયા, ને જે કબર ઇબ્રાહીમે રૂપાનાણું આપીને અમોરમાં દીકરાઓ પાસેથી શખેમમાં વેચાતી લીધી હતી તેમાં દાટ્યા. ^{૧૭} પણ જે વચન દેવે ઇબ્રાહીમને આપ્યું હતું, તેનો સમય જેમ જેમ પાસે આવ્યો તેમ તેમ તે લોકો મિસરમાં વધતાં ગયા, ને પુષ્કળ થયા. ^{૧૮} એવામાં મિસરનો એક બીજો રાજા ઉભો થયો, જે યુસફને જાણતો નહોતો. ^{૧૯} તેણે આપણી કોમની સાથે કપટ કરીને આપણા પૂર્વજોને દુઃખ દીધું, એટલે તેમની પાસે તેમનાં બાળકો નાખી દેવાડાવ્યા, એ માટે કે તેઓ જીવે નહિ. ^{૨૦} તે અરસામાં મુસા જન્મ્યો, ને તે ઘણો સુંદર હતો; ને તરણ મહિના સુધી પોતાના બાપના ઘરમાં તેનું પાલન થયું; ^{૨૧} અને તેને નાખી દીધો ત્યારે ફારુનની દીકરીએ તેને ઉપાડી લીધો, ને પોતાના દીકરા તરીકે તેને પાળ્યો. ^{૨૨} અને મુસા મિસરીઓની સર્વ વિદ્યા ભણેલો હતો; ને વાત કરવામાં તથા કામમાં પરાક્રમી હતો. ^{૨૩} પણ તે લગભગ યાળીસ વરસનો થયો ત્યારે પોતાના ઇસ્રાએલી ભાઈઓને મળવાનું તેના મનમાં આવ્યું. ^{૨૪} અને તેઓમાંના એક પર અન્યાય થતો જોઇને તેણે તેની સહાય કરીધી, ને મિસરીને મારી નાખીને જેના પર જુલમ થતો હતો તેનું વેર વાળ્યું. ^{૨૫} અને તેણે ધાર્યું કે, મારા ભાઈઓ સમજતા હશે કે દેવ મરી હસ્તક તેઓની છુટકો આપશે; પણ તેઓ સમજ્યા નહિ. ^{૨૬} અને તેને બીજો દિવસે તેઓમાં ટંટો ચાલતો હતો તેવામાં તે તેઓની પાસે આવ્યો,

ને તેમની વચ્ચે સલાહ કરવાની ઈચ્છાથી તેને કહ્યું કે, ભલા માણસો, તમે ભાઈઓ થઈને કેમ એક બીજાનો અન્યાય કરો છો? ૨૭ પણ જે પોતાના પડોસી પર અન્યાય ગુજારતો હતો તેણે તેને ઘડકો મારીને કહ્યું કે, તને અમારા પર અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ કોણે ઠરાવ્યો છે? ૨૮ પેલા મિસરીને તે ગઈ કાલે મારી નાખ્યો તેમ મને મારી નાખવા ચાહે છે શું? ૨૯ અને મુસા આ વાત સાંભળીને નાહો, ને મીઠ્યાન દેશમાં પ્રવાસી થયો, ત્યાં તેને બે દીકરા થયા. ૩૦ અને ચાળીસ વરસ પુરા થયા ત્યારે દૂતે સિનાઈ પહાડના રાનમાં ઝાડવા મધ્યે અગ્નિની જ્વાળામાં તેને દર્શન દીધું. ૩૧ અને મુસા તે દેખાવ્યો તેને અચરત થયો; ને તે જોવા સારુ પાસે જતો હતો એવામાં પ્રભુની વાણી થઈ કે, ૩૨ હું તારા બાપદાદાઓનો દેવ, એટલે ઇબ્રાહીમનો તથા ઇસ્હાકનો તથા યાકૂબનો દેવ છું. ત્યારે મુસા કંપ્યો, ને જોવાની છાતી ચાલી નહિ. ૩૩ અને પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તું તારા પગમાંથી જોડા કાઢ; કમકે જે જગ્યાએ તું ઉભો છે તે પવિત્ર ભૂમિ છે. ૩૪ મિસરમાં જે મારા લોક છે તેઓનું દુઃખ મેં નિશ્ચય જોયું છે, ને તેઓના નિસાસા મેં સાંભળ્યા છે, ને તેઓને છોડાવવા હું ઉતાયો છું; ને હવે ચાલ, હું તને મિસરમાં મોકલીશ. ૩૫ જે મુસાનો તેઓએ નકાર કરીને કહ્યું કે, અને કોણ અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ ઠરાવ્યા, તેને દેવે અધિકારી તથા ઉદ્ધાર કરનાર થવા સારુ જે દૂત તેને ઝાડવા મધ્યે દેખાવ્યો તેની હસ્તક મોકલ્યો. ૩૬ એ માણસો તેઓને બહાર લાવતાં મિસર દેશમાં તથા સૂકું સમુદ્રમાં તથા ચાળીસ વરસ સુધી રાનમાં અદભૂત કામો તથા ચમત્કારો કરીયાં. ૩૭ જે મુસાએ ઇસરાએલીઓને કહ્યું હતું કે, દેવ તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવો એક ભવિષ્યવાદી તમારે સારુ ઉભો કરશે, તે એજ છે. ૩૮ સિનાઈ પહાડ પર પોતાની સાથે વાત કરનાર દૂતની સાથે જે રાન મધ્યે મંડળીમાં હતો તથા જે આપણા પૂર્વજોની સાથે હતો તે એજ છે; ને આપણને આપવા સારુ તેને જીવનનાં વચનો મળ્યાં; ૩૯ આપણા પૂર્વજોએ તેની આજ્ઞાઓ પાળવાનું ઈચ્છ્યું નહિ, પણ પોતાની પાસેથી તેની હડસેલી મુક્યો, ને મિસર તરફ પોતાનાં મન ફેરવ્યાં; ૪૦ ને હારૂનને કહ્યું કે, અમારી આગળ ચાલવા સારુ અમારે વાસ્તે દેવતાઓ બનાવ; કેમકે એ મુસા જે અમને મિસરમાંથી દોરી લાવ્યો તેને શું થયું એ અમે જાણતા નથી. ૪૧ અને તે દિવસોમાં તેઓએ વાહરડું બનાવ્યું, ને તે મૂર્તિને તેનું બળીદાન ચઢાવ્યું, ને પોતાના હાથનાં કામમાં હરખાયા. ૪૨ પણ દેવે તેઓથી વિમુખ થઈને તેઓને તાજી દીધા, કે તેઓ આકાશના સૈન્યની પૂજા કરે; જેમ ભવિષ્યવાદીઓના પુસ્તકમાં લખ્યું છે કે, ઓ ઇસરાએલના વંશ, તમે રાનમાં ચાળીસ વરસ લગી યજ્ઞ તથા બલિદાનો શું મને ચઢાવ્યા હતા? ૪૩ તમે મલબનો માંડવો તથા રેફાન દેવનો તારો, એટલે કે તેઓની પૂજા કરવાને જે મૂર્તિઓ તમે બનાવી, તેઓને તમે ઉચકીને ચાલ્યા, અને હું તમને બાબેલને પેલે પાર લઇ જઈશ. ૪૪ જેણે મુસાને કહ્યું કે, જ નમુનો તે દીઠો છે તે પ્રમાણે તારે સાક્ષ્યમંડપ બનાવવો, તેના ઠરાવ મુજબ રાનમાં આપણા પૂર્વજો મધ્યે [તે સાક્ષ્યમંડપ] હતો. ૪૫ વળી પોતાના સમયમાં આપણા પૂર્વજો પણ યહોશુઆ સુદ્ધાં તે [સાક્ષ્યમંડપ] ને દેશજાતિઓનું વતન પ્રાપ્ત કરીને માંહે લાવ્યાં, (કે જેઓને દેવ આપણા પૂર્વજોની આગળથી હાંકી કાઢ્યા) તે [સાક્ષ્યમંડપ] દાઉદના વખત સુધી રહ્યો. ૪૬ તે [દાઉદ] પર દેવની કૃપાદરષ્ટિ થઈ; ને તેણે યાકૂબના દેવને સારુ રહેઠાણ મેળવવાની રાજા માંગી; ૪૭ પણ સુલેમાને તેને સારુ ઘર બાંધ્યું. ૪૮ તોપણ હાથે બાંધેલા મંદિરોમાં પ્રાત્પર [દેવ] રહેતો નથી; જેમ ભવિષ્યવાદી કહે છે તેમ કે, ૪૯ આકાશ મારું રાજ્યાસન, તથા પૃથ્વી મારું વિશ્વામસ્થાન કયું થશે? ૫૦ શું, મેં મારે હાથે એ બધાં નથી બનાવ્યાં? ૫૧ ઓ હઠીલાઓ, ને બેસુનત મન તથા કાનવાળાઓ, તમે સદા પવિત્ર આત્માની સામા થાઓ છો, જેમ તમારા પૂર્વજોએ કીધું તેમજ તમે કરો છો. ૫૨ ભવિષ્યવાદીઓમાંના કોણને તમારા પૂર્વજોએ સતાવ્યો ન હતો? ને જેઓએ તે ન્યાયીના આવવા વિષે આગળથી બહર આપી તેઓને તેઓએ મારી નાખ્યા; ને હવે તેને પરસ્વાધીન કરનારા તથા તેનું બૂન કરનારા તમે થયા છો. ૫૩ તમને દૂતોને આસરે નિયમ મળ્યો, પણ તમે તે પાળ્યો નહિ. ૫૪ આ વાતો સાંભળીને તેઓના મન વીધાઈ ગયા, ને તેઓએ તેની સામે દાંત પીસ્યા. ૫૫ પણ પવિત્ર આત્માંથી ભરપૂર થઈને તેને આકાશ તરફ એકી નજરે જોઈ રહેતાં, દેવનો મહિમા તથા દેવને જેમણે હાથે ઈસુને ઉભેલો દીઠો. ૫૬ અને તેણે કહ્યું કે, જુઓ, આકાશ ઉઘડેલું તથા દેવને જેમણે હાથે માણસના દીકરાને ઉભેલો જોઉં છું. ૫૭ પણ તેઓએ મોટે ઘાટે બૂમ પાડીને પોતાના કાન બંધ કર્યાં, ને તેના પર એક સંપે ઘસી પડ્યા. ૫૮ અને તેઓએ તેને શહેર બહાર કાઢીને પથરે માર માયો; ને શાઉલ નામે એક જુવાનના પગ આગળ સાક્ષીઓએ પોતાના લુંગડા મુક્યા હતા. ૫૯ અને તેઓ સ્તેફનને પથરે મારતા હતા ત્યારે તેણે [પ્રભુની] પ્રાર્થના કરતા કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ ઇસુ, મારા આત્માનો અંગીકાર કર. ૬૦ અને

તેણે ઘૂંટણ ટેકવીને મોટો ઘાટો પાડીને કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, આ દોષ તેઓને લેખે ન ગણ. અને એમ કહીને તે ઉઘી ગયો.

અધ્યાય-૮

૧ ને શાઉલ તેનો ઘાત કરવામાં રાજી હતો. અને તેજ દહાડે યરુશાલેમમાંની મંડળી પર ભારે સતવાણી શરુ થઇ, અને પરેરીતો શિવાય તેઓ સર્વે યહુદાહુ તથા સમરુનના પ્રાંતોમાં વિખેરાઈ ગયા. ૨ અને ધાર્મિક પુરુષોએ સ્તેફનને દાટ્યો, ને તેને સારુ ઘણો વિલાપ કીધો. ૩ પણ શાઉલે મંડળીને ઉજડ કરી મુકી, એટલે ઘેરેઘેર જઈને પુરુષો તથા સ્ત્રીઓને ઘસડી લઇ જઈને બદીખાનામાં નાખ્યાં ૪ અને વિખરાઈ ગએલાઓ સુવાર્તા પ્રગટ કરતા ચારોગમ કર્યાં. ૫ અને ફીલીપે સમારીઆ શહેરમાં જઈને તેઓને બિરસ્ત પ્રગટ કર્યો. ૬ અને ફીલીપે કહેલી વાતોને સાંભળીને તથા તેના કીધેલા ચમત્કારો જોઇને લોકોએ તેની વાતો પર એક ચિત્તે ઘ્યાન દીધું. ૭ કેમકે જોને અશુદ્ધ આત્માઓ વળગ્યા હતા તેઓમાંના ઘણાઓમાંથી તેઓ મોટી બૂમ પાડતા બહાર નીકળ્યો, ને ઘણા પક્ષઘાતી તથા લૂલાઓ સમા થયા. ૮ અને તે શહેરમાં બહુ આંનદ થયો. ૯ પણ સીમોન નામે એક જણ તે શહેરમાં અગાઉ જાદુ કરતો હતો, ને હું કોઈ મોટો માણસ છું એમ કહીને સમરુનના લોકોને છક કરી નાખતો હતો; ૧૦ તેનું તેઓ નાનાથી તે મોટા સુધી સર્વ સાંભળતા, ને એમ કહેતા કે, એ માણસ 10 દેવનું પરાક્રમ જે મહાન કહેવાય છે તે છે. ૧૧ અને તેણે ઘણી મુદતથી પોતાની જાદુક્રિયાઓથી તેઓને છક કરી નાખ્યા હતા. ૧૨ પણ ફીલીપ દેવના રાજ્ય તથા ઇસુ ખ્રીસ્તના નામ વિષે સુવાર્તા પ્રગટ કરતો હતો ત્યારે તેઓનો વિશ્વાસ તેના પર બેઠો, ને પુરુષોએ તેમજ સ્ત્રીઓએ પણ બાપ્તિસમાં લીધું. ૧૩ અને સિમોને પોતે પણ વિશ્વાસ કીધો, ને બાપ્તિસમાં પામીને ફીલીપ સાથે રહ્યો, ને ચમત્કારો તથા મોટા પરાક્રમી કામો બનતાં જોઇને તે અચરત થયો. ૧૪ હવે સમરુનીઓએ દેવની વાત અંગીકારી છે એવું યરુશાલેમમાંના પરેસ્તિઓ સાંભળ્યું, ત્યારે તેઓએ પીતરને તથા યોહાનને તેઓની પાસે મોકલ્યા. ૧૫ અને તેઓએ ત્યાં પહોંચ્યાં પછી તેઓને સારુ પ્રાર્થના કરી કે તેઓ પવિત્ર આત્મા પામે; ૧૬ કેમકે તેઓમાંના કોઈ પર ત્યાં લગી તે ઉતર્યો ન હતો; પણ તેઓ પ્રભુ ઈસુને નામે માત્ર બાપ્તિસમાં પામ્યા હતા. ૧૭ પછી તેઓએ તેઓ પર હાથ મુક્યા, ને તેઓ પવિત્ર આત્મા પામ્યા. ૧૮ હવે પરેસ્તિના હાથ મુકવાથી પવિત્ર આત્મા અપાય છે, એ જોઇને સીમોને તેઓને પૈસા આપવા માંડ્યા, ૧૯ અને કહ્યું કે, તમે મને પણ એ અધિકાર આપો કે જેના પર હું હાથ મુકું તે પવિત્ર આત્મા પામે. ૨૦ પણ પીતરે તેને કહ્યું કે, દેવનું દાન પૈસાથી વેચાતું લેવાનું તે ધાર્યું માટે તારા પૈસા તારી સાથે નાશ પામો. ૨૧ આ વાતમાં તારો લાગભાગ નથી કારણ કે તારું અંતઃકરણ દેવની આગળ યોખ્યું નથી. ૨૨ એ માટે તારી આ બૂડાઈનો પસ્તાવો કર, ને પ્રભુને વિનંતી કર કે, કદાપિ તારા અંતઃકરણની કલ્પના તને માફ થાય. ૨૩ કેમકે હું જોઉં છું કે તું પિત્તની કડવાસમાં, ને બૂડાઈનાં બંધનમાં છે. ૨૪ ત્યારે સીમોને ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની કોઈ મારા પર ન આવે માટે તમે મારે સારુ પ્રભુને વિનંતી કરો. ૨૫ હવે [ત્યાં] શાહેદી આપ્યા પછી તથા પ્રભુની વાત પ્રગટ કર્યા પછી સમરુનીઓના ઘણા ગામોમાં સુવાર્તા પ્રગટ કરીને તેઓ યરુશાલેમમાં પાછા આવ્યા. ૨૬ પણ પ્રભુના દૂતે ફીલીપને કહ્યું કે, ઉઠ, યરુશાલેમથી ગાઝા જવાના માર્ગ સુધી દક્ષિણ તરફ જા; ત્યાં રાન છે. ૨૭ અને તે ઉઠીને ગયો. અને જુઓ, એક હબશી બોજો, જે હબશીઓની રાણી કાંડાકેના હાથ નીચે મોટો અમલદાર તથા તેના સઘળા બંડારનો કારભારી હતો, તે ભજન કરવા સારુ યરુશાલેમમાં આવ્યો હતો. ૨૮ અને તે પાછો જતાં પોતાના રથમાં બેસીને યશાયાહુ ભવિષ્યવાદીનું પુસ્તક વાંચતો હતો. ૨૯ ત્યારે આત્માએ ફીલીપને કહ્યું કે, તું પાસે જઈને એ રથની સંઘાતે થા. ૩૦ ત્યારે ફીલીપ તેની પાસે દોડી ગયો, ને તેને યશાયાહુ ભવિષ્યવાદીનું પુસ્તક વાંચતો સાંભળીને પૂછ્યું કે, તું વાંચ છે તે શું તું સમજે છે? ૩૧ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, મને કોઈના બતાવ્યા વિના હું કેમ કરીને સમજી શકું? ત્યારે તેણે ફીલીપને વિનંતી કીધી કે, ઉપર ચઢીને મારી પાસે બેસ. ૩૨ અને શાસ્તરનું જે પ્રકરણ તે વાંચતો હતો તે એ હતું કે, ઘટની પેઠે મારી નાખવાને તે લઇ જવાયો; ને જેમ હલવાન પોતાના કાતાનારની આગળ મુંજું રહે છે, તેમ તેણે પોતાનું મહો ઉઘાડ્યું નહિ; ૩૩ તેની દીનાવસ્થામાં તેનો ન્યાય ડુબી ગયો; તેની પેઠીનું વર્ણન કોણ કહી દેખાડશે? ૩૪ ત્યારે તે બોજાએ ફીલીપને ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, હું તને વિનંતી કરું છું કે, ભવિષ્યવાદી કોણ વિષે એ કહે

છે? પોતા વિષે અથવા કોઈ બીજા વિષે? ^{૩૫} ત્યારે ફીલીપે પોતાનું મૂલો ઉઘાડ્યું, ને શાસ્ત્રની એ વાતથી માંડીને તેને ઇસુ વિષેની સુવાર્તા પ્રગટ કીધી. ^{૩૬} અને તેઓ માર્ગ ચાલતા પાણીથી અમુક જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા, ત્યારે બોજાએ કહ્યું કે, જો, [અહિં] પાણી છે, મારે બાપ્તિસમાં પામવાને શો અટકાવ છે? ^{૩૭} [[ત્યારે ફીલીપે કહ્યું કે, જો તું તારા પૂરા મનથી વિશ્વાસ કરે છે તો ઉચિત છે; ને તેણે ઉત્તર દેતા કહ્યું કે, ઇસુ ખ્રિસ્ત તે દેવનો દીકરો છે, એવું હું માનું છું]] ^{૩૮} પછી તેણે સ્થ ઉભો રાખવાનો હુકમ કીધો, ને ફીલીપ તથા બોજો બેઉ પાણીમાં ઉતર્યા, ને તેણે તેને બાપ્તિસમાં આપ્યું. ^{૩૯} અને તેઓ પાણીમાંથી ઉપર આવ્યા ત્યારે પ્રભુના આત્મા ફીલીપને લઇ ગયો, ^{૪૦} પણ ફીલીપ આઝોટમાં દેખાયો; ને કાર્દસારીઆ પહોંચતાં સુધી માર્ગમાંના સઘળાં શહેરમાં સુવાર્તા પ્રગટ કરતો ગયો.

અદયાય-૯

૯ ^૧ પણ શાઉલ હજુ સુધી પ્રભુના શિષ્યોની વિરુદ્ધ કતલ કરવાની ધમકીઓ ઉચ્ચારતો પરમુખ્ય યાજ્ઞકની પાસે ગયો. ^૨ અને તેની પાસેથી દમસ્કમાંની સભાઓ પર પત્રો માગ્યા કે જો તેને એ માર્ગે કોઈ પુરુષ કે સ્તરી મળે, તો તે તેઓને બાંધીને યરુશાલેમમાં લાવે. ^૩ એવું બન્યું કે તે ચાલતાં ચાલતાં દમસ્ક પાસે પહોંચ્યો અને ત્યારે એકાએક તેની આસપાસ આકાશથી એક પ્રકાશ ચમક્યો. ^૪ અમે તે ભોંય પર પડ્યો, અને તેની સાથે બોલતી એવી એક વાણી તેણે સાંભળી કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? ^૫ ત્યારે તેણે કે કહ્યું કે પ્રભુ, તું કોણ છે? ને તેણે કહ્યું કે, હું ઇસુ છું, કે જેને તું સતાવે છે; ^૬ પણ તું ઉઠ, ને શહેરમાં જા, ને તારે શું કરવું તે તને કહેવામાં આવશે. ^૭ અને તેની સાથે ચાલનારા માણસો સ્તબ્ધ થઇ ગયા, કેમકે તેઓએ વાણી સાંભળી બરી, પણ કોઈને દીઠો નહિ. ^૮ પછી શાઉલ ભોંય પરથી ઉઠ્યો; ને તેની આંખો ઉઘડી ત્યારે તે કંઈ દેખી શક્યો નહિ; ને તેઓ તેનો હાથ પકડીને તેને દમસ્કમાં દોરી ગયા. ^૯ અને તર્ક દિવસ સુધી તે દેખી શક્યો નહિ, ને તેણે કંઈ ખાધું કે પીધું નહિ. ^{૧૦} હવે દમસ્કમાં અનાનિયા નામે એક શિષ્ય હતો, તેને પ્રભુએ દર્શનમાં કહ્યું કે, અનાનિયા; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ઓ પ્રભુ, હું આ રહ્યો. ^{૧૧} ત્યારે પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, ઉઠીને પાધરા નામના રસ્તામાં જા, ને શાઉલ નામે તાર્સસના એક માણસ વિષે યહુદાના ઘરમાં બહાર કાઢ; કેમકે જો, તે પ્રાર્થના કરે છે; ^{૧૨} અને તેણે [દર્શનમાં] એવું જોયું છે કે, અનાનિયા નામે એક માણસ માંહે આવીને, તે દેખતો થાય માટે તેના પર હાથ મુકે છે. ^{૧૩} પણ અનાનિયાએ ઉત્તર દીધો કે, પ્રભુ મેં ઘણાથી એ માણસ વિષે સાંભળ્યું છે કે યરુશાલેમમાંના તારા સંતોને તેણે કેટલું બધું દુઃખ દીધું છે; ^{૧૪} અને જેઓ તારા નામની પ્રાર્થના કરે છે તે સર્વને બાંધવા સારુ મુખ્ય યાજ્ઞકો પાસેથી અહિં પણ તેને અધિકાર છે. ^{૧૫} પણ પ્રભુએ તેને કહ્યું કે, તું ચાલ્યો જા; કેમકે વિદેશીઓ, તથા રાજાઓ, તથા ઇસ્રાએલપુત્રોની આગળ મારું નામ પ્રગટ કરવા સારુ એ મારું પસંદ કરેલું પાત્ર છે. ^{૧૬} કેમકે મારા નામને લીધે તેને કેટલું દુઃખ સેહવું પડશે, એ હું તેને દેખાડીશ. ^{૧૭} ત્યારે અનાનિયા ચાલ્યો ગયો, ને તે ઘરમાં પેઠો; ને તેના પર પોતાના હાથ મુકીને કહ્યું કે, ભાઈ શાઉલ, પ્રભુ, એટલે ઇસુ જે તને માર્ગ આવતા દેખાયો, તેણે મને મોકલ્યો છે, એ માટે કે તું દેખતો થાય, ને પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થાય. ^{૧૮} ત્યારે તેની આંખો પરથી તત્કાળ છાવાં જેવું કંઈ બરી પડ્યું, ને તે દેખતો થયો, ને ઉઠીને તે બાપ્તિસમાં પામ્યો; ^{૧૯} ને તેણે અજ્ઞ ખાધું ત્યારે તેને શક્તિ આવી. અને તે દમસ્કમાંના શિષ્યોની સાથે કેટલાએક દિવસ રહ્યો. ^{૨૦} ને તેણે લાગલોજ સભાસ્થાનોમાં ઈસુને પ્રગટ કીધો કે, તે કેનો દીકરો છે. ^{૨૧} અને જેઓએ તેનું સાંભળ્યું તેઓ સર્વ વિસ્મિત થઈને બોલ્યા કે, જેણે આ નામની પ્રાર્થના કરનારાઓનો યરુશાલેમમાં ઘણા વાળ્યો, ને જે એ કામને સારુ અહિં આવ્યા છે કે તેઓને બાંધીને મુખ્ય યાજ્ઞકોની પાસે લઇ જાય, તે શું એ નથી? ^{૨૨} પણ શાઉલ સામર્થ્યમાં વધતો ગયો, ને [ઇસુ] તેજ ખ્રિસ્ત છે એના પ્રમનો આપીને તેણે દમસ્કમાં રહેનારા યહુદીઓને હરાવી નાખ્યા. ^{૨૩} અને ઘણા દિવસ વિત્યા પછી યહુદીઓએ તેને મારી નાખવાની મસલત કીધી. ^{૨૪} પણ તેઓનું કાવતરું શાઉલને માલમ પડ્યું, અને તેઓએ તેને મારી નાખવા સારુ રાત દહાડો ભાગલોની પણ ચોકી કરી; ^{૨૫} પણ તેના શિષ્યોએ તેને રાત્રે ટોપલામાં [બેસાડીને] કોટ ઉપરથી ઉતારી મુક્યો. ^{૨૬} અને તેણે યરુશાલેમમાં આવીને શિષ્યોની સાથે મળી જવાની કોશિશ કીધી, પણ તેઓ બધા તેનાથી બીતા હતા, કેમકે તે શિષ્ય છે એવું તેઓ માનતા ન

હતા. ૨૭ પણ બર્નાબાસ તેને પરેસ્તોની પાસે તેડી ગયો, ને કેવી રીતે તે માર્ગમાં પરબુને દીઠો, ને કેવી રીતે તે તેની સાથે બોલ્યો, ને તેણે કેવી રીતિ દમસ્કમાં ઈસુને નામે હિમ્મતથી ઉપદેશ કર્યો, એ તેણે તેઓને કહી દેખાડ્યું. ૨૮ અને યારુશાલેમમાં તેઓની સાથે તે આવઠા કરતો રહ્યો; ૨૯ અને તે હિમ્મતથી પરબુને નામે ઉપદેશ કરતો હતો, ને હેલેની યહુદીઓ સાથે વાદવિવાદ કરતો હતો, પણ તેઓ તેને મારી નાખવાનો લાગ શોધતા હતા. ૩૦ અને બાઈઓએ તે ઠાણ્યું ત્યારે તેઓ તેને કાર્દસારીઆમાં લઇ ગયા, ને ત્યાંથી તેઓએ તેને તાર્સસ મોકલી દીધો. ૩૧ ત્યારે આબા યહુદાહ, તથા ગાલીલ, તથા સમરુનમાંની મંડળી સ્થાપિત થઈને શાંતિ પામી, ને પરબુના ભયમાં તથા પવિત્ર આત્માના દિવાસામાં ચાલીને વધતી ગઈ. ૩૨ અને એમ થયું કે પીતર બધે ફરતો ફરતો લુદામાંહેનારા સંતોની પાસે પણ આવ્યો. ૩૩ અને ત્યાં તેને એનયસ નામ એક જન મળ્યો, જે આઠ વરસથી આટલે પડેલો હતો, કેમકે તે પક્ષધાતી હતો. ૩૪ અને પીતરે તેને કહ્યું કે, એનયસ, ઇસુ ખ્રિસ્ત તને સાજો કરે છે; ઉઠ, ને તારું બીચનું પાથર; એટલે તે તરત ઉઠ્યો. ૩૫ અને લુદા તથા શારોનના બધા રહેવાસીઓ તેને જોઇને પરબુ તરફ વળ્યા. ૩૬ હવે જોપમાં એલ શિષ્યોણ હતી, જેનું નામ તબીથા, એટલે દરકાસ, હતું, તે બાઈ સુડી કરણીઓ તથા દાન કરવામાં પુરી હતી. ૩૭ અને તે દિવસોમાં એમ થયું કે તે માંદી પડીને મરી ગઈ; ને તેઓએ તેને નવડાવીને મેડીએ સુવાડી. ૩૮ અને લુદા જોપા પાસે હતું માટે પીતર ત્યાં છ એવું સાંભળીને શિષ્યોએ બે માણસોને તેની પાસે એવી આજ્ઞા કરવાને મોકલાવ્યા કે, અમારી પાસે આવવાને તું ઠીલ કરતો ના. ૩૯ ત્યારે પીતર ઉઠીને તેઓની સાથે ગયો, ને તે આવી પહોંચ્યો એટલે તેઓ તેને મેડી ઉપર તેડી ગયા; ને સઘળી વિધવાઓ તેની પાસે ઉભી રહીને રડતી હતી, ને દરકાસ તેઓની સાથે હતી ત્યારે તેણીએ જે અંગરખા તથા લુંગડા બનાવ્યા હતા તે દેખાડતી હતી. ૪૦ પણ પીતરે તે સર્વને બહાર કાઢીને ઘૂંટણ ટેકવીને પ્રાર્થના કીધી, પછી મુડદા તરફ ફરીને તેને કહ્યું કે, તબીથા, ઉઠ; ત્યારે તેણીએ પોતાની આંખો ઉઘાડી, ને પીતરને જોઇને તે બેઠી થઇ. ૪૧ પછી તેણે તેને હાથ આપીને ઉઠાડી; ને સંતોને તથા વિધવાઓને બોલાવીને તેને જીવતી દેખાડી. ૪૨ અને આબા જોપમાં એની જાન પડી, ને ઘણાએ પરબુ પર વિશ્વાસ કર્યો. ૪૩ પછી એમ થયું કે જોપમાં સીમોન નામે એક ચમારને ત્યાં તે ઘણા દહાડા રહ્યો.

અદયાય-૧૦

૧૦ ૧ હવે કાર્દસારીઆમાં કરનેલ્યસ નામે એક માણસ ઇતાલીની કહેવાતી પલટનનો સુબેદાર હતો. ૨ તે ધાર્મિક હતો, ને પોતાના ઘરનાં સઘળા માણસો સુદ્ધાં દેવનું ભય રાખતો, ને લોકોને ઘણાં દાન આપતો, ને નિત્ય દેવની પ્રાર્થના કરતો હતો. ૩ તેણે દિવસને આસરે તરીજા પહોરે દેવના એક દૂતને પોતાની પાસે આવતો, તથા પોતાને, ઓ કરનાલ્યસ, એમ કહેતો દર્શનમાં પરત્યક્ષ દીઠો. ૪ ત્યારે એકી નજરે તેની સામું જોઈ રહીને તથા ભયભીત થઈને તેણે કહ્યું કે, પરબુ શું છે? ને તેણે કહ્યું કે, તારી પ્રાર્થનાઓ તથા તારા દા દેવની આગળ યાદગીરીને સારુ પહોંચ્યા છે. ૫ અને હવે તું જોપમાં માણસો મોકલીને સીમોન જેનું બીજું નામ પીતર છે તેને તેડાવ. ૬ સીમોન ચમાર, જેનું ઘર સમુદરકાંઠે છે, તેને ત્યાં તે ઉતાર્યો છે. ૭ અને જે દૂત તેની સાથે બોલ્યો હતો, તેના ગયા પછી તેણે પોતાના ઘરના ચાકરોમાંના બેને. તથા જેઓ જાથું તેની તહેનાતમાં રહેતા હતા તેઓમાંના એક ધાર્મિક સિપાઈને બોલાવ્યો. ૮ અને તેઓને બધી વાત કહીને તેણે તેઓને જોપમાં મોકલ્યા. ૯ હવે તેને બીજે દિવસે તેઓ ચાલતાં ચાલતાં શહેરની પાસે પહોંચ્યા, તેવામાં આસરે બપોરને સમયે પીતર પ્રાર્થના કરવાને ઘરના ઘાબા પર ગયો. ૧૦ અને તે ભૂલ્યો થયો, અને તેને ખાવાનું મન થયું; પણ તેઓ તૈયાર કરતા હતા એટલામાં તે મુર્છાગત થયો; ૧૧ અને આકાશ ઉઘડેલું તથા એક વાસણ મોટી યાદરના જેવું તેના ચાર ખુણાથી લટકાવેલું ઘરતી પર ઉતરી આવતું તેણે દીઠું. ૧૨ તેમાં પૃથ્વી પરનાં સઘળી જાતનાં ચોપગાં તથા પેટે ચાલનારા પ્રાણીઓ તથા આકાશના પક્ષીઓ હતાં. ૧૩ અને એવી વાણી [તેના સાંભળવામાં] આવી કે, પીતર, ઉઠ, મારીને ખા. ૧૪ પણ પીતરે કહ્યું કે, પરબુ, એમ નહી, કેમકે કોઈ નાપાક કે અશુદ્ધ વસ્તુ મંદ કદી ખાઈ નથી. ૧૫ ત્યારે બીજી વાર [તેના સાંભળવામાં] એવી વાણી આવી કે, દેવે જે શુદ્ધ કીધી છે, તેને તું નાપાક ન ગણ. ૧૬ અને એમ ત્રણ વાર થયું; પછી તરત તે વાસણ આકાશમાં ઉઠાવી લેવામાં આવ્યું. ૧૭ હવે પીતર પોતાના મનમાં બહુ ગૂંચવાતો હતો કે, અ જે દર્શન મને થયું તેનો શો અર્થ હશે, એવામાં જુઓ, કરનેલ્યસે મોકલેલા માણસો સીમોનનું

ઘર પુછતા પુછતા બારણાં આગળ આવી ઉભા. ^{૧૮} અને તેઓએ હાંક મારીને પુછ્યું કે, સીમોન જેની અટક પીતર છે તે શું અહિં ઉતરેલો છે? ^{૧૯} ને પીતર તે દર્શન વિષે વિચાર કરતો હતો ત્યારે આત્માએ તેને કહ્યું કે, જો, તરણ માણસો તને શોધે છે. ^{૨૦} માટે તું ઉઠ ને નીચે ઉતરીનેકંઈ સંદેહ આણ્યા વિના તેઓની સાથે જા, કેમકે મેં તેઓને મોકલ્યા છે. ^{૨૧} ત્યારે પીતર ઉતરીને તે માણસ પાસે ગયો, અને કહ્યું કે, જુઓ, જેને તમે શોધો છો તે હું છું, તમે શા માટે આવ્યો છો? ^{૨૨} ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, કરનેલ્સ નામે એક સુબેદાર જે ન્યારી તથા દેવનું ભય રાખનાર માણસ છે, અને જેને વિષે આયું યહુદી કો સારુ બોલે છે, તેને પવિત્ર દૂતની મારફતે ચેતવણી મળી કે તે તને પોતાને ઘર તેડાવીને તારી વાતો સાંભળે. ^{૨૩} ત્યારે તેણે તેઓને માંહે બોલાવીને પરોણા રાખ્યા. અને બીજા દિવસે તે તેઓની સાથે ગયો, ને જોપ્પામાંના કેટલાક ભાઈઓ તેની સાથે ગયા. ^{૨૪} અને બીજે દિવસે તેઓ કાઈસારીઆમાં આવી પહોંચ્યા, ને કરનેલ્સ પોતાનાં સગાંઓને તથા પિરય મિત્રોને એકઠાં કરીને તેઓની વાટ જોતો હતો. ^{૨૫} અને પીતર માંહે આવ્યો ત્યારે કરનેલ્સ તેને મળ્યો, ને તેને પગે પડીને તેણે દંડવત પ્રણામ કરીયાં. ^{૨૬} પણ પીતરે તેને ઉઠાડતાં કહ્યું કે, ઉભો થા, હું પણ માણસ છું. ^{૨૭} અને તેની સાથે વાતો કરતો કરતો તે માંહે ગયો, ત્યારે તેણે ઘણાઓને એકઠા થયેલાં દીઠાં; ^{૨૮} અને તેણે તેઓને કહ્યું કે, તમે પોતે જાણો છો કે, બીજા કોમના માણસ સાથે સબંધ રાખવો, અથવા તેને ત્યાં જવું, એ યહુદી માણસને ઉચિત નથી; પણ દેવે 10 મને દેખાડ્યું છે કે, મારે કોઈ માણસને નાપાક કે અશુદ્ધ કહેવું નહિ. ^{૨૯} અને તેથીજ જ્યારે મને તેડાવ્યો, ત્યારે વાંધો લીધા વગર હું આવ્યો; માટે હું પુછુ છું કે, તમે શા કારણથી મને તેડાવ્યો છો? ^{૩૦} ત્યારે કરનેલ્સે કહ્યું કે, ચાર દિવસ ઉપર હું આ ઘડી સુધી મારા ઘરમાં તરીજા પહોરની પ્રાર્થના કરતો હતો, ત્યારે જુઓ, યજ્ઞકતો પોશાક પહેરેલો એક જણ મારી સામા ઉભો રહ્યો, ^{૩૧} ને બોલ્યો કે, કરનેલ્સ, તારી પ્રાર્થના સાંભળવામાં આવી છે, ને તારા દાન દેવની સમક્ષ સ્મરણમાં આવ્યા છે. ^{૩૨} એ માટે તું જોપ્પામાં માણસ મોકલીને સીમોન જેનું બીજું નામ પીતર છે તેને તારી પાસે તેડાવ, તે સમુદ્રનાં કાંઠે સીમોન યમારના ઘરમાં ઉતરેલો છે. ^{૩૩} એ માટે મેં તરત તને તેડાવ્યો, ને તું આવ્યો એ બહુ સારુ કર્યું. હવે પ્રભુએ જે સર્વ વાતો તને ફરમાવી છે, તે સંભાળવા સારુ અમે સઘળા અહિં દેવની સમક્ષ હાજર છીએ. ^{૩૪} ત્યારે પીતરે મ્હો ઉઘાડીને કહ્યું કે, મને ખાતરી થઇ છે કે દેવ પક્ષપાતી નથી. ^{૩૫} અન હરેક દેશમાં જે કોઈ તેની બીક રાખે છે, ને ન્યારીપણું કરે છે, તે તેને માન્ય છે. ^{૩૬} ઇસુ બિરસ્ત (જે સર્વનો પ્રભુ છે) તેની મારફતે શાંતિની સુવાર્તા પ્રગટ કરતા [દેવે] ઇસરાએલપુત્રોની પાસે જે વાત મોકલી, ^{૩૭} એટલે જે વાત યોહાને બાપ્તિસમાં પ્રગટ કરીયા પછી ગાલીલથી માંડીને આખા યહુદાહમાં જાહેર કરવામાં આવી તે તને પોતે જાણો છો; ^{૩૮} એટલે કે નાઝરેથના ઈસુની વાત કે જેને દેવે પવિત્ર આત્માથી તથા સામર્થ્યથી અભિષેકત કરીયા; તે બહુ કરતો તથા સેતાનથી જે પીડાતા હતા તેઓ સઘળાને સાજા કરતો કર્યો; કેમકે દેવ તેની સાથે હતો. ^{૩૯} તેણે યહુદીઓના પ્રાંતમાં તથા યરુશાલેમમાં જે કામો કરીયા તે સર્વના અમે સાક્ષી છીએ; તેને વળી તેઓએ લાકડી પર ટાંગીને મારી નાખ્યો. ^{૪૦} તેને દેવે તરીજો દિવસે ઉઠાડ્યો, ને સર્વ લોકોની આગળ નહિ, ^{૪૧} પણ અગાઉથી દેવના પસંદ કરીધેલા સાક્ષીઓ, જેઓએ તેના મુએલામાંથી ઉઠ્યા પછી તેની સાથે યાધું પીધું તેઓની આગળ, એટલે અમારી આગળ, તેને પ્રગટ કરીયા, ^{૪૨} અને તેણે અમને અજ્ઞા કરીધી કે લોકોને ઉપદેશ કરો, ને સાક્ષી આપો કે દેવે એનેજ જીવતાંઓના તથા મુએલાંઓના ન્યાયાધીશ ઠરાવેલો છે. ^{૪૩} તેના વિષે સઘળા ભવિષ્યવાદીઓ સાક્ષી આપે છે કે, જે કોઈ તેના પર વિશ્વાસ કરે છે, તે તેના નામથી પાપની માફી પામશે. ^{૪૪} પીતરે એ વાતો કહ્યો હતો એટલામાં જે લોકો વાત સાંભળતા હતા તે સર્વ ઉપર પવિત્ર આત્મા ઉતર્યા. ^{૪૫} ત્યારે વિદેશીઓ પર પણ પવિત્ર આત્માનું દાન રેડાયું છે [એ જોઇને] સુનતીઓમાંના જે વિશ્વાસીઓ પીતરની સાથે આવ્યા હતા તે સર્વ વિસ્મય પામ્યા; ^{૪૬} કેમકે તેઓને અન્ય ભાષાઓમાં બોલતા, તથા દેવની સ્તુતિ કરતા તેઓએ સાંભળ્યા. ^{૪૭} ત્યારે પિતરે ઉત્તર આપ્યો કે, આપણી પેઠે તેઓ પણ પવિત્ર આત્મા પામ્યા છે, તો તેઓનું બાપ્તિસમાં અટકાવવાને પાણીની માંના કોણ કરી શકે? ^{૪૮} અને ઇસુ બિરસ્તને નામે તેઓને બાપ્તિસમાં આપવાની તેણે આજ્ઞા કરીધી, પછી કેટલાએક દિવસ [ત્યાં] રહેવાની તેઓએ તેને વિનંતી કરીધી.

અદ્યાય-૧૧

૧૧^૧ હવે જે પુરેરીતો તથા ભાઈઓ યહુદાહમાં હતા તેઓએ સાંભળ્યું કે, વિદેશીઓએ પણ દેવની વાતનો અંગીકાર કીધો છે. ^૨ અને પીતર યરુશાલેમ આવ્યો, ત્યારે સુનતીઓએ તેની સાથે વાદ કરતા કહ્યું કે, ^૩ તે બેસુનતીઓના ઘરમાં જઈને તેઓની સાથે બાધું. ^૪ ત્યારે પીતર વાત કરવા લાગ્યો ને તેઓને વિગતવાર બુલાસો કરતા કહ્યું કે, ^૫ હું જોપ્પાં શહેરમાં પ્રારથના કરતો હતો, ત્યારે મને મૂર્છા આવી, ને મેં દર્શનમાં એક વાસણ, જાણે કે એક મોટી યાદર તેના યાર બુણાથી લટકાવેલી હોય તેવું આકાશમાંથી ઉતરતું જોયું; ને તે મારી પાસે આવ્યું. ^૬ તેના પર એકી નજરે જોઈને મેં દયાન આપ્યું, to પૃથ્વી પરનાં ચોપગાં પુણીઓ તથા રાની પશુઓ તથા પેટે ચાલનારા પુણીઓ, તથા આકાશનાં પક્ષીઓ મેં દીઠાં. ^૭ અને વળી મેં એક વાણી મને એમ કહેતી સાંભળી કે, પીતર, ઉઠ, મારીને યા. ^૮ પણ મેં કહ્યું, પ્રભુ, એમ નહિ, કેમકે કોઈ પણ નાપાક અથવા અશુદ્ધ વસ્તુ મારા મ્હોમાં કદી પેઠી નથી. ^૯ પણ તેના ઉત્તરમાં આકાશમાંથી બીજી વાર વાણી થઇ કે, દેવે જે શુદ્ધ કીધું છે, તેને તું નાપાક ન ગણ. ^{૧૦} અને એમ તરણ વાર થયું; પછી બધા આકાશમાં ખેંચી લેવામાં આવ્યાં. ^{૧૧} અને જુઓ, તેજ વેળાએ કાઈસારીઆથી મારી મોકલેલા તરણ માણસો જે ઘરમાં મે હતા તેની આગળ આવી ઉભા. ^{૧૨} અને આત્માએ મને કહ્યું કે, કંઈ પણ ભેદ રાખ્યા વિના તેઓની સાથે જા. અને આ છ ભાઈ પણ મારી સાથે આવ્યા; ને અમે તે માણસના ઘરમાં ગયાં; ^{૧૩} ત્યારે તેણે અમને ખબર આપી કે મેં મારા ઘરમાં દૂત ઉભેલો જોયો, જેણે મને કહ્યું કે, જોપ્પામાં [માણસ] મોકલી સીમોન જેનું બીજું નામ પીતર છે, તેને તેડાવ; ^{૧૪} તે તને એવી વાતો કહેશે કે તેથી તું તારા આખા ઘરનાં સુદ્ધાં તારણ પામશે. ^{૧૫} ને હું બોલવા લાગ્યો કે તરત જેમ આપણા પર પવિત્ર આત્મા ઉતર્યો હતો, તેમ તેઓ પર પણ તે ઉતર્યો. ^{૧૬} ત્યારે પ્રભુની કહેલી વાત મને યાદ આવી કે, ચોહાને પાણીએ બાપ્તિસમાં કીધું અરું, પણ તમે પવિત્ર આત્માએ બાપ્તિસમાં પામશો. ^{૧૭} એ માટે જ્યારે આપણે પ્રભુ ઇસુ ખ્રિસ્ત પર વિશ્વાસ કીધો ત્યારે આપણને જેવું દાન મળ્યું તેવુંજ દાન દેવે તેઓને પણ આપ્યું, તો હું કોણ હતો, કે દેવને અટકાવું? ^{૧૮} ને તેઓ આ વાતો સાંભળીને ચાના રહ્યા, ને દેવને મહિમા આપતા કહ્યું કે, દેવે વિદેશીઓને પણ પશ્ચાતાપ [કરવાનું મન] આપ્યું છે કે તેઓ જીવન પામે. ^{૧૯} અને સ્તેફનના સબંધમાં જે સતાવણી થઇ તેથી જેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા તેઓ ફેનીકે તથા કુપરસ તથા અંત્યોખ લગી ગયા, પણ તેઓએ યહુદીઓ વગર કોઈને વા પ્રગટ કીધી ન હતી. ^{૨૦} પણ તેઓમાંના કેટલાક કુપરસ તથા કુરેનીના માણસો હતા, તેઓએ અંત્યોખ આવીને હેલેનીઓની આગળ પણ પ્રભુ વિષેની સુવાર્તા કહી સંભળાવી. ^{૨૧} અને પ્રભુની હાથ તેઓની સાથે હતો, ને ઘણા વિશ્વાસ કરીને પ્રભુ તરફ વળ્યા. ^{૨૨} અને તેઓ વિષેના સમાચાર યરુશાલેમની મંડળીને કાને આવ્યા; અને તેઓએ બર્નાબાસને અંત્યોખ લગી મોકલ્યો; ^{૨૩} ને ત્યાં આવ્યો, ત્યારે દેવની કૃપા જોઈને આંનદ પામ્યો; ને તેણે તેઓ સર્વને મનના નિશ્ચયથી પ્રભુને વળગી રહેવાનો બોધ કીધો; ^{૨૪} કેમકે તે સારો માણસ હતો, ને પવિત્ર આત્માથી તથા વિશ્વાસથી ભરપુર હતો, ને ઘણા લોક પ્રભુની [મંડળીમાં] ઉમેરાયા. ^{૨૫} અને [બર્નાબાસ] શાઉલની શોધ કરવા સારું તાર્સસ ગયો; ^{૨૬} અને તે મળ્યો ત્યારે તે તેને અંત્યોખમાં લાવ્યો. અને એમ થયું કે, તેઓએ એક આખું વરસ મંડળીની સાથે એકઠા મળીને ઘણા લોકોને બોધ કીધો; ને શિષ્યો પહેલવહેલાં અંત્યોખમાં ખરીસ્તી કહેવાયા. ^{૨૭} હવે એ દિવસોમાં ભવિષ્યવાદીઓ યરુશાલેમથી અંત્યોખ આવ્યા. ^{૨૮} અને તેઓમાંના અગાબસ નામે એક ઉભો થઈને આત્માંવડે સુચવ્યું કે, આખા જગતમાં મોટો દુકાળ પડશે; અને કલાદીઅસના દિવસોમાં તેમજ થયું. ^{૨૯} ત્યારે શિષ્યોએ ઠરાવ્યું કે, આપણે ડાર્ક માણસે પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે યહુદાહમાં રહેનાર ભાઈઓને કંઈ મદદ મોકલવી. ^{૩૦} અને તેઓએ તેમ કીધું, ને બર્નાબાસ તથા શાઉલની હસ્તક વડીલો પર તે મોકલવી.

અદ્યાય-૧૨

૧૨^૧ આસરે તે વેળાએ હેરોદ રાજાએ મંડળીના કેટલાએકની સતાવણી કરવા હાથ લંબાવ્યા. ^૨ અને તેણે ચોહાનના ભાઈ યાકુબને તરવારે માર્યો. ^૩ અને યહુદીઓને એ ગમતું છે તે

જોઈને તેણે પીતરને પણ પકડી લીધો. અને તે બેબમીર રોટલીના દિવસ હતા. ^૪ અને તેણે તેને પકડીને બંદીબાનામાં નાખ્યો, ને તેની ચોકી રાખવા સારુ ચાર ચાર સિપાઈઓની ચાર ટુકડીઓને સોંપ્યો, ને પાસ્યા પછી લોકોની પાસે તેને બહાર લાવવાનો ઈરાદો રાખ્યો. ^૫ એ માટે તેણે પીતરને બંદીબાનામાં રાખ્યો; પણ મંડળીએ તેને સારુ આગ્રહથી દેવની પ્રાર્થના કીધી. ^૬ અને હેરોદ તેને બહાર લાવવાનો હતો તેજ રાત્રે પીતર બે સિપાઈઓની વચ્ચે બે સાંકળોએ બાંધેલો ઊંઘતો હતો; ને ચોકીદારો બારણાં આગળ બંદીબાનાની ચોકી કરતા હતા. ^૭ ત્યારે જુઓ, પ્રભુની દૂત તેની પાસે ઉભો રહ્યા, ને બંદીબાનામાં અજવાળું ચમક્યું, ત્યાં તેને પીતરને કૂબમાં મારીને જગાડ્યો, ને કહ્યું કે, જલદી ઉઠ. ત્યારે તેની સાંકળો તેની હાથ પરથી છૂટી પડી. ^૮ અને દૂતે તેને કહ્યું કે, કમર બાંધ, ને તારા ચંપલ પહેર. અને તેણે તેમ કીધું. પછી તેણે કહ્યું કે, તારું લૂગડું ઓઢીને મારી પછવાડે આવ. ^૯ અને તે બહાર નીકળીને તેની પછવાડે ગયો; ને દૂત જે કરે છે તે બસુ છે એમ તે સમજતો ન હતો. પણ મને દર્શન થાય છે એમ ધારતો હતો. ^{૧૦} અને તેઓ પહેલી તથા બીજી ચોકી વટાવીને શહેરમાં જવાના લોઢાને દરવાજે પહોંચ્યા; ને તે પોતાની મેળે તેઓને સારુ ઉઘડી ગયો; ને તેઓએ આગળ ચાલીને એક મહોલ્લો ઓળંગ્યો; એટલે તરત દૂત તેની પાસેથી ચાલ્યો ગયો. ^{૧૧} અને પીતરને બાન આવ્યું ત્યાં તેણે કહ્યું કે, હવે હું અચિત જાણું છું કે પ્રભુએ પોતાના દૂતને મોકલીને હેરોદના હાથમાંથી તથા યહુદીઓની સઘળી ધારણાથી મને છોડાવ્યો છે. ^{૧૨} પછી તે વિચાર કરીને યોહાન, જેનું બીજું નામ માર્ક હતું, તેની મા મરિયમના હર પાસે આવ્યો, જ્યાં ઘણા એકઠા થઈને પ્રાર્થના કરતા હતા. ^{૧૩} અને તે આગળ બારણું ઠોકતો હતો ત્યારે રોડા નામે એમ જુવાન બાયડી બબર કાઢવા આવી. ^{૧૪} અને તેણીએ પીતરનો ઘાટો ઓળખીને આંનદને લીધે બારણું ઉઘાડ્યું નહિ, પણ માંહે દોડી જઈને કહ્યું કે, પીતર બારણાં આગળ ઉભો છે. ^{૧૫} અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, તું ઘેલી છે. પણ તેણીએ હાથેથી કહ્યું કે [હું કહું છું] તેમજ છે. ત્યારે તેઓ કહ્યું કે તેનો દૂત હશે. ^{૧૬} પણ પીતરે ઠોક્યા કીધું; ને તેઓએ બારણું ઉઘાડીને તેને જોયો, ત્યારે તેઓ અચરતી પામ્યાં. ^{૧૭} પણ ધાના રહેવા તેણે તેઓને ઈસરો કીધો; ને શી રીતે પ્રભુએ તેને બંદીબાનામાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો તે તેઓને કહી બતાવ્યું, તે તેણે એમ કહ્યું કે, સમાચાર ચાકૂબને તથા [બીજા] ભાઈઓને પહોંચાડજો. પછી તે નીકળીને બીજી જગ્યાએ ગયો. ^{૧૮} અને પ્રભાત થયો ત્યારે સિપાઈઓમા ઘણી ગડબડ થઇ કે, પીતરનું શું થયું હશે! ^{૧૯} ને હેરોદે તેને શોધ્યો, પણ તે ન જડ્યો, ત્યારે તેણે ચોકીદારોની તપાસ કીધી, અને તેઓને મારી નાખવાનો હુકમ કીધો; પછી તે યહુદાહુદી નીકળીને કાઈસારીઆમાં ગયો, ને ત્યાં રહ્યો. ^{૨૦} હવે તુરના તથા સિદ્દનના લોક પર [હેરોદ] ઘણો ક્રોધમાન થયો હતો; પણ તેઓ સર્વ એક સંપે તેની પાસે આવ્યા, ને રાજાના મુખ્ય અવાસ બલાસ્તસને પોતાના વગનો કરી લઈને સલાહ માંગી, કેમકે તેઓના દેશનું પોષણ રાજાના દેશમાંથી થતું હતું. ^{૨૧} પછી એક ઠરાવેલા દિવસે હેરોદે રાજપોશાક પહેરીને, તથા રાજ્યાસન પર બેસીને, તેઓની આગળ બાષણ કીધું. ^{૨૨} ત્યારે લોકોએ બૂમ પાડી કે, આ વાણી તો દેવની છે, માણસની નથી. ^{૨૩} અને તેણે દેવને મહિમા આપ્યો નહિ, માટે પ્રભુના દૂતે તરત તેને માર્યો; ને કીડાથી અવાઈ જઈને તેણે પરાણ છોડ્યો. ^{૨૪} પણ દેવની વાત, ફેલાતી તથા વૃદ્ધિ પામતી ગઈ, ^{૨૫} અને બર્નાબાસ તથા શાઉલ તે દાનસેવા પુરી કરીને યોહાન જેનું બીજું નામ માર્ક હતું તેને સાથે લઈને યરુશાલેમથી પાછા આવ્યા.

અદ્યાય-૧૩

૧૩ ^૧ હવે અંત્યોબમાં જે મંડળી હતી તેમાં કેટલાએક ભવિષ્યવાદીઓ તથા ઉપદેશકો હતા, એટલે બર્નાબાસ તથા સિમઓન જે નીગેર કહેવાતો હતો તે, તથા કુરેનેનો લુકીઅસ, તથા હેરોદ રજાનો દૂદભાઈ મનાએન, તથા શાઉલ. ^૨ અને તેઓ પ્રભુની સેવા કરતા તથા ઉપવાસ કરતા હતા, ત્યારે પવિત્ર આત્માએ કહ્યું કે, જે કામ કરવા સારુ બર્નાબાસ તથા શાઉલને મેં તેડ્યા છે તેને વાસ્તે તેઓને મારે સારુ જુદા કરો. ^૩ ત્યારે તેઓએ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરીને તથા તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને વિદાય કીધા. ^૪ એ પ્રમાણે પવિત્ર આત્માની મોકલ્યાથી તેઓ સલુક્રિયામાં ગયા; ને ત્યાંથી વહાણમાં બેસીને કુપરસમાં ગયા. ^૫ અને તેઓ સલામીસમાં આવ્યા, ત્યારે તેઓ યહુદીઓના સભાસ્થાનોમાં દેવની વાત પ્રગટ કીધી; ને યોહાન પણ સેવક તરીકે તેઓની સાથે હતો. ^૬ અને તેઓ તે આબો બેટ ઓળંગીને પાસકુમાં ગયા, ત્યારે બાર-ઇસુ નામનો એક યહુદી તેઓને મળ્યો, તે તો

જાદુગર [તથા] જુહો ભવિષ્યવાદી હતો. ^૭ [બેટનો] હાક્રેમ, સરજીઅસ પાઉલ, જે બુદ્ધિવાન માણસ હતો, તેની સાથે તે હતો; તે [હાક્રેમે] બર્નાબાસ તથા શાઉલને પોતાની પાસે બોલાવીને દેવની વાત સાંભળવાનું મન દેખાડ્યું. ^૮ પણ એલીમાસ જાદુગર, (ક્રેમક્રે તેના નામનો અર્થ એજ છે,) તે હાક્રેમને વિશ્વાર કરતાં અટકાવવા યાહીને તેઓની સમો થયો. ^૯ પણ શાઉલ (જે પાઉલ પણ કહેવાય છે), તેણે પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને તેની સામે એકી નજરે જોઈને કહ્યું કે, ^{૧૦} અરે સર્વે કપટ તથા સર્વે કાવતરાંથી ભરપૂર, શેતાનના દીકરા, અને સઘળા ન્યાયીપણાના શત્રુ, શું પ્રભુના પધરા માર્ગે વાંકા કરવાનું તું નહિ મુકી દઈશ? ^{૧૧} હવે, જો, પ્રભુનો હાથ તારી વિરુદ્ધ છે, ને તું કંટલીએક મુદત સુધી આંધળો રહેશે ને સુરજ દેખશે નહિ. ત્યારે એકાએક ધુંવર તથા અંધકાર તેના પર આવી પડ્યાં, ને હાથ પકડીને પોતાને દોરે એવાને તે શોધતો ક્યો. ^{૧૨} અને જે થયું તે હાક્રેમે જોયું ત્યારે તેણે પ્રભુ વિષેના બોધથી વિસ્મિત થઈને વિશ્વાસ કીધો. ^{૧૩} પછી પાઉલ તથા તેના સાથીઓ પાસકથી વહાણમાં બેસીને પામ્ફૂલ્યાના પેર્ગામાં આવ્યાં, ને યોહાન તેઓને મુકીને પાછો યરુશાલેમ ગયો. ^{૧૪} પણ તેઓ પેર્ગાથી આગળ જતાં પીસીદીના અંત્યોખમાં આવ્યાં; ને વિશ્વામવારે સભાસ્થાનમાં જઈને બેઠા. ^{૧૫} ત્યારે નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ [નીવતો] નું વાંચન પૂરું થયા પછી સભાસ્થાનના અધિકારીઓએ તેઓને કહાવી મોકલ્યું કે, ભાઈઓ, જો લોકોને બોધરૂપી કંઈ વાત તમારે કહેવી હોય તો કહો. ^{૧૬} ત્યારે પાઉલ ઉભો થઈને ને હાથે ઇસારો કરીને બોલ્યો કે, ઓ ઇસરાએલી માણસો, તથા તમે દેવનું ભય રાખનારાઓ, સાંભળો; ^{૧૭} આ ઇસરાએલી લોકોના દેવે આપણા પૂર્વજોને પસંદ કીધાં, ને તેઓ મિસર દેશમાં પ્રવાસી હતા, ત્યારે તેણે તેઓને મોટા કર્યાં, ને તેણે તેઓને ત્યાંથી પરાક્રમી ભુજ વડે કાઢી આપ્યા. ^{૧૮} અને યાળીસેક વરસની મુદત સુધી રાનમાં તેણે તેઓની વર્તણુક સહન કીધી. ^{૧૯} અને ક્રનાન દેશમાંના સાત રાજ્યોના લોકોનો નાશ કરીને તેણે તેઓનો દેશ આસરે યારસે ને પયાસ વર્ષ સુધી તેઓને વતન તરીકે આપ્યો; ^{૨૦} અને એ બીનાઓ પછી તેણે શમ્એલ ભવિષ્યવાદીના વખત સુધી તેઓને ન્યાયાધીશો આપ્યા. ^{૨૧} અને ત્યાર પછી તેઓએ રાજા માગ્યો; ત્યારે દેવે યાળીસ વરસની મુદત સુધી બિન્યામીનના કુળનો કીશનો દીકરો શાઉલ તેઓને આપ્યો. ^{૨૨} પછી તેને દૂર કરીને તેણે દાઉદને તેઓનો રાજા થવા સારુ ઉભો કીધો, ને તેણે તેના સંબંધી સાક્ષી પણ આપતાં કહ્યું કે, મારો મનગમતો એક માણસ, એટલે યિશાઈનો દીકરો દાઉદ, મને મળ્યો છે; તે મારી બધી ઈરછા પૂરી કરશે. ^{૨૩} એ માણસના વંશમાંથી દેવે વચન પ્રમાણે ઇસરાએલને સારુ એક તારનારને એટલે ઈસુને ઉભો કીધો છે. ^{૨૪} તેના આવ્યા અગાઉ યોહાને સઘળા ઇસરાએલી લોકોને પસ્તાવાનું બાપ્તિસમાં પ્રગટ કર્યું હતું. ^{૨૫} અને યોહાન પોતાની દોડ પુરી કરતો હતો એવામાં તે બોલ્યો કે, તમે શું ધરો છો કે હું કોણ છું? હું તે નથી. પણ જુઓ, એક [જણ] મારી પછવાડે આવે છે, જે જેના પગનાં ચંપલની વાઘરી છોડવાને હું યોગ્ય નથી. ^{૨૬} હે ભાઈઓ, ઈબ્રાહીમના વંશજો. તથા તમારી મદ્યે દેવનું ભય રાખનારાઓ, આપણી પાસે એ તારણની વાત મોકલવામાં આવી છે. ^{૨૭} કેમકે યરુશાલેમના રહેવાસીઓએ તથા તેઓના અધિકારીઓએ, તેને વિષે તથા ભવિષ્યવાદીઓની જે વાતો હરેક વિશ્વામવારે વંચાય છે તેમણે વિષે તથા ભવિષ્યવાદીઓની જે વાતો હરેક વિશ્વામવારે વંચાય છે તેમને વિષે પણ અજ્ઞાન હોવાથી તેને અપરાધી ઠરાવીને [તે ભવિષ્યવાતો] પુરી કીધી. ^{૨૮} અને મોતને શિક્ષા થાય એવું કંઈ કારણ તેઓને મળ્યું નહિ, તેમ છતાં પણ તેઓએ પીલાતને એવી વિનંતી કીધી કે તેને મારી નાખવો. ^{૨૯} અને તેને વિષે જે લખ્યું હતું તે સઘળું તેઓએ પૂરું કીધું ત્યારે લાકડા ઉપરથી તેને ઉતારીને તેઓએ તેને કબરમાં મુક્યો. ^{૩૦} પણ દેવે મુએલામાંથી તેને ઉઠાડ્યો. ^{૩૧} અને તેની સાથે ગાલીલથી યરુશાલેમમાં જે આવ્યા હતા તેઓને ઘણા દિવસ સુધી તે દેખાતો રહ્યો, અને તેઓ હમણાં લોકોની આગળ તેના સાક્ષી છે. ^{૩૨} અને જે વચન બાપદાદાઓને આપવામાં આવ્યું હતું તેની વધામણી અને તમારી પાસે લાવ્યા છીએ કે, ^{૩૩} ઈસુને પાછો ઉઠાડવાથી દેવે આપણાં છોકરાઓ પ્રત્યે તે પુરું કીધું છે, ને તે પ્રમાણે બીજા ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, તું મારો દીકરો છે, આજ મેં તને જન્મ દીધો છે. ^{૩૪} અને તેણે તેને મુએલામાંથી ઉઠાડ્યો, ને તે ફરી કહોવાણ પામશે નહિ, તે વિષે તેણે એમ કહ્યું છે કે, દાઉદ પરના પવિત્ર તથા અચળ [આશીર્વાદો] હું તમને આપીશ. ^{૩૫} એ માટે બીજે ઠેકાણે પણ તે કહે છે કે, તું પોતાના પવિત્રને કહોવાણ જોવા નહિ દઈશ. ^{૩૬} કેમકે દાઉદ તો પોતાના જમાનામાં દેવની ઈરછા પ્રમાણે સેવા કરીને ઉઠી ગયો, ને પોતાના બાપદાદાઓની પડખે મૂકાયો, ને તેણે કહોવાણ જોયું. ^{૩૭} પણ જેને દેવે ઉઠાડ્યો, તેણે કહોવાણ જોયું નહિ. ^{૩૮} એ માટે, ભાઈઓ, તમને માલુમ થાય કે, એના વડે પાપોની માફી તમને પ્રગટ કરવામાં આવે છે. ^{૩૯} અને જે

[વાતો] વિષે મુસાના નિયમશાસ્ત્રથી તમે ન્યાયી કરી શક્યા નહિ, તે સર્વ વિષે હુરેક વિશ્વાસ કરનાર તેનાથી ન્યાયી ઠરે છે. ^{૪૦} એ માટે સાવધાન રહો, રબે ભવિષ્યવાદીઓના લેખમાંની આ વાત તમારા ઉપર આવી પડે કે, ^{૪૧} ઓ તુરછ કરનારાઓ, તમે જુઓ, ને અચરત થાઓ, ને નાશ પામો; કેમકે તમારા દિવસોમાં હું એવું કાર્ય કરું છું કે, તે વિષે કોઈ તમને કહે, ^{૪૨} તમે તે માનશોજ નહિ. ^{૪૩} અને તેઓ [સભાસ્થાનમાંથી] નીકળતા હતા ત્યારે લોકોએ વિનંતી કરી કે, આવતે વિશ્વાસવારે એ વાતો ફરી અમને સંભળાવવામાં આવે. ^{૪૪} અને સભા વિસર્જન થયા પછી યહુદીઓ તથા યહુદી થએલા સુબક્રત માણસોમાંનાઘણા પાઉલ તથા બર્નાબાસની પાછળ ગયા; ને તેઓએ તેઓની સાથે વાત કીધી, ને તેઓને સમજાવ્યું કે દેવની કૃપામાં ટકી રહેવું. ^{૪૫} અને બીજે વિશ્વાસવારે લગભગ આખું શહેર દેવની વાત સંભળવા એકઠું થયું. ^{૪૬} પણ યહુદીઓ લોકોની ભીડ જોઈને અદેખાઈએ બરાયા, અને દુર્ભાષણ કરતાં તેઓ પાઉલની કહેલી વાતોની વિરુદ્ધ બોલ્યા. ^{૪૭} ત્યારે પાઉલે તથા બર્નાબાસે હિમ્મતથી કહ્યું કે, દેવની વાત પ્રથમ તમને કહેવાની જરૂર હતી. પણ તમે તેનો નકાર કરો છો, ને અનંતજીવન પામવાને પોતાને અયોગ્ય ઠરાવો છો, માટે, જુઓ, અમે વિદેશીઓ તરફ ફરીએ છીએ. ^{૪૮} કેમકે અમને પ્રભુએ એવો હુકમ આપ્યો છે કે, મેં તને વિદેશીઓને સારું અજવાળા તરીકે ઠરાવ્યો છે કે તું પૃથ્વીના છેડા સુધી તારણને અર્થે થાય. ^{૪૯} એ સાંભળીને વિદેશીઓ ખુશ થઈને દેવની વાત મહિમાવાન માની; ને અનંત જીવનને સારું જોટલા નીમાયલા હતા તેટલાએ વિશ્વાસ કીધો. ^{૫૦} અને તે આખા પ્રાંતમાં પ્રભુની વાત ફેલાઈ ગઈ. ^{૫૧} પણ યહુદીઓએ ધાર્મિક તથા કુલીન ભાઈઓને, તથા શહેરની અધિકારીઓને ઉશ્કેરીને તેઓને કાઢી મૂક્યા. ^{૫૨} પણ તેઓ પોતાના પગની ધૂળ તેઓની વિરુદ્ધ અંબેરીને ઇકોનીમાં ગયા. ^{૫૩} અને શિષ્યો આનંદે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરપુર હતા.

અદ્યાય-૧૪

૧૪ ^૧ અને ઇકોનીમાં એમ થયું કે તેઓ યહુદીઓના સભાસ્થાનમાં સાથે ગયા, ને એવી રીતે બોલ્યા કે ઘણાજ યહુદીઓએ તથા હુલેનીઓએ વિશ્વાસ કીધો. ^૨ પણ અવિશ્વાસી યહુદીઓએ વિદેશીઓને ઉશ્કેરીને તેઓનાં મનમાં ભાઈઓને સામે અંતસ ઉપજાવ્યો. ^૩ તે માટે તેઓ લાંબી મુદત સુધી ત્યાં રહીને પ્રભુના આશરાથી હિમ્મત રાખીને બોલતા રહ્યા, ને પ્રભુએ તેઓની હુસ્તક ચમત્કારો તથા આશ્ચર્ય કૃત્યો થવા દઈને પોતાની કૃપાની વાતના ટેકામાં સાક્ષી આપી. ^૪ પણ શહેરના લોકોમાં કૂટ પડી, ને કેટલાકે યહુદીઓનો પક્ષ લીધો, ને કેટલાકે પ્રેરિતોનો પક્ષ લીધો. ^૫ અને તેઓનું અપમાન કરવા તથા તેઓને પથરે મારવા સારું જ્યારે વિદેશીઓએ તથા યહુદીઓએ પોતાના અધિકારીઓ સુદ્ધાં હુલ્લો કીધો, ^૬ ત્યારે તેઓ તે જાણીને લુકનીનાં શહેરો લુસ્ત્રા તથા દેબેમાં, તથા આસપાસના પ્રાંતોમાં નાસી ગયા; ^૭ ને ત્યાં તેઓએ સુવાર્તા પ્રગટ કીધી. ^૮ અને લુસ્ત્રામાં એક પાંગળો માણસ બેઠેલો હતો, ને પોતાની માના પેટથી લંગડો હતો, ને કદી ચાલ્યો ન હતો. ^૯ તેણે પાઉલને બોલતો સાંભળ્યો, અને [પાઉલે] તેની તરફ એકી નજરે જોઈ રહીને, તથા તેને સાજો થવાનો વિશ્વાસ છે, ^{૧૦} એ જાણીને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, તું પોતાને પગે સીધો ઉભો રહે. ત્યારે તે કુદીને ઉભો થયો, ને ચાલવા લાગ્યો. ^{૧૧} અને પાઉલે જે કીધું હતું તે જોઈને લોકોએ લુકાનીની ભાષામાં મોટે ઘાટે કહ્યું કે, માણસોનું રૂપ ધરીને દેવો આપણી પાસે ઉતરી આવ્યા છે. ^{૧૨} અને તેઓએ બર્નાબાસને ઝૂસ કહ્યો, ને પાઉલને હેર્મસ કહ્યા, કેમકે તે મુખ્ય બોલનાર હતો. ^{૧૩} અને ઝૂસ [નું મંદિર] એ શહેરને મોખરે હતું તેનો યાજ્ઞક ગોધાઓ તથા ફૂલના હાર ભાગળે લાવીને લોકો સુદ્ધાં બલિદાન ચઢાવવા ઈરછતો હતો. ^{૧૪} પણ બર્નાબાસ તથા પાઉલ પ્રેરિતોએ તે વિષે સાંભળ્યું ત્યારે તેઓએ પોતાનાં લૂગડાં ફાડ્યાં, ને લોકોમાં દોડીને મોટે ઘાટે કહ્યું કે, ^{૧૫} ગૃહસ્થો, તમે એ કામ કેમ કરો છો? અમે પણ તમારા જેવા વિકારી માણસ છીએ, ને આ મિથ્યા વાતો તજી દઈને આકાશ, તથા પૃથ્વી, તથા સમુદ્ર, તથા તેઓમાંના સઘળાનો ઉત્પન્નકર્તા, કે જે જીવતો દેવ છે તેની ભણી તમે ફરો, માટે અમે તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરીએ છીએ. ^{૧૬} તેણે તો આગલા જમાનાઓમાં સર્વ લોકોને પોતપોતાને માર્ગે ચાલવા દીધા; ^{૧૭} તો પણ ભલું કરીને, અને આકાશથી વરસાદ તથા ફળવંત ઋતુઓ તમને આપીને, અને અન્નથી તથા આનંદથી તમારાં મન તૃપ્ત કરીને તે પોતા વિષે સાક્ષી આપ્યા વગર રહ્યા નથી. ^{૧૮} અને તેઓએ એ વાતો કહીને લોકોને તેમની પ્રત્યે બલિદાન ચઢાવતાં મુશ્કેલીથી

અટકાવ્યા. ^{૧૮} પણ અંત્યોભ તથા ઇકોનીથી કેટલાક યહુદીઓ ત્યાં આવ્યા, ને તેઓએ લોકોને સમજાવીને પાઉલને પાથરે માર્યો, ને તે મરી ગયો છે એવું ધારીને તેને શહેર બહાર ઘસડી નાખ્યો. ^{૨૦} પણ તેની આસપાસ શિષ્યો ઉભા હતા તેવામાં તે ઉઠીને શહેરમાં આવ્યો, ને બીજે દિવસે, બર્નાબાસ સાથે દર્બે ગયો. ^{૨૧} અને તે શહેરમાં સુવાર્તા પ્રગટ કર્યાં પછી, તથા ઘણા શિષ્યો મેળવ્યા પછી તેઓ લુસરા તથા ઇકોની તથા અંત્યોભમાં પાછા આવ્યા, ^{૨૨} ને શિષ્યોના મન સ્થિર કરતાં તેઓએ તેઓને વિશ્વાસમાં ટકી રહેવાને સુબોધ કરીધો, ને [કહું કે,] આપણને ઘણાં સંકટમાં થઈને દેવના રાજ્યમાં જવું પડે છે. ^{૨૩} અને તેઓએ હરેક મંડળીમાં તેઓને સારું વડીલો ઠરાવીને ઉપવાસ સહિત પ્રાર્થના કરીને તેમને પ્રભુ, કે જેના પર તેઓએ વિશ્વાસ કર્યો હતો તેને સોંપ્યો. ^{૨૪} પછી તેઓ પીસીદીઆમાં થઈને પામકુલ્યા આવ્યા. ^{૨૫} અને પેર્ગામાં વાત કર્યાં પછી તેઓ આતાલીએ આવ્યા. ^{૨૬} પછી ત્યાંથી તેઓ વહાણમાં બેસીને અંત્યોભ ગયા, કે જ્યાં તેઓ જે કામ પૂરું કરી આવ્યા તેને સારું દેવની કૃપાને સોંપાયા હતા. ^{૨૭} અને તેઓએ ત્યાં આવીને મંડળીને એકઠી કરીને જે જે કામ દેવે તેઓની હસ્તક કર્યાં હતા તે, ને શી રીતે તેણે વિદેશીઓને સારું વિશ્વાસનું બારણું ઉઘાડ્યું હતું તે બધું કહી બતાવ્યું. ^{૨૮} અને શિષ્યોની સાથે તેઓ ત્યાં ઘણા દિવસ રહ્યા.

અદ્યાય-૧૫

૧૫ ^૧ અને કેટલાએક યહુદાહુથી આવીને બાઈઓને એવું શીબવ્યું કે, જો મુસાની રીત પ્રમાણે તમારી સુખત ન કરાય તો તમે તારણ પામી શકતા નથી. ^૨ અને પાઉલ તથા બાર્નાબાસને તેઓની જોડે બહુ તકરાર ને વાદવિવાદ થયા પછી [બાઈઓએ] ઠરાવ્યું કે પાઉલ તથા બાર્નાબાસ તથા પોતાનામાંના બીજા કેટલાએક એ વિવાદ સંબંધી યરુશાલેમમાંના પ્રેરીતો તથા વડીલો પાસે જાય. ^૩ એ માટે મંડળીએ તેઓને વળાવ્યા પછી તેઓએ ફેનીકે તથા સમરુનમાં થઈને જતાં વિદેશીઓના [પ્રભુ ભણી] ફર્યાના સમાચાર પ્રગટ કર્યાં, ને સઘળા બાઈઓને ઘણો આનંદ ઉપજાવ્યો. ^૪ અને તેઓ યરુશાલેમ પહોંચ્યા ત્યારે મંડળીએ તથા પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ તેઓનો અંગીકાર કરીધો, ને દેવે જે સર્વ તેઓની હસ્તક કર્યું હતું તે તેઓએ કહી બતાવ્યું. ^૫ પણ ફરોશી પંથના કેટલાએક વિશ્વાસ કરનારાઓએ ઉઠીને કહ્યું કે, તેઓની સુખત કરાવવી, તથા મુસાનું નિયમશાસ્ત્ર પાળવાનું તેઓને ફરમાવવું જોઈએ. ^૬ ત્યારે પ્રેરિતો તથા વડીલો એ વાત વિષે વિચાર કરવાને એકઠા થયા. ^૭ અને ઘણો વાદવિવાદ થયા પછી પીતરે ઉઠીને તેઓને કહ્યું કે, બાઈઓ તમે જાણો છો કે ઘણાએક દિવસ ઉપર દેવે તમારામાંથી મને પસંદ કરીને [ઠરાવ્યું] કે મારા મહોંથી વિદેશીઓ સુવાર્તાની વાત સાંભળે ને વિશ્વાસ કરે. ^૮ અને અંતઃકરણના જાણનાર દેવે જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પવિત્ર આત્મા આપ્યાથી તેઓ વિષે શાહેદી પુરી, ^૯ અને વિશ્વાસથી તેઓનાં મન પવિત્ર કરીને આપણામાં તથા તેઓમાં કંઈ ભેદ રાખ્યો નહિ. ^{૧૦} તો હવે જે ઝુસરી આપણા પૂર્વજો તેમજ આપણે પણ સહી શક્યા નહિ તે શિષ્યોની ગરદન પર મુકીને દેવનું પરીક્ષણ કેમ કરો છો? ^{૧૧} પણ જેમ તેઓ પ્રભુ ઈસુની કૃપાથી તારણ પામશે, તેમ આપણે પણ પામીશું, એવું આપણે માનીએ છીએ. ^{૧૨} ત્યારે સઘળા લોક ઇના રહ્યા; ને બાર્નાબાસ તથા પાઉલની હસ્તક દેવે જે ચમત્કારો તથા અચરત કામો વિદેશીઓમાં કરાવ્યાં હતાં તેઓની હુકીકત તેઓએ તેમના મહોંથી સાંભળી. ^{૧૩} અને તેઓ બોલી રહ્યા પછી યાકુબે ઉત્તર આપતા કહ્યું કે, બાઈઓ, મારું સાંભળો; ^{૧૪} પહેલાં દેવે વિદેશીઓમાંથી પોતાના નામને સારું એક પ્રજ્ઞાને [પસંદ કરી] લેવાને કંઈ રીતે તેઓની મુલાકાત લીધી, એ 10 સીમોને કહી બતાવ્યું છે. ^{૧૫} ને ભવિષ્યવાદીઓની વાતો એની સાથે મળતી આવે છે, જેમ લખ્યું છે તેમ કે, ^{૧૬} એ પછી હું પાછો આવીશ, ને દાઉદનો પડેલો મંડપ હું પાછો બાંધીશ; ને તેનાં બંડીયેર સમારીશ, ને તેને પાછો ઉભો કરીશ; ^{૧૭} એ માટે કે બાકી રહેલા લોક તથા સઘળા વિદેશીઓ જેઓ મારા નામથી ઓળખાય છે તેઓ પ્રભુને શોધે; ^{૧૮} પ્રભુ જે દુનિયાના આરંભથી એ વાતો પ્રગટ કરે છે તે એમ કહું છે. ^{૧૯} માટે મારો અભિપ્રાય એવો છે કે વિદેશીઓમાંથી દેવ ભણી જે ફરે છે તેઓને આપણે હેરાન ન કરીએ; ^{૨૦} પણ તેઓને એમ લખી મોકલીએ કે તમારે મૂર્તિઓના અમંગળપણાથી, તથા વ્યભિચારથી, તથા ગુંગળાઈને મરેલાથી, તથા લોહીથી આઘા રહેવું. ^{૨૧} કેમકે મુસાની વાત દર વિશ્વાસવારે સભાસ્થાનોમાં વંચાય છે તેથી તેના પ્રગટ કરનારા પ્રાચિનકાળથી હરેક શહેરમાં છે. ^{૨૨} ત્યારે આખી મંડળી સુદ્ધાં પ્રેરિતોને તથા વડીલોને

એમ સારુ લાગ્યું કે પોતાનામાંથી પસંદ કરેલા માણસોને, એટલે યહુદા જે બર્સાબાસ કહેવાય છે તે, તથા સીલાસ, જેઓ બાઈઓમાં આગેવાન હતા, તેઓને પાઉલની તથા બર્નાબાસની સાથે અંત્યોખ મોકલવા. ૨૩ તેઓની હસ્તક તેઓએ એમ લખી મોકલ્યું કે, સૂરિયામાં તથા કિલકીમાં, વિદેશીઓમાંના જે બાઈઓ છે, તેઓને પ્રેરિતો તથા વડીલ બાઈઓની કુશળતા; ૨૪ અમે એવું સાંભળ્યું છે કે અમારામાંથી કેટલાક જેઓને અમે કંઈ આજ્ઞા આપી ન હતી તેઓએ [તમારી પાસે] આવીને [પોતાની] વાતોથી તમારા મન ભભાવીને તમને ગુંચવણમાં નાખ્યા છે; ૨૫ એ માટે અમોને સર્વાનુમાંતિવું સારુ લાગ્યું કે, માણસોને પસંદ કરીને તેઓને આપણા વહાલા બર્નાબાસ તથા પાઉલ, ૨૬ કે જેઓએ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના નામને સારુ પોતાના જીવ જોખમમાં નાખ્યા છે, તેઓની સાથે તમારી પાસે મોકલવા. ૨૭ માટે અમે યહુદાને તથા સીલાસને મોકલ્યા છે, ને તેઓ પોતે પણ તમને મ્હોડે મ્હોડ એજ વાતો કહેશે. ૨૮ કેમકે પવિત્ર આતમને તથા અમને એ સારુ લાગ્યું કે આ આગત્યની વાતો કતા ભારે બોજો તમારા પર નહિ મુકવો; ૨૯ એટલે કે, મૂર્તિઓને અપંગ કરેલી વસ્તુઓથી, તથા લોઠીથી, તથા ગુંગળાઈને મરેલાથી, તથા વ્યભિચારથી તમારે આઘા રહેવું; જો તમે એ વાતોથી અગળા રહેશો, તો તમારું ભલું થશે; તમને કુશળતા થાઓ. ૩૦ પછી તેઓ વિદાયગીરી પામીને અંત્યોખમાં આવ્યા; ને લોકોને એકઠા કરીને તેઓએ પત્ર આપ્યો. ૩૧ અને તેઓ તે વાંચીને તેમાંના દિલાસાથી આનંદ પામ્યા. ૩૨ અને યહુદા તથા સીલાસ કે જેઓ પોતે પણ ભવિષ્યવાદીઓ હતા, તેઓએ ઘણી વાતોથી બાઈઓને સુબોધ કીધો, ને તેઓનાં મન સ્થિર કીધાં. ૩૩ અને તેઓએ કેટલીક મુદત ત્યાં ગાળ્યા પછી, જેઓએ તેમને મોકલ્યા હતા તેઓની પાસે પાછા જવા સારુ બાઈઓ પાસેથી તેઓ શાંતિએ વિદાયગીરી પામ્યા. ૩૪ [[પણ સીલાસને ૧૦ ત્યાં રહેવું સારુ લાગ્યું]] ૩૫ પણ પાઉલ તથા બર્નાબાસ અંત્યોખમાં રહ્યા, અને બીજા ઘણાઓ સુદ્ધાં પ્રભુની વાતનો બોધ તથા ઉપદેશ કરતા રહ્યા. ૩૬ અને કેટલાએક દિવસ પછી પાઉલે બર્નાબાસને કહ્યું કે, ચાલો, હવે આપણે પાછા વાળીએ, અને જે હરેક શહેરમાં આપણે પ્રભુની વાત પ્રગટ કીધી હતી, તેમાંના આપણા બાઈઓની મુલાકાત લઈને [જોઈએ કે] તેઓ કેમ છે. ૩૭ અને યોહાન જે માર્ક કેહવાય છે, તેને પણ સાથે લેવાનું બર્નાબાસનું મન હતું. ૩૮ પણ પાઉલ એમ ધાર્યું કે જે આપણને પામકૂલ્યામાં મુકીને જતો રહ્યો, ને આપણી સાથે કામ કરવા આવ્યો નહિ, તેને સાથે તેડી જેવો એ યોગ્ય નથી. ૩૯ ત્યારે એવી તકરાર ઉઠી કે તેઓ એક બીજાથી જુદાં થયા, ને બર્નાબાસ માર્કને સાથે લઈને વહાણમાં બસીને કુપરસ ગયો. ૪૦ પણ પાઉલે સીલાસને પસંદ કીધો, ને બાઈઓએ તેને દેવની કૃપાને સોંપ્યો પછી તે ચાલી નીકળ્યો. ૪૧ અને સૂરિયામાં તથા કિલકીમાં ફરીને તેણે મંડળીઓને દૃઢ કીધી.

અદત્તાર-૧૬

૧૬^૧ પછી દેબે તથા લુસરામાં તે આવ્યો, અને જુઓ, તિમોથી નામે એક શિષ્ય ત્યાં હતો; તે એક વિશ્વાસી યહુદેણનો દીકરો હતો, પણ તેનો બાપ હેલેની હતો. ૨ લુસરા તથા ઇકોનીમાંના બાઈઓમાં તેની સાથે રુડી હતી. ૩ તેને પાઉલ પોતાની સાથે લઈ જવા યહાતો હતો, ને તેને લઈને તે પ્રાંતોમાંના યહુદીઓને લીધે તેણે તેની સુખત કરાવી; કેમકે સર્વ જાણતા હતા કે તેનો બાપ હેલેની હતો. ૪ અને જે જે શહેરમાં થઈને તેઓ ગયા ત્યાંના લોકોને તેઓએ યરુશાલેમમાંના પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ કીધેલા ઠરાવો પાળવા સારુ સોંપ્યા. ૫ અને એ રીતે મંડળીઓ વિશ્વાસમાં બળવાન થઈ, ને રોજ રોજ સંખ્યામાં વધતી ગઈ. ૬ અને આસિયામાં વાત પ્રગટ કરવાની તેઓને પવિત્ર આત્માએ માંના કર્યાથી ૧૦ ફૂગિયા તથા ગલાતી પ્રદેશમાં ફર્યા. ૭ અને મુસિયાના સીમાડા સુધી આવીને તેઓએ બિથુનીઆમાં જવાનું કીધું; પણ ઈસુના આત્માએ તેઓને જવા દીધા નહિ; ૮ માટે તેઓ મુસિયાને પડતું મુકીને ત્રોઆસ આવ્યા. ૯ અને રાત્રે પાઉલને એવું દર્શન થયું કે માર્કેદોનિયાના એક જણે ઉભા રહીને તેને વિનવીને કહ્યું કે માર્કેદોનિયામાં આવીને અમને સહાય કર. ૧૦ અને તેને દર્શન થયા પછી તેઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સારું દેવે અમને બોલાવ્યા છે, એવું અનુમાન કરીને અમે તરા માર્કેદોનિયામાં જવાની તજવીજ કીધી. ૧૧ એ માટે અમે વહાણમાં બેસીને ત્રોઆસથી પાધરા સામોથરાકી આવ્યા, ને બીજે દિવસે નીઆપોલીસ પહોંચ્યા; ૧૨ અને ત્યાંથી ફીલીપીમાં ગયા, જે માર્કેદોનીયા પ્રાંતમાંનું મુખ્ય શહેર છે, ને [રુમીઓએ] વસાવેલું છે; ને તે શહેરમાં અમે કેટલાએક

દિવસ રલ્યા. ^{૧૩} અને વિશ્વામવારે અમે શહેરની બહાર નદીને કાંઠે જ્યાં અમારા ધરવા પ્રમાણે પ્રાર્થનાસ્થાન હોવું જોઈએ ત્યાં ગયા; ને બેસીને જે બાયડીઓ એકઠી થઇ હતી તેઓને વાત કરી. ^{૧૪} અને શુઆતીસ શહેરની, જાંબુઆ [વસ્ત્ર] વેચનારી લુદિયા નામની એક બાયડી હતી જે દેવને ભાજનારી હતી, તેણીએ અમારું સાંભળ્યું, ને તેનું અંતઃકરણ પ્રભુએ એવું ઉઘાડ્યું કે, તેણીએ પાઉલની કહેલી વાતો ધ્યાનમાં લીધી. ^{૧૫} અને તેનું તથા તેના ધરનાનું બાપ્તિસમાં થયા પછી તેણીએ કલાવાલા કરીને કહ્યું કે, જો તમે મને પ્રભુ પ્રત્યે વિશ્વાસુ ગણાતા હોતો તો મારા ધરમાં આવીને રહો; ને તેણીએ અમને ઘણો આગ્રહ કીધો. ^{૧૬} અને અમે પ્રાર્થનાસ્થાને જતાં હતા, ત્યારે એમ થયું કે, એક જુવાન બાયડી અમને મળી, કે જેને અગમસૂચક આત્મા વળગ્યો હતો, અને તે ભવિષ્યકથન કરીને પોતાના માલિકોને ગણો લાભ મેળવી આપતી હતી. ^{૧૭} તેણીએ પાઉલની તથા અમારી પાછળ આવીને બૂમ પાડતી કહ્યું કે, આ માણસો પરાત્પર દેવના સેવકો છે, જેઓ તમને તારણો માર્ગ પ્રગટ કરે છે. ^{૧૮} અને તેણીએ ઘણા દિવસ એમ કીધું ત્યારે પાઉલે બહુ વ્યાકુળ થઈને પાછા ફરીને તે આત્માને કહ્યું કે, ઇસુ ખ્રીસ્તના નામે હું તને આજ્ઞા કરું છું કે એનામાંથી નીકળ; ને તેજ ઘડીએ તે નીકળ્યો. ^{૧૯} પણ તેના માલિકોએ પોતાના લાભની આશા લોપ થઇ છે, એ જોઇને પાઉલ તથા સીલાસને પકડ્યા, ને યહુટામાં અધિકારીઓની પાસે ઘસડી આણ્યા. ^{૨૦} અને તેઓને અમલદારોની આગળ લાવીને કહ્યું કે, આ માણસો યહુદી છતાં આપણા શહેરમાં બહુ ઘાંધળ મચાવે છે. ^{૨૧} અને આપણા રુમીઓને જે રીતો માનવી અથવા પાળવી ઉચિત નથી, ને તેઓ શિખવે છે. ^{૨૨} ત્યારે લોકો એકત્ર તેમની સામે ઉઠ્યા, ને અમલદારોએ તેઓનાં લૂગાં ફાડી નાખીને તેઓને ફટકા મારવાની આજ્ઞા આપી. ^{૨૩} અને તેઓએ ઘણા ફટકા મારીને તેઓને બંદીખાનામાં નાખ્યા, ને બંદીખાનાના દરોગાને તેઓને ચોકસાઈથી રાખવાની આજ્ઞા કીધી. ^{૨૪} અને તેને એવી આજ્ઞા મળવાથી તેને તેઓને માંહેના બંદીખાનામાં ધાલ્યા, ને તેઓના પગ હેડમાં ઠોક્યા. ^{૨૫} પણ મધરાતે સુમારે પાઉલ તથા સીલાસ પ્રાર્થના કરતા તથા દેવનાં સ્તોત્ર ગાતા હતા, અને બંદીવાનો તેઓનો સાંભળતા હતા; ^{૨૬} ત્યારે એકાએક એવો મોટો ધરતીકંપારો થયો કે, બંદીખાનાના પાયા હાલ્યા; ને સંઘાં બારણા તરત ઉઘડી ગયાં; ને સર્વના બંધનો છુટી ગયાં. ^{૨૭} અને બંદીખાનાનો દરોગો ઉઘમાંથી જાગી ઉઠ્યો, ન બંદીખાનાના બારણાં ઉઘાડાં જોઇને બંદીવાનો નાસી ગયા હશે, એમ ધારીને તે તરવાર તાણીને આપઘાત કરવા જતો હતો. ^{૨૮} પણ પાઉલે મોટો ઘાટો પાડીને કહ્યું કે, અમે સહુ અહિંછીએ, માટે તું પોતાને કંઈ ઈજા કરો છા. ^{૨૯} ત્યાં તે દીવો મંગાવીને માંહે ફુદી આવ્યો, ને ધરજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આગળ પડ્યો. ^{૩૦} અને તેઓને બહાર લાવીને તેને કહ્યું કે, ઓ સાહેબો, તારણ પામવા સારુ મારે શું કરવું જોઈએ? ^{૩૧} ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે, પ્રભુ ઇસુ પર વિશ્વાસ કર, એટલે તું તારા ધરના સુદ્ધાં તારણ પામશે. ^{૩૨} ત્યારે તેઓએ તેને તથા જે તેનાં ધરમાં હતા તે સઘણાને પ્રભુની વાત કહી સંભળાવી. ^{૩૩} પછી રાતની તેજ ઘડીએ તેને તેઓને લઈને તેઓના સોળ ધોયા, ને તરત ત તથા તેનાં સઘણાં માણસો બાપ્તિસમાં પામ્યા. ^{૩૪} અને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને તેઓની આગળ બાણું પીરસ્યું, ને પોતાન ધરનાં સહુ સુદ્ધાં દેવ પર વિશ્વાસ કરીને ઘણો આંનદ કીધો. ^{૩૫} પછી દિવસ ઉગતાં અમલદારોએ ચોબદારોને મોકલીને કહેવાડ્યું કે, તે માણસોને છોડી દે. ^{૩૬} પછી બંદીખાનાના દરોગાએ પાઉલને એ વાતની ખબર આપી કે, અમલદારોએ તમને છોડી દેવાનું કહાવી મોકલ્યું છે, માટે હવે તમે નીકળીને શાંતિએ ચાલ્યા જાઓ. ^{૩૭} પણ પાઉલે તેઓને કહ્યું કે, અમને ગુન્હેગાર ઠરાવ્યા વગર તેઓએ અમ રુમીઓને પ્રગટ રીતે માર મારીને બંદીખાનામાં નાખ્યા છે, ને હવે શું તેઓ અમને છાની રીતે બહાર કાઢી મુકે છે? છા, એમ તો નહિ, પણ તેઓ પોતે આવીને અમને બહાર કાઢે. ^{૩૮} ત્યારે ચોબદારોએ અમલદારોને એ વાતની ખબર આપી. અને તેઓ રુમી છે, એ સાંભળીને તેઓ બીધા. ^{૩૯} પછી તેઓએ આવીને તેઓના કલાવાલા કર્યાં ને તેઓને બહાર લાવીને શહેરમાંથી નીકળી જવાને વિનંતી કીધી. ^{૪૦} અને તેઓ બંદીખાનામાંથી નીકળીને લુદીઆને ત્યાં આવ્યા, એ ભાઈઓને મળીને તેઓને દિલાસો દીધો, ને પછી ત્યાંથી વિદાય થયા.

અદ્યાય-૧૭

૧૭^૧ અને તેઓ આઝકીપોલીસ તથા આપલોનિયામાં થઈને થેસ્સાલોનીકામાં આવ્યા; ત્યાં યહુદીઓનું સભાસ્થાન હતું; ^૨ અને પાઉલ પોતાની રીત પ્રમાણે તેઓની [સભામાં] ગયો, ને ત્રણ વિશ્વસમવાર તેને ધર્મલેખ ઉપરથી તેઓની સાથે વાદવિવાદ કીધો, ^૩ ને ખુલાસો આપીને સિદ્ધ કર્યું કે ખરીસ્તે સહેવું, તથા મુએલામાંથી પાછા ઉઠવું એ જરૂરનું હતું, ને [એવું પણ કહ્યું કે] જે ઈસુને હું તમે પ્રગટ કરુ છું તેજ ખિસ્ત છે. ^૪ ત્યારે તેઓમાંના કેટલાએક તથા ધાર્મિક હેલેનીઓમાંના ઘણા લોક, તથા આબરુદાર ઘણી બાયડીઓ વાત માનીને પાઉલ તથા સીલાસની સંગતમાં ભવ્યા. ^૫ પણ યહુદીઓએ અદેબાઈ રાખીને કેટલાક ચક્રલામાંના બદમાશોને સાથે લીધા, ને ભીડ જમાવીને આખા શહેરને ખભળાવી મુક્યું, ને યાસનના ઘર પર હુમલો કરીને તેઓને લોકો પાસે બહાર કાઢી લાવવાનો પ્રયત્ન કીધો. ^૬ પણ તેઓ એઓએ જડ્યા નહિ ત્યારે યાસનને તથા કેટલાએક ભાઈઓને શહેરના અધિકારીઓ પાસે ઘસડી જઈને તેઓએ બૂમ પાડી કે, અ લોક કે જેઓએ જગત ઉથલપાથલ કીધું છે તેઓ અહિં પણ આવ્યા છે. ^૭ તેઓનો યાસને અંગીકાર કીધો છે; ને તેઓ સઘળા કાર્દસરની આજ્ઞાની વિરુદ્ધ થઈને કહે છે કે, ઇસુ [નામે] બીજો રાજા છે. ^૮ અને તેઓની એ વાતો સાંભળીને લોકો તથા શહેરના અધિકારીઓ ગભરાયા. ^૯ ત્યારે તેઓએ યાસનના તથા બીજાઓના જામીન લઈને તેઓને છોડી દીધા. ^{૧૦} પછી ભાઈઓએ રાત્રે પાઉલ તથા સીલાસને તરત બેરીઆમાં મોકલી દીધા; અને તેઓ ત્યાં પહોંચીને યહુદીઓના સભાસ્થાનમાં ગયા. ^{૧૧} અને થેસ્સાલોનીકાનાલોક કરતા એઓ અધિક ગુણવાન હતા, કેમકે એઓ મનની પુરી આતુરતાથી વાતનો અંગીકાર કરીને, એ વાતો એમજ છે કે નહિ, એ વિષે નિત્ય ધર્મલેખા તપાસતા હતા. ^{૧૨} એ માટે તેઓમાંના ઘણાઓએ વિશ્વાસ કીધો, ને આબરુદાર હેલેની બાઈઓ તથા પુરુષોમાંના પણ ઘણાએ [વિશ્વાસ કીધો]. ^{૧૩} પણ જ્યારે થેસ્સાલોનીકાના યહુદીઓએ જાણ્યું કે પાઉલ દેવની વાત બેરીઆમાં પણ પ્રગટ કરે છે ત્યારે ત્યાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉશ્કેરીને ખભળાવ્યા. ^{૧૪} ત્યારે ભાઈઓએ તરત પાઉલને સમુદર સુધી મોકલી દીધો, પણ સીલાસ તથા તિમોથી હજી ત્યાં રહ્યા. ^{૧૫} પણ પાઉલના વળાવાઓએ તેને આથેન્સ સુધી પહોંચાડ્યો. પછી સીલાસ તથા તિમોથી તેની પાસે બનતી ઉતાવળી આવે, એવી અજ્ઞા એમને સારુ લઈને તેઓ વિદાય થયા. ^{૧૬} અને પાઉલ એથેન્સમાં એમની વાત જોતો હતો એટલામાં તે શહેરમાં ઠેરઠેર મૂર્તિઓને જોઈને તેનો આત્મા બળી ઉઠ્યો. ^{૧૭} તે માટે તે સભાસ્થાનમાં યહુદીઓ તથા ધાર્મિક પુરુષો સાથે, ને યહુદામાં તેઓ તેને મળતા તેઓની સાથે નિત્ય વાદ કરતો હતો. ^{૧૮} ત્યારે એપીકુરી તથા સ્તોઈકી પંડીતોમાંના કેટલાએક તેની સામા થયા, ને કેટલાકે કહ્યું કે, આ બડબડીઓ શું કહેવા માંગે છે? ને બીજા કેટલાકે કહ્યું કે, પારકા દેવોને પ્રગટ કરનાર એ દેબાચ છે; કેમકે તે ઇસુ તથા પુનરુત્થાન વિષે [ની વાત] પ્રગટ કરતો હતો. ^{૧૯} અને તેઓ તેને અરૈઓપાગસમાં લઇ ગયા, ને કહ્યું કે, જે નવો ઉપદેશ તું કરે છે તે અમારાથી સમજાય એમ છે? ^{૨૦} કેમકે અમારા કાનોમાં તું કેટલીએક નવતર વાતો નાખે છે, માટે એમનો અર્થ અમે જાણવા યાહીએ છીએ. ^{૨૧} (હવે, સર્વ આથેનાયીઓ તથા ત્યાં રહેનારા પરદેશીઓ, કંઈ નવી વાત કહેવી અથવા સંભાળવી તે શિવાય બીજા કશામાં પોતાનો વખત ગાળતા ન હતા.) ^{૨૨} અને પાઉલે અરૈઓપાગસની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે, આથેન્સના ગૂઠસ્થો, હું જોઉં છું કે તમે બધી બાબતોમાં અતિશય ધર્મયુક્ત છો. ^{૨૩} કેમકે માર્ગે ચાલતાં ચાલતાં જે [દેવ દેવીઓને] તમે ભજો છો તેઓને હું જોતો હતો, ત્યારે મેં એક વેદી પણ દીઠી, જેનાપર એવો લેખ કોતરેલો હતો કે, અજ્ઞાણ્યા દેવના માનમાં; માટે જેને તમે જાણ્યા વિન ભજો છો તેને હું તમારી આગળ પ્રગટ કરું છું. ^{૨૪} જે દેવે જગત તથા તેમાંનું સઘળું ઉત્પન્ન કીધું, તે આકાશ તથા પૃથ્વીના પ્રભુ હોવાથી હાથે બાંધેલા મંદિરોમાં રહેતો નથી. ^{૨૫} અને જાણે તેને કશાની ગરજ હોય એમ માણસોના હાથની સેવા તેને જોઈએ છે એમ નહિ, કેમકે જીવન તથા શ્વાસોશ્વાસ તથા સર્વ વસ્તુ તે પોતે સર્વને આપે છે. ^{૨૬} અને તેણે માણસોને સર્વ દેશજાતિઓને આખી પૃથ્વીની પીઠ પર રહેવા સારુ એકમાંથી ઉત્પન્ન કીધી, ને તેણે તેઓને સારુ નિમેલા સમય તથા તેઓના રહેઠાણની સીમાઓ ઠરાવી આપી. ^{૨૭} એ માટે કે તેઓ ઈશ્વરને શોધે, કે કદાપિ તેઓ તેને માટે ટંટોળીને તેને પામે; પરંતુ આપણામાંના કોઇથી તે વેગળો નથી. ^{૨૮} કેમકે આપણે તેનામાં જીવિએ છીએ, ને હાલીએ છીએ, ને હોઈએ છીએ, જેમ તમારા પોતાનાજ

કવિઓમાંના કેટલાએક કહ્યું છે કે, આપણે પણ તેના વંશજો છીએ. ^{૨૯} હવે આપણે દેવના વંશજો છીએ માટે આપણે એમ ન ધારવું જોઈએ કે દેવ માણસોની કારીગરી તથા ચતુરાઈથી કોતરેલા સોના કે રૂપા કે પન્થરના જેવો છે. ^{૩૦} એ અજ્ઞાનપણાના સંયો પરત્યે દેવે અબાડા કીધા યરા; પણ હવે સર્વ જગ્યામાં સઘળાં માણસોને પસ્તાવો કરવાની તે આજ્ઞા કરે છે. ^{૩૧} કેમકે તેણે એક દિવસ ડરાવ્યો છે કે જેમાં તે પોતાના ઠરાવેલા માણસ વડે જગતનો ન્યાય ન્યાયીપણાએ કરશે; જે વિષે તેણે તેને મુએલાઓમાંથી પાછો ઉઠાડવાથી સર્વને ખાતરી કરી આપી છે. ^{૩૨} હવે તેઓએ મુએલાઓના પુનરુત્થાન વિષે સાંભળ્યું, કેટલાએક ઠહા કીધા; પણ બીજાઓએ કહ્યું કે, અમે એ સંબંધી કોઈ બીજી વાર તારું સાંભળીશું. ^{૩૩} એવી રીતે પાઉલ તેઓ મદ્યેથી નીકળી ગયો. ^{૩૪} પણ કેટલાએક માણસોએ તેની સાથે મળી જઈને વિશ્વાસ કીધો; તેઓમાં દીઓનુસીઅસ અરૈઓપાગસી, તથા દામારીસ નામે એક બાઈ, તથા તેઓની સાથે બીજા પણ હતા.

અદ્યાર-૧૮

૧૮ ^૧ એ પછી [પાઉલ] આથેન્સથી નીકળીને કોરીથમાં આવ્યો. ^૨ અને પંતસનો વતની, આકુલા નામે એક યહુદી, જે થોડીવાર પર ઇતાલીથી આવેલો હતો, તે તથા તેની વડુ પિરસ્કીલા તેને મળ્યાં, કેમકે બધા યહુદીઓને રૂમમાંથી નીકળી જવાની કલાદીઅસે આજ્ઞા કરી હતી; ને તે તેઓને ત્યાં ગયો; ^૩ ન તેઓના જેવોજ ધંધો તે કરતો હતો, માટે તે તેઓને ઘેર રહ્યા, ને તેઓ સાથે કામ કરતા હતા; કેમકે તેઓનો ધંધો તંબુ બનાવવાનો હતો. ^૪ અને તે હુરેક વિશ્વરામવારે સભાસ્થાનમાં વિવાદ કરતો, ને યહુદીઓને તથા હેલેનીઓને સમજાવતો હતો. ^૫ પણ જ્યારે સીલાસ તથા તિમોથી માક્રેદોનનિયાથી આવ્યા, ત્યારે પાઉલે આવેશથી વાત પ્રગટ કરતા યહુદીઓને શાહેદી આપી કે, ઇસુ તેજ બિરસ્ત છે. ^૬ પણ તેઓ તેની સામે થઈને દુર્બાષણ કરવા લાગ્યા ત્યારે તેને પોતાના લુગડાં ખેંચેરીને તેઓને કહ્યું કે, તમારું લોહી તમારે માથે, હું તો નિર્દોષ છું, હવેથી હું વિદેશીઓ પાસે જઈશ. ^૭ પછી તે ત્યાંથી જઈને તીતસ યુસ્તસ નામે એકજણ જે ઈશ્વરભક્ત હતો તેને ઘેર ગયો; તેનું ઘર સભાસ્થાનની જોડાજોડ હતું. ^૮ અને સભાસ્થાનના આગેવાન ફરીસ્પસે પોતાના આખા ઘરના સુદ્ધાં પ્રભુ પર વિશ્વાસ કીધો; ને ઘણા કરીથીઓએ પણ સાંભળીને વિશ્વાસ કીધો, ને બાપ્તિસમાં પામ્યા. ^૯ અને પ્રભુએ સત્તરે પાઉલને દર્શનમાં કહ્યું કે, તું બીતો ના, પણ બોલજે, છાનો ન રહેતો; ^{૧૦} કેમકે હું તારી સાથે છું, ને તને ઈજા થાય એવો કોઈ તારા પર હુમલો કરશે નહિ, કારણ કે આ શહેરમાં મારા ઘણા લોક છે. ^{૧૧} અને તે તેઓને દેવની વાતનો બોધ કરતો દોઢ વરસ લગી [ત્યાં] રહ્યાં. ^{૧૨} પણ ગાલીઓ આખાયાના અધિકારી હતો, ત્યારે યહુદીઓ એકચિતે પાઉલની સામે ઉઠ્યા, ને તેઓએ તેને ન્યાયાસન આગળ લાવીને કહ્યું કે, ^{૧૩} આ માણસ દેવનું ભજન નિયમશાસ્ત્રથી ઉલટી રીતે કરવાનું લોકોને સમજાવે છે. ^{૧૪} અને પાઉલ બોલવા જતો હતો, એટલામાં ગાલીઓએ યહુદીઓને કહ્યું કે, ઓ યહુદીઓ. જો અન્યાયની અથવા દુરાચારણની વાત હોત, તો તમારું સહન કરવું એ વાજબી ગણાત; ^{૧૫} પણ જો શબ્દો, અથવા નામો, અથવા તમારા પોતાના નિયમશાસ્ત્ર વિષેની એ તકરાર હોય તો તમે પોતે તે વિષે જોઈ લો, કેમકે એવી વાતનો ન્યાય ચુકવવા હું ઈચ્છતો નથી. ^{૧૬} અને તેણે તેઓને ન્યાયાસન આગળથી કાઢી મુક્યા. ^{૧૭} ત્યારે તેઓ સર્વએ સભાસ્થાનના આગેવાન સોસ્થેનેસને પકડીને ન્યાયાસન આગળ માર્યો, પા ગાલીઓએ તે વાતો વિષે કંઈ દરકાર કરી નહિ. ^{૧૮} અને તે પછી ઘણા દિવસ ત્યાં રહ્યા બાદ પાઉલે ભાઇઓથી વિદાયગીરી લીધી, ને પિરસ્કીલા તથા આકુલા સાથે વહાણમાં બેસીને તે સુરિયા જવા ઉપડ્યો; [તે પહોલાં] તેણે ક્રેમરીઆમાં માથું મુંડાવ્યું હતું, કેમકે માનતા લીધી હતી. ^{૧૯} અને તેઓ એકેસસમાં પહોંચ્યા ત્યારે તેણે તેઓને ત્યાં મુક્યાં, ને પોતે સભાસ્થાનમાં જઈને યહુદીઓની સાથે વિવાદ કીધો ^{૨૦} અને તેઓની સાથે વધારે મુદત રહેવાની તેઓએ તેને વિનંતી કીધી, ત્યારે તેણે માન્યું નહિ. ^{૨૧} પણ ઈશ્વરેદા હશે તો હું તમારી પાસે પાછો આવીશ, એમ કહીને તેણે તેઓથી વિદાયગીરી લીધી, ને એકેસસથી વહાણમાં ઉપડ્યો. ^{૨૨} અને ક્રાઈસરીઆમાં પહોંચ્યા પછી, તેણે જઈને મંડળીનાને સલામ કરી, ને પછી અંત્યોખમાં ગયો. ^{૨૩} અને ત્યાં, થોડીવાર રહ્યા પછી તે નીકળ્યો, ને સર્વ શિષ્યોને દૂઢ કરતો ગલાતીઆ પ્રાંત તથા ફુગિયામાં અનુક્રમે ફર્યો. ^{૨૪} અને આપોલસ નામનો એક વિદ્વાન યહુદી જે આલેક્સાંદરીયાનો વતની હતો ને ધર્મ લેખોમાં

પરવીણ હતો, તે એફેસસમાં આવ્યો. ૨૫ એ માણસ પ્રભુના માર્ગ વિષે શિક્ષણ પામેલો હતો, ને આત્મામાં આતુર હોવાથી તે કાળજીથી ઇસુ વિષેની વાતો પ્રગટ કરતો તથા શિખવતો હતો, પણ એકવું યોહાનનું બાપ્તિસમાં જાણતો હતો; ૨૬ અને તે હિમ્મતથી સભાસ્થાનમાં બોલવા લાગ્યો, પણ પિરસ્કીલાએ તથા આક્રુલાએ તેની વાત સાંભળી ત્યારે તેઓએ તેને પોતાની સાથે લઇ જઈને દેવ વિષેના માર્ગનો વધારે કાળજીથી ખુલાસો આપ્યો. ૨૭ અને તે આખાયા જવાને ઈચ્છતો હતો, ત્યારે ભાઈઓએ તેને ઉત્તેજન આપીને શિષ્યો પર લખી મોકલ્યું કે તેઓ તેનો આવકાર કરે; ને તે ત્યાં આવ્યો ત્યારે જેઓએ કૃપાથી વિશ્વાસ કર્યો હતો, તેઓને તેણે ઘણી સહાય કીધી; ૨૮ કેમકે ઇસુ તેજ બિસ્ત છે, એવું ધર્મલેખો ઉપરથી બતાવીને એણે જાહેર [વાદવિવાદ]માં યહુદીઓને પુરા ઠરાવ્યા.

અદ્યાર-૧૯

૧૯^૧ અને એમ થયું કે અપોલસ કરીશમાં હતો, ત્યારે પાઉલ ઉપલા પ્રદેશમાં ફરીને એફેસસમાં આવ્યો, ને કેટલાએક શિષ્યોને જોઇને ૨ તેઓને કહ્યું કે, તમે વિશ્વાસ કીધો ત્યારે શું પવિત્ર આત્મા પામ્યા? અને તેઓએ તેને કહ્યું કે, હા, પવિત્ર આત્મા [અપાયો] છે એ અમે સાંભળ્યું પણ નથી. ૩ અને તેણે કહ્યું કે, ત્યારે તમે કોનું બાપ્તિસમાં પામ્યા? ને તેઓએ કહ્યું કે, યોહાનનું બાપ્તિસમાં. ૪ ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, યોહાને પશ્ચાતાપનું બાપ્તિસમાં કીધું ખરું, ને લોકોને કહ્યું કે, મારી પાછળ જે આવે છે તેના પર એટલે ઇસુ પર તમારે વિશ્વાસ કરવો. ૫ તેઓએ એ સાંભળીને પ્રભુ ઈસુને નામે બાપ્તિસમાં લીધું. ૬ અને પાઉલે તેઓ પર હાથ મુક્યા ત્યારે પવિત્ર આત્મા તેઓ પર આવ્યા, ને તેઓ [બીજી ભાષાઓ બોલ્યા, તથા ભવિષ્ય કહ્યા. ૭ અને તેઓ સહુ મળીને બારેક પુરુષ હતા. ૮ પછી સભાસ્થાનમાં જઈને તેણે ત્રણ મહિના સીધી હિમ્મતથી વાત કરી, ને વાદ કરીને દેવના રાજ્ય વિષેની બાબતો સમજાવી. ૯ પણ કેટલાએક [મનમાં] કઠણ થઈને, તથા [વાતનો] અનાદર કરીને, લોકોની આગળ એ માર્ગની નિંદા કીધી, ત્યારે તેણે તેઓની પાસેથી જઈને શિષ્યોને જુદાં કીધા, ને તુરાનસની શાળામાં રોજ વાદ કરતો રહ્યો. ૧૦ અને વર્ષ બે સુધી એમ થયા કીધું; તેથી આસિયામાં રહેનાર સર્વ યહુદીઓએ, તથા હેલેનીઓએ પણ પ્રભુની વાત સાંભળી. ૧૧ અને દેવે પાઉલના હાથથી એવા અસાધારણ ચમત્કારો કીધા કે, ૧૨ તેના શરીર ઉપરથી રુમાલો તથા લુગડાં કાઢીને માંદાઓની પાસે લાવતા, એટલે તેઓના રોગ દૂર થતા, ને તેઓમાંથી અશુદ્ધ આત્માઓ નીકળી જતા. ૧૩ પણ કેટલાક ભટકતા યહુદી ભુવા પણ અશુદ્ધ આત્મા વળગેલાઓ ઉપર ઈસુનું નામ ઉચ્ચારીને કહેવા લાગ્યાં કે, જે ઈસુને પાઉલ પ્રગટ કરે છે, તેની દુવાઈ હું તમને દઉં છું. ૧૪ ને સ્કેવા નામે એક યહુદી મુખ્ય યાજકના સાત દીકરા એમ કરતા હતા. ૧૫ પણ અશુદ્ધ આત્મા ઉતર દેતા એમ કહ્યું કે, ઇસુ વિષે હું જાણું છું, ને પાઉલને હું ઓળખું છું, પણ તમે કોણ છો? ૧૬ ને જે માણસમાં અશુદ્ધ આત્મા હતો તે તેઓ પર કુદી પડ્યો, ને બન્નેને ઠરાવીને તેઓ પર એવો જાચ પામ્યો કે તેઓ નાગા તથા ઘાયલ થઈને તે ઘરમાંથી નાઠા. ૧૭ અને એફેસસમાં જે યહુદીઓ તથા હેલેનીઓ રહેતા હતા તેઓ સર્વને એ માલમ પડ્યું, ને તે સર્વને ભય લાગ્યું, ને પ્રભુ ઈસુનું નામ મોટું મનાયું. ૧૮ અને વિશ્વાસી થયેલાઓમાંના ઘણાં આવ્યાં, ને પોતાના કૃત્યો કબૂલ કરીને કહી દેખાડ્યાં. ૧૯ અને જાદુ કરનારાઓમાંના ઘણાએ પોતાના પુસ્તકો એકઠા કરીને સર્વના દેખતાં બાલી નાખ્યા; ને તેઓનું મૂલ ગણી જોતાં તે પચાસ હજાર આર્ધા થયું. ૨૦ એ રીતે પ્રભુની વાત પરાક્રમથી વધીને પ્રબળ થઇ. ૨૧ અને એ થયા પછી પાઉલે માકેદોનિયા તથા આખાયામાં થઈને યરુશાલેમ જવાનો મનમાં નિશ્ચય કરીને કહ્યું કે, મારા ત્યાં ગયા પછી રૂમ પણ મારે જોવું જોઈએ. ૨૨ અને તેને પોતાને સહાય કરનારાઓમાંના બેને એટલે તીમોથી તથા એરાસ્તસને માકેદોનિયામાં મોકલ્યા, ને પોતે કેટલાએક દિવસ આસિયામાં રહ્યો. ૨૩ અને તે અરસામાં એ માર્ગ વિષે ઘણી ધાંધળ મચી. ૨૪ કેમકે દેમેત્રિઅસ નામે એક સોની જે આર્તેમિનાં રૂપાના દેવસ્થાનો બનાવીને કારીગરોને ઘણું કામ અપાવતો હતો, ૨૫ તેણે તેઓને તથા એના જેવા બીજા કારીગરોને એકઠા કરીને કહ્યું કે, ભાઈઓ, તમે જાણો છો કે એ ધંધાથી આપણને દરવ્ય મળે છે. ૨૬ અને તમે જુઓ છો અને સાંભળો છો કે, એકલા એફેસસમાં નહિ, પણ લગભગ આખા આસિયામાં, એ પાઉલે જે હાથથી બનાવેલા છે તે દેવો નથી, એવું સમજાવીને, બહુ લોકોને ફેરવી નાખ્યા છે; ૨૭ અને તથી આપણો એ ધંધો વગોડવામાં

આવે એવો ભય છે, એટલુંજ નહિ, પણ આર્તેમિસ મહાદેવી જેને આખા આસિયા તથા જગત પૂજે છે, તેનું મંદિર તુરંત ગણવાનો ને તેનો મહિમા નાશ થવાનો સંભવ છે. ^{૨૮} અને તેઓ એ સાંભળીને ફરોધ ભરાયા, ને બૂમ પાડીને કહેવા કાગ્યા કે, એફેસીઓની આર્તેમિસને જ્યા! ^{૨૯} અને આખું શહેર એ ગડબડાટથી ભરાઈ ગયું; ત્યારે તેઓ માર્કેદોનિયાના ગાયસ તથા આરીસ્તાર્બસ, જેઓ મુસાફરીમાં પાઉલના સાથી હતા, તેઓને પકડીને એકમતે અખાડામાં દોડી ગયા. ^{૩૦} અને જ્યારે પાઉલ લોકોની ભીડની અંદર પેસવું યાદ્યું, ત્યારે શિષ્યોએ તેને જવા દીધો નહિ. ^{૩૧} અને આસિયાના મુખ્ય અધિકારીઓમાંથી ક્રેટલાએક તેના મિત્ર હતા, તેઓએ પણ તેને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, તારે અખાડામાં જવાનું સાહસ કરવું નહિ. ^{૩૨} ત્યારે ક્રેટલાએક કંઈ બૂમ પાડતા, ને ક્રેટલાએક કંઈ બૂમ પાડતા, કેમકે સભામાં ગડબડ થઈ હતી, ને પોતે શા માટે એકઠા થયા છે, એ તેઓમાંના ઘણાબરા જાણતા પણ ન હતા. ^{૩૩} અને તેઓએ આલેક્સાંદરને ભીડમાંથી બહાર ખેંચી કાઢ્યો, ને યહુદીઓ તેને આગળ હડસેલતા હતા ત્યારે આલેક્સાંદર હાથે ઈસરો કરીને લોકોને પરત્યુત્તર આપવા યાહુતો હતો. ^{૩૪} પણ તે યહુદી છે, એ તેઓએ જાણ્યું, ત્યારે તેઓ સઘળા આસરે બે કલાક સુધી એક ઘાટે બૂમ પાડી કે, એફેસીઓની આર્તેમિસને જ્યા! ^{૩૫} ત્યારે શહેરના નગરશેઠે લોકોને શાંત કરીને કહ્યું કે, ઓ એફેસી લોકો, કયું માણસ નહિ જાણતું કે એફેસીઓનું શહેર આર્તેમિસ મહાદેવની તાતા ગૂસ પાસેથી પડેલી મૂર્તિને પૂજનારું છે? ^{૩૬} એ વાતોથી ઉલટું કોઈથી બોલી શકાય એમ નથી, માટે તમારે શાંત રહેવું જોઈએ, ને કંઈ અવિચારી કૃત્ય કરવું નહિ. ^{૩૭} કેમકે તમે આ માણસોને અહીં લાવ્યા છો, કે જેઓ મંદિરોના લૂંટનારા નથી, ને આપણા દેવીની નિંદા કરનારા પણ નથી. ^{૩૮} એ રાહ જો દેમેત્રિઅસ તથા તેની સાથીના કારીગરોને કોઈના પર કાંઈ દાવો હોય તે અદાલત ખુલ્લી છે, ને અધિકારીઓ પણ છે, માટે તેઓ એક બીજા પર ફરિયાદ માંડે. ^{૩૯} પણ જો કંઈ બીજી બાબતો વિષે તમે દાદ માંગતા હો, તે કાયદેસર નિમેલી સભામાં તેનો નિર્ણય કરવામાં આવશે. ^{૪૦} કેમકે આજે વગર કારણે હુંગામો થયો તે વિષે આપણી સામે ફરિયાદ થવાનો બરેબર સંભવ છે; અને તેના સંબંધમાં આ ભીડ થયાનો ખુલાસો આપણે આપી શકવાના નથી. ^{૪૧} અને તેણે એ વાતો કહીને સભાને બરબાસ્ત કરી.

અદ્યાય-૨૦

૨૦ ^૧ અને હુંગામો બંધ થયા પછી પાઉલે શિષ્યોને તેડાવીને તેઓને બોધ કરીધો, અને તેમનાથી વિદાયગીરી લઈને માર્કેદોનિયામાં જવા સારું તે નીકળ્યો. ^૨ અને તે પૂરાંતોમાં ફરીને, લોકોને ઘણો બોધ આપ્યા પછી તે હેલાસમાં આવ્યો. ^૩ અને તે ત્યાં તરણ મહિના રહ્યા, પછી સુરિયા જવા સારું જળ માર્ગે ઉપાડવાની તૈયારીમાં હતો, ત્યારે યહુદીઓએ તેની વિરુદ્ધ કાવતરું રચ્યું, માટે તેણે માર્કેદોનિયામાં થઈને પાછા જવાનો ઠરાવ કરીધો. ^૪ અને પુહુસનો [દીકરો] બેરીઆનો સોપાતર; ને થેસ્સાલોનીકીઓમાંના અરીસ્તાર્બસ તથા સક્રુંદસ; ને દેબેનો ગાયસ, ને તોમોથી; ને આસિયાના તુખીકાસ તથા ત્રોફીમસ, એઓ તેની સાથે આસિયા લગી ગયા. ^૫ પણ તેઓ આગળ જઈને ત્રેઆસમાં અમારી વાટ જોતા હતા. ^૬ અને બેબમીર રોટલીના દિવસ પછી અમે વહાણમાં બેસીને ફીલીપીથી નીકળ્યા, ને પાંચ દિવસમાં તેઓની પાસે ત્રોઆસ પહોંચ્યા, ને સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા. ^૭ અને અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે અમે રોટલી ભાંજવાને એકઠા થયા હતા, ત્યારે પાઉલે, પોતે બીજે દિવસે નીકળવાનો હોવાથી, [શિષ્યો]ની સાથે સંભાષણ કરીધું, ને મધરાત સુધી પોતાની વાત ચાલુ રાખી. ^૮ અને જે મેડી પર અમે એકઠા થયા હતા ત્યાં ઘણા દીવા હતા. ^૯ અને બારીમાં બેઠેલો યુતુબસ નામે એકક જુવાન ભા ઉંઘમાં ઘેરાઈ ગયો હતો, ને પાઉલ ઘણી વાર લગી ભાષણ કરતો હતો માટે ઉંઘમાં ઘેરાય ગયેલા હોવાથી તે [જુવાન] ત્રીજા માળથી હેઠળ પડ્યો, ને તેને મુએલો ઉપાડ્યો. ^{૧૦} ત્યારે પાઉલ નીચે ઉતરીને તેના પર પડ્યો ને તને કોટે વળગીને તેને કહ્યું કે, ઘભરાઓ મા, કેમકે તે હજી જીવતો છે. ^{૧૧} અને ઉપર આવીને તે હજી રોટલી ભાંજીને બાધી, ને તેઓની સાથે ઘણી વાર સુધી, એટલે છેક પોહો ફાટમાં સુધી, વાત કરીધી, ત્યાર પછી તે વિદાય થયો. ^{૧૨} અને તેઓ તે તે જુવાનને જીવતો લાવ્યો, ને તેથી ઘણો આનંદ પામ્યા. ^{૧૩} પણ અમે આગળ જઈને વહાણમાં બેસીને આસોસ જાવને ઉપડી ગયા, અને ત્યાંથી પાઉલને વહાણમાં લેવાનો અમારો ઈરાદો હતો, કેમકે ત્યાંથી પગરસ્તે આવવા ધારીને તેને એ ગોઠવણ કરીધી હતી. ^{૧૪} અને આસોસમાં તે અમને

મળ્યો, ત્યારે અમે તેને વહાણમાં લઈને મીતુલેનેમાં આવ્યા. ^{૧૫} અને ત્યાંથી હંકારીને બીજે દિવસે ખીઅસની સામે પહોંચ્યા, ને બીજે દિવસે સામોસ પહોંચ્યો, ને તે બીજે દિવસે, [[તરોગુલિયામાં કંઈક શોભ્યા પછી]] અમે મીલેતસમાં આવ્યા. ^{૧૬} કેમકે આસિયામાં વખત ગાળવો ન પડે તે માટે પાઉલે એફેસસને બાજુ પર મુકીને હંકારી જવાનું ઠરાવ્યું હતું, કેમકે તે એ માટે ઉતાવળ કરતો હતો કે જો બની શકે તો પચાસમાં પર્વને દિવસે પોતે યરુશાલેમમાં હાજર થાય. ^{૧૭} પછી તેણે મીલેતસમાં એફેસસમાં [સંદેશી] મોકલીને મંડળીના વડીલોને પોતાની પાસે બોલાવ્યા. ^{૧૮} અને તેઓ તેની પાસે આવ્યા ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે, આસિયામાં મેં પગ મુક્યો તે દિવસથી માંડીને એ બધો વખત હું તમારામાં શા રીતે વત્યો છું, એ તમે પોતે જાણો છો; ^{૧૯} કે મનની પૂરી નમસ્તાથી, તથા આંસુઓ સહિત, તથા જે સંતાપ યહુદીઓના કાવતરાંથી મારા પર આવી પડ્યા તે સહીને હું પરબુની સેવા કરતો હતો. ^{૨૦} અને જે કંઈ વાત લાભકારક હતી તે તમને જણાવવા મેં આચકો બાધો નથી, પણ પ્રગટ રીતે તથા ઘેરેઘેરે તમને બોધ કરીધો; ^{૨૧} અને દેવ પ્રત્યે પસ્તાવો કરવો, તથા આપણા પરબુ ઇસુ ખ્રિસ્ત પર વિશ્વાસ રાખવો, એવી શાહેદી મેં યહુદીઓને તથા હેલેનીઓને આપી. ^{૨૨} અને હવે જુઓ, હું આત્માના બંધનમાં યરુશાલેમ જાઉં છું, ત્યાં શું શું મારા પર આવી પડશે એ હું જાણતો નથી; ^{૨૩} માત્ર એટલું જ જાણું છું કે, હરેક શહેરમાં પવિત્ર આત્મા મને એવી શાહેદી આપે છે કે તારે માટે બંધનો તથા સંકટો રાહ જુએ છે. ^{૨૪} પણ હું મારો જીવ વહાલો જાણીને તેની કંઈ પણ દરકાર કરતો નથી એ માટે કે મરી દોડ અને દેવની કૃપાની સુવાર્તાની શાહેદી આપવાની જે સેવા પરબુ ઇસુથી મને મળી છે તે હું પુરી કરું. ^{૨૫} અને હવે જુઓ, હું જાણું છું કે, તમે સર્વ જેઓમાં હું દેવનું રાજ્ય પ્રગટ કરતો ફર્યો છું, તેઓ [માનો કોઈ પણ] મારું મહો ફરી નહિ દેખશે. ^{૨૬} તે સારુ આજ હું તમને શાહેદી આપું છું કે સર્વ માણસના લોહી વિષે હું નિર્દોષ છું. ^{૨૭} કેમકે દેવનો પુરો મનોરથ તમને જણાવવાને મેં આચકો બાધો નથી. ^{૨૮} તને પોતા સંબંધી તથા જે ટોળા ઉપર પવિત્ર આત્માએ તને અદ્યક્ષો ઠરાવ્યા છે તે સર્વ સંબંધી સાવધાન રહો, એ માટે કે દેવની મંડળી જે તેણે પોતાના લોહીથી ખરીદી તેનું તમે પલાણ કરો. ^{૨૯} હું જાણું છું કે, મારા ગયા પછી ટોળા પર દયા નહિ કરે એવા ફરુર વરુઓ તમારામાં પેસશે; ^{૩૦} અને તમારા પોતા મદ્યેથી પણ કેટલાએક માણસો ઉઠીને શિષ્યોને પોતાની પછવાડે બેંચી લઈ જવા માટે અવળી વાતો બોલશે. ^{૩૧} માટે જાગતો રહો, ને યાદ રાખો કે ત્રણ વરસ લગી રાત દિવસ આંસુઓ સુદ્ધાં દરેકને બોધ કરવામાં હું યુક્ત્યો નહિ. ^{૩૨} અને હવે હું તમને દેવને તથા તેની કૃપાની વાત જે તમને સંસ્થાપન કરવાને તથા સર્વ પવિત્ર થયાલાઓમાં તમને વરસો આપવાને સમર્થ છે, તેને સોંપું છું. ^{૩૩} મેં કોઈના રૂપાનો કે સોનાનો કે વસ્ત્રનો લોભ કરીધો નથી. ^{૩૪} તમે પોતે જાણો છો કે મને તથા મારા સાથીઓને જે જોઈતું હતું તે મેં આ હાથોએ પૂરું પાડ્યું છે. ^{૩૫} મેં બધી વાતે તમને કરી બતાવ્યું છે કે, એવી રીતે ઉદ્યોગ કરીને તમારે નબળાઓને સહાય કરવી જોઈએ, ને પરબુ ઇસુની વચન જે તેણે પોતે કહ્યું, તેને યાદ રાખવું કે, પામવા કરતાં આપવામાં વધારે ધન્યતા છે. ^{૩૬} અને એ પ્રમાણે વાત કર્યા પછી તેણે ઘૂંટણ ટેકવીને તે સર્વની સાથે પ્રાર્થના કરી. ^{૩૭} અને તેઓ સઘળા બહુ રડ્યા, ને પાઉલની કોટે વળગીને તેઓએ તેને યુબન કરીધું. ^{૩૮} અને તમે મારું મહો ફરી જોનાર નથી એ જે વાત તેણે કહી હતી તેથી તેઓ વધારે ઉદાસ થયા. અને તેઓ તેને વહાણ લગી વળાવવા ગયા.

અદ્યાય-૨૧

૨૧ ^૧ અને એમ થયું કે, અમે તેઓથી જુદાં થયા પછી હંકારીને પાધરે રસ્તે કોસ આવ્યા, ને બીજે દિવસે રોદસ, ને ત્યાંથી પાતરા આવ્યા. ^૨ અને ફેનીકે જનાર એન વહાણ મળ્યાથી અમે તેમાં બેસીને ઉપડી ગયા. ^૩ પછી કુપરસ નજરે પડ્યું, એટલે તેને ડાબી ગામ મુકીને અમે સુરિયા ગયા, ને તુરમાં ઉતર્યા; કેમકે ત્યાં વહાણનો માલ ઉતારવાનો હતો. ^૪ અને અમને શિષ્યો મળી આવ્યાથી અમે સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા; અને તેઓએ આત્મા [ની સુચના] થી પાઉલને કહ્યું કે, તારે યરુશાલેમમાં પગ મુકવો નહિ. ^૫ અને તે દિવસો પુરા થયા પછી એમ થયું કે અમે નીકળીને આગળ ચાલ્યા, ત્યારે તેઓ સર્વ, બાયડી છોકરાં સુદ્ધાં, શહેર બહાર સુધી અમને વળાવવા આવ્યાં; ને અમે સમુદ્રકાંઠે ઘૂંટણ ટેકવીને પ્રાર્થના કરી, ^૬ ને એક બીજાને ભેટીને અમે વહાણમાં બેઠા, ને તેઓ પાછા ઘેર ગયાં. ^૭ પછી અમે ટુરથી સફર પુરી કરીને તાલેમાઈસ આવી પહોંચ્યા; ને બાઈઓને ભેટીને એક

દિવસ તેઓની સાથે રહ્યા. ૮ અને બીજે દિવસે અમે [ત્યાંથી] નીકળીને કાઈસારીઆમાં આવ્યા, ને ફીલીપ સુવાર્તિક જે સાતમાંનો એક હતો તેને ઘેર જઈને તેની સાથે રહ્યા. ૯ હવે આ માણસને ચાર કુંવારી દીકરીઓ હતી, ને તેઓ ભવિષ્યવાદેણી હતી. ૧૦ અને અમે ત્યાં ઘણા દિવાસ રહ્યા, તેટલામાં અગાબસ નામે એક ભવિષ્યવાદી યહુદાહુથી આવ્યો. ૧૧ અને તેણે અમારી પાસે આવીને પાઉલનો કમરબંધ લીધો, ને પોતાના હાથ પગ બાંધીને કહ્યું કે, પવિત્ર આત્મા એમ કહે કે કે, જે માણસનો આ કમરબંધ છે તેને યારુશાલેમમાંના યહુદીઓ આ રીતે બાંધીને વિદેશીઓના હાથમાં સોંપશે. ૧૨ અને અમે એ સાંભળ્યું, ત્યારે અમે તથા ત્યાંના લોકે પણ તેને યરુશાલેમ ન જવાની વિનંતી કરી. ૧૩ ત્યારે પાઉલે ઉત્તર દીધો કે, તમ શું કરવા રડો છો, ને મારુ દિલ દુઝવો છો? હું તો એકલો બંધાવાને નહિ, પણ પ્રભુ ઈસુના નામને સારુ યરુશાલેમમાં મારવાને પણ તૈયાર છું. ૧૪ અને તેણે ન માન્યું, ત્યારે પ્રભુની ઈરછા પ્રમાણે થાઓ, એમ કહીને અમે છાના રહ્યા. ૧૫ અને તે દિવસો પછી અમે અમારો સામાન લઈ યરુશાલેમ ગયા. ૧૬ અને શિષ્યોમાંના કેટલાએક કાઈસારીઆથી અમારી ઉતરવાનું હતું તેને સાથે તેડતા આવ્યા. ૧૭ અને અમે યારુશાલેમ આવ્યા ત્યારે ભાઈઓએ આનંદથી અમારો આવકાર કીધો. ૧૮ અને બીજે દિવસે પાઉલ અમારી સાથે યાકૂબને ત્યાં ગયો, ને સઘળા વડીલો હાજર હતા. ૧૯ અને તેણે તેઓને ભેટીને દેવે તેને સેવા વડે વિદેશીઓમાં જે જે કારવ્યું હતું તે વિગતવાર કહી સંભળાવ્યું. ૨૦ અને તેઓએ તે સાંભળીને દેવની સ્તુતિ કીધી, ને તેને કહ્યું કે, ભાઈ, યહુદીઓમાંના હજારો વિશ્વાસીઓ થયા છે, એ તું જુએ છે, ને તેઓ સર્વ યુસ્ત રીતે નિયમ પાળે છે. ૨૧ અને તેઓએ તારા વિષે સાંભળ્યું છે કે, તું વિદેશીઓનું રહેનાર સર્વ યહુદીઓને મુસા [ના નીયમશાસ્ત્ર]નો ત્યાગ કરવાનું શીખવે છે, ને કહે છે કે, તમારે તમારા છોકરાઓની સુન્નત કરાવવી નહિ, ને રીત રીવાજ પ્રમાણે ચાલવું નહિ. ૨૨ તો શું કરવું? લોકો નિશ્ચે સાંભળશે કે તું આવ્યો છે. ૨૩ માટે અમે તને કહીએ તેમ કર; અમારામાંના ચાર માણસોએ માનતા લીધેલી છે; ૨૪ તેઓને લઈને તેઓ સાથે તું પોતાને શુદ્ધ કર, ને તેઓને સારુ ખરચ કર, ૫ તેઓ પોતાના માથાં મુંડાવે; એટલે સઘળા જાણશે કે, તારા વિષે જે તેઓએ સાંભળ્યું છે તેમાં કંઈ સાચું નથી, પરંતુ તું પોતે પણ નીયમશાસ્ત્ર પાળીને રીત સર ચાલે છે. ૨૫ પણ વિદેશી વિશ્વાસીઓ સંબંધી તો અમે ઠરાવીને લખી મોકલ્યું છે કે, તેઓ મૂર્તિઓને અર્પણ કરેલી વસ્તુઓથી, તથા લોહીથી, તથા ગુંગળાઈને મરેલાથી, તથા વ્યભિચારથી દૂર રહે. ૨૬ ત્યારે પાઉલ તે માણસોને લઈને બીજે દિવસે તેઓની સાથે શુદ્ધ થઈને મંદિરમાં ગયો, ને એવું જાહેર કીધું કે તેઓમાંના હરેકને સારુ અર્પણ ચઢાવવા આવશે ત્યારેજ શુદ્ધિકરણના દિવસો પુરા થશે. ૨૭ અને તે સાત દિવસ પુરા થવા આવ્યા ત્યારે આસિયાના યહુદીઓએ તેને મંદિરમાં જોઈને સર્વ લોકોને ઉશ્કેરીને તેના પર હાથ નાખ્યા; ૨૮ અને બૂમ પડી કે, રે ઇસ્રાએલી માણસો, સહાય કરો, જે માણસ સર્વ ઠેકાણે લોકોની તથા નિયમશાસ્ત્રની તથા આ જગ્યાની વિરુદ્ધ સઘળાને શીખવે છે તે આ છે; ને વળી તેણે હેલેનીઓને પણ મંદિરમાં લાવીને આ પવિત્ર જગ્યાને અશુદ્ધ કરી છે. ૨૯ કેમકે તેઓએ એકેસી ત્રોફીમસને તેની સાથે શહેરમાં પહેલાં દીઠો હતો, ને પાઉલ તને મંદિરમાં લાવ્યો હશે એમ તેઓએ ધાર્યું. ૩૦ ત્યારે આખું શહેર અભળી ઉઠ્યું, ને લોકો દોડીને એકઠા થઈ ગયા, ને તેઓએ પાઉલને પકડીને મંદિરમાંથી કાઢ્યો, ને તરત બારણાં બંધ કરવામાં આવ્યાં. ૩૧ અને તેઓ તેને મારી નાખવાની તજવીજમાં હતા એટલામાં પલટણાના સરદારને સમાચાર મળ્યાં કે, આખા યરુશાલેમમાં હુલ્લડ મચી રહ્યું છે. ૩૨ અને એકદમ સિપાઈઓને તથા સુબેદારોને લઈને તે તેઓ પાસે દોડી આવ્યો, ને તેઓએ સરદારને તથા સિપાઈઓને દીઠાં ત્યારે પાઉલને મારવાનું મૂકી દીધું. ૩૩ ત્યારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીને બે સાંકળથી બાંધવાની આજ્ઞા આપી; ને પછી પૂછ્યું કે, એ કોણ છે, ને એણે શું કર્યું છે? ૩૪ ત્યારે લોકોમાંના કોઈએ એક વાત પોકારી, ને કોઈએ બીજી, ને ગડબડના કરણથી તે કંઈ નિશ્ચે જાણી શક્યો નહિ, ત્યારે તેને કિલ્લામાં લઈ જવાની તેણે આજ્ઞા આપી. ૩૫ અને તે પગથિયાં પર ચઢ્યો ત્યારે એમ થયું કે, લોકોના ઘસારોને લીધે સિપાઈઓને તેને ઉચકી લઈ જવો પાડ્યો; ૩૬ કેમકે લોકોની ભીડ તેઓની પાછળ ને પાછળ ચાલીને બૂમ પાડતી હતી કે, એને મારી નાઓ. ૩૭ ને પાઉલને કિલ્લામાં લઈ જતાં હતાં, એટલામાં તેણે સરદારને કહ્યું કે, મને તારી સાથે બોલવાની રજા છે? ત્યારે તેણે કહ્યું કે, શું તું હેલેની ભાષા જાણે છે? ૩૮ મિસરીએ કેટલાક સમય ઉપર ચાર હજાર ખુનીઓને ઉશ્કેરીને ફિતુર કરાવ્યું અને તેઓનો [આગેવાન થઈને] તેઓને બહાર રાખ્યાંવાઈ ગયો તે શું તું નથી? ૩૯ પણ પાઉલ કહ્યું કે, હું કીલક્રીના તાર્સનો યહુદી છું, હું કંઈ અપરસિદ્ધ શહેરનો

વતની નથી; ને હું તને વિનંતી કરું છું કે, લોકોની આગળ મને બોલવાની રજા આપ. ૪૦ અને તેણે તેને રજા આપી, ત્યારે પાઉલે પગથિયાં પર ઉભા રહીને લોકોને હાથે ઇસારો કીધો, ને તેઓ પુરેપુરા ચુપ થઇ ગયા, ત્યારે તેણે હેબ્રી ભાષામાં બોલતા કહ્યું,

અદ્યાય-૨૨

૨૨ ૧ ભાઈઓ તથા વડીલો, હવે હું મારા બચાવમાં જે પરત્યુતર તમને આપું છે તે સાંભળો. ૨ અને તેને હેબ્રી ભાષામાં બોલતો સાંભળીને તેઓ વધારે ધાના રહ્યા; ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ૩ હું યહુદી માણસ છું, ને કીલકીના તાસેસમાં જન્મેલો, પણ અ શેહેરમાં ગમાલીએલના ચરણમાં ઉછરેલો, ને અપના પૂર્વજોના નિયમ પ્રમાણે ચુસ્ત રીતે શીખેલો, ને તમે સર્વ જેવા આજ દેવ વિષે આવેશી છો તેવો હું પણ હતો. ૪ અને હું આ માર્ગના પુરુષોને તેમજ સ્ત્રીઓને બાંધીને તથા બંદીબામાંના નાખીને મરણ સુધી સતાવતો હતો. ૫ અને પ્રમુખ યાજ્ઞક તથા આખા વડીલ વર્ગ [એ વિષે] મારા શાહેદી છે; વળી એમની પાસેથી ભાઈઓ ઉપર પત્ત્ લઈને હું દમસ્ક જવા નીકળ્યો, એ માટે કે જેઓ ત્યાં હતા તેઓને પણ બાંધીને શિક્ષા દેવા સારુ ચરુશાલેમમાં લાવું. ૬ અને ચાલતાં ચાલતાં હું દમસ્ક પાસે પહોંચ્યો, ત્યારે એમ થયું કે લગભગ મદયાનહે મારી આસપાસ આકાશથી એકાએક મોટો પ્રકાશ ચમક્યો. ૭ ત્યારે હું ભોંય પર પડી ગયો, ને મારી સાથે બોલતી એવી એક વાણી મેં સાંભળી કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? ૮ ત્યારે મેં ઉત્તર દીધો કે, પ્રભુ, તું કોણ છે? ને તેણે મને કહ્યું કે, હું ઇસુ નાઝારી છું, જેને તું સતાવે છે. ૯ અને મારી સાથે જે હતા તેઓએ તે પ્રકાશ જોયો 1૦ બરો, પણ મારી સાથે બોલનારની વાણી તેઓએ સાંભળી નહી. 1૦ ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ હું શું કરું? ને પ્રભુએ મને કહ્યું કે, ઉઠીને દમસ્ક જ, ને જે સઘળું તારે કરવાનું ઠરાવેલું છે તે વિષે ત્યાં તને કહેવામાં આવશે. 11 અને તે પ્રકાશના તેજના કારણથી હું દેખી શક્યો નહિ, માટે મારા સાથીઓના હાથ પકડીને હું દમસ્કમાં આવ્યો. 12 અને અનાન્યા નામે એક માણસ નિયમશાસ્ત્રને ધોરણે સુભક્ત હતો અને જેના વિષે ત્યાં રહેનારા સઘળા યહુદીઓ સારુ બોલતા હતા. 13 તે મારી પાસે આવ્યો, ને તેને મારે પડ્યું ઉભા રહીને મને કહ્યું કે, ભાઈ શાઉલ તું દેખતો થા. અને તેજ ઘડીએ દેખતો થઈને મેં તેને જોયો. 14 પછી તેને કહ્યું કે, આપણા પૂર્વજોના દેવે એ માટે તેને પસંદ કીધો છે કે, તું તેની ઈચ્છા જાણે, ને તે ન્યાયીને જુએ, ને તેના મહોની વાણી સાંભળે. 14 કેમકે જે તે જોયું છે, ને સાંભળ્યું કે, તે વિષે સર્વ લોકોની આગળ તું તેનો શાહેદી થશે. 15 અને હવે તું કેમ ઢીલ કરે છે? ઉઠ ને તેના નામની પ્રાર્થના કરીને બાપ્તિસમાં લે, ને તારાં પાપ ધોઈ નાખ. 16 પછી એમ થયું કે હું ચરુશાલેમમાં પાછો આવ્યો ને મંદિરમાં પ્રાર્થના કરતો હતો, એવામાં મૂર્છાગત થઇ ગયો, 17 અને [પ્રભુએ] અને દર્શન દેતા કહ્યું કે, ઉતાવળ કર, ને ચરુશાલેમથી વહેલો નીકળ, કેમકે મારા વિષે તારી શાહેદી તેઓ માનશે નહિ. 18 ત્યારે મેં કહ્યું કે, પ્રભુ, તેઓ પોતે જાણે છે કે તારા પર વિશ્વાસ કરનારાઓને હું બંદીબાનામાં નાખતો હતો, અને હરેક સભાસ્થાનમાં તેઓને મારતો હતો; 20 ને તારા શાહેદ રતેફનનું લોહી વહેવડાવવામાં આવ્યું ત્યારે હું પણ પાસે ઉભો હતો, ને તેમાં રાજી હતો, ને તેના મારી નાખનારાઓના લુગડાં હું સાચવતો હતો. 21 ત્યારે તેણે મને કહ્યું કે, તું ચાલ્યો જા, કેમકે હું તને અહિથીવેળગે વિદેશીઓની પાસે મોકલી દઈશ. 22 અને તેઓએ આટલે સુધી તેની વાત સાંભળી, પછી બૂમ પાડીને કહ્યું કે, એવા માણસને પૃથ્વી પરથી દૂર કરો, કેમકે એ જીવવા યોગ્ય નથી. 23 અને તેઓ બૂમ પાડતા, તથા પોતાનાં લુગડાં નાખી દેતા, તથા પવનમાં ધૂળ ઉડાવતા હતા: 24 ત્યારે સરદાર તેને કીલ્લામાં લાવવાની આજ્ઞા કીધી, ને તેઓએ શા કરણ માટે તેની સામે એવી બૂમ પાડી, તે જાણવા સારુ તેને કોરડા મારીને તજવીજ કરવાનું કરમાવ્યું. 24 અને તેઓએ તેને વાધરીઓથીબાંધ્યો, ત્યારે પાઉલે પાસે ઉભેલા સુબેદારને કહ્યું કે, જે માણસ રુમી છે, તથા ગુનેગાર ઠરાવવામાં આવ્યો નથી, તે તમારે કોરડા મારવા શું કાચદેસર છે? 25 અને સુબેદારે તે સાંભળ્યું એટલે તેણે જઈને સરદારને જણાવીને કહ્યું કે, તું શું કરવા માગે છે? એ માણસ 1૦ રુમી છે. 26 ત્યારે સરદારે આવીને તેને કહ્યું કે, મને કહે, તું શું રોમી છે? ને તેને કહ્યું, હા. 27 ત્યારે સરદારે ઉત્તર દીધો કે, મોટી રકમ આપીને આ વતનીપાણાનો હુકમ મેં ખરીદ્યો છે. પણ પુલે કહ્યું, હું 1૦ જન્મથી [વતની] છું. 28 ત્યારે જેઓ તેની તજવીજ કરવાને તૈયાર હતા, તેઓ તરત તેને મુકીને ગયા; ને તે રુમી છે, એ જાણ્યાથી તથા પોતે તેને બંધાવ્યો હતો તેથી સરદાર પણ બીધો. 30 અને

ચહુદીઓ શા માટે તેના પર દોષ મુકે છે એ અચિત જાણવા ચાહીને તેણે બીજો દિવસે તેના બંધનો છોડ્યો; ને મુખ્ય યાજ્ઞકોનેતથા તેઓની આખી ન્યાયસભાને હાજર થવાને આજ્ઞા આપી, પછી પાઉલને લાવીને તેઓની આગળ ઉભો રાખ્યો.

અદ્યાય-૨૩

૨૩ ^૧ત્યારે પાઉલે ન્યાયસભાની સાને એકી નજરે જોઇને કહ્યું કે, ભાઈઓ, હું આજ સુધી શુદ્ધ અંતઃકરણથી દેવ પ્રત્યે વત્યો છું. ^૨ત્યારે અનાન્યા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકે તેની પાસે ઉભા રહેનારાઓને તેના મઠો પર મારની આજ્ઞા કીધી. ^૩ત્યારે પાઉલે તેને કહ્યું કે, ઓ ધોળેલી ભીત, દેવ તને મારશે; તું નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે મારો ન્યાય કરવા બેઠેલો છતાં નિયમશાસ્ત્ર વિરુદ્ધ મને મારવાની આજ્ઞા કરે છે શું? ^૪અને પાસે ઉભા રહેનારાઓએ કહ્યું કે, શું તું દેવના પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકની નિંદા કરે છે? ^૫ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, ભાઈઓ, એ પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક છે, તે હું જાણો ન હતો, કેમકે એમ લખ્યું છે કે, તારા લોકોના અધિકારીનું તારે બુંડું બોલવું નહિ. ^૬પણ પાઉલે જોયું કે કે એક ભાગ સાદુકીઓનો, ને બીજો ફરીશીઓનો છે, ત્યારે તેણે સભામાં બૂમ પાડી કે,, ઓ ભાઈઓ, હું ફરોશી છું ને મારા બાપદાદા ફરોશી હતા, ને મુએલાઓના પુનરુત્થાન સંબંધી આશા બાબત મારો ન્યાય કરવામાં આવે છે. ^૭અને તેણે એમ કહ્યું, ત્યારે ફરોશીઓ તથા સાદુકીઓની વચ્ચે તકરાર ઉભી થઇ, ને સભામાં પક્ષ પડ્યા. ^૮કેમકે સાદુકીઓ કહે છે કે, પુનરુત્થાન નથી, ને દૂત કે આત્મા પણ નથી; પણ ફરોશીઓ એ બેઉ વાત કબૂલ કરે છે. ^૯ત્યારે મોટી હોહા થઇ; ને ફરોશીઓનાપક્ષના કેટલાક શાસ્ત્રીઓ ઉઠ્યા, ને રકઝક કરતાં કહેવા લાગ્યાં કે, આ માણસમાં અમે કાઈ અપરાધ જોતા નથી; અને કદાચને આત્માએ અથવા દૂતને કંઈ કહ્યું હોય કે શું? ^{૧૦}અને તકરાર વધી પડી, ત્યારે તેઓ પાઉલના કકડે કકડા કરશે, એવું ભય લાગ્યાથી સરદારે સિપાઈઓને આજ્ઞા કીધી કે, જઈને જબરદસ્તીથી તેને તેઓ મદયેથી ખેંચી લાવીને કિલ્લામાં આણો. ^{૧૧}અને તેજ સત્રે પ્રભુએ તેની પાસે ઉભા રહીને કહ્યું કે, હિમ્મત રાખ; કેમકે જેમ મારે વિષે તે યરુશાલેમમાં સાક્ષી આપી છે, તેમ રૂમમાં પણ તારે સાક્ષી આપવી પડશે. ^{૧૨}અને દિવસ ઉગ્યા પછી ચહુદીઓએ સંપ કીધો, ને સોગનથી બંધાયા કે, પાઉલને મારી નાખીએ ત્યાં સુધી આપણે અજ્ઞજળ લેવું નહિ. ^{૧૩}અને આ સંપ કરનારા ચાલીસથી વધારે હતા. ^{૧૪}અને તેઓએ મુખ્ય યાજ્ઞક તથા વડીલોની પાસે જઈને કહ્યું કે, અમે આફર સોગનથી બંધાયા છીએ કે, પાઉલને મારી નાખીએ ત્યાં સુધી અમારે કંઈ પણ જીભ પર નુકવું નહિ. ^{૧૫}માટે જાણો કે તેની બાબત તમારે વધારે બારીકીથી તજવીજ કરવી હોય [એવી બહાને] સભા સુદ્ધાં તમે સરદારને એવી સુચના આપી કે, તે તેને તમારી પાસે રજૂ કરે, ને અમે, તે પહોંચે ત્યાર પહેલાં તેને મારી નાખવાને તૈયાર છીએ. ^{૧૬}પણ પાઉલના ભાણેજ તેઓના સંતાઈ રહેવા વિષે સાંભળ્યું, ત્યારે તેણે કીલ્લામાં જઈને પાઉલને ખબર આપી. ^{૧૭}ત્યારે પાઉલે સુબેદારોમાંના એકને પોતાની પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, આ જુવાનને સરદારની પાસે લઇ જા; કેમકે એ તેને ઈન કહેવા માગે છે. ^{૧૮}ત્યારે તેણે સરદારની પાસે તેને તેડી જઈને કહ્યું કે, પાઉલ બંદીવાને મને પોતાની પાસે બોલાવીને વિનંતી કીધી કે, આ જુવાનને સરદારની પાસે લઇ જા, કેમકે એ તેને કંઈ કહેવા માગે છે. ^{૧૯}ત્યારે સરદાર તેનો હાથ પકડીને તને એકાંતમાં લઇ ગયો, ને ખાનગી રીતે પૂછ્યું કે, મને તારે શું કહેવાનું છે? ^{૨૦}ને તેણે કહ્યું કે, ચહુદીઓએ તારી પાસે વિનંતી કરવાનો સંપ કીધો છે કે, જાણો કે તું પાઉલ સંબંધી વધારે બારીકીથી તજવીજ કરવા માગતો હોય એ હેતુથી તું આવતી કાલે તેને ન્યાયસભામાં લઇ આવે. ^{૨૧}એ માટે તું એઓનું માનતો ના, કેમકે તેઓમાંના ચાળીસથી વધારે માણસ તને સારુ સંતાઈ રહ્યા છે, તેઓ એવા સોગનથી બંધાયા છે કે, તને મારી નાખીએ ત્યાં સુધી અમે અજ્ઞજળ લઈશું નહિ; ને હમણાં તેઓ તૈયાર છે અને તારી વચનની વાત જુએ છે. ^{૨૨}ત્યારે સરદારે તે જુવાનને એવી તાકીદ આપીને વિદાય કીધી કે, તે આ વાતની ખબર મને આપ્યા વિષે કોઈને કહેતો ના. ^{૨૩}પછી તેને સુબેદારોમાંના બેને પોતાની પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, બંસે સિપાઈઓને, તથા સિતેર સ્વારોને તથા બંસે બરછીવાણાને, પહોર સત્રે કાઈસારીઆ સુધી જવાને તૈયાર રાખો; ^{૨૪}ને પાઉલને માટે જાનવર મેળવી રાખો કે તેને બેસાડીને હાક્રેમ ફેલીકસ પાસે સહીસલામત પહોંચાડવામાં આવે. ^{૨૫}અને તેણે નીચે પ્રમાણે પત્ર લખ્યું કે, ^{૨૬}નેક નામદાર ફેલીકસ હાક્રેમને કલાદીઅસ લુસયસની સલામ. ^{૨૭}આ માણસને ચહુદીઓએ

પકડ્યો હતો ને તેઓ એને મારી નાખવાના હતા, ત્યારે એ રુમી છે એમ સાંભળીને હું સિપાઈઓ સાથે જઈને એને છોડાવી લાવ્યો. ૨૮ અને તેઓ એના પર શા કારણથી દોષ મુકે છે એ જાણવા સારુ હું તેઓની ન્યાયસભામાં એને લઈ ગયો. ૨૯ ત્યારે મને માલમ પડ્યું કે, તેઓના નિયમશાસ્ત્રની બાબતો સંબંધી તેઓ એનાં પર દોષ મુકે છે, પણ મોતની અથવા ક્રેદની સજા થાય એવો દોષ એના પર મુકતા નથી. ૩૦ અને જ્યારે મને કબજર મળી કે એ માણસનું વિરુદ્ધ કાવતર રચવાનું છે, તેજ વેળાએ મેં એને તરત તારી પાસે મોકલ્યો, ને ફરિયાદીઓને પણ આજ્ઞા કીધી કે, એની વિરુદ્ધ [જે કહેવું હોય તે] તેઓ તારી આગળ કહે. ૩૧ ત્યારે સિપાઈઓ તેમને મળેલી આજ્ઞા પ્રમાણે પાઉલને લઈને રાતોરાત આંતીપાત્રસમાં આવ્યા. ૩૨ પણ બીજે દિવસે સ્વારોને તેની સાથે જવા સારુ મુકીને તેઓ કિલ્લામાં પાછા આવ્યા. ૩૩ અને કાઈસારીઆમાં તેઓ પહોંચ્યા પછી હાકેમને પત્ર આપ્યો, ને પાઉલને પણ તેની આગળ ઉભો કીધો. ૩૪ અને તેણે તે વાંચીને પૂછ્યું કે, એ કયા પ્રાંતનો છે? અને જ્યારે તેને માલુમ પડ્યું કે, તે કીલકીનો છે, ૩૫ ત્યારે તેણે કહ્યું કે, ફરિયાદીઓ આવ્યા પછી હું તારી મુકદ્દમાની તપાસ કરીશ; ને તેણે એવી આજ્ઞા કીધી કે, હેરોદના દરબારમાં તેને પહેરામાં રાખો.

અદ્યાય-૨૪

૨૪ ^૧ અને પાંચ દિવસ પછી અનાન્યા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક, કેટલાક વડીલોને તથા તેર્તુલાસ નામે એક વકીલને સાથે લઈને આવ્યો, ને તેઓએ હાકમની આગળ પાઉલની વિરુદ્ધ હકીકત રજુ કરી. ^૨ અને તેને બોલાવી મંગાવ્યો ત્યારે તેર્તુલસે નીચે પ્રમાણે બોલીને તેના પર તહોમત મુકવા માંડ્યું કે, ઓ નેકનામદાર ફેલીકસ, તારાથી અમે બહુ સુખયેન પામીએ છીએ, ને તારા દુરંદેશીપણાથી આ પ્રજાના લાભમાં અનર્થો દૂર કરવામાં આવે છે, ^૩ તે આમે સર્વ પ્રકારે અને સર્વ સ્થળે પુરી કૃતજ્ઞતાથી માન્ય કરીએ છીએ. ^૪ પણ હું તને વધારે તસ્દી ન દઉં માટે હું તને વિનંતી કરું છું કે, કૃપા કરીને અમારી થોડી વાતો સાંભળ. ^૫ કેમકે આ માણસ પીડાકારક તથા આખા જગતના સઘળા યહુદીઓમાં હુંગામો ઉઠાવનાર તથા નાઝારીઓના પંથનો આગેવાન એવો અમને માલમ પડ્યો છે. ^૬ તેણે મંદિરને પણ અશુદ્ધ કરવાને યાતન કીધા, ત્યારે અમે એને પકડ્યો; [[અને અમે અમારા શાસ્ત્ર પ્રમાણે એનો ન્યાય કરવા યાહાતા હતા. ^૭ પણ લુસયસ સરદારે આવીને બહુ બળાત્કાર વાપરીને અમારા હાથમાંથી એને છોડાવી લીધો. ^૮ ને એના ફરિયાદીઓને તારી પાસે આવવાની આજ્ઞા કીધી]] એની તપાસ તું પોતે કરવાથી જે સઘળા વિશે અમે એના પર દોષ મુકીએ છીએ તે તેનાથી જાણી શકશે. ^૯ આને યહુદીઓએ પણ ફરિયાદ સામેલ થઈને કહ્યું કે, એ વાતો એમજ છે. ^{૧૦} અને હાકેમે પાઉલને બોલવાનો ઇસારો કીધો, ત્યારે તેણે ઉત્તર દીધો કે, ઘણાં વર્ષ થયા તું આ દેશનો ન્યાયાધીશ છે, એ જાણીને હું બુશીથી પોતાના બચાવમાં પ્રત્યુત્તર આપું છું. ^{૧૧} કેમકે [પુછવાથી] તને માલમ પડશે કે હું ભજન કરવા સારુ યરુશાલેમમાં ગયો, તેને બાર કરતાં વધારે દિવસ નથી થયા. ^{૧૨} અને મંદિરમાં કે સભાસ્થાનોમાં કે શહેરમાં કોઈની સાથે વિવાદ કરતો, અથવા લોકોમાં હુંગામો ઉઠાવતો તેઓએ મને દીઠો નથી. ^{૧૩} અને મારા પર જે તહોમતો તેઓ હમણાં મુકે છે તેની સાબિતી તેઓ તારી આગળ કરી શકતા નથી. ^{૧૪} પણ તારી આગળ હું આટલું કબૂલ કરું છું કે, જે માર્ગને તેઓ પાખંડ કહે છે તે પ્રમાણે હું અમારા પૂર્વજોના દેવની ભક્તી કરું છું, જે વાતો નિયમશાસ્ત્રમાં તથા ભવિષ્યવાદીઓના પુસ્તકમાં લખેલી છે તે સઘળી હું માનું છું. ^{૧૫} અને હું દેવ વિષે એવી આશા રાખું છું, જેમ તેઓ પોતે પણ રાખે છે, કે ન્યાયીઓ તથા અન્યાયીઓનું પુનરુત્થાન થશે. ^{૧૬} વળી હું એવો યત્ન કરું છું કે, દેવની તથા માણસોની પ્રત્યે હું સદા નિર્દોષ અંતઃકારણ રાખું. ^{૧૭} હવે ઘણા વરસ પછી હું પોતાના લોકને દાન આપવાને અને અર્પણ કરવાને આવ્યો. ^{૧૮} તે દરમ્યાન તેઓએ મને મંદિરમાં શુદ્ધ થયેલો દીઠો, પણ ભીડ કે ગડબડ સાથે નહિ; પણ આસિયાના કેટલાક યહુદીઓ [ત્યાં હતા], ^{૧૯} જે જેઓએ, મારી વિરુદ્ધમાં જે તેઓને કંઈ બોલવાનું હોત, તો અહીં તારી પાસે આવીને તહોમત મુકવું જોઈતું હતું. ^{૨૦} નહિ તો આ માણસો પોતે કહી બતાવી કે, હું ન્યાયસભાની આગળ ઉભો હતો ત્યારે મારામાં શો ગુજ્જો તેઓને માલમ પડ્યો હતો? ^{૨૧} એટલું તો ખરું, કે તેઓની મદયે ઉભા રહીને મેં આ એક વાત કહી કે, મુએલાઓમાંથી પુનરુત્થાન વિષે તમારી રુબરુ આજ મારો ન્યાય કરવાના આવે છે. ^{૨૨} પણ ફેલીકસને તે માર્ગ વિષે વધારે ચોકસ જ્ઞાન

હતું, માટે તેણે મુલતવી રાખીને તેઓને કહ્યું કે લુસીઅસ સરદાર આવશે ત્યારે હું તમારા કામનો નિર્ણય કરીશ. ^{૨૩} અને તેણે સુબેદારને આજ્ઞા કીધી કે, તેને પહેરામાં રાખવો પણ તેને છૂટ આપવી, ને તેના મિત્રોમાંના કોઈને તેની સેવા કરવાની મના કરવી નહિ. ^{૨૪} પણ કેટલાએક દિવસ પછી ફેલીકસ પોતાની વહુ દરુસીલા, જે યહુદેણ હતી, તેની સાથે આવ્યો, ને તેણે પાઉલને બોલાવીને બિરસ્ત પરના વિશ્વાસ વિષે તેની વાત સાંભળી. ^{૨૫} અને ન્યાયાપણા તથા સ્વદમન તથા આવનાર ન્યાયકાળ વિષે તે સમજાવતો હતો, ત્યારે ફેલીકસે ભયભીત થઈને ઉત્તર દીધો કે, હમણાં 10 તું જા, મને અનુકુળ પ્રસંગ મળે હું તને મારી પાસે બોલાવીશ. ^{૨૬} અને તે એવી પણ આજ્ઞા રાખતો હતો કે, પાઉલ મને પૈસા આપશે; એ સારુ તે તેને ઘણી વાર બોચવીને તેની સાથે વાતચીત કરતો હતો. ^{૨૭} પણ બે વરસ પછી પોર્કિયસ ફેસ્તસ ફેલીકસને ઠેકાણે આવ્યો, ને ફેલીકસ યહુદીઓને પ્રસન્ન કરવા ચાહીને પાઉલને બંધનમાં મૂકી ગયો.

અદયા-૨૫

૨૫ ^૧ ફેસ્તસ પોતાના પ્રાંતમાં આવીને ત્રણ દિવસ પછી કાઈસારીઆથી યારુશાલેમ ગયો. ^૨ ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા યહુદીઓમાંના મુખ્ય માણસોએ પાઉલની વિરુદ્ધ ફરિયાદ કરી ^૩ અને તેઓએ તેને વિનંતી કરીને [પાઉલ]ની વિરુદ્ધમાં એવી મહેરબાનીની માંગણી કીધી કે, તેને યરુશાલેમ તેડાવી મંગાવ, [એવી હેતુથી] કે તેઓ માણસોને સંતાડી રાખી માર્ગમાં તેને મારી નખાવે. ^૪ પણ ફેસ્તસે ઉત્તર દીધો કે, પાઉલને કાઈસારીઆમાં પહેરામાં રાખ્યો છે, ને હું પોતે ત્યાં થોડા દહાડામાં જવાનો છું. ^૫ માટે તમારામાંના જે વજનદાર હોય તેઓ મારી સાથે આવીને એ માણસનો જો કંઈ ગુન્હો હોય તો તેના પર તહોમત મુકે એમ તેણે કહ્યું. ^૬ અને તેઓ મધ્યે આઠ દસ દિવસથી વધારે ન રહેતાં તે કાઈસારીએ ગયો, ને બીજે દિવસે ન્યાયાસન પર બેસીને તેણે પાઉલને લાવવાની આજ્ઞા કીધી. ^૭ અને તે હાજર થયો ત્યારે યરુશાલેમથી આવેલા યહુદીઓ તેની આસપાસ ઉભા રહીને તેના પર સંખ્યાબંધ બારે તહોમત મુકવા લાગ્યા, પણ તેઓ તે સાબિત કરી શક્યા નહિ. ^૮ ત્યારે પાઉલે પોતાના બચાવમાં કહ્યું કે, યહુદીઓના નિયમશાસ્ત્ર અથવા મંદિર અથવા કાઈસાર વિરુદ્ધ મેં કાંઈ ગુન્હો કીધો નથી. ^૯ પણ ફેસ્તસે યહુદીઓને યુશ કરવા ચાહીને પાઉલને ઉત્તર આપ્યો કે, શું તું યરુશાલેમમાં જઈને ત્યાં એ વાતો વિષે મારી આગળ પોતાનો ન્યાય કરાવવાને રાજી છે? ^{૧૦} પણ પાઉલે કહ્યું કે, કાઈસારના ન્યાયાસન આગળ હું ઉભો છું, ત્યાં મારો ન્યાય થવો જોઈએ; મેં યહુદીઓનું કંઈ બુંદું કીધું નથી, તે તું પણ સારી પેઠે જાણે છે. ^{૧૧} જો હું ગુન્હેગાર હોઉં, અને દેહાંત શિક્ષાને યોગ્ય મેં કંઈ કર્યું હોય, તો હું મારવાને ના નથી પાડતો, પણ જે વિષે તેઓ મારા પર તહોમત મુકે છે તેમાંની જો એકે વાત ખરી ન હોય તો તેઓના હાથમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી. હું કાઈસાર પાસે દાદ માંગુ છું. ^{૧૨} ત્યારે ફેસ્તસે ન્યાયાસના સાથે મસલત કરીને ઉત્તર આપ્યો કે, તે કાઈસાર પાસે દાદ માગી છે; તો કાઈસારની પાસે તારે જવું પડશે. ^{૧૩} હવે કેટલાએક દિવસ વીત્યા પછી આગ્રીપા રાજા તથા બેરનીકે કાઈસારીઆમાં આવ્યા, ને ફેસ્તસની મુલાકાત લીધી. ^{૧૪} અને તેઓ ઘણા દિવસ ત્યાં રહ્યા પછી ફેસ્તસે પાઉલ સબંધીની વાત રાજાને જાહેર કરતા કહ્યું કે, ફેલીકસ એક બંદીવાન માણસને મુકી ગયો છે; ^{૧૫} જ્યારે હું યરુશાલેમમાં હતો ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા યહુદીઓના વડીલોએ તેના પર ફરિયાદ કરીને તેની વિરુદ્ધ ફેસલો માગ્યો. ^{૧૬} મેં તેઓને ઉત્તર દીધો કે, કોઈ પણ તહોમતદારને ફરિયાદીઓની રુબરુ તહોમત વિષે પોતાના બચાવમાં પ્રત્યુત્તર આપવાની તક મળે ત્યાં સુધી તેને [મારી નાખવાને] સોંપી દેવો એ રુમીઓનો રીવાજ નથી. ^{૧૭} તે માટે તેઓ અહીં એકઠા થયા, ત્યારે વિલંબ કર્યા વિના બીજે દિવસે ન્યાયાસન પર બેસીને તે માણસને લાવવાનો મેં હુકમ આપ્યો. ^{૧૮} ફરિયાદીઓએ ઉભા થઈને, હું ધારતો હતો તેવા કોઈ પણ કુકૃત્યો વિષે તેના પર તહોમત મુક્યું નહિ; ^{૧૯} પણ તેઓના પોતાના ધર્મ વિષે, તથા ઇસુ કરીને કોઈક માણસ જે મરી ગયો છે પણ જેના વિષે પાઉલ કહે છે કે તે જીવતો છે, તે વિષે તેની વિરુદ્ધ તેઓએ કેટલાક વાંધા ઉઠાવ્યા. ^{૨૦} અને એ બાબત વિષે કેવી રીતે તપાસ કરવી તેની સુઝ મને ન પડવાથી મેં પુછ્યું કે, શું તું યરુશાલેમમાં જઈને ત્યાં આ વાતો સબંધી પોતાનો ન્યાય કરાવા ઈચ્છે છે? ^{૨૧} પણ [મારા મુકરદમાનો] ફેસલો પાદશાહથી થવો જોઈએ એવી માગણી પાઉલે કરી તેથી મેં હુકમ કીધો કે કાઈસારની પાસે હું તેને મોકલું ત્યાં સુધી તેને કેદ રાખવો. ^{૨૨} ત્યારે આગ્રીપાએ

ફેસ્તસને કલ્પ્યું કે, એ માણસનું સાંભળવાની મારી પણ ઈરછા છે. ત્યારે તેણે કલ્પ્યું કે, કાલે તું તેનું સાંભળશે. ^{૨૩} માટે બીજે દિવસે આગ્રીપા તથા બેરનીકે મોટા દબદબામાં આવ્યાં, ને સરદારો તથા શહેરના મુખ્ય માણસો સુદ્ધાં દરબારમાં દાખલ થયાં, ત્યારે ફેસ્તસની આજ્ઞાથી તેઓએ પાઉલને રજૂ કર્યો. ^{૨૪} ત્યારે ફેસ્તસે કલ્પ્યું કે, ઓ અગ્રીપા રાજા તથા હાજર થયલા સઘળા ગૃહસ્થો, જે માણસ વિષે યહુદીઓના આખા સમુદાયે યરુશાલેમમાં તથા અહીં પણ મને વિનંતી કરી, ને બૂમ પાડી કે, તેને જીવવો રહેવા દેવો [યોગ્ય] નથી, તેને તમે જુઓ છો. ^{૨૫} પણ મને એવું માલમ પડ્યું કે તેણે મરણ યોગ્ય કંઈ નથી કર્યું, ને તેને પોતે પાદશાહ પાસે દાદ માગી, તેથી મેં તેને મોકલી દેવાનો નિશ્ચય કીધો છે. ^{૨૬} તેના વિષે એવી કંઈ યોકસ વાત મારી પાસે નથી કે જે હું મારી ઘણી પર લખું, માટે મેં તમારી આગળ, ને, ઓ અગ્રીપા રાજા, વિશેષે કરીને તારી આગળ, તેને આપ્યો છે, એ માટે કે તજવીજ થયા પછી મને કંઈ લખવાનું મળી આવે. ^{૨૭} કેમકે બંદીવાનને મોકલવો, ને તેના પરનાં તહોમત ન દર્શાવવાં એ મને અયોગ્ય લાગે છે.

અદયા-૨૬

૨૬ ^૧ અગ્રીપાએ પાઉલને કલ્પ્યું કે, તને તારી હકીકત જણાવવાની રજા છે; ત્યારે પાઉલે હાથ લાંબો કરીને પરત્યુત્તર આપ્યો કે ^૨ ઓ અગ્રીપા રાજા, યહુદીઓ જે સબંધી મારા પર તહોમત મુકે છે, તે બધી વાતો વિષે મારે આજે તારી આગળ પરત્યુત્તર આપવાનો છે તેથી હું પોતાને ભાગ્યશાળી ગણું છું; ^૩ વિશેષે એ માટે કે જે રિવાજો તથા મતો યહુદીઓમાં ચાલે છે, તે સઘળામાં હું પ્રવીણ છે, માટે હું તને વિનંતી કરું છું કે, ધીરજથી મારું સાંભળ. ^૪ નાનપણથી માંડીને જે આચરણ શરૂઆતથી મારાં પોતાના લોકમાં તથા યરુશાલેમમાં હું ચલાવતો આવ્યો છું, તે સઘળા યહુદીઓ જાણે છે. ^૫ અને જો તેઓ શાહેદી આપવા ચાહે, તો તેઓ મારે વિષે પહેલાંથી જાણે છે કે અમારા ધર્મના સર્વથી યુસ્ત પંથ પરમાણે મેં ફરોશીની રીતો પાળી છે. ^૬ અને હવે દેવે જે વચન અમારા પૂર્વજોને આપ્યું હતું તેની આજ્ઞાને લીધે હું અહીં ન્યાય પામવાને ઉભો છું; ^૭ ને અમારાં બારે કુળો પણ [દેવની] સેવા આતુરતાથી રાત દિવસ કરતાં તે [વચન] પામવાની આજ્ઞા રાખે છે; અને ઓ રાજા, એજ આજ્ઞાને લીધે યહુદીઓ મારા પર તહોમત મુકે છે! ^૮ દેવ મુએલાંઓને પાછાં ઉઠાડે, એ તમને અસંભવિત કેમ લાગે છે? ^૯ હું તો પોતાના મનમાં એવો ધારતો હતો કે, ઇસુ નાઝારીના નામને ઉલટું મારે ઘણું કરવું જોઈએ. ^{૧૦} અને મેં યરુશાલેમમાં પણ તેમજ કીધું; ને મુખ્ય યાજ્ઞકોથી અધિકાર પામીને સંતોમાંના ઘણાને બંદીબાનામાં નાખ્યા, ને તેઓને મારી નાખતા હતા ત્યારે મેં તેઓની વિરુદ્ધ મત આપ્યું. ^{૧૧} અને સર્વ સભાસ્થાનોમાં મેં ઘણી વાર તેઓને શિક્ષા કરીને તેઓની પાસે દુર્બોણ કરાવવા પ્રયત્ન કર્યો; ને તેઓ પર અત્યંત ફરોધાયમાન થઈને પરાયા શહેરો સુધી પણ તેઓને સતાવ્યા. ^{૧૨} એ માટે મુખ્ય યાજ્ઞકો પાસેથી અધિકાર તથા પરવાનો મેળવીને હું દમસ્ક જતો હતો. ^{૧૩} તેવામાં, ઓ રાજા, મદયાનહે માર્ગમાં સુરજના તેજ કરતા પરકાશિત એવું અજવાળું આકાશથી મારી તથા મારી સાથે ચાલનારાઓની આસપાસ ચમકતું મેં જોયું. ^{૧૪} અને અમે બધા ભોંય પર પડી ગયા, પછી એક વાણી મેં સાંભળી, જેણે હેબ્રી ભાષામાં મને કલ્પ્યું કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? આર પર લાત મારવી તને કઠણ છે. ^{૧૫} ત્યારે મેં કલ્પ્યું કે, પરબુ, તું કોણ છે? ને પરબુએ કલ્પ્યું કે, હું ઇસુ છું, જેણે તું સતાવે છે. ^{૧૬} પણ ઉઠ, ને ઉભો થા, કેમકે મેં એ હેતુથી તને દર્શન દીધું છે, કે હું તને સેવક ઠરાવું, તથા મારા વિષે જે જે તે જોયું છે તથા જે દર્શન હું હવે પછી તને દર્શશ, તે વિષે તને સાક્ષી ઠરાવું. ^{૧૭} અને હું તારું રક્ષણ આ લોક તથા વિદેશીઓ જેઓની પાસે હું તને મોકલું છું તેઓથી કરીશ, ^{૧૮} કે તું તેઓની આંખો ઉઘાડે, ને તેઓને અંધારામાંથી અજવાળામાં, તથા શેતાનના અધિકાર તળેથી દેવની તરફ ફેરવે, એ સારું કે તેઓ પાપની માફી તથા જેઓ મારા પરના વિશ્વાસથી પવિત્ર થયા છે, તેઓ મદ્યે વારસો પામે. ^{૧૯} તે માટે, ઓ અગ્રીપા રાજા, આકાશી દર્શન માન્યા વિના હું રહ્યો નહિ. ^{૨૦} પણ પહેલાં દમસ્કમાંનાઓને, તથા યરુશાલેમમાંનાઓને, તથા યહુદાહુના બધા પરન્તોમાંનાઓને, તથા વિદેશીઓને પણ બોધ કર્યો કે તમરે પસ્તાવો કરીને તથા દેવની ભણી ફરીને પસ્તાવો કરનારને છાજે એવાં કૃત્યો કરવાં. ^{૨૧} એ કારણ માટે યહુદીઓએ મંદિરમાં મને પકડીને મારી નાખવાની કોશિષ કીધી. ^{૨૨} પરંતુ દેવની પાસેથી સહાય પામીને હું આજ સુધી ટકી રહ્યો છું, ને નાના મોટાને શાહેદી આપું છું, ને ભવિષ્યવાદીઓ તથા મુસા જે જે બનવાની

બીનાઓ વિષે બોલ્યા હતા તે શિવાય હું બીજું કંઈ કહ્યું નથી; ^{૨૩} એટલે કે બિરસ્ત [મરણ] વેદના સહ, ને તે પહેલો મુએલાંઓમાંથી પાછા ઉઠ્યાથી લોકોને તથા વિદેશીઓને અજ્ઞવાણું પરગટ કરે. ^{૨૪} અને તે આ પ્રમાણે પ્રત્યુત્તર આપતો હતો, ત્યારે ફેસ્તસે મોટે ઘાટે કહ્યું કે, પાઉલ તું ઘેલો છે, ઘણી વિદ્યાએ તને ઘેલો કરી નાખ્યો છે. ^{૨૫} પણ પાઉલે કહ્યું કે, ઓ નેકનામદાર ફેસ્તસ, હું ઘેલો નથી, પણ સત્યની તથા ડાહુપણની વાતો બોલું છું. ^{૨૬} કેમકે આ રાજા જે જેની આગળ પણ હું છુટથી બોલું છું તે એ વિષે જાણે છે, કેમકે મને ખાતરી છે કે એઓમાંથી કોઈ વાત તેનાથી ગુપ્ત નથી, કારણ કે એ તો ખુલામાં બન્યું નથી. ^{૨૭} આગ્રીપા રજા, તું શું ભવિષ્યવાદીઓ [ની વાતો] પર વિશ્વાસ કરે છે? હા, હું જાણું છું કે તું વિશ્વાસ કરે છે. ^{૨૮} ત્યારે આગ્રીપાએ પાઉલને કહ્યું કે, તું તો થોડીજ સમજૂતી આપીને મને ખૂંસ્તી કરવા માગે છે. ^{૨૯} અને પાઉલે કહ્યું કે, ઈશ્વર કરે કે ગમે તો થોડી [સમજૂતીથી] કે ઘણીથી, એકલો તુંજ નહિ પણ જેઓ આજ મારું સાંભળે છે તેઓ સઘળા પણ, આ બેડીઓ શિવાય, મારા જેવા થાય. ^{૩૦} પછી રાજા તથા હાકેમ તથા બેરનીકે તથા તેઓની સાથે બેઠેલાંઓ ઉઠ્યા; ^{૩૧} ને તેઓએ એકાંતે જઈને માંહોમાંહે વાત કરી કે, એ માણસે દેહાંત શિક્ષા અથવા બેડીઓ યોગ્ય કંઈ કીધું નથી. ^{૩૨} ત્યારે આગ્રીપાએ ફેસ્તસને કહ્યું કે, જો એ માણસે કાઈસરની પાસે દાદ માગી ન હોત તો એને છોડી દઈ શકાત.

અદ્યાય-૨૭

૨૭ ^૧ અને અમારે જળમાર્ગે ઇતાલી ઉપડી જવું એવો ઠરાવ થયા પછી તેઓએ પાઉલને તથા બીજા ફેટલાએક બંદીવાનોને પાદશાહી પલટણના જુલ્પસ નામના સુબેદારને સોંપ્યા. ^૨ અને આદરામીતિયમનું એક વહાણ જે આસિયાના કિનારા પરના બંદરોએ જવાનું હતું તેમાં બેસીને અમે સફરે નીકળ્યા; ને માકેદોનિયાના થેસ્સાલોનીકેનો આરીસ્તાર્થસ અમારી સાથે હતો. ^૩ અને બીજે દિવસે અમે સીદોનમાં બંદર કીધું, ને જુલયસે પાઉલ પર મહેરબાની રાખીને તેને તેના મિત્રોની પાસે જઈને આરામ પામવાની રાજા દીધી. ^૪ અને ત્યાંથી નીકળ્યા પછી પવન સામે હોવાને લીધે અમે કુપરસની ઓથે રહીને હુંકારી ગયા. ^૫ અને કીલકી તથા પામ્ફૂલ્યાની પાસેનો સમુદર ઓળંગીને અમે લુકીઆના મુરા [બંદર] પહોંચ્યા. ^૬ અને ત્યાં સુબેદારને ઇતાલી જનારું આલેક્સાંદિર્યાનું એક વહાણ મળ્યું; તેમાં તેણે અમને બેસાડ્યા. ^૭ પણ અમે ઘણા દિવસ સુધી ધીમે ધીમે ચાલીને ફનીદસની સામા મુજકેલીથી પહોંચ્યા, ત્યાર પછી પવનને લીધે આગળ જવાયું નહિ, માટે અમે સાલ્મોનેની આગળ ફરેતેની ઓથે હુંકાર્યું. ^૮ અને મુજકેલીથી તેને કિનારે કિનારે હુંકારીને સુંદર બંદર નામની જગ્યાએ આવ્યા; તેની પાસે લાસાયા શહેર છે. ^૯ અને ઘણો વખત ગયો હતો, ને હવે સફર જોખમ ભરેલી હતી, કેમકે ઉપવાસ [નો દિવસ] વિતી ગયો હતો, ત્યારે પાઉલે તેઓને ચેતાવતાં કહ્યું કે, ^{૧૦} ઓ ભાઈઓ, મને માલુમ પડે છે કે, આ સફરમાં હાની તથા ઘણું નુકસાન એકલા માલને તથા વહાણનેજ નહિ, પણ આપણા જીવોને પણ થશે. ^{૧૧} પણ પાઉલે જે કહ્યું તે કરતા ટંડેલ તથા વહાણના ઘણીના કહેવા પર સુબેદારે વધારે લક્ષ દીધું. ^{૧૨} વળી શિયાળો કાઢવા સારું તે બંદર સગવડ ભરેલું નહોતું, માટે ઘણાને સલાહ આપી કે, આપણે અહીંથી નીકળીએ, ને કોઈ પણ રીતે ફેનીકસ પહોંચીને ત્યાં શિયાળો કાઢીએ; તે ફરેતેનું બંદર છે, ને ઇશાન તથા અગિન કોણની સામે તેનું મુખ છે. ^{૧૩} અને દક્ષિણ દિશાથી મંદ પવન વાવા લાગ્યો, ત્યારે અમારી ઈરછા પરમાણે થશે એમ સમજીને લંગર ઉપાડીને ફરેતેને કિનારે કિનારે હુંકાર્યું. ^{૧૪} પણ થોડી વાર પછી તે તરફથી યુરાકુલોન નામનો તોફાની પવન છુટ્યો. ^{૧૫} ને વહાણ તેમાં સપડાયું ને પવનની સામા ટકી ન શક્યું, ત્યારે અમે તેને ઘસડાવા દીધું. ^{૧૬} અને ક્રૌદા નામના એક નાના બેટની ઓથે ગયા, ત્યારે મજૂવો બચાવી લેવામાં ઘણી મુસીબત પડી; ^{૧૭} ને તેને ઉપર તાણી લીધા પછી તેઓએ વહાણની તળે બચાવના બંધ બાંધ્યા, ને સીતર્સ ઉપર અથડાઈ પડવાની બીકથી સઢ સામાન ઉતાર્યા, ને એમનાએમ તણાયા. ^{૧૮} અને અમને બહુ તોફાન લાગ્યાથી બીજે દિવસે તેઓએ માલ વામી નાખવા માંડ્યો; ^{૧૯} ને ત્રીજે દિવસે તેઓએ પોતાને હાથે વહાણનો સામાન નાખી દીધો. ^{૨૦} અને ઘણા દિવસ સુધી સુરજ તથા તારાઓ દેખાયા નહિ, ને તોફાન ભારે મરણું રહ્યું, તેથી અમારા બચવાની તમામ આશા લોપ થઈ. ^{૨૧} પણ ઘણી લાંઘણ થયા પછી પાઉલે તેઓની વચ્ચે ઉભા રહીને કહ્યું કે, ભાઈઓ, તમારે મારું માનવું જોઈતું હતું, ને ફરેતેથી નીકળીને આ હાની તથા નુકસાન વહોરી લેવાં ન હતાં. ^{૨૨} પણ હવે હું તમને વિનંતી

કરું છું કે, હિમ્મત પકડો, કેમકે તમારામાંના કોઈના જીવની હાની નહિ થશે, એકલા વહાણની થશે. ૨૩ કેમકે જે દેવનો હું છું, ને જેની સેવા પણ હું કરું છું તેના દૂતે ગઈ રાત્રે મારી પાસે ઉભા રહીને કલ્પું કે, ૨૪ પાઉલ, બી માં, કાઈસારની રુબરુ તારે ઉભા રહેવું પડશે, ને જુઓ, તારી સાથે સફર કરનારા સઘળાને દેવે તારે સારું બચાવ્યા છે. ૨૫ એ માટે, બાઈઓ, હિમ્મત પકડો, કેમકે દેવ પર મારો ભરોસો છે કે, જેમ મને કહેવામાં આવ્યું છે તેમજ થશે. ૨૬ તથાપિ આપણને એક બેટ પર અથડાઈ પડવું જરૂરનું છે. ૨૭ પણ ચૌદમી રાત આવી ત્યારે અમે આદરીઆ [સમુદ્ર] માં અમ તે ઘસડાતા હતા, ને સુમારે મઘરાતે ખલાસીઓને લાગ્યું કે અમે કોઈ એક દેશની નજદીક આવી પહોંચ્યા છીએ. ૨૮ અને મુડદ નાખ્યું, ત્યારે વીસ વામ [પાણી] માલમ પડ્યું ને થોડું આગળ ગયા પછી તેઓએ ફરી નાખ્યું, ત્યારે પંદર વામ માલામ પડ્યું. ૨૯ અને રખે કદાપિ અફળાઈએ, એવી બીકથી તેઓએ ડબુસા પરથી ચાર લંગર નાખ્યાં, ને દિવસ ઉગવાની વાટ જોતા બેઠા. ૩૦ અને ખલાસીઓ વહાણમાંથી નાસી જવાનો લાગ શોધતો હતા, ને નાળ પરથી લંગર નાખવાનું ડોળ દેખાડીને તેઓએ સમુદ્રમાં મછવો ઉતાર્યો હતો, ૩૧ ત્યારે પાઉલે સુબેદાર તથા સિપાઈઓને કલ્પું કે, જો એઓ વહાણમાં નહિ રહે તો તમે બચી શકવાના નથી. ૩૨ ત્યારે સિપાઈઓએ મછવાનાં દોરડાં કાપી નાખીને તેને જવા દીધો. ૩૩ અને દિવસ ઉગવાનો હતો એટલામાં પાઉલે સર્વને અન્ન ખાવાને વિનંતી કરીને કલ્પું કે, આજલ ચૌદ દિવસ થયા વાટ જોતાં જોતાં તમે લાંઘણ કરીને કંઈ ખાધું નથી. ૩૪ એ માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, કંઈક ખોરાક લો, કેમકે એ તમારું રક્ષણને સારું છે; કારણ કે તમારામાંના કોઈના માથાનો એક નીમાળો ખરવાનો નથી. ૩૫ અને તેણે એમ કહીને રોટલી લીધી, ને તે સર્વની આગળ દેવની સ્તુતિ કરી, ને તે ભાંજીને ખાવા લાગ્યો. ૩૬ ત્યારે તેઓ સર્વને હિમ્મત આવી, ને તેઓએ પણ અન્ન ખાધું. ૩૭ અને વહાણમાં અમે સર્વ મળીને બસેં છોતરે માણસ હતા. ૩૮ અને ખાઈને તૃપ્ત થયા પછી તેઓએ ઘઉં સમુદ્રમાં વામી નાખીને વહાણ હલકું કર્યું. ૩૯ અને દિવસ ઉગ્યો ત્યારે તેઓએ તે દેશ ઓળખ્યો નહિ, પણ [રેતીના] કાંઠાવાળી એક ખાડી દીઠી, અને વહાણને હુંકારીને તે [કિનારા] પર છીતાવી શકાય કે નહિ એ વિષય તેઓએ મસલત કરી. ૪૦ અને લંગરો છુટાં કરીને સમુદ્રમાં રહેવા દીધાં, ને તેજ વખતે સુકાનના બંધ છોડીના આગલો સઢ પવન તરફ ચઢાવીને કાંઠા ભણી જવા લાગ્યા. ૪૧ અને બે પૂરવાહના સંગમની જગ્યાએ આવી પડ્યાથી તેઓએ વહાણ છીતાવ્યું, ને નાળ અથડાઈને સજજડ ચોટી બેઠી, પણ ડબુસો મોજના જોરથી ભાંગી જવા લાગ્યો. ૪૨ ત્યારે સિપાઈઓની એવી સલાહ હતી કે બંદીવાનોને મારી નાખીએ, રાખે તેઓમાંથી કોઈ તરીને નાસી જાય. ૪૩ પણ સુબેદારે પાઉલને બચાવવા યાહીને તેમની ધારણા અમલમાં આણતા અટકાવ્યા, ને આજ્ઞા કરી કે, જેઓને તરતાં આવડતું હોય તેઓએ કુદી પડીને પહેલાં કિનારે જવું; ૪૪ અને બાકીનામાંથી કેટલાકે પાટિયા પર તથા કેટલાકે વહાણના કાંઈ બીજા સામાન પર ટેકીને કિનારે જવું. અને તેથી એમ થયું કે તેઓ સઘળા કિનારા પર સહીસલામત પહોંચ્યાં.

અદ્યાર-૨૮

૨૮^૧ અને બચી ગયા પછી અમે જાણ્યું કે તે બેટનું નામ મેલીટા હતું. ૨ અને દેશી લોકોએ અમારા પર અસાધારણ ઉપકાર કરીધો, કેમકે તે વખતે વરસાદ વરસતો હતો તથા ટાઢ પડતી હતી તે માટે અગ્નિ સળગાવીને તેઓએ અમ સર્વનો આવકાર કરીધો. ૩ અને પાઉલે થોડાંક લાકડાં એકઠાં કરીને અગ્નિમાં નાખ્યાં, ત્યારે તાપને લીધે એક સર્પ નીકળીને તેને હાથે વળગ્યો. ૪ અને દેશી લોકોએ તે એરુ તેના હાથ પર લટકતું જોઈને એક બીજાને કલ્પું કે, અચિત આ માણસ યુની છે, કેમકે, જો કે સમુદ્રમાંથી એ બચી ગયો છે ખરો, તોપણ ન્યાય અને જીવવા નથી દેતો. ૫ પણ તેણે તે એરુ અગ્નિમાં ઝટકી નાખ્યો, ને તેને કંઈ ઈજા થઈ નહિ. ૬ પણ તેઓ ધારતા હતા કે, તે હમણાં સુજી જશે, અથવા એકએક પડીને મારી જશે, પણ ઘણી વાર રાહ જોયા પછી તેઓએ જોયું કે તેને કાંઈ નુકસાન થયું નથી, ત્યારે તેઓએ વિચાર ફેરવીને કલ્પું કે, તે કોઈ દેવ છે. ૭ હવે તે બેટના પબ્લિયસ નામના મુખ્ય માણસની જાગીર તે જગ્યાની નજદીક હતી, તેણે અમારો આવકાર કરીને તૂણ દિવસ સુધી મિત્રચારીથી અમારી પરોણાગત કરી. ૮ અને એમ થયું કે પબ્લિયસનો બાપ તાવે તથા મરડાએ માંદો પડેલો હતો, તેની પાસે પાઉલ અંદર ગયો, ને તેણે પૂરાઈના કરી, ને તેના પર પોતાના હાથ મુકીને તેને સાજો કરીધો. ૯ અને તે થયા પછી બેટમાંના બાકીના રોગીઓ પણ

આવીને સાજા કરાયા. ^{૧૦} વળી તેઓએ અમને ઘણું માન આપ્યું, અને અમે સફરે નીકળ્યા ત્યારે અમને જોઈતી ચીજો તેઓએ વહાણમાં મુકી. ^{૧૧} અને ત્રણ મહિના પછી આલેકસાંદ્રિયાનું એક વહાણ શિયાળો ગાળવાને તે બેટમાં રલ્યું હતું, જ્ઞની નિશાની દીઓસકુરી [અશ્વિનીકુમાર] હતી, તેમાં બેસીને અમે નીકળ્યા. ^{૧૨} અને અમે સુરાકુસમાં બંદર કરીને ત્યાં ત્રણ દિવસ રહ્યા. ^{૧૩} અને ત્યાંથી અમે ફેરો બાઈને રેગીઅમ આવ્યા, ને એક દિવસ પછી દક્ષિણનો પવન વાવા લાગ્યો, જેથી અમે બીજો દિવસે પુતીઓલી આવ્યા. ^{૧૪} ત્યાં અમને બાઈઓ મળ્યા, ને તેઓની સાથે સાત દિવસ રહેવાને તેઓએ અમને વિનંતી કરીધી; ને આ પ્રમાણે અમે રૂમ આવી પહોંચ્યા. ^{૧૫} અને બાઈઓ અમારાં વિષે સાંભળીને ત્યાંથી આપીફોરમ તથા ત્રણ ધર્મશાળા લગી અમારી સામા મળવા આવ્યા; અને પાઉલે તેઓને જોઈને દેવની સ્તુતી કરીધી, ને હિમ્મત પકડી. ^{૧૬} અને અમે રૂમમાં આવ્યા, ત્યારે [[સુબેદારે બંદીવાનોને યોક્રીના સરદારને સ્વાધીન કરીધા, પણ]] પાઉલને તેના સાયવનાર સિપાઈની સાથે જૂદા રહેવાની રજા મળી. ^{૧૭} અને ત્રણ દિવસ પછી એમ થયું કે, [પાઉલે] યહુદીઓના મુખ્ય માણસોની એકઠા બોલવટું મેં કંઈ કર્યું નથી, તોપણ યરુશાલેમથી રૂમીઓના હાથમાં મને બંદીવાન તરીકે સોંપ્યો છે. લાવ્યા, ને તેઓ એકઠા થયા ત્યારે તેઓને કલ્યું કે, બાઈઓ, જોકે લોકોને ઉલટું, અથવા આપણા પૂર્વજોના રિવાજોથી ^{૧૮} મારી તપાસ કર્યા પછી તેઓ મને છોડી દેવા ઇચ્છતા હતા, કેમકે મને મોતની શિક્ષા થાય એવું કંઈ કારણ ન હતું. ^{૧૯} પણ યહુદીઓએ વાંધો ઉઠાવ્યો, ત્યારે કાઈસાર પાસે દાદ માગવાની મને અગત્ય પડી; મારે પોતાના સ્વદેશીઓ પર કંઈ દોષ મુકવાનો હતો એમ તો નહિ. ^{૨૦} એજ કારણ માટે મને મળીને મારી સાથે વાત કરવાની મેં તમને વિનંતી કરીધી, કેમકે ઇસ્રાએલની આજ્ઞાને લીધે હું આ સાંકળથી બંધાએલો છું. ^{૨૧} ત્યારે તેઓએ તેને કલ્યું કે, યહુદાહમાંથી અમને કંઈ પત્તો મળ્યા નથી, તેમજ [અમારા] બાઈઓમાંથી પણ કોઈએ અહીં આવીને તારા વિષે કંઈ ભૂંડું જાહેર કર્યું અથવા કલ્યું નથી. ^{૨૨} પણ તું શું માને છે તે તારી પાસેથી અમે સાંભળવા ચાહીને છીએ, કેમકે લોકો સર્વ જગ્યાએ આ પંથની વિરુદ્ધ બોલે છે તે અમે જાણીએ છીએ. ^{૨૩} અને તેઓએ તેને સારું એક દિવસ ઠરાવીને તે દિવસે જથ્થાબંધ તેની પાસે તેના ઉતારામાં આવ્યા; તેઓને તેણે પ્રમાણે આપીને દેવના રાજ્ય વિષેની શાહેદી આપી, ને મુસાના નિયમશાસ્ત્ર તથા ભવિષ્યવાદીઓ ઉપરથી ઇસુ વિષે વાત સવારથી સાંજ સુધી તેઓને સમજાવી. ^{૨૪} અને જે વાતો કહેવામાં આવી તે ક્રેટલાએકે માની, ને ક્રેટલાએકે માની નહિ. ^{૨૫} અને તેઓ માહોમાંહે એક મતના ન થયાથી ચાલ્યા ગયા, પણ તે પહેલાં પાઉલે ઈક વાત કહી કે, પવિત્ર આત્માએ યશાયાહ ભવિષ્યવાદીની મારફતે તમારા પૂર્વજોને ઠીક કલ્યું કે, ^{૨૬} તું એ લોકની પાસે જઈને કહે કે, તમે સાંભળતાં સાંભળશો પણ સમજશો નહિ, ને જોતાં જોશો પણ સુઝશે નહિ. ^{૨૭} કેમકે એ લોકોનાં મન જડ થઇ ગયાં છે, ને તેઓના કાનો બહેર મારી ગયા છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો મીચેલી છે, રહે કદાપી તેઓને આંખે સુઝે, ને તેઓ કાને સાંભળે, ને મનથી સમજે, ને ફરે, ને હું તેઓને સાજા કરું. ^{૨૮} એ માટે જાણજો કે, દેવનું આ તારણ વિદેશીઓની પાસે મોકલવામાં આવ્યું છે, ને તેઓ તો સંભાળશે. ^{૨૯} [[અને તેણે એ વાતો કહી રહ્યા પછી યહુદીઓ માહોમાંહે ઘણો વિવાદ કરતા કરતા ચાલ્યા ગયા]] ^{૩૦} અને [પાઉલ] પોતાના ભાડાના ઘરમાં પૂરાં બે વરસ રહ્યો, ને જેઓ તેને ત્યાં આવતા તે સર્વના તે આવકાર કરતો. ^{૩૧} અને તે પુરી હિમ્મતથી તથા વગર અટકાવે દેવના રાજ્ય વિષે ઉપદેશ કરતો, તથા પબી ઇસુ ખ્રિસ્ત વિષેની વાતોનો બોધ કરતો હતો.

૧ કરિથીઓ

૧^૧ કરિથીઓ દેવની જે મંડળી છે, જેઓ અરીસ્ત ઇસુથી પવિત્ર કરાએલા, જેઓ પવિત્રો થવાને તેડાએલા, તેઓના પર તથા તેઓ સુદ્ધાં સર્વ જગ્યામાં જેઓ આપણા પ્રભુ, એટલે તેઓના તથા આપણા પ્રભુ, ઇસુ અરીસ્તનું નામ લે છે, ^૨ એ સર્વ ઉપર, પાઉલ જે દેવની ઇચ્છાથી ઇસુ અરીસ્તનો પ્રેરિત થવાને તેડાએલો તે, તથા બાઇ સોસ્થેનેસ લખે છે. ^૩ દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ અરીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ ઠાઓ. ^૪ દેવની કૃપા અરીસ્ત ઇસુમાં તમને અપાયલી છે, તેને સારું હું તમારા વિષે મારા દેવનો ઉપકાર સદા માનું છું; ^૫ કેમકે જેમ અરીસ્તની શાહેદી તમારામાં દૃઢ થઇ તેમ, સર્વ પ્રકારે, ^૬ સર્વ બોલવામાં તથા સર્વ જ્ઞાનમાં, તમે તેનામાં ભરપુર થયા; ^૭ માટે તમે કંઈ કૃપાદાનમાં ઓછા ન થતાં આપણા પ્રભુ ઇસુ અરીસ્તના પ્રગટ થવાની વાટ જુઓ છો. ^૮ તે તમને આપણા પ્રભુ ઇસુ અરીસ્તના દિવસમાં નિર્દોષ થવાને અંત સુધી દૃઢ કરશે. ^૯ દેવ, જેનાથી તમે તેના દીકરા આપણા પ્રભુ ઇસુ અરીસ્તની સંગતમાં તેડાએલા છો, તે વિશ્વાસુ છે. ^{૧૦} બાઈઓ, હું આપણા પ્રભુ ઇસુ અરીસ્તને નામે, તમારી વિનંતી કરું છું, કે તમે સઘળા એકજ વાત બોલો, ને તમારામાં કૂટો ન થાય, પણ એકજ મને તથા એકજ મત મળેલા ઠાઓ. ^{૧૧} કેમકે, મારા બાઈઓ, તમારા સંબંધી કલોએના ધરનાંઓની પાસેથી મને ખબર મળી છે, કે તમારામાં કજીજી ઠાઓ. ^{૧૨} હવે હું એ કહેવા માંગું છું, કે તમારામાંનો હરેક કહે છે, કે હું તો પાઉલનો, ને હું અપોલાનો, ને હું કેફાનો, ને હું અરીસ્તનો. ^{૧૩} શું અરીસ્ત વિભાગેલો છે? શું પાઉલ તમારે સારું વધસ્તંભે જડાયો? અથવા શું તમે પાઉલના નામે બાપ્તિસ્મા પામ્યા? ^{૧૪} હું દેવની સ્તુતિ કરું છું, કે ફિરસ્પસ તથા ગાયસ વિના મેં તમારામાંના કોઈનું બાપ્તિસ્મા કર્યું નહિ. ^{૧૫} રબે કોઈ કહે કે મેં પોતાને નામે બાપ્તિસ્મા કર્યું. ^{૧૬} સ્તેફનના કુટુંબનું પણ મેં બાપ્તિસ્મા કર્યું; એ શિવાય મેં બીજા કોઈનું બાપ્તિસ્મા કર્યું હોય, એ હું જાણતો નથી. ^{૧૭} કેમકે બાપ્તિસ્મા કરવા સારું અરીસ્તે મને મોકલ્યો એમ નહિ, પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સારું, વાતના જ્ઞાનથી નહિ, રબે અરીસ્તનો વધસ્તંભ વ્યર્થ થાય. ^{૧૮} કેમકે નાશ પામનારાઓને વધસ્તંભની વાત મૂર્ખપણું લાગે છે; પણ અમ તારણ પામનારાઓને તે દેવનું પરાક્રમ છે. ^{૧૯} કેમકે એમ લખ્યું છે કે, હું જ્ઞાનીઓના જ્ઞાનને નાશ કરીશ, ને બુદ્ધિવંતોની બુદ્ધિનો નકાર કરીશ. ^{૨૦} જ્ઞાની કયાં? શાસ્ત્રી કયાં? આ કાળનો વિવાદી કયાં? શું દેવે જગતનું જ્ઞાન મૂર્ખપણું ઠરાવ્યું નથી? ^{૨૧} કેમકે જ્યારે દેવના જ્ઞાનમાં, જગતે પોતાના જ્ઞાનવડે દેવને જાણ્યો નહિ, ત્યારે વાત પ્રગટ કરવાના મૂર્ખપણા વડે વિશ્વાસ કરનારાઓને તારવા તે દેવને પસંદ પડ્યું. ^{૨૨} યહુદીઓ નિશાની માગે છે હેલેનીઓ જ્ઞાન શોધે છે; ^{૨૩} પણ અમે તો વધસ્તંભે જડાએલા અરીસ્તને પગત કરીએ છીએ, તે તો યહુદીઓને ઠોકર, ને હેલેનીઓને મૂર્ખપણું લાગે છે; ^{૨૪} પણ જે તેડાયલા, પછી તે યહુદી હોય કે હેલેની હોય, તેઓને અરીસ્ત દેવનું પરાક્રમ તથા દેવનું જ્ઞાન છે. ^{૨૫} કારણ કે દેવનું જે મૂર્ખપણું તે માણસો કરતાં જ્ઞાની છે, ને દેવનું જે અબળપણું તે માણસો કરતાં શક્તિવાન છે. ^{૨૬} કેમકે બાઈઓ, તમે તમારા તેડાને જુઓ છો, કે દેહુ પ્રમાણે ઘણા જ્ઞાનીઓ, ઘણા પરાક્રમીઓ, ઘણા કુળવંતો [તેડાયલા] નથી; ^{૨૭} પણ દેવે જ્ઞાનીઓને લજાવવા સારું જગતના અબળોને પસંદ કર્યાં છે, ^{૨૮} ને જે છે તેઓને વ્યર્થ કરવા સારું, દેવે જગતના અકુલીનોને તથા ધિક્કારેલાઓને તથા જે નથી તેઓને પણ પસંદ કર્યાં છે, ^{૨૯} કે માનવી જાત તેની આગળ અભિમાન ન કરે. ^{૩૦} પણ તેનાથી ઇસુ અરીસ્તમાં તમે છો, અમે એ આપણને સારું દેવ પાસેથી જ્ઞાન તથા ન્યાયીપણું તથા પવિત્રીકરણ તથા ઉદ્ધાર થયો; ^{૩૧} એ માટે કે જેમ લખ્યું છે તેમ, જે અભિમાન કરે તે પ્રભુમાં અભિમાન કરે.

૨^૧ અને, બાઈઓ, હું તમારી પાસે આવ્યો, ત્યારે તમને દેહુ વિષેની શાહેદી પ્રગટ કરતાં વાતના કે જ્ઞાનના ઉત્તમપણાએ આવ્યો નહિ. ^૨ કેમકે ઇસુ અરીસ્ત એટલે વધસ્તંભે જડાએલા, તે વિના હું તમારામાં કંઈજ ન જાણું, એવું મેં ઠરાવ્યું. ^૩ અને હું અબળપણામાં તથા ભયમાં તથા ઘણી ધૂરજારીમાં તમારી સાથે હતો. ^૪ અને મારી વાત તથા મારું બાષણ માનવા જ્ઞાનની મનોહર વાતોથી નહિ, પણ આત્માના તથા પરાક્રમના પ્રમાણથી હતું, ^૫ કે તમારો વિશ્વાસ માણસોના જ્ઞાનથી નહિ, પણ દેવના પરાક્રમથી થાય. ^૬ પણ જેઓ સંપૂર્ણ છે તેઓમાં અમે જ્ઞાનની વાત બોલીએ છીએ; પણ આ કાળનું જ્ઞાન નહિ, ^૭ પણ દેવનું જ્ઞાન, એટલે જે ગુપ્ત રખાયેલું જ્ઞાન યુગોથી અગાઉ, દેવે આપણા મહિમાને સારું ઠરાવ્યું હતું, તેની વાત અમે મર્મમાં બોલીએ છીએ. ^૮ તે આ કાળના કોઈ

અધિકારીએ ન જાણ્યું; કેમકે જો જાણ્યું હોત તો તેઓ મહિમાના પુરબુને વધસ્તંભે ન જડત. ૯ પણ જેમ લખ્યું છે તેમ, આખે જે જોયું નથી, ને કાને જે સાંભળ્યું નથી, ને માણસના મનમાં જે પેહું નથી, દેવે પોતાના પ્રેમ કરનારાઓને સારુ જે સિદ્ધ કર્યું છે; ૧૦ તે તો દેવે પોતાના આત્માથી આપણને પુરગટ કર્યું છે; કેમકે આત્મા સર્વને હા, દેવની ઉડી વાતોને પણ શોધે છે. ૧૧ કેમકે માણસનો આત્મા જે તેનામાં છે તે વિના કયું માણસ માણસોની વાતું જાણે છે? એમજ દેવના આત્મા વિના દેવની વાતો કોઈ જાણતો નથી. ૧૨ પણ અમે જગતનો આત્મા નહિ, પણ જે આત્મ દેવથી છે તે પામ્યા છીએ, એ માટે કે દેવે આપણને કૃપાએ કરીને જે આપ્યું તે જાણીએ. ૧૩ તેજ અમે બોલીએ છીએ, માનવી જ્ઞાનની શિખવેલી વાતોથી નહિ, પણ પવિત્ર આત્માની શિખવેલી વાતોથી, આત્મિક આત્મિકની સાથે સરખાવતાં બોલીએ છીએ. ૧૪ પ્રાણિક માણસ દેવના આત્માની વસ્તુઓનો અંગીકાર કરતુ નથી; કેમકે તેઓ મૂર્ખપણું એવું તેને લાગે છે; ને તેઓ આત્મિક રીતે સમજાય છે, માટે તે તેઓને જાની શકતું નથી. ૧૫ પણ જે આત્મિક તે સર્વને પારખે છે, પણ પોતે કોઈથી પરખાતો નથી. ૧૬ કેમકે કોણે પુરબુનું મન જાણ્યું છે, કે તે તેને બોધ કરે? પણ અમને ખરીસ્તનું મન છે.

૩ ૧ અને ભાઈઓ, જેમ આત્મિકોને તેમ તમને હું બોલી ન શક્યો, પણ જેમ દૈહિકોને, એટલે ખરીસ્તમાં બાળકોને તેમ; ૨ મેં તમે દૂધથી પાણ્યા છે, ને અન્નથી નહિ; કેમકે હજુ સુધી તમે સમર્થ ન હોતા, ને હમણાં પણ સમર્થ નથી; કેમકે તમે હજુ દૈહિક છો. ૩ કેમકે તમારામાં અદેખાઈ તથા કજ્જા તથા ફાટફટો છે, માટે તમે દૈહિક છો કે નહિ, ને માણસોની પેઠે ચાલો છો કે નહિ? ૪ કેમકે જ્યારે એક કહે કે, હું પાઉલનો છું, ને બીજા કહે કે હું અપોલાનો, ત્યારે તમે દૈહિક છો કે નહિ? ૫ તો પાઉલ તે શું છે? ને અપોલો તે શું? તેઓ સેવાકોજ, જેમ પુરબુએ પ્રત્યેકને દીધું તેમ તમે તેઓને આસરે વિશ્વાસ કીધો. ૬ મેં તો રોપ્યું, અપોલાએ પાણું, પણ દેવે ઉગાવ્યું. ૭ રોપનાર કંઈ નથી; ને પાનાર કંઈ નથી; પણ ઉગાવનાર દેવ તેજ [બધું] છે. ૮ રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને પ્રત્યેક પોતાની મહેનત પ્રમાણે પોતાનું વેતન પામશે. ૯ કેમકે અમે દેવની સાથે કામ કરનારા છીએ; તમે દેવની ખેતી, દેવની રચના છો. ૧૦ દેવની જે કૃપા મને અપાઇ, તે પ્રમાણે જ્ઞાની મુખ્ય બાંધનાર ઇર્ધને મેં પાચો નાખ્યો છે, ને બીજો તે પર બાંધે છે; પણ પ્રત્યેક સાવધાન રહેવું કે તે પર કેવી રીતે બાંધે. ૧૧ કેમકે નંખાવલો પાચો જે ઇસુ ખરીસ્ત તે વિના બીજાને કોઈ નાખી શકતું નથી. ૧૨ પણ જો આ પાચા પર કોઈ સોનું, રૂપું, મૂલ્યવાન પાષાણ, કાષ્ટ, ઘાસ, યુંપરા, બાંધે, ૧૩ તો પ્રત્યેકનું કામ પુરગટ કરાશે; કાંજે તે દિવસ તે દેખાડશે; કેમકે અગ્નિથી તે પુરગટ કરાશે; ને પ્રત્યેકનું કામ કેવું છે એ અગ્નિ પારખશે. ૧૪ જે કામ કોઈએ તે પર બાંધ્યું હોય, તે જો ટકે તો તે વેતન પામશે. ૧૫ જો કોઈનું કામ બાળી નંખાશે, તો તેને નુકસાન થશે; પણ જાણે કે અગ્નિમાં ઇર્ધને તે જાતે બચશે. ૧૬ તમે દેવનું મંદિર છો, ને દેવનો આત્મા તમારામાં વસે છે, એ શું તમે જાણતા નથી? ૧૭ જો કોઈ દેવના મંદિરનો નાશ કરે, તો દેવ તેનો નાશ કરશે. કેમકે દેવનું મંદિર જે તમે છો તે પવિત્ર છે. ૧૮ કોઈ પોતાને ન ભુલાવે; જો આ કાળમાં તમારામાંનો કોઈ પોતાને જ્ઞાની જાણે તો જ્ઞાની થવા સારુ તે મૂર્ખ થાય. ૧૯ કેમકે જગતનું જ્ઞાન દેવની આગળ મૂર્ખપણું છે; કેમકે લખ્યું છે કે, જ્ઞાનીઓને તેઓની ચતુરાઈમાં તે પકડે છે. ૨૦ અને વળી, પુરબુ જ્ઞાનીઓના વિચાર જાણે છે કે તેઓ વ્યર્થ છે. ૨૧ તો માણસો વિષે અભિમાન કોઈ ન કરે, કેમકે સર્વ તમારાં છે. ૨૨ પાઉલ કે અપોલો કે કેફા કે જગત કે જીવન કે મરણ કે વર્તમાન વસ્તુઓ કે ભવિષ્ય વસ્તુઓ, સર્વ તમારાં છે; ૨૩ ને તમે ખરીસ્તના; ને ખરીસ્ત દેવનો.

૪ ૧ હરેક માણસે અમને ખરીસ્તના સેવકો તથા દેવના માર્મોના કારભારીઓના જેવા ગણવા. ૨ વળી કારભારીઓમાં એમ જોઈએ કે હરેક વિશ્વાસુ જણાય. ૩ પણ તમારાથી કે માણસના ઇનસાફથી મારો ન્યાય કરાય, એ વિષે મને કંઈ ચિંતા નથી; હું પોતાનો પણ ન્યાય કરતો નથી. ૪ કેમકે હું પોતાને ઉલટું કંઈ જાણતો નથી, પણ એથી હું ન્યાયી ઠરતો નથી; પણ મારો ન્યાય કરનાર પુરબુ છે. ૫ માટે તમે સમયની અગાઉ, એટલે પુરબુ આવે ત્યાં સુધી, કંઈ ન્યાય ન ઠરાવો; તે અંધકારની ગુપ્ત વસ્તુઓને દર્શાવશે, ને હૃદયોની ધારણા પુરગટ કરશે; ને તે વેળા હરેકનું વખાણ દેવથી થશે. ૬ પણ, ભાઈઓ, મેં એ વાતો દાખલારૂપે તમારે લીધે પોતાને તથા અપોલાને લગાડી છે, એ માટે કે તમે અમારાથી એવું શિખો કે જે લખેલું છે તેથી અધિક વિચારવું નહિ, એ સારુ કે એકને વાસ્તે બીજાને વિરુદ્ધ કોઈ ન કુલે. ૭ કેમકે કોણ તને જુદો પાડે છે? અને તું પામ્યો નહિ એવું તારું શું છે? પણ જો તું પામ્યો, તો જેમ પામ્યો ન હોય, તેમ તું કેમ અભિમાન કરે છે? ૮ હવે તમે તૃપ્ત થયા, હવે દુરવ્યવંત થયા, અમારા વિના તમે રાજ્ય કર્યું, અમારી ઈચ્છા એ છે કે તમે રાજ્ય કરો, કે

અમે પણ તમારી સાથે રાજ્ય કરીએ. ૯ કેમકે મને એમ દીસે છે, કે દેવે છેલ્લા અમ પુરેસ્તોને જાણે કે મરણાધીન ઠરેલા એવા દેખાડ્યા છે; કેમકે અમે જગતને તથા દૂતોને તથા માણસોને તમાશાના જેવા થયા છીએ. ૧૦ ખ્રીસ્તને લીધે અમે મૂખો, પણ તમે ખ્રીસ્તમાં બુદ્ધિવંત; અને આબળ પણ તમે જોરાવર; તમે માનવંતા, પણ અમે અપમાન પામેલા. ૧૧ હાલના સમય સુધી અમે ભૂષ્ટ્યા તથા તરસ્ત્યા તથા નાગા છીએ, તથા માર બાઈએ છીએ, તથા ભટકીએ છીએ, ૧૨ તથા પોતાને હાથે કામ કરીને મહેનત કરીએ છીએ; નિંદાયલા છતાં અમે આશીર્વાદ આપીએ છીએ; સતાવેલા છતાં સહીએ છીએ; ૧૩ ધિક્કારેલા છતાં વિનંતી કરીએ છીએ; અમે હજી સુધી જગતના મેલ તથા સર્વના કચરા સરખા થયા છીએ. ૧૪ હું તમને લજાવવાને એ વાતો લખતો નથી; પણ જેમ મારાં પિરય બાળકોને તેમ તમને બોધ કરું છું. ૧૫ કેમકે જો તમને ખ્રીસ્તમાં દસ હજાર ગુરુઓ હોય, તો પણ ઘણા બાપ નથી; કેમકે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં, સુવાતોને આસરે, મેં તમને જન્માવ્યા છે. ૧૬ એ માટે હું તમારી વિનંતી કરું છું કે, મારા અનુસારી થાઓ. ૧૭ એ કારણ માટે મેં તમારી પાસે તીમોથીને મોકલ્યો, તે ખ્રીસ્તમાં મારું પિરય બાળક તથા પુરબુમાં વિશ્વાસુ છે; તે, જેમ હું બધે સર્વ મંડળીમાં શિબવું છું તેમ, ખ્રીસ્તમાં મારા માર્ગો વિષે તમને યાદ દેવડાવશે. ૧૮ હું તમારી પાસે આવવાનો ન હોઉં, એવું સમજીને કોઈ કુલ્યા છે. ૧૯ પણ પુરબુની ઇચ્છા હોય, તો હું તમારી પાસે વહેલો આવીશ, ને કુલનારાઓનું બોલવું તે નહિ, પણ તેઓનું સામર્થ્ય જાણીશ. ૨૦ કેમકે દેવનું રાજ્ય બોલવામાં નહિ, પણ સામર્થ્યમાં છે. ૨૧ તમારી શી ઇચ્છા છે? હું તમારી પાસે કાઠી લઇને આવું, કે પ્રેમથી તથા નમ્રતાના આત્માથી આવું?

૫ ૧ એવું અરેબર સંભળાય છે કે તમારામાં વ્યભિચાર છે, ને એવો વ્યભિચાર કે એનો નામ પણ વિદેશીઓ લેતા નથી; એટલે કે કોઈએ પોતાના બાપની વહુ રાખી છે. ૨ આને તમે કુલી ગયા છો, ને તે કરતાં શોક ન કર્યો, કે જેણે આ કામ કીધું તે તમારામાંથી કાઢી નંખાય. ૩ કેમકે શરીરે ગેરહાજર, પણ આત્માએ હાજર છતાં, હાજરની પેઠે, હવે એ કામ એવી રીતે કરનારનો મેં ન્યાય ઠરાવ્યો છે કે, ૪ આપણા પુરબુ ઇસુ ખ્રીસ્તને નામે, જ્યારે તમે એકઠા થએલા છો ત્યારે તમે તથા મારો આત્મા, આપણા પુરબુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પરાક્રમ સહિત, ૫ એવાને દેહની હાનિને સારુ શેતાનને સોંપે, એ માટે કે પુરબુ ઇસુના દિવસમાં આત્મા તારણ પામે. ૬ તમારું અભિમાન સારુ નથી; શું તમે નથી જાણતા, કે થોડું અમીર આખા લોદાને કુલાવે છે? ૭ તમે જૂના અમીરને કાઢી નાખો, એ માટે કે જેમ તમે બેઅમીર છો, તેમ તમે નવા લોદો થઇ જાઓ, કેમકે આપણો પાસ્ખા યજ્ઞ, એટલે ખ્રીસ્ત, તે આપણી વતી મરાયો છે. ૮ એ માટે જૂના અમીરથી નહિ, ને ભુંડાઇ તથા દુષ્ટપણાના અમીરથી નહિ, પણ નિષ્કપટપણાની તથા અસપણાની બેઅમીર રોટલીથી આપણે પર્વ પાળીએ. ૯ મેં તમને મારા પત્રમાં લખ્યું છે કે તમે વ્યભિચારીઓની સોબત ન કરો; ૧૦ પણ આ જગતના વ્યભિચારીઓ તથા લોભીઓ કે જુલમીઓ કે મૂર્તિભક્તોની સોબત છેક ન કરો એમ નહિ; કેમકે એમ હોય તો જગતમાંથી નીકળવાની તમને અગત્ય પડે. ૧૧ પણ હમણાં મેં તમને લખી જણાવ્યું છે, કે ભાઇ કહેવાયલો એવો જો કોઈ વ્યભિચારી કે લોભી કે મૂર્તિભક્ત કે નિંદક કે છાકટો કે જુલમી હોય, તો એવાની સોબત કરવી નહિ, ને તેની સાથે આવું પણ નહિ. ૧૨ કેમકે બહારનાઓનો ન્યાય ઠરાવવાનું મારે શું કામ છે? માંહેનાઓનો તમે ન્યાય ઠરાવો છો કે નહિ? ૧૩ દેવ બહારનાઓનો ન્યાય કરે છે. તો તમે પોતાનામાંથી તે દુષ્ટને કાઢી નાખો.

૬ ૧ તમારામાંના કોઈને બીજાની વિરુદ્ધ ફરિયાદ હોય, તો પવિત્રોની આગળ નહિ પણ અધર્મીઓની આગળ કોણ ન્યાય માગવા યાહું? ૨ શું તમે જાણતા નથી કે પવિત્રો જગતનો ન્યાય કરશે? અને જો તમારાથી જગતનો ન્યાય કરાય તો શું તમે હલકાજ વાદોનો ન્યાય કરવાને નાલાયક છો? ૩ શું તમે જાણતા નથી કે આપણે દૂતોનો ન્યાય કરીશ? તો કેમ અ આયુષ્યની વાતોનો નહિ? ૪ એ માટે જો તમને આ આયુષ્યમાંના વાદો હોય, તો મંડળીમાં જેઓનને તમે ગણકારતા નથી તેઓને તે પર બેસાડો. ૫ હું તમને લજાવવાને કહું છું. શું પોતાના ભાઈઓમાં ન્યાય કરી શકે, એવો તમારામાં એકે જ્ઞાની નથી? ૬ પણ ભાઇ ભાઇ પર ફરિયાદ કરે છે; ને તે વળી અવિશ્વાસીઓની આગળ! ૭ એ માટે હમણાં તમારામાં તદન ખોડ છે, કે તમે એક બીજા પર ફરિયાદ કરો છો. કરતાં તમે કેમ અન્યાય સહેતો નથી? તે કરતાં કેમ હાની ખમતા નથી? ૮ પણ તમે અન્યાય તથા હાની કરો છો, હા, ભાઈઓ પર કરો છો. ૯ શું તમે જાણતા નથી કે અન્યાયીઓ દેવના રાજ્યનો વારસો પામશે નહિ? તમે ભૂલ ન કરો; વ્યભિચારીઓ તથા મૂર્તિભક્તો તથા ઇનાળવાઓ તથા કામીઓ તથા પુંમેથુનીઓ, ૧૦ તથા ચોરો તથા લોભીઓ તથા છાટકા તથા નિંદકો તથા જુલમીઓ, એઓ દેવના

રાજ્યનો વારસો પામશે નહિ; ^{૧૧}ને તમારામાંના ક્રેટલાએક એવા હતા, પણ તમે પ્રભુ ઇસુને નામે તથા આપણા દેવના આત્માથી ધોવાયા તથા પવિત્રીકરણ ને ન્યાયીકરણ પામ્યા. ^{૧૨}સઘળાં તો મને ઉચિત છે, પણ સઘળાં ઉપયોગી નથી; ^{૧૩}અન્ન પેટને સારુ ને પેટ અન્નને સારુ છે, પણ દેવ એનો તથા તેનો પણ નાશ કરશે. હવે શરીર વ્યભિચારને સારુ નથી, પણ પ્રભુને સારુ છે, ને પ્રભુ શરીરને સારુ. ^{૧૪}દેવે તો પ્રભુને ઉઠાડ્યો, ને પોતાને પરાક્રમે આપણને પણ ઉઠાડશે. ^{૧૫}તમારાં શરીર ખરીસ્તનો અવયવો છે, એ શું તમે નથી જાણતા? વારુ, શું હું ખરીસ્તના અવયવો કાઢીને તેઓને વ્યભિચારીણીનાં અવયવો કરું? એમ ન થાય. ^{૧૬}શું તમે નથી જાણતા કે વ્યભિચારીણી સાથે જે જોડાય છે, તે એક શરીર થાય છે? કેમકે તે કહે છે કે, એ બેહુ એક દેહ થશે. ^{૧૭}પણ પ્રભુની સાથે જે જોડાય છે તે એક આત્મા છે. ^{૧૮}વ્યભિચારથી નાસો, જે સર્વ પાપ કોઇ માણસ કરે તે શરીર બહાર છે; પણ વ્યભિચારી પોતાના શરીરને ઉલટું પાપ કરે છે. ^{૧૯}શું તમે નથી જાણતા કે તમારામાં જે પવિત્ર આત્મા છે, જે તમને દેવ પાસેથી મળ્યો છે, તેનું મંદિર તમારું શરીર છે? અને તમે પોતાના નથી, ^{૨૦}કેમકે તમે મૂલ્યે ખરીદાયા હતા. તો તમારું શરીર તથા તમારો આત્મા દેવનાં છે, તેઓથી દેવને મહિમા આપો.

૭ ^૧જે વાતો તમે મને લખી તે વિષે; માણસ બાયડીને ન અડકે તો સારુ. ^૨પણ વ્યભિચારના કારણથી પ્રત્યેક પુરુષે પોતાની વહુ રાખવી, ને પ્રત્યેક બાયડીએ પોતાનો વાર રાખવો. ^૩વરે વહુને જે યોગ્ય તે આપવું, ને એમજ વહુએ વરને પણ. ^૪વહુને પોતાના શરીરનો અધિકાર નથી, પણ વરને છે; ^૫એક બીજાથી જુદાં ના થાય. પણ પ્રાર્થનાને સારુ અવકાશ મળે કેવળ એ કારણ માટે થોડી વાર સુધી એક બીજાની સમ્મતિથી જુદાં રહેવાય. અને પછી એકઠાં થાય, રમે શેતાન તમારા અદમનને લીધે તમારી પરીક્ષા કરે. ^૬આજ્ઞા દાખલ નહિ પણ રજા દાખલ એ હું કહું છું. ^૭કેમકે મારી ઇચ્છા છે કે, સઘળાં માણસ મારા જેવાં હોય. પણ દેવથી પ્રત્યેકને પોતપોતાનું ક્રૂપાદાન છે, એકને આમ, ને બીજાને તેમ. ^૮પણ અણપરણાઓને તથા વિધવાઓને હું કહું છું કે, મારા જેવા રહે તો તેઓને ગુણકારી થાય. ^૯પણ પોતાને કબજે રાખી ન શકે તો પરણે, કેમકે બળવા કરતાં પરણવું સારુ છે. ^{૧૦}પણ પરણેલાઓને હું આજ્ઞા કરું છું, હું તો નહિ, પ્રભુ કરે છે, કે વહુએ પોતાના વરથી જુદા થવું નહિ; ^{૧૧}(પણ જો જુદી થાય તો પરણ્યા વિના રહેવું, અથવા વરની સાથે મેળાપ કરવો); ને વરે વહુને છોડવી નહિ. ^{૧૨}અને બાકી રહેલાઓને પ્રભુ તો નહિ, પણ હું કહું છું કે, જો કોઇ ભાઇને અવિશ્વાસી વહુ હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય, તો તેણે એને છોડવી નહિ; ^{૧૩}ને કોઇ વહુને અવિશ્વાસી વર હોય, ને એ તેની સાથે રહેવાને રાજી હોય, તો તેણીએ એને છોડવો નહિ. ^{૧૪}કેમકે અવિશ્વાસી વર વહુથી પવિત્ર કરાએલો છે, ને અવિશ્વાસી વહુ વરથી પવિત્ર કરાએલી છે; નહિ તો તમારા બાળક અશુદ્ધ હોત, પણ હવે તેઓ પવિત્ર છે. ^{૧૫}પણ જો અવિશ્વાસી માણસ જુદું થાય, તો જુદું થવા ડો; એવા પ્રસંગમાં ભાઇ કે બહેન બંધનમાં નથી; પણ દેવે આપણે શાંતિમાં તેડ્યા છે. ^{૧૬}કેમકે, અરે વહુ, તું વરને તારીશ કે નહિ એ વિષે તું શું જાણે છે? અથવા, અરે વર, તું વહુને તારીશ કે નહિ એ વિષે તું શું જાણે છે? ^{૧૭}કેવળ જેમ દેવે પ્રત્યેકને વહેંચી આપ્યું છે, જેમ પ્રભુએ પ્રત્યેકને તેડ્યું છે, તેમ તેણે ચાલવું; ને એમજ હું સર્વ મંડળીઓમાં ઠરાવું છું. ^{૧૮}શું કોઇ સુનતી તેડાએલો છે? તો બેસુનતી ન થવું, શું કોઇ બેસુનતીમાં તેડાએલો છે? તો સુનતી થવું નહિ. ^{૧૯}સુનત તો કંઈ નથી, ને બેસુનત કંઈ નથી, પણ દેવની અજ્ઞાનું પાલન તેજ [બધું છે]. ^{૨૦}પ્રત્યેક જે સ્થિતિમાં તેડાયો છે તેમાંજ તે રહે. ^{૨૧}શું તું દાસ છતાં તેડાયો છે? તો એની ચિંતા ન કર; પણ જો મોકળા થવાને વગ મળે, તો તે ફરી લે. ^{૨૨}કેમકે પ્રભુથી તેડાએલો દાસ તે પ્રભુનો મોકળો કરાએલો; ને એમજ જે મોકળો છતાં તેડાએલો તે ખરીસ્તનો દાસ છે. ^{૨૩}તમે મૂલ્યથી ખરીદાએલા હતા; માણસના દાસો ન થાય. ^{૨૪}ભાઈઓ, જેમાં પ્રત્યેક તેડાયો તેમાં દેવની સાથે તેણે રહેવું. ^{૨૫}હવે ક્રૂવારીઓ વિષે મને પ્રભુથી આજ્ઞા નથી; પણ જેમ વિશ્વાસુ થવાને પ્રભુ પાસેથી હું ક્રૂપા પામ્યો, તેમ મત આપું છું. ^{૨૬}તો મને એ ગુણકારી દીસે છે, એટલે હાલના સંકટમાં માણસને એમનેએમ રહેવું ગુણકારી છે. ^{૨૭}શું વહુને તું બંધાએલો છે? તો છૂટકાની ઇચ્છા ન કર. શું વહુથી છૂટેલો છે? તો વહુની ઇચ્છા ન કર. ^{૨૮}પણ જો તું પરણે, તો તું પાપ નથી કરતો; ને જો ક્રૂવારી પરણે તો તે પાપ નથી કરતી; પણ એવાંઓને દેહમાં વિપત્તિ થશે; પણ હું તમારા પર દયા રાખું છું. ^{૨૯}પણ ભાઈઓ, હું એ કહું છું કે કાળ થોડો છે; માટે હવેથી જેઓ પરણેલા તેઓ વગર પરણેલા જેવો થાય; ^{૩૦}ને રડનારા ન રડનારા જેવા; ને હરખનારા ન હરખનારા જેવા; ને વેચાતું લેનારા ન રાખનારા જેવા થાય; ^{૩૧}ને આ જગતના વહેવાર કરનારા

એનો કુવહેવાર કરનારા જેવા ન થાય. કેમકે આ જગતનું ડોળ વિતી જાય છે. ^{૩૨} પણ તમે નિક્ષિત થાઓ, એવી મારી ઈચ્છા છે. જે પરણેલો નથી તે પ્રભુની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે પ્રભુને કેમ પ્રસન્ન કરવો; ^{૩૩} પણ પરણેલો જગતની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે વહુને કેમ પ્રસન્ન કરવી. ^{૩૪} વહુ તથા કુવારીમાં પણ ફેર છે. જે પરણેલી નથી તે પ્રભુની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે તે શરીરમાં તથા આત્મામાં પવિત્ર થાય; પણ પરણેલી તે જગતની વાતોની ચિંતા રાખે છે, કે વરને કેમ પ્રસન્ન કરવો. ^{૩૫} પણ તમારા પોતાના હિતને સારું હું તે કહું છું; તમને ફાંદામાં નાખવાને માટે નહિ, પણ એ સારું કે યોગ્ય રીતે [તમે ચાલો] તથા એક મનથી વગર અકળામણે તમે પ્રભુની સેવા કરો. ^{૩૬} પણ જો કોઈ વિચારે, કે પોતે પોતાની કુવારી [દીકરી] વિષે અયોગ્ય કરે છે, ને તે પુખ્ત ઉમરની થઇ હોય, ને અગત્ય એવી હોય, તો તે જે ઈચ્છે એવી કરે, તે પાપ કરતો નથી; એઓ પરણે. ^{૩૭} પણ અગત્ય ન છતાં, જે પોતાના હૃદયમાં સ્થિર રહે છે, ને પોતાની ઈચ્છા પર અધિકાર રાખે છે, ને પોતાના હૃદયમાં એમ ઠરાવ્યું છે, કે હું પોતાની કુવારી એવીજ રાખીશ, તે સારું કરે છે. ^{૩૮} ત્યારે જે તેણે પરણાવે છે તે સારું કરે છે, ને જે તેને પરણાવતો નથી તે વધારે સારું કરે છે. ^{૩૯} વહુ જ્યાં સુધી તેનો વર જીવે છે, ત્યાં સુધી નિયમથી બંધાએલી છે; પણ જો તેનો વર મરી ગયો હોય, તો જેને તે ઈચ્છે, તેને પરણાવને તે છૂટી છે, પણ કેવળ પ્રભુના લોકમાં. ^{૪૦} પણ જો તે એકલી રહે, તો મારા ધાર્યા પ્રમાણે, તે વધતી કુશળ રહેશે; ને મને પણ દેવનો આત્મા છે, એમ હું ધારું છે.

૮ ^૧ મૂર્તિઓના નૈવેદ્ય વિષે; અપને જાણીએ છીએ, કે આપણ સર્વને જ્ઞાન છે. જ્ઞાન કુલાવે છે પણ પરીતિ સુધારે છે. ^૨ પણ જો કોઈ એમ વિચારે છે કે હું કંઈ જાણું છું, તો જેમ જાણવું જોઈએ તેમ તે હજી કંઈ જાણતો નથી. ^૩ પણ જો કોઈ દેવ પર પરીતિ કરે છે, તો તે એનાથી જણાએલો છે. ^૪ તો મૂર્તિઓના નૈવેદ્ય આવા વિષે, આપણે જાણીએ છીએ કે જગતમાં મૂર્તિ કંઈ નથી; ને એક વિના બીજો કોઈ દેવ નથી. ^૫ કેમકે આકાશમાં કે પૃથ્વી પર જો કે કહેવાએલા દેવો છે (જેમ એવા ઘણા દેવો તથા પ્રભુઓ છે તેમ); ^૬ તો પણ આપણે એક દેવ એટલે બાપ છે, જેનાથી સર્વ છે; ને આપણે તેને સારું છીએ; ને એક પ્રભુ એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત છે, જેને આસરે સર્વ છે, ને આપણે પણ તેને આસરે છીએ. ^૭ પણ સર્વમાં એ જ્ઞાન નથી, પણ કેટલાએક, મૂર્તિ કંઈ છે, એવું ધારીને હજી સુધી મૂર્તિઓનું નૈવેદ્ય ખાય છે; ને તેઓનું અંતઃકરણ અબળ છતાં મલિન થાય છે. ^૮ પણ ખાવાનાથી આપણે દેવને માન્ય થતા નથી; કેમકે જો ખાઈએ તો આપણે વધારે સારા નથી, ને નહિ ખાઈએ તો વધારે ખરાબ નથી. ^૯ પણ સાવધાન રહો, રખે આ તમારો અધિકાર અબળોને ઠોકરનું કારણ થાય. ^{૧૦} કેમકે તને જ્ઞાન છતાં, જો કોઈ મૂર્તિના મંદિરમાં તને બેઠેલો જુએ, તો શું તે અબળ છતાં, તેનું અંતઃકરણ મૂર્તિઓનું નૈવેદ્ય ખાવાને હિંમેતવાન ન થશે? ^{૧૧} અને તારો અબળ ભાઈ જેને લીધે ખ્રીસ્ત મુખ્યો તેનો નાશ તારા જ્ઞાનથી થશે. ^{૧૨} પણ ખાઈઓને ઉલટું પાપ કરીને તથા તેઓનાં અબળ અંતઃકરણને ઘાએલ કરીને, તમે ખ્રીસ્તને ઉલટું પાપ કરો છો. ^{૧૩} એ માટે જો ખાવાનું માં ભાઈને ઠોકર ખવડાવે, તો હું કદીજ માંસ ન ખાઉં, રખે મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવું.

૯ ^૧ શું હું મોકળો નથી? શું હું પ્રેરિત નથી? શું મેં આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને જોયો નથી? શું તમે પ્રભુમાં મારું કૃત્ય નથી? ^૨ જો હું બીજાઓને પ્રેરિત ન હોઉં, તો પણ ખરેખરે હું તમને છું. કેમકે પ્રભુમાં તમે મારા પ્રેરિતપણાની મુદ્રા છો. ^૩ મારી તપાસ કરનારાને મારો પ્રત્યુત્તર એ છે; ^૪ શું અમને ખાવા પીવાનો અધિકાર નથી? ^૫ શું જેવો બીજા પ્રેરિતોને તથા પ્રભુના ભાઈઓને તથા કેફાને છે તેવો મને પણ વિશ્વાસી વહુ સાથે લઇ ફરવાનો અધિકાર નથી? ^૬ અથવા મહેનત ન કરવી એવો અધિકાર કેવળ મને તથા બાર્નાબાસનેજ નથી શું? ^૭ પોતાના ખરચથી કોણ કદી લડાઈમાં જાય છે? કોણ દરાક્ષવાડી રોપીને તેનું ફળ ખાતો નથી? અથવા કોણ ટોળું પાળીને ટોળાનું દૂધ ખાતો નથી? ^૮ હું માણસની રીતે એ વાતો બોલું છું શું? કે નિયમશાસ્ત્ર પણ એ વાતો કહેતું નથી શું? ^૯ કેમકે મુસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે, કે પારે ફરનાર બળદના મ્હો પર શેકી ન બાંધ. શું દેવ બળદની ચિંતા કરે છે? ^{૧૦} કે વિશેષ આપણને લીધે તે એમ કહે છે? આપણને લીધે તો લખ્યું છે, કે જે ખેડે છે તે આશાથી ખેડે, ને જે પર કરે છે તે ફળ પામવાની આશાથી કરે. ^{૧૧} જો અમે તમારે સારું આત્મિક વસ્તુઓ વાવી છે, તો અમે તમારી દૈહિક વસ્તુઓ લણીએ એ શું ઘણું છે? ^{૧૨} જો બીજાઓ તમારા પર એ અધિકારના ભાગીદાર છે, તો અમે વિશેષ નથી શું? તો પણ એ અધિકાર અમે વાપર્યો નથી, પણ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને કંઈ અટકાવ ન પાડીએ માટે સર્વ ખમીએ છીએ. ^{૧૩} એ શું તમે નથી જાણતા કે જેઓ મંદિરમાં સેવન કરે છે તેઓ મંદિરનું ખાય છે; ને જેઓ હોમવેદી પાસે હાજર રહે

છે, તેઓ હોમવેદીના ભાગીદાર છે? ^{૧૪} એમજ પ્રભુએ ઠરાવ્યું કે, જેઓ સુવાર્તા પ્રગટ કરે છે, તેઓ સુવાર્તાથી જીવે છે. ^{૧૫} પણ એવા કશાનો વહીવટ મેં નથી કર્યો; ને મને એવું મળે, એ સારું મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ મારો અભિમાન વ્યર્થ કરે, એ કરતાં મરવું તે મારે વાસ્તે સારું છે. ^{૧૬} કેમકે જો હું સુવાર્તા પ્રગટ કરું, તો મને અભિમાનનું કારણ નથી; કેમકે મને અગત્ય પડે છે, ને જો હું સુવાર્તા પ્રગટ ન કરું, તો મને હાલ હાલ થાય છે. ^{૧૭} કેમકે જો હું ખુશીથી તે કરું, તો મને વેતન મળે છે; પણ જો ખુશીથી નહિ, તો મને કારભાર સોંપાએલો છે. ^{૧૮} માટે મારું વેતન શું છે? એ કે સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં હું ખરીસ્તની સુવાર્તા મફત મળે એવું કરું, એ માટે કે સુવાર્તામાં જે મારો અધિકાર તે હું વિપરીત રીતે ન ચલાવું. ^{૧૯} કેમકે સર્વથી મોકળો છતાં, ઘણાઓને પ્રાપ્ત કરવા સારું, મેં પોતાને સર્વનાં દાસ કીધો. ^{૨૦} યહુદીઓને પ્રાપ્ત કરવા સારું, હું યહુદીઓમાં યહુદી જેવો થયો; નિયામાધીનોને પ્રાપ્ત કરવા સારું, હું નિયામાધીન જેવો; ^{૨૧} નિયમરહિતોને પ્રાપ્ત કરવા સારું, નિયમરહિત જેવો થયો; દેવને તો નિયમરહિત નહિ પણ ખરીસ્તને નિયમસહિત; ^{૨૨} અબળોને પ્રાપ્ત કરવા સારું, અબળોની સાથે હું અબળ જેવો થયો. હરેક રીતે કેટલાએકને તારવા સારું સર્વની સાથે સર્વ જેવો થયો. ^{૨૩} હું સુવાર્તાને લીધે બધું કરું છું, એ માટે કે હું તેનો સહભાગીદાર છાઉ. ^{૨૪} શું તમે નથી જાણતા કે અખાડામાં સર્વ દોડનારા દોડે છે, પણ એકનેજ ઇનામ મળે છે? એમ દોડો કે તમને મળે. ^{૨૫} અને પ્રત્યેક પહેલવાન સર્વ પ્રકારે સ્વદમન કરે છે; તેઓ તો વિનાશી મુગટ પામવા સારું કરે છે; પણ આપણે અવિનાશી. ^{૨૬} એ માટે હું એમ દોડું છું, પણ સંશય રાખનારી પેઠે નહિ; હું મુક્તિએ મારું છું, પણ પવનને મારનારની પેઠે નહિ; ^{૨૭} ને હું મારા શરીરને દબાવું છું, તથા વશ કરું છું, રબે બીજાઓને સુવાર્તા પ્રગટ કીધા છતાં હું પોતે નાપસંદ છાઉ.

૧૦ ^૧ ભાઈઓ, હું યહુદી નથી કે તમે અજ્ઞાણ્યા રહો કે, આપણા સર્વ પિતૃઓ મેઘતળે હતા ને સમુદ્રમાં થઈને સર્વ પાર ગયા, ^૨ ને સર્વ મુસાને સારું મેઘમાં તથા સમુદ્રમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા; ^૩ ને સર્વએ એકજ આત્મિક અન્ન ખાધું, ^૪ ને સર્વએ એકજ આત્મિક પાણી પીધું; કેમકે સાથે ચાલનાર આત્મિક બડકનું તેઓએ પીધું; તે બડક તો ખરીસ્ત હતો. ^૫ પણ તેઓમાંના ઘણામરા પર દેક પ્રસન્ન ન હતો, કેમકે તેઓ રાનમાં પાડી નંખાયા. ^૬ હવે આ વાત આપણને નિદર્શન જેવી થઈ, એ સારું કે જેમ તેઓએ ભુંડી વસ્તુઓનો લોભ કર્યો તેમ આપણે ન કરીએ. ^૭ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએક મૂર્તિભક્ત થયા, તેમ તમે ન થાઓ; જેમ લખ્યું છે તેમ, કે લોક ખાવા પીવા બેઠા ને રમવા ઉડ્યા. ^૮ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે વ્યભિચાર કર્યો, ને એક દિવસમાં તેવીસ હજાર પડ્યા, તેમ તમે ન કરો. ^૯ અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે ખરીસ્તનું પરીક્ષણ કીધું, ને સર્પોથી નાશ પામ્યા, તેમ આપણે તેનું પરીક્ષણ કરવું નહિ. ^{૧૦} અને જેમ તેઓમાંના કેટલાએકે કચકચ કીધી, ને સંહારકથી નાશ પામ્યા, તેમ તમે કચકચ ન કરો. ^{૧૧} એ સર્વ નિદર્શન થવા સારું તેઓને થયાં. અને આપણા બોધને સારું તે લખ્યું છે જેઓના ઉપર કાળોનો અંત આવ્યો છે. ^{૧૨} એ માટે જે પોતાને સ્થિર ધારે છે, તે ન પડે માટે સંભાળે. ^{૧૩} માણસથી સહેવાય તે વગર બીજું કંઈ પરીક્ષણ તમને થયું નથી. પણ દેવ વિશ્વાસુ છે, તે તમારી શક્તિ કરતાં વત્તા પરીક્ષણ તમ પર આવવા ન દેશે, પણ તમે સહી શકો, માટે પરીક્ષણ સાથે છુટકાનો રસ્તો કરશે. ^{૧૪} એ માટે, મારા વહાલાઓ, મૂર્તિપૂજાથી નાસી જાઓ. ^{૧૫} જેમ સમજુકોને, તેમ હું તમને કહું છું, મારી વાતનો વિચાર કરો. ^{૧૬} આશીર્વાદનો વાટકો જે પર અમે આશીર્વાદ માગીએ છીએ, તે શું ખરીસ્તના રક્તની સંગત નથી? અમે જે રોટલી ભાંગીએ છીએ, તે શું ખરીસ્તના શરીરની સંગત નથી? ^{૧૭} માટે આપણે ઘણા છતાં એક રોટલી, એક શરીર, એવા છીએ, કેમકે આપણે સર્વ એજક રોટલીના ભાગીઆ છીએ. ^{૧૮} દેહ પ્રમાણે ઇસરાએલને જુઓ, શું હોમનું ખાનારાં હોમવેદીના સહભાગીદાર નથી? ^{૧૯} તો હું શું કહું છું? કે મૂર્તિનું નેવેદ કંઈ છે? અથવા મૂર્તિ કંઈ છે? ^{૨૦} પણ વિદેશીઓ જે હોમ કરે છે તે દેવને નહિ, પણ ભૂતોને કરે છે. તમે ભૂતોની સંગત કરનારા થાઓ, એવી મારી ઈરછા નથી. તમે પ્રભુના વાટકામાનું તથા ભૂતોના વાટકામાનું પી શકતા નથી. ^{૨૧} તમે પ્રભુની મેજના તથા ભૂતોની મેજના ભાગીદાર થઈ શકતા નથી. ^{૨૨} શું આપણે પ્રભુને ચીડવીએ? શું આપણે તેના કરતાં જોરાવર છીએ? ^{૨૩} સઘળાં તો મને ઉચિત છે, પણ સઘળાં ઉપયોગી નથી; સઘળાં મને ઉચિત છે, પણ સઘળાં સંસ્થાપનકારક નથી. ^{૨૪} કોઈ પોતાનુંજ નહિ, પણ પ્રત્યેક બીજાનું હિત શોધે. ^{૨૫} જે કંઈ બજારમાં વેચાય છે, તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કંઈ પુછ્યા વિના ખાઓ. ^{૨૬} કેમકે પૃથ્વી તથા તેનું ભરપુરપણું પ્રભુના છે. ^{૨૭} જો કોઈઓ અવિશ્વાસી તમને નહોતરું કરે, ને તમે જવા યાહો, તો તમને જે કંઈ પિરસાય તે પ્રેરકબુદ્ધિને લીધે કંઈ પુછ્યા વિના ખાઓ. ^{૨૮} પણ

જો કોઇ તમને કહું કે, તે મૂર્તિનું નૈવેદ્ય છે, તો જોણે તે દેખાડ્યું તેને લીધે તથા પરેરકબુદ્ધિને લીધે ન આશ્ચો. ^{૨૯} પરેરકબુદ્ધિ, હું તો કહું છું, તારી નહિ પણ બીજાની; કેમકે બીજાની પરેરકબુદ્ધિ મારા મોકળાપણા વિષે ઇનસાફ કેમ ઠરાવાય છે. ^{૩૦} પણ જો હું કૃપાએ ભાગીદાર થાઉં, તો જેને સારું હું ઉપકાર માનું છું, તે વિષે મારી નિંદા કેમ કરાય છે? ^{૩૧} એ માટે જો તમે બાઓ, કે પીઓ, કે જે કંઈ કરો તો દેવના મહિમાને અર્થે સર્વ કરો. ^{૩૨} તમે યહુદીઓને તથા હેલેનીઓને તથા દેવની મંડળીને ઠીકર અવડાવનાર ન થાઓ; ^{૩૩} એ પ્રમાણે હું પણ સર્વને રાજી કરીને પોતાનો નહિ, પણ ઘણાઓનો લાભ શોધું છું, એ સારુ કે તેઓ તારણ પામે.

૧૧ ^૧ જેમ હું પણ ખ્રીસ્તને તેમ તમે મને અનુસરો. ^૨ તમે સઘળાં વિષે મને સંભારો છો, ને જેમ મેં તમને વિધિઓ સોંપી દીધા, તેમ તમે તે પાળ્યા, માટે હું તમને વખાણું છું. ^૩ હું તમને જણાવવા ચાહું છું કે પ્રત્યેક પુરુષનું શીર ખ્રીસ્ત છે, ને બાયડીનું શીર પુરુષ છે; ને ખ્રીસ્તનું શીર દેવ છે. ^૪ જે કોઇ પુરુષ પ્રાર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરતાં પોતાનું માથું ઢાંકેલું રાખે, તે પોતાના માથાનું અપમાન કરે છે; ^૫ પણ જે કોઇ બાયડી ઉઘાડે માથે પ્રાર્થના કે ભવિષ્યવાદ કરે છે, તે પોતાના માથાનું અપમાન કરે છે, કેમકે તેમ કરવું તે મુંડાય જવા બરાબર છે. ^૬ કેમકે જો બાયડી ઘુંઘટ ન ધરે તો તેના વાળ કતરાય; પણ જો કતરાઈ જવા કે મુંડાય જવાથી બાયડીને લાજ લાગે તો તે માથે કંઈ ઓઢે. ^૭ કેમકે પુરુષને માથું ઢાંકવું ઘટતું નથી, તે તો દેવની પ્રતિમા તથા મહિમા છે, પણ બાયડી પુરુષનો મહિમા છે; ^૮ કેમકે પુરુષ બાયડીથી થયો નથી, પણ બાયડી પુરુષથી; ^૯ ને પુરુષ બાયડીને સારુ સૃજ્યો ન હતો, પણ બાયડી પુરુષને સારુ. ^{૧૦} એ માટે યોગ્ય છે કે દૂતોને લીધે બાયડી પોતાના માથા પર અધિકાર [તળે હોવાની નિશાણી] રાખે છે. ^{૧૧} તો પણ પ્રભુમાં પુરુષ બાયડીરહિત નથી, ને બાયડી પુરુષરહિત નથી. ^{૧૨} કેમકે જેમ બાયડી પુરુષથી છે તેમ પુરુષ બાયડીને આસરે, પણ સર્વ પ્રભુથી છે. ^{૧૩} તમે પોતામાં [એઓ વિષે] ઠરાવ કરો, બાયડીએ ઘુંઘટ વિના પ્રાર્થના કરવી એ શું શોભે છે? ^{૧૪} અથવા શું પ્રકૃતિ પોતે તમને શિબવથી નથી, કે જો પુરુષને લાંબા વાળ હોય તો તેથી તેને અપમાન છે? ^{૧૫} પણ જો બાયડીને લાંબા વાળ હોય તો તેથી તેને શોભા છે, કેમકે તેના વાળ આરછાદનને બદલે તેને આપેલા છે. ^{૧૬} પણ જો કોઇ વિવાદી દેખાય, તો આપણને તથા દેવની મંડળીને પણ એવી રીત નથી. ^{૧૭} પણ એ કહીને હું તમને વખાણતો નથી, કે સુધારાને સારુ નહિ, અણ બગાડને સારુ તમે એકઠા થાઓ છો. ^{૧૮} કેમકે પ્રથમ, તમે સભામાં એકઠા થાઓ છો, ત્યારે તમારામાં કૂટો છે એવું હું સાંભળું છું, ને હું થોડુંએક ખસું માનું છું. ^{૧૯} કેમકે જરૂર છે કે તમારામાં તડો પડે એ માટે કે જેઓ પસંદ છે તેઓ પ્રગટ થાય. ^{૨૦} તો તમે એક ઠેકાણે મળો છો ત્યારે પ્રભુનું ભોજન કરવું એ થઇ શકતું નથી. ^{૨૧} કેમકે આવામાં પ્રત્યેક પોતાનું ભોજન પહેલાં કરે છે, ને એક ભૂલ્યો ને બીજો પિધેલો હોય છે. ^{૨૨} શું તમને આવા પીવા સારુ ધરો નથી? કે શું તમે દેવની મંડળીને ધિક્કારો છો, ને જેઓની પાસે નથી તેઓને શરમાવો છો? હું તમને શું કહું? શું એમાં હું તમને વખાણું? વખાણતો નથી. ^{૨૩} કેમકે મેં તમને જે કહી દીધું તે હું પ્રભુથી પામ્યો, કે જે રાતમાં પ્રભુ ઇસુ પરસ્વાધીન કરાવ્યો, તેમાં તેણે રોટલી લીધી, ^{૨૪} ને સ્તુતિ કરીને ભાંજી, ને કહ્યું કે, લો આઓ, એ મારું શરીર છે, જે તમારે સારું ભંજાએલું છે, મારી યાદગીરીને સારુ એ કરો. ^{૨૫} અને એમજ ભોજન કર્યાં પછી, વાટકો પણ લઈને કહ્યું કે, આ વાટકો મારા રક્તમાં નવો કરાર છે; તમે જેટલી વાર એ પીઓ છો, તેટલી વાર મારી યાદગીરીને સારુ તે કરો. ^{૨૬} કેમકે જેટલી વાર તમે આ રોટલી ખાઓ છો, ને આ વાટકો પીઓ છો તેટલી વાર તમે પ્રભુના આવ્યા સુધી તેનું મરણ દેખાડો છો. ^{૨૭} એ માટે જે કોઇ માણસ અચોગ્ય રીતે પ્રભુની રોટલી ખાય, કે તેનો વાટકો પીએ, તે પ્રભુના શરીરનો તથા રક્તનો અપરાધી થશે. ^{૨૮} પણ પ્રત્યેક પોતાને પારખવું, ને એમ આ રોટલીમાંથી ખાવું ને વાટકામાંથી પીવું. ^{૨૯} કેમકે અચોગ્ય રીતે જે ખાય તથા પીએ તે, પ્રભુના શરીરનો ભેદ ન જાણીને, ખાધાથી તથા પીધાથી પોતા પર દંડ આણે છે. ^{૩૦} એને લીધે તમારામાં ઘણા અબળ તથા રોગી છે; એ ઘણાએક ઉધે છે. ^{૩૧} કેમકે જો આપણે પોતાનો ન્યાય કરીએ, તો આપણા પર ન્યાય ન ઠરાવાશે; ^{૩૨} પણ આપણા પર ન્યાય ઠરાવાય છે, ત્યારે પ્રભુથી શિક્ષા પામીએ છીએ, એ માટે કે જગતની સાથે આપણે દંડ ન થાય. ^{૩૩} તો મારા ભાઈઓ, તમે આવને એકઠા આવીને, એક બીજાની વાટ જુઓ; ^{૩૪} ને કોઇ ભૂલ્યો હોય, તો ઘરમાં ખાય, એ માટે કે તમે દંડને સારુ એકઠા ન આવો. અને જે બાકી તે હું આવીશ ત્યારે સુધારીશ.

૧૨ ^૧ પણ, ભાઈઓ, આત્મિક દાનો વિષે મારી ઈચ્છા નથી, કે તમે અજાણ્યા રહો. ^૨ તમે જાણો છો કે, તમે વિદેશી હતા, ત્યારે જેમ દોરાયા તેમ મુંગી મૂર્તિઓ કને દોરાઇ જતા હતા. ^૩ માટે

હું તમને જણાવું છું કે, કોઈ માણસ, દેવના આત્માથી બોલીને ઇસુને શાપપાત્ર કહેતો નથી; ને કોઈ માણસ, પવિત્ર આત્મારહિત, ઇસુ પરભુ છે, એમ કહી શકતો નથી. ^૪ પણ કૃપાદાનો અનેક પ્રકારનાં છે, તોપણ આત્મા એકનોએક; ^૫ ને સેવા અનેક પ્રકારની છે, પણ પરભુ એકનોએક. ^૬ અને કાર્યો અનેક પ્રકારના છે, પણ દેવ એકનોએક છે, તે સર્વમાં સર્વ કરાવે છે. ^૭ પણ આત્માની પ્રસિદ્ધતા પ્રત્યેકને ઉપયોગને સારુ અપાએલી છે. ^૮ કેમકે એકને આત્માથી જ્ઞાનની વાત અપાઇ છે; ને બીજાને એજ આત્માથી વિદ્યાની વાત; ^૯ ને બીજાને એજ આત્માથી વિશ્વાસ; ને બીજાને એજ આત્માથી સાજા કરવાનાં કૃપાદાન; ^{૧૦} ને બીજાને યત્કારનાં કાર્યો; ને બીજાને ભવિષ્યવાદ; ને બીજાને આત્માઓને પારખી જાણવાનું; ને બીજાને જાતજાતની ભાષાઓ; ને બીજાને ભાષાઓનું વ્યાખ્યાન અપાયું છે. ^{૧૧} પણ એકજ તથા એજ આત્મા પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે પ્રત્યેકને વહુંચી એ સર્વ કરાવે છે. ^{૧૨} કેમકે જેમ શરીર એક છે, ને તેના અવયવો ઘણા છે, ને તે એક શરીરના અવયવો ઘણા છતાં પણ સર્વ મળીને એક શરીર છે, તેમ ખ્રીસ્ત પણ છે. ^{૧૩} કેમકે આપણે યહુદી કે હેલેની, દાસો કે સ્વતંત્ર, સર્વ એક શરીરમાં એક આત્માથી બાપ્તિસ્મા પામ્યા; ને સર્વને એક આત્મા પીવાડવામાં આવ્યો છે. ^{૧૪} અને શરીર તો એક અવયવ નથી, પણ ઘણા. ^{૧૫} જો પગ કહે કે, હું હાથ નથી એ માટે હું શરીરનો નથી, તો તે કારણ માટે શું તે શરીરનો નથી? ^{૧૬} અને જો કાન કહે કે, હું આંખ નથી માટે હું શરીરનો નથી, તો શું એ કારણ માટે તે શરીરનો નથી? ^{૧૭} જો આંખ શરીર આંખ હોત તો શરવણ ક્યાં હોત? જો આંખ શરીર શરવણ હોત તો ઘસણ ક્યાં? ^{૧૮} પણ હવે દેવે અવયવોમાંના હરેકને જેમ ચાહ્યું તેમ શરીરમાં મુક્યો છે. ^{૧૯} અને જો સર્વ એક અવયવ હોત, તો શરીર ક્યાં હોત? ^{૨૦} પણ હવે અવયવો ઘણા તો પણ શરીર એક છે. ^{૨૧} આંખથી હાથને કહેવાતું નથી કે તારી અગત્ય નથી; અથવા ફરી માથાથી પગને કહેવાતું નથી કે, મને તમારી અગત્ય નથી; ^{૨૨} પણ શરીરના જે અવયવો ઘણા અબળ દીસે છે તેઓનો વિશેષ અગત્ય છે; ^{૨૩} ને શરીરના જે [ભાગો] અધમ દીસે છે તેઓને આપણે વધતું માન આપીએ છીએ; ન એમ આપણા કુરૂપ અવયવો વધારે સુરૂપ થાય છે. ^{૨૪} પણ જે સુરૂપ તેઓને અગત્ય નથી, પણ જેને ઓછું હું તેને દેવે વધતું માન આપીને, શરીરને ગોઠવ્યું છે, ^{૨૫} એવું કે શરીરમાં ફૂટ ન હોય, પણ અવયવો એક બીજાની એક સરખી ચિંતા રાખે. ^{૨૬} અને જો એક અવયવ દુઃખી થાય, તો તેની સાથે સર્વ અવયવો દુઃખી થાય છે; જો એક અવયવને માન મળે, તો તેની સથે સર્વ અવયવો આનંદ કરે છે. ^{૨૭} હવે તમે ખ્રીસ્તનું શરીર, ને જૂદા જૂદા અવયવો છો. ^{૨૮} અને દેવે મંડળીમાં કેટલાએક મુક્યા છે, પ્રથમ પ્રેરિતો, બીજા ભવિષ્યવાદીઓ, ત્રીજા ઉપદેશકો, પછી યત્કારો, પછી સાજા કરવાનું કૃપાદાન, મદદગારો, અધિકારો, જાત જાતની ભાષાઓ. ^{૨૯} શું સઘળા પ્રેરિતો છે? શું સઘળા ભવિષ્યવાદીઓ છે? શું સઘળા ઉપદેશકો છે? શું સઘળા યત્કારો [કરનારા] છે? ^{૩૦} શું સઘળાને સાજા કરવાના કૃપાદાન છે? શું સઘળા ભાષાઓ બોલે છે? શું સઘળા વ્યાખ્યાન કરે છે? ^{૩૧} તો સારાંજ કૃપાદાનો આસ્થાથી શોધો; તોપણ હું તમને એ કરતાં ઉત્તમ માર્ગ બતાવું છું.

૧૩ ^૧ જો હું માણસોની તથા દૂતોની પણ ભાષાઓ બોલું, પણ મને પરીતિ ન હોત, તો વાજનારપિત્તળ કે ઠણઠણનાર ઝાંજના જેવો હું થયો છું. ^૨ અને જો મને ભવિષ્યજ્ઞાન હોય, ને હું સર્વ મર્મ તથા સર્વ વિદ્યા જાણું, ને જો પુરો વિશ્વાસ મને હોય, એવો કે મારાથી પર્વતો ખસેડાય, પણ મને પરીતિ ન હોય, તો હું કંઈ નથી. ^૩ અને જો હું કંગાલોને પાળવાને મારી આખી સંપત આપું, ને જો હું મારું શરીર બળવાને આપું, પણ મને પરીતિ ન હોય, તો મને કંઈ લાભ થતો નથી. ^૪ પરીતિ સહનશીલ તથા પરોપકારી છે; પરીતિ અદેખાઈ કરતી નથી; પરીતિ વડાઈ કરતી નથી, કુલતી નથી, ^૫ વિશોભિત રીતે વર્તતી નથી, પોતાનુંજ શોધતી નથી, સંતાપતી નથી, ભુંડું ધારથી નથી; ^૬ અન્યાયમાં હુરખાતી નથી, પણ સત્યમાં હુરખાય છે; ^૭ સઘળું બમે છે, સઘળું ખરું માને છે, સઘળાની આશા રાખે છે, સઘળાનું સહન કરે છે. ^૮ પરીતિ કદી ખુટતી નથી, પણ ભવિષ્યદાનો હોય તો તેઓ જતાં રહેશે; ભાષાઓ હોય, તો તેઓ સમાપ્ત થશે; વિદ્યા હોય તો તે જતી રહેશે. ^૯ કેમકે આપણે અપૂર્ણ જાણીએ છીએ; ને અપૂર્ણ ભવિષ્યવાદ કહીએ છીએ; ^{૧૦} પણ જ્યારે સંપૂર્ણતા આવશે, ત્યારે અપૂર્ણતા જતી રહેશે. ^{૧૧} જ્યારે હું બાળક હતો, ત્યારે બાળકની પેઠે બોલતો હતો, બાળકની પેઠે વિચારતો હતો, બાળકની પેઠે સમજતો હતો, પણ જ્યારે પુરૂષ થયો, ત્યારે મેં બાળકની વાતો મુકી દીધી. ^{૧૨} કેમકે હમણાં આપણે દર્પણને આસરે ઝાંખું ઝાંખું જોઈએ છીએ, પણ ત્યારે નજરોનજર જોઈશું; હમણાં

હું અપૂર્ણ જાણું છું, પણ ત્યારે જેમ જણાએલો છું તેમ જાણીશ. ^{૧૩} અને હવે વિશ્વાસ તથા આશા તથા પરીતિ એ તરણે રહે છે; પણ તેઓમાં પરીતિ શરેષ્ઠ છે.

૧૪ ^૧ પરીતિને અનુસરો: ને આત્મિકદાન યાહો, પણ વિશેષ એ કે ભવિષ્યવાદ સમજાવતાં આવડે. ^૨ કેમકે જે અન્ય ભાષા બોલે છે, તે માણસની સાથે નહિ, પણ દેવની સાથે બોલે છે, કાંઈ કોઈ તેનું સમજતું નથી, પણ આત્માએ તે મર્મો બોલે છે. ^૩ પણ જે ભવિષ્યવાદ કરે છે, તે સંસ્થાપન તથા સુબોધ તથા દિલાસાને સારુ માણસો સાથે બોલે છે. ^૪ અને જે અન્ય ભાષા બોલે છે તે પોતાનું સંસ્થાપન કરે છે; પણ જે ભવિષ્યવાદ કરે છે તે મંડળીનું સંસ્થાપન કરે છે. ^૫ મારી ઈચ્છા છે કે, તમે સઘળા ભાષાઓ બોલો, પણ વિશેષ કે તમે ભવિષ્યવાદ સમજાવો; કેમકે ભાષાઓ બોલનાર, જો મંડળીના સંસ્થાપનને સારુ વ્યાખ્યાન ન કરે, તો તે કરતાં ભવિષ્યવાદ સમજાવનાર મોટો છે. ^૬ અને, ભાઈઓ, જો હું ભાષાઓ બોલતો તમારી પાસે આવું, ને જો પ્રકટીકરણથી, કે જ્ઞાનથી, કે ભવિષ્યવાદથી, કે શિઆમણથી તમારી પાસે ન બોલું તો તમને શો લાભ કરું? ^૭ એમજ અવાજ કાઢનારી નિર્જીવ વસ્તુઓ, પછી તે વાંસળી હોય કે વીણા હોય, એ જો નાદનો ફેર ન પાડે, તો વાંસળી કે વીણા શું વગાડે છે તે કેમ જણાશે? ^૮ કેમકે જો રણશીગડું સાફ વીણા ન કાઢે, તો કોણ લડાઈની તૈયારી કરશે? ^૯ એમજ તમે પણ જો જીભવડે સાફ વાત ન કરો તો બોલેલી વાત કેમ સમજાય? કેમકે તમે હવામાં બોલનારા થશો. ^{૧૦} જગતમાં એટલી બધી જાતના અવાજો હશે, ને તેઓમાંના કોઈ અર્થ વગરના નથી, ^{૧૧} એ માટે જો હું અવાજનો અર્થ ન જાણું, તો બોલનારને હું મ્લેચ્છ ગણાઈશ, ને બોલનાર મને મ્લેચ્છ ગણશે. ^{૧૨} એ પ્રમાણે તમે આત્મિક દાન યાહો છો, માટે આસ્થાથી શોધો કે મંડળીના સંસ્થાપનને સારુ તમે તેમાં વૃદ્ધિ પામો. ^{૧૩} તે માટે અન્ય ભાષા બોલનારે પોતાથી વ્યાખ્યાન થાય, એવી પ્રાર્થના કરવી. ^{૧૪} કેમકે જો હું અન્ય ભાષાએ પ્રાર્થના કરું, તો મારો આત્મા પ્રાર્થના કરે છે, પણ મારું મન નિષ્ક્રમ છે. ^{૧૫} તો શું? હું આત્માથી પ્રાર્થના કરીશ ને મનથી પણ પ્રાર્થના કરીશ, આત્માથી ગાઈશ ને મનથી પણ ગાઈશ. ^{૧૬} નહિ તો જો તું આત્માથી સ્તુતિ કરીશ તો જે અભણની જગ્યામાં બેસે છે, તે તારી સ્તુતિની વાત પર કેમ આમેન કહેશે? કેમકે તું શું કહે છે એ તે જાણતો નથી. ^{૧૭} કેમકે તું સારી પેઠે સ્તુતિ કરે છે; પણ બીજાનું સંસ્થાપન થતું નથી. ^{૧૮} હું દેવનો ઉપકાર માનું છું, કે તમ સર્વ કરતાં વધારે ભાષાઓ મને બોલતાં આવડે છે. ^{૧૯} તો પણ મંડળીમાં અન્ય ભાષાથી દસ હજાર શબ્દ બોલવા, તે કરતાં બીજાઓને શિખવવા હું પાંચ શબ્દ પોતાના મનથી બોલું એ મને સારુ લાગે. ^{૨૦} ભાઈઓ, બુદ્ધિમાં બાળક ન થાઓ; પણ ભુંડાઈમાં બાળકો થાઓ, ને બુદ્ધિમાં પ્રેરે થાઓ. ^{૨૧} નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે કે, અન્ય ભાષાઓથી તથા અન્ય હોઠોથી હું આ લોકની સાથે બોલીશ, તો પણ તેઓ મારું ન સાંભળશે, એમ પ્રભુ કહે છે. ^{૨૨} એ માટે ભાષાઓ વિશ્વાસીઓને નહિ, પણ અવિશ્વાસીઓને નિશાણીરૂપ છે. પણ ભવિષ્યવાદ અવિશ્વાસીઓને નહિ પણ વિશ્વાસીઓને સારુ છે. ^{૨૩} એ માટે જો આખી મંડળી એકઠી આવે, ને સઘળા ભાષાઓ બોલે, ને જો અભણો કે અવિશ્વાસીઓ પેસે તો શું તેઓ કહેશે નહિ, કે તમે ઘેલા છો? ^{૨૪} પણ જો સર્વ ભવિષ્યવાદ કરે, ને કોઈ અવિશ્વાસી કે અભણ પેસે તો બધાથી તેને શિઆમણ મળે છે; બધાથી તે પરખાય છે; ^{૨૫} ને તેના હૃદયની ગુપ્ત વાતો પ્રગટ કરાય છે; ને એમ દેવ તમારામાં અરેખરો છે એવું પ્રગટ કરીને, તે સર્વની આગળ ઉઘો પડીને દેવનું ભજન કરશે. ^{૨૬} તો ભાઈઓ, શું છે? જ્યારે તમે એકઠા થાઓ છો ત્યારે તમારામાંના પ્રત્યેકને ગીત કે શિઆમણ કે પ્રકટીકરણ કે અન્ય ભાષા કે વ્યાખ્યાન છે; સંસ્થાપનને સારુ સર્વ થવું જોઈએ. ^{૨૭} જો કોઈ અન્ય ભાષા બોલે, તો બે અથવા ઘણામાં ઘણા તો તરણ માણસ, ને અનુક્રમે બોલે; ને એકે વ્યાખ્યાન કરવું. ^{૨૮} પણ જો વ્યાખ્યાન કરનાર ન હોય તો મંડળીમાં તેણે છાના રહેવું, ને પોતાની તથા દેવની સાથે બોલવું. ^{૨૯} બે કે તરણ ભવિષ્યવાદીઓ બોલે, ને બીજાઓ પારખે. ^{૩૦} પણ જો બેઠલાંઓમાંના કોઈને કંઈ પ્રગટ થતું, તો પહેલાએ છાના રહેવું. ^{૩૧} કેમકે તમે સર્વ એક પછી એક ભવિષ્યવાદ કહી શકો છો, કે અરવ શિખે તથા અરવ દિલાસો પામે. ^{૩૨} અને ભવિષ્યવાદીઓના આત્માઓ ભવિષ્યવાદીઓને આધીન છે. ^{૩૩} કેમકે દેવ ગદબદનો નથી, પણ શાંતિનો દેવ છે; જેમ પવિત્રોની સર્વ મંડળીઓમાં [ચાલે છે] તેમ. ^{૩૪} તમારી બાચડીઓએ મંડળીઓમાં છાના રહેવું; કેમકે બોલવાનો તેઓને અધિકાર નથી, પણ આધીન રહેવાનો, ને એમ નિયમશાસ્ત્ર પણ કહે છે. ^{૩૫} પણ જો તેઓ કંઈ શિખવા યાહું, તો તેઓએ ઘરમાં પોતાન વારોને પુછવું; કેમકે મંડળીમાં બાચડીઓએ બોલવું એ લાજની વાત છે. ^{૩૬} શું તમારી પાસેથી દેવની વાત નીકળી? કે શું તે એકલા તમને મળી છે? ^{૩૭} જો કોઈ પોતાને ભવિષ્યવાદી કે

આત્મિક ધારે, તો જે વાતો હું લખું છું તેઓ પરભુની આજ્ઞાઓ છે એવું તેણે જાણવું, ^{૩૮} અને જો કોઈ આજ્ઞાની હોય તો અજ્ઞાની રહે. ^{૩૯} એ માટે, ભાઈઓ, ભવિષ્યવાદ કરવાને ચાહો, ને અન્ય ભાષાઓ બોલવાને ન નિવારો. ^{૪૦} શોભતી રીતે તથા અનુક્રમે સર્વ થાય.

૧૫ ^૧ ભાઈઓ, જે સુવાર્તા મેં તમને પ્રગટ કરીધી, જેને તમે પણ માંની, ને જેમાં તમે સ્થિર પણ રહ્યા છો, ^૨ ને જેથી, જે વાત મેં તમને પ્રગટ કરીધી તેને જો તમે પકડી રાખો છો ને વિશ્વાસ અવર્ણી કરીધો નહિ હોય તો, તારણ પામો છો, તે સુવાર્તા હું તમને જણાવું છું. ^૩ કેમકે જે મેં માની લીધું, તે મેં પ્રથમ તમને સોંપી દીધું, કે લેખો પ્રમાણે ખરીસ્ત આપણાં પાપને સારુ મરણ પામ્યો; ^૪ ને લેખો પ્રમાણે તે દટાયો, ને તરીજે દહાડે ઉઠ્યો; ^૫ ને કેફાને, પછી બારોને તે દેખાયો. ^૬ ત્યાર પછી પાંચસેં કરતાં વધારે ભાઈઓને એકી વેળાએ તે દેખાયો; એઓમાંના ઘણા હજુ સુધી જીવતા રહ્યા છે, પણ કેટલાએક ઉઠી ગયા છે. ^૭ ત્યાર પછી તે ચાક્રબને, પછી સર્વ પ્રેરિતોને દેખાયો. ^૮ અને સર્વથી છેલ્લે જેમ અકાળ જન્મેલાને તેમ મને પણ તે દેખાયો. ^૯ કેમકે પ્રેરિતોમાંના સર્વ કરતાં હું નાનો છું, ને પ્રેરિત કહેવાવા યોગ્ય નથી, કારણ કે મેં દેવની મંડળીની સતાવણી કરીધી. ^{૧૦} પણ હું જે છું તે દેવની કૃપાથી છું; ને મારા પર તેની જે કૃપા તે અમથી થઇ ન હતી, પણ તેઓ સર્વ કરતાં મેં વધારે મેહેનત કરીધી; મેં તો નહિ પણ દેવની જે કૃપા મારી સાથે છે તેણે. ^{૧૧} તો હું કે તેઓ, એમ અમે વાત પ્રગટ કરીએ છીએ, ને એમ તમે વિશ્વાસ કર્યો. ^{૧૨} પણ ખરીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠ્યો છે એમ જો પ્રગટ કરાય છે, તો તમારામાંના કેટલાએક કેમ કહે છે કે મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી? ^{૧૩} પણ જો મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી, તો ખરીસ્ત પણ ઉઠ્યો નથી; ^{૧૪} ને જો ખરીસ્ત ઉઠ્યો નથી, તો અમારો ઉપદેશ વ્યર્થ, ને તમારો વિશ્વાસ પણ વ્યર્થ છે. ^{૧૫} અને અમે દેવા જુઠા સાક્ષી કરીએ છીએ, કારણ કે અમે દેવ વિષે એવી સાક્ષી પુરી, કે તેણે ખરીસ્તને ઉઠાડ્યો, પણ જો મુએલાં ઉઠતાં નથી, તો તેણે તેને ઉઠાડ્યો નથી. ^{૧૬} કેમકે જો મુએલાંઓનું ઉત્થાન નથી, તો ખરીસ્ત પણ ઉઠ્યો નથી. ^{૧૭} પણ જો ખરીસ્ત ઉઠ્યો નથી, તો તમારો વિશ્વાસ નિષ્ફળ છે; હજી સુધી તમારા પાપમાં છો; ^{૧૮} ને ખરીસ્તમાં જેઓ ઉઠી ગએલાં તેઓ પણ નાશ પામ્યાં. ^{૧૯} જો કેવળ આ જીવનમાં આપણી આશા ખરીસ્તમાં છે, તો સર્વ માણસો કરતાં આપણે કરુણાપાત્ર છીએ. ^{૨૦} પણ હવે ખરીસ્ત મુએલાંઓમાંથી ઉઠ્યો છે, તે ઉઠીગએલાંઓનું પ્રથમ ફળ થયો છે. ^{૨૧} કેમકે માણસથી મરણ થયું, એ માટે માણસથી મુએલાંઓનું ઉત્થાન પણ થયું. ^{૨૨} કેમકે જેમ આદમમાં સર્વ મારે છે, તેમ ખરીસ્તમાં સર્વ સજીવ કરાશે. ^{૨૩} પણ પ્રત્યેક પોતપોતાને અનુક્રમે, ખરીસ્ત પ્રથમ ફળ, ત્યાર પછી તે આવશે ત્યારે જેઓ ખરીસ્તના તેઓ [સજીવ કરાશે]. ^{૨૪} જ્યારે તે દેવ બાપને સજીવ સોંપી દેશે, જ્યારે તે સઘળું ઘણીપણું તથા સઘળો અધિકાર તથા પરાક્રમ તોડશે ત્યારે અંત આવશે. ^{૨૫} કેમકે તે પોતાના પગ તળે સર્વ શત્રુઓને પાડી નાખે, ત્યાં સુધી તેણે સજીવ કરવું જોઈએ. ^{૨૬} જે છેલ્લો શત્રુ નાશ પામશે તે મરણ છે. ^{૨૭} કેમકે તેણે પોતાના પગ તળે સર્વ વસ્તુઓ આધીન કરીધી; પણ જ્યારે તેણે કહ્યું કે, સર્વ આધીન કરાયાં છે, ત્યારે સર્વને સ્વાધીન કરનાર જુદો છે, તે સાક દેખાય છે. ^{૨૮} પણ જ્યારે સર્વ તેને આધીન કરાશે, ત્યારે જેણે સર્વ તેને આધીન કરીધાં છે, એને દીકરો પોતે પણ આધીન થશે, એ સારુ કે દેવ સર્વમાં સર્વ થાય. ^{૨૯} નહિ તો જેઓ મુએલાંઓને સારુ બાપ્તિસ્મા પામ્યા, તેઓ શું કરશે? જો મુએલાં બિલકુલ ઉઠતાં નથી તો મુએલાંઓને વાસ્તે તેઓ શા સારુ બાપ્તિસ્મા પામે છે? ^{૩૦} અમે પણ ઘડી ઘડી જોબમમાં શા સારુ પડીએ છીએ? ^{૩૧} ખરીસ્ત ઇસુ આપણા પરભુમાં તમારા વિષે મારો જે આનંદ તેના નિશ્ચયપણાથી કહું છું કે, હું રોજ રોજ મરું છું. ^{૩૨} જો એકેસસમાં માણસની પેઠે હું શ્વાપદોની સામે લડ્યો, તો મને શો લાભ છે? જો મુએલાં ઉઠતાં નથી તો બાઇએ તથા પીઈએ, કેમકે કાલે મરવાના છીએ. ^{૩૩} બુલો મા: દુષ્ટ સોબત સારા આચરણને બગાડે છે. ^{૩૪} ન્યાયીપણાએ જાગતા થાઓ, ને પાપ ન કરો; કેમકે કેટલાએક દેવ વિષે અજ્ઞાની છે; તમને લજાવવા સારુ તે હું કહું છું. ^{૩૫} પણ કોઈ કહેશે કે મુએલાં શી રીતે ઉઠાડાય છે? અને કેવા શરીરથી આવે છે? ^{૩૬} આ નિર્બુદ્ધિ, તું જે વાવે છે તે જો મારે નહિ તો જીવાડાય પણ નહિ; ^{૩૭} ને તું જે વાવે છે તે થવાનું શરીર નથી, પણ કેવળ દાણા વાવે છે, કદાપિ ઘઉં કે બીજા કોઈના. ^{૩૮} અને દેવ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે તેને શરીર આપે છે, ને પ્રત્યેક બીને પોતપોતાનું શરીર. ^{૩૯} સર્વ દેહ એકજ જાતના નથી; પણ માણસોનો દેહ જુદો, પશુઓનો જુદો, ને માછલાંઓનો જુદો, ને પક્ષીઓનો જુદો છે. ^{૪૦} અને આકાશી શરીરો તથા પૃથ્વી પરનાં શરીરો છે; પણ આકાશીઓનો મહિમા જુદો તથા પૃથ્વી પરનાંનો જુદો. ^{૪૧} સૂર્યનો મહિમા જુદો, ને ચંદ્રનો મહિમા જુદો, ને તારાઓનો મહિમા જુદો, કેમકે મહિમાએ તારા

તારામાં ફેર છે. ૪૨ અને મુએલાંઓનું પુનરુત્થાન પણ એવું છે; વિનાશમાં તે વવાય છે, અવિનાશમાં ઉઠડાય છે; ૪૩ અપમાનમાં વવાય છે, મહિમામાં ઉઠડાય છે; અબળપણામાં વવાય છે, પરાક્રમમાં ઉઠડાય છે. ૪૪ પરાણી શરીર વવાય છે, આત્મિક શરીર ઉઠડાય છે; જો પરાણી શરીર છે, તો આત્મિક શરીર પણ છે. ૪૫ અને એમજ લખ્યું છે કે, પહેલો માણસ આદમ જીવતો પરાણી થયો, છેલ્લો આદમ જીવાડનાર આત્મા થયો. ૪૬ પણ આત્મિક પહેલું ન હતું, પણ પરાણી; ને પછી આત્મિક. ૪૭ પહેલો માણસ પૃથ્વીથી ધૂળનો છે, બીજો માણસ આકાશથી પ્રભુ છે. ૪૮ જે ધૂળનો તે જેવો છે તેવા જેઓ ધૂળના તેઓ પણ છે; ને જે આકાશી તે જેવો છે તેવા જેઓ આકાશી તેઓ પણ છે. ૪૯ અને જેમ ધૂળનાની પ્રતિમા ધરી છે, તેમ આકાશીની પ્રતિમા પણ ધરીશું. ૫૦ હવે બાઈઓ, હું એ કહું છું કે, માંસ તથા રક્ત દેવના સજ્જયામાં વારસ થઈ શકતાં નથી; ને વિનાશપણું અવિનાશપણાનો વારસ થતું નથી. ૫૧ જુઓ, હું તમને મર્મ કહું છું; આપણે સહુ ઉઘીશું નહિ, પણ એક ક્ષણમાં, એક પલકબરમાં, છેલ્લા રણશિંગડાના વાગતામાં સર્વ બદલાઈ જઈશું; ૫૨ કેમકે રણશિંગડાવાગશે, ને મુએલાં અવિનાશી ઉઠડાશે, ને આપણે બદલાઈશું. ૫૩ કેમકે આ વિનાશીને અવિનાશીપણું પહેરવું તથા આ મરનારને અમરપણું પહેરવું પડે છે. ૫૪ અને જ્યારે આ વિનાશી અવિનાશીપણું પહેરશે, ને આ મરનાર અમરપણું પહેરશે, ત્યારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, મરણ જ્ઞયામાં ગણાઈ ગયું છે. ૫૫ અરે મરણ, તારો જ્ઞયા કયાં? અરે મરણ, તારો ડંબ કયાં? ૫૬ મરણનો ડંબ તો પાપ છે; ને પાપનું સામર્થ્ય નિયમ છે; ૫૭ પણ દેવ જે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે આપણને જ્ઞયા આપે છે, તેની સ્તુતિ થાઓ. ૫૮ એ માટે, મારા પિરય બાઈઓ, તમે સ્થિર તથા દૃઢ થાઓ, તથા પ્રભુના કામમાં સદા વધતા જાઓ, કેમકે તમે જાણો છો કે તમારું કામ પ્રભુમાં નિષ્ફળ નથી.

૧૬ ૧ પવિત્રોને સારુ ઉદારણા વિષે; જેમ મેં ગલાતીઓની મંડળીઓને આજ્ઞા આપી તેમ તમે પણ કરો. ૨ અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે તમારામાંના પ્રત્યેકે પોતાની કમાણી પ્રમાણે રાખી મુકવું, એ માટે કે હું આવે ત્યારે ઉદારણા ન થાય. ૩ અને જ્યારે હું આવીશ ત્યારે જેઓને તમે પસંદ કરશો, તેઓને હું તમારું ઉપકારદાન યરુશાલેમમાં લઈ જવાને પત્રો આપીને મોકલીશ. ૪ અને જો મારે પણ જહું યોગ્ય થાય, તો તેઓ મારી સાથે આવશે. ૫ પણ જ્યારે હું માર્કેદોન્યામાં થઈને જઈશ, ત્યારે હું તમારી પાસે આવીશ; કેમકે હું માર્કેદોન્યામાં થઈને જનાર છું; ૬ ને કદાપિ હું તમારી સાથે રહીશ, અથવા શિયાળો પણ કાઢીશ, એ સારુ કે જ્યાં હું જાઉં ત્યાં તમે મને પહોંચાડો. ૭ કેમકે હમણાં વાટે જતાંજ તમને મળવાની મારી ઈચ્છા નથી; પણ જો ઈશ્વરેચ્છા હશે તો હું થોડી વાર તમારી પાસે રહીશ. ૮ પણ હું પચાસમાં સુધી એકેસેસમાં રહીશ; ૯ કેમકે મોટું તથા સાર્થક બારણું મારે સારુ ઉદયજ્યું છે, ને અટકાવનારા ઘણા છે. ૧૦ પણ જો તીમોથી આવે તો સંભાળ રાખજો, કે તે તમારી પાસે નિર્ભયપણે રહે, કેમકે જેમ હું કરું છું તેમ તે પણ પ્રભુનું કામ કરે છે. ૧૧ એ માટે કોઈ તેને ધિક્કારે નહીં; પણ શાંતિએ તમે તેને પહોંચાડજો, કે તે મારી પાસે આવે; કેમકે બાઇઓની સાથે હું તેની વાટ જોઉં છું. ૧૨ હવે, બાઇ અપોલા વિષે એમ છે કે બાઇઓની સાથે તે તમારી પાસે આવે માટે મેં તેને બહુ વિનંતી કીધી; પણ હમણાં આવવાની તેની ઈચ્છા કંઈ ન હતી; પણ જ્યારે સારો પ્રસંગ મળશે ત્યારે આવશે. ૧૩ સાવધાન રહો, વિશ્વાસમાં સ્થિર રહો, પુરુષાર્થે ચાલો, બળવંત થાઓ. ૧૪ પરીતિએ તમારાં સઘણાં કામ કરો. ૧૫ બાઈઓ, તમે સ્તેફાનસના કુટુંબને જાણો છો કે, તેઓ આખાયનું પ્રથમ ફળ છે, ને તેઓએ પવિત્રોની સેવામાં પોતાને તત્પર રાખ્યા છે, માટે હું તમારી વિનંતી કરું છું કે, ૧૬ તમે એવાઓને ને જેટલા સહાય કરીને મેહેનત કરે છે તેઓને પણ આધીન થાઓ. ૧૭ સ્તેફાનસ તથા ફોર્તુનાતસ તથા અબાઈકસના આવવાથી હું હરખાઈ છું; કેમકે તમારું જે ઓછું તે તેઓએ પુરું કર્યું. ૧૮ કેમકે તેઓએ મારો તથા તમારો આત્મા પણ શાંત કર્યો. માટે એવાઓનો અંગીકાર કરો. ૧૯ આસિયાની મંડળીઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે. આક્રુલા તથા પરીસ્કા પોતાના ઘરમાંની મંડળી સુદ્ધાં પ્રભુમાં તમને ઘણા ક્ષેમ કુશળ કહે છે. ૨૦ સર્વ બાઈઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે. પવિત્ર સુંબનથી એક બીજાને ક્ષેમ કુશળ કહેજો. ૨૧ હું પાઉલ પોતાને હાથે ક્ષેમ કુશળ લખું છું. ૨૨ જો કોઈ પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર પરીતિ કરતો ન હોય, તો તે શાપિત થાય. આપણો પ્રભુ આવનાર છે. ૨૩ પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારી સાથે થાઓ. ૨૪ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં મારી પરીતિ તમ સર્વની સાથે થાઓ. આમેન.

૨ ઋશિઓ

૧^૧ ઋશિઓમાં દેવની મંડળીને તથા તે સુદ્ધાં આખા આખાયામાંના સર્વ પવિત્રોને, પાઉલ જે દેવની ઈચ્છાથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત છે, તે તથા ભાઇ તીમોથી લખે છે. ^૨ દેવ આપણા બાપથી તથા ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ. ^૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ, જે કરુણાનો બાપ તથા બધા દિલાસાનો દેવ, તેની સ્તુતિ થાઓ. ^૪ તે અમારી સર્વ વિપત્તિમાં અમને દિલાસો દે છે, એ સારુ કે જે દિલાસો અમે પોતે દેવથી પામીએ છીએ, તેણે કરીને જેઓ કોઇ પણ વિપત્તિમાં છે તેઓને અમે દિલાસો આપવાને શક્તિમાન થઈએ. ^૫ કેમકે જે ખ્રીસ્ત વિષેના દુઃખ અમારા પર ઘણા થાય છે, તેમજ ખ્રીસ્તને આસરે અમારો દિલાસો પણ ઘણો થાય છે. ^૬ અને જે અમે વિપત્તિ સહીએ, તો તે તમારા દિલાસા તથા તારણને સારુ છે; ને જે દિલાસો પામીએ છીએ, તો તે તમારા દિલાસો સારુ છે, ને એ, ને જે દુઃખો અમે પણ વેઠીએ છીએ તેના સહનની અસર [તમારામાં] કરે છે. ^૭ અમારી આશા તમારે વાસ્તે સિદ્ધર છે, કારણ કે અમને માલમ છે કે જેમ તમે દુઃખોના ભાગિયા, તેમ દિલાસાના ભાગિયા પણ થયા છો. ^૮ કેમકે ભાઇઓ, અમારી ઈચ્છા એવી નથી કે, જે અમારી વિપત્તિ આસિયામાં અમને પડી તે વિષે તમે અજાણ્યા રહો, કે તે અમારા સામર્થ ઉપરાંત અમને અતિ ભરે લાગી, એટલી કે અમે જીવવા વિષે નિરાશ થયા. ^૯ પણ અમે મરવાના છીએ એવું અમે નિક્ષે સમજ્યા, એ સારુ કે અમે પોતા પર નહિ, પણ મુએલાંઓને ઉઠાડનાર દેવ પર વિશ્વાસ રાખીએ. ^{૧૦} તેણે એવા મરણથી અમારો છૂટકો કર્યો, ને કરે છે; તેના પર અમે આશા રાખી છે, કે હજી પણ છોડાવશો; ^{૧૧} ને તમે પ્રાર્થનાથી અમને સહાય કરજો, કે જે કૃપાદાન ઘણાઓની મારફતે અમને અપાવું, તેણે લીધે અમારે સારુ ઘણાથી સ્તુતિ કરાય. ^{૧૨} કેમકે અમારું અભિમાન એ છે, એટલે, અમારી પ્રેરકબુદ્ધિ એવી શાહેદી પુરે છે કે, દૈહિક જ્ઞાનમાં નહિ, પણ દેવની કૃપામાં અમે જગતમાં તે વિશેષે કરીને તમારી તરફ દેવ વિષેના ભોળાપણાથી તથા શુદ્ધ મનથી વર્ત્યો. ^{૧૩} પણ તમે જે વાંચો છો કે માંનો છો, તે વિના અમે તમને બીજી વાતો લખતા નથી; ને આશા રાખું છું, કે તમે અંત સુધી પણ માનશો. ^{૧૪} તે પ્રમાણે તમે અમને કંઈ માન્યા, કે પ્રભુ ઇસુના દહાડામાં જેમ તમે અમારા તેમ અમે તમારા અભિમાનનું કારણ છીએ. ^{૧૫} અને એવા ભરોસાથી હું અગાઉ તમારી પાસે આવવાને યહાતો હતો, કે તમને બીજું કૃપાદાન મળે; ^{૧૬} ને તમારી પાસે થઈને માકેદોન્યામાં જવાને, ને ફરી માકેદોન્યામાંથી તમારી પાસે આવવાને, ને તમારાથી યહુદાહુ તરફ વિદાયગીરી પામવાને યહાતો હતો. ^{૧૭} તો શું એમ યાહીને, મેં કંઈ ચંચળપણું કીધું? અથવા જે હું ઠરાવું છું, તે શું દેવ પ્રમાણે ઠરાવું છું, એવું કે મને હા હા તથા ના ના હોય? ^{૧૮} પણ જેમ દેવ વિશ્વાસુ છે તેમ તમારી પ્રત્યે મારી વાત હા તથા ના ન હતી. ^{૧૯} કેમકે દેવનો દીકરો ઇસુ ખ્રીસ્ત જે અમારાથી, એટલે મારાથી તથા સીલવાનસથી તથા તીમોથીથી, તમારામાં પ્રગટ કરાવ્યો, તે હા તથા ના ન થયો, પણ તેમ હા થય. ^{૨૦} કેમકે દેવના જેટલા વચનો, તે બધા તેમાં હા તથા તેમાં આમેન છે, એ માટે કે અમારાથી દેવનો મહિમા થાય. ^{૨૧} અને અમને તમારી સાથે જે ખ્રીસ્તમાં જે સિદ્ધર કરે છે તથા જેણે અમારો અભિષેક કર્યો, તે દેવ છે; ^{૨૨} ને તેણે અમારા પર મુદ્રા કીધી, ને અમારા હૃદયમાં આત્માનું ઘ્યાનું દીધું છે. ^{૨૩} પણ મારા જીવના સમ યાદને દેવને સાક્ષી રાખું છું, કે તમારા પર દયા કરીને હું હજી સુધી કરીશમાં આવ્યો નથી; ^{૨૪} અમે તમારા વિશ્વાસ પર ઘણીપણું કરીએ છીએ એમ નહિ, પણ તમારા આનંદના સહાય કરનારા છીએ; કેમકે તમે વિશ્વાસથી ઉભા રહો છો.

૨^૧ પણ મેં પોતાને સારુ એવું ઠરાવ્યું, કે હું ફરી ખેદથી તમારી પાસે નહિ આવું. ^૨ કેમકે જે હું તમને ખેદિત કરું, તો જે મારાથી ખેદ પામ્યો તે વિના કોણ મને આનંદ આપે છે? ^૩ અને મેં તમને એજ લખ્યું, એ સારુ કે જેઓથી મારે હરખ પામવો, તેઓથી હું આવું ત્યારે મને ખેદ ન થાય; હું તમ સર્વનો ભરોસો રાખું છું, કે મારો આનંદ તમ સર્વનો છે. ^૪ કેમકે ઘણી વિપત્તિથી તથા અંતઃકરણની વેદનાથી, મેં ઘણા આંસુઓ પાડીને તમને લખ્યું, એ સારું નહિ કે તમે ખેદિત થાઓ, પણ એ સારુ કે તમારા ઉપર મારી જે અતિ ઘણી પ્રીતિ છે તે તમે જાણો. ^૫ પણ જે કોઇએ ખેદ પમાડ્યો છે, તો મને નહિ, પણ કેટલેક દરજ્જે (કેમકે હું વધારે ભાર ન નાખું) તમ સર્વને તેણે ખેદ પમાડ્યા છે. ^૬ એવા માણસ પર આ શિક્ષા જે ઘણાઓથી અપાએલી છે, તે પુરી છે, ^૭ માટે તેથી ઉલટું તમારે તેને વિશેષે માફી તથા દિલાસો આપવો, રખે તે વધતો ખેદથી ડુબી જાય. ^૮ એ માટે હું તમારી વિનંતી કરું

છું કે તેના પર તમારો પ્રેમ સ્થિર કરો; ૯ કેમકે એજ સારુ મેં લખ્યું છે, કે સર્વમાં તમે આજ્ઞાકારી છો કે નહિ તે વિષે પરીક્ષા હું કરી લઉં. ૧૦ પણ જેને તમે કંઈ માફ કરો છો, તેને હું પણ માફ કરું છું; કેમકે જો મેં પણ કંઈ માફ કર્યું હોય, તો જે માફ કર્યું છે, તે તમારે લીધે ખ્રીસ્તની આગળ માફ કર્યું છે, ૧૧ એ સારુ કે શેતાન આપણને ન જીતે, કેમકે આપણે તેની યુક્તિઓ વિષે અજાણ્યા નથી. ૧૨ ખ્રીસ્તની સુવાર્તાને સારુ હું ત્રોઆસમાં આવ્યો, ને પ્રભુથી મારે માટે બારણું ઉઘાડાએલું છતાં ૧૩ પણ મારા અઆત્માને યેન ન હતું, કેમકે તીતસ મારા બાઇ મને મળ્યો નહિ; માટે તેઓથી રજા લઈને હું માર્કેદોન્યામાં ગયો. ૧૪ પણ દેવ જે સદા અમને ખ્રીસ્તમાં જોય આપે છે, ને અમારે આસરે પોતાના જ્ઞાનનો સુવાસ સર્વ જગ્યામાં ફેલાવે છે, તેની સ્તુતિ થાઓ. ૧૫ કેમકે તારણ પામે છે તેઓમાં તથા નાશ પામે છે તેઓમાં, આમે દેવની આગળ ખ્રીસ્તની સુગંધ છીએ. ૧૬ એઓને અમે મરણને સારુ મરણનો વાસ, ને તેઓને જીવનને સારુ જીવનનો વાસ છીએ; તો એ કાર્યોને સારુ કોણ યોગ્ય છે? ૧૭ કેમકે ઘણાઓની પેઠે અમે દેવની વાતમાં ભેળ કરતાં નથી, પાન સાચાઇથી તથા દેવની [સત્તાથી] દેવની આગળ ખ્રીસ્તમાં, એવી રીતે બોલીએ છીએ.

૩ ૧ શું અમે ફરી પોતાને વખાણવા માંડીએ છીએ? કે શું જેમ બીજા કેટલાએકને, તેમ અમને તમારા ઉપર કે તમારી પાસેથી, ભલામણના પત્રો જોઈએ? ૨ અમારા દિલમાં લખેલો ને સર્વ માણસથી જણાએલો તથા વંચાએલો એવો અમારો પત્ર તમે છો. ૩ તમે ખ્રીસ્તનો પત્ર, જેની અમે સેવા કરેલી, શાહીથી નહિ પણ જીવતા દેવના આત્માથી, પત્થરની પાટીઓ પર નહિ પણ હૃદયની દૈહિક પાટીઓ પર લખેલો, એવા તમે પ્રગટ છો. ૪ પણ એવો બરોસો દેવ વિષે અમને ખ્રીસ્તને આસરે છે. ૫ અમે પોતે પોતાની મેળે કંઈ વિચારવા સમર્થ છીએ એમ નથી; પણ અમારું સામર્થ્ય દેવથી છે; ૬ તેણે પણ અમને નવાં કરારના, એટલે અક્ષરના નહિ પણ આત્માના, યોગ્ય સેવકો કર્યાં, કેમકે અક્ષર મારી નાખે છે, પણ આત્મા જીવાડે છે. ૭ અને મરણની સેવા, જેમાં અક્ષરો પત્થરો પર કોરેલો, જે ટાળી જવાનો હતો તેને લીધે, તેના મ્હોડા પર તારી જોઇ ન શક્યા; ૮ તો તે કરતા આત્માની સેવા વધતી મહિમાવાન કેમ ન હોય? ૯ કેમકે જો દંડાજ્ઞાની સેવાને મહિમા હતો, તો ન્યાયીપણાની સેવા મહિમામાં કેટલી વધતી છે! ૧૦ અને જે મહિમાવંત થએલું હતું તે, અધિક મહિમા થયાના કારણથી, એ પ્રકારે મહિમાવંત નથી. ૧૧ કેમકે જે ટળી જવાનું હતું તે જો મહિમાસહિત હતું, તો જે ટકનાર તેનો મહિમા કેટલો વધતો છે! ૧૨ એ માટે અમને આ આશા હોવાથી, અમે બહુ નિર્ભયતાથી બોલીએ છીએ; ૧૩ ને મુસાની પેઠે નહિ, જેણે પોતાના મ્હોડા પર ઘુંઘટનાખ્યો, એ સારુ કે ઇસ્રાએલના દીકરાઓ ટળી જનારા [મહિમાની] સમાપ્તિ પર નિહાળી જુએ નહિ. પણ તેઓના મન કઠણ થયા. ૧૪ પણ તેઓના મન કઠણ થયાં; કેમકે આજ સુધી જુનો કરાર વાંચવામાં તેજ ઘુંઘટ કાઢ્યા વગર રહે છે; તે તો ખ્રીસ્તમાં ટળી જાય છે. ૧૫ પણ આજ સુધી જ્યારે મુસાનું [શાસ્ત્ર] વાંચે છે, ત્યારે તેઓના હૃદય પર ઘુંઘટ રહે છે, ૧૬ પણ જ્યારે તે પ્રભુની ભણી ફરશે, ત્યારે તે ઘુંઘટ કઢાશે. ૧૭ હવે પ્રભુ તે આત્મા છે; ને જ્યાં પ્રભુનો આત્મા, ત્યાં મોકળાપણું છે. ૧૮ પણ આપણે સહુ ઉઘાડા મ્હોડે જિંમ આરસીમાં, તેમ પ્રભુના મહિમાનું પ્રતિબંબ પાડીને, પ્રભુના આત્માથી તેજ રૂપમાં મહિમાથી મહિમા સુધી રૂપાંતર પામીએ છીએ.

૪ ૧ એ માટે અમારા પર દયા થઇ તે પ્રમાણે, અમને આ સેવા છતાં, અમે થાકતા નથી; ૨ પણ લાજની ગુપ્ત વસ્તુઓને નકારીને અમે કાવતરામાં ચાલતા નથી, ન દેવની વાતમાં કપટ કરતાં નથી; પણ સત્ય પ્રગટ કર્યાંથી દેવની આગળ અમે પોતા વિષે સર્વ માણસોના અંતઃકરણની ખાતરી કરીએ છીએ. ૩ પણ જો અમારી સુવાર્તા ઢંકાએલી હોય, તો નાશ તો નાશ પામનારાઓને ઢંકાએલી છે; ૪ જેઓમાં અ જગતના દેવે અવિશ્વાસીઓના મન આંધળા કર્યાં છે, એ સારુ કે ખ્રીસ્ત જે દેવની પ્રતિમા છે, તેના મહિમાની સુવાર્તાના અજવાળાનો ઉદય તેઓ પર ન થાય. ૫ અમે પોતાને પ્રગટ નથી કરતા, પણ ખ્રીસ્ત ઇસુ પ્રભુ છે ને અમે પોતે ઇસુને લીધે તમારા દસો છીએ, એવું પ્રગટ કરીએ છીએ. ૬ કેમકે દેવ જેણે અંધારામાંથી અજવાળાને પ્રકાશ થવાનું કહ્યું, તે ઇસુ ખ્રીસ્તના મુખમાં દેવના મહિમાના જ્ઞાનનું તેજ પાડવા સારુ આપણા હૃદયોમાં પ્રકાશર્યો છે. ૭ પણ અમને આ બજાનો માટીનાં પાત્રોમાં છે, એ સારુ કે પરાક્રમની ઉત્તમતા દેવની થાય, ને અમારી નહિ. ૮ સર્વ પ્રકારે અમે વિપત્તિ પામેલા, પણ દંબાએલા નથી; હેરાન થએલા, પણ નિરાશ નથી; ૯ સતાવેલા, પણ તજેલા નથી; નીચે પડેલા, પણ નાશ પામેલા નથી; ૧૦ સદા શરીરમાં ઇસુનાં મરણ ઉચકીએ છીએ, એ સારુ કે ઇસુનું જીવન અમારામાં પ્રગટ કરાય. ૧૧ કેમકે અમે જીવનના ઇસુને લીધે સદા મરણને સોંપાએલા

છીએ, એ માટે કે ઈસુનું જીવન પણ અમારા મરનાર દેહમાં પ્રગટ કરાય. ^{૧૨} એમજ અમારા મરણ, પણ તમારામાં જીવન અસર કરે છે. ^{૧૩} વિશ્વાસનો તેજ આત્મા અમને છે તેથી (મેં વિશ્વાસ કર્યો માટે હું બોલ્યો એ લેખ પ્રમાણે), અમે પણ વિશ્વાસ કરીએ છીએ, ને તેથી બોલીએ છીએ. ^{૧૪} એવું જાણીએ છીએ કે, જેણે પ્રભુ ઈસુને ઉઠાડ્યો, તે અમને પણ ઈસુની મારફતે ઉઠાડશે, ને તમારી સાથે ઉભા કરશે. ^{૧૫} કેમકે સઘળાં તમારે સારું છે, એ માટે કે જે કૃપા ઘણાઓની મારફતે પુષ્કળ થઇ તે દેવના મહિમાને અર્થે ઉપકારસ્તુતિ વધારે. ^{૧૬} એ કારણ માટે અમે યાક્રતા નથી; પણ અમારું બહારનું માણસપણું ક્ષય પામે, તોપણ માંહેનું રોજ રોજ નવું થતું જાય છે. ^{૧૭} કેમકે અમારી ક્ષણિક હલકી વિપત્તિ અમારે સારું સદાકાલિક ભારે મહિમા બહુજ અતિશય ઉપજાવે છે; ^{૧૮} એટલામાં જે દેખાય છે તેને નહિ, પણ જે દેખાતા નથી તેને અમે જોઈએ છીએ; કેમકે જે દેખાય છે તે ક્ષણિક, પણ જે દેખાતા નથી તે સર્વકાળનાં છે.

૫ ^૧ કેમકે અમને માલમ છે કે જે અમારું પૃથ્વી પરનું માંડવાનું ઘર પડી જાય, તો આકાશમાં દેવની રચનાનું, હાથે કીધેવું નહિ, એવું સર્વ કાળનું નામ અમને છે. ^૨ કેમકે અમારું ઘર જે આકાશથી છે, તેથી પહેરેલા થવા બહુ ચાહીને અમે આ માંડવામાં નિસાસો મુકીએ છીએ. ^૩ ને જે પહેરેલા હોઈએ, તો નાગા ન દેખાઈએ. ^૪ કેમકે અમે આ માંડવામાં લાદેલા થઈને નિસાસો મુકીએ છીએ; આરછાદન ઉતારવાને નહિ, પણ પહેરેલા થવાને ચાહીએ છીએ, એ સારું કે મરણ જીવનથી ગળાઈ જાય. ^૫ હવે જેણે અમને એને અર્થે તૈયાર કર્યાં તે દેવ છે, તેણે અમને આત્માનું બ્યાનું પણ આપ્યું છે. ^૬ માટે અમે સદા હિમ્મતવાન છીએ, ને એવું જાણીએ છીએ કે, શરીરમાં વાસો કરતાં અમે પ્રભુથી [દૂર રહેતાં] પ્રવાસી છીએ. ^૭ કેમકે અમે વિશ્વાસથી ચાલીએ છીએ, દૃષ્ટિથી નહિ. ^૮ અને હિમ્મતવાન છીએ, ને શરીરથી પ્રવાસી થવું તથા પ્રભુની પાસે વાસો કરવો, એ અમને વધતું સારું લાગે છે. ^૯ એ માટે અમે પરચલન કરીએ છીએ કે, જો શરીરમાં હોઈએ કે શરીર બહાર હોઈએ તોપણ તેણે પસંદ પડીએ. ^{૧૦} કેમકે આપણે સર્વને ખરીસ્તના ન્યાયાસનની આગળ પ્રગટ થવું પડશે, કે પ્રત્યેકે શરીરથી જે કીધું છે, સારું હોય કે બુંડું હોય, તે પ્રમાણે તે કૃપા પામે. ^{૧૧} માટે પ્રભુનું ભય જાણીને અમે માણસોને સમજાવીને છીએ; પણ આમે દેવને પ્રગટ થયા; ને મારી આશા છે કે તમારાં અંતઃકરણોમાં પણ પ્રગટ થયા છીએ. ^{૧૨} કેમકે અમે ફરી તમારી પાસે પોતાને વખાણતા નથી, પણ અમારે વિષે તમને અભિમાન કરવાનો પ્રસંગ આપીએ છીએ, એ માટે કે જેઓ હૃદયથી નહિ, પણ ડોળથી અભિમાન કરે છે, તેઓને ઉત્તર આપવાનું તમારી પાસે હોય. ^{૧૩} કેમકે જો અમે ઘેલા હોઈએ તો દેને અર્થે છે, અથવા જો સાવધાન હોઈએ તો તમારે અર્થે. ^{૧૪} કેમકે ખરીસ્તની પ્રીતિ અમારું ગૃહભંગ કરે છે, કારણ કે અમે એવું સમજીએ છીએ કે, જો એક સર્વને વાસ્તે મુશ્યો તો સર્વ મુશ્યા. ^{૧૫} અને સર્વ વાસ્તે તે મુશ્યો, એ સારું કે જેઓ જીવે છે તેઓ હવેથી પોતાને અર્થે નહિ, પણ જે તેઓને વાસ્તે મુશ્યો તથા ઉદ્યો તેને અર્થે જીવે. ^{૧૬} એ માટે હવેથી અમે દેહ પ્રમાણે કોઈને જાણતા નથી; ને જો કે અમે દેહ પ્રમાણે ખરીસ્તને જાણ્યો હતો તોપણ હવેથી તેણે એમ જાણતા નથી. ^{૧૭} માટે, જો કોઈ માણસ ખરીસ્તમાં છે તો તે નવી ઉત્પત્તિ થયો છે; જે જીવું તે વહી ગયું; જુઓ, તે નવું થયું છે. ^{૧૮} અને સર્વ દેવથી છે, જેણે પોતાની સાથે ઇસુ ખરીસ્તની મારફતે આપણો મિલાપ કરાવ્યો, ને તે મિલાપની સેવા અમને આપી છે; ^{૧૯} એટલે, દેવ ખરીસ્તમાં પોતાની સાથે જગતનો મિલાપ કરાવતાં તેઓ પર તેઓના અપરાધો ગણતો નથી, ને તેણે અમને મિલાપની સેવા સોંપેલી છે. ^{૨૦} એ માટે અમે ખરીસ્તને વાસ્તે એલચી છીએ, જાણે કે દેવ અમારે આસરે વિનંતી કરતો હોય, તેમ અમ ખરીસ્તને વાસ્તે તમારી આજીવન કરીએ છીએ કે, દેવની સાથે મિલાપ કરો. ^{૨૧} જેણે પાપ જાણ્યું ન હતું, તેને તેણે આપણને વાસ્તે પાપરૂપ કીધો, એ સારું કે આપણે તેનામાં દેવના ન્યાયીપણારૂપ થઈએ.

૬ ^૧ ને અમે, તેની સાથે કામ કરનારા, તમારી વિનંતી કરીએ છીએ, કે તમે દેવની કૃપાનો અવર્થો અંગીકાર ન કરો, ^૨ (કેમકે તે કહ્યું છે કે, મેં માન્યકાળમાં તારું સાંભળ્યું, ને તારણના દિવસમાં મેં તને સહાય કીધી; જુઓ, હમણાંજ માન્યકાળ ચ, જુઓ, હમણાંજ તારણનો દિવસ છે). ^૩ અમારી સેવાને દોષ ન લાગે, માટે અમે કશામાં કોઈને ઠોકરનું કારણ આપતા નથી; ^૪ પણ સર્વથી અમે દેવના સેવકોના જેવા પોતાને દેખાડીએ છીએ, ઘણી ધીરજથી, વિપત્તિથી, સંકટથી, વેદનાથી, ^૫ કટકાઓથી, કંદોથી, હંગામાઓથી, કષ્ટોથી, જાગરણથી, ઉપવાસથી, ^૬ શુદ્ધપણાથી, વિદ્યાથી, સહનશીલતાથી, ઉપકારીપણાથી, પવિત્ર આત્માથી, નિષ્કપટ પ્રીતિથી, ^૭ સાચાઈની વાતથી, દેવના પરાક્રમથી, જમણા તથા ડાબા હાથ પર ન્યાયનાં હથિયારોને આસરે, ^૮ માન તથા અપમાનને

આસરે, અપક્રીતિ તથા સુક્રીતિને આસરે; ઠગનારાના જેવા તોપણ બરા; ૯ નહિ ઓળખાયલાના જેવો તોપણ બહુ ઓળખાયલા; મારનારાઓના જેવા તોપણ, જુઓ, જીવીએ છીએ; શિક્ષા પામેલાઓના જેવા તોપણ મારી નંખાયલા નહિ; ૧૦ શોક્રાતુરના જેવા તોપણ સદા હરબ કરનારા; દરિદ્રીઓના જેવા તોપણ ઘણાઓને ધનવાન કરનારા; નાદારના જેવા તોપણ સઘળાના માલિક છીએ. ૧૧ ઓ કરીશીઓ, તમારે સારુ અમારું મ્હો ઉઘડેલું છે, અમારું હુદય વિસ્તારેલું છે. ૧૨ તમે આમારામાં સંક્રોચિત થયા નથી, પણ પોતાના અંતઃકરણમાં સંક્રોચિત થયા છો. ૧૩ તો એને બદલે (જેમ બાળકોને તેમ તમને કહું છું), તમે પણ વિસ્તારેલા થાઓ. ૧૪ અવિશ્વાસીઓની સાથે નાલાયક સંયોગ ન કરો; કેમકે ન્યારીપણા તથા અન્યાયપણામાં શો સંબંધ છે? આને અજવાળા તથા અંધકારની શી સંગત છે? ૧૫ અને ખ્રીસ્ત તથા બેવ્યાલનો શો મેલાપ છે? કે વિશ્વાસીને અવિશ્વાસીની સાથે શો ભાગ છે? ૧૬ અને દેવના મંદિરને મૂર્તિઓની સાથે શો સંબંધ છે? કેમકે આપણે જીવતા દેવનું મંદિર છીએ, જેમ દેવે કહ્યું કે, હું તેઓમાં રહીશું તથા યાલીશ; તેઓનો દેવ થઈશ; ને તેઓ મારા લોક થશે. ૧૭ માટે, તમે તેઓમાંથી નીકળી આવો, ને જુદા થાઓ, એમ પ્રભુ કહે છે, ને મલીનને અડકો મા, ને હું તમારો અંગીકાર કરીશ, ૧૮ ને તમારો બાપ થઈશ, ને તમે મારા દીકરા દીકરીઓ થશો, એમ સર્વ સમર્થ પ્રભુ કહે છે.

૧ એ માટે, વહાલાઓ, આપણે એવા વચન છતાં, અઆપને દેહની તથા આત્માની સર્વ મલિનતાથી પોતાને શુદ્ધ કરીએ, ને દેવના ભયથી પવિત્રતાને સંપૂર્ણ કરીએ. ૨ અમારો અંધકાર કરો; અને કોઈનો અન્યાય નથી કીધો; કોઈને બગાડ્યો નથી; કોઈને છેતર્યો નથી. ૩ હું તમને દોષ લગાડવાને બોલતો નથી; કેમકે મેં અગાઉ કહ્યું કે, તમારી સાથે મારવા સારુ તથા જીવવા સારુ, તમે અમારાં હુદયોમાં છો. ૪ તમારે વિષે મને બહુ નિર્ભયપણું છે, તમારે લીધે, મને બહુ અભિમાન, દિલાસાથી હું ભરપુર થયો છું, અમારી સર્વ વિપત્તિમાં હું અધિક આનંદ પામું છું. ૫ કેમકે માક્રેદોન્યામાં અમે આવ્યા ત્યારે અમારા દેહને કંઈ ચેન ન હતું, પણ ચોતરફથી અમે વિપત્તિ પામ્યા; બહાર ભાંડણો, માંહે બીકો હતી. ૬ પણ દેવ જે લીનોને દિલાસો આપે છે, તેણે તીતસના આવ્યાથી અમને દિલાસો આપ્યો; ૭ ને કેવળ તેના આવ્યાથી નહિ, પણ જે દિલાસો તે તમારે વિષે પામ્યો તેથી પણ; તેણે તમારી બહુ ઈચ્છા, તમારો શોક, મારે વિષે તમારી આસ્થા, એઓની ખબર અમને આપી, તેથી મને બહુ આનંદ થયો. ૮ અને જો મેં તે પત્રથી તમને બેદ પમાડ્યો, ને જો મેં પસ્તાવો કર્યો બરો, તોપણ [હમણાં] હું પસ્તાવો કરતો નથી. કેમકે હું જાણું છું કે થોડી વારજ તે પત્ર તમને બેદ પમાડ્યો. ૯ હવે હું હુરખાઉં છું, તમે બેદિત થયા એ માટે નહિ, પણ એ માટે કે પસ્તાવાને સારુ તમે બેદિત થયા; કેમકે તમને દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે બેદ થયો, કે અમારાથી તમારું કંઈ નુકસાન ન થાય. ૧૦ કેમકે દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે જે બેદ, તે, અનુતાપ નહિ ઉપજાવે એવો પસ્તાવો, તારણને સારુ કરાવે છે; પણ જગતનો બેદ મરણ કરાવે છે. ૧૧ કેમકે તમને દેવની ઈચ્છા પ્રમાણેજ બેદ થયો, ને જુઓ કે તેથી તમને કેટલી ચિંતા ઉત્પન્ન થઇ, વળી તોડ કાઢવો, વળી સંતાપ, વળી ભય, વળી ઘણી ઈચ્છા, વળી આસ્થા, વળી બદલો લેવો; તમે તે કામમાં સર્વ પ્રકારે પોતાને નિર્દોષ દેખાડ્યા. ૧૨ વળી જો મેં તમને લખ્યું, ત જોણે અન્યાય કીધો તેને વારતે નહિ, ને જો પર અન્યાય થયો તેને વારતે નહિ, પણ દેવની આગળ અમારે વિષે તમારી ચિંતા તમને પ્રગટ થાય એ વારતે લખ્યું. ૧૩ એ કારણ માટે તમારા દિલાસા પરથી અમે દિલાસો પામ્યા; પણ વિશેષે તીતસના આનંદ પરથી અમે અધિક આનંદ પામ્યા; કેમકે તેનો આત્મા તમ સઘળાંથી વિસામો પામ્યો છે. ૧૪ એ માટે જો મેં તમારે વિષે તેની પાસે કંઈ વાતમાં અભિમાન કર્યું હોત, તો હું શરમાયો નહિ; પણ જેમ અમે તમને બધી વાતો સાચાઈથી કહી, તેમ અમારું અભિમાન પણ તીતસ આગળ સાચું ઠર્યું. ૧૫ અને તેની મમતા તમારા ઉપર પુષ્કળ છે, કારણ કે તમ સર્વનું આજ્ઞાક્રિતપણું કે જેથી તમે ભયથી તથા ધુરજારીથી તેનો અંગીકાર કીધો, ને તેને યાદ આવે છે. ૧૬ એ માટે હું હુરખાઉં છું કે સર્વ પ્રકારે તમારા પર મારો બરોસો છે.

૧ બાઈઓ, માક્રેદોન્યાથી મંડળીઓ પર દેવની જે કૃપા થઇ તે અમે તમને જણાવીએ છીએ કે, ૨ વિપત્તિની મોટી પરીક્ષામાં તેઓના આનંદથી પુષ્કળતાથી તથા તેઓની બારે દરિદ્રતાથી તેઓના ઉદારપણાનું ધન ઘણું થયું. ૩ કેમકે હું શાહેદી આપું છું કે, સામર્થ્ય પ્રમાણે, હા સામર્થ્ય ઉપરાંત, તેઓએ પોતાની મેળે [આપીને], ૪ ઘણી અરજીથી, પવિત્રોને સારુ જે સેવા, તેની કૃપા તથા સંગત લેવાની અમને ઘણી વિનંતી કીધી. ૫ અને જેમ અમે આશા રાખી હતી, તેમ નહિ; પણ તેઓએ પોતાને પ્રથમ પ્રભુને, ને દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે અમને સોંપ્યાં. ૬ માટે અમે તીતસને વિનંતી કરી કે,

જેમ તેણે કરવા માંડ્યું હતું, તેમજ તે તમારે સારુ આ કૃપા પણ સંપૂર્ણ કરે. ^૭ પણ જેમ તમે સર્વમાં, એટલે વિશ્વાસ તથા વાત તથા જ્ઞાન તથા સર્વ આસ્થામાં તથા અમારા ઉપર તમારા પ્રેમમાં, વદ્યા, તેમજ આ કૃપામાં પણ વધો. ^૮ હું આજ્ઞાથી નહિ, પણ બીજાઓની આસ્થાને લીધે, ને તમારી પ્રીતિનું ખરાપણું પારખવાને કહું છું. ^૯ કેમકે તમે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા જાણો છો, કે તે ધનવાન છતાં આપણને લીધે દરિદ્રી થયો, એ સારું કે તમે તેના દરિદ્રથી ધનવાન થઇ જાઓ. ^{૧૦} અને તેમાં હું સમ્મતિ આપું છું; કેમકે તે તમને યોગ્ય છે, કારણ કે એક વરસ ઉપર તમે કેવળ [એ કામ] કરવાને નહિ, પરંતુ ઇચ્છવાને પણ પ્રથમ માંડ્યું. ^{૧૧} એ માટે હુમણાં તે કામ પુરું કરો, કે જેમ તમારી ઈચ્છાની તૈયારી હતી, તેમ તમારી પાસે જે છે, તે પ્રમાણે કામ પુરું થાય. ^{૧૨} કેમકે જો ઈચ્છા હોય તો ક્રોધની પાસે જે નથી તે પ્રમાણે નહિ, પણ જે છે તે પ્રમાણે તે માન્ય છે. ^{૧૩} બીજાઓને છુટકો, ને તમને સંકટ થાય, એમ નહિ; ^{૧૪} પણ સમાનતાની રીતે, એટલે કે હાલના કાળમાં, તમારી પુષ્કળતા તેઓની તંગીને મટાડે, કે તેઓની પણ પુષ્કળતા તમારી તંગીને મટાડે; એટલે સમાનતા થાય; ^{૧૫} જેમ લખ્યું છે, કે જેને ઘણું હતું તેને વદ્યું નહિ; ને જેને થોડું હતું તેને બૂટ્યું નહી. ^{૧૬} પણ દેવની સ્તુતિ થાઓ, કે જેણે તીતસના હૃદયમાં તમારે વાસ્તે એવી કાળજી ધાલી; ^{૧૭} કેમકે તેણે વિનંતી માંની લીધી, પણ ઘણી કાળજી રાખીને તે પોતાની મેળે તમારી પાસે આવ્યો. ^{૧૮} અને અમે તેની સાથે એક ભાઇને મોકલ્યો છે, જેની કીર્તિ સુવાર્તા વિષે સર્વ મંડળીઓમાં છે. ^{૧૯} અને કેવળ એમ નહિ, પણ મંડળીઓથી તે ભાઇ પસંદ કરાએલો છે, એ સારું કે જે કૃપાનું સેવન પ્રભુના મહિમા તથા તમારા ઉદારપણાને દેખાડવાને અમારાથી થાય છે, તે વિષે તે અમારી સાથે ચાલે. ^{૨૦} અમે સંભાળ રાખીએ છીએ કે આ દરવ્ય જેનો અમે વહીવટ કરીએ છીએ, તે વિષે કોઇ અમારા પર દોષ ન મુકે; ^{૨૧} કેમકે જે સારું તેનો વિચાર, કેવળ પ્રભુની આગળ નહિ, પણ માણસોની આગળ કરીએ છીએ. ^{૨૨} અને તેઓની સાથે અમે અમારા ભાઇને મોકલ્યો છે, જેને ઘણી વાતમાં ઘણી વાર પારખ્યાથી તે અમને ઉઘાગી માલમ પડ્યો છે, ને હુમણાં તમારા પારમાં ઘણા ભરોસાથી તે વધારે ઉદ્યોગી છે. ^{૨૩} અને તીતસ વિષે, તે તો મારો સંગતી તથા તમારે સારું સહાયકારી છે; ને અમારા ભાઈઓ વિષે, તેઓ તો મંડળીઓના પ્રેરિતો તથા ખ્રીસ્તનો મહિમા છે. ^{૨૪} એ માટે તમારા પ્રેમનું તથા તમારે વિષે અમારું અભિમાન કરવાનું પ્રમાણ, તેઓને તથા મંડળીઓની આગળ દેખાડો.

૮ ^૧ હવે પવિત્રોને સારું જે સેવા તે વિષે, મારે તમને લાકખવાની અગત્ય નથી; ^૨ કેમકે હું તમારી તૈયારી જાણું છું; તે વિષે હું માર્કેદોન્યાના લોક આગળ તમારે લીધે અભિમાન કર્યાં કરું છું, કે આખાયાએ એક વરસ ઉપર તૈયારી કરી છે; ને તમારી આસ્થાએ ઘણાઓને ઉત્તેજિત કર્યાં છે. ^૩ પણ મેં ભાઈઓને મોકલ્યા છે, એ સારું કે આ સંબંધમાં તમારે વિષે અમારું અભિમાન અમથું ન થાય; કે જેમ મેં કહ્યું તેમ તમે તૈયાર થાઓ; ^૪ રબે માર્કેદોન્યાના માણસ મારી સાથે આવે, ને તમને તૈયાર થએલા નહિ એવા જુએ, તો અમને (કેમકે તમને અમે અંતહી કહેતા) આ અભિમાનના નિશ્ચયથી શરમ લાગશે. ^૫ માટે મને એ અગત્ય જણાઇ કે, ભાઈઓને વિનંતી કરવી કે તેઓ પહેલાં તમારી પાસે આવીને, પહેલાં કહેવું તમારું ઉદારપણાનું દાન સિદ્ધ કરાવે, એ સારું કે તે જેમ લોભથી નહિ પણ જેમ દાતારપણાથી તેમ તૈયાર થાય. ^૬ અને એવું પણ છે, કે કે કૃપણતાએ વાવે છે, તે કૃપણતાએ લણશે; ને જે ઉદારપણાએ વાવે છે; તે ઉદારપણાએ લણશે. ^૭ જેમ પ્રત્યેકે પોતાના હૃદયમાં અગાઉ ઠરાવ્યું, તેમ આપવું; એદથી નહિ, ને અગત્યથી નહિ; કેમકે સંતોષથી દેનાર પર દેવ હેત રાખે છે. ^૮ અને દેવ તમારા પર સર્વ કૃપા વધારવાને સમર્થ છે, કે તમને હરવખત સર્વમાં પુરી પુષ્કળતા છતાં, સર્વ સારાં કામમાં તમે વધતા જાઓ. ^૯ જેમ લખ્યું છે કે, તેણે વેચ્યું છે, તેણે દરિદ્રીઓને દીધું છે, તેનું ન્યાયીપણુંસદા રહે છે. ^{૧૦} હવે જે વાવનારને સારું બી તથા ખોરાકને સારું રોટલી આપે છે, તે તમને આપશે, ને તમારું વાવેલું ઘણું ફરશે, ને તમારા ન્યાયીપણાની નિપજ વધારશે; ^{૧૧} કે જે ઉદારપણું અમારી મારફતે દેવની સ્તુતિ ઉપજાવે છે તે બધામાં તમે સર્વ પ્રકારે ધનવાન થાઓ. ^{૧૨} કાંજે એ સેવાનું કામ પવિત્રોની ગરજ પુરી પાડે છે, કેવળ એમ નહિ, પણ દેવની ઘણી સ્તુતિથી બહુ સફળ થાય છે; ^{૧૩} એટલે આ સેવાના પ્રમાણથી, તેઓ, ખ્રીસ્તની સુવાર્તા વિષે તમારા માનવાના આધીનપણાને સારું, ને તેઓ વિષે તથા સર્વ વિષે તમારા દાનની પુષ્કળતાને સારું, દેવની સ્તુતિ કરે છે. ^{૧૪} અને તેઓ, તમારે સારું, પોતાની પ્રાર્થનામાં, તમારા પર દેવની ઘણી કૃપાને સારું, તમારા પર ઘણી પ્રીતિ કરે છે. ^{૧૫} દેવના અનિર્વાચ્ય દાનને સારું તેની સ્તુતિ થાઓ.

૧૦ ^૧હવે હું પાઉલ પોતે ખ્રીસ્તની નમરતા તથા ક્રોમળતા આસરે, તમને બોધ કરું છું. હું હાજર છતાં, તમારામાં દીન છું, પણ દૂર છતાં, તમારી ભણી નિર્ભય છું; ^૨જેઓ દેહ પ્રમાણે ચાલનારા જેવા અમને ધારે છે, તેઓ સામે જે નિશ્ચયથી હું હિમ્મત કરવાનું ધારું છું, તેથી હું હાજર થઈને હિમ્મતવાન ન થાઉં એવું હું માગું છું. ^૩કેમકે દેહમાં ચાલતાં, અમે દેહ પ્રમાણે લડાઇ કરતાં નથી; ^૪કેમકે અમારી લડાઇના હુથિયાર દૈહિક નથી, પણ કિલ્લાઓ નાખવાને દેવથી અમાર્થ છે). ^૫કલ્પિત વાતોને તથા દેવના જ્ઞાન જે કંઈ ગર્વ કરે છે, તેને બાંગી નાખીએ છીએ, ને ખ્રીસ્તને આધીન થવા સારું સર્વ વિચાર વશ કરીએ છીએ. ^૬અને જ્યારે તમારો આજ્ઞાકાર સંપૂર્ણ થશે, ત્યારે સર્વ આજ્ઞાભંગનો બદલો લેવાને તૈયાર છીએ. ^૭તમે કેવળ બહારનું જુઓ છો. જો કોઈને પોતા વિષે ભરોસો છે કે હું ખ્રીસ્તનો છું, તો ફરી પોતાથી વિચાર કરે, કે જેમ તે ખ્રીસ્તનો છે તેમ અમે પણ ખ્રીસ્તના છીએ. ^૮કેમકે જે અધિકાર પ્રભુએ તમારા નાશને સારું નહિ, પણ સુધારને સારું અમને આપ્યો, તેમાં જો હું કંઈક અધિક અભિમાન કરું, તોપણ હું શરમાઉં નહિ. ^૯એ સારું કે હું તમને પત્રોને આસરે બીવડાવનાર જેવો ન દીસું. ^{૧૦}કાંજે તેઓ કહું છે કે તેના પત્રો ભારે તથા સબળ છે, પણ તેના શરીરનો દેખાવ અબળ ને તેનું બોલવું તુરછ છે. ^{૧૧}એવા માણસે સમજવું કે, અમે દૂર છતાં પત્રોને આસરે વાતથી જેવા છીએ, તેવા હાજર છતાં કામથી પણ થઈશું. ^{૧૨}જે પોતાને વખાણે છે, તેઓમાંના કેટલાંએકની સાથે અમે પોતાને ગણવા અથવા સરખાવવાને છાતી ચલાવતા નથી; પણ તેઓ, પોતાથી પોતાને માપીને તથા પોતાને પોતાની સાથે સરખાવીને, અજ્ઞાની છે; ^{૧૩}પણ અમે હું ઉપરાંત અભિમાન નહિ કરીશું, પણ જે નિયમનું માપ દેવે અમને વહેંચી આપ્યું છે, તે પ્રમાણે; તે માપ તમ સુધી પણ પહોંચે છે. ^{૧૪}કેમકે જાણે કે અમે તમ સુધી પહોંચ્યા નહિ, એવા અમે પોતાને ઘણા આગળ તાણતા નથી. કેમકે ખ્રીસ્તની સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં અમે તમ સુધી પણ આવ્યા; ^{૧૫}અને પોતાની હું ઉપરાંત બીજાની મહેનત પર અભિમાન કરતાં નથી; પણ અમને આજ્ઞા છે કે, જેમ જેમ તમારો વિશ્વાસ વધે તેમ તેમ અમે પોતાના નિયમ પ્રમાણે તમારાથી બહુ વધીએ, ^{૧૬}એ સારું કે તમારા પેલીગમના પ્રાંતમાં અમે સુવાર્તા પ્રગટ કરીએ; ને બીજાના નિયમે તૈયાર થએલી વાત વિષે અભિમાન ન કરીએ. ^{૧૭}પણ જે અભિમાન કરે છે તે પ્રભુમાં અભિમાન કરે છે. ^{૧૮}કેમકે જે પોતાને વખાણે છે તે નહિ, પણ જેને પ્રભુ વખાણે છે તે પસંદ છે.

૧૧ ^૧તમે મારું મૂર્ખપણું જરા સહન કરો, એવી મારી ઇચ્છા છે; તો મારું સહન કરો તો બરા. ^૨કેમકે દેવની આસ્થાથી, હું તમારા ઉપર આસ્થા કરું છું. કેમકે તમને શુદ્ધ કુંવારીના જેવા ખ્રીસ્તને સોંપવા સારું, એક વરની સાથે મેં તમારો વિવાહ કર્યો. ^૩પણ મને ભય લાગે છે, રબે જેમ સર્પે પોતાની ચતુરાઈથી હવાને ભુલાવી, તેમ તમારાં મનો ખ્રીસ્તભણીનું ભોળાપણું તથા શુદ્ધતા [મુકી દઇને] કદાપિ બગડી જાય. ^૪કેમકે જે આવે છે, તે જો બીજા ઇસુને પ્રગટ કરે કે જેને અમે પ્રગટ નથી કીધો; અથવા જો તમે બીજો આત્મા પામો છો કે જે તમે પામ્યા નહોતા; અથવા બીજી સુવાર્તા પામો છો કે જેનો અંગીકાર તમે કીધો નહોતો; તો તમારે એનું સહન કરવું યોગ્ય છે! ^૫કેમકે મુખ્ય પ્રેરિતો કરતાં હું પોતાને કંઈજ ઓછો ગણતો નથી. ^૬પણ જો બોલવામાં બધમ હોઉં, તોપણ જ્ઞાનમાં નહિ; પણ સર્વ પ્રકારે અમે તમારે સારું સઘળાની આગળ પ્રગટ છીએ. ^૭તમને ઉંચા કરવા માટે મેં પોતાને નીચો કીધો, એટલે તમને અમે દેવની સુવાર્તા મફત પ્રગટ કીધી, એમાં મેં પાપ કીધું શું? ^૮તમારી સેવાને સારું બીજી મંડળીઓ પાસેથી નાણાં લઇને મેં તેઓને લૂટી. ^૯અને હું તમારી પાસે હુંતો ત્યારે મને બપ છતાં પણ મેં કોઇ પર ભાર ન નાખ્યો; કેમકે માકેદોન્યામાંથી જે બાઈઓ આવ્યા, તેઓએ મારો બપ પુરો પાડ્યો; ને હું સર્વ પ્રકારે તમારા પર ભાર નાખ્યા વિના પોતાને રાખતો હતો, ને રાખીશ. ^{૧૦}ખ્રીસ્તની સત્યતા મારામાં છે, એ માટે આખા દેશમાં આ મારું અભિમાન મારે સારું બંધ થશે નહિ. ^{૧૧}શા માટે? શું એ માટે કે હું તમારા ઉપર પ્રેમ રાખતો નથી? દેવ જાણે છે. ^{૧૨}પણ હું જે કરું છું, તે ફરીશ, કે જેઓ નિમિત્ત શોધે છે તેઓ પાસેથી હું નિમિત્ત કાપી નાખું, કે જેમાં તેઓ અભિમાન કરે છે, તેમાં તેઓ અમારા જેવાજ જણાય. ^{૧૩}કેમકે જે એવા છે તેઓ ઓટા પ્રેરિતો, કપટ કરનારા, ખ્રીસ્તના પ્રેરીતોનો વેશ ધરનારા છે. ^{૧૪}અને એમાં અચરત નથી, કેમકે શેતાન પોતે અજવાળાના દૂતનો વેશ ધરે છે; ^{૧૫}એ માટે જો તેના સેવકો પણ ન્યાયીપણાના સેવકોનો વેશ ધરે છે, તો તે મોટી વાત નથી; તેઓનાં કામ પ્રમાણે તેઓનો અંત થશે. ^{૧૬}હું ફરીથી કહું છું કે, કોઇ માણસે મને મૂર્ખ ન ગણવો, પણ જો કોઇ ગણે, તો મૂર્ખ તરીકે મારો અંગીકાર કરવો, એ માટે કે હું પણ થોડું અભિમાન કરું. ^{૧૭}જે હું કહું છું, તે પ્રભુ પ્રમાણે નથી કહેતો; પણ અભિમાનના આ નિશ્ચયપણામાં

જાણે કે મૂર્ખાઈથી હું બોલું છું. ^{૧૮} દેહ પૂરમાણે ઘણા અભિમાન કરે છે, માટે હું પણ અભિમાન કરીશ. ^{૧૯} તમે બુદ્ધિવાન છતાં, યુશીથી મૂર્ખોનું સહન કરો છો; ^{૨૦} કેમકે જો કોઈ તમને દાસ કરે, જો કોઈ તમારું આદર જાય, જો કોઈ તમને પકડી રાખે, જો કોઈ પોતાને મોટો કરે, જો કોઈ તમને મહો પર મારે, તો તમે સહન કરો છો. ^{૨૧} જાણે કે અમે અબળ હતા, એવું હું પોતાને તુરંત કરતાં કહું છું; પણ જેમાં કોઈ હિમ્મતવાન છે તેમાં હું પણ હિમ્મતવાન છું; એ હું મૂર્ખપણાથી બોલું છું. ^{૨૨} શું તેઓ હેબ્રી છે? હું પણ છું. શું ઇસ્રાએલી છે? હું પણ છું. શું ઈબ્રાહીમના સંતાન છે? હું પણ છું. ^{૨૩} શું તેઓ ખ્રીસ્તના સેવકો છે? (હું મૂર્ખની પેઠે બોલું છું) વધારે કામોથી, અદકી કેદોથી, અતિશે કટકાઓથી, વારે વારે મરણોથી હું વત્તો છું. ^{૨૪} પાંચ વાર મેં યહુદીઓથી ઓગણ ઓગણ યાગીસ ફટકા ખાધા, ^{૨૫} ત્રણવાર મેં છઠ્ઠીનો માર ખાધો, એક વાર પત્થરનો માર ખાધો, ત્રણ વાર મારું વહાણ ભંગ થયું, એક રાત દહાડો મેં ઉંડાણમાં હતો; ^{૨૬} ઘણી સફરોમાં, નદીઓના બચમાં, વૃંદાઓના બચમાં, સ્વદેશીઓના બચમાં, પરદેશીઓના બચમાં, શહેરના બચમાં, રાનના બચમાં, સમુદ્રના બચમાં, યોટા ભાઇઓના બચમાં, ^{૨૭} શરમ તથા કષ્ટમાં, વારંવારના ઉજાગરાઓમાં, ભૂખ તથા તરસમાં, વારંવારના ઉપવાસોમાં, ટાઢ તથા નાગાપણમાં હું હતો. ^{૨૮} બીજી વાતો ઉપરાંત, રોજ રોજ મારા પર બોજ, એટલે સર્વ મંડળીઓના ચિંતા, રહે છે. ^{૨૯} કોણ અબળ છે, ને હું અબળ નથી? કોણ ઠોકર ખાય છે, ને હું બળતો નથી? ^{૩૦} જો અભિમાન કરવું પડશે, તો હું મારી અબળતાનું અભિમાન કરીશ. ^{૩૧} આપણા પૂરબુદ્ધ યુદ્ધ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ જે સર્વકાળ સુધી આશીર્વાદિત છે, તે જાણે છે કે હું જીવું કહું છું નથી. ^{૩૨} દમસ્કમાં આરેત રાજાના દેશાધિકારીએ મને પકડવા યાહીને, દમસ્કીઓના શહેર પર યોકી મુકી; ^{૩૩} પણ બારીમાંથી હું ટોપલીમાં કોટથી ઉતરાયો, ને તેના હાથથી બચ્યો.

૧૨ ^૧ અભિમાન કરવું મને ઘટતું નથી અરું; પણ હું પૂરબુદ્ધ દર્શન તથા પૂરકટીકરણની વાત કહેવા લાગીશ. ^૨ ખ્રીસ્તમાં એક માણસને હું જાણું છું (શરીરમાં હતો તે હું જાણતો નથી, કે શરીર બહાર હતો, તે પણ હું જાણતો નથી, દેવ જાણે છે), કે જે ચૌદ વર્ષ ઉપર ત્રીજા આકાશમાં લઇ જવાયો. ^૩ અને એવા માણસને હું જાણું છું (શરીરમાં હતો કે શરીર બહાર હતો, તે હું જાણતો નથી, દેવ તો જાણે છે), ^૪ કે તે પારદેસમાં લઇ જવાયો, ને જે વાતો બોલવી માણસને ઉચિત નથી, એવી અનિર્વાર્ય વાતો તેણે સાંભળી. ^૫ એવાનું હું અભિમાન કરીશ; પણ પોતાનું અભિમાન નહિ કરીશ; કેવળ મારી અબળતાનું કરીશ. ^૬ કેમકે જો હું અભિમાન કરવા યાહીશ, તો હું મૂર્ખ ન થઈશ; કેમકે સારી વાત બોલીશ; પણ હું બંધ કરું છું, કે કોઈ માણસ જેવો મને જુએ, અથવા મારું સાંભળે તે કરતાં મને કંઈ મોટો ન ગણે. ^૭ અને પૂરકટીકરણની અધિકતાથી હું ન ફુલાઉ, માટે દેહમાં મને કાંટો, એટલે શેતાનનો દૂત શિક્ષા આપવા સારું, મને અપાયો, કે તેથી હું ન ફુલાઉ; ^૮ એ વિષે મેં ત્રણ વાર પૂરબુદ્ધી પૂરાઈના કરી, કે તે મારી પાસેથી દૂર થાય. ^૯ પણ તેણે મને કહ્યું, કે તારે વાસ્તે મારી કૃપા પુરી છે; કેમકે મારું પરાક્રમ અબળતામાં પૂરું થાય છે. એ માટે વિશેષે કરીને હું ઘણી યુશીથી મારી અબળતાનું અભિમાન કરીશ, કે ખ્રીસ્તનું પરાક્રમ મારા પર આવી રહે. ^{૧૦} એ માટે અબળતામાં, નિંદામાં, સંકટમાં, સતાવણીમાં, ખેદમાં, ખ્રીસ્તને લીધે સંતુષ્ટ રહું છું; કેમકે જ્યારે હું અબળ છું, ત્યારે બળવાન છું. ^{૧૧} હું [અભિમાન કરીને] મૂર્ખ થયો, પણ તમે મને અગત્ય પાડી; કેમકે તમારે મારું વખાણ કરવું જોઈતું હતું, કારણ કે જો હું કંઈ ન હોઉં, તો પણ હું મુખ્ય પરેરિતો કરતાં કંઈ ઓછો નથી. ^{૧૨} બધી સહનતાએ કરીને, ચિન્હોથી તથા આશ્ચર્ય કૃત્યોથી તથા પરાક્રમી કામોથી પૂરેતના ચિન્હો તમારામાં થયાંજ. ^{૧૩} કેમકે મેં તમારા પર ભાર ન નાખ્યો, એ શિવાય તમે બીજી મંડળીઓ કરતાં શામાં ઓછા હતા? મને આ અપરાધ માફ કરો. ^{૧૪} જુઓ, હું ત્રીજી વાર તમારી પાસે આવવાને તૈયાર છું; ને તમારા પર ભાર ન નાખીશ; કેમકે તમારું નહિ, પણ તમને હું મેળવવા યાહું છું; કેમકે છોકરાએ માબાપને સારું સંગરહ કરવો તે ઘટતું નથી; પણ માબાપે છોકરાને સારું. ^{૧૫} પણ હું તમારા જીવોને વાસ્તે ઘણી યુશીથી ખરચીશ તથા પોતે ખરચાઈ જઈશ; જો તમારા પર વધતો પૂરેમ રાખું, તો શું હું ઓછો પૂરેમ પામું? ^{૧૬} વારુ એમ હોય કે મેં તમારા પર બોજ ન નાખ્યો, પણ યતુર છતાં મેં તમને કપટથી પકડ્યા. ^{૧૭} જેઓને મેં તમારી પાસે મોકલ્યા, તેઓમાંના કોઈને આસરે મેં તમારાથી કંઈ સ્વાર્થ સાદ્યો શું? ^{૧૮} મેં તીતસને વિનંતી કીધી, ને તેની સાથે એક ભાઇને મોકલ્યો. તીતસને તમારાથી કંઈ સ્વાર્થ સાદ્યો શું? એજક આત્મામાં અમે ચાલ્યા નથી શું? એકજ પગલામાં ચાલ્યા નથી શું? ^{૧૯} આ બધી વખતે તમે ધારો છો, કે અમે તમારી પાસે તોડ કાઢીએ છીએ. ખ્રીસ્તમાં દેવની આગળ અમે બોલીએ છીએ, પણ વહાલાઓ, સર્વ તમારા સંસ્થાપનને વાસ્તે છે; ^{૨૦} કેમકે મને ભય

લાગે છે, ૨એ હું આવું ત્યારે જેવા હું યાહું તેવા હું તમને ન જોઉં, ને જેવો તમે યાહતા નથી, તેવો મને જુઓ; ૨એ ભાંડણ, અદેખાઈ, રીસ, કજીઆ, યુગલી, કચકચ, ગર્વ તથા ગડબડો થાય; ૨^૧ ૨એ ફરી આવું ત્યારે મારો દેવ તમારી આગળ મને નીચો કરે; ને જે ઘણા અગાઉ અશુદ્ધતા તથા વ્યભિચાર તથા કામાતુરપણું કરતાં હતા ને એવા પાપ કરીને તેનો પસ્તાવો કર્યો નથી, તેઓમાંના ઘણા વિષે હું શોકાતુર થાઉં.

૧૩ ^૧ આ ત્રીજીવાર હું તમારી પાસે આવું છું. બે કે ત્રણ સાક્ષીઓના મહોથી હુરેક વાત સાબીત થશે. ^૨ મેં આગળથી કલ્યું, ને બીજીવાર હાજર હતો ત્યારે જેમ કલ્યું તેમ હું હમણાં ગેરહાજર છતાં આગાઉના પાપ કરનારાઓને તથા બીજા સર્વને આગળથી કહું છું કે, જો ફરી આવું તો દયા ન કરીશ. ^૩ કારણ કે ખ્રીસ્ત મારામાં બોલે છે એનું પ્રમાણ તમે શોધો છો; તે તમારે સારું અબળ નથી, પણ તમારામાં પરાક્રમી છે. ^૪ કેમકે જો તે અબળતાથી વધસ્તંભે જડાયો, તોપણ તે દેવના પરાક્રમથી જીવે છે; ને અમે પણ તેનામાં અબળ છીએ, પણ તમારે સારું દેવના પરાક્રમથી તેની સાથે જીવીશું. ^૫ તમે વિશ્વાસમાં છો કે નહિ, એ વિષે પોતાને પારખો; પોતાને તપાસો. જો તમે નાપસંદ નથી તો ઇસુ ખ્રીસ્ત તમારામાં છે, એમ શું તમે પોતા વિષે નથી જાણતા? ^૬ પણ તમે જાણશો કે અમે નાપસંદ નથી, એવી મારી આશા છે. ^૭ હવે દેવની પાસે અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, તમે કંઈ ભુંડું ન કરો, અમે પસંદ જણાઈએ એ માટે નહિ, પણ એ સારું કે જો અમે નાપસંદ જેવા હોઈએ, તોપણ તમે ભલુંજ કરો. ^૮ કેમકે સત્ય વિરુદ્ધ અમે કંઈ કરી શકતાં નથી, પણ સત્યને સારું. ^૯ કેમકે જ્યારે અમે અબળ છીએ, પણ તમે સબળ છો, ત્યારે અમે હુરખ પામીએ છીએ, ને તમારા સુધારાને સારું પણ અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. ^{૧૦} એ માટે ગેરહાજર છતાં હું આ વાતો લખું છું, કે હાજર છતાં, જે અધિકાર પ્રભુએ હાનિને સારું નહિ, પણ સંસ્થાપનને સારું આપ્યો, તે પ્રમાણે હું કઠોર રીતે ન વર્તું. ^{૧૧} છેલ્લું, ઓ ભાઈઓ, સુખી રહો, રસુધરી જાઓ, દિલાસો ધરો, એક મતના થાઓ, શાંતિમાં રહો, ને પ્રીતિ તથા શાંતિનો દેવ તમારી સાથે રહેશે. ^{૧૨} પવિત્ર યુંબનથી એક બીજાને ક્ષેમ કુશળ કરહો. ^{૧૩} સર્વ પવિત્રો તમને ક્ષેમ કુશળ કરહે છે. ^{૧૪} પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તથા દેવની પ્રીતિ તથા પવિત્ર આત્માની સંગત તમ સર્વની સાથે થાઓ. આમેન.

એફેસીઓ

૧^૧ એફેસેસમાં જે પવિત્રો તથા ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જેઓ વિશ્વાસુ છે તેઓને, પાઉલ, દેવની ઈચ્છાથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત [લખે છે].^૨ દેવ આપણા બાપ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.^૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ સ્તુતિવાન થાઓ; તેણે આકાશથી જગ્યાઓમાં પ્રત્યેક આત્મિક આશીર્વાદથી આપણને ખ્રીસ્તમાં આશીર્વાદિત કીધા છે;^૪ જેમ તેણે જગતની મંડાણની અગાઉ આપણને એનામાં પસંદ કર્યાં છે, એ સારુ કે આપણે તેની આગળ પ્રીતિમાં પવિત્ર તથા નિર્દોષ થઈએ તેમ.^૫ તેણે પોતાની ઈચ્છાની પ્રસન્નતા પ્રમાણે, પોતાને સારુ, આપણને ઇસુ ખ્રીસ્તમાં દત્તપુત્રપણું પામવાને અગાઉ ઠરાવ્યા,^૬ કે તેની કૃપાના મહિમાની સ્તુતિ થાય; ને કૃપા તેણે વહાલામાં આપણને મક્કત આપી.^૭ એમાં, એના લોહીની આસરે, તેની કૃપાની સંપત પ્રમાણે આપણને ઉદ્ધાર એટલે પાપની માફી છે.^૮ એ કૃપા તેણે સર્વ જ્ઞાનમાં તથા વિવેકમાં અમારા પર બહુ વધારી છે.^૯ તેણે, પોતામાં અગાઉ ઠરાવેલી પોતાની પ્રસન્નતા પ્રમાણે, પોતાની ઈચ્છાનો મર્મ અમને જણાવ્યો,^{૧૦} કે સમયોની સંપૂર્ણતાની વ્યવસ્થામાં, આકાશમાંના તથા પૃથ્વી પરના સઘળાને ખ્રીસ્તમાં તે એકઠાં કરે, હા ખ્રીસ્તમાં;^{૧૧} જેનામાં આપણે તેનો વરસો કરાયા; જે પોતાની ઈચ્છાના ઈરાદા પ્રમાણે સર્વ કરે છે, તેના ઠરાવ પ્રમાણે, આપણે અગાઉ ઠરાવેલા હતા;^{૧૨} એ સારુ કે ખ્રીસ્ત પાર પ્રથમ આશા રાખનારા અમે તેના મહિમાની સ્તુતિને સારુ થઈએ.^{૧૩} તમે પણ, સત્યનું વચન એટલે તમારા તારણની સુવાર્તા સાંભળીને, ને તેના પર વિશ્વાસ લાવીને, તેનામાં વચનના પવિત્ર આત્માથી મુદ્દિરત થયા;^{૧૪} એ આત્મા ખરીદાએલાઓના ઉદ્ધાર સંબંધી પ્રભુના મહિમાને અર્થે આપણા વારસાનું બ્યાનું છે.^{૧૫} એ માટે હું પણ, પ્રભુ ઇસુ પર તમારા વિશ્વાસ તથા સઘળા પવિત્રો પર તમારા પ્રેમ વિષે સાંભળીને,^{૧૬} તમારે વાસ્તે ઉપકાર માનવાનું ચૂકતો નથી; મારી પ્રાર્થનાઓમાં તમારું સ્મરણ કરીને માંગુ છું કે,^{૧૭} આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ, મહિમાનો બાપ, પોતાન વિષેના જ્ઞાનને સારું બુદ્ધિનો તથા પ્રકટીકરણનો આત્મા તમને આપે;^{૧૮} ને તમારા મનની આંખો એ સારુ પ્રકાશિત થાય, કે તેના નહોતરાની આશા શી છે, ને પવિત્રોમાં તેના વારસાના મહિમાની સંપત્તિ શી છે,^{૧૯} અને તેની બળવાન શક્તિના પરાક્રમ પ્રમાણે હમ વિશ્વાસ કરનારાઓમાં તેની શક્તિનું મોટાપણું શું છે, તે તમે જાણો.^{૨૦} તેણે તે પરાક્રમ ખ્રીસ્તમાં કરીને તેને મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડ્યો,^{૨૧} અને સઘળી સત્તા તથા અધિકાર તથા પરાક્રમ તથા ઘણીપણું તથા પ્રત્યેક નામ જે કેવળ આ કાળમાં નહિ, પણ ભવિષ્ય કાળમાં કહેવું તેમના ઉપર, પોતાની જમણીગમ આકાશી જગ્યાઓમાં તેણે બેસાડ્યો.^{૨૨} અને સઘળાં તેના પગો તળે નાખ્યાં, ને તેને સર્વ પર મંડળીનું શીર કરીને ઠેરવ્યો;^{૨૩} મંડળી તો તેનું શરીર છે, એટલે જે સઘળાંએ સઘળાંને ભરે છે તેનું ભરપુરપણું.

૨^૧ અને તમે અપરાધોમાં તથા પાપોમાં મુએલા હતા, ત્યારે [તેણે તમને જીવતા કીધા];^૨ તેમાં તમે આ જગતના ધોરણ પ્રમાણે અંતરિક્ષની સત્તાના અધિકારી, એટલે જે આત્મા આજ્ઞાબંજનના દીકરાઓમાં હમણાં જોર કરે છે, તે પ્રમાણે પહેલાં ચાલતા;^૩ તેઓમાં આપણુ સઘળા આપણા દેહની ઈચ્છાઓથી પહેલાં ચાલતાં હતા, ને દેહની તથા મનની વાસનાઓ પ્રમાણે કરતા હતા તથા મૂળ સ્થિતિએ બીજાઓના જેવાં ક્રોપનાં છોકરાં હતાં.^૪ પણ દેવ જે દયામાં ભરપુર છે તેણે, જે પ્રીતિ આપણા પર કીધી, તે પોતાની ઘણી પ્રીતિને લીધે,^૫ આપણે પાપમાં મુએલા હતા ત્યારે ખ્રીસ્તની સાથે આપણને જીવતા કીધા (કૃપાથી તમે તારણ પામેલા છો);^૬ ને સાથે ઉઠાડ્યા, ખ્રીસ્ત ઈસુથી આકાશી જગ્યાઓમાં તેની સાથે બેસાડ્યા;^૭ એ સારુ કે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં આપણા પર તેની દયાથી તે આવતા યુગોમાં પોતાની કૃપાની અતિ ઘણી સંપત દેખાડે.^૮ કેમકે તમે કૃપાએ વિશ્વાસને આસરે તારણ પામેલા છો, ને એ તમારાથી નથી, દેવનું દાન છે;^૯ કરણીઓથી નહિ, રબે કોઈ અભિમાન કરે;^{૧૦} કેમકે સારી કરણીઓ કરવાને ખ્રીસ્ત ઇસુમાં ઉત્પન્ન કીધેલા, આપણે તેનું કૃત્ય છીએ; તેઓ વિષે દેવ અગાઉ એમ ઠરાવ્યું કે, આપણે તેઓમાં ચાલીએ.^{૧૧} એ માટે યાદ રાખો કે, દેહ સંબંધી હાથે કરેલા સુનતી કહેવાએલાઓથી જેઓ બેસુનતી કહેવાય છે એવા તમે પહેલા દેહ સંબંધી વિદેશી હતા;^{૧૨} ને તે સમયે તમે ખ્રીસ્તરહિત ઇસ્રાએલના પ્રજાપણાની નોખા તથા વચનના કરારથી પારકા, આશારહિત તથા દેવ હીન, એવા જગતમાં હતા.^{૧૩} પણ હમણાં ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તમે જે પહેલાં દૂર હતા

તે તમે ખરીસ્તના લોહીથી પાસે થયા છો. ^{૧૪} કેમકે તે આપણું શાંત્યારૂપદ છે, તેણે બેઉનું એક કીધું, ને વચલી આડી ભીત પાડી નાખી છે; ^{૧૫} તેણે પોતાના દેહથી વેર, એટલે વિધિઓમાંની આજ્ઞાઓનો નિયમ, રદ કીધું, એ સારું કે સલાહ કરીને પોતામાં તે બેનું એક નવું માણસ સૂઠે; ^{૧૬} અને કે વધસ્તંભે વેરને મારી નાખીને ને આસરે તે એક શરીરમાં દેવની સાથે બેટુનો મેળાપ કરાવે. ^{૧૭} અને તેણે આવીને તમ વેગળાઓને તથા જે પાસે હતા તેઓને સુવાર્તા પ્રગટ કીધી; ^{૧૮} કેમકે તેને આસરે એક આત્માથી આપણે બેટુને બાપની પાસે પ્રવેશ છે. ^{૧૯} એ માટે તમે હવે પારકા તથા વિદેશી નથી, પણ પવિત્રોની સાથેના એક નગરના તથા દેવના ઘરનાં છો. ^{૨૦} પ્રેરિતો તથા ભવિષ્યવાદીઓના પાયા પર બંધાએલા છો; ઇસુ ખરીસ્ત પોતે તો બુણાનું મથાળું છે; ^{૨૧} એમાં દરેક બાંધણી જોડાએલી થવાની પ્રભુમાં પવિત્ર મંદિર વધતું જાય છે; ^{૨૨} તેમાં તમે પણ દેવના રહેવા સારું આત્માએ સાથે બંધાએલા છો.

૩ ^૧ એ કારણ માટે, હું પાઉલ તમ વિદેશીઓને વાસ્તે ખરીસ્ત ઇસુનો બંધીવાન, ^૨ દેવની જે કૃપા તમારે સારું મને અપાએલી છે, તેના કારભાર વિષે તમે સાંભળ્યું હશે કે, ^૩ પ્રકટકરણથી તેણે મને મર્મ જણાવ્યો; તે પ્રમાણે મેં અગાઉ થોડામાં લખ્યું; ^૪ તેથી તમે વાંચીને ખરીસ્તના મર્મ વિષેની મારી સમાજ જાણી શકશો. ^૫ તે જેમ હમણાં તેના પવિત્ર પ્રેરીતોને તથા ભવિષ્યવાદીઓને આત્માથી પ્રગટ થએલો છે, તેમ બીજી પેઢીઓમાં માણસના દીકરાઓને તે જણાએલો ન હતો, ^૬ કે વિદેશીઓ, ખરીસ્ત ઇસુમાં સુવાર્તાને આસરે, સાથી વારસો, તથા શરીરનાં સાથી અવયવો, તથા તેના વચનના સાથીભાગીદારો છે; ^૭ દેવના સામર્થ્યના પ્રકરેમે કરીને, તેની કૃપાનું દાન જે મને અપાએલું હતું તે પ્રમાણે, હું આ સુવાર્તાનો સેવક થએલો છું. ^૮ હું પવિત્રોમાંના નાનાઓમાંનો નાનો છતાં આ કૃપા મને આપેલી છે કે, હું વિદેશીઓમાં ખરીસ્તની અશોદ્ય સંપતની સુવાર્તા પ્રગટ કરું; ^૯ ને દેવ જેણે બધા સુજ્યાં, તેનામાં યુગોથી ગુપ્ત રહેલા મર્મનો કારભાર શો છે તે હું સઘળાને જણાવું. ^{૧૦} એ સારું કે જે સનાતન કાળનો ઈસાઈ તેણે આપણા પ્રભુ ખરીસ્ત ઇસુમાં કીધો, ^{૧૧} તે પ્રમાણે આકાશી જગ્યાઓમાં અધિપતિઓને તથા અધિકારીઓને દેવનું બહુ પ્રકારનું જ્ઞાન મંડળીને આસરે જણાવ્યું. ^{૧૨} તે [ખરીસ્ત ઇસુ]માં તે પરના વિશ્વાસથી આપણને હિમ્મત તથા ભરોસા સહિત પ્રવેશ છે. ^{૧૩} એ માટે હું માંગુ છું કે, તમારે સારું જે મારી વિપત્તિ તેથી તમે નિર્ગત ન થાઓ, તે વિપત્તિ તમારો મહિમા છે. ^{૧૪} એ કારણ માટે બાપ, ^{૧૫} જેનાં નામથી આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર સર્વ કુટુંબોને નામ અપાએલું છે, ^{૧૬} તેની આગળ હું ઘૂંટણું ટેકવું છું, કે તે પોતાના મહિમાની સંપત પ્રમાણે તમને એવું આપે, કે તમે તેના આત્માને આસરે માંહેના માણસપણામાં સામર્થ્યથી બળવાન થાઓ; ^{૧૭} ને વિશ્વાસથી તમારાં હૃદયોમાં ખરીસ્ત વસે; એ માટે કે પ્રીતિમાં જડ તથા પાયા ધાલીને, ^{૧૮} સર્વ પવિત્રોની સાથે [ખરીસ્તની પ્રીતિની] યોડાઈ તથા લંબાઈ તથા ઉંચાણ તથા ઉંડાણ કેટલાં છે તે તમે સમજી શકો, ^{૧૯} ને ખરીસ્તની પ્રીતિ જે જાણ્યા કરતાં અધિક છે તે પણ તમે જાણી શકો; કે તમે દેવના સર્વ ભરપુરપણામાં ભરપુર થાઓ. ^{૨૦} હવે આપણે માગીએ કે કલ્પીએ તે કરતાં, જે, આપણામાં કરેલા સામર્થ્ય પ્રમાણે, આપણને ઘણું પુષ્કળ કરી શકે છે, ^{૨૧} તેને ખરીસ્ત ઇસુમાં તથા મંડળીમાં સર્વકાળ સુધી પેઢી દર પેઢી મહિમા થાઓ. આમેન.

૪ ^૧ એ માટે હું પ્રભુને સારું બંદીવાન, તમને વિનંતી કરું છું, કે જે તેડાથી તમે તેડાયા છો, તેને લાયક ચાલો; ^૨ સર્વ લીનતા તથા નમનતાઈ તથા સહનશીલપણું રાખીને પ્રેમથી એક બીજાને યામો; ^૩ સલાહના બંધને આત્માની ઐક્યતા રાખવાનું યત્ન કરો. ^૪ એક શરીર તથા એક આત્મા છે, જેમ તને તમારા તેડાની એક આશામાં તેડાએલા છો તેમ; ^૫ એક પ્રભુ, એક વિશ્વાસ, એક બાપ્તિસ્મા, ^૬ એક દેવ એટલે સર્વનો બાપ, તે સર્વ ઉપર તથા સર્વ વડે તથા સર્વમાં છે. ^૭ આપણામાંના હરેકને ખરીસ્તના દાનના પરિમાણ પ્રમાણે કૃપા અપાએલી છે. ^૮ એ માટે તે કહે છે કે, ઉંચાણમાં ચઢીને, તે બંદીવાનોને બંધ કરીને લઇ ગયો તથા તેણે માણસોને દાન આપ્યાં. ^૯ તે ચદ્યો, એ શું છે? શું એ નહિ, કે પ્રથમ તે પૃથ્વીના નીચા ભાગોમાં ઉતાર્યો? ^{૧૦} જે ઉતાર્યો તે એ છે કે, જે સર્વ આકાશો પર ચદ્યો, કે તે સર્વને ભરપુર કરે. ^{૧૧} અને પવિત્રોની સંપૂર્ણતા કરવાને અર્થ, સેવાના કામને સારું ખરીસ્તના શરીરનું સંસ્થાપન કરવા સારું, ^{૧૨} તેણે કેટલાએક પ્રેરિતો, કેટલાએક ભવિષ્યવાદીઓ, કેટલાએક સુવાર્તિકો, ને કેટલાએક પાળકો તથા ઉપદેશકો આપ્યા; ^{૧૩} ત્યાં સુધી કે આપણે સહુ દેવના દીકરા પરના વિશ્વાસ તથા જ્ઞાનની ઐક્યતામાં સંપૂર્ણ પુરષ્પણાને, એટલે ખરીસ્તની સંપૂર્ણતાના કદના પરિમાણને પાહોંચીએ; ^{૧૪} એ સારું કે હવેથી આપણે માણસોની ઠગાઈથી, ભુલાવવાની યુક્તિના કપટથી, દરેક મતના પવનથી હુલાવાએલાં તથા ફેરવાએલાં બાળકો

ન હોઈએ. ^{૧૫} પણ પ્રેમથી સત્ય રાખીને, ખરીસ્ત જે શિર, તેમાં સર્વ પ્રકારે વધીએ; ^{૧૬} એથી આખું શરીર, હરેક સાંધાને આસરે રચાએલું તથા જોડાએલું, પરિમાણથી પ્રત્યેક અંગની શક્તિ પ્રમાણે, પ્રેમમાં પોતાના સંસ્થાપનને સારુ શરીરની વૃદ્ધિ કરે છે. ^{૧૭} એ માટે હું કહું છું તથા પ્રભુમાં શાહેટી આપું છે કે, જેમ બીજા વિદેશીઓ પોતાના મનના અવર્થાપણામાં ચાલે છે, તેમ હવેથી તમે ન ચાલો; ^{૧૮} તેઓ બુદ્ધિ વિષે અંધરાએલા છતાં તેઓના હૃદયના કઠણપણાથી પોતામાં જે અજ્ઞાનતા છે, તેણે કરીને દેવના જીવનથી વેગળા છે. ^{૧૯} એઓએ જેડ થઈને આતુરતાથી સર્વ અશુદ્ધતાની કરણીને સારુ, પોતાને કામાતુરપણાને સોંપ્યાં ^{૨૦} પણ તમે એ પ્રમાણે ખરીસ્તને શિષ્યા નથી, ^{૨૧} જો એમ હોય કે તમે તેનું સાંભળ્યું તથા ઇસુમાં જે સત્ય છે તે પ્રમાણે તમે તે વિષેની શિયામણ પામ્યા, ^{૨૨} કે તમારે પહેલાની વર્તણૂકનું જીવનું માણસપણું, જે કપટના વિષયો પ્રમાણે ભ્રષ્ટ થતું જાય છે તે ઉતારવું; ^{૨૩} ને તમારા મનના આત્મામાં નવાપણું પામવું; ^{૨૪} ને નવું માણસપણું જે દેવ પ્રમાણે ન્યાયીપણામાં તથા સત્યની શુદ્ધતામાં સૂઝેલું તે પહેરવું. ^{૨૫} એ માટે જીવનપણું દૂર કરીને પ્રત્યેક પોતાની પડોસીની સાથે સત્ય બોલો; કેમકે આપણે એક બીજાના અવચવો છીએ. ^{૨૬} ગુસ્સે થાઓ, પણ પાપ ન કરો; તમારા ગુસ્સા પર સૂર્યને આધમવા ન ડો; ^{૨૭} ને શેતાનને જગ્યા ન આપો. ^{૨૮} જે ચોરી કરનાર તેણે હવેથી ચોરી ન કરવી; પણ તે કરતાં હાથોએ સારું કરીને ઉદ્યોગ કરવો, એ સારું કે જેને ગરજ છે તેને આપવાનું પોતાની પાસે હોય. ^{૨૯} તમારા મુખમાંથી કંઈ મલિન વાત નહિ, પણ જે અગત્યના સુધારાની હોય તેજ નીકળે, કે તેથી સાંભળનારાઓને ક્રુપા પ્રાપ્ત થાય. ^{૩૦} અને દેવનો પવિત્ર આત્મા, જેણે તમને ઉદ્ધારના દહાડાને સારુ મુદ્દિરત કીધા, તેણે ખેદિત ન કરો. ^{૩૧} સર્વ કડવાસ તથા ક્રોધ તથા કોપ તથા ગડબડ તથા નિંદા સર્વ ભુંડાઇ સુદ્ધાં, તમારાથી દૂર કરો. ^{૩૨} પણ તમે એક બીજા પર ઉપકારી, કરુણારૂપ થાઓ, ને જેમ ખરીસ્તમાં દેવે પણ તમને માફ કીધું તેમ તમે એક બીજાને માફ કરો.

૫ ^૧ એ માટે તમે પિરય બાળકોની પેઠે દેવને અનુસરનારા થાઓ; ^૨ ને પ્રેમમાં ચાલો, જેમ ખરીસ્તે પણ આપણા પર પ્રીતિ કીધી, ને દેવની આગળ સુગંધના વાસને અર્થે, આપણે વાસ્તે અર્પણ તથા યજ્ઞ થવાને પોતાને આપ્યો તેમ. ^૩ પણ વ્યભિચાર તથા સર્વ અશુદ્ધતા અથવા દરવ્યલોભ, એઓનાં નામ તમારે કદી ન લેવાં, એમજ પવિત્રોને શોભે છે; ^૪ ને નિર્લજ્જ તથા મૂર્ખ વાત અથવા ઠણ જેઓ ઘટતાં નથી [તેઓ ન થાય]; પણ તે કરતાં ઉપકારસ્તુતિ થાય. ^૫ કેમકે તમે સારી પેઠે જાણો છો કે, વ્યભિચારી અથવા અશુદ્ધ અથવા દરવ્યલોભી જે મૂર્તિભક્ત, એઓને ખરીસ્તના તથા દેવના રાજ્યમાં વારસો નથી. ^૬ તને કોઈની અવર્થા વાતોથી ભૂલ ન બાઓ, કેમકે તે કામોથી દેવનો કોપ આજ્ઞાભંગનના દીકરા પર આવે છે. ^૭ એ માટે તમે તેઓની સાથે ભાગિયા ન થાઓ. ^૮ કેમકે તને પહેલાં અંધકાર હતા પણ હવે પ્રભુમાં અજ્ઞવાળું છો, અજ્ઞવાળાના દીકરાઓની પેઠે ચાલો. ^૯ (કેમકે અજ્ઞવાળાનું ફળ સર્વ સારાપણામાં તથા ન્યાયીપણામાં તથા ખરાપણામાં છે.) ^{૧૦} પ્રભુને સંતોષકારક શું છે, તે પારખી લો. ^{૧૧} અને અંધકારનાં નિષ્કળ કામોના સંગતીઓ ન થાઓ; પણ તે કરતાં તેઓને વખોડો. ^{૧૨} કેમકે તેઓના ગુપ્તમાં કરેલાં જે કામો, તે કહેતાં પણ લાજ લાગે છે. ^{૧૩} જે સર્વ વખોડાએલું, તે અજ્ઞવાળાથી પ્રગટ થાય છે; કેમકે જે પ્રગટ કરાએલું, તે અજ્ઞવાળું છે. ^{૧૪} માટે તે કહે છે, કે, ઉઘનાર, જાગ, ને મુએલાંમાંથી ઉઠ, ને ખરીસ્ત તને પ્રકાશ આપશે. ^{૧૫} તો સંભાળો કે તમે ચોકસાઈથી, નીર્બુદ્ધની પેઠે નહિ પણ બુદ્ધિવંતોની પેઠે, ચાલો; ^{૧૬} સમય અંડી લો, કાંજે દહાડા ભુંડા છે. ^{૧૭} એ માટે તમે અણસમજીક ન થાઓ, પણ દેવની ઈરછા શી છે તે સમજો. ^{૧૮} દ્રાક્ષરસથી મસ્ત ન થાઓ, એમાં ક્રુચાલ છે; પણ આત્માથી ભરપૂર થાઓ. ^{૧૯} ગીતોએ, સ્તોત્રોએ તથા આત્મિક ગાનોએ એક બીજાની સાથે બોલતાં તમારાં હૃદયોમાં પ્રભુને ગાયનો તથા ગીતો ગાઓ; ^{૨૦} આપણા પ્રભુ ઇસુ ખરીસ્તના નામે, દેવ બાપની ઉપકારસ્તુતિ સંઘળાને સારુ નિત્ય કરજો. ^{૨૧} દેવના ભયે એક બીજાને આધીન થાઓ. ^{૨૨} વહુઓ, જેમ પ્રભુને તેમ પોતાના વરોને, તેમ આધીન થાઓ; ^{૨૩} કેમકે વાર વહુનું શિર છે, જેમ ખરીસ્ત મંડળીનું શિર છે તેમ; ને તે શરીરનો ત્રાતા છે. ^{૨૪} અમે જેમ મંડળી ખરીસ્તને આધીન છે, તેમ વહુઓએ સર્વમાં પોતાના વરોને [આધીન] થવું. ^{૨૫} વરો, તમે પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરો, જેમ ખરીસ્તે પણ પોતાની મંડળી પર પ્રીતિ કીધી, ને તેને વાસ્તે પોતાને સોંપ્યો તેમ, ^{૨૬} એ સારુ કે વાતથી પાણીને સ્નાને શુદ્ધ કરીને, તે એને પવિત્ર કરે, ^{૨૭} એ સારુ કે તેણે પોતાની પાસે મહિમાવંતી રાખે, એટલે એવી મંડળી કે જેને ડાઘ કે કરચલી કે એવું કંઈ ન હોય; પણ તે પવિત્ર તથા નિર્દોષ હોય. ^{૨૮} એમજ વારોએ જેમ પોતાનાં શરીરો પર તેમ પોતાની વહુઓ પર

પ્રેમ કરવો; જે પોતાની વહુ પર પ્રેમ કરે છે, તે પોતા પર પ્રેમ કરે છે; ^{૨૯} કેમકે કોઈ માણસે પોતાના દેહનો દ્રેષ કદી કીધો નહિ; પણ તેનું પાળણ તથા પોષણ કરે છે; જેમ પ્રભુ પણ મંડળીનું [કરે છે] તેમ. ^{૩૦} કેમકે આપણે તેના શરીરમાં અવયવો છીએ. ^{૩૧} એ માટે માણસ પોતાના માબાપને મુકશે ને પોતાની વહુની સાથે જોડાશે, ને તે બંને એક દેહ થશે. ^{૩૨} આ મોટો ભેદ છે; પણ હું ખ્રીસ્ત તથા મંડળીની સંબંધી બોલું છું. ^{૩૩} પરંતુ તમે પણ એમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમ પોતાની વહુ પર પ્રેમ કરે; ને વહુ પોતાના વરની મર્યાદા રાખે.

૬ ^૧ છોકરાં, પ્રભુમાં તમારાં માબાપને માનો, કેમકે તે યથાન્યાય છે. ^૨ તારા બાપ તથા તારા માનું સન્માન કર (તે વચનસહિત પહેલી આજ્ઞા છે), ^૩ એ સારુ કે તારું ભલું થાય, ને પૃથ્વી પર તારું આયુષ્ય લાંબું થાય. ^૪ અને બાપો, તમારાં છોકરાંને ન ચીડવો, પણ પ્રભુની શિક્ષા તથા બોધમાં તેઓને ઉછેરો. ^૫ દાસો, બીકથી તથા ધાકથી ને હૃદયના ભોળાપણમાં, જેમ ખ્રીસ્તને તેમ, દેહ પ્રમાણે જે ઘણીઓ તેઓને માનો; ^૬ માણસોને પ્રસન્ન કરનારાઓની પેઠે આંખ આગળથી યાકરી પ્રમાણે નહિ, પણ ખ્રીસ્તના દાસોની પેઠે, જીવથી દેવની ઈચ્છા પુરી કરો, ^૭ માણસોની યાકરી નહિ, પણ જાને કે પ્રભુની હોય તેમ સંતોષથી કરો; ^૮ એવું જાણીને કે જે કંઈ સારુ કોઈ કરે, તે દાસ હોય કે મોકળો હોય પણ પ્રભુથી તેજ પાછું પામશે. ^૯ અને ઘણીઓ, તમે તેઓ વિષે એમજ કરો; ધમકી છોડો, ને જાણો કે તેઓનો તથા તમારો પણ ઘણી આકાશમાં છે, ને તેની પાસે પક્ષપાત નથી. ^{૧૦} છેલ્લું, મારા ભાઈઓ, પ્રભુમાં તથા તેના સામર્થ્યના બળમાં શક્તિવાન થાઓ. ^{૧૧} શેતાનની યુક્તિઓની સામે, તમે સ્થિર રહી શકો, માટે દેવના સર્વ હુથિયારો સજ્જો. ^{૧૨} કેમકે રક્ત તથા માંસની સામે આપણું મલયુદ્ધ નથી, પણ અધિપતિઓની સામે, અધિકારીઓની સામે, જગતમાંના આ અંધકારનાં સત્તાધારીની સામે, આકાશીઓમાં ભુંડાઇનાં આત્મિક [લશ્કરો]ની સામે છે. ^{૧૩} એ માટે દેવનાં સર્વ હુથિયારો લો, કે તમે ભુંડે દહાડે અટકાવી શકો, ને સર્વ કરીને ઉભા રહી શકો. ^{૧૪} એ માટે સત્યથી તમારી કમર બાંધીને તથા ન્યાયીપણાનું બખ્તર પહેરીને ^{૧૫} તથા શાંતિની સુવાર્તાની તૈયાર પગોમાં પહેરીને, ઉભા રહો. ^{૧૬} સર્વ ઉપરાંત વિશ્વાસની ઢાલ લો, જેથી ભુંડાના બળતા ભલાઓ હોલવી શકશો. ^{૧૭} અને તારણનો ટોપ તથા આત્માની તરવાર જે દેવની વાત છે, તે લો. ^{૧૮} આત્મામાં સર્વ પ્રાર્થના તથા વિનંતી હરવખત કરો, ને તેજ માટે સઘળા પવિત્રો વિષે સર્વ હેઠેઠથી તથા વિનંતીથી જાગતા રહો, ^{૧૯} ને મારે વાસ્તે પણ, કે જે સુવાર્તાને સારું હું સાંકળોમાં એલ્યો છું, તેનો ભેદ જણાવવાને મને મારું મ્હો ઉઘાડીને બોલવાને માટે હિમ્મત અપાય, ^{૨૦} અને કે તેમાં જેમ બોલવું ઘટાર્થ છે, તેમ બોલવાને હું હિમ્મતવાન થાઉં. ^{૨૧} વળી મારે વિષેની વાતો, ને હું શું કરું છું, તે તમને પણ જણાય, માટે તુબીકસ જે પિરય ભાઇ તથા પ્રભુમાં વિશ્વાસુ સેવક તે તમને સર્વ જણાવશે. ^{૨૨} તેને મેં તમારી પાસે એજ માટે મોકલ્યો, કે તમે અમારી અવસ્થા જાણો, ને તે તમારાં હૃદયોને દિવાસો દે. ^{૨૩} દેવ બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી, ભાઈઓને શાંતિ તથા વિશ્વાસ સહિત પ્રીતિ થાઓ. ^{૨૪} જેઓ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર નિષ્કપટ પ્રીતિ રાખે છે તેઓ સર્વની સાથે કૃપા થાઓ. આમેન. ૧

કલોસ્સીઓ

૧^૧ કલોસે મધ્યે ખ્રીસ્તમાં પવિત્ર તથા વિશ્વાસુ બાઈઓને, પાઉલ, દેવની ઈરછાથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત, ને બાઇ તીમોથી [લખે છે].^૨ દેવ આપણા બાપથી તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા શાંતિ તમને થાઓ. ^૩ અમે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં તમારા વિશ્વાસ વિષે, ને તમારે સારું આકાશમાં રાખેલી આશાને લીધે સર્વ પવિત્રો પર તમારો જે પ્રેમ છે તે વિષે સાંભળ્યું. ^૪ ત્યારથી તમારે સારું હુમેશાં પ્રાર્થના કરીને દેવ જે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો શ્રાપ તેની ઉપકારસ્તુતિ કરીએ છીએ; ^૫ તે આશા વિષે તમે સુવાર્તાના યરાપણાની વાતમાં અગાઉ સાંભળ્યું; ^૬ તે તમારી પાસે આવે છે, જેમ આખા જગતમાં પણ છે ને કૃળ આપે છે ને વધે છે; જે દહાડાથી તમે યરાપણામાં દેવની કૃપા સાંભળી તથા જાણી તે દહાડાથી તમારામાં પણ એમજ છે. ^૭ એમજ એપાકુરા અમારા વહાલા સાથીદાસ પાસેથી તમે શિખ્યા, તે અમારે માટે ખ્રીસ્તનો વિશ્વાસુ સેવક છે; ^૮ આત્મામાં તમારો પ્રેમ તેણે પણ અમને જણાવ્યો. ^૯ એ માટે અમે તે સાંભળ્યું તે દહાડાથી તમારે સારું પ્રાર્થના તથા અરજી કરવાને ચુકતા નથી, કે તમે સર્વ બુદ્ધિ તથા આત્મિક સમજણમાં દેવની ઈરછાના જ્ઞાનથી ભરપુર થાઓ, ^{૧૦} એવા કે તમે સર્વ રીતે પ્રસન્નતાને સારું પ્રભુને યોગ્ય ચાલો, ને સર્વ સારાં કામમાં કૃળ લાવો, ને દેવની ઓળખાણમાં વધતા જાઓ, ^{૧૧} ને આનંદસહિત સર્વ ધીરજ તથા સહનતાને સારું, તેના મહિમાના પરાક્રમ પ્રમાણે સર્વશક્તિવાન થાઓ; ^{૧૨} ને જે બાપે આપણને અજવાળામાંના પવિત્રોના વારસાના ભાગને સારું યોગ્ય કીધા છે, તેની ઉપકારસ્તુતિ કરો. ^{૧૩} તેણે અંધકારનાં અધિકારમાંથી આપણને છોડાવ્યા તથા પોતાના પિરય પુત્રના રાજ્યમાં પાર પાડ્યા. ^{૧૪} તેનામાં આપણને ઉદ્ધાર એટલે પાપોની માફી છે. ^{૧૫} તે અદૃશ્ય દેવની પ્રતિમા, સર્વ સૃષ્ટિનો પ્રથમજ છે; ^{૧૬} કેમકે તેનાથી બધા ઉત્પન્ન થયાં, જે આકાશમાં તથા જે પૃથ્વી પર, જે દૃશ્ય તથા જે અદૃશ્ય, રાજ્યાસનો કે ઘણીપણા કે અધિપતિઓ કે અધિકારો સર્વ તેની મારફતે તથા તેણે સારું ઉત્પન્ન થયાં; ^{૧૭} ને તે સર્વ કરતાં પ્રથમ છે; ને તેનાથી સર્વ જારી રહે છે. ^{૧૮} અને તે શરીરનું એટલે મંડળીનું શિર છે; તે આરંભ એટલે મુખેલાંઓમાંથી પ્રથમજ છે, કે સઘળાંમાં તે ઉત્તમ થાય. ^{૧૯} કેમકે [બાપને] પસંદ લાગ્યું, કે તેનામાં સર્વ સંપૂર્ણતા રહે; ^{૨૦} ને તેની મારફતે, તેના વધસ્તંભના લોહીથી, શાંતિ કરાવીને, જે સઘળાં પૃથ્વી પર છે કે આકાશમાં છે, તે સઘળાંનો મેળાપ પોતાની સાથે તેની મારફતે કરાવે. ^{૨૧} અને તમને પણ જેઓ પહેલાં વેગળા, ને ભુંડા કામોથી તમારા મનમાં વેરી હતા, તેણે હુમણાં પોતાના માંસના શરીરમાં મરણવડે મેળાપ કરાવ્યો છે. ^{૨૨} એ સારું કે તમને પવિત્ર તથા નિદોષ તથા નિષ્કલંક પોતાની આગળ મુકે; ^{૨૩} જો તમે વિશ્વાસમાં સ્થપાયાલા તથા દૃઢ રહો, ને જે સુવાર્તા તમે સાંભળી છે, જે આકાશ તળેનાં સર્વ પ્રાણીને પ્રગટ થઇ છે, જેનો સેવક હું પાઉલ થયો છું, તેની આશાથી જો તમે ન અસેડાઓ તો. ^{૨૪} તમારે સારું જે મારાં દુઃખો તેમાં હું હુમણાં હરખાઉં છું; ને ખ્રીસ્તનાં સંકટોનું ઓછાપણું, તેનું શરીર જે મંડળી છે તેણે સારું, હું મારા દેહમાં પુરું કરું છું; ^{૨૫} દેવની વાત સંપૂર્ણ કરવાને, દેવનો જે કારભાર મને તમારે સારું આપેલો છે તે પ્રમાણે હું મંડળીનો સેવક થયો છું; ^{૨૬} તે [વાત એટલે] મર્મ યુગોથી તથા પેઠીઓથી ગુપ્ત રાખેલો હતો, પણ હુમણાં તે તેના પવિત્રોને પ્રગટ થયો છે; ^{૨૭} તેઓને દેવે એ જણાવવા ચાહ્યું કે, વિદેશીઓમાં તે મર્મના મહિમાની સંપત શી છે, તે એ કે, તમારામાં ખ્રીસ્ત મહિમાની આશા. ^{૨૮} તેની વાત અમે પ્રગટ કરીએ છીએ, ને પ્રત્યેક માણસને બોધ કરીએ છીએ તથા સર્વ જ્ઞાનથી પ્રત્યેક માણસને શિખવીએ છીએ, એ સારું કે પ્રત્યેક માણસને ખ્રીસ્તમાં સંપૂર્ણ એવો હાજર કરીએ. ^{૨૯} એને સારું હું પણ, તેની પ્રેરણા જે બળથી મારામાં પ્રેરણા કરે છે, તે પ્રમાણે કષ્ટ કરીને મહેનત કરું છું.

૨^૧ હું ચાહું છું કે તમે એ જાણો, કે તમારા વિષે તથા જેઓ લાઓદીક્રિયામાં છે તેઓ વિષે તથા જેટલાએ દેહમાં મારું મહો જોયું નથી તેઓ વિષે મને કેટલી ચિંતા છે કે, ^૨ તેઓનાં હૃદયો સમાધાન પામે, ને દેવનો મર્મ એટલે ખ્રીસ્તને જાણવાને જ્ઞાનની સંપૂર્ણતાની સંપત પ્રાપ્ત કરવા સારું, પ્રીતિથી જોડાયલાં થાય. ^૩ તેનામાં જ્ઞાન તથા બુદ્ધિનો સર્વ સંગ્રહ ગુપ્ત રહેલો છે. ^૪ અને કોઈ માણસ મનોહર વાતોથી તમને ન ભુલાવે માટે હું એક કહું છું. ^૫ કેમકે દેહમાં હું વેગળો છું, તોપણ આત્મામાં તમારી પાસે છું; ને તમારી સાચી રીત તથા ખ્રીસ્ત પરના તમારા વિશ્વાસની સ્થિરતા જોઈને આનંદ કરું છું. ^૬ એ માટે જેમ તમે ખ્રીસ્ત ઇસુ પ્રભુને માંની લીધો છે, ^૭ તેમ, તેમાં જડ ધાલેલા

તથા સ્થપાયેલા તથા જેમ શિખામણ પાઠ્યા તેમ વિશ્વાસમાં સ્થિર રહીને ને ઉપકારસ્તુતિ સાથે તેમાં વધતા જઈને, તેનામાં ચાલો. ૮ સાવધાન રહો, ૨એ જ્ઞાન તથા ખાલી કપટ જે બ્રીસ્ત પ્રમાણે નહિ, પણ માણસોના સંપ્રદાય પ્રમાણે ને જગતનાં તત્ત્વો પ્રમાણે છે, તેથી કોઈ તમારો ક્રસાવનાર થાય. ૯ કેમકે બ્રીસ્તમાં દેવપણાની સર્વ સંપૂર્ણતા શરીરરૂપે વસે છે. ૧૦ અને તમે તેનામાં સંપૂર્ણ થયા છો; તે સર્વ ઘણીપણાનું તથા અધિકારનું શિર છે; ૧૧ ને જે સુનત હાથે કરેલી નથી તેથી તમે તેનામાં સુનતી થયા, એટલે બ્રીસ્તની સુનતને આસરે દેહના પાપી અંગને ઉતારવાથી. ૧૨ તેની સાથે તમે બાપ્તિસ્મામાં દટાયા, ને તેમાં પણ દેવ, જેણે મુખેલાંમાંથી તેને ઉઠાડ્યો, તેના સામર્થ્યના વિશ્વાસથી તમે તેની સાથે ઉઠાડ્યા. ૧૩ અને તમે તમારા અપરાધોમાં તથા તમારા દેહની બેસુનતમાં મુખેલાં છતાં, તેણે તમારો સર્વ અપરાધ માફ કરીને, તમને તેની સાથે જીવાડ્યા; ૧૪ ને આપણા પર જે વિધીમાંનો હસ્તલેખ આપણી વિરુદ્ધ હતો, તેને ભુંસીને વધસ્તંભે તેને ખીલી મારીને વચમાંની કાઠી નાખ્યો. ૧૫ અને ઘણીપણા તથા અધિકારો પાડીને, વધસ્તંભે તેઓ પર જ્ય પામીને તેઓને પ્રગટ દેખાડ્યા. ૧૬ એ મત ખાવા કે પીવા કે પર્વ કે ચાંદરાત કે વિશરામવારો વિષે, કોઈ તમારો ન્યાય ન કરે. ૧૭ તેઓ તો ઇનાર વાતનો ઓળો છે, પણ શરીર બ્રીસ્તનું છે. ૧૮ નમનતાઈ તથા દૂતોની સેવા પર ભાવ રાખીને, કોઈ તમને ન ક્રસાવે, તેણે જે જોયાં નથી તેમાં તે પેસે છે, ને પોતાના દેહિક મનથી અમથો કુલાઈ જાય છે, ૧૯ ને શિરને નથી રાખતો, કે જેથી આખું શરીર, સાંધાઓ તથા રોગોને આસરે, પોષણ પામીને તથા બંધાઈને દેવની વૃદ્ધિથી વધે છે. ૨૦ એ માટે જે તમે બ્રીસ્તની સાથે જગતના તત્ત્વોથી મુખ્યા છો, તો જગતમાં જીવનારાની પેઠે વિધિ કેમ માનો છો? ૨૧ [જેવા કે] અડકવું નહિ, ચાખવું નહિ, હાથમાં લેવું નહિ, ૨૨ (એ સઘળાં વાપરવાથીજ નાશ પામનારાં છે) જે માણસોની આજ્ઞા તથા શિખામણ પ્રમાણે છે. ૨૩ એઓને, સ્વેછીત સેવા તથા નમનતાઈ તથા શરીરના દેહકષ્ટ વિષે જ્ઞાનનો દેખાવ તો છેજ, પણ દેહના વિષયો વિરુદ્ધ તેઓ કોઈ ઉપયોગના નથી.

૩ ૧ એ માટે જે તમે બ્રીસ્તની સાથે ઉઠાડાયેલા હો, તો જ્યાં બ્રીસ્ત દેવને જમણે હાથે બેઠેલો છે ત્યાંની, એટલે ઉપરની. વાતો શોધો. ૨ ઉપરની વાતો પર ચિત્ત લગાડો, પૃથ્વી પરની વાતો પર નહિ; ૩ કેમકે તમે મુખ્યા છો, ને તમારું જીવન બ્રીસ્તની સાથે દેવમાં ગુપ્ત રાખેલું છે. ૪ જ્યારે બ્રીસ્ત આપણું જીવન પ્રગટ થશે, ત્યારે તમે પણ તેની સાથે મહિમામાં પ્રગટ થશો. ૫ એ માટે પૃથ્વી પરના તમારાં અવચલો, એટલે વ્યભિચાર, અશુદ્ધપણું, કામાતુરપણું, ભુંડી ઈરછા તથા દુરવ્યલોભ જે મૂર્તિભક્તિ છે, તેઓને મારી નાખો. ૬ એ કામોને લીધે અજ્ઞાનભંજનના દીકરા પર દેવનો ક્રોધ આવે છે. ૭ અને જ્યારે તમે અગાઉ તેઓમાં જીવતા હતા, ત્યારે તેઓમાં તમે પણ ચાલ્યા. ૮ પણ હુમણાં રીસ, ફરોધ, ભુંડાઈ, દુર્ભાષણ, તમારા મુખમાંથી લજ્જામણી વાત, એ સઘળા દૂર કરો. ૯ એક બીજાની સાથે જુદું ન બોલો, કેમકે તમે જુના માણસપણાને તેની કરણીઓ સુદ્ધાં ઉતાર્યું છે; ૧૦ ને જે નવું માણસપણું તેના ઉત્પન્ન કરનારની પ્રતિમા પ્રમાણે જ્ઞાનમાં નવું કરાચ છે, તે તમે પહેર્યું છે. ૧૧ હિયાં નથી હેલેની કે ચહુદી, નથી સુનત કે બેસુનત, નથી મ્લેરછ, નથી સ્કુથી, નથી દાસ કે સ્વતંત્ર; પણ બ્રીસ્ત સર્વ તથા સર્વમાં છે. ૧૨ એ માટે, પવિત્ર તથા વહાલાઓ, દેવના પસંદ કરેલાને ઘટે તેમ, દયાળુ મન, ઉપકારીપણું, નમનતાઈ, કોમળતા, સહનતા પહેરો. ૧૩ એક બીજાનું સહન કરો, ને જે કોઈને કોઈ સાથે કઠિયો હોય તો માફ કરો, જેમ બ્રીસ્ત તમને માફ કીધું તેમ તમે પણ કરો. ૧૪ પણ એ સઘળાં ઉપરાંત પ્રીતિ જે સંપૂર્ણતાનું બંધન છે તે પહેરો. ૧૫ અને બ્રીસ્તની જે શાંતિને સારુ તમે એક શરીરમાં તેડાયેલા છો, તે તમારાં હૃદયોમાં ઘણીપણું કરે; ને ઉપકારસ્તુતિ કરો. ૧૬ બ્રીસ્તની વાત સર્વ જ્ઞાનમાં પુષ્કળતાથી તમારામાં રહે, એક બીજાને શીખવો તથા બોધ કરો, ગીતો, સ્તોત્રો તથા આત્મિક પ્રબંધથી કૃપાએ તમારા મનમાં પ્રભુની આગળ ગાઓ. ૧૭ અને વાતમાં કે કામમાં જે સર્વ તમે કરો છો, તે સર્વ પ્રભુ ઇસુએ માને કરો, ને તેને આસરે દેવ એટલે બાપની ઉપકારસ્તુતિ કરો. ૧૮ વહુઓ, તમે જેમ પ્રભુમાં ઘટમાન છે તેમ પોતાના વરોને આધીન થાઓ. ૧૯ વરો, તમે પોતાની વહુઓ પર પ્રેમ કરો, ને તેઓની સાથે કડવા ન થાઓ. ૨૦ બાળકો, તમે સર્વ વાત વિષે તમારાં માબાપને માનો, કેમકે તે પ્રભુને ગમે છે. ૨૧ બાપો, તમે તમારાં બાળકોને ન ચીડવો, ૨એ તેઓ નિરાશ થાય. ૨૨ દાસો, તમે યુશામતિયાની પેઠે આંખ આગળની સેવાથી નહિ, પણ મનના ઝરાપણાથી ને પ્રભુથી બિહીને જે દેહ સંબંધી તમારા ઘણી તેઓને સર્વ વાત વિષે માનો. ૨૩ અને જે કંઈ તમે કરો, તે સઘળું જીવથી કરો, જાણે કે માણસોને સારુ નહિ પણ પ્રભુને સારુ.

૨૪ ક્રેમક્રે પ્રભુ પાસેથી વારસાનો બદલો પામશો એવું તમે જાણો છો; કારણ કે તમે પ્રભુ ખ્રીસ્તની સેવા કરો છો. ૨૫ પણ જે ભુંડું કરે છે તેણે જે ભુંડું કર્યું તેનું ફળ તે પામશે, ને પક્ષપાત નથી.

૨૬ ધણીઓ, જે વાજબી તથા બરાબર તે તમારા દાસોને આપો, એવું જાણીને કે આકાશમાં તમારો ૧ ધણીઓ, જે વાજબી તથા બરાબર તે તમારા દાસોને આપો, એવું જાણીને કે આકાશમાં તમારો ૨ પ્રાર્થનામાં દૃઢતાથી લાગુ રહો, ને તેમાં ઉપકારસ્તુતિ સાથે જાગતા રહો. ૩ અને અમારે સારું પણ પ્રાર્થના કરો કે, ખ્રીસ્તના જે મર્મેને સારું શું બંધાએલો છું, તે કહેવાને દેવ અમારે સારું સુવાર્તીનો દરવાજો ઉઘાડે, ૪ કે જેમ મારે બોલવું જોઈએ, તેમ હું તે પ્રગટ કરું. ૫ જેઓ બહાર છે, તેઓની સાથે ડહાપણમાં ચાલો; સમય બંડી લો. ૬ તમારી વાત મીઠાથી સલુણી કરેલી હુમેશાં કૃપા સહિત થાય, કે પ્રત્યેકને કેવો ઉત્તર આપવો એ તમે જાણો. ૭ પ્રભુમાં વહાલો ભાઈ તથા વિશ્વાસુ સેવક તથા સાથીદાસ તુબીકસ મારા વિષેની સઘળી વાત તમને જણાવશે; ૮ તેને મેં તમારી પાસે એજ સારું મોકલ્યો છે કે, તમે હુમારી હાલત જાણો, ને તે તમારાં હૃદયને દિલાસો આપે; ૯ તેની સાથે ઓનેસીમસ, વિશ્વાસુ તથા વહાલો ભાઈ, જે તમારામાંનો છે, તેને પણ મોકલ્યો; તેઓ હિયાંની સર્વ વાત તમને જણાવશે. ૧૦ મારો સાથી બંદીવાન આરીસ્તાર્થસ તથા બર્નાબાસનો પિતરાઈ ભાઈ માર્ક (જે વિષે તમને અજ્ઞા મળી, જો તે તમારી પાસે આવે તો તેનો અંગીકાર કરજો), ૧૧ ને ઇસુ જે યુસ્તસ કહેવાય છે, તેઓ સુનતીઓમાંના છે, તેઓ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે. એકલા તેઓજ દેવના રાજ્યને સારું મારી સાથે કામ કરનારા છે; તેઓ મને દિલાસો દેનારા થયા છે. ૧૨ એપાકુરા તમારામાંનો એક, ખ્રીસ્તનો દસ, તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે, તે હુમેશાં તમારે સારું પ્રાર્થનામાં પ્રયત્ન કરે છે, કે દેવની સર્વ ઈચ્છામાં તમે સંપૂર્ણ તથા આત્મીથી ભરપૂર રહો. ૧૩ ક્રેમક્રે તે વિષે હું શાહેદી આપું છું કે, તમારે સારું તથા જેઓ લાઓદીક્રિયામાં તથા હિયરાપોલીસમાં તેઓને સારું તે બહુ કામ કરે છે. ૧૪ વહાલો વેદ લુક તથા દેમાસ તમને ક્ષેમ કુશળ કહે છે. ૧૫ લાઓદીક્રિયામાંના ભાઈઓને તથા નુમફાને તથા તેમના ઘરમાંની મંડળીને ક્ષેમ કુશળ કહેજો. ૧૬ અને આ પત્ર તમારી પાસે વંચાયા પછી, લાઓદીક્રિયાની મંડળીમાં પણ વંચાવજો, ને લાઓદીક્રિયાથી જે પત્ર તે તમે વાંચજો. ૧૭ અને આખીપાસને કહેજો કે, પ્રભુથી જે સેવા તને મળી છે તે પુરી કરવાને તારે સાવધાન રહેવું, ૧૮ હું પાઉલનું આ મારા હાથથી ક્ષેમ કુશળ. મારાં બંધનો યાદ રાખજો. તમારા પર કૃપા થાઓ. આમેન.

૧ થેસ્સલોનિકીઓ

૧^૧ દેવ બાપમાં તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તમાં થેસ્સલોનિકીઓની મંડળીને પાઉલ તથા સીલ્વાનસ તથા તીમોથી [લખે છે]; તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ. ^૨ અમારી પ્રાર્થનાઓમાં તમારું મરણ કરીને, અમે સદા તમ સર્વ વિષે દેવની ઉપકારસ્તુતિ કરીએ છીએ; ^૩ કેમકે આપણા દેવ તથા બાપની આગળ તમારા વિશ્વાસનું કામ તથા પ્રેમની મહેનત તથા આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પરની આશાની સહનતા, અમે નિરંતર સંબારીએ છીએ; ^૪ દેવથી પ્રેમ પામેલા ભાઈઓ, તમે પસંદ કરાએલા છો એ અમે જાણીએ છીએ; ^૫ કેમકે અમારી સુવાર્તા કેવળ વાતથી નહિ, પણ પ્રાર્થનાથી તથા પવિત્ર આત્માથી તથા ઘણી ખાતરીથી પણ તમારી પાસે આવી; એમજ અમે તમારે લીધે તમારામાં કેવા થયા એ તમે જાણો છો. ^૬ અને તમે ઘણી વિપત્તિમાં પવિત્ર આત્માના આનંદ સહિત વાત સ્વીકારીને અમને તથા પ્રભુને અનુસરનારા થયા. ^૭ એવા કે તમે માકેદોન્યા તથા આખાયામાંના સર્વ વિશ્વાસીઓને નમુનારૂપ થયા. ^૮ કેમકે કેવળ માકેદોન્યા તથા આખાયામાં તમારાથી પ્રભુની વાત ફેલાઈ એમ નહિ, પણ સર્વ જગ્યાઓમાં દેવ પરનો તમારો વિશ્વાસ પ્રગટ થયો, એ માટે અમારે કંઈ કહેવાની અગત્ય નથી. ^૯ કેમકે તેઓ પોતે અમારે વિષે પ્રગટ કરે છે કે તમારામાં અમારો પ્રવેશ કંઈ રીતે થયો, અને શી રીતે તમે મૂર્તિઓ તરફથી દેવની ભણી કર્યા, એ માટે કે તમે જીવતા તથા ખરા દેવની સેવા કરો ^{૧૦} ને તેઓ પુત્ર, એટલે આવનાર કોપથી આપણો બચાવનાર ઇસુ, જેને તેણે મુએલાંમાંથી ઉઠાડ્યો, તેની આકાશથી આવવાની વાટ તમે જુઓ.

૨^૧ કેમકે ઓ ભાઈઓ, તમારામાં અમારા પ્રવેશ વિષે તમે જાણો છો કે, તે અમથો નથી થયો; ^૨ પણ જેમ તમે જાણો છો તેમ અમે પહેલાં ફિલિપીમાં દુઃખ તથા અપમાન સહ્યાં, તોપણ ઘણા કષ્ટથી તમારી પાસે દેવની સુવાર્તા કહેવાને આપણા દેવમાં હિમ્મતવાન થયા. ^૩ કેમકે અમારો બોધ છળથી કે અશુદ્ધપણાથી કે કપટમાં નહોતો; ^૪ પણ જેમ દેવે સુવાર્તાનો કારભાર ચલાવવાને અમને પસંદ કીધા, તેમ અમે માણસોને પ્રસન્ન કરનારાની પેઠે નહિ, પણ અમારા હૃદયોના પારખનાર દેવને પ્રસન્ન કરવાને બોલીએ છીએ. ^૫ કેમકે તમે જાણો છો કે, અમે કદી બુશામતની વાતમાં નહોતા, અથવા દુરવ્યવહારના ઢોંગમાં નહોતો; દેવ સાક્ષી છે. ^૬ અને અમે ખ્રીસ્તના પ્રેરિત હોવાથી ભાર મૂકવાને અધિકારી હતા, તોપણ માણસોથી, તમારાથી કે બીજાથી, અમે મહિમા શોધતા નહોતા; ^૭ પણ જેમ ઘાવ મા પોતાના બાળકોને પાળે છે, તેમ અમે તમારામાં લીન હતા. ^૮ તેમજ અમે તમારી બહુ મમતા કરીને, તમને કેવળ દેવની સુવાર્તા નહિ, પણ પોતાનો જીવો આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે અમને વહાલા હતા. ^૯ કેમકે, ભાઈઓ, તમે અમારો શ્રમ તથા મહેનત સંબારો છો, કેમકે તમારામાંના કોઈ પર ભાર ન મુકીએ માટે રાત દહાડો કામ કરતા તમને દેવની સુવાર્તા પ્રગટ કીધી. ^{૧૦} તમે શાહેદ છો, તથા દેવ પણ [શાહેદ] છે કે તમ વિશ્વાસીઓની સાથે અમે કેવી રીતે પવિત્રાઈથી તથા નીતિથી તથા નિર્દોષપણાથી વર્તતા હતા. ^{૧૧} તે પ્રમાણે તમ જાણો છો, કે જેમ બાપ પોતાનાં છોકરાંને, તેમ અમે તમારામાંના પ્રત્યેકને બોધ તથા દિલાસો તથા સાક્ષી આપતા હતા, ^{૧૨} એવા હેતુથી કે, દેવ જે તમને પોતાના રાજ્ય તથા મહિમામાં તેડે છે, તેને યોગ્ય તમે ચાલો. ^{૧૩} અને એ કારણ માટે અમે દેવની ઉપકારસ્તુતિ નિરંતર કરીએ છીએ કે, તમે જ્યારે અમારી પાસેથી દેવની વાત સાંભળીને માંની લીધી, ત્યારે તેને માણસોની વાતના જેવી નહિ, પણ જેમ તે ખરીજ દેવની વાત છે તેમ તમે તેણે માની; તેજ તમ વિશ્વાસીઓમાં પ્રેરણા કરે છે. ^{૧૪} કેમકે, ભાઈઓ, ખ્રીસ્ત ઇસુમાં દેવની જે મંડળીઓ યહુદાહમાં છે તેઓના અનુસરનારા તમે થયા; કેમકે જેમ તેઓએ યહુદીઓથી દુઃખ સહ્યાં તેમ તમે પણ પોતાના દેશના લોકોથી તેવાંજ દુઃખ સહ્યાં છે. ^{૧૫} તેઓએ પ્રભુ ઇસુને તથા પોતાના ભવિષ્યવાદીઓને પણ મારી નાખ્યા. ને અમારી સતાવણી કીધી; તેઓ દેવને પ્રસન્ન નથી, ને સઘળા લોકને ઉલટા છે; ^{૧૬} વિદેશીઓને તારણને અર્થે વાત કહેતાં તેઓ અમને વારે છે; તેતી તેઓ નિત્ય પોતાનાં પાપ પુરાં કરે છે, ને અત્યંત કોપ તેઓ પર આવ્યો છે. ^{૧૭} પણ ભાઈઓ, અમે મનથી નહિ, પણ દેહથીજ તમારી પાસેથી ઘડીબર વેગળા થઈને, ઘણી ઈચ્છાથી તમારાં મહોડાં જોવાને ઘણી મહેનત કીધી. ^{૧૮} એ માટે અમે, એટલે મેં પાઉલે, એકવાર ને બીજીવાર પણ તમારી પાસે આવવાને યાદ્યું, પણ શેતાને અમને અટકાવ્યા. ^{૧૯} કેમકે અમારી આશા કે આનંદ કે ઉલ્લાસનો મુગટ શું છે?

શું આપણા પ્રભુ ઇસુના ખરીસ્તના આવવાની વેળામાં તેની આગળ તેમજ એ નથી? ^{૨૦} હા, તમે અમારો મહિમા તથા આનંદ છો.

૩ ^૧ માટે જ્યારે અમારાથી વધારે સહેવાતું નહોતું ત્યારે અમે આથેનાયમાં એકલા રહીએ, એવું અમે ઠરાવ્યું. ^૨ અને તીમોથી જે અમારો ભાઇ તથા ખરીસ્તની સુવાર્તામાં દેવનો સેવક, તેણે તમને સ્થિર કરવાને ને તમારા વિશ્વાસ સંબંધી તમને દિલાસો આપવાને અમે મોકલ્યો. ^૩ એ સારુ કે આ વિપત્તિથી કોઈ ન ડબે, કારણ કે તમે પોતે જાણો છો કે તે સારુ આપણે ઠરાવાયા છીએ. ^૪ એ માટે જ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે અમે તમને અગાઉથી કહ્યું કે, આપણને વિપત્તિ થનાર છે, તે પ્રમાણે થયું, અને તે તમે જાણો છો. ^૫ એ કારણને લીધે જ્યારે મારાથી વધારે સહેવાતું નહોતું ત્યારે મેં તમારો વિશ્વાસ જાણવા સારુ [તીમોથીને] મોકલ્યો; રબે પરીક્ષકે કોઈ રીતે તમારું પરીક્ષણ કર્યું હોય ને અમારી મહેનત અમથી થાય. ^૬ પણ હમણાં તીમોથી તમારે ત્યાંથી અમારી પાસે આવ્યો, ને તમારા વિશ્વાસ તથા પ્રેમની સારી ખબર અમને આપી, ને [કહ્યું] કે જમ અમે તમને તેમ તમે પણ અમને જોવાની ઘણી ઈચ્છા રાખો છો, ને સદા અમારું શુભ સ્મરણ કરો છો. ^૭ એ માટે, ભાઈઓ, અમારા સર્વ સંકટ તથા વિપત્તિમાં તમારા વિશ્વાસથી તમારા વિષે મેં દિલાસો પામ્યા. ^૮ કેમકે હવે જો તમે પ્રભુમાં સ્થિર રહો, તો અમે જીવીએ. ^૯ કેમકે જે આનંદથી અમે અમારા દેવની આગળ તમારે લીધે આનંદ કરીએ છીએ, તે સઘળાને સારુ અમે તમારા વિષે દેવની શી ઉપકારસ્તુતિ કરી શકીએ? ^{૧૦} અમે રાત દહાડો અતિશે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, અમે તમારાં મઠો જોઈએ, ને તમારા વિશ્વાસનું ઓછાપણું સંપૂર્ણ કરીએ. ^{૧૧} હવે દેવ આપણો બાપ પોતે તથા આપણો પ્રભુ ઇસુ ખરીસ્ત તમારી ભણી અમારો રસ્તો પાધરો કરો. ^{૧૨} અને જેમ અમારો પ્રેમ તમારા પર, તેમ પ્રભુ તમારો પ્રેમ પણ એક બીજા પર તથા સર્વ પવિત્રો સુદ્ધાં આવશે, ત્યારે દેવ આપણા બાપની આગળ, તે આપણા હૃદયોને પવિત્રાર્થમાં નિર્દોષ એવાં સ્થિર કરે.

૪ ^૧ તો ભાઈઓ, છેલ્લું, પ્રભુ ઇસુમાં તમને વિનંતી તથા સુબોધ કરીએ છીએ કે, તમારે કેવી રીતે ચાલવું ને દેવે પ્રસન્ન કરવો, એ અમારાથી સાંભળ્યું તે પ્રમાણે જેમ તમે ચાલો છો, તેમ વધારે ને વધારે ચાલતા જાઓ. ^૨ કેમકે અમે પ્રભુ ઇસુથી તમને કઈ કઈ આજ્ઞાઓ આપી તે તમે જાણો છો. ^૩ કારણ એ દેવની ઈચ્છા એવી છે કે, તમારું પવિત્રીકરણ થાય કે છિનાળાથી તમે દૂર રહો; ^૪ કે તમારામાંના હરેક, દેવને ન જાણનારા વિદેશીઓની પેઠે વિષયની ઈચ્છા નહિ, ^૫ પણ પવિત્રાર્થમાં તથા માનમાં પોતાનું પાત્ર રાખી જાણે; ^૬ કે તે બાબતમાં કોઈ ઉલ્લંઘન કરીને પોતાના ભાઈને છેતરે નહિ, કારણ કે પ્રભુ એવા સઘળાને બદલો લેનાર છે, જેમ અમે અગાઉ પણ તમને કહ્યું ને પ્રમાણે આપ્યું તેમ. ^૭ કેમકે દેવે આપણને અશુદ્ધ પણાને સારુ નહિ, પણ પવિત્રાર્થમાં તેડ્યા છે. ^૮ એ માટે જે અનાદર કરે છે તે તો માણસનો નહિ, પણ દેવ જે પોતાનો પવિત્ર આત્મા તમને આપે છે, તેનો અનાદર કરે છે. ^૯ પણ ભાઇ પરની પરીતિ વિષે કી તમારા પર લખે, તે અંતે તમને કઈ જરૂર નથી, કેમકે તમે પોતે એક બીજા પર પ્રેમ રાખવાને દેવથી શિખાવેલા છો. ^{૧૦} અને આખા માકેદોન્યાના સઘળા ભાઈઓ પર તેમ એજ કરો છો; પણ ભાઈઓ, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, તમે વધારે ને વધારે કરો; ^{૧૧} ને જેમ અમે તમને આજ્ઞા આપી, તેમ શાંત રહેવાને તથા પોતપોતાનાંજ કામ કરવાને, તથા પોતાને હાથે ઉદ્યોગ કરવાને, તમે યત્ન કરો; ^{૧૨} એ સારુ કે બહારનાઓની આગળ તમે સારી રીતે ચાલો, ને તમને કશાની અગત્ય ન રહે. ^{૧૩} પણ, ભાઈઓ, ઉંઘી ગયાલા વિષે તમે અજાણ્યા રહો એવી અમારી ઈચ્છા નથી, એ સારુ કે બીજા જેઓને આજ્ઞા નથી તેઓની પેઠે તમે ખેદ ન કરો. ^{૧૪} જો આપણે વિશ્વાસ કરીએ છીએ કે, ઇસુ મરણ પામ્યો ને પાછો ઉઠ્યો, તો તેમજ ઇસુમાં જેઓ ઉંઘી ગયા તેઓને પણ દેવ તેની સાથે લાવશે. ^{૧૫} કેમકે પ્રભુની વાતથી અને તમને કહીએ છીએ કે, કે પ્રભુના આવવાની વેળાએ આપણે જે જીવતા રહેનારા તે ઉંઘેલાઓની આગળ જનારા નથી. ^{૧૬} કેમકે સાદથી, પ્રમુખ્ય દૂતની વાણીથી, તથા દેવના રણશિંગડાથી પ્રભુ પોતે આકાશથી ઉતરશે; ને ખરીસ્તમાં જેઓ મુએલા તેઓ પહેલે ઉઠશે. ^{૧૭} પછી આપણ જીવતા રહેનારા ગગનમાં પ્રભુને મળવા સારુ તેઓની અઠે વાદળોમાં તણાઈ જઈશું, ને તેમજ સદા પ્રભુની સાથે થઈશું. ^{૧૮} તો એ વાતોથી એક બીજાને સુબોધ કરો.

૫ ^૧ પણ ભાઈઓ, વખતો તથા સમયો વિષે તમને લખવું એની કઈ તમને અગત્ય નથી. ^૨ કેમકે તમે પોતે સારી પેઠે જાણો છો કે, જેમ રાતમાં ચોર એમ પ્રભુનો દિવસ આવે છે. ^૩ કેમકે જ્યારે તેઓ કહેશે કે, શાંતિ તથા કુશળતા છે ત્યારે જેમ ગર્ભવતીનું દુઃખ તેમ તેઓ પર અકસ્માત નાશ

આવશે, ને તેઓ નહિજ બચશે. ^૪ પણ બાઈઓ, તમે અંધારામાં નથી, કે તે દિવસ ચોરની પેઠે તમારા પર આવે. ^૫ તમે સઘળા અજ્ઞવાળાના દીકરા તથા દહાડાના દીકરા છો; આપણે રાત તથા અંધકારનાં નથી. ^૬ એ માટે બીજાઓની પેઠે આપણે ઉંઘીએ નહિ, પણ જાગીએ તથા સાવધાન રહીએ. ^૭ કેમકે ઉંઘનારાઓ રાતમાં ઊંઘે છે, ને છાટકા રાતમાં છાટકા થાય છે. ^૮ પણ આપણે દહાડાના છીએ, માટે વિશ્વાસનું તથા પ્રેમનું બહતર, ને તારણની આશાનો ટોપ પહેરીને સાવધાન રહીએ. ^૯ કેમકે દેવે આપણને કોપનો સારુ નહિ, પણ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તારણની પ્રાપ્તિને સારુ ડરાવ્યા છે; ^{૧૦} તે આપણે સારુ મરણ પામ્યો, જે સારુ કે આપણે જાગીએ કે ઉંઘીએ તો તેની સંઘાતે જીવીએ. ^{૧૧} માટે જેમ તમે કરો છો તેમજ અરસપરસ સુબોધ કરો, તથા એકબીજાને સ્થિર કરો. ^{૧૨} પણ, બાઈઓ, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, જેઓ તમારામાં મહેનત કરે છે તથા પ્રભુમાં તમારા આગેવાન છે તથા તમને બોધ કરે છે તેઓને તને જાણો; ^{૧૩} ને તેઓના કામને લીધે પ્રેમમાં તેઓને અતિ ઘણું માં આપો; તમે માહોમાંહે શાંતિમાં રહો. ^{૧૪} અને બાઈઓ, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, તમે અડીએલોને બોધ કરો, બીકણોને ઉત્તેજન આપો, અબળોને આધાર આપો, સઘળાની સાથે સહનશીલ થાઓ. ^{૧૫} જુઓ, કે કોઈ કોઈને ભુંડાઇને બદલે ભુંડાઇ ન વાળે; પણ સદા એક બીજાનું તથા સઘળાનું સારુ કરવાને યત્ન કરો. ^{૧૬} સદા હરખાઓ. ^{૧૭} જાથુ પ્રાર્થના કરો. ^{૧૮} હરેક વાતમાં ઉપકારસ્તુતિ કરો, કેમકે તમારા વિષે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં દેવની મરજી અવીજ છે. ^{૧૯} આત્માને ન હોલવો. ^{૨૦} ભવિષ્યવાદોને તુરછ ન ગણો. ^{૨૧} સઘળાને પારખો, જે સારુ તે ઝાલી રાખો. ^{૨૨} હરેક પ્રકારની ભુંડાઈથી દૂર થાઓ. ^{૨૩} અને શાંતિનો દેવ પોતે તમને પુરા પવિત્ર કરો. અને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવા સુધી તમારો આત્મા તથા પ્રાણ તથા શરીર સંપૂર્ણ [તથા] નિર્દોષ રખાઓ. ^{૨૪} તમારો તેડનાર જે વિશ્વાસુ છે, તે તે કરશે. ^{૨૫} બાઈઓ, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો. ^{૨૬} પવિત્ર ચુંબનથી સર્વ બાઈઓને ક્ષેમ કુશળ કહેજો. ^{૨૭} હું તમને પ્રભુના સમ ઘાલું છું કે, આ પત્ર સઘળા પવિત્ર બાઈઓને વાંચી સંભળાવવામાં આવે. ^{૨૮} આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા તમારા પર થાઓ. આમેન.

૨ થેસ્સલોનિકીઓ

૧ ^૧દેવ આપણા બાપ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તમાં થેસ્સલોનિકીઓની મંડળીને, પાઉલ તથા સીલવાનસ તથા તીમોથી [લખે છે]. ^૨દેવ બાપ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ. ^૩ભાઈઓ, અમારે તમારે વિષે દેવની ઉપકારસ્તુતિ સદા કરવી જોઈએ, ને તે લાયક છે, કેમકે તમારો વિશ્વાસ બહુ વધે છે, ને તમ સર્વમાં હરેકનો પ્રેમ એક બીજા ઉપર ઘણો લાયક છે. ^૪માટે તમારા પરની સઘળી સતાવણી તથા જે વિપત્તિ તમે વેઠો છો, તેઓમાં તમારી સહનતા તથા વિશ્વાસને લીધે અમે પ્યોતે દેવની મંડળીઓમાં તમારું વખાણ કરીએ છીએ. ^૫આ તો દેવના ન્યારી ઈન્સાકુનો પ્રમાણ છે, કે દેવના જે રજયને સારુ તમે દુઃખ વેઠો છો, તેને યોગ્ય તને ગણાઓ. ^૬કેમકે દેવને એ વાજબી છે, કે તમારા દુઃખ દેનારને તે દુઃખ વળી આપે, ^૭ને તમ દુઃખ પામેલાઓને અમારી સાથે વિસામો આપે, જ્યારે પ્રભુ ઇસુ આકાશથી તેના પરાક્રમના દૂતો સાથે ^૮બળતી આગમાં પ્રગટ થશે ત્યારે; તે વેળા જેઓ દેવને નથી જાણતા, ને જેઓ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની સુવાર્તા નથી માનતા, તેઓ પર દંડ તે ઠરાવશે. ^૯તેઓ પ્રભુની આગળથી તથા તેના સામર્થ્યના મહિમાથી સજા એટલે અનંતકાળનો નાશ ભોગવશે. ^{૧૦}જ્યારે પોતાના પવિત્રોમાં મહિમા પામવાને, ને જેઓએ વિશ્વાસ કીધો તેઓમાં આશ્ચર્યવાન મનાવાને તે આવશે તે દહાડે [એમ થશે], ને તમે પણ અમારી શાહેદી પર વિશ્વાસ રાખ્યો. ^{૧૧}એ સારુ અમે સદા તમારા વિષે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, આપણો દેવ તમને આ તેડાને યોગ્ય ગણે, ને ભલાઈની સઘળી પ્રસન્નતા તથા વિશ્વાસનું કામ સામર્થ્યથી પુરા કરે; ^{૧૨}એ માટે કે આપણા દેવ તથા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની કૃપા પ્રમાણે, આપણા પ્રભુ ઈસુનું નામ તમારામાં મહિમાવાન થાય ને તમે તેનામાં મહિમાવાન થાઓ.

૨ ^૧હવે ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના આવવા તથા તેની પાસે આપણે એકઠા થવા વિષે, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, ^૨પ્રભુનો દહાડો જાણે હમણાંજ આવ્યો હોય તેમ તમે એકએક મનમાં ન ધુજો, ને ગભરાઓ ના, આત્માથી નહિ, વાતથી નહિ, ને અમારા [લખેલા] એવા પત્રથી નહિ. ^૩કોઈ પ્રકારે કોઈ તમને ન ભુલાવે, કેમકે ત્યાર પહેલાં ધર્મત્યાગ થશે તથા પાપનું માણસ જે વિનાશનો દીકરો, તે પ્રગટ થશે; ^૪તે અટકાવીને જે સર્વ દેવ અથવા પૂજ્ય કહેવાય છે તેઓ સામે પોતાને ઉચો કરે છે, એવો કે પોતે દેવ છે એમ પોતાને દેખડાવતાં દેવના મંદિરમાં દેવ તરીકે બેસે છે. ^૫શું તમને યાદ નથી કે, હું તમારી સાથે હતો, ત્યારે મેં એ વાતો તમને કહી હતી? ^૬અને તે પોતાના વખતમાં પ્રગટ થાય, માટે શું અટકાવ કરે છે તે હવે તમે જાણો છો. ^૭કેમકે અધર્મનો મર્મ હમણાં અસર કરે છે, પણ જે હાલ અટકાવનાર છે તે વચમાંથી કઠાય ત્યાં સુધી [અટકાવશે]; ^૮ને ત્યારે તે અધર્મી પ્રગટ થશે, જેમ પ્રભુ ઇસુ પોતાના મુખના શ્વાસથી તેનો સંહાર કરશે તથા પોતાના આવવાના પ્રકાશથી તેનો નાશ કરશે; ^૯એટલે તેનો નાશ જેનું આવવું શેતાનના કરાવ્યા પ્રમાણે જુઠાઈનાં સર્વ પરાક્રમ તથા ચિન્હો તથ ચમત્કારો સાથે છે, ^{૧૦}ને જેઓ નાશ પામે છે તેઓને સારુ અન્યાયની સર્વ ઠગાઈ સાથે છે, કેમકે તેઓએ પોતાના તારણને અર્થે સત્યની પ્રીતિ પામી લીધી નહિ. ^{૧૧}અને તે માટે દેવ તેઓમાં ભરાંતિની ઉશ્કેરણી મોકલે છે કે, તેઓ તે જુઠાઈ માને; ^{૧૨}એ સારુ કે જેઓએ સત્ય પર વિશ્વાસ કીધો નથી, પણ અન્યાયમાં સંતોષી હતા, તે સઘળા પર દંડ ઠરાવાય. ^{૧૩}પણ ભાઈઓ, પ્રભુથી પ્રીતિ પામેલા, તમારા વિષે સદા દેવની સ્તુતિ કરવાને અમે બંધાએલા છીએ, કેમકે આત્માના પવિત્રીકરણથી તથા સત્યના વિશ્વાસથી તારણને અર્થે દેવ તમને આરંભથી પસંદ કીધા છે. ^{૧૪}અને સારુ તેણે તમને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો મહિમા પામવાને અર્થે અમારી સુવાર્તાથી તેડ્યા છે. ^{૧૫}માટે, ભાઈઓ, સ્થિર રહો, ને જે સંપ્રદાય તને વાતથી કે અમારા પત્રથી શિખ્યા તે પકડી રાખો. ^{૧૬}હવે આપણો પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્ત પોતે તે દેવ આપણો બાપ, જેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો, ને સર્વકાળનો દિલાસો ને સારી આશા કૃપાથી આપણને આપ્યાં, ^{૧૭}તે તમારાં હૃદયને દિલાસો આપો, ને સર્વ સારાં કામમાં તથા વાતમાં તમને સ્થિર કરો.

૩ ^૧છેલ્લું, ભાઈઓ, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો કે પ્રભુની વાત વેગે ચાલે ને મહિમાવાન થાય, જેમ તમારે ત્યાં થાય છે તેમ; ^૨અને કે અમે અડીએલ તથા દુષ્ટ માણસોથી બચાવ પામીએ; સઘળાને વિશ્વાસ નથી, ^૩પણ પ્રભુ વિશ્વાસુ છે, તે તમને સ્થિર કરશે ને બુંડાથી બચાવશે. ^૪અને તમારા વિષે અમે પ્રભુમાં ભરોસો રાખીએ છીએ કે, જે આજ્ઞા અમે કરીએ છીએ તે તમે પાળો છો તથા

પાળશો. ^૫ અને દેવના પ્રેમમાં તથા બ્રીસ્તની ધીરજમાં પ્રભુ તમારાં હૃદયોને લાવો. ^૬ હવે, ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઇસુ બ્રીસ્તને નામે અમે તમને આજ્ઞા કરીએ છીએ કે, જે હરેક ભાઈ આડો ચાલે છે, ને અમારાથી પામેલા સંપ્રદાય પ્રમાણે ચાલતો નથી, તેનાથી તમે જુદા થાઓ. ^૭ કેમકે અમને કઈ રીતે અનુસરવા જોઈએ એ તમે પોતે જાણો છો; કેમકે અમે તમારામાં આડા ચાલ્યા નહોતા; ^૮ ને કોઈ માણસનું અજ્ઞ અમે મફત બાધું નહોતું; પણ તમારામાંના કોઈ પર ભાર ન મુકીએ, માટે સત દહાડો મહેનત તથા કષ્ટથી કામ કીધું; ^૯ અમને અધિકાર નથી એમ નહિ, પણ તમે અમને અનુસરો માટે અમે તમને નમુનારૂપ થઈએ. ^{૧૦} અને જ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે પણ આ અજ્ઞા કીધી કે, જો કોઈ માણસ કામ કરવા ન ઈચ્છે, તો તે બાચ પણ નહિ. ^{૧૧} કેમકે તમારામાંના કેટલાએક આડાપણાથી ચાલે છે, ને કંઈ કામ કરતા નથી પણ ઘાલમેલ કરે છે એવું સાંભળીએ છીએ. ^{૧૨} પણ એવાઓને આપણા પ્રભુ ઇસુ બ્રીસ્તથી આજ્ઞા કરીએ છીએ તથા બોધ કરીએ છીએ કે, તેઓ શાંતિસહિત કામ કરીને પોતાનું અજ્ઞ બાચ. ^{૧૩} પણ, ભાઈઓ, તમે સારું કરતાં થાકશો ના. ^{૧૪} અને જો કોઈ અમારી આ પત્રમાંની વાત ન માને, તો તેને ધારી રાખો ને તમે તેની સાથે મળતા ન રહો એ માટે કે તે શરમાય. ^{૧૫} તોપણ તેને શત્રુ ન ગણો, પણ ભાઈ જાણીને તેને બોધ કરો. ^{૧૬} હવે શાંતિનો પ્રભુ પોતે સદા સર્વ પ્રકારે તમને શાંતિ આપો. પ્રભુ તમ સર્વની સાથે થાઓ. ^{૧૭} હું પાઉલનું પોતાને હાથે ક્ષેમ કુશળ, એ નિશાણી સર્વ પત્રમાં છે, એમ હું લખું છું. ^{૧૮} આપણા પ્રભુ ઇસુ બ્રીસ્તની કૃપા તમ સર્વ પર થાઓ.

૧ તિમોથી

૧^૧ દેવ આપણા તારનારના તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ જે આપની આશા, તેની આજ્ઞા પ્રમાણે થએલો ખ્રીસ્ત ઇસુનો પ્રેરિત પાઉલ, ^૨ વિશ્વાસમાં પોતાના બરા દીકરા તિમોથીને [લખે છે]; દેવ આપણા બાપથી તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુથી કૃપા, દયા તથા શાંતિ થાઓ. ^૩ જેમ માર્કેદોન્યામાં જતાં મેં તને વિનંતી કીધી કે, તું એકેસસમાં રહીને કેટલાએકને અજ્ઞા કર કે, તેઓ બીજો ઉપદેશ ન કરે, ^૪ ને કહાણીઓ તથા અપાર વંશાવળીઓ પર ચિત્ત ન રાખે, એવી વાતો તો તકરાર ઉપજાવે છે, પણ દેવનો જે કારભાર વિશ્વાસમાં છે તેણે અનુક્રુળ નથી [તેમ ફરી કહું છું]. ^૫ આજ્ઞાનો મુખ્યાર્થ તો શુદ્ધ હૃદયથી તથા સારા અંતઃકારણથી તથા ઢોંગરહિત વિશ્વાસથી પ્રીતિ છે. ^૬ તેઓથી કેટલાએક યુકીને વ્યર્થ વાત બોલવાની ભણી ફરી ગયા છે, ^૭ તેઓ નિયમશાસ્ત્રના ઉપદેશક થવા ચાહે છે, પણ પોતે શું કહે છે અથવા જે વિષે તેઓ ખાતરી બોલે છે તે તેઓ સમજતી નથી. ^૮ પણ અમને માલમ છે કે નિયમ સારો છે, જો કોઈ તેનો વહીવટ યોગ્ય રીતે કરે તો; ^૯ એવું જાણીને કે, નિયમ ન્યાયીને લાગતો નથી, પણ અનીતિવંતો તથા સ્વરછંદીઓને લાગે છે, અભક્ત તથા પાપીઓને, અશુદ્ધ તથા અમંગળોને, બાપ મારનારા તથા મા મારનારાઓને, મનુષ્યાઘાતકોને, ^{૧૦} વ્યભિચારીઓને, પુંમૈથુનીઓને, માણસને ચોરનારાઓને, જુઠાઓને તથા જુઠા સમ બાનારાઓને લાગે છે; ને શુદ્ધ ઉપદેશને જો કંઈ બીજું ઉલટું હોય તો તેને પણ લાગે છે; ^{૧૧} સ્તુતિવાન દેવના મહિમાની સુવાર્તા જે મને સોંપાયેલી તે પ્રમાણે છે. ^{૧૨} અને મને સામર્થ્ય આપનાર આપણા પ્રભુ ખ્રીસ્ત ઇસુનો ઉપકાર હું માનું છું, કેમકે તેણે મને વિશ્વાસ ગણીને સેવામાં રાખ્યો; ^{૧૩} હું પહેલાં દુર્બોધણ કરનાર તથા સતાવનાર તથા નિંદક હતો, તોપણ હું દયા પામ્યો, કારણ કે મેં અજ્ઞાનથી અવિશ્વાસમાં તે કીધું; ^{૧૪} ને ખ્રીસ્ત ઇસુ પરના વિશ્વાસ તથા પ્રેમ સુદ્ધાં આપણા પ્રભુની કૃપા અતિ ઘણી થઈ. ^{૧૫} અવાત વિશ્વાસુ તથા સંપૂર્ણ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે કે, ખ્રીસ્ત ઇસુ પાપીઓને તારવારને જગતમાં આવ્યો, તેઓમાં હું મુખ્ય છું; ^{૧૬} પરંતુ હું એ સારુ દયા પામ્યો કે, ઇસુ ખ્રીસ્ત પ્રથમ મારામાં પોતાની પુરી સહનશીલતા દેખાડે, એવી કે જેઓ અનંત જીવનને સારુ તેના પર વિશ્વાસ કરવાના તેઓને હું નમુનારૂપ થાઉં. ^{૧૭} જે સનાતન યુગોનો રાજા, અવિનાશી, અદૃશ્ય તથા એકલો દેવ, તેને સદા સર્વકાળ સુધી માન તથા મહિમા થાઓ. આમેન. ^{૧૮} ઓ દીકરા તિમોથી, તારા વિષે અગાઉ થએલા ભવિષ્યવાદો પ્રમાણે, આ અજ્ઞા હું તને આપું છું, કે તે ભવિષ્યવાદોથી તું સારી લડાઈ લડે; ^{૧૯} ને વિશ્વાસ તથા સારું અંતઃકરણ રાખે, જેને કેટલાએકે મુકી દઈને વિશ્વાસ વિષેનું વહાણ બાંગી નાખ્યું; ^{૨૦} તેઓમાંના હુમનાય તથા આલેકસાંદર છે; તેઓને શેતાનને એ સારુ સોંપ્યાં કે, તેઓ દુર્બોધણ ન કરવાનું શિખે.

૨^૧ હવે સહુથી પહેલાં હું એવો બોધ કરું છું કે, વિનંતીઓ, પ્રાર્થનાઓ, અરજીઓ તથા ઉપકારસ્તુતિઓ, સઘળાં સારુ કરાય. ^૨ રાજાઓને સારુ તથા જેઓ અધિકારમાં છે તેઓ સર્વને સારુ, એ માટે કે આપણે પુરી સુભક્તિમાં તથા ગંભીરપણામાં, શાંત તથા સ્વસ્થ રીતે જીવનના દહાડા કાઢીએ. ^૩ કેમકે દેવ આપણા તારનારની આગળ એ સારું તથા લાયક છે. ^૪ તે ઈચ્છે છે કે સઘળાં માણસ તારણ પામે, ને સત્યના પુરા જ્ઞાનમાં આવે. ^૫ કેમકે એક દેવ છે ને દેવનો તથા માણસોનો એક મદ્યસ્થ પણ છે, એટલે ખ્રીસ્ત ઇસુ પોતે માણસ, ^૬ જેણે સઘળાંને સારુ પોતાને અંડણીરૂપે આપ્યો, જેની શાહેદી યોગ્ય પ્રસંગે [આપવામાં આવશે]. ^૭ એને સારુ હું હલકારો તથા પ્રેરિત (હું સારું બોલું છું, જુઠું બોલતો નથી), ને વિશ્વાસમાં તથા સત્યમાં વિદેશીઓને શિખવનાર ઠરાવાયો છું. ^૮ એ માટે મારી ઈચ્છા છે કે, પુરુષો સર્વ જગ્યામાં રીસ તથા વિવાદ વિના શુદ્ધ હાથો ઉઠાવીને પ્રાર્થના કરે. ^૯ તે પ્રમાણે સ્ત્રીઓ પણ શોભતાં વસ્ત્રથી લાજ તથા સુબુદ્ધિ સહિત પોતાને સણગારે, ગુંથેલા બાલથી તથા સોનું કે મોતી, કે મૂલ્યવાન વસ્ત્રથી નહિ, ^{૧૦} પણ દેવની ભક્તિ કબૂલ કરનારી સ્ત્રીને જે શોભે છે તેથી, એટલે સારાં કામથી [પોતાને સણગારે]. ^{૧૧} સ્ત્રીને પુરા આધીનપણાથી છાની રહીને શિખવું. ^{૧૨} પણ ઉપદેશ કરવાની, કે પુરુષ પર અધિકાર ચલાવવાની હું સ્ત્રીને રજા આપતો નથી, પણ તેણીએ છાનાપણામાં રહેવું. ^{૧૩} કેમકે આદમ પહેલાં ઉત્પન્ન થયો, પછી હવા. ^{૧૪} અને આદમ છેતરાયો નહિ, પણ સ્ત્રી છેતરાઈને ઉલ્લંઘનમાં પડી. ^{૧૫} તોપણ જો તે સુબુદ્ધિ સહિત વિશ્વાસ તથા પ્રેમ તથા પવિત્રાર્થમાં રહે, તો તે જણવાથી તરશે.

૩^૧ આ વાત વિશ્વાસુ છે કે, જો કોઈ, અદ્યક્ષનો હોદ્દો ચાહે છે, તો તે સારા કામની ઈચ્છા કરે છે. ^૨ અદ્યક્ષ નિર્દોષ, એક સ્ત્રીનો વાર, સાવધાન, સુબુદ્ધિવાન, વ્યવસ્થિત, આનિષ્ઠ્ય કરનાર, શિખવી શકે એવો, ^૩ મધપી નહિ, મારનાર નહિ, પણ સહનશીલ, કજ્જા કરનાર નહિ, દરવ્યલોભી નહિ, ^૪ પોતાના ઘરનાંને સારી રીતે ચલાવનાર, પોતાનાં છોકરાંને સર્વ ગંભીરપણાથી આધીન રાખનાર, એવો હોવો જોઈએ. ^૫ (કેમકે જો કોઈ પોતાના ઘરનાંને ચલાવી જાણતો નથી, તો તે દેવની મંડળીની સંભાળ કદાચ રીતે કરશે?) ^૬ નવો શિષ્ય નહિ, રબે તે કુલાઈને શેતાનની શિક્ષામાં પડે. ^૭ વળી જરૂર છે કે, એનો વિષે બહારનાઓની તરફથી સારી શાહેદી હોય, એ સારુ કે તે અપમાનમાં તથા શેતાનના ફાંદામાં ન પડે. ^૮ એ પ્રમાણે સેવકો પણ ગંભીર, બેવચની નહિ, ઘણા મદ્યપી નહિ, નીચ લાભ વિષે લોભી નહિ, ^૯ વિશ્વાસી [ધર્મનો] મર્મ શુદ્ધ અંતઃકરણથી રાખનાર એવો હોય જોઈએ. ^{૧૦} તેઓ પહેલાં પરઆએલા થાય; પછી જો નિર્દોષ માલમ પડે તો સેવકનું કામ કરે. ^{૧૧} એ પ્રમાણે બાચડીઓ ગંભીર, નિંદાભોર નહિ, સાવધાન, સર્વ વાતમાં વિશ્વાસુ એવી હોવી જોઈએ. ^{૧૨} હરેક સેવક એક સ્ત્રીનો વાર, પોતાનાં છોકરાં તથા ઘરનાંને સારી રીતે ચલાવનાર એવો હોવો જોઈએ. ^{૧૩} કેમકે જેઓએ સેવકનું કામ સારી રીતે કીધું, તેઓ પોતાને સારું સારી પડવી તથા ખરીસ્ત ઇસુ પરના વિશ્વાસમાં મોટી હિમ્મત મેળવે છે. ^{૧૪} હું તારી પાસે વહેલો આવવાની આશા રાખીને તને એ વાતો લખું છું; ^{૧૫} એ સારુ કે જો મને વાર લાગે, તો તારે દેવના ઘરમાં કદાચ રીતે વર્તવું, એ તને જણાય; એ ઘર જીવતા દેવની મંડળી, સત્યનો સ્તંભ તથા આધાર છે. ^{૧૬} અને અચિત સુભક્તિ મર્મ મોટો છે, એટલે જે દેહમાં પ્રગટ થયો, આત્મામાં ન્યાયી ઠરાવાયો, દૂતોના દીઠામાં આવ્યો, વિદેશીઓમાં તેની વાત પ્રગટ થઇ, જગતમાં તે પર વિશ્વાસ થયો, મહિમામાં તે ઉપર લેવાયો.

૪^૧ પણ આત્મ સાફ કહે છે કે, પાછલા કાળોમાં કેટલાએક માણસો, ભુલાવનાર આત્માઓ પર તથા ભૂતોના ઉપદેશ પર લક્ષ રાખીને, ^૨ જુદું બોલનારા તથા જેઓનું અંતઃકરણ ડામેલું એવાઓના ઢોંગથી વિશ્વાસનો ત્યાગ કરશે; ^૩ ને એઓ પરણવાને મના કરશે, ને જે બોરાક ઉપકારસ્તુતિ કરીને લેવા સારુ દેવે વિશ્વાસીઓને તથા સત્ય જાણનારાઓને વાસ્તે ઉત્પન્ન કીધા, તેથી દૂર રહેવાનું કહેશે. ^૪ કેમકે દેવનું સર્વ ઉત્પન્ન કરેલું સારુ છે, કદાચ નાખી દેવા સારુ નથી, જો ઉપકારસ્તુતિની સાથ તે લેવાયા તો, ^૫ કેમકે દેવની વાતથી તથા પ્રાર્થનાથી તે શુદ્ધ કરાય છે. ^૬ એ વાતો ભાઈઓને જણાવીને, હું ખરીસ્ત ઇસુનો સારો સેવક થઈશ, ને જે વિશ્વાસની તથા સારા ઉપદેશની વાતોની પાછળ તું ચાલતો આવ્યો તેઓથી પાળેલા થઈશ. ^૭ પણ અધર્મી તથા વ્યર્થ કહાણીઓને ટાળ, ને સુભક્તિને સારુ પોતાની કસરત કર; ^૮ કેમકે શરીરની કસરત થોડીજ ઉપયોગી છે, પણ સુભક્તિ સઘળાંને સારુ ઉપયોગી છે, તેને હમણાંના તથા આવતા કાળના પણ જીવનનું વચન છે. ^૯ આ વાત વિશ્વાસુ તથા સંપૂર્ણ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે. ^{૧૦} અને આ કારણ માટે આપણે એ સારુ મહેનત કરીએ છીએ તથા કષ્ટ કરીએ છીએ, કેમકે સર્વ માણસોનો ને વિશેષ કરીને વિશ્વાસીઓનો જે તારનાર છે, તે જીવતા દેવ પર આપણે આશા રાખેલી છે. ^{૧૧} આ વાતો ફરમાવ તથા શિખવ. ^{૧૨} કોઇ પણ તારા જીવનપણાને ધિક્કારે નહિ; પણ વાતમાં, ચાલમાં, પ્રીતિમાં, વિશ્વાસમાં, પવિત્રાર્થમાં વિશ્વાસીઓને નમુનો થા. ^{૧૩} હું આવું ત્યાં સુધી વાંચવામાં, બોધ કરવામાં, શિખવવામાં તત્પર રહે. ^{૧૪} જે ક્રપાદન તારમાં છે, જે ભવિષ્યવાદને આસરે વડીલસભાના હાથો મુકવાથી તને અપાએલું હતું, તે વિષે તમે નિશ્ચિંત ન થાઓ. ^{૧૫} એ વાતોમાં અંતીલો થજે, એઓમાં તત્પર રહે, કે તારું પ્રવીણપણું સઘળાને પ્રગટ થાય. ^{૧૬} પોતા વિષે તથા ઉપદેશ વિષે સાવધાન થા. આ વાતોમાં ટકી રહે, કેમકે આ ક્રીધાથી તું પોતાને તથા તારા સાંભળનારાઓને પણ તારીશ.

૫^૧ ધરડાને ન ધમકાવ, પણ જેમ બાપને તેમ તેને બોધ કર; ને જેમ ભાઈઓને તેમ જીવાનોને; ^૨ ને જેમ માઓને તેમ ધરડીઓને; ને જેમ બહેનોને તેમ પુરી પવિત્રાર્થથી જીવાન બાચડીઓને બોધ કર. ^૩ જે વિધવાઓ અરેબરી વિધવા છે તેઓને માન આપ. ^૪ પણ જે કોઈ વિધવાને છોકરાં કે છોકરાંના છોકરાં હોય, તો તેઓ પહેલાં પોતાના ઘરમાં સુભક્તિ કરવાને તથા પોતાનાં માબાપોને પ્રતિદાન આપવાને શિખે, કેમકે દેવની આગળ આ સારું તથા પસંદ છે. ^૫ જે અરેબરી વિધવા તથા એકલી પડેલી છે, તેણે દેવ પર આશા રાખી છે, ને રાત દહાડો તે વિનંતી તથા પ્રાર્થનામાં તત્પર રહે છે. ^૬ પણ જે વિલાસી તે જીવતીજ મુએલી છે. ^૭ આ વાતો આગરહથી કહે કે તેઓ નિર્દોષ થાય. ^૮ પણ જો કોઈ પોતાની કે વિશેષ કરીને પોતાના ઘરનાંની ખબર રાખતો નથી, તો તેણે વિશ્વાસ નકાર્યો છે તથા તે અવિશ્વાસી કરતા ભુંડો છે. ^૯ સાઠ વરસની અંદરની નહિ એવી જે વિધવા, એક વરની વહુ,

^{૧૦} સારાં કામ વિષે વખણાએલી, જે તેણીએ છોકરાનું પ્રતિપાલન કીધું હોય, જો પરેણાની ચાકરી કીધી હોય, જો પવિત્રોના પગ ધોયા હોય, જો દુઃખીઓને સહાયતા કીધી હોય, જો તે હરેક સારા કામની પાછળ લાગી હોય તો તે ટીપમાં નોંધાય. ^{૧૧} પણ જુવાન વિધવાઓને ટીપમાં નોંધવી નહિ, કેમકે તેઓ ખ્રીસ્તને ઉલટી ઉન્મત્ત થશે ત્યારે પરણવા યહાશે. ^{૧૨} તેઓને દંડાજ્ઞા છે, કેમકે તેઓએ અસલ વિશ્વાસને છોડી દીધો છે. ^{૧૩} અને તે ઉપરાંત ઘેરેઘેર ફરતાં તેઓ આળસુ થવાનું શિખે છે, ને કેવળ આળસુ નહિ, પણ જે ઘટતું નથી તે બોલીને ગપ્પી તથા પાર્સઈ ચરચા કરનારી થાય છે. ^{૧૪} માટે હું ઈરહું છું કે જુવાન [વિધવાઓ] પરણે, બાળકોને જણે, ધર ચલાવે, અટકાવનારને નિંદા કરવાનું નિમિત્ત ન આપે. ^{૧૫} કેમકે કેટલીએક હુમણાં શેતાનની પાછળ ફરી ગઇ છે. ^{૧૬} અને જો કોઈ વિશ્વાસણની પાસે વિધવાઓ હોય, તો તે તેઓનું પુરું પાડે, ને મંડળી ઉપર ભાર ન નાખે, એ સારુ કે જે ઝરેઝરી વિધવાઓ છે તેઓનું તે પુરું પાડે. ^{૧૭} જે વડીલો સારી રીતે અધિકાર કરે છે, ને વિશેષે કરીને જેઓ ઉપદેશ કરવામાં તથા શિખાડવામાં મહેનત કરે ચ, તેઓને બમણા માન યોગ્ય ગણવા. ^{૧૮} કેમકે શાસ્ત્ર કહે છે કે, પારે ફરનાર બળદના મ્હો પર શેંકી ન બાંધ, ને કામ કરનાર પોતાની મજુરીને યોગ્ય છે. ^{૧૯} બે કે ત્રણ શાહેટી વગર વડીલ પરનું તહોમત ન સાંભળો. ^{૨૦} પાપ કરનારાઓને સઘળાંની આગળ ધમકાવ, એ સારુ કે બીજાને પણ બીક લાગે. ^{૨૧} દેવ તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ તથા પસંદ કીધેલા દૂતો આગળ હું તને આજ્ઞા કરું છું કે, પક્ષપાત પ્રમાણે કંઈ ન કરતાં તરફદારી વિના આ વાતો પાળ. ^{૨૨} એકાએક કોઈ પર હાથ ન મુક, ને બીજાઓનાં પાપમાં ભાગિયા ન થા, પોતાને શુદ્ધ રાખ. ^{૨૩} હુવેથી [અંકલું] પાણી ન પી, પણ તારા કોઠાને લીધે તથા તારી વારંવારની નબળાઈને લીધે, થોડો દરાક્ષરસ પી. ^{૨૪} કેટલાએક માણસનાં પાપ બહુ પ્રગટ છતાં ન્યાયમાં આગળ જાય છે, ને કેટલાએકની પાછળ તેઓ આવે છે. ^{૨૫} અને તે પ્રમાણે કેટલાએકનાં સારાં કામ પણ પ્રગટ છે, ને જેઓ જુદી જાતના છે તેઓ છાનાં રહી શકતાં નથી.

૬ ^૧ જેટલા દાસ ઝુંસરી તળે છે તેટલાએ પોતાના ઘણીઓને પુરા માનયોગ્ય ગણવા, એ સારુ કે દેવના નામની તથા ઉપદેશની નિંદા ન થાય. ^૨ અને જેઓને વિશ્વાસી ઘણીઓ છે, એ ઘણીઓ ભાઈઓ છે, તે કારણથી તેઓએ તેમને ન વખોડવા, પણ તેમની ચાકરી વિશેષ કરવી, કેમકે જેઓ ઉપકાર પામે છે તેઓ વિશ્વાસી તથા પિરચ છે. એ વાતો શિખવ ને બોધ કર. ^૩ જો કોઈ બીજો ઉપદેશ કરે, ને આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તની જે શુદ્ધ વાત તથા ભક્તિ પ્રમાણે જે ઉપદેશ તેને માનતો નથી, ^૪ તો તે ગર્વથી ફુલેલો છે, ને કંઈ જાણતો નથી, પણ તકરાર તથા શબ્દવાળ વિષે મોહિત છે, કે જેઓથી અદેખાઈ, વઢવાડ, દુર્ભાષણો, ભુંડી કલ્પનાઓ, ^૫ તથા જે માણસ મન વિષે ભ્રષ્ટ થએલા, સત્યરહિત થએલા, સુભક્તિ કમાઈનું એક સાધન છે એવું ધારનારા, તેઓમાં કજીઆ થઇ છે; એવાથી તું દૂર થા. ^૬ પણ સંતોષસહિતની સુભક્તિ મોટો લાભ છે; ^૭ કેમકે આપણે આ જગતમાં કંઈ લાવ્યા નથી ને તેમાંથી કંઈ લઇ જવાતું નથી. ^૮ પણ અજ્ઞ વસ્ત્ર છતાં તેઓથી આપણે સંતોષી થઈશું. ^૯ પણ જે દરવ્યવાન થવા ચાહે છે, તેઓ પરીક્ષણમાં તથા ક્ષાંદામાં તથા ઘણી મૂર્ખ તથા નાશકારક તૃષ્ણામાં પડે છે, જેઓ માણસોને નાશમાં લાલચ કરીને કેટલાએક વિશ્વાસથી ભટકી ગયા, ને ઘણાં દુઃખોથી તેઓએ પોતાને વીદયા. ^{૧૧} પણ, ઓ દેવના માણસ, તેઓથી તું નાસ; ને ન્યાયીપણા, સુભક્તિ, વિશ્વાસ, પ્રેમ, ધીરજ તથા લીનતાની પાછળ ચાલ. ^{૧૨} વિશ્વાસની સારી લડાઈ લાડ, અનંત જીવન ધર, કે જેને સારુ તું તેડાએલો છે, ને જેના વિષે તે ઘણા શાહેટીઓની આગળ સારો ઈકરાર કીધો. ^{૧૩} દેવ જે સઘળાને જીવતા કરે છે તેની આગળ તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જેણે પોંતીઅસ પીલાતની આગળ સારો ઇનકાર કીધો, તેની આગળ હું તને હુઠેઠથી કહું છું કે, ^{૧૪} આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવા સુધી આ અજ્ઞા ડાઘરહિત તથા દોષરહિત તું પાળ; ^{૧૫} જે પ્રગટ થવું પોતાના સમયોમાં તે દેખાડશે, કે જે ધન્ય તથા એકલો સ્વામી છે, જે રાજાઓનો રાજા તથા પ્રભુઓનો પ્રભુ છે, ^{૧૬} જે એકલાને અમરપણું છે, જે અગમ્ય અજવાળામાં રહે છે, જેને માણસોમાંના કોઈએ જોય નથી ને જોઈ શકતો નથી, તેને માન તથા સદાકાળનું પરાક્રમ થાઓ. આમેન. ^{૧૭} આ કાળના દરવ્યવાનોને હુઠેઠથી કહે કે, તેઓ અહંકાર ન કરે, ને દરવ્યના અસ્થિરપણા પર નહિ, પણ જે દેવ આપણને સુખાનુભવ સારુ દરવ્યરૂપ સર્વ આપે છે તે પર આશા રાખે; ^{૧૮} કે તેઓ સારું કરે, ઉત્તમ કામો વિષે દરવ્યવાન થાય, ઉદાર ને પરોપકારી થાય; ^{૧૯} આવતા કાળને સારુ પોતાને વાસ્તે પુંજીરૂપી સારો પાયો નાખે, એ માટે કે જે ઝરેઝરું જીવન ને તેઓ ધરી રાખે. ^{૨૦} ઓ તીમોથી જે તને સોંપેલું છે તે

સંભાળ, ને અધર્મી અમથી વાતોથી તથા જે જુઠાઈથી જ્ઞાન કહેવાય છે તેના વિવાદથી દૂર થા, ^{૨૧} જે જેને ક્રેટલાએક માનીને વિશ્વાસ વિષે ભૂલ્યા. તારા પર કૃપા થાઓ. આમેન.

૨ તિમોથી

૧^૧ ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે જીવન છે તેના વચન પ્રમાણે દેવની ઈચ્છાથી ખ્રીસ્ત ઇસુનો પ્રેરિત પાઉલ, ^૨ વહાલા દીકરા તીમોથીને [લખે છે]; દેવ બાપથી તથા ખ્રીસ્ત ઇસુ આપણા પ્રભુથી કૃપા, દયા, શાંતિ તને થાઓ. ^૩ દેવ જેને હું મારા બાપદાદાઓથી શુદ્ધ ભાવે બચ્વું છું, તેની ઉપકાર સ્તુતિ કરું છું કે, મારી પ્રાર્થનામાં રાત દહાડો તું તારું સ્મરણ જાણું રાખું છું. ^૪ તારાં આંસુ સંભારીને હું તને જોવાને ઘણો યાહું છું કે આનંદથી ભરપૂર થાઉં; ^૫ કેમકે જે નિષ્કપટ વિશ્વાસ તારામાં હતો, જે પહેલાં તારી વડીઆઇ લુઇસ, ને તારી મા યુનીકેમાં રહેલો હતો, ને મને ભરોસો છે કે તારામાં પણ છે, તે મને યાદ છે. ^૬ માટે હું તને યાદ કરાવું છું કે, જે દેવનું દાન મારા હાથ મુકવાથી તને મળ્યું તેણે તારે જાગૃત કરવું; ^૭ કેમકે દેવે આપણને બીકનો આત્મા નહિ, પણ સામર્થ્યનો તથા પ્રેમનો તથા સાવધ બુદ્ધિનો આપ્યો છે, ^૮ માટે આપણા પ્રભુની શાહેદી વિષે, ને હું તેના બંદીવાન વિષે તું ન શરમા, પણ સુવાર્તાને લીધે મારી સાથે દેવના સામર્થ્ય પ્રમાણે દુઃખ ભોગવ; ^૯ તેણે આપણને તાર્યાં તથા પવિત્ર તેડાથી આપણને તેડ્યા, આપણા કામ પ્રમાણે નહિ, પણ તેનાજ ઈરાદા તથા કૃપા પ્રમાણે; જે કૃપા અનાદિકાળથી ખ્રીસ્ત ઇસુમાં આપણને આપેલી હતી; ^{૧૦} પણ આપણા તારનાર ખ્રીસ્ત ઇસુના પ્રગટ થયાથી હુમણાં પ્રસિદ્ધ થઇ છે; તેણે મરણને નિરર્થક કીધું, ને સુવાર્તાથી જીવન તથા અમરપણું પ્રકાશિત કીધું છે; ^{૧૧} તે વિષે હું હલકારો તથા પ્રેરિત તથા શિખવનાર ઠરાવાયો છું. ^{૧૨} તે કારણ માટે હું એ દુઃખો સહુ છું તોપણ હું શરમાતો નથી, કેમકે જે પર મેં વિશ્વાસ કીધો તેણે હું ઓળખ્યું છે, ને મને ભરોસો છે કે, તેની પાસે મારી અનામતી તે દહાડા સુધી તે રાખી શકે છે. ^{૧૩} શુદ્ધ વાતનો નમુનો જે તમે મારી પાસેથી સાંભળ્યો તે ખ્રીસ્ત ઇસુના વિશ્વાસ તથા પ્રેમમાં રાખ. ^{૧૪} તે સારી અનામતી આપણામાં રહેનાર પવિત્ર આત્માથી સંભાળી રાખ. ^{૧૫} તને માલમ છે કે, આશિયામાંના સઘળીએ મને મુકી દીધો, તેઓમાં કુગેલસ તથા હેરમોગેનેસ છે. ^{૧૬} પ્રભુ ઓનેસીકરસના ઘર પર દયા કરો, કેમકે તેણે વારે વારે મને તાજો કીધો, ને મારાં બંધન વિષે શરમાયો નહિ; ^{૧૭} પણ તે રુમમાં હતો ત્યારે મહેનતથી મને શોધી કાઢીને મળ્યો. ^{૧૮} પ્રભુ તેને એવું આપો કે, તે દહાડે પ્રભુ પાસેથી તે દયા પામે; ને એફેસસમાં તેણે કેટલી સેવા કીધી, એ તું સારી પેઠે જાણે છે.

૨^૧ માટે મારા દીકરા, ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે કૃપા તેમાં તું સમર્થ થા. ^૨ અને જે વાતો ઘણા શાહેદીની આગળ તે મારી પાસેથી સાંભળી તે, જે વિશ્વાસુ માણસો બીજાઓને પણ શિખવવા યોગ્ય થશે તેઓને સોંપી દે. ^૩ માટે ખ્રીસ્ત ઇસુના સારા સૈનિકની પેઠે તું મારી સાથે દુઃખ સહો. ^૪ કોઇ લડનાર સંસારી કામકાજમાં ગુંથાતો નથી, એ માટે કે તે સેનાપતિને સંતુષ્ટ કરે. ^૫ અને જો કોઇ પણ મલચુદ્ધ કરે, તો નિયમ પ્રમાણે મલચુદ્ધ કીધા વગર તે મુગટ પામતો નથી. ^૬ મહેનત કરનાર ખેડુતને પહેલાં ફળ મળવા જોઈએ. ^૭ હું જે કહું છું તેનો વિચાર કર; કેમકે સર્વ વિષે પ્રભુ તને સમજણ આપશે. ^૮ ઇસુ ખ્રીસ્ત જે મારી સુવાર્તા પ્રમાણે મુએલાંમાંથી ઉઠાડ્યો [ને] દાઉદના સંતાનનો છે તેની યાદ રાખ; ^૯ જે [સુવાર્તા]ને સારું હું ભુંડું કરનારની પેઠે બંધન સુધી દુઃખ વેઠું છું; પણ દેવની વાત બંધ થઇ નથી. ^{૧૦} તે માટે હું પસંદ કરેલાઓને સારું સઘળાં સહું છું, કે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે તારણ તે અનંત મહિમાની સાથે તેઓ પામે. ^{૧૧} આ વિશ્વાસુ વાત છે-કેમકે જો આપણે તેની સાથે મુઆ, તો તેની સાથે જીવીશું; ^{૧૨} જો સહીએ તો તેની સાથે રાજ્ય પણ ફરીશું; જો તેણે નકારીશું તો તે આપણને પણ નકારશે; ^{૧૩} જો આપણે અવિશ્વાસી હોઈએ તોપણ તે વિશ્વાસુ રહે છે; તે પોતાને નકારી શકતો નથી. ^{૧૪} તું આ વાતો તેઓને યાદ કરાવતાં પ્રભુ આગળ [તેઓને] એવો હુકમ કર કે, શબ્દવાદ જે કશામાં ગુણકારી નથી, પણ સાંભળનારાના બગાડને મટે છે, તે કોઈ ન કરે. ^{૧૫} લજજાના કારણરહિત કામ કરનાર, સત્યની વાત બરાબર વહેંચનાર, દેવ આગળ પસંદ થએલો, એવો થવાને મહેનત કર. ^{૧૬} પણ અધર્મી તથા અમથી વાતોથી અલગ રહે, કેમકે તેઓ અમક્રિતમાં ઘણા વધતો જશે. ^{૧૭} અને તેઓની વાત ધારાની પેઠે અવાતી જશે, તેઓમાંના હુમનાયસ તથા ફીલેતસ છે, ^{૧૮} પુનરુત્થાન થઇ ગયું છે એમ કહેતાં તેઓએ સત્ય વિષે ભૂલ આધી, ને કેટલાએકનો વિશ્વાસ તેઓ ઉલટાવી નાખે છે. ^{૧૯} પણ દેવે કીધેલો પાયો સ્થિર રહે છે, તેણે આ મહોર છે કે, પ્રભુ પોતાના જે છે તેઓને જાણે છે, ને આ કે, જે કોઇ ખ્રીસ્તનું નામ લે છે તેણે ભુંડાઈથી દૂર થવું. ^{૨૦} પણ મોટા ઘરમાં કેવળ સોના તથા રૂપાનાં નહિ, પણ લાકડાંના તથા માટીનાં પાત્રો પણ હોય છે, ને કોઈ માનને સારું ને કોઈ

અપમાનને સારુ હોય છે. ^{૨૧} એ માટે જો કોઈ તેઓથી પોતાને શુદ્ધ કરે, તો માનને સારું પવિત્ર કરેલું, સ્વામીને ઉપયોગી તથા સર્વ સારાં કામને સારુ સિદ્ધ કરેલું પાત્ર તે થશે. ^{૨૨} વળી જુવાનીના વિષયોથી નાસ, પણ પ્રભુનું નામ શુદ્ધ હૃદયથી લેનારાઓની સાથે ન્યાયીપણું, વિશ્વાસ, પ્રેમમ શાંતિની પાછળ લાગ. ^{૨૩} મૂર્ખ તથા અજ્ઞાન વાદોને તજ; એ જાણીને કે તેઓ વઢવાડ ઉપજાવે છે. ^{૨૪} પણ પ્રભુના દાસે વઢવાડ કરવી નહિ, પણ સઘળાની સાથે નમ્, શિખવી શકે એવો, સહનશીલ, ^{૨૫} અટકાવનારાઓને નમ્સ્તાથી સમજાવનાર થવો જોઈએ, કે કદાચ સત્ય જાણવા સારુ દેવ તેઓને પસ્તાવો [કરવાનું મન] આપે; ^{૨૬} ને શેતાનથી જેઓ પકડાયા છે તેઓ સાવધ થઈને તેના ફાંદામાંથી દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે છુટે.

૩ ^૧ અને એ જાણે કે છેલ્લા દહાડાઓમાં સંકટના વખતો આવશે. ^૨ કેમકે માણસો સ્વાર્થી, દુરવ્યલોભી, આપવખાણિયા, ગર્વિષ્ઠ, નિંદક, માબાપને ન માનનારા, અનુપકારી, અશુદ્ધ, ^૩ અપ્રેમી, ફરુર, બદા મુકનારા, સ્વદમન ન કરનારા, નિર્દય, સુવાતદ્વેષી, ^૪ વિશ્વાસઘાતી, હુઠીલા, ગર્વથી ફુલેલા, દેવ પર નહિ પણ વિલાસ ઉપર પ્રીતિ રાખનારા, સુભક્તિનું રૂપ દેખાડીને તેના પરાક્રમનો નકાર કરનારા એવા થશે; તેઓથી તું ફરી જા. ^૫ સુભક્તિનું રૂપ દેખાડીને તેના પરાક્રમનો નકાર કરનારા એવા થશે; તેઓથી તું ફરી જા. ^૬ કેમકે એઓમાંના એવા છે કે જેઓ ઘરમાં પેસીને જે અણસમજી સ્ત્રીઓ, પાપથી લાદેલી, ઘણા પ્રકારની ઈચ્છાથી ચલાવાએલી, ^૭ હુમેશાં શિખતી છતાં પણ સત્યનું જ્ઞાન પામી શકતી નથી, તેઓને વશ કરી લે છે. ^૮ અને જેમ જાજેસે તથા જામ્બરેસે મુસાને અટકાવ્યો, તેમ એ પણ સત્યને અટકાવે છે; એઓ મનમાં બગડેલા, વિશ્વાસ સંબંધી પતિત માણસ છે. ^૯ પણ એઓ બહુ આગળ ચાલવાના નથી; કેમકે જેમ તેઓનું મૂર્ખપણું પ્રગટ થયું, તેમ એઓનું પણ સઘળાની આગળ પ્રગટ થશે. ^{૧૦} પણ મારો જે ઉપદેશ, આચરણ, ઠરાવ, વિશ્વાસ, સહનશીલપણું, પ્રેમ, ધીરજ, ^{૧૧} સતાવણી ને દુઃખો જેવાં કે અંત્યોખમાં, ઇકોનીમાં, લુસરામાં મને થયાં, ને સતાવણી જેવી મેં વેઠી તે બધામાં તું મારી પાછળ ચાલ્યો; પણ આ સઘળાં દુઃખોમાંથી પ્રભુએ મને છોડાવ્યો. ^{૧૨} અને જેઓ ખરીસ્ત ઇસુમાં સુભક્તિથી ચાલવા ઈચ્છે છે, તેઓ સઘળા સતાવણી પામશે. ^{૧૩} પણ ભુંડા માણસ તથા ઘુતારાઓ ભુલવીને તથા ભુલવીને ભુંડાઇમાં વધતા જાય છે. ^{૧૪} પણ તું જે વાતો શિખ્યો ને જેનાં વિષે તારી ખાતરી થઇ છે તેઓમાં રહે; કેમકે કોણથી શિખ્યો એ તને માલમ છે; ^{૧૫} ને એ પણ કે બાળપણથી પવિત્રશાસ્ત્ર તું જાણે છે, તે ઇસુ ખરીસ્ત પરના વિશ્વાસથી તારણને સારુ તને જ્ઞાન આપી શકે છે. ^{૧૬} હુરેક શાસ્ત્ર જે દેવની પ્રેરણાથી અપાએલું છે, તે ઉપદેશ, નિષેદ, સુધારા, ન્યાયીપણાના શિક્ષણને સારુ ઉપયોગી છે; ^{૧૭} એ માટે કે દેવનું માણસ સંપૂર્ણ તથા સર્વ સારાં કામને સારુ તૈયાર થાય.

૪ ^૧ માટે દેવની આગળ ને ખરીસ્ત ઇસુ જે જીવતાં તથા મુએલાંઓને ન્યાય કરવાનો છે તેની આગળ ને તેના પ્રગટ થવાના તથા રાજ્યાના [વિચારથી] હું તને હુઠેઠથી કહું છું કે, ^૨ તું વાત પ્રગટ કર, સુકાળમાં અકાળમાં તત્પર રહે, સર્વ સહનશીલપણામાં તથા ઉપદેશમાં ઠપકો દે, ધમકાવ તથા બોધ કર. ^૩ કેમકે એવો વખત આવશે કે જેમાં તેઓ શુદ્ધ ઉપદેશને નહિ ખમશે; પણ કાન ખજવાળતાં પોતાની ઈચ્છાઓ પ્રમાણે પોતાને સારુ ઉપદેશકો એકઠા કરશે; ^૪ ને તેઓ સત્યથી કાન ફેરવશે, ને કહાણીઓ ભણી ફરશે. ^૫ પરંતુ તું સર્વમાં સાવધાન થા, દુઃખ સહ, સુવાર્તિકનું કામ કર, તારી સેવા પૂર્ણ કર. ^૬ કેમકે હું અત્યારે અર્પણ કરાઉ છું, ને મારો નીકળવાનો વખત પાસે આવ્યો છે. ^૭ હું સારી લડાઈ લડ્યો છું, મેં દોડ પુરી કરી છે, વિશ્વાસ રાખ્યો છે. ^૮ આને હવે મારે સારુ ન્યાયીપણાનો મુગટ રાખી મુકેલો છે, તે તે દહાડે ઇનસાફી ન્યાયાધીશ પ્રભુ મને આપશે; ને કેવળ મને નહિ પણ જે સઘળા તેનું પ્રગટ થવું ઈચ્છે છે તેઓને પણ આપશે. ^૯ મારી પાસે વહેલો આવવાને તું યત્ન કર. ^{૧૦} કેમકે દેમાસ હાલના જગત પર પ્રેમ કરીને મને મુકીને ગયો, ને થેસ્સાલોનીક્રામાં ગયો છે; ફ્રેસ્કેન્સ ગલાતીઆમાં, તીતસ દલમાતીઆમાં ગયો. ^{૧૧} એકલો લુક મારી સાથે છે. માર્કને તારી સાથે લઇ આવજે, કેમકે સેવાને સારુ તે મને ઉપયોગી છે. ^{૧૨} તુબીકસને મેં એકસસમાં મોકલ્યો. ^{૧૩} જે જામો મેં ત્રોઆસમાં કારપસ માસે મુક્યો તે, ને પુસ્તકો, પણ વિશેષે કરીને યર્મપત્રો આવતી વેળા સાથે લઇ આવજે. ^{૧૪} આલેકસાંદર ક્રસારાએ મારી વિરુદ્ધ ઘણું દુષ્ટપણું કર્યું, પ્રભુ તેનાં કામ પ્રમાણે તેણે બદલો આપશે, ^{૧૫} તેણે વિષે તું પણ સંભાળ, કેમકે તેણે અમારી વાતોને બહુ અટકાવી. ^{૧૬} મારા પહેલા પ્રત્યુત્તરની વખતે મારી પાસે કોઈ પણ રહ્યું નહિ. પણ સઘળા મને મુકી ગયા; એ તેઓના લેખામાં ન ગણાય. ^{૧૭} તોપણ પ્રભુ મારી સાથે રહ્યો

ન તેણે મને બળ આપ્યું, એ સારું ક્રે મારાથી વાત પુરી રીતે પ્રગટ થાય, ને સઘળા વિદેશીઓ સાંભળે; ને હું સિંહના મહોડામાંથી છુટકો પામ્યો. ^{૧૮} અને પ્રભુ સર્વ ભુંડા કામથી માએ છોડાવશે, ને પોતાના આકાશી રાજ્યને સારું મને બચાવી રાખશે; તેણે સર્વકાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન. ^{૧૯} પિરસ્કા તથા આકુલા તથા ઓનેસિફરસના ઘરનાંને ક્ષેમ કુશળ કહેજે. ^{૨૦} એરાસ્તસ કરીથમાં રહ્યા; ને ત્રોફિસને ને મિલેતસમાં માંદો મુક્યો. ^{૨૧} શિયાળા પહેલાં આવવાને યત્ન કરજે. યુબુલસ તથા પુદેન્સ તથા લીનસ તથા કલાદીઆ તથા અરવ ભાઈઓ તને ક્ષેમ કુશળ કહે છે. ^{૨૨} પ્રભુ તારા આત્માની સાથે થાઓ. કૃપા તારા પર થાઓ.

નિતસ

૧^૧ પાઉલ દેવનો દાસ, ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત, દેવના પસંદ કરાએલાઓના વિશ્વાસને અર્થે, તથા સુભક્તિ પ્રમાણે સત્યના પુરા જ્ઞાનને અર્થે, ^૨ અનંત જીવનની આશાએ જેનું વચન જીવું ન બોલનાર દેવે અનાદિકાળથી આપ્યું, ^૩ તેના યોગ્ય સમયોમાં પોતાની વાત જણાવી, જેનું પુરગટ કરવું આપણા તારનાર દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે મને સોંપેલું છે; ^૪ સામાન્ય વિશ્વાસ પ્રમાણે બરા પુત્ર તીતસને [લખે છે]. દેવ બાપથી તથા આપણા તારનાર બિરસ્ત ઈસુથી તને ક્રુપા તથા શાંતિ થાઓ. ^૫ મેં એ કારણ માટે તને ફરેતેમાં મુક્યો, ક જે અધૂરાં છે તે તું યથાસ્થિત કરે, ને જેમ મેં તને હુકમ કીધો, તેમ નગર નગરમાં તું વડીલો ઠરાવે. ^૬ જો કોઈ નિદોષ હોય, એક સ્ત્રીનો વર, જેનાં છોકરાં વિશ્વાસી, જેનાં ઉપર દુવ્યંસનનું તહોમત મુકેલું નથી, અથવા આડાં નથી, [તેને ઠરાવો]. ^૭ કેમકે અદ્યાક્ષે દેવના કારભારીના જેવા નિદોષ હોવું જોઈએ; સ્વચ્છંદી કે ફરોધી કે મધપી કે મારનાર કે નીચ લાભ વિષે લોભી એવો નહિ. ^૮ પણ પરોણા રાખનાર, સારાંનો પ્રેમી, બુદ્ધિવાન, ન્યાયી, શુદ્ધ તથા સ્વદમન કરનાર, ^૯ ઉપદેશ પ્રમાણે વિશ્વાસુ વાતને દૃઢતાથી રાખનાર એવો જોઈએ, એ સારુ કે શુદ્ધ ઉપદેશથી બોધ કરવાને તથા અટકાવનારાઓને મનાવવાને તે શક્તિવાન હોય. ^{૧૦} કેમકે આડાં, અમથું બોલનારા તથા ઠગનારા ઘણા છે, એઓ વિશેષ કરીને સુનતમાંના છે, ^{૧૧} તેઓના મહો બંધ કરવા જોઈએ; તેઓ જે ઘટતું નથી તે લજામણા લાભને સારુ શિખવીને આખા ઘરનાંને ઉલટાવી નાખે છે. ^{૧૨} તેઓમાંના એકે એટલે તેમના એક કવિએ કલ્પ્યું કે, ફરેતીઓ સદા જુઠા, ભુંડા પશુ આળસુ પેટભરુઓ છે. ^{૧૩} અ શાહેદી બરી છે. તે કારણ માટે તેઓને સખત રીતે ધમકાવ, ^{૧૪} કે તેઓ યહુદીઓની કહાણીઓ પર તથા સત્યથી ફરનાર માણસના હુકમ પર ચિત્ત ન રાખતાં વિશ્વાસમાં બરા થાય. ^{૧૫} શુદ્ધોને સઘળું શુદ્ધ છે; પણ ભ્રષ્ટ તથા અવિશ્વાસીઓને કંઈ શુદ્ધ નથી, પણ તેઓનાં મન તથા અંતઃકારણ ભ્રષ્ટ થયેલાં છે. ^{૧૬} અમે દેવને જાણીએ છીએ એવું તેઓ કબૂલ કરે છે, પણ કરણીઓથી તેણે નકારે છે; તેઓ અમંગળ, આજ્ઞાભંગી, ને સર્વ સારાં કામ વિષે ભ્રષ્ટ છે.

૨^૧ પણ સુદ્ધ ઉપદેશને જે શોભે છે તે વાત તું બોલ, ^૨ એવી કે ધરડાઓએ સાવધાન ગંભીર, બુદ્ધિવાન, ને વિશ્વાસમાં, પ્રેમમાં તથા ધીરજમાં બરા થવું જોઈએ; ^૩ ને એવી કે ધરડીઓએ આચરણમાં ધર્મશોભિત, યાડી કરનારી નહિ, ઘણો દરાક્ષરસ પીનારી નહિ, [પણ] સારી વાતો શિખવનારી થવું જોઈએ, ^૪ એ સારુ કે તેઓ જીવાન બાચડીઓને પોતાના વારોને પ્રેમ કરવાનું, બાળકોનો પ્રેમ કરવાનું, ^૫ ને બુદ્ધિવાન, પવિત્ર, ધરનાં કામ કરનારી, માયાળુ તથા પોતાના વરને આધીન થવાનું સમજાવે, એ માટે કે પ્રભુની વાતની નિંદા ન થાય. ^૬ તે પ્રમાણે જીવાન માણસોને બુદ્ધિવાન થવાને બોધ કર. ^૭ સર્વ વિષે સારી કરણીનો નમુનો એવો પોતાને દેખાડ, ઉપદેશમાં શુદ્ધ પણું, ગંભીરપણું, ^૮ ને જે પર દોષ નહિ મુકાય એવી બરી વાત દેખાડ; એ સારુ કે જે ઉલટો તે આપણા વિષે કંઈ ભુંડું બોલવાનું [નિમિત્ત] ન પામતાં શરમાઈ જાય. ^૯ દાસોને પોતાને ઘણીઓને આધીન થવાને, સર્વ વિષે પ્રસન્ન કરનારા થવાને, આડું ન બોલવાને, ^{૧૦} ચોરી ન કરવાને, પણ સર્વમાં વિશ્વાસુપણું દેખાડવાને બોધ કર; એ સારુ કે તેઓ સર્વ વિષે આપણા તારનાર દેવના ઉપદેશને શોભાવે. ^{૧૧} કેમકે દેવની કૃપા જે સઘળાં માણસને સારુ તારણ લાવે છે તે પુરગટ થઇ છે; ^{૧૨} તે આપણને શિખવે છે કે, અભક્તિ તથા દૈહિક વિષયોને નકારીને બુદ્ધિથી તથા ન્યાયીપણાથી તથા ભક્તિથી હાલના જમાનામાં વર્તવું; ^{૧૩} અને ધન્યઆશાપુરાપ્તિની ને મોટા દેવ તથા આપણા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના મહિમાના પુરગટ થવાની વાટ જોવી; ^{૧૪} તેણે પોતાને આપણે સારુ આપ્યો એ માટે કે, સર્વ અન્યાયથી તે આપણને છોડાવી લે, ને પોતાને સારુ ખાસ લોક તથા સર્વ સારાં કામ વિષે આસ્થિત એવા આપણને શુદ્ધ કરે. ^{૧૫} આ વાતો તું બોલ, બોધ કર, ને પુરા અધિકારથી ઠપકો દે; કોઈ તને તુરછ ન કરે.

૩^૧ તેઓને સંભરાવ કે તેઓ સત્તાધારી તથા અધિકારીને આધીન થાય, હાકેમોને માને, સર્વ સારા કામને સારુ તૈયાર થાય; ^૨ કોઈની નિંદા ન કરે, કઞ્ઠિયાબોર નહિ, પણ નમર, સર્વ માણસોને પુરી લીનતા દેખાડનારા થાય. ^૩ કેમકે આપણે પણ અગાઉ નિર્બુદ્ધ, અનાજ્ઞાંકિત, ભુલવેલાં, જૂદા જૂદા વિષય તથા વિલાસના દાસો, ભુંડાઈ તથા અદેખાઈ ચાલનારા, દ્રેષપાત્ર તથા એક બીજાનો દ્રેષ કરનારા હતા. ^૪ પણ દેવ આપણા તારનારની દયા તથા માણસ પરની તેની પ્રીતિ પુરગટ થઇ,

^૫ ત્યારે ન્યાયીપણામાંનાં આપણા પોતાનાં કરેલાં કામોથી નહિ, પણ તેની દયા પ્રમાણે પુનર્જન્મના સ્નાનથી તથા પવિત્ર આત્માથી જે નવીનકરણ તેથી તેણે આપણને તાર્યાં; ^૬ જેને તેણે આપણા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તથી આપણા ઉપર બહુ રેડયો છે; ^૭ એ સારુ કે આપણે તેની કૃપાથી ન્યાયી ઠરીને અનંત જીવનની આશા પ્રમાણે વારસ થઈએ. ^૮ આ વાત વિશ્વાસુ છે; ને મારી ઈચ્છા છે કે આ વાતો વિષે તું કહ્યા કરે, એ સારુ કે જેઓએ દેવનો વિશ્વાસ કીધો તેઓ સારા કામ કરવાને ચિત્ત રાખે. આ વાતો માણસોને સારી તથા ઉપયોગી છે. ^૯ પણ મૂર્ખોઈના વિવાદો તથા વંશાવળી તથા કઠિયા તથા નિયમશાસ્ત્ર વિષે વઢવાડોથી અલગ રહે; કેમકે તેઓ નિરૂપયોગી તથા અમથાં છે. ^{૧૦} પહેલો તથા બીજો બોધ કર્યો પછી પાંખડી માણસથી દૂર થા; ^{૧૧} એમ જાણીને કે એવો માણસ ફરી ગએલો છે, ને પોતાની દોષિત ઠરીને પાપ કરે છે. ^{૧૨} જ્યારે હું તારી પાસે આત્માસ કે તુખીકસને મોકલું, ત્યારે નિકોપોલીસમાં મારી પાસે આવવાને યત્ન કરજે; કેમકે ત્યાં શિયાળો કાઢવાનું મેં ઠરાવ્યું છે. ^{૧૩} ઝનાસ શાસ્ત્રીને તથા અપોલાને એવી સંભાળથી પહોંચાડજે કે તેમને કંઈ ઓછું ન પડે. ^{૧૪} વળી આપણા લોકોએ જરૂરના ખરચને સારુ સારાં કામો કરવાને શિખવું, એ સારુ કે તેઓ નિષ્કૃળ ન થાય. ^{૧૫} મારી સાથેના સઘળા તને ક્ષેમ કુશળ કહે છે; વિશ્વાસમાંના જેઓ આપણા પર પ્રેમ કરે છે તેમને ક્ષેમ કુશળ કહેજે. તમ સર્વ પર કૃપા થાઓ.

હિબ્સુઓ

૧ દેવ ભવિષ્યવાદીઓને આસરે પહેલાં બાપદાદાઓની સાથે અનેકવારે તથા અનેક પ્રકારે બોલ્યા પછી, ૨ આ છેલ્લા દહાડાઓમાં દીકરાને આસરે આપણી સાથે બોલ્યો છે, કે જેને સઘળાંનો વારસ તેણે ઠરાવ્યો, ને જેનાથી જગતોને પણ ઉત્પન્ન કીધાં. ૩ તે તેના ગૌરવનું તેજ તથા અસ્તિત્વની પ્રતિમા છે, ને પોતાના પરાક્રમના શબ્દથી સઘળાં ધરી રાખે છે; તે પાપનું પ્રાચલિત કરીને મહત્વની જમણીગમ ઉચામાં બેઠો છે. ૪ તે દૂતો કરતાં જેટલું ચઢિયાતું નામ વતનથી પામ્યો છે, તેટલો તેઓ કરતાં તે ઉત્તમ છે. ૫ કેમકે તેણે દૂતોમાંના કયાને કદી એમ કહ્યું કે, તું મારો દીકરો છે, આજ મેં તને જન્માવ્યો છે? ને વળી, હું તેનો બાપ થઈશ, ને તે મારો દીકરો થશે? ૬ અને જ્યારે તે પ્રથમજનિતને ફરી જગતમાં લાવે છે ત્યારે કહે છે કે, દેવના સઘળા દૂત તેનું ભજન કરો. ૭ અને દૂતો સંબંધી તે એમ કહે છે કે, તે પોતાના દૂતોને વાયુ જેવા, ને પોતાના સેવકોને અગ્નિની ઝાળ જેવા કરે છે. ૮ પણ દીકરાને તે કહે છે, આ દેવ, તારું રાજ્યાસન સદા સર્વકાળ છે, ને ન્યાયીપણાનો દંડ તારો રાજ્યદંડ છે. ૯ તે ન્યાયીપણા પર પરીતિ કીધી, ને અન્યાય પર દ્રેષ કીધો, એ માટે દેવે, એટલે તારા દેવે, તારા સાથીઓ કરતાં અધિક તને હરખરૂપ તેલે અભિષિક્ત કીધો છે. ૧૦ વળી, આ પ્રભુ, તે આરંભમાં પૃથ્વી સ્થાપી, ને આકાશો તારા હાથનાં કામ છે. ૧૧ તેઓ નાશ પામશે, પણ તું સ્થિર રહે છે; ને તેઓ સઘળાં વસ્ત્રની પેઠે જુના થઇ જશે. ૧૨ ને તું જામાની પેઠે તેઓને લપેટીશ; ને વસ્ત્રની પેઠે તેઓ બદલાશે, પણ તું તેવું ને તેવાજ છે, ને તારા વર્ષ કદી થઇ રહેશે નહિ. ૧૩ અને તેણે દૂતોમાંના કયાને કદી એમ કહ્યું કે, જ્યાં સુધી તારા વૈરીઓને હું તારું પાયાસન કરીશ, ત્યાં સુધી તું મારી જમણીગમ બેસ? ૧૪ તેઓ સઘળા સેવા કરનારા આત્મા, તારણના વતન પામનારાઓને લીધે સેવા કરવા સારુ બહાર મોકલાએલા નથી શું?

૨ ૧ એ માટે જે વાતો આપણે સાંભળી, તેથી આપણે કદી ન ફેરવાઈએ, માટે તે પર બહુજ ચિત્ત રાખવું જોઈએ. ૨ કેમકે દૂતોને આસરે કહેલું વચન જો સ્થિર રહ્યું, ને હરેક ઉલ્લંઘનને તથા અજ્ઞાબંગને યોગ્ય બદલો મળ્યો, ૩ તો અપને એટલું મોટું તારણ પડતું મુકીએ તો શી રીતે બચીશું? તે [તારણની વાત] પહેલાં પ્રભુથી કહેવામાં આવી, પછી સાંભળનારાઓએ તેની ખાતરી અમને કરી આપી. ૪ દેવ પણ પોતાની ઈરછા પ્રમાણે, ચિન્હોથી તથા અદ્ભુત કામોથી તથા બહુ પ્રકારના ચમત્કારથી તથા પવિત્ર આત્માનાં દાન વહેંચવાથી શાહેદી આપતો હતો. ૫ કેમકે જે આવનાર યુગ સંબંધી અમે કહીએ છીએ, તે તેણે દૂતોને સ્વાધીન મુક્યો નહિ. ૬ પણ એક જગ્યાએ કોઈએકે એવી શાહેદી પુરી છે કે, માણસ કોણ છે, કે તું તેનું સ્મરણ કરે છે? અથવા મનુષ્યપુત્ર કોણ છે કે તું તેની મુલાકાત લે છે? ૭ તેં તેને દૂતો કરતાં થોડોજ નીચો કીધો છે; ને તેના પર મહિમા તથા માનનો મુગટ મુક્યો છે, ને તારા હાથનાં કામ પર તેને ઠરાવ્યો; ૮ તેં તેના પગ તળે સઘળું મુક્યું છે; તો સઘળું તેને સ્વાધીન મુકવાથી તેને સ્વાધીન ન કીધેલું એવું કંઈ રહેવા દીધું નહિ. પણ સઘળું તેને સ્વાધીન મુકેલું, એમ આજ સુધી અપને જોતાં નથી. ૯ પણ દેવની કૃપાથી સઘળાં માણસને સારુ મરણ ભોગવવાને અર્થે જે દૂતો કરતાં થોડા નીચો કરાયો એટલે ઇસુ, જેનાં પર મરણ સહેવાને લીધે મહિમા તથા માનનો મુગટ મુકાએલો, તેને જોઈએ છીએ. ૧૦ કેમકે જેને સારુ સઘળાં તજી જાશે તેનાથી સઘળાં છે, તેને એ યોગ્ય હતું કે, તે ઘણા દીકરાઓને ગૌરવમાં લાવતાં તેઓના તારણના અધિકારીને દુઃખ ભોગવ્યથી પરિપૂર્ણ કરે. ૧૧ કેમકે જે પવિત્ર કરે છે, ને જે પવિત્ર કરાય છે, તે સઘળાં એકથીજ છે, એ માટે તે તેઓને ભાઇ કહેવાને ન લાજતાં કહે છે કે, ૧૨ હું તારું નામ ભાઇઓને પ્રગટ કરીશ, મંડળીમાં ગીત ગાતાં હું તારી સ્તુતિ કરીશ. ૧૩ અને ફરી, હું તેના પર ભરોસો રાખીશ; ને ફરી, જુઓ, હું તથા જે બાળકો દેવે મને આપ્યાં છે તેઓ. ૧૪ તો બાળકો માંસ તથા લોહીનાં હોય છે, માટે તે પણ તેજ રીતે તેઓનો ભાગિયો થયો, એ સારુ કે તે પોતે મરણ પામીને મરણનું પરાક્રમ રાખનારનો, એટલે શેતાનનો, નાશ કરે. ૧૫ અને મરણની બીકથી જે પોતાના આખા આયુષ્યભર દાસપણામાં હતા તેઓને છોડાવે. ૧૬ કેમકે અચિત તે દૂતોની સહાયતા નથી કરતો, પણ ઇબ્રાહીમના સંતાનની કરે છે. ૧૭ એ સારુ તેને સઘળાં સંબંધી પોતાના ભાઇઓના જેવા થવું જોઈતું હતું, એ માટે કે લોકોનાં પાપનું પ્રાચલિત કરવાને દેવનાં વાનાં સંબંધી તે દયાળુ તથા વિશ્વાસુ પ્રમુખ્યત્વાજક થાય. ૧૮ કેમકે

તેનું પરીક્ષણ થયાથી તેણે દુઃખ ભોગવ્યાં, માટે જેઓનું પરીક્ષણ થાય છે, તેઓને સહાય કરવાને તે શક્તિમાન છે.

૩ ^૧એ માટે, ઓ પવિત્ર ભાઈઓ, આકાશી તેડું પામેલા, આપણે જે સ્વીકારેલું તેના પ્રેરિત તથા પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક ઇસુનું દયાન તમે કરો. ^૨જેમ મુસા પણ પોતાના આબા ઘરમાં વિશ્વાસુ હતો, તેમ એ પોતાના ઠરાવનારની આગળ વિશ્વાસુ હતો. ^૩ક્રેમક્રે જે પ્રમાણે ઘર કરતાં ઘર બાંધનારને વધતું માન છે, તે પ્રમાણે મુસા કરતાં વધતું માન પામવા યોગ્ય એ ગણાયો છે. ^૪કાંજો હરેક ઘર કોઇએ રચેલું છે, પણ જેણે સઘળી વસ્તુઓ રચી તે દેવ છે. ^૫મુસા તો જે વાત પ્રગટ થવાની હતી તેની શાહેદી પુરવા સારુ, પોતાના આબા ઘરમાં સેવકની પેઠે વિશ્વાસુ હતો બરો. ^૬પણ બ્રીસ્ત તો પુત્રની પેઠે પોતાના ઘર પર વિશ્વાસુ હતો; જેનું ઘર આપણે છીએ, જો બરોસાને તથા આશાને આનંદને અંત સુધી સ્થિર રાખીએ તો. ^૭એ માટે જેમ પવિત્ર આત્મા કહે છે તેમ, આજ જો તમે તેની વાણી સાંભળો. ^૮તો જેમ ફરોધકાળે એટલે રાત્રામાં પરીક્ષણના દહાડામાં તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ કર્યાં તેમ કરો મા, ^૯ત્યાં તમારા બાપદાદાઓએ મને પારબવાથી મારું પરીક્ષણ કીધું; ને યાળીસ વરસ સુધી મારા કામ જોયાં. ^{૧૦}એ માટે તે પેઠી પર હું નારાજ થયો, ન બોલ્યો કે, તેઓ હૃદયમાં સદા ભટકી જાય છે, પણ તેઓએ મારા માર્ગ જાણ્યા નહિ. ^{૧૧}એ માટે મેં મારા ફરોધમાં સમ યાધા, કે તેઓ મારા વિસામામાં નહિ પેસશે. ^{૧૨}હી ભાઈઓ, તમે સાવધાન થાઓ રખેને તમારામાંના કોઇને અવિશ્વાસનું ભુંડું હૃદય થાય, અને તે જીવતા દેવથી દૂર જાય. ^{૧૩}પણ જ્યાં સુધી આજ કહેવાય છે, ત્યાં સુધી તમે દિન પ્રતિ દિન એક બીજાને સુબોધ કરો; એ માટે કે પાપના કપટથી તમારામાંનો કોઇ કઠણ ન થાય. ^{૧૪}ક્રેમક્રે જો આપણે આપણો આરંભનો ભરોસો અંત સુધી સ્થિર રાખીએ, તો આપણે બ્રીસ્તના બાગિયા થયા છીએ. ^{૧૫}ક્રેમક્રે એમ કહ્યું છે કે, આજ જો તમે તેની વાણી સાંભળો; તો જેમ ફરોધકાળે તમે પોતાના હૃદય કઠણ કર્યાં તેમ કરો મા. ^{૧૬}ક્રેમક્રે કોણે [તે વાણી] સાંભળીને ફરોધ યદાવ્યો? શું મુસાની હસ્તક મિસરમાંથી જેઓ નિકળ્યા તે સઘળાએ નહિ? ^{૧૭}ને યાળીસ વરસ સુધી તે કોના પર નારાજ થયો? શું જેઓએ પાપ કીધાં, જેઓનાં મુડદાં અરણ્યમાં પડ્યાં, તેઓ પર નહિ? ^{૧૮}ને જેઓએ વિશ્વાસ કીધો નહિ તેઓ વગર કોને વિષે તેણે સમ બાઈને કહ્યું કે, તેઓ મારા વિસામામાં નહિ પેસશે? ^{૧૯}તો આપણે જોઈએ છીએ કે અવિશ્વાસને કારણે તેઓથી પેસાયું નહિ.

૪ ^૧એ માટે આપણે બીવું જોઈએ, રખે તેના વિશ્વાસમાં જીવાનું વચન હજી રહ્યા છતાં તમારામાંનો કોઇ કદાપિ પાછળ પડેલો દેખાય. ^૨ક્રેમક્રે જેમ તેઓને તેમ આપણને પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરેલી છે; પણ સાંભળનારાઓની સાથે તેઓએ વિશ્વાસવડે સંબંધ રાખ્યો નહિ, તેથી સાંભળેલી વાત તોને લાભકારક થઇ નહિ. ^૩આપણે વિશ્વાસ કરનારા વિશ્વાસમાં જઈએ છીએ, જેમ તેણે કહ્યું છે કે, મેં મારા ફરોધમાં સમ યાધા કે, તેઓ મારા વિશ્વાસમાં નહિ પેસશે, તેમ; તોપણ કામો તો જીવતા આરંભથી પુરા થએલાં હતાં. ^૪ક્રેમક્રે સાતમાં દહાડા વિષે એક ઠેકાણે તેણે એમ કહેલું છે કે, સાતમે દહાડે દેવે પોતાના સર્વ કામથી વિશ્વાસ લીધો. ^૫અને એજ ઠેકાણે તે ફરી બે છે કે, તેઓ મારા વિશ્વાસમાં નહિ પેસશે. ^૬તૂ ક્રેટલાએક તેમાં પેસવું જોઈએ એ બાકી રહેલું છે, ને જેઓને પહેલાં સુવાર્તા પ્રગટ કરેલી હતી, તેઓ આજ્ઞાભંગના કારણથી પેઠા નહિ, ^૭માટે એટલી બધી વાર પછી ફરી દાઉદથી મુકરર દહાડો ઠરાવીને તે કહે છે કે, આજ, જેમ અગાઉથી કહેવામાં આવ્યું તેમ, કે, આજ તમે તેની વાણી સાંભળો, તો તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ ન કરો. ^૮ક્રેમક્રે જો યહોશુઆએ તેઓને તે વિશ્વાસ આપ્યો હોત, તો તે પછી બીજા દહાડા સંબંધી [દેવે] કહ્યું ન હોત. ^૯એ માટે દેવના લોકોને સારુ વિશ્વાસનો વાર રહેલો છે. ^{૧૦}ક્રેમક્રે તેના વિશ્વાસમાં જે પેઠો છે તેણે પણ પોતાનાં કામથી વિશ્વાસ લીધો છે, જેમ દેવે પોતાનાંથી તેમ. ^{૧૧}એ માટે આપણે તે વિશ્વાસમાં પેસવાને યત્ન કરીએ, રખે આજ્ઞાભંગના તેજ ઉદાહરણ પ્રમાણે કોઇ પડે. ^{૧૨}ક્રેમક્રે દેવનો શબ્દ જીવતો તથા સમર્થ તથા બેધારી તરવાર કરતાં પણ ધારવાળો છે, ને જીવ તથા આત્મા, સાંધા તથા મજબૂત જુદાં કરે એટલે સુધી વિધનારો છે; ને હૃદયના વિચારને તથા ભાવનાને જોઈ લેનારો છે. ^{૧૩}અને તેની આગળ કંઈ ઉત્પન્ન કરેલું અણદીઠ નથી; પણ જેની સાથે આપણને કામ છે, તેની દરિયામાં સઘળાં નાગાં તથા ઉદાડાં છે. ^{૧૪}તો દેવનો પુત્ર ઇસુ જે આકાશમાં પાર ગએલો છે, એવો મોટો પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક આપણને છે, માટે આપણે જે માંની લીધેલું છે તે જોરથી પકડી રાખીએ. ^{૧૫}ક્રેમક્રે આપણા અબળપણા પર જેને દયા આવી નહિ શકે એવો પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક આપણને નથી,

પણ તે સર્વ પ્રકારે સમાન રીતે પરીક્ષણ પામેલા છતાં નિષ્પાપી રહ્યો. ^{૧૬} એ માટે દયા પામવાને તથા યોગ્ય સમયે સહાયને સારુ કૃપા પામવાને આપણે હિમ્મતથી કૃપાસનની પાસે આવીને.

૫ ^૧તો માણસોમાંથી લીધેલા હુરેક પ્રમુખ્યચાજક દેવ સંબંધીની વાતોમાં માણસોને સારુ ઠરાવેલો છે, એ માટે કે તે પાપોને સારુ દાનો તથા યજ્ઞ કરે; ^૨ને તેનાથી અજ્ઞાનીઓની તથા ચૂકનારાઓની કંઈ સહનતા કરાય, કેમકે તે પોતે પણ અશક્તપણાથી ઘેરાયલો છે. ^૩અમે એજ માટે તેણે જેમ લોકોને સારુ તેમ પોતાને સારુ પણ પાપોને લીધે અર્પણ કરવું જોઈએ. ^૪અને હારુનની પેઠે જેને દેવે બોલાવ્યો તે વગર કોઈ પોતાને સારુ આ માન લેતો નથી. ^૫એજ રીતે ખરીસ્તે પણ પ્રમુખ્ય ચાજક થવાનું માન પોતે લીધું નહિ, પણ જેણે તેને કહ્યું કે, તું મારો દીકરો છે, આજ મેં તને જન્માવ્યો છે, તેણે [તેને તે માન દીધું]. ^૬તે પ્રમાણે પણ બીજે ઠેકાણે તે કહે છે કે, મેલ્ખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે, તું સદા ચાજક છે. ^૭તેણે પોતાના દેહધારીપણામાંના દહાડાઓમાં પોતાને મરણથી છોડાવવાને જે શક્તિવાન હતો, તેની પાસે મોટે ઘાંટે તથા આંસુએ પ્રાર્થના તથા કાલાવાલા ક્રીધા, ને તેણે સુબીક રાખી, માટે તેની [પ્રાર્થના] સાંભળવામાં આવી; ^૮ને તે પુત્ર છતાં પણ પોતે જે જે સહ્યાં તેથી આજ્ઞાપાલન શિખ્યો. ^૯અને પરિપૂર્ણ થઈને પોતાના સઘળાં માનનારાઓને સારુ અનંત તારણનું કારણ થયો. ^{૧૦}મેલ્ખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે દેવથી કહેવાયેલો એવો પ્રમુખ્યચાજક થયો. ^{૧૧}આ [મેલ્ખીસેદેક] વિષે અમારે બહુ વાત કહેવાની છે, પણ અર્થ સમજાવવો કઠણ છે, કેમકે તમે સાંભળવા વિષે મંદ થયા છો. ^{૧૨}કેમકે જ્યારે એટલા વખતમાં તમારે ઉપદેશકો થવું જોઈતું હતું, ત્યારે તો દેવનાં વચનનાં મૂળતત્વ શાં છે, એ કોઈ તમને ફરી શિખવે એવી અગત્ય છે; ને તેમ એવા થયા કે તમને દૂધની અગત્ય છે, પણ પાકા અન્નની નથી. ^{૧૩}કેમકે જે હુરેક દૂધ પીએ છે તે ન્યાયીપણાની વાત સંબંધી અપ્રવીણ છે, કાંજે તે બાળક છે. ^{૧૪}પાન જે પૂરા છે, એટલે જેઓની ઇન્દ્રિયો ભલું બુંડું પારખવાને વપરાયેલી છે, તેઓને સારુ પાકું અન્ન છે.

૬ ^૧એ માટે, ખરીસ્ત વિષેનાં મૂળતત્વોનો ઉપદેશ મુકીને આપણે સંપૂર્ણતા સુધી આંગળ વધીએ; ^૨ને નિર્જીવ કામ સંબંધીના પસ્તાવાનો તથા દેવ પરના વિશ્વાસનો, ^૩તથા બાપ્તિસ્માઓ સંબંધીના ઉપદેશનો તથા હાથ મુકવાનો તથા મરી ગયેલાંઓના પુનરુત્થાનનો તથા અનંતકાળના ન્યાયકરણનો પાયો ફરી ન નાખીએ. ^૪અને જો દેવ કરવા દે તો એ આપણે કરીશું. ^૫કેમકે જેઓ એક વાર પ્રકાશિત થયા, જેઓએ આકાશમાંના દાનનો અનુભવ લીધો, જેઓ પવિત્ર આત્માના ભાગિયા પણ થયા, ^૬ને જેઓએ દેવની ઉત્તમ વાત તથા આવનાર યુગમાં પરાક્રમનો અનુભવ લીધો, ^૭ને ત્યાર પછી પતિત થયા, તેઓને પસ્તાવાને સારુ ફરી નવા કરવા એ થઇ શકતું નથી, કાંજે તેઓ પોતાના [નાશ]ને માટે દેવના પુત્રને ફરી વધસ્તંભે જડે છે, ને પ્રગટરૂપે તેનું અપમાન કરે છે. ^૮કેમકે જે ભૂમિ પોતા પર વારે વારે વરસેલા વરસાદને પીએ છે, ને જેઓને માટે ખોડાય છે તેઓને સારુ ગુણકારી શાક ઉપજાવે છે, તે દેવથી આશીર્વાદ પામે છે. ^૯પણ જે બોરડી તથા ઉટકટો ઉપજાવે છે, તે નાપસંદ કરેલી તથા શાપિત થવાને તૈયારીમાં છે; અંતે તે બળવાની છે. ^{૧૦}પણ ઓ પિરય, જો કે અમે એવું કહીએ છીએ તોપણ તમો સંબંધી એ કરતાં જે સારી તથા તારણને લગતી વાતો છો, એવી વાતોનો ભરોસો અમને છે. ^{૧૧}કેમકે દેવ અન્યાયી નથી, કે તે તમારા કામ તથા પરીતિને વિસરે; એટલે જે [પરીતિ] તેના નામ પ્રત્યે તમે દેખાડી છે તે; કેમકે તમે પવિત્રોની સેવા ક્રીધી છે, ને હજુ કરો છો. ^{૧૨}અને અમે બહુ ચાહીએ છીએ, કે તમારામાંનો હુરેક, આશાની સંપૂર્ણતાને અર્થે, એવોજ ઉદ્યોગ અંત સુધી કરી દેખાડે, ^{૧૩}એ માટે કે તમે આળસુ ન થાઓ, પણ જેઓ વિશ્વાસ તથા સહનતાથી વચનોના વારસ છે, તેઓના અનુસરનારા થાઓ. ^{૧૪}કેમકે દેવે ઇબ્રાહીમને વચન આપ્યું ત્યારે પોતા કરતાં કોઈ વધતો મોટો ન હતો કે જેના સમ તે ખાય, માટે તેણે પોતાનાજ સમ ખાઈને કહ્યું કે, ^{૧૫}ખરેખર હું તને આશીર્વાદ દઈશજે દઈશ, ને તને વધારીશજે વધારીશ. ^{૧૬}અને એ પ્રમાણે, સહનતા રાખ્યા પછી વચનનું કૃપા તે પામ્યો. ^{૧૭}માણસો તો જે વધારે મોટો તેના સમ ખાય છે, ને નિશ્ચય કરવાને સારુ સમ તેઓમાં સઘળા વિવાદનો અંત છે. ^{૧૮}તે પ્રમાણે દેવ પોતાના ઠરાવની અંચયળતા વચનના વારસોને દેખાડવા યહાતાં સમ ખાઈને વચ્ચે પડ્યો. ^{૧૯}એ માટે કે જેમાં દેવથી જુદું કહેવાતું નથી, એવી બે અચંચળ વાતોથી આપણને, એટલે આગળ મુકલી આશા પકડવા સારુ દોડનારાને, ઘણા દિવાસો થાય. ^{૨૦}તે આશા આપણે આત્માના લંગર સરખી, સ્થિર તથા અચળ, ને પડદામાંહેની જગ્યામાં પેસનારી છે. ^{૨૧}ત્યાં અગ્રેસર ઇસુ આપણે સારુ પેઠો છે, ને મેલ્ખીસેદેકના ધારા પ્રમાણે સદા પ્રમુખ્યચાજક થયો છે.

૧ ક્રેમક્રે આ મેલ્ચીસેદેક, સાલેમનો રાજા ને પરાત્પર દેવનો યાજ્ઞક, જેણે રાજાઓના ઘાતથી પાછા આવનાર ઈબ્રાહીમને મળીને આશીર્વાદ દીધો, ૨ ને જેને ઈબ્રાહીમે સઘળાનો દસમો ભાગ આપ્યો (તે [નામનો] પહેલો અર્થ તો ન્યાયીપણાનો રાજા, ૩ તે બાપ વગરનો, મા વગરનો, વંશાવળી વગરનો છે, તેના દહાડાનો આરંભ તથા આયુષ્યનો અંત નથી, પણ દેવના પુત્રના જેવો છે), તે સદા યાજ્ઞક રહે છે. ૪ તો જેને આદિપિતા ઈબ્રાહીમે લૂટમાંનો દસમો ભાગ આપ્યો, તે ક્રેવો મોટો હતો એ વિચારો. ૫ અને લેવીના સંતાનમાંના જેઓ યાજ્ઞકપદ્મ પામે છે, તેઓને લોકોની પાસેથી એટલે ઈબ્રાહીમની કમરથી ઉત્પન્ન થએલા પોતાના ભાઇઓની પાસેથી, નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દસમો ભાગ લેવાનો હુકમ છે યસો; ૬ પણ જેની વંશાવળી તેઓથી માંડીને ગણેલી નથી, તેણે ઈબ્રાહીમની પાસેથી દસમો ભાગ લીધો, ને જેને વચનો મળ્યાં હતાં તેને આશીર્વાદ દીધો. ૭ હવે, નાનો મોટાથી આશીર્વાદ પામે છે એમાં તો કંઈ પણ તકરાર રહી નથી. ૮ અને હિયાં મરણાધીન માણસો દસમો ભાગ લે છે; પણ ત્યાં જે સંબંધી શાહેદી આપેલી છે, ક્રે તે જીવતો છે, તે લે છે. ૯ અને એમ પણ કહેવાય ક્રે, જે લેવી દસમો ભાગ લે છે, તેણે પણ ઈબ્રાહીમની મારફતે દસમો ભાગ આપ્યો; ૧૦ ક્રેમક્રે જ્યારે મેલ્ચીસેદેક તેના બાપને મળ્યો, ત્યારે તે પોતાના બાપની કમરમાં હતો. ૧૧ એ માટે જે લેવીના યાજ્ઞકપણાથી પરિપૂર્ણતા થઇ હોત [કાંજે તે થકી લોકોને નિયમશાસ્ત્ર મળ્યું હતું] તો હારુનના ધારા પ્રમાણે ગણેલો નહિ, એવો બીજો યાજ્ઞક મેલ્ચીસેદેકના ધારા પ્રમાણે ઉત્પન્ન થાય એની શી અગત્ય હતી? ૧૨ કાંજે યાજ્ઞકપણું બદલાયાથી નિયમ પણ બદલાવાની અગત્ય થાય છે. ૧૩ ક્રેમક્રે જે સંબંધી એ વાતો કહેવાઇ છે, તે બીજા કુળનો છે, જેમાંના કોઇએ વેદીની સેવા કીધી નથી. ૧૪ ક્રેમક્રે એ સ્પષ્ટ છે, ક્રે યહુદાહુથી આપણો પ્રભુ નીકળ્યો, ને તે કુળમાંના યાજ્ઞકપણા સંબંધી મુસાએ કંઈ કહ્યું નથી. ૧૫ અને તે વાત એ ઉપરથી વધતી સ્પષ્ટ જણાય છે, ક્રે મેલ્ચીસેદેકની ઉપમા પ્રમાણે બીજો યાજ્ઞક ઉત્પન્ન થાય છે; ૧૬ એટલે જે દૈહિક આજ્ઞાના નિયમ પ્રમાણે થયો નથી, પણ અક્ષય જીવનના સામર્થ્ય પ્રમાણે થયો છે તે. ૧૭ ક્રેમક્રે શાહેદી આપેલી છે ક્રે, મેલ્ચીસેદેકના ધારા પ્રમાણે તું સદા યાજ્ઞક છે. ૧૮ ક્રેમક્રે આગલી આજ્ઞા અશકત તથા નિરુપયોગી હતી તે માટે તે રદ કરવામાં આવે છે. ૧૯ (કાંજે નિયમશાસ્ત્રે કશું પરિપૂર્ણ કીધું નથી), ને આપણે દેવની પાસે જઈએ, એવી વધતી સારી આજ્ઞાનો પ્રવેશ થાય છે. ૨૦ અને તેઓ સમ વગર યાજ્ઞક થાય છે, ૨૧ પણ આ તો સમથી, એટલે જેણે તેને કહ્યું ક્રે, પ્રભુએ સમ બાધા, ને તે પસ્તાવો કરનાર નથી, ક્રે તું સદાકાળ યાજ્ઞક છે, તેનાથી યાજ્ઞક થયો. ૨૨ અને જેમ ઇસુ વગર યાજ્ઞક થયો નહિ, તેમ તે વધતા સારા કરારનો જામીન થયો. ૨૩ અને જે યાજ્ઞક થયા તેઓ ઘણા હતા યરા, ક્રેમક્રે મરણને લીધે તેઓથી ટકાતું નહોતું. ૨૪ પણ એ સદા રહે છે, માટે એને અવિકારી યાજ્ઞકપણું છે. ૨૫ એ માટે જેઓ એનાથી દેવની પાસે આવે છે, તેઓને પુરા તારવાને એ સમર્થ છે;; ક્રેમક્રે એ તેઓને સારુ મદ્યસ્થી કરવાને સદા જીવતો રહે છે. ૨૬ તો એવો પ્રમુખ્યયાજ્ઞક આપણને શોભતો હતો, ક્રે જે પવિત્ર, નિર્દોષ, નિષ્કલંક, પાપીઓથી અલગ, ને આકાશ કરતાં વધતો ઉંચો કીધેલો છે. ૨૭ પ્રમુખ્યયાજ્ઞકોની પેઠે પહેલાં તે પોતાના પાપોને સારુ, ને પછી લોકોનાને સારુ યજ્ઞ કરે, એવી તેને નિત્ય અગત્ય નથી; ક્રેમક્રે તેણે, પોતે અર્પણ થયાથી, એ કામ એકજવાર કીધું. ૨૮ ક્રેમક્રે નિયમશાસ્ત્ર નબળાઇએ ભરેલા માણસોને પ્રમુખ્યયાજ્ઞકો ઠરાવે છે; પણ નિયમશાસ્ત્ર પછી જે સમની વાત છે તે સદા સંપૂર્ણ કરેલા પુત્રને ઠરાવે છે.

૧ હવે જે જે અમે કહીએ છીએ, તેનો સાર એ છે, ક્રે આપણને એવો પ્રમુખ્ય યાજ્ઞક છે, ક્રે જે આકાશમાં મહત્વના રાજ્યાસનની જમણીગમ બેઠેલો છે. ૨ પવિત્રસ્થાનનો તથા જે યસો માંડવો માણસોએ નહિ, પણ પ્રભુએ ઉભો કીધેલો છે, તેનો સેવક તે છે. ૩ ક્રેમક્રે હરેક પ્રમુખ્યયાજ્ઞક દાનો તથા યજ્ઞો કરવાને ઠરાવેલો છે; એ માટે તેની પાસે પણ અર્પણ કરવાનું કંઈ હોય એવી અગત્ય છે. ૪ વળી જો તે પૃથ્વી પર હોત, તો યાજ્ઞક તે નહિ થાત; ક્રેમક્રે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દાનાર્પણ કરનારા યાજ્ઞકો તો છેજ; ૫ ક્રે જેઓ આકાશમાંની વાતોની ઉપમા તથા પ્રતિષ્ઠાની સેવા કરે છે, જેમ મુસા જ્યારે માંડવો સિદ્ધ કરવાનો હતો, ત્યારે દેવ પાસેથી બોધ પામ્યો તેમ; ક્રેમક્રે તેણે કહ્યું ક્રે, જે ઉપમા પહાડ પર તને દેખાડી હતી, તે પ્રમાણે સઘળાં કરવા માટે તું સાવધ રહે. ૬ પણ હાલ જેમ તે વધતાં સારાં વચનોથી ઠરાવેલા વધતા સારા કરારનો મદ્યસ્થ છે, તેમ તે વધતો સારો કારભાર પામ્યો છે. ૭ ક્રેમક્રે જો તે પહેલો કરાર નિર્દોષ હોત, તો બીજાને સારુ ઠામ શોધવામાં નહિ આવત. ૮ પણ દોષ કાઢતાં [દેવ] તેઓને કહે છે ક્રે, જુઓ, પ્રભુ એમ કહે છે

કે, એવા દહાડા આવે છે, કે જેમાં હું ઇસ્રાએલના ઘરનાંની સાથે તથા યહુદાહુના ઘરનાંની સાથે નવો કરાર કરીશ. ૯ તેઓના બાપદાદાઓને મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢવા સારુ જે દહાડે મેં તેઓના હાથ પકડ્યા, તેમાં તેઓની સાથે જે કરાર મેં કરીધો, તે પ્રમાણે નહિ, કારણ કે મારા કરારમાં તેઓ રહ્યા નહિ, ને મેં તેઓ સંબંધી ચિંતા કરીધી નહિ, એવું પ્રભુ કહે છે. ૧૦ કામજે પ્રભુ કહે છે કે, તે દહાડાઓ પછી, ઇસ્રાએલના ઘરનાંની સાથે જે કરાર હું કરીશ, તે એ કે, હું મારા નિયમ તેઓના મનમાં મુકીશ, ને તે તેઓના હૃદય પર લખીશ, ને હું તેઓનો દેવ થઈશ, ને તેઓ મારા લોક થશે. ૧૧ ત્યારે હરેક પોતાના સ્વદેશીને, તથા હરેક પોતાના ભાઈનો એ કહેતાં શિબવશે નહીં, કે પ્રભુને જાન, કેમકે તેઓમાંના નાનાથી તે મોટા સુધી, સર્વ મને ઓળખશે. ૧૨ કેમકે તેઓના અન્યાય વિષે હું દયાવાન થઈશ, ને તેઓનાં પાપ હું ફરી સંભારીશ નહિ. ૧૩ તો નવો કરાર એવું કહેવાથી તેણે પહેલાંને જુનો કરીધો છે. પણ જે જુનું તથા જરજરિયું થયું તે ટળી જવાની અણી પર છે.

૯^૧ હવે તો પહેલા [કરારના] ભજનના વિધિઓ તથા આ દુનિયાનું પવિત્ર સ્થાન પણ હું બંધ કરું. ૨ કેમકે મંડપ તૈયાર કરેલો હતો, એટલે પહેલો મંડપ કે જેમાં દીવી તથા મેજ તથા અર્પેલી રોટલી હતી, તે તો પવિત્રસ્થાન કહેવાય છે. ૩ અને બીજા પડદાની પેલીગમ પરમપવિત્ર કહેવાયેલો મંડપ હતો. ૪ તેમાં સોનાનું ઘૂપપાત્ર તથા ચારેમેર સોનાએ મઢેલી કરારની પેટી હતી, જેમાં માણાએ ભરેલું સોનાનું પાત્ર તથા હારુનની કાળી ફૂટેલી લાકડી તથા કરારની પાટીઓ હતી, ૫ ને તે પર મહિમાના કરુબીમ હતા, જેઓની છાયા દયાસન પર પડતી હતી; હમણાં એઓ સંબંધી વિગતવાર કહેવાય એમ નથી. ૬ જ્યારે એવા સિદ્ધ થયા હતાં, ત્યારે યાજ્ઞકો આગલા મંડપમાં સેવા કરવાને નિત્ય જતા હતા. ૭ પણ બીજામાં હર વર્ષ એકવાર એકલો પ્રમુખ્યાજ્ઞક જતો હતો; પણ લોહી વગર નહિ, જે લોહી તે પોતાના તથા લોકોના અપરાધને સારુ અર્પણ કરતો હતો; ૮ પવિત્ર આત્મા તેથી એમ જણાવતો હતો કે પહેલો મંડપ હજી કાયમ રહે છે ત્યાં સુધી પરમ પવિત્રસ્થાનનો માર્ગ પ્રગટ થયો નથી. ૯ વર્તમાનકાળને સારુ તે [મંડપ] ઉપમારૂપ હતો, જે પ્રમાણે એવાદાનો તથા યજ્ઞો કરાયાં હતાં, કે ભજન કરનારને પ્રેરકબુદ્ધિ સંબંધી પરિપૂર્ણ કરવાને સમર્થ નહોતા. ૧૦ તેઓ, ખાવા તથા પીવા તથા અનેક સ્નાન સુદ્ધાં, કેવળ દેહ સંબંધીના નિયમો હતા, જે સુધારો કરવાના કાળ સુધી ઠરાવેલા હતા. ૧૧ પણ ખરીસ્ત, થનારાં સારાં વાનાં સંબંધી પ્રમુખ્યાજ્ઞક થઈને, અધિક મોટો તથા અધિક સંપૂર્ણ મંડપ જે હાથથી કરીધેલો નથી એટલે આ ઉત્પત્તિનો નથી તેથી, ૧૨ ને બકરાના તથા વાછરડાના લોહીથી નહિ, પણ પોતાનાજ લોહીથી, સાર્વકાળિક ખંડણી મેળવીને તે પરમપવિત્રસ્થાનમાં એકજવાર ગયો. ૧૩ કેમકે જો બકરાનું તથા ગોધાઓનું લોહી તથા વાછરડીની રાખ, અપવિત્રો પર છાંટવાથી શરીરની શુદ્ધતા વિષે પવિત્ર કરે છે, ૧૪ તો ખરીસ્ત, જે સનાતન આત્માથી પોતે દોષ વગર દેવને અર્પણ થયો, તેનું લોહી કેટલું વધતું તમારાં હૃદયને જીવતા દેવને ભાજવા સારુ નિર્જીવ કામોથી શુદ્ધ કરશે? ૧૫ ને એજ માટે નવાં કરારનો મદ્યસ્થ તે છે, કે પહેલા કરારની વેળા જે ઉલ્લંઘન હતાં, તેની ખંડણીને સારુ પોતે મારવાથી જે તેડેલા તેઓ અનંત વતનનું વચન પામે. ૧૬ કેમકે જ્યાં વસિયતનામું છે, ત્યાં વસિયતનામું કરનારનું મરણ થાય એવી અગત્ય છે. ૧૭ કાંજે વસિયતનામું માણસના મરણ પછી ચાલે એવું છે; તો કરનાર જીવે ત્યાં સુધી શું તેનું વસિયતનામું કદી ઉપયોગી હોય છે? ૧૮ એ માટે પહેલા કરારની પ્રતિષ્ઠા લોહી વિના ન થઈ. ૧૯ કેમકે મુસાએ નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે હરેક હુકમ સર્વ લોકોને કહીને, પાણી તથા કીરમજી ઉન તથા ઝૂકા સુદ્ધાં વાછરડાનું તથા બકરાનું લોહી લીધું, ને પુસ્તક પર તથા સર્વ લોકો પર પણ છાંટીને કહ્યું કે, ૨૦ જે કરાર દેવે તમને ઠરાવી આપ્યો તેનું લોહી એજ છે. ૨૧ અને તેણે તેજ રીતે મંડપ પર તથા સેવાનાં સઘળાં પાત્ર પર પણ લોહી છાંટ્યું. ૨૨ અને નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ઘણું કરીને સઘળી વસ્તુ લોહીથી શુદ્ધ કરાય છે, ને લોહી વહેવડાવ્યા વગર પાપની માફી થતી નથી. ૨૩ તો અગત્ય હતી કે આકાશમાંની વસ્તુઓની ઉપમાઓ એવાંથી શુદ્ધ થાય, પણ આકાશી વસ્તુઓ તે કરતાં વધતા સારા યજ્ઞોથી શુદ્ધ થાય. ૨૪ કેમકે ખરીસ્ત હાથથી બનાવેલાં પવિત્ર ઠેકાણાં જે બરાનો નમુનો છે તેમાં ગયો નથી, પણ આકાશમાંજ ગયો, એ માટે કે હમણાં આપણે સારુ દેવની આગળ તે હાજર થાય. ૨૫ અને જેમ આગળ પ્રમુખ્યાજ્ઞક બીજાનું લોહી લઈને પરમપવિત્રસ્થાને હર વર્ષ પેસતો, તેમ એ વારે વારે પોતાને અર્પણ કરે એમ નહિ; ૨૬ કેમકે જો એમ હોત, તો જગતના મંડાણથી ઘણીવાર તેને સહેવાની અગત્ય પડત; પણ હવે છેલ્લા કાળમાં તે એકવાર પ્રગટ થયો, કે પોતાના યજ્ઞથી પાપને ટાળે. ૨૭ અને જેમ માણસોને એકવાર મરવું, એવું ઠરાવેલું છે, ને ત્યાર પછી ન્યાયમાં જવું;

૨૮ તેમ બરીસ્ત ઘણાઓનાં પાપ માથે લેવા સારુ એક વાર અર્પણ થયો, ને જે તેની વાટ જુએ છે તેઓની આગળ તારણને અર્થે પાપ વગરનો તે બીજાવાર પ્રગટ થશે.

૧૦ ^૧ક્રેમક્રે જે સારી વસ્તુઓ થવાની હુતી તેની પ્રતિષ્ઠાના નિયમશાસ્ત્રમાં હુતી બરી, પણ તે વસ્તુઓની પુરી પ્રતિષ્ઠા નહોતી, માટે જે યજ્ઞો વર્ષોવર્ષ તેઓ હુમેશ કરતાં હતા તેથી તેઓ આવનારાઓને પરિપૂર્ણ કરવાને કદિ સમર્થ નહોતા. ^૨જો એમ હોત, તો યજ્ઞ કરવાનું શું બંધ ન થાત? ક્રેમક્રે એકવાર પવિત્ર થયા પછી ભક્તિ કરનારાઓને ફરી પાપોની કંઈ અંતરભાવના ન થાત. ^૩પણ તે [[યજ્ઞોથી] વર્ષોવર્ષ પોપોનું સ્મરણ ફરી થાય છે. ^૪ક્રેમક્રે ગોધાઓનું તથા બકરાઓનું લોહી પાપો કાઢી નાખવાને સમર્થ નથી. ^૫એ માટે જગતમાં આવતાંજ તે કહે છે, તે યજ્ઞ તથા દાન ચાહ્યાં નહિ, પણ મારે સારુ તે શરીર સિદ્ધ કીધું છે. ^૬હોમમાં તથા પાપ વિષેના [યજ્ઞોમાં] તારી કંઈ પ્રસન્નતા નહોતી; ^૭ત્યારે મેં કહ્યું કે, ઓ દેવ, જો, (શાસ્ત્રના પુસ્તકમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે), તારી ઈચ્છા પાળવાને હું આવું છું. ^૮ઉપર જ્યારે તેણે કહ્યું કે, યજ્ઞો તથા દાનો તથા હોમ તથા પાપ વિષેના યજ્ઞો (જે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરાય છે) તેઓને તે ચાહ્યાં નહિ, ને તેઓમાં તારી કંઈ પ્રસન્નતા નહોતી; ^૯ત્યારે તેણે કહ્યું કે, જો, તારી ઈચ્છા પાળવાને હું આવું છું; બીજાને સ્થાપવા સારુ પહેલાને તે રદ કરે છે. ^{૧૦}તે ઈચ્છાએ ઇસુ બરીસ્તનું શરીર એકજવાર અર્પણ થયાથી આપણે પવિત્ર કરાએલા છીએ. ^{૧૧}અને હરેક યાજ્ઞક નિત્ય સેવા કરતાં તથા એ ને એજ યજ્ઞો બહુ વાર કરતાં ઉભો રહે છે, જે યજ્ઞો પાપો કાઢવાને કદિ પણ સામર્થ નથી. ^{૧૨}પણ એ, પાપોને કાજે એક યજ્ઞ સદાકાળને સારુ કરીને, દેવની જમણીગમ બેઠેલો છે; ^{૧૩}ને હવે પછી તેના વેરીઓ તેના પગનું પાયાસન કરાય ત્યાં સુધી તે વાટ જુએ છે. ^{૧૪}ક્રેમક્રે જેઓ પવિત્ર કરાય છે તેઓને તેણે એક અર્પણથી સદા પરિપૂર્ણ કીધા છે. ^{૧૫}અને પવિત્ર આત્મા પણ આપણને શાહેદી આપે છે, ક્રેમક્રે તેણે કહ્યું હતું કે, ^{૧૬}તે દહાડાઓ પછી હું જે કરાર તેઓની સાથે કરીશ તે એજ છે કે, હું પોતાના નિયમ તેઓના હૃદયમાં મુકીશ, ને તેઓનાં મન પર તેઓને લખીશ, એમ પ્રભુ કહે છે. ^{૧૭}ત્યારે [તે કહે છે કે,] તેઓનાં પાપ તથા તેઓના અન્યાય હું ફરી સંભારીશ નહિ. ^{૧૮}અને જ્યાં એઓની માફી થઇ છે, ત્યાં ફરી પાપને સારુ બીજું અર્પણ જોઈતું નથી. ^{૧૯}હવે, ઓ ભાઈઓ, પરમ પવિત્રસ્થાનમાં ઇસુના લોહીથી પેસવાની આપણને નિર્ભયતા છે, ^{૨૦}એટલે એક નવાં તથા જીવતા માર્ગેથી, કે જે તેણે આપણે સારુ પડદામાં થઈને, એટલે પોતાના શરીરમાં થઈને ઉઘાડ્યો છે; ^{૨૧}ને વળી દેવના ઘર પર મોટો યાજ્ઞક છે, ^{૨૨}માટે દુષ્ટ અંતઃકરણથી છૂટવા સારુ હૃદયો પર છટકાવ પામીને તથા નિર્ભય પાણીથી શરીર ધોઈને, આપણે બરા હૃદયથી તે વિશ્વાસના પુરા નિઘયપણામાં સાન્નિધ્ય જઈએ. ^{૨૩}આપણે આશાની કબુલાત દૃઢ પકડી રાખીએ, ક્રેમક્રે જેણે વચન આપ્યું તે વિશ્વાસુ છે. ^{૨૪}અને પ્રીતિ તથા સારાં કામ કરવા સારુ ઉત્તેજન આપવાને આપણે એક બીજા વિષે વિચાર કરવો. ^{૨૫}એકઠા મળવાનું ક્રેટલાએક મુકી દે છે તેઓની રીત પ્રમાણે આપણે ન કરીએ, પણ સુબોધ કરીએ, ને જેમ જેમ તમે તે દહાડો પાસે આવતો દેખો તેમ તેમ વધતું કરો. ^{૨૬}ક્રેમક્રે આપણે સત્યની ઓળખ પામ્યા પછી, જો જાણી જોઈને પાપ કરીએ, તો તે પછી પાપોને સારુ બીજો યજ્ઞ રહેતો નથી, ^{૨૭}પણ ઇનસાફની બિહામણીજ વાટ જોવી તથા વેરીઓને આઇ નાખનારા અગ્નિનો જુસ્સો એજ રહે છે. ^{૨૮}જે કોઇ મુસાનું નિયમશાસ્ત્ર ગણકારતો નહિ, તે દયા પામ્યા વગર બે કે ત્રણ શાહેદી પરથી મરણ પામતો; ^{૨૯}તો જેણે દેવના પુત્રને પગ તળે છુંદ્યો, ને કરારના જે લોહીથી પોતે પવિત્ર થયો હતો તેને અશુદ્ધ ગણ્યું, ને કૃપાના આત્માનું અપમાન કીધું, તે ક્રેટલી વધતી કઠણ સજાને યોગ્ય થશે, ત વિશ તમને શું લાગે હું? ^{૩૦}ક્રેમક્રે બદલો વાળવો મારો છે, હું વાળી આપીશ, ને ફરી, પ્રભુ પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે, એવું જેણે કહ્યું તેને આપણે જાણીએ છીએ. ^{૩૧}જીવતા દેવના હાથમાં પડવું એ બિહામણું છે. ^{૩૨}પણ પૂર્વના દવસ ફરી સંભારો, કે જેમાં તમે પ્રકાશિત થયા પછી દુઃખોનો મોટો હુમલો સદ્યો. ^{૩૩}પહેલાં તો નિંદાઓથી તથા સંકટથી તમે તમાશા જેવા થયા, ને પછી તો જેઓ એવું સહુતા હતા તેઓના સંગતી તમે થયા. ^{૩૪}ક્રેમક્રે બંધનમાં જેઓ હતા તેઓનાં દુઃખના સાથીઓ તમે થયા, ને પોતાના માલની હાનિનો આનંદથી અંગીકાર કીધો, કાંજે તમે એ જાણતા હતા, કે પોતાને માટે વધતું સારું તથા અક્ષય ધન છે. ^{૩૫}એ માટે તમારો ભરોસો જેને મોટો કૃપરૂપ બદલો છે, તેને નાખી ન દો. ^{૩૬}ક્રેમક્રે તમને સહનતાની અગત્ય છે, એ માટે કે તમે દેવની ઈચ્છા પાળ્યા પછી વચનનું કૃપ પામો. ^{૩૭}ક્રેમક્રે જે આવવાનો છે, તે છેક થોડી વારમાં આવશેજ, ને વિલંબ નહિ કરશે. ^{૩૮}અને મારો ન્યારી

વિશ્વાસથી જીવશે; પણ જો તે પાછો હટે, તો તે સંબંધી મારો જીવ સંતુષ્ટ નહિ થશે. ^{૩૯} પણ અપને નાશમાં પાછા હટનારા નથી, પણ જીવન બચાવને અર્થે વિશ્વાસ કરનારા છીએ.

૧૧ ^૧ વિશ્વાસ તો આશાની વસ્તુઓની ખાતરી, ને અણદીઠ વસ્તુઓની શાહેદી છે. ^૨ કેમકે તેથી વડીલો શાહેદી પામેલા થયા. ^૩ વિશ્વાસથી આપણે જાણીએ છીએ કે દેવના શબ્દથી જગતો ઉત્પન્ન થયાં, એવાં કે જે જે દેખાય છે, તે તે દેખાયલાં વાનાંથી નથી થયાં. ^૪ વિશ્વાસથી હાબેલે કાઈનના કરતાં વધતો સારો યજ્ઞ દેવને અર્પણ કીધો, તેથી તે ન્યાયી છે, એમ તે સંબંધી શાહેદી આપાદ, કેમકે દેવે તેનાં દાનો સંબંધી શાહેદી આપી; ને તેથી તે મુઆ છતાં પણ હજી બોલે છે. ^૫ વિશ્વાસથી હુનોઅ ઉપર લઇ જવાયો કે તે મરણ ન જીવે, ને તે જડ્યો નહિ, કેમકે દેવ તેને ઉપર લઇ ગયો, કાંજે તેના ઉપર લઇ જવાયા પહેલાં તે સંબંધી એ શાહેદી થઇ કે તેના પર દેવ પ્રસન્ન થયો હતો. ^૬ પણ વિશ્વાસ વગર [દેવને] પ્રસન્ન કરવો એ બનતું નથી, કેમકે દેવની પાસે જે આવે છે, તેણે એવો વિશ્વાસ કરવો જોઈએ કે તે છે, ને કોશેશથી તેના શોધનારા કળ આપનાર પણ છે. ^૭ નુહે જે વાત હજી સુધી જોઈ ન હતી, તે વિષે બોધ પામીને તથા સુબીક રાખીને, વિશ્વાસથી પોતાના કુટુંબના તારણને સારુ વહાણ તૈયાર કીધું, તેથી તેણે જગતને અન્યાયી ઠરાવ્યું, ને વિશ્વાસથી જે ન્યાયીપણું તેનો વારસ થયો. ^૮ વિશ્વાસથી ઇબ્રાહીમ જે ઠેકાણું વારસાને સારુ પામનાર હતો, તેમાં જવાને તેડું પામીને આજ્ઞાધીન થયો, એટલે પોતે ક્યાં જાય છે, એ ન જાણતાં નીકળ્યો. ^૯ વિશ્વાસથી તેણે રાવટીઓમાં રહેતાં, ને પરદેશમાં હોય તેમ વચનના દેશમાં પ્રવાસ કીધો, ને તેની સાથે તેજ વચનના સહુવારસો ઇસ્હાક તથા યાકૂબે [પ્રવાસ કીધો]. ^{૧૦} કેમકે જે શેહરને પાયો છે, જેનો યોજનાર તથા બાંધનાર દેવ છે, તેની વાટ તેણે જોઈ. ^{૧૧} વિશ્વાસથી સારાહુ પણ ઘરડી થયા પછી ગર્ભ ધરવા સારુ સામર્થ્ય પામી; કેમકે જેણે વચન આપ્યું હતું, તેને તેણે વિશ્વાસ ગણ્યો. ^{૧૨} એ માટે એકથી, ને તે પણ મુએલા જેવો, તેનાથી સંખ્યામાં આકાશમાંના તારા જેટલા તથા સમુદ્રના કાંઠા પરની રેતી જે અગણિત છે તેના જેટલા લોક ઉત્પન્ન થયા. ^{૧૩} એ સઘળા વિશ્વાસમાં મારી ગયા, ને વચનોનાં કળ ન પામ્યા, પણ વેગળેથી તે દેખીને માન્ય કરી લીધાં, ને પોતા વિષે કબૂલ કીધું કે અમે પૃથ્વી પર પરદેશી તથા મુસાફર છીએ. ^{૧૪} કેમકે એવી વાતો કહેનારા સાકુ દેખાડે છે કે, તેઓ સ્વદેશનો શોધ કરે છે. ^{૧૫} અને જે દેશથી તેઓ નીકળ્યા તે પર જો તેઓએ ચિત રાખ્યું હોત, તો પાછા ફરવાનો પ્રસંગ તેઓને મળત યરો. ^{૧૬} પણ હવે વધતા સારા, એટલે આકાશી દેશની તેઓ બહુ ઈચ્છા રાખે છે; માટે દેવ તેઓનો દેવ કહેવાતાં લજવાતો નથી, કેમકે તેણે તેઓને સારુ એક શેહર સિદ્ધ કીધું છે. ^{૧૭} વિશ્વાસથી ઇબ્રાહીમે, જ્યારે તેનું પરીક્ષણ થયું ત્યારે, ઇસ્હાકનું અર્પણ કીધું; એટલે જેણે વચનો માંની લીધા હતા ને જેને એવું કહેવાયું હતું કે, ^{૧૮} ઇસ્હાકમાં તારો સંતાન કહેવાશે, તેણે પોતાના એકાકીજનિતનું અર્પણ કીધું. ^{૧૯} કેમકે તે એમ ગણતો હતું કે મારી ગએલામાંથી પણ ઉઠાડવાને દેવ સમર્થ છે, ને તેમાંથી દૃષ્ટાંતે તે તેને પામ્યો. ^{૨૦} વિશ્વાસે ઇસ્હાકે થવાની વસ્તુઓ સંબંધી યાકૂબને તથા એસાવને આશીર્વાદ દીધો. ^{૨૧} વિશ્વાસથી યાકૂબે મરતી વેળા યુસફના બેહુ દીકરાઓને આશીર્વાદ દીધો, ને પોતાની લાકડીની મૂઠ પર ટેકીને ભજન કીધું. ^{૨૨} વિશ્વાસથી યુસફે પોતાના અંતકાળે ઇસરાએલના સંતાનના નિર્ગમન વિષેની વાત સંભરાવી, ને પોતાના હાડકાં સંબંધી આજ્ઞા આપી. ^{૨૩} વિશ્વાસથી મુસાના માબાપે તેના જન્મ્યા પછી ત્રણ મહિના સુધી તેને સંતાડ્યો; કેમકે તેઓએ દીકું, કે તે સુંદર બાળક છે, ને તેઓ રાજાની આજ્ઞાથી બીધા નહિ. ^{૨૪} વિશ્વાસથી મુસાએ મોટા થયા પછી ફારૂનની દીકરીનો પુત્ર કહેવાવા ના પાડી. ^{૨૫} પાપનો સુખભોગ કંઈ વાર ભોગવવા કરતાં દેવના લોકોની સાથે દુઃખ ભોગવવું તેણે વધતું પસંદ કીધું. ^{૨૬} મિસરમાંના દુરવ્ય કરતાં ખરીસ્ત સંબંધીની નિંદા વધતું સંપત છે, એમ તેણે ગણ્યું; કેમકે તેણે કળરૂપ બદલા ભણી જોયું. ^{૨૭} વિશ્વાસથી તેણે રાજાની ફરોધથી ન બીતાં મિસર મુકી દીધું; કેમકે જાણે અણદીઠને જોતો હોય એમ તે ટકી રહ્યો. ^{૨૮} વિશ્વાસથી તેણે પાસ્ખા પર્વ તથા લોહી છાંટવાનું પાણ્યું, રબે જેણે પ્રથમ જનિતોનો નાશ કીધો, તે તેઓને અડકે. ^{૨૯} વિશ્વાસથી તેઓ જેમ કોરી ભોંય પર, તેમ લાલ સમુદ્રમાં થઈને, પાર ગયા; એવું પ્રચલન કરતાં મિસરીઓ ગુગળાઈ મુઆ. ^{૩૦} વિશ્વાસથી ચેરેબોના કોટને સાત દહાડા સુધી ઘેરી લીધા પછી તે પડી ગયો. ^{૩૧} વિશ્વાસથી રાહાબ વેશ્યા જાસુઓનો સુખરૂપે અંગીકાર કીધાથી અવિશ્વાસીની સાથે નાશ ન પામી. ^{૩૨} તો હું વધતું શું કહું? કેમકે ગિદઓન તથા બારાક તથા સામસૂન તથા ચિક્રતાહુ તથા દાઉદ તથા શમૂએલ તથા ભવિષ્યવાદીઓ વિષે વિસ્તારથી કહેવાને મને વખત ખૂટશે. ^{૩૩} તેઓએ વિશ્વાસથી રાજ્ય જીત્યાં, ન્યાયીપણું કીધું, વચનો પ્રાપ્ત કીધાં, સિંહોનાં મઠો બંધ કીધાં,

૩૪ અગ્નિનું બળ નરમ પાડ્યું, તેઓ તરવારની ધારથી બરચ્યા, અબળપણામાંથી બળવાન કરાયા, લડાઈમાં પરાક્રમી થયાં, ને વિદેશીઓની ક્રોજોને નસાડી; ૩૫ બાલકોનો પોતાનાં મરીગએલાંને પુનરુત્થાનથી પામી; ને ક્રેટલાએક મરણ સુધી ઝુડાઈ ગયા, તેઓએ છુટકાનો અંગીકાર ન કરીધો, એ સારું કે તેઓ વધતું સારું પુનરુત્થાન પામે; ૩૬ ને બીજા મશ્કરીઓથી તથા કોરડાઓથી, વળી બંધનોથી પણ તથા ક્રેટથી પરબાર્યા. ૩૭ તેઓ પથ્થરથી મરાયા, કરવતથી ચીરાયા, તેઓ પરબાર્યા, તરવારની ધારથી માર્યા ગયા, ઘેટાંના ચામડા તથા બકરાંનાં ચામડાં પહેરીને ફરતાં હતા, કંગાલ, રીબાએલા તથા પીડાએલા હતા; ૩૮ જગત તેઓને યોગ્ય ન હતું, તેઓ રાનોમાં તથા પહાડોમાં તથા બોમાં તથા પૃથ્વીની ગુફાઓમાં રબડતા હતા. ૩૯ અને એ સર્વ વિશ્વાસથી સારી શાહેદી પામેલા થયા, પણ વચનનું કૃપા ન પામ્યા. ૪૦ કેમકે દેવે આપણે માટે કઈ વધતું સારું સિદ્ધ કરીધું; એ સારું કે આપણા વગર એઓ પરિપૂર્ણ ન થાય.

૧૨ ^૧તો આપણી આસપાસ શાહેદોની એટલી મેઘરૂપ ભીડ છે, એ માટે અપને પણ હરેક બોજ તથા ઘેરી લેનાર પાપ નાખી દઈએ, ને આપણી આગળ મુકેલી દોડ ધીરજથી દોડીએ. ^૨ આપણે આપણા વિશ્વાસના મુકેલા આનંદને લીધે લાજને વ્યર્થ ગણીને મરણસ્તંભનું [દુઃખ] સહ્યું, ને તે દેવના રાજ્યાસનની જમણી ગમ બેઠો છે. ^૩ તો જેણે પોતા પર પાપીઓની એટલી ઉલટી તકરાર સહી, તેનો વિચાર કરો, રબે તમે પોતાના મનમાં નિર્ગત થયાથી થાકી જાઓ. ^૪ તમે પાપને ઉલટી કોશેશે કરતાં, હજી રક્તપાત સુધી સામા થયા નથી. ^૫ વળી જે ઉપદેશ પરથી તમને બાળકોની પેઠે બોધ અપાય છે, તે તેમ વિસર્યાં, એટલે ઓ મારા પુત્ર, તું પ્રભુની શિક્ષા હલકી ન ગણ, ને તેનાથી ધમકી પામીને નિર્ગત ન થા. ^૬ કેમકે જે પર પ્રભુ પરીતિ કરે છે, તેને તે શિક્ષા કરે છે, ને જે હરેક પુત્રનો તે અંગીકાર કરે છે, તેને તે કોરડો મારે છે. ^૭ જો તમે શિક્ષા સહો છો, તો દેવ જેમ પુત્રની સાથે તેમ તમારી સાથે વર્તે છે, કેમકે જેને બાપ શિક્ષા કરતો નથી, એવો કયો દીકરો છે? ^૮ પણ જે સીક્ષાના ભાગિયા સઘળા છે, તે શિક્ષા વગર જો તમે છો, તો તમે લોડીજાયા છો, દીકરા તો નહિ. ^૯ વળી આપણા દેવના બાપ આપણને શિક્ષા કરનારા હતા, ને આપણે તેઓનું માન રાખ્યું, તો વિશેષે કરીને એ કરતાં એમ ન થાય કે, આપણા આત્માઓના બાપને આધીન થઈને જીવીએ? ^{૧૦} કેમકે તેઓએ તો થોડાક દહાડા સુધી પોતાને જે સારું લાગ્યું તે પ્રમાણે શિક્ષા દીધી બરી, પણ એણે તો આપણા નફાને સારું, એ માટે કે આપણે તેના પવિત્રપણાના ભાગિયા થઈએ. ^{૧૧} કોઈ પણ શિક્ષા હાલમાં આનંદકારક જેવી લાગતી નથી, પણ ખેદકારક છે; પણ પછી તો તેથી કસએલાને તે ન્યાયીપણાના શાંતિકારક કૃપા ભરી આપે છે. ^{૧૨} એ માટે લુલા થએલા હાથોને તથા અશકત થએલાં ઘૂંટણોને તમે ફરી સમાં કરો; ^{૧૩} ને પોતાના પગોને સારું પાધરા રસ્તા કરો; એ માટે કે જે લંગડું તે આડું ન વળે, પણ તે કરતાં સમું કરાય. ^{૧૪} સઘળાની સાથે શાંતિએ ધોરણે, ને પવિત્રાઈ જે વગર કોઈ પ્રભુને દેખશે નહિ તેને ધોરણે તમે ચાલો. ^{૧૫} તમે બહુ સાવધાન થાઓ, રબે કોઈ દેવની કૃપા પામ્યા વિના રહી જાય, રબે કોઈ કડવાસરૂપી જડ ઉગવાથી તમને કાયર કરે, ને તેથી બહુ લોક અપવિત્ર થાય, ^{૧૬} રબે કોઈ વ્યભિચારી થાય, અથવા એસાવ જેણે એક ભોજનને સારું પોતાનું જરોષ્ઠપણું વેચ્યું તેના જેવો કોઈ ભ્રષ્ટ થાય. ^{૧૭} કેમકે તમે જાણો છો કે ત્યાર પછી જ્યારે તે આશીર્વાદનો વારસો પામવા ચહાતો હતો ત્યારે તે આંસુ સુદ્ધાં પ્રચાલન કરતો હતો, તો પણ તે કબૂલ ન કરાયો કેમકે પ્રસ્તાવાનું ઠેકાણું તેને મળ્યું નહિ. ^{૧૮} વળી તમે એવાંઓની પાસે આવ્યા નથી, એટલે અડકાય એવા પહાડની તથા બળતી તથા અંધરાએલા આકાશની તથા અંધકારની તથા તોફાનની ^{૧૯} તથા રણશિંગડાના આવાજથી તથા વાતની વાણીની, કે જેનાં સંભાળનારાઓએ વિનંતી કરીધી કે તે બોલવું અમારી સાથે ફરી ન થાય. ^{૨૦} કેમકે જે આજ્ઞા થઇ, તે તેઓથી સહેવાઈ નહિ, એટલે જો કોઈ જાનવર પણ પહાડને અડકે, તો તે પથ્થરે મરાય. ^{૨૧} અને જે દેખાયું તે એવું બિહામણું હતું કે મુસાએ કહ્યું કે, હું બહુ બીહું છું, ને ધૂરજું છું; ^{૨૨} પણ તમે સિયોન પહાડની પાસે, ને જીવતા દેવના શેહેર એટલે આકાશના યરૂશાલેમની પાસે, ને હજારો હજાર દૂતોની પાસે, ^{૨૩} પહેલાં જન્મેલા જેઓનાં નામ આકાશમાં લખી લીધા છે તેઓની સાર્વત્રિક સભા તથા મંડળીની પાસે, ને સહુનો ઇનસાફ કરનાર દેવની પાસે, ને સંપૂર્ણ થએલા ન્યાયીઓના આત્માઓની પાસે, ^{૨૪} ને નવાં કરારના મદ્યસ્થ ઇસુની પાસે, ને જે છાંટવાનું લોહી હાંબેલના કરતાં સારું બોલે છે તેહી પાસે આવ્યા છો. ^{૨૫} જે બોલે છે તેનો તમે નકાર ન કરો, માટે સાવધાન રહો; કેમકે પૃથ્વી પર ચેતવનારનો જેઓએ નકાર કરીધો તેઓ જો બરચ્યા નહિ, તો આકાશથી ચેતવનારની પાસેથી જો આપણે ફરીએ તો બહુ વિશેષે કરીને નહિ બચીશું. ^{૨૬} તેની

વાણીએ ત્યારે પૃથ્વી હલાવી, પણ હવે તેણે વચન આપીને કલ્પ્યું કે, ફરી એક વાર હું એકલી પૃથ્વીને નહિ, પણ આકાશને પણ હલાવું છું. ^{૨૭} અને ફરી એક વાર એ વાત એમ બતાવે છે કે, હલાવાએલી વસ્તુઓ બનાવેલી વસ્તુઓની પેઠે ટળી જાય છે, એ માટે કે જેઓ હલાવાએલી નથી, તેં ટકી રહે. ^{૨૮} માટે ન હલાવાય એવું રાજ્ય પામીને આપણે કૃપા પકડી રાખીએ, જેથી આપણે દેવને પ્રસન્ન થાય એવી રીતે તેની સેવા માનથી તથા સુબીકથી કરીએ. ^{૨૯} કેમકે આપણો દેવ બાઇ નાખનાર અગ્નિ છે.

૧૩ ^૧ બાઇપરની પરીતિ રહો. ^૨ પરોણા રાખવાનું તમે ન ભુલો, કેમકે તેથી કેટલાએકે ન જાણતાં દૂતોને પરોણા રાખે છે. ^૩ જાણે કે બંદીવાનોની તમે બંધાએલા છો તેમ તેઓને સંભારો; ને પોતે શરીરમાં છો, માટે દુઃખ પામનારાઓને [સંભારો]. ^૪ સર્વમાં લગ્ન માન્ય યોગ્ય, ને બિંદાનું નિર્ભય રહે, કેમકે છિનાળવાઓ તથા વ્યભિચારીઓની ન્યાય દેવ ઠરાવશે. ^૫ તમારો સ્વભાવ નીલોંબી થાય; પોતાની પાસે જે છે તેથી સંતોષી થાઓ; કેમકે તેણે એમ કલ્પ્યું છે કે, હું તેનું નહિજ મુકીશ, ને તને નહિજ તજીશ. ^૬ તો આપણે નિર્ભય થઈને એમ કહીએ કે, પ્રભુ મને સહાય કરનાર છે, ને હું નહિ બીહીશ; માણસ મને શું કરશે? ^૭ જેઓ તમારા આગેવાન હતા, જેઓએ તમને દેવની વાત કહી છે, તેઓનું સ્મરણ કરો, ને તેઓની ચાલનો અંત જોતાં તેઓના વિશ્વાસને અનુસરો. ^૮ ઇસુ ખ્રીસ્ત ગઇ કાલે તથા આજ તથા સદાકાળ તેવો ને તેવોજ છે. ^૯ તમે વિચિત્ર તથા નવા ઉપદેશથી ખેંચાઓ મા, કેમકે એ સારુ છે કે, અંતઃકરણ કૃપાથી સ્થિર કરેલું થાય, બાવાનાંથી નહિ, જેઓથી તે પ્રમાણે વર્તનારાઓને લાભ ન થયો. ^{૧૦} આપણને એવી વેદી છે કે તે પરનું બાવાનો અધિકાર મંડપની સેવા કરનારાઓને નથી. ^{૧૧} કેમકે પાપને લીધે જે પશુઓનું લોહી પ્રમુખ્ય યાજ્ઞકથી પવિત્ર સ્થાનમાં લવાય છે, તેઓનાં શરીર છાવણી બહાર બળાય છે. ^{૧૨} એ માટે ઇસુએ પણ પોતાનાજ લોહીથી લોકોને પવિત્ર કરવા સારુ દરવાજા બહાર સલ્યું. ^{૧૩} એ સારુ આપણે તેનું અપમાન સહેતાં તેની પાસે છાવણી બહાર જઈએ. ^{૧૪} કેમકે નભી રહે એવું નગર આપણને હિંચાં નથી, પણ જે થવાનું તેને આપણે બહુ શોધીએ છીએ. ^{૧૫} માટે તેને આસરે આપણે દેવને સ્તુતિરૂપ યજ્ઞ, એટલે તેના નામને માન્ય કરનારા હોઠોના કૃળનું અર્પણ, જથ્થું કરીએ. ^{૧૬} અને ઉપકાર કરવાનું તથા દાન વહેંચી આપવાનું તમે ભુલો મા, કેમકે એવાં અર્પણથી દેવ બહુ સંતુષ્ટ થાય છે. ^{૧૭} તમે પોતાના આગેવાનોનું માનીને તેઓને આધીન થાઓ, કેમકે હિસાબ આપનારાઓની પેઠે તેઓ તમારા પ્રાણોને સારુ યોકી કરે છે, એ માટે કે તેઓ આનંદે તે કરે, પણ શોકથી નહિ, કાંજે એ તમને નિષ્કૃળ થશે. ^{૧૮} તમે અમારે સારુ પ્રાર્થના કરો, કેમકે અમને નિશ્ચે છે કે સઘળાં વિષે સારો વહેવાર રાખવા ચહાતાં અમને ખરું અંતઃકરણ છે. ^{૧૯} અને તમે એ કરો માટે હું વિશેષ હુઠેઠથી એ સારુ વિનંતી કરું છું કે તમારી મારું પાછું આવવું વધનું વહેલું થાય. ^{૨૦} હવે શાંતિનો દેવ, જે સર્વકાળના કરારના લોહીથી ઘેટાંના મોટા રહેવાળ આપણા પ્રભુ ઇસુને મરીગએલાંમાંથી પાછો લાવ્યો. ^{૨૧} તે તમને હરેક સારા કામને સારુ એવા પુરા કરે કે, તમે તેની ઈચ્છા પ્રમાણે કરો, ને તેની દૃષ્ટિમાં જે સંતોષકારક છે, તે આપણામાં ઇસુ ખ્રીસ્તને લીધે તે કરાવે; તેને સદાસર્વકાળ ગૌરવ થાઓ. આમેન. ^{૨૨} ઓ બાઇઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે તમે સુબોધની એ વાતનું સહન કરો, કેમકે મેં ટુંકામાં તમારા ઉપર લખ્યું છે. ^{૨૩} આપણો બાઇ તીમોથી છુટો થએલો છે એ તમે જાણો. જે તે વહેલો આવે, તો હું તેની સાથે આવીને તમને મળીશ. ^{૨૪} તમે તમારા સઘળા આગેવાનોને તથા સઘળા પવિત્રોને સલામ કહેજો; ઇતાલીમાંના તમને સલામ કહે છે. ^{૨૫} તમ સર્વ સાથે કૃપા થાઓ. આમેન.

૧ પિતર

૧^૧ પંતસ, ગલાતી, ક્રાપાદોક્રીઆ, આસીઆ, ને બિથુનીઆમાં વેરાએલા પ્રવાસીઓ; ^૨ જેઓ દેવ બાપના પૂર્વજ્ઞાન પ્રમાણે આત્માના પવિત્રીકરણથી આજ્ઞાકારી થવા સારુ, ને ઇસુ ખ્રીસ્તના લોહીથી છંટાવા સારુ પસંદ કીધેલા છે, તેઓને ઇસુ ખ્રીસ્તનો પ્રેરિત પીતર લખે છે; તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ પુષ્કળ થાઓ. ^૩ આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો દેવ તથા બાપ સ્તુતિમાન હોજો; તેણે પોતાની ઘણી દયા પ્રમાણે મુએલાંમાંના ઇસુ ખ્રીસ્તના પુનરુત્થાનથી આપણને સજીવન આશાને સારુ, ^૪ અવિનાશી તથા નિર્મળ તથા ન રીમળાનાર વતનને સારુ ફરી જન્માવ્યો છે, ^૫ છેલ્લા કાળમાં જે તારણ પ્રગટ થવાને સિદ્ધ છે, તેણે સારુ દેવના પરાક્રમ વડે વિશ્વાસથી તમે જે સંભાળી રખાએલા છો, તે તમારે વાસ્તે આ વતન આકાશમાં રાખી મુકેલું છે. ^૬ એમાં તમે બહુ આનંદ કરો છો, જો કે હમણાં થોડીજ વાર સુધી અગત્યતાથી બહુ પ્રકારનાં પરીક્ષણ થયાથી દુઃખી છો, ^૭ એ માટે કે તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષા જે અગિનથી પરખાએલા વિનાશી સોના કરતાં બહુ મૂલ્યવાન છે તે ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વેળાએ સ્તુતિ તથા માન તથા મહિમા યોગ્ય થાય. ^૮ તેને ન જોયા છતાં પણ તમે તેના પર પરીતિ કરો છો, હમણાં જો કે તમે તેને જોતા નથી, તોપણ તેના પર વિશ્વાસ રાખતાં, તમે તેનામાં અવાર્ય તથા મહિમા ભરેલા આનંદથી હરખાઓ છો. ^૯ અને તમે પોતાના વિશ્વાસનું કળ, એટલે આત્માઓનું તારણ પામો છો. ^{૧૦} જે ભવિષ્યવાદીઓએ તમારા પરની કૃપા વિષે ભવિષ્ય કલ્યાં તેઓએ તે તારણ વિષે તપાસીને સારી પેઠે શોધ કીધો; ^{૧૧} ખ્રીસ્તનો આત્મા જે તેઓમાં હતો તેણે ખ્રીસ્તના દુઃખ તથા તે પછીના મહિમા વિષે સાક્ષી પુરી, ત્યારે તેણે કયો અથવા કેવો સમય બતાવ્યો એની તપાસ તેઓ કરતા હતા. ^{૧૨} તેઓને એ પ્રગટ કરાવું હતું કે, તેઓએ પોતાને સાચું નહિ, પણ આપણે સારુ તે વાતો વિષે સેવા કીધી; આકાશમાંથી મોકલેલા પવિત્ર આત્માની સહાયથી જેઓએ તમને સુવાર્તા પ્રગટ કીધી તેઓના મારફતે તે વાતોના સમાચાર તમને હમણાં જણાયા; તેમાં નિહાળી જોવાની ઈરછા દૂનો કરે છે. ^{૧૩} એ માટે તમે પોતાના મનની કમર બાંધીને સાવધાન થાઓ, ને જે કૃપા ઇસુ ખ્રીસ્તના પ્રગટ થવાની વેળાએ તમ પર થશે તેની પુરી આશા રાખો. ^{૧૪} તમે આજ્ઞાકારી છોકરાં જેવા થઈને પોતાની આગલી અજ્ઞાનપણામાની કુદરછા પ્રમાણે ન ચાલો. ^{૧૫} પણ જેણે તમને તેડ્યા છે, તે જેવો પવિત્ર છે તેવા તમે પણ સર્વ ચાલમાં પવિત્ર થાઓ. ^{૧૬} કેમકે એમ લખ્યું છે કે, હું પવિત્ર છું, માટે તમે પવિત્ર થાઓ. ^{૧૭} અને જે બાપ પ્રત્યેકના કામ પ્રમાણે પક્ષપાત વગર ન્યાય કરે છે, તેનું નામ જો તમે લો છો, તો તમારા પ્રવાસનો વખત બીકથી કાઢો. ^{૧૮} કેમકે તમે એ જાણો છો કે તમારા બાપદાદાઓથી ચાલ્યા આવેલાં અવર્થો આચરણથી તમે વિનાશી વસ્તુઓએ, એટલે રૂપા અથવા સોનાએ નહિ, ^{૧૯} પણ ખ્રીસ્ત જે નિષ્કલંક તથા નિર્દોષ હલવાન જેવો છે તેના મૂલ્યવાન લોહીથી, અંડી લેવાએલા છો. ^{૨૦} તે તો જગતના મંડાણ પહેલાં ઠરાવેલો હતો બરો, પણ તમારે સારુ આ છેલ્લા કાળમાં પ્રગટ થયો. ^{૨૧} તેણે આસરે તમે દેવ પર વિશ્વાસ કરો છો, જેને તેને મારીગએલાંમાંથી ઉઠાડ્યો, ને મહિમા આપ્યો, એ માટે કે તમારો વિશ્વાસ તથા આશા દેવ પર થાય. ^{૨૨} તમે સત્યતાને આધીન રહીને પોતાનાં મન બાઇ પરની નિષ્કપટ પરીતિને સારુ પવિત્ર કીધા છે, માટે શુદ્ધ અંતઃકરણથી એક બીજા પર આગ્રહથી પરીતિ કરો. ^{૨૩} કેમકે તમે વિનાશી બીજથી નહિ, પણ અવિનાશીથી, દેવના જીવતા તથા સદા રહેનાર વચન વડે, ફરી જન્માવ્યા છે. ^{૨૪} કેમકે, સઘળાં પ્રાણી ઘાસના સરખાં છે, ને માણસનો સઘળો મહિમા ઘાસનો ફૂલ સરખો છે. ઘાસ સુકાઈ જાય છે, ને તેનું ફૂલ બરી પડે છે, ^{૨૫} પણ પ્રભુનું વચન સદા રહે છે. ને જે વચન તમને સુવાર્તાથી પ્રગટ કરાવું તેજ એ છે.

૨^૧ એ માટે સઘળી ભુંડાઇ તથા સઘળું કપટ તથા ઢોંગ તથા અદેખાઈ તથા સઘળી નિંદા દૂર કરીને, ^૨ નવાં જન્મેલાં બાળકોની પેઠે આત્મિક દૂધ જે કપટ વગરનું છે તેને ચાહો, ^૩ એ સારુ કે જો તમને એવો અનુભવ થયો હોય કે પ્રભુ દયાળુ છે તો તે દૂધથી તમે તારણ મેળવતાં સુધી વધો. ^૪ જે જીવતો પત્થર છે, માણસોથી નકારાએલો બરો, પણ દેવથી પસંદ થએલો તથા મૂલ્યવાન, ^૫ તેની પાસે આવીને તમે પણ આત્મિક ઘર તથા પવિત્ર યાજ્ઞકો થવા સારુ જીવતા પત્થરોના જેવા રચાયા છો, એ માટે કે જે આત્મિક યજ્ઞો ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે દેવને પ્રસન્ન છે તેમનું અર્પણ તમે કરો. ^૬ કારણ કે શાસ્ત્રમાં લખેલું છે કે, જુઓ, પસંદ કીધેલો તથા મૂલ્યવાન, એવો યુવાનો મુખ્ય

પત્થર હું સિયોનમાં મૂક્યું છે, ને જે તેના પર વિશ્વાસ કરે છે તે લજ્જવાશે નહિ. ૭ માટે તમ વિશ્વાસ કરનારાઓને માન છે, પણ અવિશ્વાસીઓને સારુ જે પત્થર બાંધનારાઓએ નકાર્યો, તેજ યુવાનું મથાળું, ૮ ને ઠેસ ખવડાવનાર પત્થર ઠોકર ખવડાવનાર પાણી થયો છે; તેઓ આજ્ઞા ન માનીને વચન વિષે ઠોકર ખાયા છે, એ સારુ પણ તેઓ ઠરાવાયા હતા. ૯ પણ તમે તો પસંદ કીધેલો વંશ, સજ્જમાન્ય યાજ્ઞકવર્ગ, પવિત્ર લોક તથા પ્રાપ્ત કરેલી પ્રજા છે, એ માટે કે જેણે તમને અંધકારમાંથી પોતાના અશ્વર્થવાન અજ્ઞવાળામાં તેડ્યા છે, તેના સદગુણો ૧૦ તમે પહેલાં પ્રજા નહોતા, પણ હાલ દેવની પ્રજા છો; દયા પામેલા નહોતો, પણ હાલ દયા પામ્યા છો. ૧૧ વહાલાઓ, હું વિનંતી કરું છું કે, જે દૈહિક વિષયો જીવને ઉલટા લડે છે, તેઓથી તમે, પ્રદેશી તથા પ્રવાસી જેવા, દૂર થાઓ. ૧૨ અને વિદેશી લોકોમાં તમે પોતાની ચાલ સારી રાખતા જાઓ, એ સારુ કે તેઓ તમને ભુંડા જાણીને તમારી વિરુદ્ધ બોલે છે ત્યારે તમારાં રૂડાં કામ જોઈને તેઓ કૃપાદરષ્ટિને દિવસે દેવનો મહિમા કરે. ૧૩ માણસોની પ્રત્યેક નિમણૂકને પ્રભુને લીધે તમે આધીન થાઓ; સજ્જાને સર્વોપરી જાણીને તેને આધીન, ૧૪ ને અધિકારીઓને આધીન થાઓ, એવું જાણીને કે તેઓ ભુંડું કરનારાઓને દંડ તથા સારું કરનારાઓનું વખાણ કરવાને તેનાથી મોકલાયેલા છે. ૧૫ કેમકે દેવની ઈચ્છા એવી છે કે સારું કરવાથી મૂર્ખ માણસોના અજ્ઞાનપણાને તમે બંધ કરો. ૧૬ સ્વતંત્ર જેવા છતાં ભુંડાઇના પડદાને સારુ પોતાનું સ્વતંત્રપણું ન વાપરો, પણ દેવના સેવકો જેવા થાઓ. ૧૭ તમે સર્વને માન આપો, ભાઈઓ પર પ્રીતિ રાખો, દેવનું ભય ધરો, સજ્જાનું સન્માન કરો. ૧૮ ચાકરો, તમે પુરા ભયથી પોતપોતાના ઘણીઓને આધીન થાઓ, જેઓ સારા તથા નમ્ર છે કેવળ તેઓનેજ નહિ, પણ વળી કઠોરોને આધીન થાઓ. ૧૯ કેમકે જો કોઈ માણસ દેવ તરફના અંતઃકરણને લીધે અન્યાય વેઠતાં દુઃખ સહી છે તો તે માન્ય છે. ૨૦ કેમકે જ્યારે પાપ કરવાને લીધે માર ખાઓ છો ત્યારે જો તમે સહન કરો છો, તો તેમાં શી કીર્તિ છે? પણ સારુ કરવાને લીધે જ્યારે દુઃખ ભોગવો છો, ત્યારે જો તેનું સહન કરો છો, તો એ દેવની આગળ માન્ય છે. ૨૧ કારણ કે એને માટે તમે તેડાયેલા છો, કેમકે ખરીસ્તે પણ તમારે સારુ સહ્યું ને તમોને નમુનો આપ્યો છે, એ માટે કે તમે તેનાં પગલાંમાં ચાલો. ૨૨ તેણે કંઈ પાપ કીધું નહિ, ને તેના મહોમાં કપટ ન હતું. ૨૩ તેણે નિંદા પામીને પાછી નિંદા ન કીધી, દુઃખો સહીતાં ધમકાવ્યું નહિ, પણ યથાર્થે ન્યાય કરનારને પોતાને સોંપ્યો. ૨૪ લાકડા પર તેણે પોતે પોતાના શરીરમાં આપણા પાપ માથે લીધાં, એ માટે કે આપણે પાપો વિષે મુએલા થઈને ન્યાયીપણા વિષે જીવીએ; તેના ઘાઓથી તમે સાજા થયા. ૨૫ કેમકે તમે ભુલાં પડેલા ઘેટાંના જેવા હતા, પણ હમણાં તમારા જીવોના પાળક તથા અદયક્ષની ગમ ફર્યા છો.

૩ ૧ એજ પ્રમાણે, બાયડીઓ, તમે પોતપોતાના વારોને આધીન થાઓ, એ સારુ કે જો કોઈ [વાર] વચન માનનાર ન હોય તો તેઓ પોતાની વહુઓની ચાલથી, ૨ એટલે તમારી મર્યાદાભરેલી નિર્મળ ચાલ જોવાથી વચન વગર મેળવી લેવાય. ૩ તમારો સણગાર બહારનો, એટલે ગુંથેલા નિમાળાનો તથા સોનું ઘાલવાનો અથવા વસ્ત્ર પહેરવાનો એવો ન થાય. ૪ પણ અંતઃકરણના ગુપ્ત માણસનો, એટલે લીન તથા નમ્ર આત્મા જે દેવની આગળ ઘણા મૂલ્યનો છે, તેના અવિનાશી વસ્ત્રનો, એવો થાય. ૫ કેમકે પૂર્વે જે પવિત્ર બાયડીઓ દેવ પર આશા રાખતી હતી, તેઓ પોતપોતાના વારોને આધીન રહીને, એ પ્રમાણે પોતાને સણગારતી હતી. ૬ તે પ્રમાણે સારાહ ઇબ્રાહીમને સ્વામી કહીને તેને આધીન રહેતી; જો તમે રુડું કરો છો, ને કંઈ ભયથી ગભરાતી નથી, તો તમે તેની દીકરીઓ છો. ૭ એમજ વારો, તમે તેઓની સાથે સમજણથી રહો, ને બાયડી જાણે કે નબળું પાત્ર છે એ જાણીને, તથા જીવનની કૃપાનાં સહવારસ છો એમ ગણીને, તેણે માન આપો, એ સારુ કે તમારી પ્રાર્થનાઓ અટકાવાય નહિ. ૮ છેલ્લું, તમે સર્વ એક મનનાં, બીજાના સુખ દુઃખમાં ભાગ લેનારા, ભાઈઓ પર પ્રીતિ કરનારા, કરુણા રાખનારા તથા નમ્ર થાઓ. ૯ ભુંડાઇને બદલે ભુંડાઇ ને નિંદાને બદલે નિંદા ન વાળો, પણ તેથી ઉલટું આશીર્વાદ દો, કેમકે એને સારુ તમે તેડાયા એ માટે કે તમે આશીર્વાદના વારસ થાઓ. ૧૦ કેમકે, જે જીવાણ પર પ્રીતિ રાખવા, ને સારા દિવસને જોવા ચાહો છે, તેણે પોતાની જીભને ભુંડાઇથી, ને પોતાના હોઠોને કપટી વાત બોલવાથી અટકાવવા ૧૧ તેણે ભુંડાઇથી દૂર જવું, ને ભલાઇ કરવી, તેણે સલાહ શોધવી, ને તેની પાછળ ચાલ્યા જવું. ૧૨ કેમકે ન્યાયી પર પ્રભુની નજર છે, ને તેને કાને તેઓની પ્રાર્થનાઓ પડે છે; પણ પ્રભુનું મહો ભુંડું કરનારાઓની વિરુદ્ધ છે. ૧૩ અને જે ભલું તેના અનુસરનારા જો તમે થયા, તો તમારાં ભુંડું કરનાર કોણ છે? ૧૪ પણ જો તમે ન્યાયીપણાને સારુ સહો છો, તો તમે ધન્ય છો; માટે તેઓના ધાકથી

બીહો મા, ને ગભરાઓ પણ મા. ^{૧૫} પણ ખરીસ્તને પ્રભુ તરીકે પોતાના અંતઃકરણમાં પવિત્ર માનો; ને તમારામાં જે આશા છે તેનું કારણ જે પ્રત્યેક પુછે તેણે લીનતાથી તથા અદબથી પ્રત્યુત્તર દેવાને સદા સિદ્ધ રહો. ^{૧૬} સારું અંતઃકારણ રાખો, એ સારું કે જે વિષે તમારું બુંડું બોલાય છે તે વિષે જેઓ ખરીસ્તમાંની તમારી સારી ચાલને નિંદે છે, તેઓ શરમાય. ^{૧૭} કેમકે જો દેવની ઈચ્છા એવી હોય, તો બુંડું કરવાને લીધે સહેવું એ કરતાં રુડું કરવાને લીધે સહેવું એ સારુ છે. ^{૧૮} કેમકે ખરીસ્ત પણ એક વેળા પાપોને સારુ, એટલે ન્યાયીએ અન્યાયીઓને બદલે સહ્યું, એ માટે કે આપણે દેવની પાસે તે પહોંચાડે; તે દેહમાં મારી નંબાયો, પણ આત્મામાં સજીવન કરાવો. ^{૧૯} તેમાં પણ તેણે જેઈને બંદીબાનામાંના આત્માઓને ઉપદેશ કીધો. ^{૨૦} તેઓ તો પૂર્વે માનનારા ન હતા, એટલે નુહના દંડાડામાં જ્યારે વહાણમાં થોડા, એટલે આઠ જન, પાણીથી બચ્યા, તે વહાણ તૈયાર થતું હતું, ને જ્યારે દેવની સહનતા વાટ જોતી હતી, ત્યારે. ^{૨૧} અને પાણી તો ઉપમારૂપે, એટલે બાપ્તિસ્માએ કરીને (જે દેહનો મેલ કાઢી નાખવો તે નહિ, પણ સારા અંતઃકરણથી દેવને ઉત્તર આપવો તેણે કરીને) ઇસુ ખરીસ્તના પુનરુત્થાનથી હમણાં તમને પણ તારે છે. ^{૨૨} તે તો દૂતો તથા અધિકારીઓ તથા પરાક્રમીઓ પોતાને સ્વાધીન કરીને આકાશમાં ગયો ને દેવની જમણી ગમ છે.

૪ ^૧ હવે ખરીસ્તે આપણે સારુ શરીરમાં સહ્યું છે, માટે તમે પણ એજ મનથી હુથિયારબંધ થાઓ; કેમકે જેણે શરીરમાં સહ્યું છે તે પાપથી દૂર થયો છે, ^૨ એ સારું કે તે ત્યારથી દેહમાંનો બાકી રહેલો વખત માણસોના બુંડા વિકારો પ્રમાણે નહિ, પણ દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે ગુજારે. ^૩ કેમકે વિદેશીઓની ઈચ્છા પ્રમાણે કરવાને આયુષ્યનો ગએલો કાળ બહુ છે, જે કાળે આપણે કામાનુરૂપણમાં, વિષયોમાં, મદ્યપાનમાં, ખ્યાલ યુશાલીમાં, પિથેલપણમાં, તથા અમંગળ મૂર્તિપૂજનમાં ચાલ્યા. ^૪ એ વાતમાં તમે તેઓની સાથે તેજ બુંડાઘના આડામાં ઘસી પડતા નથી, તેથી તેઓ તમારી નિંદા કરતાં આદ્ય પામે છે. ^૫ જીવતાંઓ તથા મુએલાંઓનો ન્યાય કરવાને જે સિદ્ધ છે તેને તેઓ હિસાબ આપશે; ^૬ કેમકે મરીગએલાંઓને પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરાઈ હતી એ માટે કે માણસો પ્રમાણે દેહમાં તેઓનો ન્યાય થાય, પણ દેહ પ્રમાણે તેઓ આત્મામાં જીવે. ^૭ પણ બધાંનો અંત પાસે આવ્યો છે, માટે તમે બુદ્ધિવાન થાઓ, ને પરાઈનાને સારુ સાવચેત રહો. ^૮ અને વિશેષે કરીને તમે એક બીજાના પર આગ્રહથી પ્રીતિ કરો; કેમકે પ્રીતિ ઘણા પાપને ઠાંકશે. ^૯ કચકચ કર્યાં વિના તમે એક બીજાને પરોણા રાખો. ^{૧૦} પ્રત્યેકને જે કૃપાદાન મળ્યું તે એક બીજાની સેવામાં દેવની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારભારીઓની પેઠે વાપરવું. ^{૧૧} જો કોઈ બોલે છે, તો તેણે દેવના વચન પ્રમાણે બોલવું; જો કોઈ સેવા કરે છે, તો તેણે જે સામર્થ્ય દેવ તેને આપે છે તે પ્રમાણે તે કરવી; એ માટે કે સઘળામાં ઇસુ ખરીસ્તને આસરે દવ મહિમાવાન થાય; તેને સદા સર્વકાળ મહિમા તથા સત્તા છે. આમેન. ^{૧૨} વહાલાઓ, તમારી પરીક્ષા સારુ જે અગ્નિરૂપી દુઃખ તમને થાય છે, તેમાં નવાઇ ન જાણો કે જાણો તમને કંઈ નવું થયું હોય. ^{૧૩} પણ ખરીસ્તનાં દુઃખોના તમે ભાગિયા છો, એટલામાં ઠુરબાઓ, એ માટે કે તેનો મહિમા પ્રગટ થાય ત્યારે તમે બહુ ઉલ્લાસથી આનંદ કરો. ^{૧૪} જો ખરીસ્તના નામને સારુ તમે નિંદાઓ છો, તો તમને ધન્ય છે, કેમકે મહિમાનો તથા દેવનો આત્મા તમ પર રહે છે; [[તેઓથી તે નિંદાય છે ખરો, પણ તમારાથી તે મહિમા પામે છે.]] ^{૧૫} પણ યુની અથવા ચોર અથવા બુંડું કરનાર અથવા ઘાલમેલિયા તરીકે તમારામાંનો કોઈ ન સહે. ^{૧૬} પણ ખરીસ્તની હોવાને લીધે જો કોઈ સહે છે, તો તેને લાજ ન લાગે, પણ તે તે નામમાં દેવનો મહિમા કરે. ^{૧૭} કેમકે ન્યાયકરણો આરંભ દેવના ઘરમાં થાય, એવો સમય આવ્યો છે, ને જો તેનો આરંભ પ્રથમ આપણે ત્યાં છે, તો દેવની સુવાર્તા જેઓ નથી માનતા તેઓનો શો અંત થશે? ^{૧૮} ને જો ન્યાયીઓ મુશ્કેલીથી તરે છે, તો અભક્તો તથા પાપીઓનું ઠેકાણું ક્યાં થશે? ^{૧૯} એ માટે જેઓ દેવની ઈચ્છા પ્રમાણે સહે છે, તેઓ સારુ કરવામાં પોતાના આત્માઓને વિશ્વાસુ કરનારને સોંપી દે.

૫ ^૧ તમારામાં જે વડીલો તેઓની હું સાથી વડીલ તથા ખરીસ્તનાં દુઃખોનો સાક્ષી તથા પ્રગટ થનાર મહિમાનો ભાગિયો છતાં વિનંતી કરું છું કે, ^૨ દેવનું જે ટોણું તમારામાં છે તેનું પ્રતિપાલન કરો, અદ્યક્ષનું કામ અગત્યને લીધે નહિ પણ યુશીથી કરો, મલિન લોભને સારુ નહિ પણ ભાવથી કરો. ^૩ અને વતન પર ઘણીપણું કરનાર જેવા નહિ, પણ તમે ટોળાના નમુના થાઓ. ^૪ અને મુખ્ય ઘેટાંપાળક પ્રગટ થશે ત્યારે મહિમાનો ન ચિમળાનાર મુગટ તમે પામશો. ^૫ એજ પ્રમાણે જીવાનો, તમે વડીલોને આધીન થાઓ; ને તમે સઘળા એક બીજાને આધીન થઈને નમરતા પહેરેલા થાઓ. કેમકે દેવ ગવિષ્ઠોની વિરુદ્ધ થાય છે, પણ નમરને કૃપા આપે છે. ^૬ એ માટે દેવના સમર્થ હાથ નીચે

તમે પોતાને નમાવો કે તે તમને યોગ્ય પ્રસંગે ઉચ્ચા કરે. ^૭ તમારી સર્વ ચિતા તેના પર નાઓ, કેમકે તે તમારી સંભાળ કરે છે. ^૮ સાવચેત થાઓ, જાગતા રહો, [કેમકે] તમારો વૈરી શેતાન ગાજનાર સિંહની પેઠે કોઇને ગળી જાય એમ શોધતો ફર્યા કરે છે. ^૯ તમે વિશ્વાસમાં સ્થિર થઈને તેની સામા થાઓ, કેમકે તમે જાણો છો કે, જગતમાંના તમારા ભાઈઓ પર તે ને તેજ દુઃખ પૂર્ણ કરવામાં આવે છે. ^{૧૦} પણ સર્વ કૃપાને દેવ જેણે ખ્રીસ્ત ઇસુમાં આપણને પોતાના સર્વકાળના મહિમાને સારું બોલાવ્યા છે, તે પોતે, તમે થોડી વાર સહ્યા પછી, તમને પૂર્ણ સ્થિર બળવંત, [સ્થાપિત] કરશે. ^{૧૧} તેણે સત્તા સદા સર્વકાળ હોજો, આમેન. ^{૧૨} સીલ્વાનસ, જે મારી ધારણા પ્રમાણે વિશ્વાસુ ભાઈ છે, તેની હસ્તક મેં ટુંકામાં તમારા ઉપર લખ્યું છે, ને વિનંતી કરીને સાક્ષી આપી છે કે કૃપામાં તમે ઉભા રહો છો, તે દેવની ખરી કૃપા છે. ^{૧૩} બાબેલોનમાંની [મંડળી] તમારી સાથે જે પસંદ કરેલી તે તથા મારો દીકરો માર્ક તમને સલામ કરે છે. ^{૧૪} તમે પ્રીતિના ચુંબનથી એક બીજાને સલામ કરજો. ખ્રીસ્ત ઇસુમાંના તમ સર્વને શાંતિ થાઓ. આમેન.

૨ પિતર

૧ આપણા દેવ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના ન્યાયીપણાથી અમારા સરખો મૂલ્યવાન વિશ્વાસ જેઓ પામ્યા છે, તેઓને ઇસુ ખ્રીસ્તનો સેવક તથા પ્રેરિત સીમોન પીતર લખે છે. ૨ દેવને તથા આપણા પ્રભુ ઇસુને ઓળખવામાં તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ પુષ્કળ થાઓ. ૩ જેણે પોતાના મહિમાથી તથા સાત્વિકપણાથી આપણને બોલાવ્યા, અને ઓળખવાથી તેના ઈશ્વરી સામાર્યોઆપણને જીવન તથા સુભક્તિને લગતાં સઘળાં આપ્યાં છે. ૪ તેથી તેણે આપણને મૂલ્યવાન તથા બહુ મોટા વચનો આપ્યાં છે, એ સારુ કે તેઓને આસરે જગતમાંની જે દુષ્ટાઈ કુદરછાથી છે, તેથી છુટીને દેવના સ્વભાવના ભાગીદાર તમે થાઓ. ૫ એજ કારણ માટે સઘળા પરિશ્વર કરીને તમે પોતાના વિશ્વાસ સાથે સાત્વિકપણું, ને સાત્વિકપણા સાથે જ્ઞાન, ૬ ને જ્ઞાન સાથે સ્વદમન, ને સ્વદમન સાથે ધીરજ, ને ધીરજ સાથે સુભક્તિ, ૭ ને સુભક્તિ સાથે બંધુમૈત્રી, ને બંધુમૈત્રી સાથે પ્રીતિ જોડી લો. ૮ કેમકે એ સઘળાં તમારામાં હોવાથી તથા વધવાથી, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના જ્ઞાન વિષે તમને આળસુ તથા નિષ્કળ થવા દેશે નહિ. ૯ પણ જેની પાસે એઓ નથી તે આંધળો છે, તેની આંખો મીચેલી છે, ને પોતાનાં પહેલાં પાપોથી શુદ્ધ થયો હતો એ તે વિસરી ગયો છે. ૧૦ એ માટે, ભાઈઓ, તમારાં તેડું તથા નિવડણ નિશ્ચય કરવા સારુ વિશેષ યત્ન કરો, કેમકે જો તમે એવું કરો તો કદી પાડશો નહિ. ૧૧ કારણ કે એમ આપણા પ્રભુ તથા તારનાર ઇસુ ખ્રીસ્તના સર્વકાળના રાજ્યમાં તમે પુરી રીતે પ્રવેશ પામશે. ૧૨ એ માટે જો કે તમે એ વાતો જાણો છો, ને હાલમાં સત્યમાં સ્થિર થયા છો, તો પણ તમને એઓ નિત્ય સંભરાવવાને હું ચુકીશ નહિ. ૧૩ અને જ્યાં સુધી હું આ માંડવામાં છું, ત્યાં સુધી તમને સંભરાવીને સાવધ કરવા એ મને યોગ્ય લાગે છે. ૧૪ કેમકે મને માલુમ છે કે, આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તના દેખાડ્યા પ્રમાણે મારો માંડવો જલદી પડવાનો છે. ૧૫ અને હું યત્ન કરીશ કે, મારા મરણ પછી તમને આ વાતોનું સ્મરણ નિત્ય થાય. ૧૬ કેમકે જ્યારે અમે આપણા પ્રભુ ઇસુ ખ્રીસ્તનો પરાક્રમ તથા આવડું તમને જણાવ્યું, ત્યારે અમે ચતુરાઈથી કલ્પેલી કહાણીઓને અનુસરતા નહોતો; પણ તેના મોટાપણાના પ્રત્યક્ષ જોનારા હતા. ૧૭ કેમકે જ્યારે બહુ તેજસ્વી મહિમાથી તે સંબંધી એવી વાણી આવી કે, એ મારો વહાલો પુત્ર છે, એના પર હું બહુ સંતુષ્ટ છું, ત્યારે દેવ બાપથી તે માન તથા મહિમા પામ્યો. ૧૮ અને અમે તેની સાથે પવિત્ર પહાડ પર હતા ત્યારે આકાશથી આવેલી તે વાણી અને સાંભળી. ૧૯ અને અમારી પાસે એથી વધારે નિશ્ચે વાત, એટલે ભવિષ્યવાત છે, તેને અંધારા ઠેકાણામાં પ્રકાશ કરનાર દીવાના જેવી જાણીને તેના પર જ્યાં સુધી પહો ફાટે ને સવારનો તારો તમારાં અંતઃકરણોમાં ઉગે, ત્યાં સુધી ચિત્ત લગાડવાથી તમે સારુ કરશો. ૨૦ પ્રથમ તમારે એ જાણવું કે, પવિત્ર લેખમાંની કોઈ ભવિષ્યવાત મનુષ્યોકતજ નથી. ૨૧ કેમકે ભવિષ્યવાત માણસની ઈચ્છા પ્રમાણે કદી આવી નહિ, પણ માણસો પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાએ દેવથી બોલ્યાં.

૨ ૧ વળી જેમ [ઇસ્રાએલી] લોકોમાં યોટા ભવિષ્યવાદીઓ થયા પણ હતા, તેમ તમારામાં પણ યોટા ઉપદેશકો થશે, એવા કે નાશકારક પાખંડ મતો ગુપ્તરૂપે ચલાવશે, ને જે ઘણીએ તેઓને વેચાતા લીધા તેનો પણ નકાર કરીને પોતા પર ઉતાવળે નાશ લાવશે. ૨ અને તેઓના ભરપટાચારમાં ઘણાઓ ચાલશે; ને તેઓને લીધે સત્યના માર્ગની નિંદા થશે, ૩ ને દૂરવ્યલોભે તેઓ કપટી વાતોથી તમને વેચવાના માલ જેવા કરશે; તેઓનો આગળથી ઠરાવેલો જે દંડ તે વિલંબ કરતો નથી; ને તેઓનો નાશ દીલ લગાડતો નથી. ૪ કેમકે જે દૂતોએ પાપ કીધું તેઓને દેવે છોડ્યા નહિ, પણ નરકમાં નાબીને ન્યાયકરણ સુધી અંધકારના ઝાડાઓમાં રાખ્યા; ૫ ને પુરાતન જગતને છોડ્યું નહિ, પણ અમકતના જગત પર જળપ્રલય લાવીને આઠમો માણસ નુહ, જે ન્યાયીપણાનો ઉપદેશક હતો, તેને બચાવ્યો; ૬ ને થનાર અમકતોને ઉદાહરણ આપવા સારુ સદોમ તથા ગમોરાહ શહેરોને ભસ્મ કીધાં, ને તેઓને પાચમાલ કરીને તેઓને દંડ કીધો; ૭ ને ન્યાયી લુત જે અધર્મીઓની અશુદ્ધ ચાલથી દુઃખી હત તેને છોડાવ્યો, ૮ (કેમકે તે ન્યાયી તેઓમાં વસતો હતો ત્યારે તેઓનાં ભુંડા કામ જોયાથી તથા સાંભળ્યાથી પોતાના ન્યાયી જીવમાં નિત્ય દુઃખી થતો હતો.) ૯ તો સુભક્તોને પરીક્ષણમાંથી છોડાવવાનું પ્રભુ જાણે છે; ને અન્યાયીઓને તથા વિશેષે કરીનને જેઓ મલિનતાના વિષયોથી ૧૦ દેહ પ્રમાણે ચાલે છે, ને ઘણીપણાને તુરંદ કરે છે તેઓને ન્યાયકાળ સુધી શિક્ષાને સારુ રાખવાનું

તે જાણે છે, તેઓ ઘીટ તથા સ્વરછદી થઈને અધિકારીઓની નિંદા કરતા ધૂરજ્ઞતા નથી. ^{૧૧} તોપણ દૂતો બળ તથા પરાક્રમમાં વધારે મોટા છતાં પરભુની આગળ તેઓ પર નિંદાનો દોષ ઠરાવી મુકતા નથી. ^{૧૨} પણ સ્વભાવે નિર્બુદ્ધિ પણ, જેઓ પકડાવા તથા નાશ પામવાને જન્મેલા, તેઓની પેઠે અંધો જે વિષે નથી જાણતા, તે વિષે નિંદા કરીને પોતાના નાશમાં નાશ પામશે, ને અન્યાય કર્યાને લીધે અન્યાયનું કૃળ ભોગવશે. ^{૧૩} ધોળે દિવસે સુખભોગમાં તેઓ આનંદ ગણે છે; તેઓ ડાઘ તથા એબ છે; ને પોતાના પ્રેમભોજનમાં મસ્ત થઈને તમારી સાથે ભોજન કરે છે. ^{૧૪} તેઓની આંખો વ્યભિચારથી ભરેલી છે, ને પાપ કરવાથી બંધ નથી પડતી; તેઓ અસ્થિર પ્રણામોને મોઢે છે; તેઓનાં અંતઃકરણો દુરવ્યલોભમાં અભ્યાસી થએલા છે, તેઓ શાપના છોકરાં છે. ^{૧૫} પાધરો માર્ગે મુકીને તેઓ ભટકતા થયા; ન બેઓરનો [દીકરો] બલામ, જેણે અન્યાયનાં કૃળનો પ્રેમ ક્રીધો તેણે માર્ગે ચાલનારા થયા. ^{૧૬} પણ તે પોતાના અધર્મને લીધે ધમકાવાયો; ગુંગા ગધેડાએ માણસની વાણી કાઢીને ભવિષ્યવાદીની ઘેલાઈને વારી. ^{૧૭} તેઓ વાણી વગરના ઝરા તથા તોફાનથી ઘસડાતું ધુમર છે, તેઓને સારું ધોર અંધકાર રાખેલો છે. ^{૧૮} કેમકે ભૂલમાં ચાલનારાઓમાંથી જેઓ બચી નીકળે છે તેઓને વ્યર્થપણાની બહુ કુલેલી વાતો બોલીને દૈહિક વિષયોથી તથા ભરપ્ટાચારથી મોઢે છે. ^{૧૯} તેઓને તેઓ મોકળાપણાનું વચન આપતા પોતે દુષ્ટાઈના દાસ છે, કેમકે જેથી કોઈ જીતાય છે, તેથી તે દાસપણામાં અણાય છે. ^{૨૦} કેમકે પરભુ તથા તારનાર ઇસુ ખરીસ્તને ઓળખવાથી જો તેઓ, જગતના મલિનપણાથી છુટીને, પાછા તેમાં ગુંથાઈને જીતાયા, તો તેઓની છેલ્લી દશા પઠેલી કરતાં ભુંડી થઇ છે; ^{૨૧} કારણ કે ન્યાયીપણાનો માર્ગ જાણ્યા પછી તેઓને જે પવિત્ર આજ્ઞા અપાઈ તેથી ફરવું, એ કરતાં આ સારું હોત કે તેઓ તે [માર્ગ] વિષે અજાણ્યા રહેત. ^{૨૨} પણ આ ખરી કહેવત પ્રમાણે તેઓને થયું કે, કુતરું પોતાની ઓકની ગમ, ને ઘોએલી ભુંડણ કાઢવમાં અળોટવાને પાછાં કુર્યાં છે.

૩ ^૧ વહાલાઓ, હવે આ બીજો પત્ર હું તમારા ઉપર લખું છું, ને બન્નેથી તમારાં નિર્મળ મનોને ચેતાવતાં સાવધ કરું છું કે, ^૨ પવિત્ર ભવિષ્યવાદીઓથી જે વાતો અગાઉ કહેવાઇ હતી તેનું, ને પરભુ તથા તારનારની તમારા પ્રેરિતોને આસરે આપેલી આજ્ઞાનું તને સ્મરણ કરો! ^૩ પ્રથમ એમ જાણો કે છેલ્લા દિવસોમાં ઠઠાખોરો આવશે, જેઓ પોતાની કુદરછા પ્રમાણે ચાલશે, ^૪ ને કહેશે કે, તેના આવવાનું વચન ક્યાં છે? કેમકે પિતૃઓ ઉઘી ગયા ત્યારથી ઉત્પત્તિના આરંભમાં સઘળું જેવું હતું તેવુંજ રહે છે. ^૫ કેમકે તેઓ જાણી જોઇને આ વિસરે છે કે દેવના શબ્દ કરીને આકાશો પઠેલાથી હતાં, ને પૃથ્વી પાણીથી બહાર તથા પાણીમાં બાંધેલી હતી. ^૬ તેથી તે વેળાનું જગત પાણીમાં ડુબીને નાશ પામ્યું. ^૭ પણ હમણાંનાં આકાશ તથા પૃથ્વી તેજ શબ્દથી ન્યાયકાળ તથા અભક્ત માણસોના નાશના દિવસ સુધી રાખેલાં છતાં બાળવા સારું સિદ્ધ મુકાએલાં છે. ^૮ પણ વહાલાઓ, આ એક વાત તમે વિસરો મા, કે પરભુની પાસે એક દિવસ હજાર વરસોના સરખો, ને હજાર વરસો એક દિવસના સરખા છે. ^૯ કેટલાએક જેમ વિલંબ કરવો ગણે છે, તેમ પરભુ પોતાનાં વચન સંબંધી વિલંબ કરતો નથી, પણ કોઈનો નાશ થાય એમ નહિ પણ સઘળાં પશ્ચાતાપ કરે એવું ઇચ્છીને પરભુ તમારે વિષે ધીરજ રાખે છે. ^{૧૦} પણ જેમ ચોર આવે છે, તેમ પરભુનો દીવસ આવશે, તે વેળાએ આકાશો મોટો આવાજ સહિત ટળી જશે, ને તત્વો ઝાળથી વિધરાઈ જશે, ને પૃથ્વી તથા તે પરનાં કામો બાળી નંખાશે. ^{૧૧} તો એ સર્વ વિધરાઈ જનાર છે માટે પવિત્ર ચાલ તથા સુભક્તિમાં તમારે કેવા થવું જોઈએ? ^{૧૨} દેવના જે દિવસમાં આકાશો સળગીને વિધરાઈ જશે તથા તત્વો બળીને પિગળી જશે, તેના આવવાની વાટ જોતાં તેની અપેક્ષા કરવી. ^{૧૩} તોપણ આપણે તેના વચન પ્રમાણે નવાં આકાશ તથા નવી પૃથ્વી જેમાં ન્યાયીપણું વસે છે, તેની વાત જોઈએ છીએ. ^{૧૪} એ માટે, વહાલાઓ, એઓની વાટ જોતાં યત્ન કરો કે, તમે તેની નજર નિષ્કલંક તથા નિર્દોષ થઈને શાંતિમાં રહો. ^{૧૫} અને આપણા પરભુનું ધૈર્ય તારણ છે એમ ગણો; તેમજ આપણા વહાલા ભાઇ પાઉલે પણ તેને આપેલી બુદ્ધિ પ્રમાણે તમને લખ્યું. ^{૧૬} તેમ તેના સઘળા પત્રોમાં પણ વાતો વિષે કહ્યું છે. તેઓમાં કેટલીએક વાત સમજવાને અઘરી છે, ને જેમ બીજા લેખોને તેમ એ વાતોને પણ આજ્ઞાની તથા આસ્થર માણસો પોતાના નાશને સારું મરડી નાખે છે. ^{૧૭} માટે, વહાલાઓ, તમે અગાઉથી જાણીને સાવધ થાઓ કે, અધર્મીઓની ભૂલથી ખેંચાએલા થઈને પોતાના સ્થિરપણાથી ન પડો. ^{૧૮} પણ આપણા પરભુ તથા તારનાર ઇસુ ખરીસ્તની કૃપામાં ને જ્ઞાનમાં તમે વદયા કરો; તેને હમણાં તથા સર્વ કાળ સુધી મહિમા થાઓ. આમેન.

૧ યોહાન

૧ જીવનના શબ્દ સંબંધીનું, જે આરંભથી હું, જે અમે સાંભળ્યું છે, જે અમે પોતાની આખે દીઠું છે, જેનાં પર અમે જોયું છે, ને જેને અમે પોતાને હાથે અડક્યા. ૨ (અને તે જીવન પ્રગટ થયું, ને અમે તે જોયું છે, ને સાક્ષી પુરીએ છીએ, ને તે અનંતકાળનું જીવન જે બાપની પાસે હતું, ને અમને પ્રગટ થયું, ને તમને કહી દેખાડીએ છીએ). ૩ હા, જે અમે દીઠું તથા સાંભળ્યું છે, તે તમને પણ કહી દેખાડીએ છીએ એ માટે કે, તમારી પણ અમારી સાથે સંગત થાય; અને અમારી સંગત બાપની સાથે તથા તેના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તની સાથે છે. ૪ ને અમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય, માટે એ વાતો અમે લખીએ છીએ. ૫ હવે જે સંદેશો અમે તેનાથી સાંભળ્યો છે ને તમને જણાવીએ છીએ, તે એ છે કે દેવ અજ્ઞવાળું છે, ને તેનામાં કંઈ પણ અંધારું નથી. ૬ જો આપણે કહીએ, કે તેની સાથે આપણી સંગત છે, ને અંધારામાં ચાલીએ, તો જુદું બોલીએ છીએ, ને સત્ય પાળતા નથી. ૭ પણ જેમ તે અજ્ઞવાળામાં છે, તેમ જો આપણે અજ્ઞવાળામાં ચાલીએ, તો આપણે એક બીજાની સાથે સંગત છે, ને તેના પુત્ર ઈસુનું લોહી આપણને સઘળાં પાપથી શુદ્ધ કરે છે. ૮ જો આપણે કહીએ કે, આપણને પાપ નથી, તો આપણે પોતાને ભુલાવીએ છીએ, ને આપણામાં સત્ય નથી. ૯ જો આપણે આપણા પાપ કબૂલ કરીએ, તો આપણા પાપ માફ કરવા તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે. ૧૦ જો આપણે કહીએ, કે આપણે પાપ કીધું નથી, તો આપણે તેને જુદો પાડીએ છીએ, ને તેનું વચન આપણામાં નથી.

૨ ૧ મારા છોકરાં, હું તમને આ વાતો લખું છું એ માટે કે તમે પાપ ન કરો. અને જો કોઈ પાપ કરે તો બાપની પાસે આપણો મદ્યસ્થ છે, એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત જે ન્યાયી છે તે. ૨ અને તે આપણા પાપ વિષે પ્રચલિત છે, ને કેવળ આપણા વિષે નહિ, પણ આખા જગત વિષે તે પ્રચલિત છે. ૩ અને જો આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ, તો તેથી આપણે માલમ છે, કે આપણે તેને ઓળખીએ છીએ. ૪ જે કહે છે કે હું તેને ઓળખું છું, પણ તેની આજ્ઞા પાળતો નથી, તે જુદો છે, ને તેનામાં સત્ય નથી. ૫ પણ જે કોઈ તેનું વાણાણ પાળે છે તેમાં દેવ પરનો પ્રેમ ઝરેઝર સંપૂર્ણ થયો છે, એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે તેનામાં છીએ. ૬ જે કહે છે કે, હું તેનામાં રહું છું, તેણે જેમ તે ચાલ્યો તેમજ ચાલવું જોઈએ. ૭ વહાલાઓ, નવી આજ્ઞા નહિ, પણ જુની આજ્ઞા જે તમારી પાસે આરંભથી હતી, તે હું તમને લખું છું. જે વચન તમે સાંભળ્યું, તેજ જુની આજ્ઞા છે. ૮ વળી નવી આજ્ઞા જે તેનામાં તથા તમારામાં સત્ય છે, તે હું તમને લખું છું. કેમકે અંધારું જતું રહે છે, ને ઝરું અજ્ઞવાળું હમણાં પ્રકાશે છે. ૯ જે કહે છે કે, હું અજ્ઞવાળામાં છું, ને પોતાના ભાઈનો દ્વેષ કરે છે, તે હજી સુધી અંધારામાં છે. ૧૦ જે પોતાના ભાઈ પર પ્રેમ કરે છે, તે અજ્ઞવાળામાં રહે છે, ને તેનામાં ઠોકરનું કારણ નથી. ૧૧ પણ જે પોતાના ભાઈનો દ્વેષ કરે છે, તે અંધારામાં છે, ને અંધારામાં ચાલે છે, ને પોતે ક્યાં જાય છે, તે જાણતો નથી, કેમકે અંધારાએ તેની આંખો આંધળી કીધી છે. ૧૨ છોકરાં, હું તમને લખું છું કારણ કે તેના નામને લીધે તમારાં પાપ માફ થયાં છે. ૧૩ બાપો, હું તમને લખું છું કે જે આરંભથી છે, તેને તમે ઓળખો છો. જુવાનો, હું તમને લખું છું કારણ કે તમે ભુંડાને જીત્યો છે. બાળકો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે તમે બાપને ઓળખો છો. ૧૪ બાપો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે જે આરંભથી હતો તેને તને ઓળખો છો. જુવાનો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે તમે બળવંત છો, ને દેવનું વચન તમારામાં રહે છે, ને તમે ભુંડાને જીત્યો છે. ૧૫ જગત પર અથવા જગતમાંનાં પર પ્રેમ ન કરો; જો કોઈ જગત પર પ્રેમ કરે તો તેનામાં બાપ પરનો પ્રેમ નથી. ૧૬ કાંજે સર્વ જે જગતમાં છે, એટલે દેહનો લોભ તથા આંખોનો લોભ તથા જીવનનો અહંકાર તે બાપથી નથી, પણ જગતથી છે. ૧૭ જગત તથા તેનો લોભ જતાં રહે છે, પણ જે દેવની ઈચ્છા પુરી કરે છે તે સદા રહે છે. ૧૮ બાળકો, આ છેલ્લો સમય છે, ને જેમ તમે સાંભળ્યું, કે ખ્રીસ્ત-વિરોધી આવે છે, તેમ હમણાં ખ્રીસ્ત-વિરોધી ઘણા થયા છે, એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આ છેલ્લો સમય છે. ૧૯ તેઓ આપણામાંથી નીકળી ગયા, પણ તેઓ આપણામાંના નહોતો, કાંજે જો તેઓ આપણામાંના હોત, તો આપણી સાથે રહેત, પણ તેઓમાંનો કોઈ આપણામાંનો નથી એમ પ્રગટ થાય માટે [તેઓ નીકળી ગયા.] ૨૦ અને જે પવિત્ર છે તેનાથી તમે અભિષેક પામ્યા છો, ને તમે સઘળું જાણો છો, ૨૧ તમે સત્યને જાણતા નથી, એ કારણથી નહિ, પણ તમે તેને જાણો છો, ને સત્યમાંનું કંઈ જુદું નથી, એ કારણથી મેં તમને લખ્યું છે. ૨૨ જે ઇસુનો

નકાર કરીને કહે છે કે તે ખરીસ્ત નથી, તે શિવાય કોણ જુદો છે? જે બાપ તથા પુત્રનો નકાર કરે છે તેજ ખરીસ્ત-વિરોધી છે. ^{૨૩} હરેક જે પુત્રનો નકાર કરે છે, તેને બાપ પણ નથી. પુત્રનો જે અંગીકાર કરે છે તેને બાપ પણ છે. ^{૨૪} જે તમે પહેલાંથી સાંભળ્યું છે, તે તમારામાં રહે. પહેલાંથી જે તમે સાંભળ્યું, તે જો તમારામાં રહે તો તમે પણ પુત્રમાં તથા બાપમાં રહેશો. ^{૨૫} અને જે વચન તેણે આપણને આપ્યું તે એજ, એટલે સર્વકાળનું જીવન. ^{૨૬} જેઓ તમને ભુલાવે છે તેઓ સંબંધી ને તમને આ લખ્યું છે. ^{૨૭} અને જે અભિષેક તમે તેનાથી પામ્યા તે તમારામાં રહે છે, ને કોઈ તમને શિખવે એવી કંઈ અગત્ય નથી, પણ જેમ તેનો અભિષેક તમને સર્વ સંબંધી શિખવે છે, તે સત્ય છે, જુદો નથી, ને જેમ તેણે તમને શિખવ્યું, તેમ તમે તેનામાં રહો. ^{૨૮} અને હવે, છોકરાં, તેનામાં રહો એ માટે કે જો તે પ્રગટ થાય, તો આપણને હિમ્મત થાય, ને તેના આવવાને વખતે તેની રુબરુ આપણે ન શરમાઈએ. ^{૨૯} જો તમે જાણો છો કે તે ન્યાયી છે, તો હરેક જે ન્યાયીપણું કરે છે, તે તેનાથી જન્મ્યો છે, એ તમે જાણો છો.

૩ ^૧જુઓ, બાપે કેવી પ્રીતિ આપણા પર કીધી છે કે આપણે દેવનાં છોકરાં કહેવાઈએ; ને તેનાં છોકરાં તો છીએ. એ માટે જગત આપણને ઓળખતું નથી, કેમકે તેણે તેને ઓળખ્યો નહિ. ^૨વહાલાઓ, હાલ આપણને દેવના છોકરાં છીએ, ને આપણે કેવા થઈશું, તે હજી સુધી પ્રગટ થયું નથી. આપણે તો જાણીએ છીએ, કે જ્યારે તે પ્રગટ થશે, ત્યારે તેના જેવા આપણે થઈશું, કેમકે જેવો તે છે, તેવો તેને આપણે દેખીશું. ^૩ અને જે હરેક તેના પર એ આશા રાખે છે, તે પોતાને શુદ્ધ કરે છે, જેમ તે શુદ્ધ છે તેમ. ^૪ હરેક જે પાપ કરે છે, તે નિયમભંગ પણ કરે છે, ને પાપ એજ નિયમભંગ છે. ^૫ અને તમે જાણો છો કે પાપ હરણ કરવાને તે પ્રગટ થયો, ને તેનામાં પાપ નથી. ^૬ હરેક જે તેનામાં રહે છે, તે પાપ કરતો નથી, હેક જે પાપ કરે છે તેણે તેને દીઠો નથી, ને તેને ઓળખતો પણ નથી. ^૭ છોકરાં, કોઈ તમને ન ભુલાવે; જેમ તે ન્યાયી છે, તેમ જે ન્યાયીપણું કરે છે તે પણ ન્યાયી છે; ^૮ જે પાપ કરે છે તે શેતાનનો છે, કાંજે શેતાન આરંભથી પાપ કરે છે; દેવનો પુત્ર એ સારુ પ્રગટ થયો કે તર શેતાનનાં કામનો નાશ કરે. ^૯ હરેક જે દેવથી જન્મેલો છે તે પાપ કરતો નથી, કાંજે તેનું બીજ તેનામાં રહે છે, ને તે પાપ કરી શકતો નથી, કેમકે તે દેવથી જન્મેલો છે. ^{૧૦} એથી દેવનાં છોકરાં તથા શેતાનનાં છોકરાં પ્રગટ છે; હરેક જે ન્યાયીપણું કરતો નથી, ને જે પોતાના ભાઈ પર પ્રેમ કરતો નથી, તે દેવનો નથી. ^{૧૧} કાંજે જે સંદેશો તમે પહેલાંથી સાંભળ્યો છે તે એક કે, આપણને એક બીજા પર પ્રેમ રાખીએ. ^{૧૨} જેવો કાર્દન ભુંડાનો હતો, ને પોતાના ભાઈને મારી નાખ્યો, તેવા ન થવું; ને તેણે શા માટે તેને મારી નાખ્યો? એ માટે કે પોતાનાં કામ ભુંડા હતા, ને પોતાના ભાઈનાં ન્યાયી હતાં. ^{૧૩} ભાઈઓ, જો જગત તમારો દ્વેષ કરે તો તમે અચરત ન થાઓ. ^{૧૪} આપણે ભાઈઓ પર પ્રીતિ રાખીએ છીએ એથી આપણે જાણીએ છીએ કે મરણમાંથી નીકળીને જીવનમાં આવ્યા છીએ; જે પ્રેમ રાખતો નથી તે મરણમાં રહે છે. ^{૧૫} હરેક જે પોતાના ભાઈ પર દ્વેષ રાખે છે તે મનુષ્યઘાતક છે. અને તમે જાણો છો કે કોઈ મનુષ્યઘાતકમાં અનંતજીવન રહેતું નથી. ^{૧૬} એથી આપણે પ્રેમને જાણ્યો છે, કાંજે તેણે પોતાનો પ્રણ આપણી વતી આપ્યો; એમજ આપણે ભાઈઓને સારુ આપણા પ્રણો આપવા જોઈએ. ^{૧૭} પણ જેની પાસે આ જગતનું દરવ્ય હોય, ને પોતાના ભાઈને ગરજ છે એવું જોઈને તે પર પોતાની દયા બંધ કરે, તો તેનામાં દેવની પ્રીતિ શી તરેહુ રહે છે? ^{૧૮} છોકરાં, આપણે શબ્દથી નહિ, ને જીભથી નહિ, પણ કૃત્યમાં તથા સત્યમાં પ્રીતિ કરીએ. ^{૧૯} એથી આપણે જાણીશું કે આપણે સત્યના છીએ, ને જે કંઈ વિષે આપણું અંતઃકરણ આપણને દોષિત ઠરાવે છે, તે વિષે તેની આગળ આપણા અંતઃકરણને શાંત કરીશું, ^{૨૦} કેમકે આપણા અંતઃકરણ કરતાં દેવ મોટો છે, ને સઘળું જાણે છે. ^{૨૧} વહાલાઓ, જો આપણું અંતઃકરણ આપણને દોષિત ઠરાવતું નથી, તો દેવની ગમ આપણને નિર્ભયતા છે. ^{૨૨} અને જે કંઈ આપણે માગીએ છીએ, તે તેનાથી પામીએ છીએ, કેમકે તેની આજ્ઞા આપણે પાળીએ છીએ, ને તેની નજરે જે પસંદ પડે છે તે કરીએ છીએ. ^{૨૩} અને તેની આજ્ઞા એ છે કે તેના પુત્ર ઇસુ ખરીસ્તના નામ પર આપણે વિશ્વાસ રાખીએ, ને જેમ તેણે આપણને આજ્ઞા આપી, તેમ એક બીજા પર પ્રીતિ કરીએ. ^{૨૪} અને જે તેની આજ્ઞા પાળે છે, તેનામાં તે રહે છે, ને એ તેનામાં; ને જે આત્મા એણે આપણને આપ્યો છે તેથી જાણીએ છીએ કે એ આપણામાં રહે છે.

૪ ^૧વહાલાઓ, હરેક આત્મા પર વિશ્વાસ ન રાખો, પણ આત્માઓ દેવથી છે કે નહિ એ વિષે તેઓને પારખો; કાંજે જગતમાં જુદા ભવિષ્યવાદીઓ ઘણા નિકળ્યા છે. ^૨ ઇસુ ખરીસ્ત દેહમાં આવ્યો છે, એવું જે હરેક આત્મા કબૂલ કરે છે તે દેવનો છે, એથી તમે દેવનો આત્મા જાણો છો. ^૩ હરેક આત્મા

જે ઇસુને કબૂલ કરો નથી તે દેવનો નથી; ને ખ્રીસ્ત-વિરોધીનો આત્મા જે વિષે તમે સાંભળ્યું કે તે આવે છે, તે એજ છે, ને તે હમણાં પણ જગતમાં છે. ^૪ છોકરાં, તમે દેવનાં છો, ને તમે તેઓને જીત્યા છો, કાંજે જે જગતમાં છે તે કરતાં જે તમારામાં છે તે મોટો છે. ^૫ તેઓ જગતના છે, એ માટે તેઓ જગત વિષે બોલે છે, ને જગત તેઓનું સાંભળે છે. ^૬ આપણે દેવના છીએ; જે દેવને ઓળખે છે તે આપણું સાંભળે છે, જે દેવનો નથી તે આપણું સાંભળતો નથી; એથી આપણે સત્યનો આત્મા તથા ભુલાવનારો આત્મા જાણીએ છીએ. ^૭ ઓ વહુલાઓ, આપણે એક બીજા પર પ્રીતિ રાખીએ, કાંજે પ્રીતિ દેવથી છે, ને હરેક જે પ્રીતિ કરે છે તે દેવથી જન્મેલો છે, ને દેવને ઓળખે છે. ^૮ જે પ્રીતિ કરતો નથી, તે દેવને ઓળખતો નથી, કાંજે દેવ પ્રીતિ છે. ^૯ એથી આપણા પરની દેવની પ્રીતિ પરગટ થઇ, કે દેવે પોતાના એકાકીજનિત પુત્રને જગતમાં એ માટે મોકલ્યો, કે તેનાથી આપણે જીવીએ. ^{૧૦} એમાં પ્રીતિ છે, કે આપણે દેવ પર પ્રેમ કીધો એમ તો નહિ, પણ એમાં કે તેણે આપણા પર કીધો ને પોતાના પુત્રને આપણા પાપનું પ્રાયશ્ચિત થવા મોકલ્યો. ^{૧૧} વહુલાઓ, જો દેવે આપણા પર એવો પ્રેમ કીધો, તો આપણે પણ એક બીજા પર પ્રેમ રાખવો જોઈએ. ^{૧૨} કોઇએ દેવને કદી દીઠો નથી; જો આપણે એક બીજા પર પ્રેમ કરીએ તો દેવ આપણામાં રહે છે, ને તેનો પ્રેમ આપણામાં સંપૂર્ણ થએલો છે. ^{૧૩} આપણે તેનામાં રહીએ છીએ, ને તે આપણામાં, એ આપણે એથી જાણીએ છીએ કે તેણે પોતાના પવિત્ર આત્માનું [દાન] આપણને આપ્યું છે. ^{૧૪} અને અમે જોયું છે ને સાક્ષી પુરીએ છીએ, કે બાપે પુત્રને જગતનો તારનાર થવા મોકલ્યો છે. ^{૧૫} જે કોઇ કબૂલ કરે છે કે ઇસુ દેવનો પુત્ર છે, દેવ તેનામાં તથા તે દેવમાં રહે છે. ^{૧૬} અને દેવની જે પ્રીતિ આપણા પર છે ત આપણે જાણીએ છીએ, ને તે પર વિશ્વાસ કર્યો છે. દેવ પ્રીતિ છે, ને જે પ્રીતિમાં રહે છે તે દેવમાં ને દેવ તેનામાં રહે છે. ^{૧૭} એથી આપણામાં પ્રીતિ સંપૂર્ણ થઇ છે, કે ન્યાયકાળે આપણે નિર્ભયતા ધાયા, કાંજે જેવો તે છે, તેવા આપણે આ જગતમાં છીએ. ^{૧૮} પ્રીતિમાં ભય નથી, પણ પુરી પ્રીતિ ભયને કાઢી નાખે છે, કમકે ભયથી સજા છે. જે ભયભીત છે તે પ્રીતિમાં પુરો થએલો નથી. ^{૧૯} આપણે પ્રીતિ કરીએ છીએ, કેમકે પહેલાં તેણે આપણા પર પ્રીતિ કરી. ^{૨૦} જો કોઈ કહે કે, હું દેવ પર પ્રીતિ કરું છું, પણ પોતાના ભાઇ પર દ્રષ કરે છે, તો તે જુઠો છે, કાંજે પોતાના ભાઇને તેણે દીઠો છે તે પર જો પ્રીતિ કરતો નથી, તો દેવ જેને તેણે દીઠો નથી તે પર તે પ્રીતિ કરી શકતો નથી. ^{૨૧} અને એ આજ્ઞા તેનાથી આપણને છે કે જે દેવ પર પ્રીતિ કરે છે, તેણે પોતાના ભાઇ ઉપર પણ પ્રીતિ કરવી.

૫ ^૧ હરેક જે વિશ્વાસ કરે છે કે ઇસુ એજ ખ્રીસ્ત છે તે દેવથી જન્મેલો છે; ને હરેક જે જન્માવનાર પર પ્રીતિ કરે છે તે તેનાથી જન્મેલા પર પણ પ્રીતિ કરે છે. ^૨ જ્યારે આપણે દેવ પર પ્રીતિ રાખીએ છીએ ને તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ છીએ, ત્યારે એથી આપણે જાણીએ છીએ કે દેવનાં છોકરાં ઉપર પણ પ્રીતિ રાખીએ છીએ. ^૩ કેમકે દેવ પરની પ્રીતિ આ છે કે આપણે તેની આજ્ઞાઓ પાળીએ, ને તેની આજ્ઞાઓ ભારે નથી. ^૪ કાંજે હરેક જે દેવથી જન્મેલું છે તે જગતને જીતે છે, ને જે જીતે જગતને જીત્યું છે તે આપણો વિશ્વાસ છે. ^૫ જે વિશ્વાસ કરે છે કે ઇસુ દેવનો પુત્ર છે તે વગર જગતને કોણ જીતે છે? ^૬ પાણીથી તથા લોઠીથી જે આવ્યો, તે એ છે એટલે ઇસુ ખ્રીસ્ત; ને તે કેવળ પાણીથી નહિ, પણ પાણી તથા લોઠીથી આવ્યો; ^૭ ને જે સાક્ષી પુરે રચે તે આત્મા છે, કાંજે આત્મા સત્ય છે. ^૮ કેમકે સાક્ષી પુરનારા તરણ છે એટલે આત્મા તથા પાણી તથા લોઠી, ને એ તરણ એકમાં રહે છે. ^૯ જો આપણે માણસોની સાક્ષી માનીએ છીએ તો એ કરતાં દેવની સાક્ષી મોટી છે, કાંજે દેવે પોતાના પુત્ર સંબંધી જે સાક્ષી આપી છે તે એજ છે. ^{૧૦} જે દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ રાખે છે, કેમકે દેવે પોતાના પુત્ર વિષે જે સાક્ષી છે, તે સાક્ષી પર તેણે વિશ્વાસ કર્યો નથી. ^{૧૧} અને આ સાક્ષી એવી છે કે દેવ આપણને અનંતજીવન આપ્યું, ને આ જીવન તેના પુત્રમાં છે. ^{૧૨} જેને [દેવનો] પુત્ર છે તેને જીવન છે. જેને દેવનો પુત્ર નથી, તેણે જીવન નથી. ^{૧૩} તમને અનંતજીવન છે એ તમે જાણો, માટે ઉપર, એટલે જે તમે દેવના પુત્રના નામ પર વિશ્વાસ કરો છો તે તમારા ઉપર એ આ વાતો લખી છે. ^{૧૪} અને તેના વિષે આપણી જે નિર્ભયતા તે એ છે કે જો આપણે તેની ઈરછા પ્રમાણે કંઈ માગીએ, તો તે આપણું સાંભળે છે; ^{૧૫} ને જે કંઈ માગીએ, જો તે સંબંધી આપણે જાણીએ કે તે આપણું સાંભળે છે, તો જે આપણે તેની પાસે માંગ્યું છે તે આપણને મળે છે, એ પણ આપણે જાણીએ છીએ. ^{૧૬} જે મરણકારક નથી એવું પાપ જો કોઈ પોતાના ભાઇને કરતો જુએ તો તેણે માગવું, ને જે મરણકારક નથી એવું પાપ કરનારાઓને માટે [દેવ] તેને જીવન આપશે. મરણકારક એવું પણ પાપ છે; તે વિષે હું કહેતો નથી કે વિનતી કરવી. ^{૧૭} સર્વ અન્યાય પાપ છે, ને જે મરણકારક નથી એવું પણ પાપ

છે. ^{૧૮} આપણે જાણીએ છીએ કે હરેક જે દેવથી જન્મેલો છે તે પાપ કરતો નથી, પણ જે દેવથી જન્મ્યો છે તે પોતાને સંભાળે છે, ને ભુંડો તેને અડકતો નથી. ^{૧૯} આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે દેવના છીએ, ને આખું જગત તે ભુંડામાં રહે છે. ^{૨૦} વળી આપણે જાણીએ છીએ કે દેવનો પુત્ર આવ્યો છે, ને જે સાચો તેને ઓળખવા સારુ તેણે આપણને સમજણ આપી છે; ને જે સાચો, એટલે તેનો પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્ત, એનામાં આપણે છીએ; એજ યરો દેવ તથા અનંતજીવન છે. ^{૨૧} છોકરાં, તમે પોતાને મૂર્તિઓથી સાંભળી રાખો.

૨ ચોહાન

૧^૧ પસંદ કરેલી બાઈને તથા તેનાં છોકરાઓને વડીલ લખે છે; ^૨ જે સત્ય આપણામાં રહે છે, તે સર્વકાળ સુધી રહેવાનું છે તેને લીધે હું સત્યમાં તમારા પર પ્રેમ રાખું છું; ને એકલો હું નહિ, પણ જે સઘળા સત્યને જાણે છે તેઓ પણ રાખે છે. ^૩ દેવ બાપથી તથા બાપના પુત્ર ઇસુ ખ્રીસ્તથી કૃપા તથા દયા તથા શાંતિ આપણી પાસે સત્ય તથા પ્રીતિમાં રહેશે. ^૪ જેમ આપણે બાપથી આજ્ઞા પામ્યા, તેમ સત્યમાં ચાલતાં તારાં ક્રેટલાંએક છોકરાં મેં દીઠાં છે, માટે હું ઘણો આનંદી થયો છું. ^૫ અને હવે, બાઇ, હું નવી આજ્ઞા લખું છું એમ નહિ, પણ આરંભથી જે આજ્ઞા આપણને મળેલી છે તે લખતાં તને અરજ કરું છું કે આપણે મહોમાંહે પ્રીતિ કરીએ. ^૬ અને આપણે તેની આજ્ઞાઓ પ્રમાણે ચાલીએ તેજ પ્રીતિ છે, ને જેમ તને આરંભથી સાંભળ્યું તેમ આજ્ઞા એજ છે કે પ્રીતિમાં તમે ચાલો. ^૭ કાંજે જગતમાં ઘણા બુલાવનારા થયા છે; કે જેઓ ઇસુ ખ્રીસ્તનું દેહમાં આવવું કબૂલ કરતા નથી, તેજ બુલાવનાર તથા ખ્રીસ્ત-વિરોધી છે. ^૮ તમે પોતા વિષે સાવધાન રહો, એ માટે કે અમે જે કામ કર્યું છે તેનો તમે નાશ ન કરો, પણ પુરું પ્રતિક્રમ પામો. ^૯ હરેક જે હંદ બહાર ચાલે છે, ને ખ્રીસ્તના બોધમાં રહેતો નથી, તેને દેવ નથી; બોધમાં જે રહે છે, તેનેજ બાપ તથા પુત્ર પણ છે. ^{૧૦} જો કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એજ બોધ ન લાવે, તો તેણે ઘરમાં ન લો, ને તેણે કુશળતા ન કરો. ^{૧૧} કેમકે જે તેને કુશળતા કરે છે તે તેનાં ભુંડા કામનો ભાગીયો થાય છે. ^{૧૨} મારે તમને લખવાનું ઘણું છે, તો પણ કાગળ તથા શાહીથી લખવું એવી મારી ઈરજા નથી, પણ તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય માટે તમારી પાસે હાજર થઈને મહોડેમહોડ બોલવાની હું આશા રાખું છું. ^{૧૩} તારી પસંદ કરેલી બહેનનાં છોકરાં તને કુશળતા કરે છે.

૩ યોહાન

૧^૧ જોના પર હું સત્યમાં પ્રીતિ રાખું છું, તે વહાલા ગાયાને વડીલ લખે છે. ^૨ વહાલા, હું પ્રાર્થના કરું છું કે જેમ તારો જીવ કુશળ છે તેમ તું સર્વ વાતમાં કુશળ તથા સાજો રહે. ^૩ કેમકે ભાઈઓ આવ્યા ત્યારે તેઓએ તું સત્યમાં ચાલે છે તે પ્રમાણે તારા સત્ય વિષે સાક્ષી આપી, માટે મને ઘણો આનંદ થયો. ^૪ મારાં છોકરાં સત્યમાં છે એવું હું સાંભળું છું, એ કરતાં મને મોટો આનંદ નથી. ^૫ વહાલા, જે કંઈ કામ તું ભાઈઓને, હા પારકા ભાઈઓને સારું કરે છે તેમાં તું વિશ્વાસુ કામ કરે છે. ^૬ તેઓએ તારા પ્રેમ વિષે મંડળીની આગળ સાક્ષી પુરી છે. તેઓને દેવને યોગ્ય રીતે આગળ પહોંચાડશે તો તું સારું કરીશ. ^૭ કેમકે તેઓ વિદેશીઓ પાસેથી કંઈ ન લેતાં, તેના નામને સારું બહાર ગયા. ^૮ માટે આપણે એવાઓને અંગીકાર કરવો જોઈએ, એ સારું કે આપણે સત્ય વિશ્લેષ સંઘાતે કામ કરનારા થઈએ. ^૯ મેં મંડળીને કંઈ લખ્યું, પણ દિયતરેકે જે તેઓમાં મુખ્ય થવા ચાહે છે, તે અમારો અંગીકાર કરતો નથી. ^{૧૦} એ માટે જો હું આવું તો તેનાં જે કામ તે કરે છે તેઓને હું સંભરાવીશ, તે અમારે ઉલટી ભુંડી વાતથી બકે છે, ને એથી તૃપ્ત ન થતાં પોતે ભાઈઓનો અંગીકાર કરતો નથી; ને જેઓ એવું કરવા ચાહે છે તેઓને તે વારે છે ને મંડળીમાંથી બહાર કાઢે છે. ^{૧૧} વહાલા, ભુંડાને નહિ, પણ સારાને અનુસરો. જે સારું કરે છે તે દેવનો છે, જે ભુંડું કરે છે તેણે દેવને દીઠો નથી. ^{૧૨} દેમેતરીઅસ વિષે સઘળાએ તથા સત્યે પોતે સાક્ષી પુરી, ને અમે પણ સાક્ષી પુરીએ છીએ, ને તું જાણે છે કે અમારી સાક્ષી ખરી છે. ^{૧૩} મારે તારા પર ઘણું લખવાનું હતું. પણ શાહી કલમથી હું તારા પર લખવા ચહાતો નથી. ^{૧૪} પણ હું તને વહેલો જોવાની આશા રાખું છું, ને આપણે મહોડે-મહોડ વાત કરીશું. તને શાંતિ થાઓ, મિત્રો તને કુશળતા કહે છે. મિત્રોને, નામ લઈને, કુશળતા કહેજે.

પ્રકટીકરણ

૧ ^૧ ઇસુ ખ્રીસ્તનું પ્રકટીકરણ, એટલે જે વહેલું થવાનું છે તે પોતાના દાસોને કઠી દેખાડવા સારું દેવે એને જે આપ્યું; ને તેણે પોતાનો દૂત મોકલીને તેને આસરે પોતાના દાસ યોહાનને દેખાડ્યું. ^૨ અને એણે દેવની વાત તથા ઇસુ ખ્રીસ્તની સાક્ષી એટલે જેટલું પોતે દીઠું તેની સાક્ષી આપી. ^૩ આ ભવિષ્યની વાતો જે વાંચે છે, ને જેઓ સાંભળે છે, ને એમાં જે લખેલું છે તે પાળે છે, તેઓને ધન્ય છે, કેમકે સમય પાસે છે. ^૪ જે સાત મંડળી આશિયામાં છે તેઓને યોહાન લખે છે. જે છે ને જે હતો ને જે આવનાર છે તેનાથી, તથા તેના રાજ્યાસની આગળ જે સાત આત્મા છે તેઓથી, ^૫ તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જે વિશ્વાસુ સાહેબ, ને મરીગએલાંમાંથી પ્રથમજનિત ને પૃથ્વીના રાજાઓનો અધિકારી છે તેનાથી, તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ થાઓ. જેણે આપણા પર પ્રેમ કીધો, ને પોતાના લોહી વડે આપણને આપણા પાપથી છોડાવ્યો; ^૬ ને દેવ એટલે પોતાના બાપને સારું આપણને રાજાઓ તથા યાજ્ઞકો કીધા, તેણે મહિમા તથા અધિકાર સદા સર્વકાળ સુધી થાઓ; અમેન. ^૭ જુઓ, તે વાદળા સુદ્ધાં આવે છે, ને, હરેક આંખ, ને જેઓએ તેને વિદ્યો તેઓ પણ તેને દેખશે; ને પૃથ્વી પરનાં સઘળાં કુળો તેને લીધે વિલાપ કરશે; હા, આમેન. ^૮ પ્રભુ દેવ જે છે ને જે હતો ને જે આવનાર છે, જે સર્વસમર્થ, એ એમ કહે છે કે, હું આલક્ષા તથા ઓમેગા છું. ^૯ હું યોહાન તમારો ભાઇ, ને વિપત્તિમાં તથા ઇસુના રાજ્ય તથા સહુનતામાં ભાગિયા, દેવની વાતને લીધે તથા ઇસુની સાક્ષીને લીધે, પાત્મસ કહેવાએલા બેટમાં હતો. ^{૧૦} પ્રભુના દહાડે હું આત્મામાં હતો, ને મેં પોતાની પાછળ રણશિંગડાના આવાજ સરખી મોટી વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, ^{૧૧} તું જે દેખે છે તે પુસ્તકમાં લખ, ને જે સાત મંડળી એફેસસમાં તથા સ્મિર્ણામાં તથા પેરગામસમાં તથા થુઆતૈરામાં તથા સદૈસમાં તથા ફિલાદેલ્ફીઆમાં તથા લાઓદીકીઆમાં છે, તેઓની પાસે મોકલ. ^{૧૨} અને જે વાણી મારી સાથે બોલી તે જોવાને હું ફર્યો; ને ફર્યો ત્યારે સોનાની સાત દીવી ને દીઠી. ^{૧૩} અને તે દીવીઓની વચમાં માણસના પુત્ર સરખો મેં એકને દીઠો, તે પગ સુધી વસ્ત્ર પહેરેલો તથા તેની છાતીએ સોનાનો પટકો બાંધેલો હતો; ^{૧૪} ને તેનું મસ્તક તથા કેશ શ્વેત ઉન્ન જેવાં, બરફની માફક શ્વેત હતા; ને તેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા સરખી હતી; ^{૧૫} ને તેના પગ જાણે ભઠ્ઠીમાં શુદ્ધ થએલા ચળકતા પિત્તળના જેવા હતા; ને તેનો આવાજ ઘણા વાણીના આવાજ જેવો હતો; ^{૧૬} ને તેના જમણા હાથમાં સાત તારા હતા; ને તેના મહોમાંથી બેધારી વાણીદાર તરવાર નીકળતી હતી; ને તેનો ચેહરો સૂર્ય જોરતી પ્રકાશ કરતો હોય તેવો હતો; ^{૧૭} ને જ્યારે મેં તેને દીઠો ત્યારે મુએલા સરખો હું તેના પગ પાસે પડી ગયો; પછી તેણે પોતાના જમણા હાથ મારા પર મુકીને કહ્યું કે, બી માં, પ્રથમ તથા છેલ્લો હું છું; ^{૧૮} ને જે જોવે છે તે હું છું, હું મુઓ પણ હતો ને, જુઓ, સદાકાળ સુધી જીવતો છું; ને મરણ તથા હાડેસની કુચીઓ મારી પાસે છે. ^{૧૯} તે જે જે દીઠાં છે, ને જે જે છે, ન હવે પછી જે જે થશે, તે તે લખ: ^{૨૦} મારા જમણા હાથમાં જે સાત તારા તે દીઠા તથા સોનાની સાત દીવી, એમનો મર્મ તું લખ. સાત તારા તો સાત મંડળીઓના દૂત છે, ને સાત દીવી તો સાત મંડળીઓ છે.

૨ ^૧ એફેસસમાંની મંડળીના દૂતને તું લખે કે; જે પોતાના જમણા હાથમાં સાત તારા રાખે છે, જે સોનાની સાત દીવીની વચમાં ચાલે છે તે એ વાતો કહે છે કે, ^૨ તારા કામ તથા મેહનત તથા તારા ધીરજ હું જાણું છું, ને એ પણ કે તું ભુંડા માણસનો સહી શકતો નથી, ને જેઓ અમે પ્રેરિત છીએ એમ કહે છે પણ એવા નથી, તેઓને તે પારખી લીધા, ને તેઓ જુઠા છે એમ તને માલમ પડ્યું. ^૩ ને તે ધીરજ રાખી, ને મારા નામને લીધે સદ્યું છે, ને તું થાક્યો નથી; ^૪ તોપણ તાતે ઉલટું મારે એ છે કે, તે પોતાના પહેલા પ્રેમને ત્યાગ કીધો. ^૫ એ માટે તું જ્યાંથી પડ્યો છે તે સંભાર ને પસ્તાવો કર, ને પ્રથમનાં કામ કર; નહિ તો હું તારા પર આવીશ, ને જો તું એ માટે તું જ્યાંથી પડ્યો છે તે સંભાર ને પસ્તાવો કર, ને પ્રથમનાં કામ કર; નહિ તો હું તારા પર આવીશ, ને જો તું પસ્તાવો નહિ કરે તો તારી દીવી તેની જગ્યાએથી હું ખસેડીશ. ^૬ પણ તને ઉલટું છે કે નીકોલાયતીઓનાં કામ, જેનાં પર હું પણ દ્રેષ રાખું છું, તેઓના પર તું દ્રેષ રખે છે. ^૭ આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જેણે જાન છે તે સાંભળે; જે જીવે છે તેણે દેવના પાસદૈસમાંના જીવનના ઝાડ પરનું હું બાવાને આપીશ. ^૮ અને સ્મિર્ણામાંની મંડળીના દૂતને લખ કે; જે પ્રથમ તથા છેલ્લો, જે મુઓ હતો પણ જીવતો થયો, તે એ વાતો કહે છે કે, ^૯ હું તારી વિપત્તિ તથા દરિદ્રતા જાણું છું, તોપણ તું ધનવાન છે, ને જે કહે છે કે, અમે યહુદી છીએ

ને એવા નથી પણ શેતાનની સભા છે તેઓનું દુર્ભાષણ હું જાણું છું. ^{૧૦} જે જે હું સહેવાનો છે તેથી બીતો ના. જુઓ, તમારું પરીક્ષણ થાય માટે તમારામાંના ક્રેટલાકને શેતાન બંદીખાનામાં નાખવાનો છે, ને તમને દસ દહાડાની વિપત્તિ થશે. તું મરણ સુધી વિશ્વાસુ થઇ રહે, ને હું તને જીવનનો મુગટ આપીશ. ^{૧૧} આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે, તે જેને કાન છે તે સાંભળે; જે જીતે છે તેને બીજા મરણનું દુઃખ લાગશે નહિ. ^{૧૨} અને પેરગામસમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે; જેને બેધારી પાણીદાર તરવાર છે તે એ વાતો કહે છે કે, ^{૧૩} હું જાણું છું કે તું કયાં વસે છે, એટલે જ્યાં શેતાનની ગાદી છે ત્યાં અને તું મારું નામ ધરી રાખે છે, ને જ્યારે મારો વિશ્વાસુ સાક્ષી આંતીપાસ કે જે તમારામાં, જ્યાં શેતાન વસે છે ત્યાં, મારી નંખાયો, તે દહાડાઓમાં પણ તેં મારા પરના વિશ્વાસને નાકબૂલ કરીધો નહિ. ^{૧૪} તોપણ મને તારે ઉલટાં થોડાંએક છે, કેમકે બલઆમનો બોધ રાખનારા તારી પાસે ત્યાં છે, એને બાલાકને ઇસ્રાએલના પુત્રની આગળ ઠોકર નાખવાને શિખવ્યું કે તેઓ મૂર્તિઓનાં નૈવદ્ય ખાય ને વ્યભિચાર કરે; ^{૧૫} ને એમજ જેઓ એવી રીતે નીકોલાયાતીઓનો બોધ ધરી રાખે છે તેઓ પણ તારે ત્યાં છે. ^{૧૬} માટે પસ્તાવો કર, નહિ તો હું તારા પર વહેલો આવીશ ને મારા મઠોમાંની તરવારથી તેઓની સાથે લડીશ. ^{૧૭} આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે. જે જીતે છે તેને હું ગુપ્ત મુકેલું માણા દર્શાવે, ને હું તેણે શ્વેત પથ્થર આપીશ, ને તે પથ્થર પર એક નવું નામ લખેલું છે, કે જેને પામનાર શિવાય બીજું કોઈ જાણતું નથી. ^{૧૮} અને થુઆતૈરામાંની મંડળીના દૂતને લખ કે; દેવનો પુત્ર જેની આંખો અગ્નિની જ્વાળા સરખી ને જેનાં પગ ચળકતા પિત્તળના જેવા છે, તે એ વાતો કહે છે; ^{૧૯} તારાં કા તથા પ્રેમ તથા સેવા તથા વિશ્વાસ તથા ધીરજ હું જાણું છું, અને તારાં છેલ્લાં કામ પહેલાંના કરતાં અધિક છે. ^{૨૦} તોપણ મને તારે ઉલટું એ છે કે ઇઝેબેલ, જે પોતાને ભવિષ્યવાદેણા કહે છે, તે બાયડીને તું સહન કરે છે; ને તે મારા સેવકોને વ્યભિચાર કરવા તથા મૂર્તિઓનાં નૈવદ્ય ખાવા શિખવે છે તથા ભુલાવે છે. ^{૨૧} અને તે પસ્તાવો કરે, માટે મેં તેણીને અવકાશ આપ્યો; પણ તે પોતાના વ્યભિચારનો પસ્તાવો કરવા ચઢાતી નથી. ^{૨૨} જુઓ, હું તેને ખાટલા પર નાખું છું, ને તેની સાથે જે વ્યભિચાર કરે છે તેઓ જો પોતાના કામનો પસ્તાવો કરે નહિ તો તેઓને મોટી વિપત્તિમાં નાખું છું. ^{૨૩} અને મરકીથી તેનાં છોકરાને મારી નાખીશ, ને સર્વ મંડળીઓ જાણશે કે મનોને તથા અંતઃકરણોને જે પારખે છે તે હું છું, ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પ્રમાણે આપીશ. ^{૨૪} પણ તમે થુઆતૈરામાંના બીજા જેટલા તે બોધ માનતા નથી, જેઓ શેતાનનું ઉડાપણું (જેમ તેઓ કહે છે તેમ) જાણતા નથી, તે તમને હું એ કહું છું કે, તમારા પર બીજો ભાર હું નાખતો નથી; ^{૨૫} તોપણ જે તમારી પાસે છે, તે હું આવું ત્યાં સુધી ઝાલી રાખો. ^{૨૬} અને જે જીતે છે ને અંત સુધી મારાં કામ પાળે છે, તેને વિદેશીઓ પર હું અધિકાર આપીશ; ^{૨૭} ને લોહાના દંડથી તે તેઓ પર ઘણીપણું કરશે, કુંભારના વાસણની પેઠે તેઓના ચુરા થઇ જશે; હું પણ પોતાના બાપથી એમજ પાઠ્યો; ^{૨૮} ને હું તેને પ્રભાતનો તારો આપીશ. ^{૨૯} આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જેણે કાન છે તે સાંભળે.

૩ ^૧ અને સર્દિસમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે, જેણે દેવના સાત આત્મા તથા સાત તારા છે, તે એ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણું છું કે નામે તું જીવે છે પ તું મુએલો છે. ^૨ તું જાગૃત થા, ને બાકીના જે મારવાને તૈયાર છે તેઓને સ્થિર કર; કેમકે મેં તારાં કામ મારા દેવની આગળ સંપૂર્ણ કરેલાં જોયાં નથી. ^૩ એ માટે શી તરહ તું પાઠ્યો ને સાંભળ્યું છે, તે સંભાર, ને પાળ, ને પસ્તાવો કર. કાંજે જો તું જાગૃત નહિ રહેશે તો હું ચોરની પેઠે આવીશ, ને કઇ ઘડીએ હું તારા પર આવીશ એ તું જાણશે નહિ. ^૪ તોપણ સર્દિસમાં, જેઓએ પોતાનાં વસ્ત્ર અશુદ્ધ નથી કરીયાં, એવાં થોડાંએક નામ તારી પાસે છે; ને તેઓ ઉજળાં વસ્ત્રમાં મારી સાથે ફરશે, કેમકે તેઓ લાયક છે. ^૫ જે જીતે છે તેણે એમજ ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરાવવામાં આવશે; ને જીવનના પુસ્તકમાંથી તેનું નામ હું ભુંસી નહિ નાખીશ, પણ મારા બાપની આગળ તથા એના દૂતોની આગળ તેનું નામ હું કબૂલ કરીશ. ^૬ આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે, તે જેને કાન છે તે સાંભળે. ^૭ અને ફિલાદેલ્ફીઆમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે; જે પવિત્ર, જે સત્ય, જેની પાસે દાઉદની કુચી છે, જે ઉઘાડે છે ને કોઇ બંધ કરશે નહિ, ને જે બંધ કરે છે ને કોઈ ઉઘાડતો નથી, તે એ વાતો કહે છે; ^૮ તારાં કામ હું જાણું છું, જુઓ, તારી આગળ મેં ઉઘાડું બારણું રાખ્યું છે, ને કોઇ તેને બંધ કરી શકતો નથી; તને શાંડું બળ છે, ને તે મારી વાત પાળી છે, ને મારું કામ નાકબૂલ કરીધું નથી એ હું જાણું છું. ^૯ જુઓ, જેઓ શેતાનની સભામાંના છે, જેઓ કહે છે કે અમે અહુદી છીએ, તોપણ તેઓ એવા નથી પણ જુદું બોલે છે, તેઓમાંના ક્રેટલાએક આપું છું, જુઓ, તેઓને હું એમ કરીશ કે તેઓ આવશે, ને તારા પગ આગળ નમશે, ને તેઓ જાણશે કે મેં

તારા પર પ્રેમ ક્રીધો છે. ^{૧૦} તે મારી ધીરજની વાત રાખી છે, તેટલાજ માટે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓનું પરીક્ષણ કરવ સારુ પરીક્ષણનો જે સમય આખા સંસાર પર આવનાર છે, તેથી હું પણ તને રાખીશ. ^{૧૧} હું વહેલો આવું છું, જે તારું છે તેણે તું ધરી રાખ કે કોઈ તારો મુગટ લઇ લે નહિ. ^{૧૨} જે જીતે છે તેને હું મારા દેવનું નામ તથા મારા દેવના શહેરનું નામ, એટલે જે નવું યરુશાલેમ મારા દેવ પાસેથી આકાશમાંથી ઉતરે છે તે, તથા મારું પોતાનું નવું નામ લખીશ. ^{૧૩} આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે. ^{૧૪} અને લાઓદીકીઆમાંની મંડળીના દૂતને લખ કે; જે આમેન, જે વિશ્વાસુ તથા બરો સાક્ષી, જે દેવની ઉત્પત્તિનો અધિકારી છે, તે એ વાતો કહે છે; ^{૧૫} તારા કામ હું જાણું છું કે તું ટાલો નથી, ને ઉનો પણ નથી, તું ટાલો અથવા ઉનો થાય એમ હું યાહું છું; ^{૧૬} પણ તું ઉફાળો છે, એટલે ઉનો નથી ને ટાલો પણ નથી, માટે હું પોતાના મહોમાંથી તને ઓકી કાઢીશ. ^{૧૭} કેમકે તું કહે છે કે, હું ધનવાન છું ને મેં સંપત્તિ મેળવી છે, ને મને કશી ગરજ નથી, પણ જાણાતો નથી, કે તું કલેશી તથા બેહાલ તથા દરિદ્રી તથા આંધળો તથા નાગો છે; ^{૧૮} એ માટે હું તને એવો સુબોધ કરું છું કે તું ધનવાન થાય માટે આગથી પારખેલું સોનું મારી પાસેથી વેચાતું લે; ને તું પહેરેલો થાય ને તારા નાગાપણાની લાજ પ્રગટ ન થાય, માટે ઉજળાં વસ્ત્ર લે; ને તું દેખતો થાય, માટે અંજન લઇને તારી આંખોને ચોપડ. ^{૧૯} હું જેટલા પર પ્રેમ કરું છું તેટલાને ઠપકો તથા શિક્ષા આપું છું, માટે તું આસ્થા રાખ ને પસ્તાવો કર. ^{૨૦} જુઓ, હું બારણા આગળ ઉભો રહીને ઠોકું છું, જો કોઈ મારી વાણી સાંભળે ને બારણે ઉઘાડે, તો તેની પાસે હું માંહે આવીશ ને તેની સાથે જમીશ, ને તે મારી સાથે જમીશે. ^{૨૧} જે જીતે છે તેને મારા રાજ્યાસન પર મારી પાસે બેસવા દઈશ, જેમ હું પણ જીતીને મારા બાપની પાસે તેના રાજ્યાસન પર બેઠેલો છું તેમ. ^{૨૨} આત્મા મંડળીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળે.

૪ ^૧ એ પછી મેં જોયું, ને જુઓ, આકાશમાં એ દ્વાર ઉઘડ્યું, ને જે પહેલી વાણી મેં સાંભળી તે મારી સાથે બોલનારા રણશિગડાના આવાજના જેવી હતી, જેણે કલ્પ્યું કે, હિયાં ઉપર આવ, ને હવે પછી જે જે થવાનું છે તે હું તને દેખાડીશ. ^૨ એકાએક હું આત્મામાં હતો; ને જુઓ, આકાશમાં એક રાજ્યાસન મુકાયું, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલો એક હતો; ^૩ ને જે બેઠો હતો તે જોવામાં યાસપિસ પોષાણ તથા લાલ સરખો હતો, ને રાજ્યાસનની આસપાસ મેઘધનુષ જોવામાં લીલમ સરખું હતું. ^૪ અને રાજ્યાસનની આસપાસ ચોવીસ આસનો હતાં, ને તે આસનો પર ચોવીસ વડીલો બેઠેલો મેં દીઠા, જેઓએ ઉજળાં વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં, ને જેઓનાં માથાંઓ પર સોનાના મુગટ હતા. ^૫ અને રાજ્યાસનમાંથી વીજળીઓ તથા વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ નીકળતાં હતાં; ને રાજ્યાસનની આગળ અગ્નિના સાત દીવા બળતા હતા, તે દેવના સાત આત્મા છે. ^૬ અને રાજ્યાસનની આગળ સ્ફટીકના જેવો ચળકતો સમુદ્ર હતો, ને રાજ્યાસનની મધ્યે તથા રાજ્યાસનની આસપાસ આગળ પાછળ આંબે ભરેલા એવા ચાર પૂરાણી હતા. ^૭ અને પહેલો પૂરાણી સિંહના જેવો, ને બીજો પૂરાણી વાછરડાના જેવો હતો, ને ત્રીજો પૂરાણીએ માણસના સરખું મહો હતું, ને ચોથો પૂરાણી ઉડતા ગરુડના સરખો હતો. ^૮ અને તે ચાર પૂરાણીમાંના દરેકને છ છ પાંખ હતી, ને આસપાસ તથા માંહેથી આંબે ભરેલા હતા, ને પવિત્ર પવિત્ર પવિત્ર પ્રભુ દેવ, સર્વસમર્થ, જે હતો, ને છે, ને આવવાનો છે, એમ કહેતાં તેઓ રાત દહાડો વિસામો લેતાં નથી. ^૯ અને રાજ્યાસન પર જે બેઠેલો, જે સદા સર્વકાળ સુધી જીવતો છે, તેનાં જથ્થારે તે પૂરાણીઓ મહિમા તથા માન તથા સ્તુતિ કરશે, ^{૧૦} ત્યારે રાજ્યાસન પર બેઠેલાની આગળ ચોવીસ વડીલો પડશે, ને જે સદા સર્વકાળ સુધી જીવતો છે તેને ભજશે, ને પોતાના મુગટ રાજ્યાસન આગળ નાખીને કહેશે કે, ^{૧૧} ઓ અમારા પ્રભુ તથા દેવ, મહિમા તથા માન તથા પરાક્રમ પામવાને તું લાયક છે, કેમકે તે સર્વ ઉત્પન્ન કીધાં, ને તારી ઈરજના કારણથી તેઓ હતાં, ને ઉત્પન્ન થયા.

૫ ^૧ અને રાજ્યાસન પર જે બેઠેલો હતો તેના જમણા હાથમાં મેં એક પુસ્તક જોયું, તે માંહે તથા બહાર લખેલું, ને સાત મુદ્રાથી મુદ્રિત કરેલું હતું. ^૨ અને મેં એક બળવાન દૂતને દીઠો જેણે મોટો ઘાંટો પાડીને કલ્પ્યું કે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને ને તેની મુદ્રા ઉઘેડવાને કોણ લાયક છે? ^૩ ને આકાશમાં અથવા પૃથ્વી પર અથવા પૃથ્વીની તળે, તે પુસ્તક ઉઘાડવાને અથવા તે પર જોવાને કોઈ સમર્થ ન હતો, ^૪ અને હું બહુ રડ્યો, કારણ કે તે પુસ્તક ઉઘાડવાને અથવા તે પર જોવાને કોઈ સમર્થ ન હતો, ^૫ ત્યારે વડીલોમાંથી એક મને કહે છે કે તું રડ મા, જો, યહુદાહુના કુળમાંનો જે સિંહ છે, જે દાઉદનું મૂળ છે, તે પુસ્તક તથા તેની સાત મુદ્રા ઉઘાડવાને જય પામ્યો છે. ^૬ અને રાજ્યાસનની તથા ચાર પૂરાણીઓની વચમાં તથા વડીલોની વચમાં મારી નાખેલાના જેવું એકક હલવાન ઉભું

રહેલું ને દીઠું; તેને સાત શિગડા તથા સાત આંબ હતી; એ [આંબો] દેવના સાત આત્મા છે, જે આખી પૃથ્વીમાં મોકલેલા છે. ^૭ અને તેણે જઈને રાજ્યાસન પર બેઠેલાના જમણા હાથમાંથી તે [પુસ્તક] લીધું. ^૮ અને જ્યારે તેણે તે પુસ્તક લીધું, ત્યારે ચાર પ્રાણી તથા ચોવીસ વડીલો હલવાનની આગળ પડ્યો; ને હરેકને વીણા તથા ધૂપે ભરેલાં સોનાનાં પ્યાલાં હતાં, તે ધૂપ પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ છે. ^૯ અને તેઓએ નવું કીર્તન ગાતાં કહ્યું કે, તું પુસ્તક લેવાને તથા તેની મુદ્રા ઉઘાડવાને લાયક છે, કેમકે તું મારી નંબાયો હતો ને તે પોતાને લોહીએ, દેવને સારુ સર્વ કૃણો તથા ભાષા તથા લોક તથા દેશોમાંના વેચાતા લીધા છે; ^{૧૦} ને અમારા દેવને સારુ તેમને રાજ્ય તથા યાજ્ઞો ક્રીધા છે; ને તેઓ પૃથ્વી પર રાજ્ય કરે છે. ^{૧૧} અને મેં જોયું, ને રાજ્યાસન તથા પ્રાણીઓ તથા વડીલોની આસપાસ મેં ઘણા દૂતોની વાણી સાંભળી. અને તેઓની ગણતરી કરોડોના કરોડની ને લાખોના લાખની હતી. ^{૧૨} તેઓએ મોટે સાદે કહ્યું કે, જે હલવાન મારી નંબાયું હતું તે પરાક્રમ તથા સંપત તથા જ્ઞાન તથા સામર્થ્ય તથા માન તથા મહિમા તથા સ્તુતિ પામવા લાયક છે. ^{૧૩} અને હરેક ઉપન કરેલું જે આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર તથા પૃથ્વીની તળે તથા સમુદ્રમાં છે, વળી તેઓમાંના સઘળાં જે છે તેઓને એમ કહેતાં મેં સાંભળ્યા કે, રાજ્યાસન પર જે બેઠેલો છે તેને તથા હલવાનને, સ્તુતિ તથા માન તથા મહિમા તથા બળ સદાસર્વકાળ સુધી થાય. ^{૧૪} ત્યારે ચારે પ્રાણીઓ કહ્યું, આમેન; મેં વડીલોએ પગે પડીને તેનું ભજન કર્યું.

૬ ^૧ અને જ્યારે હાલવાને તે સાત મુદ્રામાંથી એકને ઉઘાડી ત્યારે મેં જોયું, ને ચાર પ્રાણીમાંના એકનું મેં સાંભળ્યું, જાણે ગર્જનાનો આવાજ થતો હોય તેની રીતે [તેણે] કહ્યું કે, આવ. ^૨ અને મેં જોયું, ન જુઓ, એક સફેત ઘોડો હતો ને તે પર જે બેઠેલો હતો તેની પાસે ધનુષ્ય હતું, ને તેને મુગટ અપાયો, ને તે જીતતો તથા જીતવા સારુ નીકળ્યો. ^૩ અને તેણે બીજી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે મેં બીજા પ્રાણીને એ કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ. ^૪ ત્યારે બીજો એક લાલ ઘોડો નીકળ્યો, ને તે પર જે બેઠેલો હતો તેને પૃથ્વી પરથી શાંતિ લઇ લેવાનું [સામર્થ્ય] અપાયું હતું, અને એ માટે કે તેઓ એક બીજાને મારી નાખે; ને તેને મોટી તરવાર અપાઈ. ^૫ અને જ્યારે તેણે ત્રીજી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે મેં ત્રીજા પ્રાણીને કહેતો સાંભળ્યો કે, આવ. ત્યારે મેં જોયું, ને જુઓ, એક કાળો ઘોડો, ને તે પર જે બેઠેલો હતો તેના હાથમાં ત્રણજવા હતા. ^૬ અને ચાર પ્રાણીઓની વચમાં મેં એક વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, પાવલે શેર ઘઉં, ને પાવલે ત્રણ શેર જવ; પણ તેલ તથા દુર્રાક્ષસ તું ન બિગાડ. ^૭ અને જ્યારે તેણે ચોથી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે મેં ચોથા પ્રાણીની વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, આવ. ^૮ અને મેં જોયું, ને જુઓ, ફીકા રાગનો એક ઘોડો, ને તે પર જે બેઠેલો હતો તેનું નામ મરણ, ને તેની સાથે હાડેસ પાછળ ચાલતું હતું; ને તરવારે તથા દુકાળે તથા મરણે તથા પૃથ્વીનાં પાવલોએ કરીને જંગમમાંના ચોથા હિસ્સાને મારી નાખવાનો અધિકાર તેમને અપાયો હતો. ^૯ અને જ્યારે તેણે પાંચમી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે દેવની વાતને લીધે તથા પોતે જે સાક્ષી રાખી હતી તેને લીધે મારી નંબાએલાના આત્મા મેં વેદી તળે દીઠા. ^{૧૦} અને તેઓએ મોટો ઘાંટો કાઢીને કહ્યું કે, ઓ સ્વામી, પવિત્ર તથા સત્ય, ઇન્સાફ ઠરાવવાનું તથા પૃથ્વી પરના રહેનારાઓ પાસેથી અમારા લોહીનો બદલો લેવાનું કયાં સુધી નહિ કરીશ? ^{૧૧} અને તેઓમાંના હરેકને શ્વેત વસ્ત્ર અપાયું હતું, ને તેઓને એમ કહેવાયું કે, તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઈઓ જે તમારી પેઠે માર્યાં જવાના છે, તેઓની સંખ્યા પુરી થાય, ત્યાં સુધી જુઓ થોડી વાર લગણ તમે વિસામો લો. ^{૧૨} અને જ્યારે તેણે છઠી મુદ્રા ઉઘાડી ત્યારે મેં જોયું, ને મોટો ધરતીકંપારો થયો, ને સૂર્ય નિમાળાના કામળા જેવો કાળો થયો, ને તમામ ચંદ્ર લોહી જેવો થયો, ^{૧૩} ને જેમ મોટો પવનથી હલાવાએલી અંજીરીનાં કાયાં ફળ પડે છે, તેમ આકાશમાંના તારાઓ પૃથ્વી પર પડ્યા. ^{૧૪} અને આકાશ લપટેલા ઓળિયાની પેઠે ટળી ગયું; ને હરેક પહાડ તથા બેટ, પોતપોતાને ઠામેથી ખસેડાયા; ^{૧૫} ને જંગલના રાજાઓ તથા મોટા માણસો તથા સેનાપતિઓ તથા ધનવંતો તથા પરાક્રમીઓ તથા હરેક દાસ તથા સ્વતંત્ર, એઓ ખોમાં તથા અહુદોના પથ્થરોમાં સંતાઈ ગયા; ^{૧૬} ને એઓએ પહાડોને તથા પથ્થરોને કહ્યું કે, તમે અમ પર પડો, ને રાજ્યાસન પર બેઠેલાના મહો આગળથી તથા હલવાનના ક્રોપથી અમને સંતાડો; ^{૧૭} કેમે તેઓના ક્રોપનો મોટો દહાડો આવ્યો છે, ને ક્રોપથી ઉબું રહેવાય?

૭ ^૧ અને એ પછી, મેં ચાર દૂતને પૃથ્વીના ચાર ખુણા પર ઉભા રહેવા દીઠા; એ તેઓએ પૃથ્વીના ચાર પવનને એવી રીતે પકડી રાખ્યા હતા કે, પૃથ્વી પર અથવા સમુદ્ર પર અથવા કોઈ ઝાડ પર પવન ન વાય. ^૨ અને મેં બીજા દૂતને ઉગમણથી ચઢતો દીઠો, ન તેની પાસે જીવતા દેવની મુદ્રા

હતી, ને પૃથ્વીને તથા સમુદ્રને ઉપદ્રવ કરવાનું જે ચાર દૂતને અપાયું હતું, તેઓને તેણે મોટે ઘાટે હાંક મારી ક્રે, ^૩જ્યાં સુધી અમે અમારા દેવના દાસોને તેઓના ક્રપાળ પર મુદ્રા કરીએ, ત્યાં સુધી તમે પૃથ્વીને અથવા સમુદ્રને અથવા ઝાડોને ઉપદ્રવ ન કરો. ^૪અને મુદ્રિત થયેલાની સંખ્યા મેં સાંભળી; ઇસ્રાએલપુત્રના સર્વ કુળમાંના એક લાખ યુદ્ધમાળીસ હજાર મુદ્રિત થયા; ^૫યહુદાહુના કુળમાંના બાર હજાર મુદ્રિત થયા, રેઉબેનના કુળમાંના બાર હજાર; ગાદના કુળમાંના બાર હજાર; ^૬આશરના કુળમાંના બાર હજાર; નાફતાલીના કુળમાંના બાર હજાર, મનાશ્શેહુના કુળમાંના બાર હજાર; ^૭શિમઓનના કુળમાંના બાર હજાર; લેવીના કુળમાંના બાર હજાર; યિસ્સાબારના કુળમાંના બાર હજાર; ^૮ઝબુલૂનના કુળમાંના બાર હજાર; યુસફના કુળમાંના બાર હજાર; બિન્યામીનના કુળમાંના બાર હજાર મુદ્રિત થયા. ^૯એ પછી મેં જોયું, ને જુઓ, સર્વ દેશમાંથી આવેલાની, સર્વ કુળ તથા લોક તથા બોલીના માણસોની એક મોટી સભા જે કોઇથી ગણાય નહિ; તેં રાજ્યાસનની આગળ તથા હલવાનની આગળ ઉભા રહ્યા; તેઓએ શ્વેત વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં, ને તેઓના હાથમાં ઝજૂરીની ડાળીઓ હતી; ^{૧૦}ને તેઓ મોટી વાણીએ પોકારીનને કહે છે કે, અમારો દેવ, રાજ્યાસન પર જે બેઠેલો છે, તેને તથા હલવાનને તારણસ્તુતિ હોજો. ^{૧૧}અને સઘળા દૂતો રાજ્યાસનની તથા વડીલોની તથા ચારે પુરાણીઓની આસપાસ ઉભા રહેતા હતા, ને તેઓએ રાજ્યાસનની આગળ ઉઘા પડીને દેવનું ભજન કરતાં કહ્યું કે, આમેન; ^{૧૨}ધન્યતા તથા મહિમા તથા જ્ઞાન તથા ઉપકારસ્તુતિ તથા માન તથા પરાક્રમ તથા સામર્થ્ય સદાસર્વકાળ સુધી અમારા દેવને થાઓ; આમેન. ^{૧૩}અને તે વડીલોમાંથી એકે જવાબ દેતા મને કહ્યું કે, જેઓએ શ્વેત વસ્ત્ર કહેરેલા તેઓ કોણ છે, ને ક્યાંથી આવ્યા? ^{૧૪}ને તેને ને કહ્યું કે, ઓ મારા સાહેબ, તું જાણે છે. અને તેણે મને કહ્યું, જેઓ મોટી વિપત્તિમાંથી આવ્યા તેઓ એ છે; ને તેઓએ પોતાના વસ્ત્ર ધોયાં, ને હલવાનના લોહીમાં ઉજળાં કરીયાં. ^{૧૫}એ માટે તેઓ દેવના રાજ્યાસનની આગળ છે, ને તેના મંદિરમાં રાત દહાડો તેની સેવા કરે છે; ને રાજ્યાસન ઓઅર જે બેઠેલો તે તેઓ પર મંડપરૂપે રહેશે. ^{૧૬}તેઓને ફરી ભૂખ નહિ લાગશે, ને ફરી તરસ પણ નહિ લાગશે, ને સૂર્યનો તડકો અથવા કંઈ પણ ગરમી તેઓના અર નહિ પડશે; ^{૧૭}ક્રમક્રે જે હલવાન રાજ્યાસનની મદયે છે, તે તેઓનો પાળક થશે ને જીવનના પાણીના ઝરાઓ પાસે તેઓને દોરી લેશે; ને દેવ તેઓની આંખો પરથી હરેક આંસુ લોહી નાખશે.

^૧આને જ્યારે તેણે સાતમી મુદ્રા ઉઘાડી, ત્યારે આસરે એક ઘડી સુધી આકાશમાં મોન થયું. ^૨અને દેવની આંગળ જે સાત દૂત ઉભા રહે છે તેઓને મેં દીઠા, ને તેઓને સાત રણશિંગડા અપાયાં. ^૩અને બીજો દૂત આવીને વેદી પાસે ઉભો રહ્યો ને તેની પાસે સોનાની ધૂપદાની હતી, ને તેને પુષ્કળ ધૂપવસ્તુ અપાઇ એ માટે કે અરવ પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે, રાજ્યાસનની સામી જે સોનાની વેદી છે, તે પર તે અર્પણ કરે. ^૪અને તે દૂતના હાથથી ધૂપનો ધુમાડો પવિત્રોની પ્રાર્થનાઓ સાથે દેવની આગળ ચડ્યો. ^૫અને દૂતે ધૂપદાની લઈને તથા તેમાં વેદીની આગ ભરીને પૃથ્વી પર નાખી દીધી; પછી ગર્જનાઓ તથા વાણીઓ તથા વીજળીઓ તથા ધરતીકંપારો થયાં. ^૬અને જે સાત દૂતની પાસે સાત રણશિંગડાં હતાં તેઓ વગાડવા સારૂ તૈયાર થયા. ^૭પહેલાએ વગાડ્યું, ને લોહીએ ભળેલાં કરાં તથા આગ થયાં, ને પૃથ્વી પર ફેંકાયા ને પૃથ્વીનો ત્રીજો ભાગ બળી ગયો; ને ઝાડોનો ત્રીજો ભાગ બળી ગયો, ને હરેક લીલો રોપ બળી ગયો. ^૮અને બીજા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે આગથી બળતા મોટા પહાડના જેવું કંઈ સમુદ્રમાં ફેંકાયું, ને સમુદ્રનો ત્રીજો ભાગ લોહી થયો, ^૯ને સમુદ્રમાંના પુરાણીઓ જેઓમાં જીવ હતો તેઓનો ત્રીજો ભાગ મુઓ, ને વહાણોનો ત્રીજો ભાગ નાશ પામ્યો. ^{૧૦}અને ત્રીજો દૂતે વગાડ્યું, ને દીવાના જેવો બળતો એક મોટો તારો આકાશમાંથી પડ્યો, ને તે નદીઓના ત્રીજા ભાગ પર તથા પાણીના ઝરાઓ પર પડ્યો. ^{૧૧}અને તે તારાનું નામ કડવાદૌના કહેવાય છે, ને પાણીનો ત્રીજો ભાગ કડવાદૌનારૂપ થયો, ને પાણીથી ઘણાં માણસો મરી ગયાં, કારણ કે તે કડવાં થયાં હતાં. ^{૧૨}અને ચોથા દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે સૂર્યનો ત્રીજો ભાગ તથા ચંદ્રનો ત્રીજો ભાગ તથા તારાઓનો ત્રીજો ભાગ મરાયો, એ માટે કે તેઓનો ત્રીજો ભાગ અંધકારરૂપ થાય, ને દિવસનો ત્રીજો ભાગ, તેમજ રાતનો ત્રીજો ભાગ પ્રકાશરહિત થાય. ^{૧૩}અને મેં જોયું, ને અંતરિક્ષમાં એક ઉડતા ગરુડને મોટી વાણીએ એમ કહેતો સાંભળ્યો કે, જે બીજા ત્રણ દૂતો વગાડવાના છે, તેઓના રણશિંગડાંના બાકી રહેલા નાદને લીધે પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને અક્રસોસ, અક્રસોસ, અક્રસોસ.

૧ અને પાંચમાં દૂને વગાડ્યું, ત્યારે મેં એક તારો આકાશથી પૃથ્વી પર પડેલો દીઠો; ને તેને ઉડાણના આડાની કુંચી અપાઇ. ૨ અને તેણે ઉડાણના આડાને ઉઘાડ્યો, ને મોટી ભઠ્ઠીના ધુમાડા જેવો આડામાંથી ધુમાડો નીકળ્યો, ને આડાના ધુમાડાથી સૂર્ય તથા વાતાવરણ અંધરાયાં. ૩ એ ધુમાડામાંથી તીડ નીકળીને પૃથ્વી પર આવ્યાં, ને જેમ પૃથ્વી પરના વિહુઓને અધિકાર છે તેમ તેઓને અધિકાર અપાયો; ૪ ને તેઓને એવું કહેવાય હતું કે, પૃથ્વીના ઘાસને તથા કોઇ લિલોતરી તથા કોઇ ઝાડને ઉપદ્રવ ન કરો, પણ જે માણસોના કપાળ પર દેવની મુદ્રા નથી એઓને ઉપદ્રવ કરો. ૫ અને તેઓને એવું અપાયું કે એઓને મારી નાખે નહિ, પણ પાંચ મહિના સુધી એઓ પીડા પામે; ને વીહું જ્યારે માણસને ડંબ મારે છે તે વારની પીડા પ્રમાણે એઓની પીડા હતી. ૬ અને તે દહાડાઓમાં માણસો મરણ શોધશે પણ પામશેજ નહિ, ને તેઓ મારવા બહુ ચલાશે પણ મરણ તેઓ પાસેથી નાસશે. ૭ અને તે તીડોના આકાર લડાઈને સારુ તૈયાર કીધેલા ઘોડાઓના જેવા હતા, ને તેઓનાં માથાં પર જાણે કે સોનાના જેવા મુગટો હતા, ને તેઓનાં મહોડાં માણસોનાં મહોડા જેવાં હતાં; ૮ ને તેઓના નિમાળા બાયડીના નિમાળા જેવા, ને તેઓના દાંત સિંહના દાંત જેવા હતા; ૯ ને તેઓને લોઢાનાં બખ્તર સરખાં બખ્તર હતાં; ને તેઓની પાંખોનો અવાજ લડાઈમાં દોડતા ગણા ઘોડાના સ્થોના અવાજ સરખો હતો. ૧૦ અને વિહુઓના સરખી તેઓને પુછડી છે, ને ડંબ પણ છે, ને પાંચ મહિના સુધી માણસોને ઉપદ્રવ કરવાનો તેઓની પુછડીઓમાં અધિકાર છે. ૧૧ અને ઉડાણનો જે દૂત તે તેઓ પર રાજા છે; તેનું નામ હેબ્રી ભાષામાં અબાદ્દોન, પણ હેલેની ભાષામાં તેનું નામ આપલ્યોન [એટલે વિનાશક] છે. ૧૨ પહેલો સંતાપ થઇ ગયો છે, જુઓ, હવે પછી બીજા બે સંતાપ આવે છે. ૧૩ અને છઠ્ઠા દૂને વગાડ્યું ત્યારે દેવની સન્મુખની સોનાની વેદીનાં શિંગડાંમાંથી મેં એકવાણી સાંભળી; ૧૪ તેણે જે છઠ્ઠા દૂતની પાસે રણશિંગડું હતું તેણે કહ્યું કે, મહા નદી ફરાત પર જે ચાર દૂત બાંધેલા છે તેઓને છોડ. ૧૫ અને જે ચાર દૂત ઘડી તથા દિવસ તથા મહિના તથા વર્ષને સારુ તૈયાર થએલા હતા તેઓ છોડાયા એ માટે કે તેઓ માણસોના તરીજ બાગને મારી નાખે. ૧૬ અને સવારોની ફોજોની ગણતરી વીસ કરોડ હતી, તેઓની સંખ્યા મેં સાંભળી. ૧૭ અને આવી રીતે દર્શનમાં મેં ઘોડાઓને તથા તેઓ પર બેસનારાઓને દીઠા; તેઓન બખ્તર અગ્નિરંગી તથા જાંબુરંગી તથા ગંધકરંગી હતા. અને એ ઘોડાઓના માથાં સિંહોના માથાં જેવાં છે, ને તેઓનાં મહોડાંમાંથી આગ તથા ધુમાડા તથા ગંધક નીકળે છે. ૧૮ એ ત્રણ અનર્થથી, એટલે આગ તથા ધુમાડો તથા ગંધક જે તેઓનાં મહોડાંમાંથી નીકળ્યાં, તેઓથી માણસોનો તરીજો ભાગ મારી નંખાયો; ૧૯ કેમકે ઘોડાઓનું સામર્થ્ય તેઓનાં મહોડાં તથા તેઓનાં પુંછડાંમાં છે; કારણ કે તેઓના પુછડાં સાપના જેવાં, ને એ પુંછડાંઓને માથાં હોય છે જેથી તેઓ ઉપદ્રવ કરે છે. ૨૦ અને બાકીનાં જે માણસો તે અનર્થથી મારી નહિ નંખાયા, તેઓએ પોતાના હાથનાં કામો સંબંધી એવો પાસ્તાવો કીધો નહિ, કે તેઓ ભૂતોને તથા સોનાની તથા રૂપાની તથા પિત્તળની તથા પથ્થરની તથા લાકડાની મૂર્તિઓ, જેઓને જોવાની તથા સાંભળવાની તથા ચાલવાની પણ શક્તિ નથી, તેઓને પૂજે નહિ. ૨૧ અને તેઓએ પોતાની હુત્યાઓ વિષે તથા પોતાની માયાક્રિયા વિષે તથા પોતાના વ્યભિચાર વિષે તથા પોતાની ચોરીઓ વિષે પસ્તાવો કીધો નહિ.

૧૦ ૧ અને મેં એક બીજો બળવાન દૂત આકાશમાંથી ઉતરતો દીઠો, તે વાદળથી વેષ્ટિત હતો, ને તેના મઠ પર મેઘધનુષ્ય હતું, ને તેનું મહો સૂર્યના જેવું તથા તેના પગ અગ્નિના સ્તંભો જેવા હતા. ૨ અને તેના હાથમાં એક નાનું ઉઘડેલું પુસ્તક હતું, ને તેણે પોતાનો જમણો પગ સમુદ્ર પર તથા ડાબો પૃથ્વી પર મુક્યો; ૩ ને જેમ સિંહુ ગર્જે છે, તેમ તેણે મોટે સાદે પોકાર કીધો, ને જ્યારે તેણે પોકાર કીધો ત્યારે સાત ગર્જના બોલી. ૪ અને જ્યારે તે સાત ગર્જના બોલી, ત્યારે હું લખવાનો હતો, પણ મેં આકાશથી એક વાણી એક કહેતી સાંભળી કે, સાત ગર્જનાને જે જે વાત કહી, તેના પર તું મુદ્રા કર ને તેઓને ન લખ. ૫ અને જે દૂતને સમુદ્ર પર તથા પૃથ્વી પર મેં ઉભો રહેલો દીઠો તેણે પોતાનો જમણો હાથ આકાશની ભણી ઉઠ્યો કીધો, ૬ ને જે સદા સર્વકાળ સુધી જીવે છે, જેણે આકાશ તથા તેમાંના, ને પૃથ્વી તથા તેમાંના, ને સમુદ્ર તથા તેમાંના ઉત્પન્ન કીધાં, તેના સમ આઈને તેણે કહ્યું કે, હવે વાર થશે નહિ; ૭ પણ સાતમાં દૂતની વાણીના દહાડાઓમાં, એટલે જ્યારે તે વગાડવા લાગશે ત્યારે દેવનો મર્મ, જેમ તેણે પોતાના દાસોને, એટલે ભવિષ્યવાદીઓને જણાવ્યો, તેમ સંપૂર્ણ થાય છે. ૮ અને આકાશથી જે વાણી મેં સાંભળી હતી, તેણે ફરીથી મારી સાથે બોલતાં કહ્યું કે, તું જા ને જે દૂત સમુદ્ર પર તથા પૃથ્વી પર ઉભો છે, તેના હાથમાંનું ઉઘડેલું પુસ્તક લે. ૯ અને મેં દૂતની પાસે

જઈને તેને કલ્પ્યું કે, એ નાનું પુસ્તક મને અચ્ચાપ, ને તેણે મને કલ્પ્યું કે, તે લે ને બાઇ જા, ને તે તારા પેટને કડવું કરશે પણ તારા મઠોમાં મધ જેવું ગળ્યું લાગશે. ^{૧૦} ત્યારે હું દૂતના હાથમાંથી નાનું પુસ્તક લઈને તેને બાઇ ગયો, ને તે મારા મઠોમાં મધ જેવું ગળ્યું લાગ્યું, પણ તેને બાધા પછી મારું પેટ કડવું થયું. ^{૧૧} અને તેઓ મને કહે છે કે, ઘણા લોકો તથા દેશો તથા ભાષાઓ તથા રાજાઓ વિષે તારે ભવિષ્યવાત કહેવી જોઈએ.

૧૧ ^૧ અને લાડકી જેવું એક બરુ મને અપાયું, ને મને કહેવામાં આવ્યું કે, તું ઉઠ ને દેવનું મંદિર તથા વેદી તથા ત્યાંના ભજનારાઓનું માપ લે; ^૨ પણ મંદિર બહાર જે આંગણું છે તેને મુકી દે, ને તેનું માપ ન લે, કેમકે વિદેશીઓને તે આપેલું છે; તેઓ બેતાળીસ મહિના સુધી પવિત્ર નગરને ખુંદી નાબશે. ^૩ અને મારા બે સાક્ષીને હું એવું આપીશ, કે તેઓ તાટ પહેરીને એક હજાર બંસે ને સાઠ દિવસ સુધી ભવિષ્યવાત કરશે. ^૪ જ્ઞાનના જે બે ઝાડ તથા જે બે દીવી પૃથ્વીના દેવની આગળ ઉભા રહે છે તેઓ એજ છે. ^૫ અને જો કોઇ તેઓને ઉપદ્રવ કરવા ચાહે છે, તો તેઓનાં મઠોમાંથી આગ નીકળે છે ને તેઓના શત્રુઓને બાઇ નાબે છે, ને જો કોઇ તેઓને ઉપદ્રવ કરવા ચાહે તો તેમજ તેને માર્યાં જેવું પડે છે. ^૬ તેઓને આકાશ બંધ કરવાનો અધિકાર છે, કે તેઓના ભવિષ્યવાદના દિવસોમાં વરસાદ ન વરસે; ને પાણીઓ પર તેઓને અધિકાર છે કે તેને લોટીરૂપે બદલી નાબે, ને તેઓ જેટલીવાર ચાહે તેટલીવાર પૃથ્વીને હરેક આકૃતથી મારે. ^૭ આને જ્યારે તેઓ પોતાની સાક્ષી પુરી કરશે, ત્યારે તે શ્વાપદ ઉડાણમાંથી નીકળે છે તે તેઓની સાથે લડાઈ કરશે, ને તેઓને જીતશે તથા તેઓને મારી નાબશે. ^૮ અને જે મોટું નગર આત્મિક રીતે સદોમ તથા મિસર કહેવાય છે, જ્યાં તેઓનો પ્રભુ વધસ્તંભે જડાયો, તે નગરના રસ્તામાં તેઓનાં મુડદાં [પડ્યાં રહે છે]; ^૯ ને લોકો તથા કુળો તથા ભાષાઓ તથા દેશોમાંથી એટલાએક સાડાત્રણ દહાડા સુધી તેઓનાં મુડદાં દેખે છે, ને તેઓનાં મુડદાંને કબરમાં મેલવા દેતાં નથી. ^{૧૦} ને પૃથ્વી પરના રહેનારા એઓ વિષે આનંદ તથા હર્ષ કરે છે, ને બીજા પર ભેટ મોકલશે, કેમકે તે બે ભવિષ્યવાદીઓએ પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને દુઃખ દીધું હતું. ^{૧૧} અને સાડાત્રણ દહાડા પછી દેવથી જીવનના આત્મા તેઓમાં પેઠો, અને તેઓ પોતાના પગે ઉભા રહ્યા; પછી તેઓને દેખનારાઓને મોટી બીક લાગી. ^{૧૨} અને તેઓએ આકાશમાંથી મોટી વાણી પોતાને એમ કહેતાં સાંભળી કે, તમે હિયાં ચઢી આવો, ને તેઓ વાદળાએ આકાશમાં ચઢી ગયા, ને તેઓના શત્રુઓએ તેઓને દીઠા. ^{૧૩} અને તે સમયે મોટો ધરતીકંપારો થયો, ને તે નગરનો દસમો ભાગ પડી ગયો, ને ધરતીકંપારાથી સાત હજાર માણસો મારી નંબાયા, ને જે બાકી રહ્યાં તેઓ ગભરાયાં, ને તેઓએ આકાશના દેવને મહિમા આપ્યો. ^{૧૪} બીજો સંતાપ થઇ ગયો છે, જુઓ, ત્રીજો સંતાપ વહેલો આવે છે. ^{૧૫} અને સાતમાં દૂતે વગાડ્યું, ત્યારે આકાશમાં મોટો વાણીઓ થઇ, ને તેઓએ કલ્પ્યું કે, આ જગતનું રાજ્ય આપણા પ્રભુનું તથા તેના ખૂરીસ્તનું થયું છે, ને તે સદા સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે. ^{૧૬} અને જે યોવીસ વડીલો દેવની આગળ પોતાના આસન પર બેઠા હતા, તેઓએ ઉઘા પડીને દેવને ભાજતાં કલ્પ્યું કે, ^{૧૭} ઓ સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ, જે છે ને હતો, તારી સ્તુતિ અમે કરીએ છીએ કેમકે તે પોતાનું મોટું પરાક્રમ લીધું ને રાજ્ય કીધું છે. ^{૧૮} અને દેશોના લોક ગુસ્સે ભરાયા ને તારો ક્રોધ આવ્યો; ને સમય એવો છે કે, મુએલાંનો ઇન્સાફ થાય, ને તારા સેવક એટલે ભવિષ્યવાદીઓ તથા પવિત્રો તથા તારા નામથી બીનારા, પછી તે નાના હોય કે મોટા હોય, તેઓને પ્રતિકુળ અપાય, તથા જેઓ પૃથ્વીનો નાશ કરનાર છે તેઓનો નાશ થાય. ^{૧૯} અને આકાશમાં દેવનું જે મંદિર છે તે ઉઘડાયું, ને તેના મંદિરમાં તેના કરારની પેટી દેખાઈ; ને વિજળીઓ તથા વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ તથા ધરતીકંપારો થયાં તથા પુષ્કળ કરાં પડ્યાં.

૧૨ ^૧ અને આકાશમાં મોટું ચિન્હુ દેખાયું, એટલે એક બાયડી સૂર્યથી વેષ્ટિત, ને તેના પગ તળે ચંદ્ર, ને તેના માથા પર બાર તારાનો મુગટ હતો. ^૨ અને તે ગર્ભવતી હતી; ને જણવાનું કષ્ટ ભોગવતાં તથા પીડા પામતાં બૂમ પાડતી હતી. ^૩ અને આકાશમાં બીજું ચિન્હુ પણ દેખાયું; જુઓ, અગ્નિરંગી મોટો અજગર જેને સાત માથાં ને દસ શિંગડા હતાં; ને તેનાં માથા પર સાત મુગટ હતા; ^૪ ને તેના પુછડાએ આકાશના તારાઓનો ત્રીજો ભાગ ખેંચીને તેઓને પૃથ્વી પર નાખ્યા. અને જે બાયડી જણવાની હતી, તેની આગળ તે અજગર ઉભો રહ્યું, એ માટે કે જ્યારે તે જણે ત્યારે તેના બાળકને બાઇ નાબે. ^૫ અને તે નાર બાળક જણી જે સઘળાં દેશનાઓ પર લોઢાના દંડથી ઘણીપણું કરનાર છે, ને તેનો બાળક દેવ પાસે તથા તેના રાજ્યાસન પાસે લઇ જવાયો. ^૬ અને બાયડી અરણ્યમાં નાઠી ત્યાં દેવે તેને સારુ તૈયાર કીધેલું એવું ઠેકાણું છે કે તેમાં તેઓ તેને બારસે ને સાઠ દહાડા સુધી પાળે. ^૭ અને

આકાશમાં લડાઇ થઇ; મીઝાએલ તથા તેના દૂતો અજગરની સાથે લડ્યા; ને અજગર તથા તેના દૂતો લડ્યા; ૮ તોપણ તેઓ જીત્યા નહિ, ને તેઓનું ઠેકાણું ફરી આકાશમાં મળ્યું નહિ. ૯ અને તે મોટો અજગર બહાર નંબાયો, એટલે તે જુનો સાપ જે બટ્ટો મુકનાર તથા શેતાન કહેવાય છે, જે આખા જગતને ભુલાવે છે, તે પૃથ્વી પર નંબાયો, ને તેની સાથે તેના દૂતો પણ નંબાયા. ૧૦ ત્યારે આકાશમાં મોટી વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, હુમણાં તારણ તથા પરાક્રમ તથા અમારું દેવનું રાજ્ય તથા તેના બ્હીસ્તનો અધિકાર છે; કેમકે અમારા ભાઈઓનો અપવાદી, જે અમારા દેવની આગળ રાત દહાડો તેનો સામે અપવાદ કરે છે, તે નીચે ફેંકાયો છે. ૧૧ અને તેઓએ હલવાનના લોહીથી તથા પોતાની સાક્ષીની વાતથી અને જીત્યો છે, ને મરણ સુધી તેઓએ પોતાના જીવ પર પ્રેમ કીધો નહિ. ૧૨ એ માટે, ઓ આકાશો તથા તેઓમાં રહેનારાઓ, તમે આનંદ કરો. ઓ પૃથ્વી તથા સમુદ્ર, તમને અફસોસ છે; કેમકે શેતાન તમારી પાસે ઉતર્યો છે, ને તે બહુ ફરોધિત છે કાંજે તે જાણે છે કે તેનો વખત થોડો છે. ૧૩ અને જ્યારે અજગરે જોયું કે પોતે પૃથ્વી પર ફેંકાયો ત્યારે જે બાયડી પુરુષને જણી હતી તેને તેણે સતાવી. ૧૪ અને બાયડીને મોટા ગરુડની બે પાંખ અપાઇ, એ માટે કે સાપના સન્મુખથી તે અરણ્યમાં પોતાને ઠેકાણે ઉડી જાય, ત્યાં સમય તથા સમયો તથા અડધા સમાય સુધી તેનું પ્રતિપાલન કરાય છે. ૧૫ અને સાપે પોતાના મ્હોમાંથી નદીના જેવું બાયડીની પછવાડે પાણી નાખ્યું, એ માટે કે તેના પ્રથી તે તણાઈ જાય. ૧૬ અને પૃથ્વીએ તે બાયડીને સહાય કીધી, એટલે પૃથ્વી પોતાનું મ્હો ઉઘાડીને જે નદી અજગરે પોતાના મ્હોમાંથી નાખી તેને પી ગઇ. ૧૭ અને અજગર બાયડી પર ગુસે થયો, ને તેણીનાં બાકીનાં સંતાન, એટલે જેઓ દેવની આજ્ઞા પાળે છે, ને જેઓની પાસે ઈસુની સાક્ષી છે, તેઓની સાથે લડવાને તે નીકળ્યો; ને તે સમુદ્રની રેતી પર ઉભો રહ્યો.

૧૩ ૧ અને મેં ઈક શ્વાપદને સમુદ્રમાંથી નીકળવું દીધું, જેને દસ શિંગડા તથા સાત માથા હતાં તથા તેનાં શિંગડાઓ પર દસ મુગટ તથા તેનાં માથા પર દુર્ભાષણનાં નામો હતાં. ૨ અને જે શ્વાપદને મેં દીધું, તે ચિત્તાના જેવું, ને તેના પગ રીછના પગ જેવા, ને તેનું મ્હો સિંહના મ્હો જેવું હતું. અને અજગરે પોતાનું પરાક્રમ તથા પોતાનું રાજ્યાસન તથા મોટો અધિકાર તેને આપ્યો. ૩ અને તેનાં માથાંમાંના એકને મેં મરણાતોલ ઘાએલ થએલું દીધું; ન તેનો પરાણહારી ઘા રુઝાયો, ને આખું જગત શ્વાપદને જોઇને અચંબો પામ્યું. ૪ અને અજગરે શ્વાપદને અધિકાર આપ્યો હતો, એ માટે તેઓએ તેનું ભજન કીધું, ને તેઓએ શ્વાપદનું પણ ભજન કીધું, ને કહ્યું કે, શ્વાપદ સરખું કોણ છે? એની સાથે કોણ લડી શકે છે? ૫ ને મોટો વાતો તથા દુર્ભાષણ બોલનાર મ્હો તેને અપાયું, ને બેતાળીસ મહિના સુધી તે ટકી રહે એવો અધિકાર તેને અપાયો. ૬ અને તેણે દેવની વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ કરવા સારુ પોતાનું મ્હો ઉઘાડ્યું, કે તેના નામનું તથા તેના સ્થાનનું તથા આકાશમાં રહેનારાઓનું દુર્ભાષણ તે કરે. ૭ અને તેને [એવું સામર્થ્ય] અપાયું કે તે પવિત્રોની સાથે લડે, ને તેઓને જીતે ને સર્વ કુળ તથા લોક તથા ભાષા તથા દેશ પર તેને અધિકાર અપાયો. ૮ અને પૃથ્વી પરના સર્વ રહેનારા, જેનાં નામ સૃષ્ટિના મંડાણથી મારી નાખેલા હલવાનના જીવન પુસ્તકમાં લખેલાં નથી, તેઓ તેને ભજશે. ૯ જો કોઈને કાન છે તો તે સાંભળે. ૧૦ જો કોઇ દાસપણામાં લઇ જાય છે, તો તે દાસપણામાં જશે; જો કોઇ તરવારથી મારી નાખે છે, તો તેને તરવારથી માર્યાં જવું પડે છે. હિયાં પવિત્રોની સહનતા તથા વિશ્વાસ છે. ૧૧ અને મેં પૃથ્વીમાંથી બીજા એક શ્વાપદને નીકળતા દીધું; ને તેને ઘેટડાના જેવાં બે શિંગડા હતાં, ને અજગરની પેઠે તે બોલતું હતું. ૧૨ અને પહેલા શ્વાપદનો સર્વ અધિકાર તેની આગળ તે કરે છે, ને જે પહેલાં શ્વાપદનો પરાણહારી ઘા રુઝાયો હતો, તેનું ભજન પૃથ્વી પાસે તથા તે પરના રહેનારાઓ પાસે કરાવે છે; ૧૩ ને તે મોટાં ચિન્હો કરે છે, એવાં કે માણસોની આગળ આકાશથી પૃથ્વી પર અગ્નિ વરસાવે છે. ૧૪ અને જે ચિન્હો શ્વાપદની આગળ કરવાનાં તેને અપાયાં, તેઓ વડે પૃથ્વી પર રહેનારાઓને તે ભુલાવે છે, ને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓને તે કહે છે કે, જે શ્વાપદ તરવારનો ઘા પામેલું ને જીવતું રહ્યું, તેને સારું મૂર્તિ કરો. ૧૫ અને તેને, એટલે શ્વાપદની મૂર્તિને, પરાણ આપવાનું [સામર્થ્ય] એને અપાયું, એવું કે શ્વાપદની મૂર્તિ બોલે, ને જેટલા શ્વાપદની મૂર્તિને નહિ ભજે તેટલા મારી નંબાય એવું પણ તે કરે. ૧૬ અને નાના તથા મોટા, ધનવાન તથા દરિદ્રી, સ્વતંત્ર તથા દાસ, ને સર્વને તે એમ કરાવે છે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાથ પર અથવા પોતાનાં કપાળ પર નિશાની લે. ૧૭ વળી જેને તે નિશાની અથવા શ્વાપદનું નામ અથવા તેના નામની ગણતરી છે, તે વગર બીજા

કોઈથી કંઈ વેચાય લેવાય નહિ એમ પણ કરાવે છે. ^{૧૮} હિયાં જ્ઞાન છે; જેને બુદ્ધિ છે તે શ્વાપદની ગણતરી ગણે, કેમકે તે એક માણસની ગણતરી છે, ને તેની ગણતરી છસેં છાસેંટ છે.

૧૪ ^૧ અને મેં જોયું, ને જુઓ, સિયોન પહાડ પર હલવાન ઉભું હતું, અને તેની સાથે એક લાખ યુમ્માળીસ હજાર હતા જેઓનાં કપાળ પર તેનું તથા તેના બાપનું નામ લખ્યું હતું. ^૨ અને ઘણાં પાણીના અવાજના જેવી તથા મોટી ગર્જનાના અવાજના જેવી આકાશમાંથી મેં વાણી સાંભળી; ને વીણા વગાડનારાઓ પોતાના વીણા વગાડતા હોય એવી વાણી મેં સાંભળી. ^૩ અને રાજ્યાસન તથા ચાર પ્રાણીઓની તથા વડીલોની આગળ તેઓ નવા કીર્તન જેવું ગાય છે; ને પૃથ્વી પરના જે એક લાખ યુમ્માળીસ હજાર બરીદાયલા હતા, તેઓ વગર કોઈ કીર્તન શિખી ન શક્યું. ^૪ બાલડીઓની સાથે જેઓ અશુદ્ધ નથી થયા તેઓ એ છે; કેમકે તેઓ કુઆરા છે, ને હલવાન જ્યાં જાય છે ત્યાં તેની પાછળ જે ચાલે છે તેઓ એ છે, તેઓ દેવને તથા હલવાનને સારુ પ્રથમ કૃપ થવાને માણસમાંથી બરીદાયલા હતા; ^૫ ને તેઓનાં મ્હોમાંથી જુદું ન હતું, તેઓ નિર્દોષ છે. ^૬ અને મેં બીજા એક દૂતને અંતરીક્ષમાં ઉડતો દીઠો, ને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓમાં, એટલે સર્વ દેશમાં તથા કુળમાં તથા ભાષામાં તથા લોકમાં સુવાર્તા પ્રગટ કરવાને, તેની પાસે અનાદિ સુવાર્તા હતી; ^૭ ને તે મોટી વાણીએ કહે છે કે, દેવથી બીહો ને તેને નહીંમાં આપો, કેમકે તેના ન્યાયકરણનો સમય આવ્યો છે, ને જેણે આકાશ તથા પૃથ્વી તથા સમુદ્ર તથા પાણીના ઝરાઓને ઉત્પન્ન કર્યાં, તેને ભજો. ^૮ અને વળી બીજો એક દૂત પાછળ આવીને એમ બોલતો હતો કે, પડ્યું રે, પડ્યું, મોટું બાબેલોન, કે જેણે પોતાના વ્યભિચારના કોપનો દરાક્ષરસ સર્વ દેશનાઓને પાચો છે. ^૯ અને વળી ત્રીજો દૂત તેઓની પાછળ આવીને મોટી વાણીએ બોલતો હતો કે, શ્વાપદને તથા તેની મૂર્તિને જો કોઈ પૂજે, ને નિશાની પોતાના કપાળ પર અથવા હાથ પર લે, ^{૧૦} તો તે પણ દેવના કોપનો દરાક્ષરસ, એટલે જે તેના ડ્રોધના વાટકામાં નચો રેડેલો છે, તેમાંથી પીશે; ને પવિત્ર દૂતોની આગળ તથા હલવાનની આગળ આગમાં તથા ગંધક્રમાં તે પીડાએલો થશે; ^{૧૧} ને તેઓની પીડાનો ધુમાડો સદાસર્વકાળ સુધી ચઢે છે; ને જેઓ શ્વાપદને તથા તેની મૂર્તિને ભજે છે તથા જે કોઈ તેના નામની નિશાની લે છે, તેઓને રાત દહાડો વિસામો નથી. ^{૧૨} હિયાં પવિત્રોની સહનતા, એટલે જેઓ દેવની આજ્ઞા તથા ઇસુનો વિશ્વાસ પાળે છે તેઓની સહનતા, છે. ^{૧૩} અને આકાશથી એક વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, તું એમ લખ કે, હમણાંથી જે મરનારાઓ પ્રભુમાં મરણ પામે છે, તેઓને ધન્ય છે; આત્મા કહે છે, હા, એ માટે કે તેઓ પોતાની મહેનતથી વિસામો પામે; કેમકે તેઓના કામ તેઓની પાછળ આવશે. ^{૧૪} અને મેં જોયું, ને જુઓ, ઉજળું વાદળું ને વાદળાં પર માણસના દીકરાના જેવો એક બેઠેલો, જેનાં માથા પર સોનાના મુગટ હતો, ને જેનાં હાથમાં ધારવાળું દાતરડું હતું. ^{૧૫} અને માંદીરમાંથી બીજા એક દૂતે નીકળીને વાદળા પર બેઠેલાને મોટી વાણીએ હાંક મારી કે, તું તારું દાતરડું લગાડીને કાપ, કેમકે કાપવાની વેળા આવી છે, કારણ કે પૃથ્વીના કૃપ પુરા પાક્યાં છે. ^{૧૬} અને વાદળાં પર બેઠેલાએ પૃથ્વી પર પોતાનું દાતરડું નાખ્યું, એ પૃથ્વીનાં કૃપ કપાયાં. ^{૧૭} અને આકાશમાંના મંદિરમાંથી બીજો એક દૂત નીકળ્યો, તેની પાસે પણ ધારવાળું દાતરડું હતું. ^{૧૮} અને બીજો દૂત, એટલે કે જેને અગ્નિ પર અધિકાર છે તે, વેદીમાંથી નીકળ્યો; ને તેણે જેની પાસે ધારવાળું દાતરડું હતું તેને મોટી વાણીએ કહ્યું કે, તું તારું ધારવાળું દાતરડું લગાડીને પૃથ્વીના દરાક્ષવેલાનું ઝુમખાને લણી લે, કેમકે તેની દરાક્ષ પાકી ચુકી છે. ^{૧૯} ત્યારે તે દૂતે પોતાનું દાતરડું પૃથ્વી પર નાખ્યું, ને પૃથ્વીના દરાક્ષવેલાનું [[કૃપ] લણી લીધું, ને દેવના કોપનાં મોટા દરાક્ષકુંડમાં નાખ્યું. ^{૨૦} અને દરાક્ષકુંડમાનું શહેર બહાર ખુદાયું, ને દરાક્ષકુંડમાંથી લોહી ઘોડાઓની લગામો સુધી, બસેં મૈલ લગી, વહી નીકળ્યું.

૧૫ ^૧ અને બીજું મોટું તથા આશ્ચર્યકારક ચિન્હ આકાશમાં મેં દીઠું, એટલે સાત ઊત ને તેઓની પાસે છેલ્લા સાત અનર્થ હતા, કેમકે તેઓમાં દેવનો કોપ પુરો કરીધેલો છે. ^૨ અને મેં જાણે કે અગ્નિ ભેળેલો ચળકતો સમુદ્ર દીઠો, ને જેઓ શ્વાપદ પર તથા તેની મૂર્તિ તથા તેના નામની ગણતરી પર જ્ય પામ્યા હતા, તેઓ તે ચળકતા સમુદ્ર પાસે ઉભા રહ્યા હતા, ને તેઓની પાસે દેવની વીણાઓ હતી. ^૩ અને તેઓ દેવના સેવક મુસાનું કીર્તન તથા હલવાનનું કીર્તન ગાતા કહે છે કે, ઓ સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ, તારાં કામ મોટાં તથા આશ્ચર્યવંત છે, ઓ ચુગોના રાજા, તારા માર્ગ ન્યાયી તથા બરા છે. ^૪ ઓ પ્રભુ, તારાથી કોણ નહિ બીશે, ને તારા નામનો મહિમા કોણ નહિ કરશે? કેમકે એકલો તું પવિત્ર છે; કેમકે સઘણાં દેશનાઓ આવશે ને તારી આગળ ભજન કરશે; કેમકે તારાં ન્યાયકારણ પ્રગટ થાય છે. ^૫ આને ત્યાર પછી મેં જોયું, ને આકાશમાં શાહેદીનું મંડપનું મંદિર ઉઘડાયું; ^૬ ને જે

સાત દૂતની પાસે સાત અનર્થ હતા, તેઓ ખરાં તથા ચળકતાં ઝવેર વેષ્ટિત તથા છાતીએ સોનાના પટકા બાંધેલા એવા મંદિરમાંથી નીકળ્યા. ^૭ અને ચાર પરાણીઓમાંના એકે તે સાત દૂતને સોનાનાં સાત પ્યાલાં જે સદા સર્વકાળ સુધી જીવનાર દેવની ક્રોપથી ભરેલાં હતાં તે આપ્યાં. ^૮ અને દેવના મહિમાથી તથા તેના પરાક્રમથી મંદિર ધુમાડે ભરાઇ ગયું, ને સાત દૂતના સાત અનર્થ પુરા થયા, ત્યાં સુધી કોઇથી મંદિરમાં પેસાયું નહિ.

૧૬ ^૧ અને એક મોટી વાણી મંદિરમાંથી મેં સાંભળી, તેને સાત દ્રોતને એમ કહ્યું કે, તમે જાઓ ને દેવના ક્રોપનાં સાત પ્યાલાં પૃથ્વી પર રેડો. ^૨ અને પહેલાં દૂઓત ગયો, ને તેણે પોતાનું પ્યાલું પૃથ્વી પર રેડ્યું, ને જે માણસો શ્વાપદનીનિશાની રાખતાં હતાં ને તેની મૂર્તિને ભજતા હતા, તેઓ પર ખરાબ તથા દુઃખદાયક ધારૂં થયું. ^૩ અને બીજાએ પોતાની પ્યાલું સમુદ્ર પર રેડ્યું, ને તે મુડાના લોહી સરખો થયો, ને હરેક જીવતો પરાણી જે સમુદ્રમાં હતો તે મારી ગયો. ^૪ અને ત્રીજાએ પોતાનું પ્યાલું નદીઓ પર તથા પાણીના ઝરાઓ પર રેડ્યું, ને તેઓ લોહી થયાં. ^૫ અને પાણીના દૂતને એમ બોલતાં મેં સાંભળ્યો કે, ઓ પવિત્ર, જે છે ને હતો, તું ન્યાયી છે, કેમકે એવો ન્યાય તેં ક્રીધો છે; ^૬ કારણ કે તેઓએ તારા પવિત્રોનું તથા ભવિષ્યવાદીઓનું લોહી વહેવડાવ્યું, ને તેં તેઓને લોહી પીવાને આપ્યું છે; તેઓ લાયક છે. ^૭ અને વેદીમાંથી બીજાને એમ કહેતાં મેં સાંભળ્યો કે, હા, ઓ સર્વસમર્થ પ્રભુ દેવ, તારો ઇનસાફ સત્ય તથા ન્યાયી છે. ^૮ અને ચોથાએ પોતાનું સૂરજ પર રેડ્યું; ને આગથી માણસોને બાળી નાખવાનું તેને આપ્યું; ^૯ ને માણસો મોટી આંચથી દાઝ્યાં, ને દેવ જેને આ અનર્થો પર અધિકાર છે, તેના નામનું દુર્ભોષણ ક્રીધું, ને તેઓએ તેને મહિમા આપવા સારૂ પશ્ચાતાપ ક્રીધો નહિ. ^{૧૦} અને પાંચમાએ પોતાનું પ્યાલું શ્વાપદના રાજ્યાસન પર રેડ્યું; ને તેના રાજ્ય પર અંધારું થઇ ગયું; ને તેઓએ પીડાને લીધે પોતાની જીભોને કસડી, ^{૧૧} ને પોતાની પીડાઓને લીધે તથા પોતાના ધારાને લીધે આકાશના દેવનું દુર્ભોષણ ક્રીધું; ને તેઓએ પોતાનાં કામો સંબંધી પશ્ચાતાપ ક્રીધો નહિ. ^{૧૨} અને છઠ્ઠાએ પોતાનું પ્યાલું મોટી એટલે ફરાત પર રેડ્યું ને તેનું પાણી સુકાઈ ગયું, એ માટે કે ઉગમણથી જે રાજાઓ આવનાર છે તેઓનો રસ્તો તૈયાર થાય. ^{૧૩} અને તે અજગરના મ્હોમાંથી તથા શ્વાપદના મ્હોમાંથી તથા જુદા ભવિષ્યવાદીના મ્હોમાંથી [નીકળતા] ત્રણ અશુદ્ધ આત્મા, દેડકા જેવા, મેં દીઠા; ^{૧૪} કેમકે તેઓ ચિન્હો કરનારા ભૂતોના આત્મા છે, કે જેઓ આખા જગતના રાજાઓ પાસે બહાર જાય છે એ માટે કે સર્વસમર્થ દેવના મોટા દિવસની લડાઈને સારૂ તેઓ તેઓને એકઠા કરે. ^{૧૫} (જુઓ ચોરની પેઠે હું આવું છું, જે જાગૃત રહે છે, ને પોતાનાં વસ્ત્ર એવાં રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે, ને તેની લાજ ન દેખાય, તેને ધન્ય છે). ^{૧૬} ત્યારે હું બૂરી ભાષામાં હારમાગેદોન કહેવાએલે ઠેકાણે, તેઓને તેઓને એકઠા ક્રીધા. ^{૧૭} અને સાતમાએ પોતાનું પ્યાલું વાતાવરણમાં રેડ્યું, ને [આકાશના] મંદિરના રાજ્યાસનમાંથી મોટી વાણી એમ કહેતી નીકળી કે, થઇ રહ્યું; ^{૧૮} ને વિજળીઓ તથા વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ થયાં; ને વળી મોટો ધરતીકંપારો થયો એવો ભયંકર તથા એવો મોટો કે માણસનો પૃથ્વી પર ઉત્પન્ન થયાં ત્યારથી એના જેવો થયો નહોતો. ^{૧૯} અને મોટા નગરના ત્રણ ભાગ થયા, ને દેશોનાં નગરો પડ્યાં; ને મોટા બાબેલોનની યાદ દેવને આવી, એ માટે કે તે પોતાના સખત ક્રોપની દ્રાક્ષરસનું પ્યાલું તેને આપે. ^{૨૦} અને હરેક બેટ નાહો, ને પહાડોનો પત્તો લાગ્યો નહિ. ^{૨૧} અને મોટાં કરાં, આસરે એક એક મણાં, આકાશથી માણસો પર પડ્યાં, ને કરાંના અનર્થને લીધે માણસોએ દેવનું દુર્ભોષણ ક્રીધું કેમકે તેનો અનર્થ અતિશય મોટો છે.

૧૭ ^૧ અને જે સાત દૂતની પાસે તે સાત પ્યાલાં હતાં, તેઓમાંનો એક આવ્યો, ને તેણે મારી સાથે બોલતાં કહ્યું કે, આવ, ને જે મોટી વેશ્યા ઘણા પાણી પર બેઠેલી છે, તેનો દંડ હું તેને દેખાડીશ. ^૨ તેની સાથે પૃથ્વીના રાજાઓએ વ્યભિચાર ક્રીધો છે, ને તેના વ્યભિચારના દ્રાક્ષરસથી પૃથ્વીના રહેનારા છાટકા થયા. ^૩ અને તે મને આત્માએ અરણ્યમાં લઇ ગયો; ને એક કિરમજી રંગના શ્વાપદ પર એક બાયડી બેઠેલી મેં દીઠી; તે શ્વાપદ દુર્ભોષણના નામથી ભરેલું, ને તેને સાત માથાં ને દસ શિગડા હતાં. ^૪ અને તે બાયડીએ જાંબુરંગી તથા કિરમજી વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં ને તે સોનાએ તથા મૂલ્યવાન પાષાણે તથા મોતીએ સણગારેલી હતી, તેના વ્યભિચારના અમંગળપણાથી તથા અશુદ્ધપણાથી ભરેલું તેના હાથમાં સોનાનું પ્યાલું હતું. ^૫ અને તેના કપાળ પર એક નામ લખેલું હતું, એટલે, મર્મ, મોટું બબેલોન, વેશ્યાની તથા પૃથ્વીના અમંગળપણાની માતા. ^૬ અને મેં તે બાયડીને પવિત્રોના લોહીથી તથા ઇસુના શાહેદોના લોહીથી પિધેલી દીઠી. અને હું તેને જોઈને મોટા આશ્ચર્યથી

અચરત થયો. ૭ આને દૂતે મને કલ્પ્યું કે, તું કેમ અચરત થયો છે? બાચડીને તથા તેને ઉચકનાર શ્વાપદ, જેને સાત માથા તથા દસ શિંગડા છે, તેનો મર્મ હું તમને કહીશ. ૮ જે શ્વાપદ તે દીકું, તે હું તેને નથી; ને તે ઉડાણમાં નીકળવાનું તથા નાશમાં જવાનું છે. અને પૃથ્વી પરના રહેનારાઓ જેઓનાં નામ જગતના માંન્ડાણથી જીવનપુસ્તકમાં લખેલી નથી, તેઓ જે શ્વાપદ હું તેને નથી ને આવનાર છે તે જોઇને આશ્ચર્ય પામશે. ૯ જે મન જ્ઞાન રાખનાર તે હિંચાં છે. તે સાત માથા તે સાત પહાડ છે, તેઓ પર બાચડી બેઠી છે; ૧૦ ને તેઓ સાત રાજા છે; પાંચ પડ્યા છે, ને એક છે, ને બીજો હજી સુધી આવ્યો નથી; ને જ્યારે તે આવશે ત્યારે થોડી વાર તેને રહેવું પડશે. ૧૧ અને જે શ્વાપદ હું તેને નથી, તેજ વળી આઠમો છે, ને તે સાતમાંનો એક છે; ને તે નાશમાં જાય છે. ૧૨ અને જે દસ શિંગડા તે દીઠાં છે તેઓ દસ રાજા છે, એઓ હજી સુધી રાજ્ય પામ્યા નથી; પણ શ્વાપદની સાથે એક ઘડીભર રાજાઓના જેવો અધિકાર પામે છે. ૧૩ એઓ એક મતના છે, ને એઓ પોતાનું પરાક્રમ તથા અધિકાર શ્વાપદને સોંપી દે છે. ૧૪ એઓ હલવાનની સાથે લડશે, ને હલવાન એઓને જીતશે, કેમકે તે પ્રભુઓનો પ્રભુ તથા રાજાઓનો રાજા છે; ને તેની સાથે જેઓ છે, એટલે તેડેલા તથા પસંદ કરેલા તથા વિશ્વાસુ તેઓ [પણ જીતશે], ૧૫ અને તે મને કહે છે કે, જે પાણી તે દીઠાં છે, જ્યાં તે વેશ્યા બેઠી છે, તેઓ લોકો તથા સમુદાય તથા દેશો તથા ભાષાઓ છે. ૧૬ અને જે દસ શિંગડા તથા શ્વાપદ તે દીઠાં તેઓ તે વેશ્યાનો દ્રેષ કરશે, ને તેને તજેલી તથા નાગી કરશે, ને તેનું માંસ ખાશે, ને આગથી તેને બાળી નાખશે. ૧૭ કેમકે દેવે તેઓના મનમાં એવું મૂક્યું છે કે તેઓ તેની ઈચ્છા પૂરી કરે, ને એક મતના થાય, ને દેવની વાતો પૂરી કરાશે ત્યાં સુધી તેઓ પોતાનું રાજ્ય શ્વાપદને સોંપે. ૧૮ અને જે બાચડીને તે દીઠી છે, તે તે મોટું શહેર છે કે જે પૃથ્વીના રાજાઓ પર રાજ્ય કરે છે.

૧૯ ^૧ એ પછી બીજા એક દૂતને આકાશથી ઉતરતો મેં દીઠો; તેને મોટો અધિકાર હતો; ને તેના મહિમાથી પૃથ્વી પ્રકાશિત થઇ. ^૨ અને તેણે મોટી વાણીઓ કલ્પ્યું કે, પડ્યું રે, પડ્યું, મોટું બાબેલોન, ને તે ભૂનોનું રહેઠાણ તથા હરેક અશુદ્ધ આત્માનો વાસો, ને હરેક અશુદ્ધ તથા દ્રેષ પક્ષીનો વાસો થયું છે. ^૩ કેમકે તેના વ્યભિચારના ક્રોધના દરાક્ષરસથી સર્વ દેશનાઓ પડેલા છે, ને પૃથ્વી પરના રાજાઓએ તેની સાથે વ્યભિચાર કીધો છે, ને પૃથ્વી પરના વેપારી તેના સુખભોગથી અધિકતાથી ધનવાન થયા છે. ^૪ અને આકાશમાંથી બીજી એક વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, ઓ મારા લોક, તેમાંથી નીકળો, એ માટે કે તમે તેનાં પાપના ભાગિયા ન થાઓ, ને તેના અનર્થમાનું કંઈ ન પામો; ^૫ કેમકે તેનાં પાપ આકાશ સુધી પહોંચ્યા છે, ને દેવે તેના અન્યાયોની યાદ કીધી છે. ^૬ જેમ તેણે ભરી આપ્યું તેમ તેને ભરી આપો, ને તેની કરણીઓ પ્રમાણે તેને બમણુંજ આપો; જે પ્યાલું તેણે મેળવીને ભર્યું છે તેમાં તેને સારુ બમણું મેળવીને ભરો. ^૭ તેણે પોતાને જેટલું મહિમાવાન કીધું ને સુખભોગ કીધો, તેટલી પીડા તથા ખેદ તેને આપો, કેમકે તે પોતાના મનમાં કહે છે કે, હું રાણી બેઠી છું, હું વિધવા નથી ને ખેદ પામનારી નથી; ^૮ એ માટે એક દહાડામાં તેના અનર્થો એટલે મરણ તથા ખેદ તથા દુકાળ આવશે, ને તે અગ્નિથી બાળી નાખાશે; કેમકે પ્રભુ દેવે જેણે તેનો ન્યાય કીધો, તે સમર્થ છે. ^૯ અને પૃથ્વીના જે રાજાઓએ તેની સાથે વ્યભિચાર તથા વિલાસ કીધો, તેઓ જ્યારે તેના બળવાનો ધુમાડો દેખશે, ત્યારે તે સંબંધી રડશે, ને વિલાપ કરશે, ^{૧૦} ને તેની પીડાની બીકને લીધે આધા ઉભા રહીને કહેશે કે, હાય હાય! હાય હાય! તે મોટું નગર બબેલોન, તે બળવાન નગર! કેમકે એક ઘડીમાં તારો દંડ આવ્યો છે. ^{૧૧} અને પૃથ્વી પરના વેપારી પણ તે સંબંધી રડે છે ને વિલાપ કરે છે, કેમકે હવેથી કોઇ તેમને માલ વેચાતો લેનાર નથી; ^{૧૨} તે માલ એવો કે સોનું તથા રુપું તથા મૂલ્યવાન પાષાણ તથા મોતી તથા કુમાસી ને જાંબુરંગી ને રેશમી ને કિરમજી વસ્ત્ર તથા સર્વ જાતનું સુગંધી કાષ્ટ તથા હાથીદાંતના સર્વ જાતનાં પાત્ર તથા મૂલ્યવાન કાષ્ટના તથા પિત્તળનાં તથા લોહનાં તથા સંગેમરમરનાં સર્વ જાતનાં પાત્ર, ^{૧૩} તથા તજ તથા તેજના તથા ધૂપવસ્તુઓ તથા અત્તર તથા લોબાન તથા દરાક્ષરસ તથા તેલ તથા ઝીણો મેંદો તથા ઘઉં તથા ઢોરો તથા ઘેટાં તથા ઘોડા તથા રથો તથા ગુલામો તથા માણસોના પ્રાણ. ^{૧૪} અને તારા જીવનનાં ઇચ્છિત કૃપ તારી પાસેથી ગયાં છે, ને સર્વ શોભાવાન તથા તેજસ્વી પદાર્થ તારી પાસેથી [નીકળીને] નાશ પામ્યા છે, ને હવેથી નહિજ મળશે. ^{૧૫} એ વસ્તુઓના વેપારી કે જેઓ તેથી ધનવાન થયા, તેઓ તેની પીડાની બીકને લીધે રડતા તથા શોક કરતાં આધા ઉભા રહીને કહેશે કે, ^{૧૬} હાય હાય! તે મોટું નગર, જે કુમાસી તથા જાંબુરંગી તથા કિરમજી વસ્ત્ર પહેરેલું, ને સોનાથી તથા મૂલ્યવાન પાષાણથી તથા મોતીથી સંભારેલું. ^{૧૭} કેમકે એક ઘડીમાં એટલી મોટી સંપત નષ્ટ થઇ છે. અને સર્વ નાબુદા ને સર્વ સફર કરનારા ને ખલાસીઓ જે જેટલા લોક સમુદ્ર પર

કામ કરે છે, તેઓ આઘા ઉભા રહ્યા, ૧૮ ને તેઓએ તેના બળવાનો ધુમાડો દેખીને બૂમ પાડતાં કહ્યું કે, આ મોટા નગર સરખું કયું છે? ૧૯ ને તેઓએ પોતાના માથાં પર ધૂળ નાખી, ને રડતાં તથા વિલાપ કરતાં મોટે સાદે કહ્યું કે, હાલ હાલ! હાલ હાલ! તે મોટું નગર જેની સંપત્તિથી જે સર્વને સમુદ્દર અર વહાણ હતાં તેઓ ધનવંત થયાં, કેમકે તે એ ઘડીમાં ઉજડું થયું છે; ૨૦ ઓ આકાશ તથા પવિત્રો તથા પ્રેરિતો તથા ભવિષ્યવાદીઓ, તે પર તમે આનંદ કરો, કેમકે દેવે તેની પાસેથી તમારો બદલો લીધો છે. ૨૧ અને એક બળવાન દૂતે મોટી ઘંટીના પાડવા જેવો એક પથ્થર ઉચકી લીધો, ને સમુદ્દરમાં તે નાખીને કહ્યું કે, તે મોટું નગર બબેલોન એમજ ઝપાટાથી નંખાશે ને ફરી કદી દેખાશે નહિ. ૨૨ અને વીણા વગાડનારા તથા ગાનારા તથા વાંસળી વગાડનારા તથા રણશિગડું વગાડનારાઓનો સાદ ફરી તારામાં સંભળાશે નહિ; ને હરકંઈ કારીગરીનો કોઇ કારીગર ફરી તારામાં દેખાશે નહી; ને ઘંટીનો આવાજ તારામાં ફરી સંભળાશે નહી; ૨૩ ને દીવાનું અજવાળું તારામાં ફરી પ્રકાશશે નહિ; ને વાર તથા કન્યાની વાણી તારામાં ફરી સંભળાશે નહી; કેમકે તારા વેપારી જગતના મોટા માણસ હતા; કાંજે તારી માયાકિરયાથી સર્વ દેશમાંના ભુલાવાયાં. ૨૪ અને ભવિષ્યવાદીઓનું તથા પવિત્રોનું તથા પૃથ્વી પર જેટલા મારી નંખાયા, તે સઘળાનું લોહી પણ તેમાંથી જડ્યું હતું.

૧૯ ^૧ તે પછી આકાશમાં મોટા સમુદાયના જેવી મોટી વાણી એમ કહેતી ને સાંભળી કે, હાલેલુયા, અઆપના દેવને તારણ તથા મહિમા તથા પરાક્રમ છે; ^૨ કેમકે તેના ન્યાયકરનો ખરા તથા ન્યાયી છે; કેમકે જે મોટી વેશ્યાએ પોતાના વ્યભિચારથી પૃથ્વીને બગાડી, ને તેનો તેણે ન્યાય ઠરાવ્યો છે, ને પોતાના સેવકોના લોહીનો બદલો તેના હાથમાંથી લીધો છે. ^૩ અને તેઓએ ફરી કહ્યું કે, હાલેલુયા. અને તેનો ધુમાડો સદા સર્વકાળ ચઢે છે. ^૪ અને ચોવીસ વડીલોએ તથા ચાર પુત્રોએ પગે લાગીને રાજ્યાસન પર બેઠેલા દેવનું ભજન કરતાં કહ્યું, આમેન; હાલેલુયા. ^૫ અને રાજ્યાસનમાંથી એવી વાણી નીકળી કે, આપણા દેવના સર્વ સેવકો, તેનાથી બીનારા, નાના તથા મોટા, તમે તેની સ્તુતિ કરો. ^૬ અને મોટા સમુદાયના જેવી વાણી તથા ઘણાં પાણીના જેવી વાણી ભારે ગર્જનાઓના જેવી વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, હાલેલુયા; કેમકે પ્રભુ આપણો દેવ, જે સર્વસમર્થ, તે રાજ્ય કરે છે. ^૭ આપણે હુર્ષ તથા આનંદ કરીએ ને તેને મહિમા આપીએ; કેમકે હલવાનના લગ્નનો દિવસ આવ્યો છે, ને તેની કન્યાએ પોતાને તૈયાર કીધી છે. ^૮ આને તે તેજસ્વી તથા શુદ્ધ કુમાસી વસ્ત્ર પહેરે એમ તેણીને અપાયું; કાંજે તે કુમાસી વસ્ત્ર પવિત્રોનું ન્યાયીપણું છે. ^૯ અને તે મને કહે છે કે, તું એમ લખ કે હલવાનના લગ્નજમણને સારુ જે તેડાએલા છે તેઓને ધન્ય છે. અને તે મને કહે છે કે, દેવની ખરી વાતો એ છે. ^{૧૦} અને હું તેને ભાજવાને તેના પગ આગળ પડ્યો, પણ તેણે મને કહ્યું કે, જોજો, એવું ન કર, હું તારો સાથીદાસ ને ઈસુની સાક્ષી રાખનારા તારા ભાઈઓમાંનો એક છું; દેવનું ભજન કર; કેમકે ઈસુની સાક્ષી તો ભવિષ્યવાદનો આત્મા છે. ^{૧૧} અને આકાશ ઉઘડેલું મેં દીઠું, ને જુઓ, શ્વેત ઘોડો ને તે પર જે બેઠેલો તે વિશ્વાસુ તથા ખરો કહેવાએલો છે, ને તે ન્યાયીપણાથી ન્યાય તથા લડાઈ કરે છે. ^{૧૨} અને તેની આંખો અગ્નિની જેવાળા છે, ને તેના માથા પર ઘણા મુગટ છે; ને તેનું એવું નામ લખેલું છે કે જે તેના શિવાય બીજો કોઇ જાણતો નથી. ^{૧૩} અને તે લોહી છંટાએલા વસ્ત્રથી વેષ્ટિત છે; તે તેનું નામ દેવનો શબ્દ કહેવાય છે. ^{૧૪} અને આકાશમાં જે સૈન્ય તેઓ શ્વેત ઘોડા પર ઉજળાં તથા શુદ્ધ કુમાસી વસ્ત્રો પહેરીને તેની પાછળ ગયા. ^{૧૫} અને તેના મહોમાંથી ધારવાળી એક તરવાર નીકળે છે; એ માટે કે તેથી વિદેશીઓને તે મારે, ને લોઢાના દંડથી તેઓ પર તે ઘણીપણું કરશે; ને સર્વસમર્થ દેવના સખત કોપનો દરાશકુંડ તે ખુંદો છે. ^{૧૬} અને તેના વસ્ત્ર પર તથા તેની જાગ પર એ નામ લખ્યું છે કે રાજાઓનો રાજા તથા પ્રભુઓનો પ્રભુ. ^{૧૭} અને મેં એક દૂત સૂર્યમાં ઉભો રહેલો દીઠો, ને તેણે અંતરિક્ષમાં ઉડનારાં સર્વ પક્ષીઓને માટે સાદે હાંક મારી કે, તમે આવો ને દેવના મોટા જમણને સારુ એકઠા થાઓ; ^{૧૮} એ સારુ કે રાજાઓનું તથા તેમના પર બેસનારાઓનું માંસ તથા સર્વ છૂટા તથા દાસનું, નાના તથા મોટાનું માંસ તમે ખાઓ. ^{૧૯} અને શ્વાપદ તથા પૃથ્વીના રાજાઓ તથા તેઓનાં સૈન્યને ઘોડા પર બેઠેલાની સાથે તથા તેના સૈન્યની સાથે લડવાને એકઠા થએલા મેં દીઠાં. ^{૨૦} અને શ્વાપદ પકડાયું, ન તેની આગળ જે જુઠા ભવિષ્યવાદીએ ચિન્હો દેખાડ્યાં કે જેઓવડે તેણે શ્વાપદની નિશાણી લેનારાઓને તથા તેની મૂર્તિ ભજનારાઓને ભુલાવ્યા તે પણ તેની સાથે [પકડાયો]. એ બન્ને જીવતાંજ ગંધકથી બળનારી અગ્નિખાઈમાં ફુંકારો. ^{૨૧} અને જે બાકી તેઓ ઘોડા પર બેઠેલાના મહોમાંથી જે તરવાર નીકળી, તેથી મારી નંખાયા; ને તેઓના માંસથી સઘળાં પક્ષી તૃપ્ત થયાં.

૨૦ ^૧ અને મેં એક દૂત આકાશથી ઉતરતો દીઠો, જેની પાસે ઉડાણની કુચી હતી, ને જેના હાથમાં મોટી સાંકળ હતી. ^૨ અને તેણે અજગર જે ઘરડો સર્પ, બટ્ટો મુકનાર તથા શેતાન છે, તેને પકડ્યો, ને હજાર વર્ષ લગી તેને બાંધ્યો, ^૩ ને તેણે તેને ઉડાણમાં ફેંકીને તે બધું કીધું, ને તે પર મુદરા કીધી એ માટે કે તે હજાર વર્ષ પુરા થતાં સુધી તે ફરી વિદેશીઓને ન ભુલાવે; ત્યાર પછી થોડી વાર સુધી તે છુટો થાય એવી જરૂર છે. ^૪ અને મેં રાજ્યાસનો દીઠાં ને તેઓ પર લોક બેઠેલા હતા, ને તેઓને ન્યાય કરવાનું આપ્યું; ને જેઓ ઇસુની શાહેડીને લીધે તથા દેવની વાતને લીધે મારી નબાએલા હતા તથા જેઓએ શ્વાપદનું તથા તેની મૂર્તિનું નથી કીધું, ને પોતાના ક્રપાળ પર અથવા પોતાના હાથ પર તેની નિશાની નથી લીધી તેઓના આત્માઓને [મેં દીઠાં]; ને તેઓ જીવતા થયા ને ખરીસ્તની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કીધું. ^૫ મરીગએલાંમાંના જે બાકી તેઓ તે હજાર વર્ષ પુરા થયાં ત્યાં સુધી જીવતા ન થયા. એજ પહેલું પુનરુત્થાન છે. ^૬ પહેલાં પુનરુત્થાનમાં જેને ભાગ છે તે ધન્ય તથા પવિત્ર છે; એવાઓ પર બીજા મરણનો અધિકાર નથી, પણ તેઓ દેવના તથા ખરીસ્તના યાજક થશે, ને તેની સાથે હજાર વર્ષ રાજ્ય કરશે. ^૭ અને જ્યારે તે હજાર વર્ષ થઇ ચુકશે, ત્યારે શેતાન તેના બંધનથી છોડાશે, ^૮ ને તે પૃથ્વી પર ચારે ખુણામાંના લોકને, ગોગ તથા માગોગને ભુલાવવાને તથા લડાઈને સારુ તેઓને એકઠા કરવાને નીકળી આવશે; તેઓની ગણતરી સમુદરની રેતી સરખી છે. ^૯ અને તેઓ પૃથ્વીની સપાટી પર ગયા, ને પવિત્રોની ઇવાણીને તથા વહાલા શહેરને ઘેરો ઘાલ્યો; ને આકાશમાંથી અગ્નિ ઉતર્યો, ને તેઓને ખાઇ ગયો. ^{૧૦} અને શેતાન જેણે તેઓને ભુલાવ્યા, તે અગ્નિ તથા ગંધકની ખાઈમાં, જ્યાં શ્વાપદ તથા જુઠો ભવિષ્યવાદી છે, ત્યાં ફેંકાયો; ને રાત દહાડો સદા સર્વકાળ સુધી તેઓ પીડા પામશે. ^{૧૧} અને મોટા ઉજળા રાજ્યાસનને તથા તે પર જે બેઠેલો હતો તેને મેં દીઠો, તેના સન્મુખથી પૃથ્વી તથા આકાશ નાઠાં, ને તેઓને સારુ ઠેકાણું નહોતું. ^{૧૨} અને મુએલાંને, મોટાં તથા નાનાએ દેવની આગલ ઉભા રહેલાં મેં દીઠાં; ને પુસ્તકો ઉઘડાયાં, ને બીજું પુસ્તક જે જીવનનું છે તે પણ ઉઘડાયું; ને તે પુસ્તકોમાં જે જે લખ્યું હતું તે પરથી તેઓની કરણીઓ પરમાણે, મરીગએલાંનો ન્યાય ઠરાવાયો. ^{૧૩} અને સમુદ્રે પોતામાં જે મરીગએલાં હતાં તેઓને પાછાં આપ્યાં, ને મરણે તથા હાડેસે પોતામાં જે મરીગએલાં હતાં, તેઓને પાછાં આપ્યાં; ને હરેકનો ન્યાય તેઓની કરણી પરમાણે ઠરાવાયો. ^{૧૪} અને મરણ તથા હાડેસ અગ્નિખાઈમાં ફેંકાયો, અગ્નિખાઈ એજ બીજું મરણ છે. ^{૧૫} અને જો કોઇ જીવનપુસ્તકમાં લખેલો માલમ પડ્યો નહિ તો તે અગ્નિખાઈમાં ફેંકાયો.

૨૧ ^૧ અને નવું આકાશ તથા નવી પૃથ્વી મેં દીઠાં, કેમકે પહેલું આકાશ તથા પહેલી પૃથ્વી જતાં રહેલાં છે; ને સમુદ્ર સદાને માટે લોપ થયો છે. ^૨ અને મેં પવિત્ર નગર, નવું યરુશાલેમ, દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું દીઠું, ને જેમ કન્યા પોતાના વરને સારુ સણગારેલી હોય તેમ તે તૈયાર કીધેલું હતું. ^૩ અને રાજ્યાસનથી મોટી વાણી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, જુઓ, દેવનો મંડપ માણસોની પાસે છે, ને તે તેઓની સાથે વસશે, ને તેઓ તેના લોકો થશે, ને દેવ પોતે તેઓની સાથે રહીને તેઓનો દેવ થશે. ^૪ અને તે તેઓની આંખોમાંનું હરેક આંસુ લોહી નાખશે; ને મરણ ફરી થનાર નથી; ને શોક કે રડવું કે કષ્ટ ફરી થનાર નહિ; પરથમની વાતો જતી રહેલી છે. ^૫ અને રાજ્યાસન પર જે બેસે છે, તેણે કલ્યું કે, જુઓ, હું સઘળું નવું કરું છું. ફરી તે કહે છે કે, તું લખ, કેમકે આ વાતો વિશ્વાસુ તથા ખરી છે. ^૬ અને તેણે મને કલ્યું કે, ટેપ પુરી થઇ છે. હું આલકા તથા ઓમેગા, આદિ તથા અંત છું. હું તરસ્થાને જીવનના પાણીના ઝરામાંથી મફત આપીશ. ^૭ જે જીતે છે તે એઓનો વારસો પામશે, ને હું તેનો દેવ થઈશ ને તે મારો દીકરો થશે. ^૮ પણ બીકણા તથા અવિશ્વાસીઓ તથા અમંગળ તથા ખુનીઓ તથા વ્યભિચારીઓ તથા માયાક્રિયા કરનારા તથા મૂર્તિબ્રતો તથા સઘળા જુઠાઓનો ભાગ, અગ્નિ તથા ગંધકથી બળનારી ખાઈમાં થશે; એક બીજું મરણ છે. ^૯ અને જે સાત દૂતની પાસે સાત પ્યાલાં હતાં, એટલે જેઓ સાત છેલ્લા અનર્થોથી લાદેલા હતા, તેઓમાંનો એક મારી પાસે આવ્યો ને મારી સાથે બોલતાં કલ્યું કે, હિયાં આવ, ને જે કન્યા હલવાનની વહુ છે તે હું તને દેખાડીશ. ^{૧૦} આને એક મોટા તથા ઉંચા પહાડ પર તે મને આત્મામાં લઇ ગયો, ને પવિત્ર નગર યરુશાલેમ દેવની પાસેથી આકાશથી ઉતરતું મને દેખાડ્યું. ^{૧૧} તેમાં દેવનો મહિમા હતો, ને તેનું તેજ અતિ મૂલ્યવાન પાષાણ જેવું એટલે યાસપિસ પાષાણ જે સ્ફટિક પરમાણે નિર્મળ હોય, એના જેવું હતું. ^{૧૨} ને તેને મોટો તથા ઉંચો કોટ હતો, ને બાર દરવાજા હતા, ને દરવાજા પાસે દૂત, ને (દરવાજા) ઉપર નામો લખેલાં હતા, જે નામો ઇસ્રાએલપુત્રના બાર કુળનો છે. ^{૧૩} પૂર્વની ગમ તરણ દરવાજા; ને ઉત્તરની ગમ તરણ દરવાજા, ને દક્ષિણની ગમ તરણ દરવાજા; ને પશ્ચિમની ગમ તરણ દરવાજા

હતા. ^{૧૪} અને નગરના કોટને બાર પાયા હતા, ને તેના પપર હલવાનના બાર પુરેરીતોનાં બાર નામ હતા. ^{૧૫} અને મારી સાથે હે બોલતાં હતો, તેની પાસે માપવાની સોનાની છડી હતી, એ માટે કે તે નગર તથા તેના દરવાજા તથા તેના કોટને માપી લે. ^{૧૬} અને નગર યોખડું છે, એવું કે તેની જેટલી લંબાઈ તેટલી તેની યોડાઈ છે; ને તેણે નગરનું માપ છડીએ દોઢ હજાર મૈલ કીધું, ને તેની લંબાઈ તથા યોડાઈ તથા ઉંચાઈ બરાબર છે. ^{૧૭} અને તેણે તેના કોટનું માપ કીધું, ને માણસના માપ, એટલે દૂતના માપ પ્રમાણે ગણતાં એકસો યુમ્માળીસ હાથ હતું. ^{૧૮} અને તેના કોટની બાંધણી યાસપિસની હતી; ને નગર નિર્મળ કાયના જેવું યોખ્યા સોનાનું હતું. ^{૧૯} નગરના કોટના પાયા હરેક પ્રકારના મૂલ્યવાન પાષણથી શોભિત હતા; પહેલો પાયો યાસપિસ, બીજો નીલમ, ત્રીજો પાનું, ચોથો લિલમ, ^{૨૦} પાંચમો અકીક, છઠ્ઠો લાલ, સાતમો તૂણમણી, આઠમો પિરોજ, નવમો પોબરાજ, દસમો લસણિયો, અગિઆરમો શનિ, બારમો ચાકુટ. ^{૨૧} ને તે બાર દરવાજા બાર મોતી હતા, તેઓમાંનો હરેક દરવાજો એક એક મોતીનો. અને નગરનો રસ્તો યોખ્યા સોનાનો નિર્મળ કાયના જેવો હતો. ^{૨૨} અને મેં તેમાં મંદિર દીકું નહિ, કેમકે સર્વસમર્થે પ્રભુ દેવ તથા હલવાન તેનું મંદિર છે. ^{૨૩} અને નગરમાં સૂર્ય કે ચંદ્ર પ્રકાશ કરે એવી જરૂર નથી કેમકે દેવના મહિમાએ તેને પ્રકાશિત કીધું છે, ને હલવાન તેનો દીવો છે. ^{૨૪} અને કુળો તેના અજવાળામાં ચાલશે, ને પૃથ્વીના રાજાઓ પોતાનો મહિમા તેમાં લાવે છે. ^{૨૫} અને દિવસે તેના દરવાજા કદી બંધ નહિ થશે કેમકે ત્યાં રાત પડશે નહિ. ^{૨૬} અને તેઓ કુળોનો મહિમા તથા કીર્તિ તેમાં લાવશે; ^{૨૭} ને જે કંઈ અશુદ્ધ, ને જે અમંગળપણું તથા અસત્ય કરનાર છે, તે તેમાં પેસનારાજ નથી; જેઓનાં નામ હલવાનના જીવન પુસ્તકમાં લખેલાં છે તેઓજ પેસશે.

૨૨ ^૧ અને જીવનના પાણીની નદી, સ્કટીકના જેવી ચળકતી, નગરના રસ્તા મદ્યે, દેવના તથા હલવાનના રાજ્યાસનમાંથી નીકળતી તેણે મને દેખાડી. ^૨ અને નદીના બે કિનારા પર જીવનનું ઝાડ હતું, જેને બાર પ્રકારનાં ફળ લાગતા હતા; દર માસે તે પોતાનું ફળ આપતું હતું; ને તે ઝાડનાં પાતરાં કુળોને નિરોગી કરવા સારુ હતાં. ^૩ અને ત્યાં કોઇ શાપ કદી થનાર નથી, પણ તેમાં દેવનું તથા હલવાનનું રાજ્યાસન થશે. ને તેના દાસ તેની સેવા કરશે, ^૪ ને તેનું મહો જોશે; ને તેઓનાં કપાળ પર તેનું નામ થશે. ^૫ અને ફરીથી રાત પડશે નહિ; ને તેઓને દીવાના અથહવા સૂર્યના પ્રકાશની જરૂર નથી, કેમકે પ્રભુ દેવ તેઓ પર પ્રકાશ કરશે, ને તેઓ સદા સર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરશે. ^૬ અને તેણે મને કહ્યું કે, એ વાતો વિશ્વાસુ તથા સત્ય છે; ને પ્રભુ જે ભવિષ્યવાદીઓના આત્માઓને દેવ, તેણે જે વહેલું થવું જોઈએ તે પોતાના સેવકોને દેખાડવા સારુ પોતાના દૂતને મોકલ્યો છે. ^૭ અને જુઓ, હું વહેલો આવું છું, આ પુસ્તકમાંનો ભવિષ્યનો વચનો જે પાળે છે તેને ધન્ય છે. ^૮ અને જેણે એ સાંભળ્યું તથા દીકું તે હું યોહાન છું; ને જ્યારે મેં સાંભળ્યું ને દીકું, ત્યારે જે દૂતે મને એ વાતો દેખાડી, તેના પગ આગળ હું ભાજવાને પડ્યો. ^૯ પણ તે મને કહે છે કે, જોજે, એમ ન કર, તારો તથા જે ભવિષ્યવાદીઓ તારા ભાઇ છે તેઓનો તથા આ પુસ્તકની વાતોને પાળનારાનો સાથીદાસ હું છું; તું દેવનુભાજન કર. ^{૧૦} અને તે મને કહે છે કે, આ પુસ્તકમાંના ભવિષ્યનાં વચનોને મુદ્રાથી બંધ ન કર, કેમકે સમય પાસે છે. ^{૧૧} જે અન્યાયી છે તે હવેથી અન્યાય કરે, ને જે મલીન છે તે હવેથી મલીન થતો જાય, ને જે ન્યાયી છે તે હવેથી ન્યાય કરે, ને જે પવિત્ર છે તે હવેથી પવિત્ર થતું જાય. ^{૧૨} જુઓ, હું વહેલો આવું છું, ને જેમ હરેકનું કામ છે તેમ તેને ભરી આપવાનો મારી પાસે બદલો છે. ^{૧૩} હું આલકા તથા ઓમેગા, પ્રથમ તથા છેલ્લા, આદિ તથા અંત છું. ^{૧૪} જેઓ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોએ છે એ માટે કે જીવનના ઝાડ પર તેઓનો અધિકાર થાય, ને તેઓ દરવાજાએ થઈને નગરમાં પ્રવેશ કરે તેઓને ધન્ય છે. ^{૧૫} કુતરા તથા માર્યાકિરયા કરનારા તથા વ્યભિચારીઓ તથા ખુનીઓ તથા મૂર્તિભક્તો તથા સર્વ જે જુદું ચાહે છે ને કરે છે, તેઓ બહાર છે. ^{૧૬} મેં ઇસુએ મારા દૂતને મોકલ્યા છે કે આ સાક્ષી મંડળીઓને સારુ તે તમને પાસે. હું દાઉદનું મૂળ તથા સંતાન તથા પ્રભાતનો તારો છું. ^{૧૭} અને આત્મા તથા કન્યા કહે છે કે, આવ; ને જે સાંભળે છે તે એમ કહે કે, આવ, અને જેને તરસ લાગે છે તે આવ; જે ચાહે તે જીવનનું પાણી મફત લે. ^{૧૮} આ પુસ્તકમાંના ભવિષ્યનાં વચનો જે કોઇ સાંભળે છે તેને હું શાહેદી પુરું છું કે, જો કોઇ તેઓને વધારશે તો તેના પર દેવ આ પુસ્તકમાં લખેલાં અનર્થ વધારશે; ^{૧૯} ને જો કોઇ આ ભવિષ્યના પુસ્તકમાં વચનોમાંથી કંઈ કાઢી નાખશે, તો દેવ તેનો ભાગ જીવનના ઝાડમાંથી તથા પવિત્ર નગરમાંથી એટલે અ પુસ્તકમાં જે જે લખેલું છે તેમાંથી કાઢી નાખશે. ^{૨૦} જે આ વાતોની સાક્ષી આપે છે તે કહે છે કે, હા, હું વહેલો આવું છું. આમેન, ઓ પ્રભુ ઇસુ, આવ. ^{૨૧} પ્રભુ ઇસુનો અનુગ્રહ પવિત્રોની સાથે થાઓ, આમેન.